SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NİNE

Özel Sayı 10 / Ağustos 1986 / 7.-DM

15 AĞUSTOS 1984-1986

ULUSAL DİRENİŞ TARİHİMİZDE BİR KAHRAMANLIK DÖNEMİ

ŞANLI 15 AĞUSTOS DEVRİMCİ ATILIMI HALKIMIZA KUTLU OLSUN

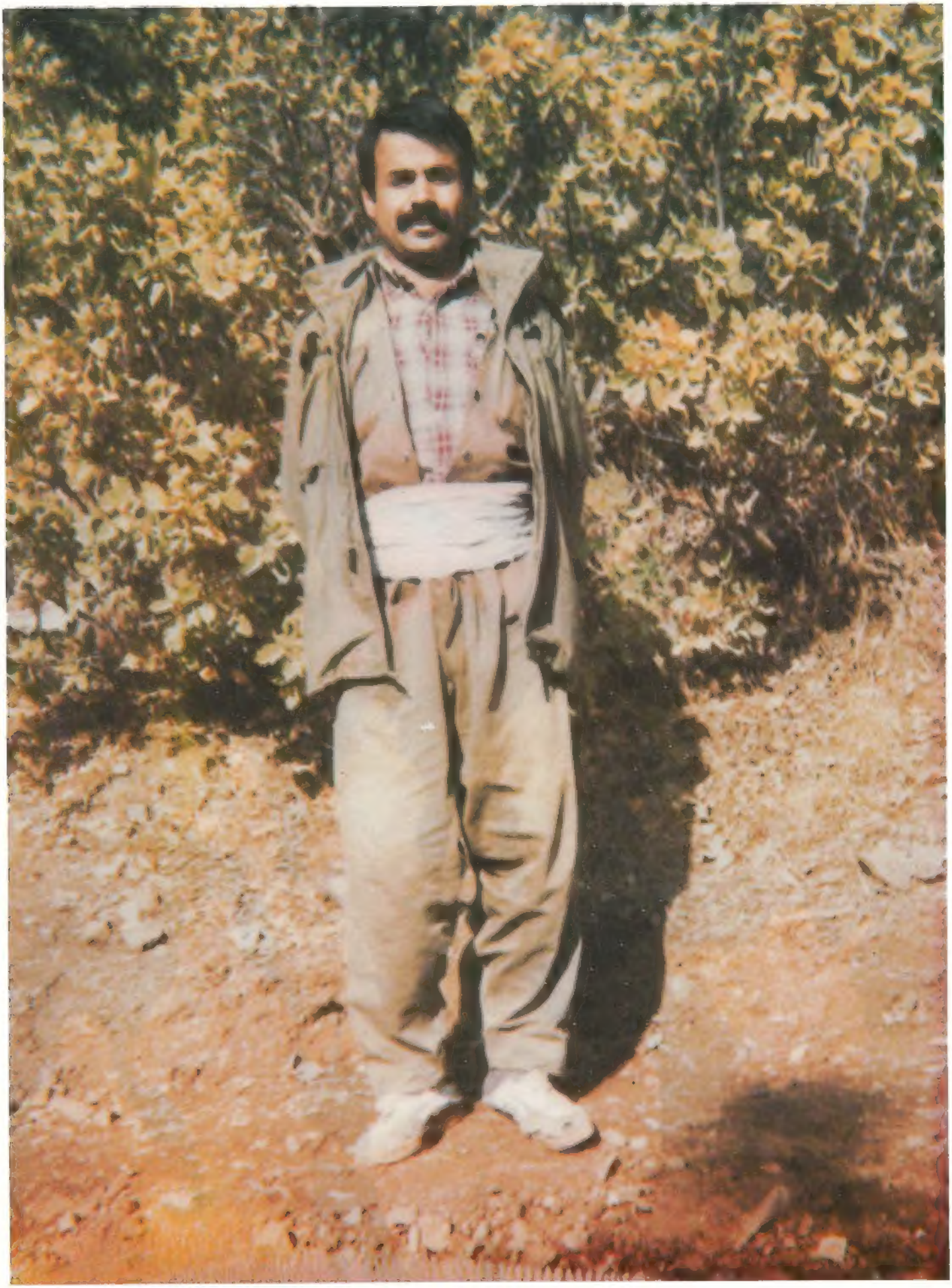

ULUSAL DİRENİŞ KAHRAMANIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ

«Agit yoldaş!..
Evet, O'nu tanımak ve anmak gerekir.
Agit yoldaş şirin,
Agit yoldaş cesur,
Agit yoldaş fedakar insan!
Bu can yoldaşı anmak
ve aramak gerekir...»

«... Şehitler zincirinin beyni ve yüreği olmasını bilmiş; yine tüm halkın yüreğini ve beynini bir kişiye sığdıracak güce ulaşmış biri için ölümden bahsetmek ne kelime? Yaşamın en soylusu içinde erimiş, O'nun ta kendisi olmuş biri ölebilir mi?..»

DİRENEN VE YAŞAYAN

KÜRDİSTAN

Kürdistan'ı Yaşayan ve Yaşatan

Halk Kahramanlarının Anısına

"Son ana kadar onuru koruyanlar yaşayacak.
Söylenecek son söz kahramanca olmalıdır."
Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği!
Yaşasın Partiya Karkerên Kurdistan!

I
KISACA TARİHE BAKIŞ

Genel anlamıyla yaşam mücadeledir. Değişik biçimlerde de olsa bütün canlıların yaşamı böyledir. Doğum ile ölüm arasında geçen süreç, bir mücadele sürecidir. Bütün canlılar için geçerli olan bu durum, insanlar için de böyledir. İnsan, doğduğu andan itibaren, ölüme kadar, varlığını sürdürebilmek için mücadele etmek, çalışıp didinmek zorundadır. Doğaya hükmetme, doğal kaynakları kendi yaşamı için kullanma ve doğaya bu yönlü biçim verme, doğal dış etkenlerden kendini koruma insanlığın en temel uğraşıdır. Ve bu yönde alınan mesafe insanlığın gelişim düzeyini gösterir. Bu çerçevede insan yaşamı doğaya karşı yürütülen çok yönlü bir mücadeledir.

Ama insan toplumsal bir varlıktır da, topluluklar ve giderek toplumlar halinde yaşar. İnsanların toplumlar halinde bir araya gelişleri kendi aralarında çeşitli ilişkiler ortaya çıkarır, birbirine karşı kişisel çıkarlar var olur. Bu ilişkiler ve çıkarların korunması da bir mücadeledir. İnsan emeğinin üretkenliği arttıkça ortaya ürün fazlası ve giderek fazla değer üretimi çıkar. İnsanlar arasında bu fazlalığa sahip olmak isteyenler ortaya çıkmaya başlar ve bunun için üretim araçlarına sahip olmak gerekir. Böylece toplumda, insanlar arasında çıkar çelişkileri gelişir. Toplumda sınıflaşma, ortak çıkarlara sahip olan insan kesimlerinin oluşması doğar; bir yanda üretim araçlarına ve dolayısıyla üretilen fazla değere sahip olanlarla, öte yanda üretim araçlarından yoksun olanlar ayrışır. Bu ayrışma ve çelişki, ortaya çıkan çıkar karşıtlığı toplumlar içinde, insan kesimleri arasında toplumsal ve giderek siyasal bir mücadele başlatır ve bu mücadele ekonomik-toplumsal gelişmeye bağlı olarak gelişir. Böylece canlı bir varlık olarak toplum yaşamı da bir mücadeledir. Toplumlar içinde yaşayan insan yaşamı, doğaya karşı mücadele dışında ikinci tür bir mücadele, insanların ve toplum kesimlerinin birbirine karşı çıkarlarını koruma ve elde etme mücadelesi de olur. Bu, başlangıçta aşiretlerin, kabilelerin birbirine karşı mücadelesi iken, giderek sınıfların ve ulusların birbirine karşı mücadelesi halinde büyür.

Demek ki, insan yaşamı esas olarak iki tür mücadeledir, birincisi; doğaya karşı yürütülen bitmez tükenmez mücadele, ikincisi; insanların, sınıfların, ulusların birbirine karşı yürüttüğü, sınıfsal ve ulusal çıkarları koruyup geliştirmeyi amaçlayan mücadele. İnsanlar ve toplumlar birincisinde ne kadar ileri iseler, ikinci tür mücadelede de o kadar kuvvetlidirler ve ikinci tür mücadele o kadar gelişmiştir. Bunun tersi de doğrudur. Ve insanlığın gelişmişlik düzeyini bu iki tür mücadelenin gelişme seviyesi belirler.

Besbelli ki, Kürt insanının ve Kürdistan toplumunun yaşamı da böyledir. Ama, bugün onun kendine özgü bir gelişmişlik seviyesi ve özellikleri vardır. Bu seviye, dünya toplumları içindeki en geri seviyedir, yaşam ve mücadele, araç ve yöntem olarak en basit durumdadır. Bugün gerçek anlamda Kürdistan'ı yaşayan ve yaşatan insan sayısı çok azdır. Bu, her alanda korkunç bir mücadele ve direniş olmaktadır. Belli ki durum olumsuzdur. Kürdistan insanı doğaya hükmetme bakımından çok geri bir durumdadır, adeta doğaya bir sığınma olayı vardır. Kürdistan insanı, kendi toplumsal ve ulusal gerçekliğini yaşamaktan önemli ölçüde uzaklaştırılmıştır, başka toplumların, bir de değil, birçok toplumun gerçekliğini yaşamaya zorlanmıştır. Kendi gerçekliğini yaşamak, ulusal ve toplumsal çıkarlarını korumak için mücadele etme bakımından çok geri durumdadır. Buna ulaşma istemi önünde çok sayıda "demoklesin kılıcı" vardır, böyle bir istem ancak ölüm kalım savaşıyla mümkün olmaktadır. Ve bu yola girmek, Kürt ve Kürdistanlı olarak yaşamak her alanda amansız bir savaşa tutuşmak demektir. Bu bir kahramanlık olayı halini almıştır. Belli ki bugün ortaya çıkan bu olumsuz durum, belli bir tarihi gelişme içinde şekillenmiştir.

Kürdistan, insanlığın uygarlığa geçtiği ilk birkaç alandan birisidir. Son derece zengin ve üretken doğal kaynaklara sahiptir. Bu tarihte, Kürdistan'da insan ve toplum yaşamı en ileridir. Köleciliğe böyle geçilir ve köleci sistem alabildiğince gelişir. İnsanın doğaya karşı ve toplumsal mücadelesi ileridir, bu nedenle insan yaşamı anlamlı ve görkemlidir.

Kürdistan'ın zenginlikleri sadece üzerinde gelişme sağlamakla kalmaz, dışardan gelişen her gücün iştahını da kabartır. Ayrıca son derece stratejik bir yere sahiptir. Bu nedenlerle, gelişen her güç Kürdistan üzerine yürür, doğu-batı, kuzey-güney yönlerinde yapılan her sefer Kürdistan'dan geçer. Uygarlığın gelişmesinin bu ilk aşamasından itibaren Kürdistan dış güçlerin sürekli işgal, istila ve yağmasına uğrar. Kürdistan insanı ve toplumu bu işgal ve yağma hareketlerine karşı direnir, savaşır. Ama işgal o kadar çoktur ki başa çıkmak mümkün değildir. Yenildikçe, sıkıştıkça çareyi dağların doruklarına çekilmekte, doğaya sığınmakta bulur.

Feodal sisteme yabancı güçlerin saldırıları ve egemenliği altında geçilir. Toplumsal gelişme bu dönemin başlangıcında da hızla devam eder. Ama, yabancı egemenlik altında gelişen toplumsal ayrışmada Kürt hakim sınıflarının yabancı güçlere işbirlikçiliği hızla gelişir. Kürdistan baştan başa sürekli savaş alanıdır, yağma ve talan edilir. Halk kitlelerinin bir kısmı tamamen serfleşirken, bir kısmı ise dağlarda özgürlük aramaya devam eder.

XVI. yy'dan itibaren Kürdistan'da İran Şahlığının ve Osmanlı İmparatorluğunun egemenliği gelişir. Kürdistan'ın böyle yabancı egemenlik altına girmesinde Kürt hakim sınıflarının işbirlikçiliğinin payı büyüktür. Çağa tamamen ters gelişen bu iki devletin egemenliği altında Kürdistan dünyadan tecrit edilir, durgun ve kapkaranlık bir feodal sistem içine adeta hapsedilir. Kürdistan toplumunda bir duraksama ve zayıf düşme başlar, insanlar ve toplum kendi kabuğuna çekilir, güçsüzleşir, geri bir durumu yaşar. Zayıflayan mücadele ortamında insan yaşamı durgun ve alık bir vaziyet alır. Dünya güçleri tarafından zorlanan yabancı egemenler, bu durumlarını telafi edebilmek için giderek Kürdistan üzerine daha çok yüklenmeye yönelirler. Vergiyi artırmak, askere alma sistemini geliştirmek vb. uygulamaları geliştirmek isterler. Bunlara karşı Kürdistan halkı isyan eder, direnir. XIX. yy. böyle direnişlerle doludur. Fakat toplumsal geriliği ve zayıflığı, örgütsüzlüğü ve birlikten yoksunluğu, hakim sınıfların işbirlikçiliği ve ihaneti vb. nedenlerle bu direnişler hep yenilir, ezilir. Direnişleri kırıldıkça, başkaldırıları ezildikçe Kürt insanı daha çok dağlara çekilir, doğaya sığınır, dağlara çekildikçe ise daha çok güçsüz düşer, toplumsal ilişkileri zayıflar, aile aile, kabile kabile bölünür, yaşamı basitleşir. Öyle ki, dünyadan ve toplumsal yaşamdan habersiz, dağıyla, yaylasıyla, hayvanıyla ve çadırıyla Kürt insanı başbaşa kalır. XX. yy'a girerken durum, genel hatlarıyla böyledir.

XX. yy'daki gelişmeler çok daha olumsuzdur. Toplumsal parçalanmışlık yetmiyormuş gibi, yüzyılın ilk çeyreğinde ülke daha çok parçaya ve daha çok sayıda yabancı gücün egemenliğine bölünür. Yeni ve genç egemenler, niyet ve uygulamalarında eskileri çok geride bırakacak cinstendirler.

Yeni bir güç olarak gelişen ve egemen olan Türk burjuvazisi, derhal Kürdistan'daki egemenliğini sağlamaya yönelir. Belli bir plan dahilinde baskıyı artırarak işgali başlatır. Kürt halkı, parça parça da olsa yeni gelişmek isteyen bu yabancı egemenliğe karşı koyar, direnir. 1920-40 yılları arasında Kürdistan'da baştan başa isyanlar gelişir. Ama direnişler sonuç vermez. Kürt insanı güçsüz düşürülmüştür, toplum paramparçadır, hakim sınıflar işbirlikçi ve uşaktır, Türk burjuvazisi örgütlü ve egemendir. Bu nedenlerle, isyanlar kırılır, ezilir, Kürdistan'da oluk oluk kan yeniden akıtılır. Halk katliam ve sürgünlerle darmadağın edilir. Hakim sınıfların gücü tümden kırılarak tamamen uşak bir yapı haline getirilir.

Ama Türk burjuvazisi, bunlarla doymaz, onun niyeti bundan çok daha ötedir, o Kürdistan'ı ve Kürt toplumunu yutmak, tarihten silmek ister. Bu amaç doğrultusunda Kürdistan parça parça Türkiye'ye bağlanır, sağlanan askeri egemenlik üzerinde kışla kültürü geliştirilmeye yönelinir, her tarafta okullar açılmaya başlanır, Kürt dili ve kültürü üzerine idamla karşılık bulan kesin yasaklar konur. Ve Kürt insanı dağdan indirilerek böyle bir yapı içinde sözde "uygarlaştırılmaya", gerçekte ise ulusal ve toplumsal benliğinden soyutlanarak, özümsenmeye, kişiliksizleştirilmeye tabi tutulur. Böylece Kürdistan tarihten silinmek, Kürt halkı, ulusal ve toplumsal olarak yok edilmek istenir.

1970'lere gelindiğinde bu amaç doğrultusunda epeyce ileri gidilmiştir. Toplum sindirilmiş, paramparça edilmiştir. Ekonomik, toplumsal, siyasal, askeri, ulusal, kültürel her alandaki bağımsız gelişmesi durdurulmuştur. Toplumun dağdan indirilen önemli kesimi ulusal ve toplumsal değerlerinden soyutlanarak, Türk ulusal ve toplumsal yapısının bir uzantısı haline getirilmiştir. Kendi ulusal ve toplumsal çıkarlarını göremeyen, buna sahip çıkamayan, düşünce ve becerisini başka ulusun çıkarları için kullanan bir yapı ortaya çıkarılmıştır. Hakim sınıflar tamamen ajanlık ilişkileri içine alınırken, ulusal başkalaşımın temsilcileri olarak uşak bir "aydın" tabaka türetilmiştir. Önüne böyle bir yol dayatılan dağda kalan bir kesim ise, hayvanlarıyla başbaşa ve onun yaşamını paylaşır vaziyette bırakılmıştır. Böylece insanlar ve toplum kendi gerçekliğinden uzak, onu yaşayamayan, son derece zayıf ve güçsüz bir hale getirilmiştir. Ve doğal gelişmeye ters düşen böyle mücadelesiz bir ortamda insan yaşamı son derece basit, belirsiz ve anlamsız bir hal almıştır. Ve artık Türk burjuvazisi, Kürdistan gerçekliğini ve Kürt ulusal varlığını mezara gömüp üzerini betonladığına kendisini inandırmıştır.

Tarihi gelişim kısaca böyledir. Görüldüğü gibi, uygarlığa güçlü giren Kürdistan insanının ve toplumunun yaşamında giderek bir zayıflama ve düşme vardır. Varılan sonuç ise son derece olumsuzdur. Denilebilir ki, en ağır doğa koşullarını Kürdistan insanı yaşar. Kürdistan insanının yaşamı, bir anlamda doğal engellere, zorluklara karşı bir mücadele, bir direniştir. Ama bu mücadele, son derece basittir, insanlığın ulaştığı seviyeye göre çok geri araçlarla ve çok basit yöntemlerle verilir. Bu nedenle, doğaya en az hükmeden, onu kendi yaşamı için en az kullanabilen Kürdistan insanıdır. Çünkü o, ülkesini imar etmeye, doğaya karşı yürüttüğü mücadelede derinleşmeye olanak bulamamıştır, yabancı egemenler buna olanak vermemişlerdir. Böylece basit bir insan yaşamı, adeta doğanın verdikleriyle idare eden bir yaşam ortaya çıkmıştır. Bu durum, Kürdistan insanının iş yapmada basit ve kaba bir düzeyde kalmasına yol açmıştır. Bunun, her şeyde olduğu gibi, devrimci mücadeleye de yansıyacağı açıktır. Ve devrimci mücadele yürütmek isteyenlerin bu durumu tam olarak bilmeleri, dikkate almaları ve gidermek, insanları geliştirmek için amansız bir çalışma yapmaları mutlak zorunluluktur.

Bir başka husus olarak, en ağır ulusal ve sınıfsal baskı koşullarını Kürdistan insanı ve toplumu yaşar. Ama bunlara karşı kurtuluş mücadelesi veremez, baskı altında yaşamayı kendisi için kader olarak bilir, bu duruma getirilmiştir. Halbuki uygarlığa girerken, Kürdistan'da toplumsal ve siyasal mücadele ileridir, gelişkindir. Ama işgal, yağma ve yabancı egemenlik altında geçen uygarlık tarihi Kürdistan insanını bundan uzaklaştırmış, zayıf ve güçsüz düşürmüş, kurtuluş mücadelesi veremeyeceği kanaatini egemen kılmıştır. Dağdaki alık yaşamın ulusal erimeye, lümpenliğe ve kişiliksizliğe dönüştürülmesi bu durumu çok daha geliştirmiştir. Bu durumu yaşayan insanları kurtuluş mücadelesine çekebilmek için, onları defalarca yeniden yaratmak, cesaretlendirmek, bunu sürekli yapmak, bu konuda usanmaz bir çaba yürütmek gerektiği açıktır. Ayrıca kurtuluş mücadelesine girenlerin de, toplumsal ve ulusal durumu olduğu gibi mücadeleye yansıtacağı ortadadır. Bu durum parçalanmışlıktır, dağınıklıktır, kendi kendine egemen olmaktan uzaklıktır vs. Bunlar, devrimci mücadeleye örgütlenme ve birleşme zayıflığı olarak yansır. İnsanlar tarih boyunca bundan zorla uzaklaştırılmışlardır. Bu yapıyı örgütlü ve birleşik hale getirebilmek, ancak bu durumu çok iyi bilerek yürütülecek uzun süreli ve yorulmaz bir çaba ile mümkündür. Bütün bunlar, devrimin kadrosu olmak isteyenlerin dikkatine sunulur.

1970'lere gelindiğinde Kürdistan'da insan ve toplum yaşamı, son derece basit, geri ve olumsuzdur. İnsanlar kendine sahip çıkmaktan, kendi çıkarları için düşünüp, savaşıp, yaşamaktan uzaktır. Biz, gerçeği böyle belirlerken, bazı kendini bilmez ve tanımazlar, "PKK insanlarımıza ve halkımıza hakaret ediyor, onları hayvan yerine koyuyor" diyorlar. Hayır, PKK somut durumu belirliyor, başarılı savaş yapabilmek için somut gerçekliği olduğu gibi ortaya koyuyor. Acı da olsa gerçekler böyledir, olumsuzdur. Pratik çalışma yapan her devrimci, "bizim hayvandan farkımız yoktur, biz sizin söylediklerinizi anlayıp yapacak durumda değiliz" diyen insanlarla yüzlerce defa karşılaşmıştır. Kürdistan insanının getirildiği nokta burasıdır. Ve bu durumun bin yıldır uygulanan vahşi baskı ve zulümle yaratıldığı açıkça ortadadır.

Bütün bunları, işgal, istila ve sömürgecilik altında Kürdistan insanının ve toplumunun ne duruma getirildiğini bir nebze gösterebilmek için kısaca yazdık. Bu durumda verilen devrimci mücadelenin, Kürdistan'ı yaşamaya ve yaşatmaya çalışmanın, Kürdistan ve Kürt halkının kurtuluşu için kendini feda edebilmenin anlamını daha iyi açıklayacağına inandık. Bu koşullara kendisini dayatan devrimciliğin özelliklerini buradan daha iyi çıkarabileceğimizi ve anlaşılır kılabileceğimizi varsaydık. Şimdi, bu olumsuz tarihi gidişe dur diyen ve yeni bir tarih başlatan devrimci mücadeleyi anlatmaya geçebiliriz.

DÜN KÖLEYDİK

Bir ülke ki,
toprakta
gömülüydü
umudu...
Gözler
donuk
ve parıltısız...
Gözler
derin
bir acıyı
taşırdı.
Nerede
gizliydi
sevgiler?
bulamazdın
arasan da.
Baştan başa
keder
ve acıdan
örülmüştü
vatan...
Vatan
neydi ki,
satılığa bile
çıkartılamayacak
kadar
utanç duyulan.
Vatan
neydi ki,
umudun
gömüldüğü
kapkara

bir toprak.
Uzundur
yaylaları,
ve yüksek
oysa
güneşle
selamlaşır gibi.
Dağlar
nasıl da
yücedir,
oysa
davetkar.
Bir ülke ki,
bebeleri
ölü doğardı,
onun için
ağıt yakardı
analar.
Nüfus kağıdı
mezar taşıydı
insanlarımızın,
doğmadan
öldü
diye yazılan.
Tanımazdı
bu ülke
insanları
ceplerinde
taşıyacak
bir kimlik
kartı.
Ölülere
gerekmez
çünkü.
Ölülerin
adı da
olmaz...
Bir tebessüm de
arama
o zaman
sararmış cesetlerin
yüz hatlarında...
Bir ülke ki,
toprakta gömülüydü
geçmişi
ve gelecek nesli...
Baştan başa
mezar taşlarıydı
nüfus kütükleri...
Umursamaz
geçerdi
üzerine basanlar...
Derinden
gelen
o iniltiyi
kim duydu ki...
Bin yıllar boyu
dile gelen
mezar taşlarını
kim dinler ki...
Dağlar ne anlatır,
sular neyi haykırır
kim anladı ki...
Mezar taşları
utanç taşımız
oldu
farketmeden
yaşanılan hayatın.
Kirlendi
cesetlerimiz,
altında
yabancı çizmelerin.
Utanç...
bedenimizi
saran
bir titreme.
Utanç...
gözlerimizdeki
yaşlar oldu
tesbih taneleri
gibi dizilen.
Ağladık...
ağladık
yıllar boyu;
gülerken de
ağladık
kucaklaşırken de.
Çünkü
kavuşma değildi
en sıkı
kucaklaşmamız bile.
Ayrılık...
hasret
içimizde
sökülmez
tek dünyamız.
Ve öğrendik
katlanmayı.
Ve öğrendiğimiz
tek şey de
bu oldu zaten.
Eğilmiş başlar,
donuk gözler,
sarmalamayan kollar,
biz
birbirimize bile
hasrettik..
Ana, baba
çocuk, yar.
Nasıl dile gelsin
sevdalar
nasıl kavuşsun ki?
Mezar taşları
gülemez ki.
Ve
yeşeremez ki
kararmış toprak.
Bir ağıt yükselir
inceden
inceden
yüreklerden.
Umut ağlar,
sevinç ağlar,
öfke ağlar,
ve ağlarmış
mezar taşları
bile meğerse...

II
DİRENME SAVAŞI BAŞLIYOR: YARATILAN PKK DİRENİŞÇİLİĞİ

Devrimci bilimin ustaları, savaşın, toplumları sınayan, yaşayanla çürüyeni, yaşamaya hakkı olanla olmayanı ayıran en etkili ayraç olduğunu söyler; böyle belirsiz durumların ortaya çıktığı zamanlarda o toplumların savaşa çekilmesinin gerektiğini belirtirler. Peki ya 1970'ler Kürdistan'ında durum nedir? Belirsizlikten de öteye, görünüş büsbütün ölüdür; yaşam emarelerini görebilmek ancak çok iyi bir toplumbilimci olmakla mümkündür. Sözde en iyi siyasetçiler, büsbütün Türk ulusal siyaseti içindedirler; en gözükara askerler, Türk ordusuna hizmet ederler. En sağlam milliyetçiler olduklarını söyleyenler, sözlerinin anlamını bilmezler, "Kürt ulusu var mıdır, yok mudur" tartışması yaparlar, yani varolup olmadıkları, yaşayıp yaşamadıkları konusunda kuşkuludurlar, belirsizdirler. Kürdistan'da insan yaşamı gerçekte bu düzeyde anlamsızdır. Bu ortamda Kürdistan toplumu da acaba savaşa çekilebilir mi? Savaşı kaldırabilecek, direniş yapabilecek kadar yaşam gücü var mıdır? Bu durumlar, devrimci bilimin yeterince kavranmadığı ve devrimci pratiğin olmadığı o dönemde gerçekten belirsizdir, kuşkuludur. Devrimci bilim kavranmaya başlandığında toplumun kurtuluş savaşına çekilmesinden söz edilir. Ve bunun karşısında çürüyen, yaşamaya hakkı olmayan yapı hemen bağırmaya başlar: Ateşle oynuyorlar, halkı katlettirecekler, hele bir kurşun patlatsınlar bir günde ezilip yok edileceklerdir vs. Bu sözlerin sahipleri sefildirler, gerçekte kendi katledilmiş hallerini göremeyecek kadar sefil, ülke ve halk gerçekliğinden kopukturlar.

1970'lerin başından itibaren Türkiye'de devrimci bilimin öğrenilmesi ve devrimci gençlik hareketi gelişmeye başlar. Bu, tasfiye edilmiş devrimci hareketin yeni koşullarda yeniden doğuş hareketidir. Daha doğuşun başında iken 12 Mart faşist saldırısıyla karşılaşır ve ağır darbeler alarak bir kez daha ezilir. Ama 12 Mart'ın etkisi kısa süreli olur, devrimci hareket 12 Mart'tan aldığı yaralarla parçalanmış olarak 1970'lerin ortalarından itibaren yeniden gelişmeye başlar. Elbette bu gelişmeler, yaratılmış bir uzantı olarak Kürdistan gençliğini de içine alır. Kürdistan gençliği hareketin içindedir, fakat en az işlenen konu Kürdistan sorunudur. Çünkü gençlik, kendi gerçekliğinden uzaklaştırılma temelinde o duruma getirilmiştir. Türkiye'de gelişen harekette sosyal-şovenizm, Kürdistan ve onun kurtuluş sorununun yok sayılması esastır. Bunun dışında kalan bazı "Doğulu" ağa çocukları ise yukarda belirttiğimiz türden milliyetçidirler.

Objektif ve subjektif ortamın böyle olumsuz olmasına karşın devrimci bilimi özümseme hareketi yine de devam eder, gelişir. PKK hareketinin başlangıcını oluşturan bir grup genç, devrimci bilimi iyice özümseme, bunu Türkiye somutuna uygulama ve Kürdistan sorununu doğru bir biçimde ortaya koyma faaliyetini sürdürür. İnceleme ve çalışmalar giderek Kürdistan somutu üzerinde yoğunlaşır. Parçalanmış ve sömürge Kürdistan'da bir ulusal kurtuluş hareketi örgütlemek ve ulusal kurtuluş savaşı vermek gerektiği, Kürdistan sorununun tek doğru konuluşunun bu olduğu ve Türkiye devrimi için de bunun en önemli ve önde gelen halka olduğu sonucuna varılır. Bu görüşler geliştikçe, bunların devrimci hareket ve Kürdistan gençliği içinde tartışılması sağlanmaya çalışılır. Ama ortam o denli olumsuzdur ki, bunları görüş olarak savunmak bile başlıbaşına bir direniştir. Türkiye devrimi ve "Kürtçülük" adına hareket eden tüm çevreler tarafından bu görüşler, "çok tehlikeli"

bulunur, fakat bu durumu gizlemek için önce "ciddiye almayıcı" bir tutum sergilenmek istenir, gerçekler düşünsel planda bile dayatılınca bu sefer topyekün saldırılar başlatılır.

Devrimci grup, bütün zorluklara ve olanaksızlıklara rağmen çalışmalarını sürdürür. Devrimci görüşler geliştikçe Kürdistan gençliği içinde yayılması hızlanır. Kürdistan'ın bellibaşlı kent ve kasabalarında devrimci gençlik grupları şekillenir. Bu temelde yürütülen mücadeleyle devrimci fikirler artık toplumsal yaşama girmeye başlamıştır. Gelişmenin bu düzeyi bile Türk sömürgeciliği tarafından "çok tehlikeli" görülür. Ve "Sterka Sor" adıyla ilk kontr-gerilla timi örgütlenir. Bununla devrimci gençlik hareketinin önderlerinin katledilmesi amaçlanır. Ve bu plan dahilinde, hareketin önde gelen etkin militanlarından Haki KARER, 18 Mayıs 1977'de Antep'te katledilir. Bir savaş hali demek olan sömürgeciliğin bu gerçek yapısı ortaya çıkmaya başlamıştır. Türk sömürgeciliği ilk özel savaş yöntemini ve soruna karşı tutumunu ortaya koymuştur: Komplo ve imha. Komplo çok kapsamlıdır ve değişik özelliklere sahiptir. En karakteristik olan ve çok dikkat edilmesi gereken özelliği, kontr-gerilla timinin "Kürdistan'a ait bir siyasal grup" görüntüsüyle ortaya çıkmasıdır. Belli ki daha sonra birçok grubun en ateşli "Kürtçü" kesilmesi ve PKK'ye karşı savaşmayı kendine baş ve tek görev bilmesi boşuna değildir.

18 Mayıs katliamının Kürdistan tarihindeki yeri belirgin, anlamı büyüktür. Olay, bütün siyasal çevreleri görüş belirtmek zorunda bırakmıştır. Sosyal-şovenizm, olayı "yanlış yolda ve anlamsız bir ölüm" olarak görürken, "Doğulu" sahte milliyetçiler biçtikleri ömrün gerçekleşmekte olduğuna inanmışlardır. Olayın asıl etkisi yeni doğmakta olan devrimci hareket üzerinde olmuş, ciddi bir durum yaratmıştır. Buna karşı ne yapılmalıdır? Savaşılmalı mıdır? Eğer savaşılacaksa bu nasıl ve hangi güçle yapılacaktır? Benzeri sorular kafalara çakılan temel sorulardır. Bunlara olumsuz cevap veren, korku ve tedirginliğe kapılan birçok güç hızla safları terketmeye, davayı bırakmaya başlamıştır. Ama çoğunluğu oluşturan devrimci güç savaşmaya karar kılmış ve savaşmıştır. Böylece, Türk sömürgeciliğine karşı, Kürdistan halkının ulusal ve sosyal kurtuluşu uğruna bilinçli ve örgütlü direnme savaşı, öncünün şahsında başlamıştır.

Haki KARER yoldaşın şehit düşmesi olayı, Kürdistan'da yeni bir tarihin başlangıcıdır. Bu, proletarya önderliğinde Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş tarihinin, bu uğurda mücadele döneminin, bu uğurda kendini bilinçli mücadeleye adamanın ve feda etmenin başlamasıdır. Ülke ve ulus olarak yok edildiği sanılan kapkaranlık Kürdistan'da aydınlığı gösteren bir kıvılcımdır, direnen Kürdistan; Kürdistan'ın yaşayan gerçekliğinin ortaya çıkarılması hareketinin başlangıcıdır. Bunun, tarihte görülen ve o dönemde de diğer parçalarda sürekli yaşanan direniş şehitlerinden ayrı özellikleri vardır. Bu, Kürdistan gerçekliğini, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğünü yaşama ve yaşatma hareketinin başlamasıdır.

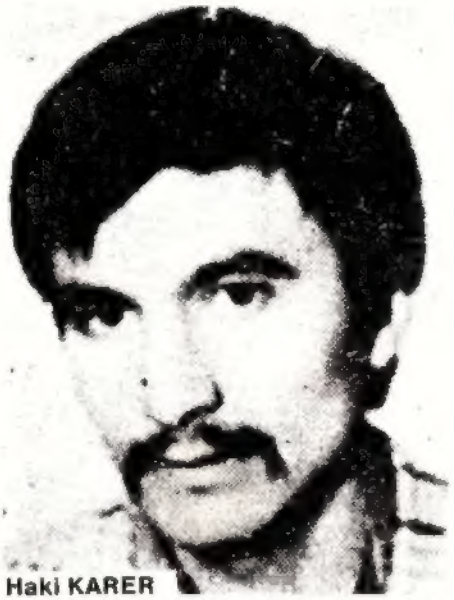
Haki KARER

Olayı böyle ele alan devrimcilik, direnmekte, hareketi ve mücadeleyi geliştirmekte kararlıdır. Kontr-gerilla timine karşı savaşılır ve etkin darbeler vurularak etkisiz kılınır. Hareketin daha çok geliştirilmesi ve partileştirilmesi çalışmaları yürütülür. Hazırlanan taslak üzerinde program tartışmaları yapılır. Hareket politik bir güç olma yolunda ilerlemektedir, her alandaki devrimci gruplar gelişmekte, halk kitlelerini kucaklamaya başlamaktadır. 18 Mayıs katliamı hareketi yok etmemiş, tersine anıya bağlılığın bir gereği olarak da yoğunlaştırılan çalışmalarla hareket daha çok büyümüştür. Bu durum, Türk sömürgecilerinin dikkatinden kaçmamaktadır. Ve özel savaşın ikinci taktiği uygulamaya konur: 19 Mayıs 1978'de Hilvan'da, Halil ÇAVGUN yoldaş, polis ve Süleymanlar denen ajan-milis çetenin ortak komplosuyla katledilir. Türk sömürgeciliği, devrimci harekete karşı aşiretçi-feodal Kürt gericiliğini ajan-milis çete olarak kullanmaya artık karar vermiştir. Bu, hareketin kitleselleşmeye başladığının açık göstergesidir. Ve bu da, sömürgeciliğin uygulayacağı bir savaş taktiği olarak çok dikkat edilmesi gereken bir husustur. Zira daha sonra ve günümüzde bu yapının harekete geniş olarak saldırması ve saldırtılması boşuna değildir.

Türk sömürgeciliğinin bu bastırma ve imha hareketine karşı da uzun süreli ve zorlu bir direniş başlatılır. Resmi-sivil polis güçlerine, ajan-milis çeteye, faşistlere ve gericiliğe karşı mücadele yoğunlaştırılır ve önemli gelişmeler kaydedilir. Bu temelde, hareketin kitleleri daha çok kucaklaması, kitlelere ulaşması durumu ilerler. Bu sefer de sömürgeci oyun boşa çıkarılmış, her alanda kurtuluş hareketi daha çok büyümüştür. Mevcut büyüme, daha da ileri gidebilmek için, gelişmenin düzeyine denk, sağlam ve kapsamlı bir siyasal örgütlenme istemektedir. Bu doğrultuda program tartışmaları sonuçlandırılarak, 1978'in 27 Kasım'ında Partinin kuruluşuna (Partîya Karkerên Kurdistan-Kürdistan İşçi Partisi) resmen karar verilir. İçine girilen yeni örgütlenme çalışmaları, her alanda hareketin ve mücadelenin düzenlenmesine ve yoğunlaşmasına yol açar.

Sömürgeciliğin, Kürt gericiliğini kullanma taktiği de, yeni gelişmekte olan ulusal kurtuluş hareketini bastırmak için yetmemiştir. Tersine, gösterilen kararlı direniş ve yoğunlaştırılan devrimci çalışmalarla hareket ve mücadele her alanda daha çok büyümüş, PKK adıyla devrimci siyasal bir partinin kuruluşuna varmıştır. Bu gelişmeye karşı Türk sömürgeciliği yeni saldırılara girişir. Planlanan bir komployla Maraş'ta katliam düzenlenir ve ardından sıkıyönetim ilan edilir. Maraş'tan başlatılan bu bastırma harekatı hızla Kürdistan'ın tümüne yayılır. Artık, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı yürütülen savaşı, Türk ordusu açıktan yürütmeye başlamıştır. Sömürgeciliğin yeni savaş taktikleri de ortaya çıkmıştır: Kitle katliamı, toplu tutuklama ve işkence, ordu birliklerinin yürüttüğü savaş harekatı. O dönemde uygulanmaya başlanılan bu taktikler, günümüze kadar genişletilip geliştirilerek uygulanmış, sömürgeci savaş sürekli büyütülmüştür.

Halil ÇAVGUN

Siyasal mücadelenin bir kanunu olarak devrim ve karşı-devrim iç içe gelişir, devrim karşı-devrimi de örgütleyerek ilerler. Kürdistan'daki gelişmeler de bu yasaya uygun olarak işlemektedir. Her devrimci hamle, her devrimci gelişme yarattığı koşullara uygun olarak sömürgeciliği

yeni savaş taktikleri uygulamaya götürmekte; sömürgeci taktiklere karşı gösterilen direniş ve mücadele ise daha ileri bir devrimci gelişme düzeyi ortaya çıkarmaktadır. Bu sefer olan da budur. Sömürgeciliğin uygulamaya koyduğu katliam ve savaşa karşı, Kürdistan'ın her tarafında etkin bir devrimci çalışma ve direniş geliştirilir. Kürdistan tarihinin ilk devrimci partisi olarak PKK'nin ilanı kitleler tarafından coşkuyla karşılanır. Hareket hızla büyüyerek işçi ve köylü kitleleri içinde geniş olarak yayılır. Hilvan'da aşiretçi-feodal çete teslim alınarak ve devlet güçleri etkisiz kılınarak halk kitlelerinin devrimci birliği ve yönetimi yaratılır. Bu hareket daha da genişleyerek Siverek, Mardin, Batman gibi alanlara da yayılır ve bu alanlarda da benzer gelişmeler ortaya çıkar. Çeşitli sömürgeci kurumları da içine alarak mücadelenin hedefleri genişler. Silahlı direniş birimleri gelişir ve ilk gerilla grupları oluşmaya başlar. Silahlı grupların mücadelesi kentlerdeki kitle mücadelesiyle birleşir ve bir halk hareketi halinde mücadele büyür. Devrimci gelişmenin düzeyi çok ileridir. Kürdistan tarihinin tanık olmadığı gelişmeler ortaya çıkmıştır. Kitle eylemliliği halinde bir ulusal kurtuluş hareketi şekillenmiştir. İdeolojik-politik çizgisiyle, örgütü ve pratiğiyle PKK, devrimci öncü bir parti olarak kuruluşunu gerçekleştirmiş ve varlığını göstermiştir. Bütün bu devrimci gelişmeler, sömürgeciliğin yeni savaş taktiklerini de boşa çıkarmış ve işlemez kılmıştır, sömürgeci yönetimi ciddi bir sarsıntı ve bunalım içine sokmuştur.

Devrimci mücadelenin boyutlandığı

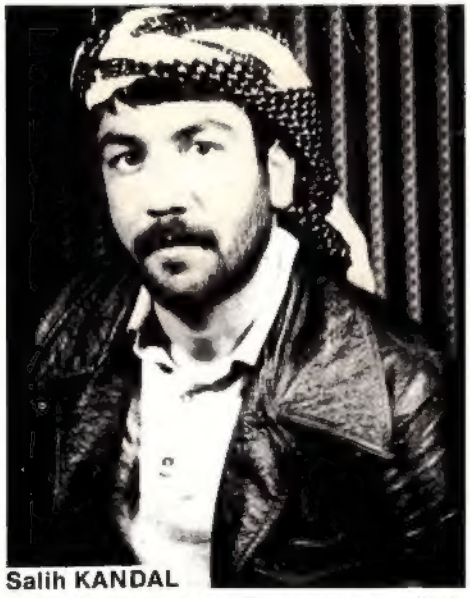

Salih KANDAL

1979-80 döneminde, Türk sömürgeciliği, bugün geliştirerek uygulamaya çalıştığı özel savaş taktiklerinin tümünü birer başlangıç kabilinden uygulamıştır. Sıkıyönetim uygulamasıyla ordu mücadeleye katılmış, savaş görünümünde olan operasyon harekatları başlatılmıştır. Hilvan, Siverek, Mardin, Batman gibi alanlarda aşiretçi-feodal gericilik ajan-milis çete olarak hareket üzerine sürülmüştür. "Kürtçülük" maskeli kontr-gerilla saldırıları genişletilerek bu dönemde HK, DHB, Aydınlık, UDG gibi güçlerin saldırıları halini almıştır. Halk kitlelerinin devrimci hareketle bağını kesebilmek için baskı ve propaganda birlikte uygulanmıştır. Sömürgeci basın, devrimci önderlere ve tüm Partiye yönelik kapsamlı bir karalama propagandası yürütmüştür. Kitlelere yönelik toplu tutuklama ve katliam uygulamaları geliştirilmiştir. Hareketi içten tasfiye etmek amacıyla tutuklanıp teslim alınan bazı hainlere dayanılarak provokasyonun örgütlenmesine başlanmıştır. Ancak bütün bu taktikler ve harcanan çabalar, o dönemde sömürgeci düzenin yıkılma yolunda ilerlemesini durdurmaya yetmemiştir.

Yoğun olarak harcanan devrimci çabalar, bu dönemde, Kürdistan ölçülerine uygun devrimciliğin, gerçek ulusal kurtuluşçuluğun bütün yönleriyle şekillenmesini sağlamıştır. Bütün bunlar somut ve gerçek ifadesini PKK hareketinde bulmuştur. PKK, ideolojik-politik çizgisiyle, örgütü ve mücadelesiyle bu durumu dosta ve düşmana kabul ettirmeyi başaran bir güçtür.

PKK, parçalanmış Kürdistan'da sömürgeciliğin ve aşiretçi-feodal gericiliğin yaratmış olduğu karanlığı yırtma, Kürdistan halkını proletarya ve ulusal kurtuluş devrimleri çağına ulaştırma hareketidir. Kürdıstan halkının modern çağla kurmuş olduğu sağlam bir köprüdür. Teorik yaklaşımları ve programıyla bunu en devrimci bir tarzda yapmıştır.

Cuma TAK

PKK, bilinçli ve örgütlü sağlam bir birliktir. Sömürgecilik ve aşiretçi-feodal gericilik tarafından paramparça edilmiş bir toplumda böyle bir birliği yaratabilmenin önemi büyüktür ve bu iş ancak olağanüstü çabalarla başarılabilir. Besbelli ki gücünün esas kaynağı olan bu özelliğine el sürmek de aynı düzeyde tehlikeli ve düşmancadır.

PKK, küçük bir kuvvetle büyük bir kuvvete, az sayıyla çok sayıya, yeterince örgütlenmemiş bir güçle örgütlü bir güce karşı koyma hareketidir. Sıfırdan başlanarak bir halkın gücünün her alanda ortaya çıkarılmasıdır. Bu bakımdan Kürdistan halkının düşmanlarına karşı yöneltilmiş bir saldırı gücüdür. PKK direnişçiliği, yüksek düzeyde bir bilinç, cesaret ve fedakarlık olayıdır. Bu özellikler, yapılan büyük çalışmalar, harcanan yoğun emekler pahasına, içlerinde Haki KARER, Halil ÇAVGUN, Salih KANDAL, Cuma TAK, Ahmet KURT gibi devrimcilerin de bulunduğu onlarca yiğit ve kararlı devrimci şehit verilerek yaratılmıştır.

PKK, katıksız bir gerçekliktir, olumlu ve olumsuz özellikleriyle Kürdistan gerçekliğine ulaşma, onu kavrama, olumsuzluklarla savaşarak, olumlulukları geliştirme hareketidir. PKK, bilinçli bir biçimde Kürdistan'ı yaşama ve yaşatma hareketidir, ulusal ve toplumsal kurtuluşun yolu ve yol göstericisi, bu uğurdaki çalışmaların yönetici öncü gücüdür.

PKK İÇİN

Kürdün ölüm fermanını yırttın sen,
Tutunacak dalımızsın sen bizim.
Tüm cihana "Kürt ölmedi" dedirten,
Gür sesimiz, dilimizsin sen bizim.

Sen sevgisin, emekçiye yar oldun,
Aydınlıksın, sen ışıktan var oldun,
Vatan için çepeçevre sur oldun,
Kanadımız, kolumuzsun sen bizim.

Sen anasın, halkımıza kol geren,
Sen özsusun ölü can'a can veren,
Sen baharsın Kürdistan'da yeşeren,
Esen hayat yelimizsin sen bizim.

Yiğit harmanısın, sende hası var,
Sen şehit kanısın, onun süsü var,
Sende emek, ekmek, barış sesi var,
Peteğimiz, balımızsın sen bizim.

Sen özgüçsün, Kürt halkına yaslandın,
Sen bilimsin, leninizmle beslendin,
Güller taktın, bin bir renkle süslendin,
Yeşilimiz, alımızsın sen bizim.

Sen güneşsin, doğdun Kürt dünyasında,
Hıncımızsın, öfkemiz var sesinde,
Evrenin ortak emek bahçesinde
Açan kızıl gülümüzsün sen bizim.

Sen şimşeksin, kör geceye çakarsın,
Sen yağmursun, tüm kirleri yıkarsın,
Bağımsızlık deryasına akarsın,
Irmağımız, selimizsin sen bizim.

Apo gibi pılıngın var, bazın var,
O'nu izler, yiğit oğlun, kızın var,
Hepsinin de sana bir tek sözü var,
Dönülmeyen yolumuzsun sen bizim.

III
FAŞİST-SÖMÜRGECİ ZULÜM VE DEVRİMCİ DİRENİŞ

Ekonomik, toplumsal bunalımın ve siyasal istikrarsızlığın büyüdüğü ve tam bir karmaşanın yaşandığı Türkiye'de, 12 Eylul 1980 faşist-askeri darbesiyle faşist generaller yönetime el koyar. Bu, işbirlikçi-tekelci temele kavuşan Kemalizmin gerçek kimliğiyle ortaya çıkmasıdır. ABD ve NATO eliyle yıllarca sürdurulen faşist egemenlik yaratma çabalarının gerçekleşmesidir. Böylece Turkiye'de yeni bir rejimin örgutlendirilmesi dönemi başlamıştır. Türk burjuvazisi, egemenliğini yaşatabilmek için bütün gücünü ve kurumlarını savaşa sürmek zorunda kalmıştır.

Yönetime zorla el koyan faşist cunta, tek yönetici güç olarak kendisini ilan eder. Anayasayı ve yasaları yürürlükten kaldırır, hükümeti ve meclisi lağveder, partileri, sendikaları, dernekleri kapatır ve yeniden kuruluşlarını yasaklar. Türkiye ve Kürdistan'ın tümunde sıkıyönetim ilan ederek faşist teröru alabildiğince artırır. Her türlü siyasal faaliyete, ekonomik-demokratik mucadeleye grev, gösteri, boykot ve benzeri eylemlere yasak kor. Önceden var olan sözde demokratik hak ve özgürlükler toplum için "bol elbisedir" ve daraltılması gerekir. Türkiye'nin her tarafında devrimci, ilerici avı başlatılır, insanlar sorgusuz sualsiz kurşunlanır, işkenceden geçirilir, tutuklanır. Yapılan toplu tutuklamalarla cezaevleri dolup taşar, yenileri açılır ve bu amaçla stadyumlar kullanılır. Türkiye'de yeni bir baskı ve zulüm dönemi açılmıştır, faşizm toplumun üzerine bir karabasan gibi çökmüştür.

12 Eylül rejiminin Kürdistan'a yansıyışı her yönüyle bütünleştirilmiş bir savaştır. Zaten işbirlikçi Türk yönetiminin bu biçimine varmasında, faşist ordunun yönetime el koymasında Kurdistan sorunu, ezilip imha edilemeyen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi birinci etkendir. Hilvan ve Siverek'ten Kurdistan'ın her tarafına yayılan kurtuluş mücadelesi Türk sömürgeciliğini ciddi biçimde sarsmış, Türk burjuvazisine korkulu günler yaşatmaya başlamıştır. Bu nedenledir ki, faşist cunta, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı savaşı baş görev olarak önüne kor.

Kürdistan'da 1979 yılının başından itibaren toplu tutuklamalara başlanmıştır. Bu saldırılar Kasım 1979'dan itibaren toplu kitle tutuklamaları halini almıştır. Bu uygulamaları devralan 12 Eylül rejimi, orduyu tümden savaşa surerek Kürdistan'da faşist-sömurgeci savaşı geliştirir ve gizlenmeye çalışılan sömurgeciliğin, savaş hali olduğu gerçeğini açığa vurur. Yeni birliklerle takviye edilen Kürdistan'daki ordu güçleri harekete geçirilir, süruler halinde sağa sola saldırtılır. Dağ dağ, ova ova, köy köy, mahalle mahalle Kurdistan adeta yeniden işgal edilmeye başlanır. Faşist ordu, insan yaşamının her yönüne el atmaya çalışır. Sürek avı biçiminde her tarafta devrimciler, yurtseverler, Kurdistan'ın kurtuluşu için çalışabileceği konusunda şüpheli görülen herkes kovuşturulur. Köyler göç ettirilir, evler yakılır yıkılır, insanlar dağda, ovada caddede sorgusuz sualsiz kurşunlanır, yakalanarak işkenceye alınır, kadın-erkek denmeden insanların her turlu onuruyla oynanır. Yuzbinlerce insan sorgu yerlerine ve zindanlara doldurulur. Silah toplama, vergi veya ticaret adı altında köylüler haraca bağlanır, ellerindeki her şey gaspedilip götürülür. Toplumda sözde "Türkleştirme" ve "uygarlaştırma" adı altında tam bir yozlaştırma ve çürütme hareketi yürütülür. Kurdistan'da faşist-sömürgeci canıler eliyle zulüm kol gezmektedir. Kurşunlanmak, işkenceye alınmak veya tutuklanmak için devrimci militan olmaya gerek yoktur. Bunun için bir muhbirin ihbarı veya faşist-sömürgecinin şüphelenmesi yeterlidir, tanınmış bir devrimcinin yakını veya köylusu olmak, Kürtçe konuşmak, yöresel giysileri giymek ve hatta kaba boyık bırakmak ya da sömürgeciye biraz dik bakmak "bölücü terörist" olmak, kovuşturulmak için yeterli nedendir. 12 Eylül rejimi altında toprağı ve insanıyla Kürdistan tam bir cendere içine alınmak istenir.

Faşist-sömürgeci düşmanın böyle azgın saldırıları karşısında devrimci örgut ve mücadele nasıl yaşatılacak ve nasıl geliştirilecektir? Yeni doğmakta olan bir örgüt, yuzyılların yönetim geleneğine dayanan bir gücün böyle azgın saldırılarına nasıl karşı koyacaktır? Her yerin ve herkesin denetim altına alınmak istendiği bir ortamda devrimci mücadele hangi yöntemlerle sürdurulecektir? Sorumlu tüm devrimci ve yurtseverler bu sorulara yanıt vermekle karşı karşıyadırlar.

PKK, devrimci çizgisine uygun olarak bu soruları yanıtlar. Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direnişi surdurme temelinde güçlerini toparlama, eğitme ve yeni bir saldırı için hazırlık yapma taktığını izler. Tüm üye ve sempatizanlarını örgüt **birliğini** korumaya, **dayanma** güçlerini artırmaya ve **direniş** ruhlarını geliştirmeye çağırır. Dayatılan faşist-sömürgeci zulme karşı tüm Kürdistan halkı direnmek zorundadır. Ama direnişin en anlamlı ve kapsamlısı, ulusun direnişinin toplamı, Kurdistan'ı bilinçli yaşaması nedeniyle Parti şahsında ortaya çıkar. Zindanlara doldurulan binlerce Parti kadro ve sempatizanı, en vahşi zulme karşı dünyayı etkileyecek bir direniş gösterir. Dağda ve şehirlerde, en zor koşullarda düşmana karşı direnişi yukselten PKK kadro ve savaşçıları kahramanca savaşırlar. Pazarcık'ta, Gap'da Bloka'da, Karlıova'da, Teman da, Nazımiye'de, Pülümür'de, Kürdistan'ın dört bir yanında kahramanlık destanları yazılır. Kurdistan'ın dağı, taşı, her tarafı faşist-sömurgeci saldırganlara karşı direniş alanı haline getirilir. İçlerinde Delil DOĞAN, Hüseyin DURMUŞ, Zeki PALABIYIK, Davut ULUÇ, Battal EVSAN gibi devrimcilerin de bulunduğu onlarca PKK kadro ve savaşçısı düşmana karşı girişilen bu savaş içinde kahramanca kanlarını akıtır. Sömürgeciliğe karşı direniş tutmuş ve gelişmiştir, düşmana karşı her alanda direnmek artık Kurdistan'da onurlu yaşamın kendisi haline gelmiştir.

Parti, yüzlerce kadro ve savaşçısını bu dönemde tutuklu ve şehit vererek önemli guç kaybına uğrar. Ama Parti çizgisi uğruna yüzlerce insanın kahramanca toprağa duşmesinin yarattığı manevi güç çok buyuktur. Bu güce de dayanılarak ve buna bağlı kalmanın bir gereği olarak çalışmalar daha da sıklaştırılır. Parti gucünün önemli bir kesiminin uzun bir manevrayla bölgenin kardeş halklarının devrimci mucadele alanlarında toplanması başarılır. Ortaya çıkan mücadele koşullarında uzun manevralar yapmak, ülke içinde olduğu gibi yurt dışında da mücadele etmek zorunlu olmuştur.

Parti gucunun toplandığı Lübnan-Filistin alanı istikrarsız ve acımasız sıcak bir savaş alanıdır. Emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı günluk bir savaş içinde olunmadan burada yaşamanın olanağı yoktur. Savaş duzeyini pratikte de öyle genişleterek Parti çalışmalarını sürdurur. Giderek daha planlı ve örgutlü olan bir faaliyet yurutur. Büyuk bir disiplin ve orgutlulük içinde Parti kadro ve savaşçılarının uzun süreli eğitimi gerçekleştirilir. Ortadoğu'nun ve dünyanın devrimci, ilerici güçleriyle Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ilişki ve ittifakı kurulmaya ve geliştirilmeye çalışılır. Teorik çalışma ve Partinin yayın faaliyeti duzenli yayınlanan organlarla sürdurülür. Bütün bu çalışmalar Temmuz '81'de gerçekleştirilen Parti Konferansıyla sağlam bir örgutlulüğe kavuşturulur ve hızlandırılır. Konferans, kapsamlı bir durum değerlendirmesi

yaparak, Partinin stratejik ve taktik gorevlerini daha belirgin kılarak ve bu temelde faşist sömurgeciliğe karşı savaşma kararını perçinleyerek 12 Eylül rejimine en güçlü bir darbeyi vurur. Ulke içinden ve yurt dışından mucadeleye katılmak için surekli insanlar gelir. Kurdistan halkının ve ulusal kurtuluş mucadelesinin nabzı bu çalışmalarla atmaktadır. Bu temelde yürütülen faaliyetlerle yeniden örgutlulük ve yeni mucadeleler için güçlü bir hazırlık sağlanır.

Elbette bu dönemde yürütulen çalışmalar da bedelsiz değildir ve kızgın bir savaş içinde yürutulür. Gericiliğe karşı Filistin ve Lübnan halklarıyla omuz omuza savaşır. Bu savaşta Abdulkadir ÇUBUKÇU'nun da içinde bulunduğu on bir yiğit Kurdistan insanı şehit duşer ve onlarcası tutuklanarak işkence görur. PKK ve Kurdistan halkı, enternasyonalizm, ve halkların kardeşliğini böyle bir pratik ile dunyaya gösterir.

Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinde yurt dışında yurutulen çalışmalar belirgin ve anlamlıdır. Bu faaliyetler, Kurdistan halkının, tarihte ilk defa bağımsızlık ve ozgurluk temelinde bolgeye ve dunyaya açılması, bu temelde ilişki ve ittifaklar geliştirmesidir. Boylece sömurgeciliğe ve gericiliğe karşı yurutulen mucadele dunyanın her alanında verilen bir mucadele haline getirilmiştir. Devrimci direniş, ulke içinde olduğu gibi, yurt dışında da surdurulmuş, yurt dışında da Kurdistan'ı yaşamanın ve yaşatmanın olanaklı olduğu gösterilmiştir. PKK ve Kurdistan halkı faşist sömurgeciliğin boyle azgın saldırılarını boşa çıkararak ve devrimci direnişi surdurerek her turlu zorluğu yenecek, her turlu engeli aşacak ve zafer kazanacak bir guç olduğunu dost-duşman herkesin onunde kanıtlamıştır.

Ahmet KURT

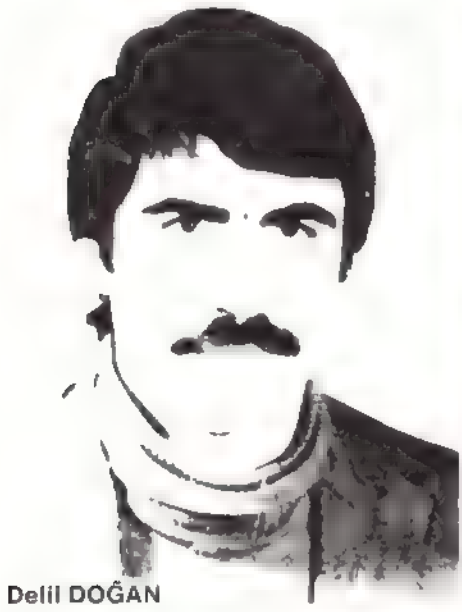
Delil DOĞAN

Huseyin DURMUS

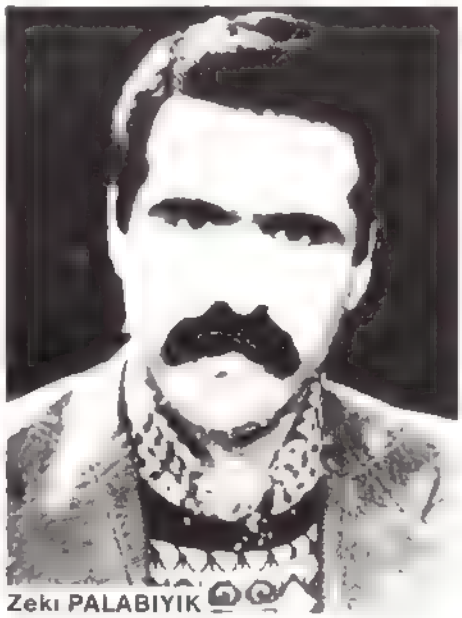
Zeki PALABIYIK

Davut ULUÇ

Battal EVSAN

Abdulkadir ÇUBUKÇU

IV
DİRENEN ZİNDANLAR

Bir davanın gücü, onun kitleleri harekete geçirebilme derecesiyle birlikte, uğrunda insanların kendilerini bilinçli feda etme düzeyiyle de ölçülür. İnsanların davalarının gerçek sahibi olup olmadıkları ise, en kesin bir biçimde, düşmanla sadece inançlarıyla savaşma durumunda kaldıkları cezaevlerinde belli olur. Bu nedenledir ki, zindanların, devrimcilerin ve devrimci örgütlerin denendiği denek taşı olduğu söylenir. 12 Eylül rejimi altında devrimcilerin ve Kürdistan halkının bir de böyle bir ölçekten geçmesi gerekir

Kürdistan'da toplu tutuklamalara 1979 sonunda başlanır. 1980 yılı boyunca her alanda bu işlem sürdürülür. 12 Eylül darbesi ile ise, bu durum neredeyse tüm halkı kucaklayacak düzeye çıkarılır. Köyler basılır, mahalleler kuşatılır, insanlar kitleler halinde toplanarak sorgu yerlerine sevkedilir, zindanlara doldurulur. Diyarbakır, Elazığ, Erzurum, Antep, Adana gibi merkezlerin bu zulüm yerleri dolup taşmaya, insanlarla kaynamaya başlar. Darbeden sonraki ilk üç ayda sadece Diyarbakır'da yüz yirmi binin üzerinde insanın sorguya alındığı söylenir. Böyle bir kovuşturma sırasında hiçbir faaliyetle ilişkisi olmayan çok sayıda insan yakalandığı gibi, içlerinde önder kadroların da yer aldığı çok sayıda devrimci ve devrimci sempatizan da yakalanır. Artık insanların kitle halinde yaşadığı ve yaşatıldığı yeni yerler ortaya çıkmıştır. Artık devrimci mücadele verilecek yeni mücadele alanları oluşmuştur. Mücadele en keskin ve tayin edici bir biçimde bir de bu alanlar da sürecektir.

Faşist-sömürgeci canlar, önce durust ve onurlu insanları toplayıp zindanlarına doldururlar. Ardından adım adım baskı ve zulmü yoğunlaştırırlar. Maddi ve manevi işkence dünyada eşine ender rastlanır bir vahşet düzeyinde sürdürülür. Ve giderek insanları yakma, boğma, asma düzeyine çıkarılır. Devrimciler hücrelere kapatılır, tutuklu kitlesinden koparılmaya çalışılır, tutuklu kitleler bölünüp birbirine düşürülmek istenir. Mahkemelerde söz hakkı verilmez, avukat konuşturulmaz, duruşmalar bir işkence biçimi olarak yapılır. Devrimciler "kaplan kafeslerinde" mahkemeye goturulup getirilir. Her turlu yöntem uygulanarak devrimci direniş kırılmaya, devrimciler teslim alınmaya çalışılır Bu yolda aileler zorlanarak bir araç olarak kullanılır. İhanete prim çıkarılır, bu noktada Kemalizm bile ayaklar altına alınarak "pişman olanların affedileceği" vaad edilir, ihanet örgütlenerek sahte PKK'ler yaratılmaya çalışılır. Bu konuda, zindanlarda yapılan uygulamaları dışardan anlatmaya insanların gücü yetmemektedir. Başta Diyarbakır olmak üzere Kurdıstan'daki sömurgeci zindanlar Vietnam "Paulo Condor"ları haline getirilir. Hunlar'dan Kemalizme kadar, Türk hakım sınıflarının zulüm geleneği bütünüyle Kürdıstan zindanlarında yoğunlaştırılır Vietnam'dan Kuba'ya kadar uygulanan emperyalist Amerikan zulüm yöntemleri buralarda yinelenir Ama bütün bunlar devrimcileri, devrim ve kurtuluş yolundan, Parti yolundan döndurmeye yetmez.

Kürdistan'da yapılan tutuklamalar var olan bütün grup ve örgutleri kapsar. Binlerce PKK kadro ve savaşçısı, sempatizan kitlesi tutuklanır. Tutuklu devrimciler, önce eğitimi ve örgütlenmeyi geliştirerek zorlu mucadele günlerine hazırlanırlar. Ve 1981 Ocak'ından itıbaren artan faşist-sömürgeci zulme karşı kitleler halinde devrimci direnişi geliştirirler. Açlık grevleri, protestolar biçımında devrimci direniş sürer. Baskı ve zulmün her biçimine karşı direnilir. Bu konuda her turlü maddi ve manevi zorluk göğuslenir: **"İdeolojimize bağlıyız", "pişman değiliz, böyle bir davanın neferi olmaktan şeref duyuyoruz", "parça parça olsak da direneceğiz, politikamız direnmektir"** şiarlarıyla hareket eden devrimciler, düşmanın her türlü uygulamasına karşı koyarak Parti ve halk davasını yükseklerde tutarlar. Ve bu direniş, Temmuz-Eylül 1982 Büyük Ölüm Orucu Eylemiyle doruğa çıkar ve kesin biçimini alır. Bu kutsal savaşta, Kürdıstan halkının en yiğit evlatları, PKK'nin önder ve yönetici kadroları, içlerinde Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Ferhat KURTAY, Akif YILMAZ, Cemal ARAT'ın da bulunduğu onlarca devrimci şehit düşer. Yüzlerce devrimci ve yurtsever sakat kalır, binlerce insan acı çeker, işkence görür. Ve fakat zafer kazanılır. Faşist sömürgecilik kesin yenilgiye uğratılır. Faşist Evren, bu durumu bizzat itiraf etmek zorunda kalır. Zindanlar birer direniş kalesi, Kurdıstan halkının kurtuluş davasının savunulduğu kaleler, Kürdıstan'ın yaşandığı ve yaşatıldığı yerler haline getirilir.

Bu dönemde, zindanlarda, Kurdıstan'ın bin yıllık kölelik tarihiyle hesaplaşılır. Duşman bunu dayatıyor Devrimci direnişin düzeyi ve anlamı böyledir Bu buyük ve çetin mücadele Kürdıstan'ın nabzını kendinde toplar ve Kürdistan halkının geleceğinin belirlenmesi olayı halini alır. Ve bütün düşman oyunları bozularak mücadelede zafer kazanılır. Bu, Kürdıstan halkının bağımsızlığını ve özgürlüğünü kazanmakta kesin kararlı olduğunun en açık göstergesidir.

Zındanlarda yürutulen devrimci direniş, Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna ser verip sır vermeme, en vahşi ve barbar düşman baskısına karşı direnip Kurdıstan halkının kurtuluş davasını bu en zor yerde savunma, Kurdıstan'ın ve Kürdıstan kurtuluş davasının gerçek sahipliğini yaratmak demektir Bu direniş, her türlü olanağına ve gucüne rağmen Türk sömürgecilığine olumunu gösteren bir darbe vurmuştur. Bütun düşman oyunlarını açığa çıkarmış, ihaneti ölüme mahkum ederek, her türlü teslimiyetin, kaçkınlığın önünü tıkamıştır Kurdıstan devrimcilığı, PKK ve Kürdistan halkı bu belirgin denek taşında da denenmiş ve başarılı sınav vermeyi bilmiştir. Kürdıstan kurtuluş davası, düşmanlarını altedecek güçte bir dava olduğunu buradan da dunyaya gösterm ştir

---

DİYARBAKIR'A UZANIR BUTÜN YOLLAR

...
Ve artık
Diyarbakır'a uzanır tüm yollar
orada filizlendi hayat
ölumle sarmaş dolaş
dağlara ulaştı sarmaşıklar
kanlı
sımsıkı dallarıyla.
Ve artık
Diyarbakır'a uzanır tüm yollar..
silahlar
o yüreklerin emrinde artık.
Bütun yollar Diyarbakır'a uzanır
engebeli dağları aşarak
ve geçerek
kızgın ovayı.
Diyarbakır acıya boğulmuş
Diyarbakır yasta...
Yollarda insanlar var
ağır yuk altında
soğuk terini dökerler kavganın,
kavganın kucağında
doğmuş o insanlar,
acıyla yoğurdular
umutlarını ve sevdalarını
gizlemeden yureklerinden...
Diyarbakır'a uzanır bütün yollar
insanlar var yollarda
soğuk terini dökerler umudun
karanlık mahzenlerinde
çarpan yureklere
uzanır yollar...
Ölüme hor bakıyor duvarlar
sesleri var
yollarda mahpusların.
Bütun yollar Diyarbakır'a uzanır
Kurdıstan'da toprak damlar
ve tum insanlar
acıya umudunu katık eden
inancını
silahına yoldaş
ve işkence altında yatırılmış insanlar...
insanlar var yollarda
Ve silahlar çatıldı şimdi
barut kokan namlularıyla
coşkun sularda
ve doruklarında dağların.

Mazlum DOĞAN

Kemal PİR

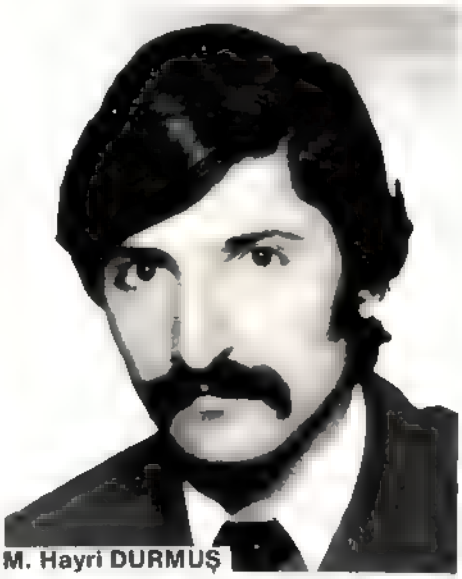
M. Hayri DURMUŞ

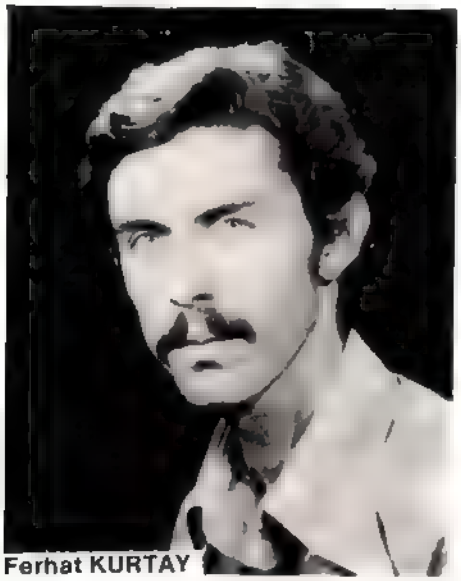
Ferhat KURTAY

Akif YILMAZ

Cemal ARAT

V
YENİ DİRENİŞİN İLK ADIMLARI

Dışarda ve zindanlarda yürütulen mücadele, gösterilen direniş, yapılan devrimci çalışmalar en yuksek irade olarak Parti II. Kongresinde birleşir. Böyle amansız bir savaş sürecinde gerçekleştirilen Kongre, mücadeleye ve gelişmelere denk duşen sonuçlar verir. Ağustos 1982'de toplanan Kongrede, devrimci mücadelenin tum sorunları tartışılıp çözüme bağlanarak beklenen tarihi karar verilir. Parti gücunü ülke içine aktararak devrimci çalışmaları geliştirmek, faşist sömürgeciliğe karşı yeni bir direniş mücadelesi yukse tmek. Kongreye sunulan **Çalışma Raporu** ve Kongre **bildirisi** bu durumu şöyle açıklar: *"Bu toplantı (PKK II. Kongresi), baskı ve karanlıklar döneminin sona erdiğini, halkımızın ulusal kurtuluş mucadelesinde 'yeni bir dönemin başladığını ılan eder. Artık Kürdıstan Ulusal Kurtuluş Mucadelesında yeni bir direniş ve gelişme dönemi yaşanacaktır."*

Mevcut koşullarda verilen böyle bir karar son derece cesaretli ve tarihi bır karardır. NATO tarafından gunlük yönetılen faşıst Türk generallerının zulmü ve vahşetı sözle anlatılamayacak düzeydedir. Her türlü yöntem kullanılarak ve tüm guç harcanarak devrımcı hareket, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ezılmeye, ımha edilmeye çalışılmaktadır. Öyle kı, değil devrimcı mılıtanlar, bıraz demokrat düşünceye sahıp olan ınsanlar bile Türkıye'de yaşayamamakta, her fırsatta yurt dışına akın etmektedir. Devrimcilik adına ortaya çıkmış olan bir yığın küçük-burjuva, dönüp geriye bile bakamamakta, ulke sorunlarını ağızlarına bile alamamakta, acı bır sızlanma ile yurt dışında kalabılmenın olanaklarını ve teorısini yaratmaya çalışmaktadır. Böyleleri, ülkede mücadeleyi ve direnişi geliştirme sözünü duyunca bile adeta şoke olmaktadır. Elbette böyle bır ortamda mücadeleyi geliştırmeye karar vermek buyük bir cesaret ve yureklılık ışıdır. Faşizm, örgütlenmeye ve kurumlaşmaya çalışmaktadır. Ancak böyle bir şey, devrım hareketının ezılmesi ve tasfiye edilmesi temelında gerçekleşmektedır. Faşızmın dayandığı temel son derece dar ve zayıftır, hızı kesılmış, adeta örgutlenmesının daha başlangıcındayken çurumeye başlamıştır. Bu durumda faşist gelişmeye karşı koymak mümkündur ve devrim ancak bu yolla tasfiye olmaktan kurtarılabilir. Bunun yapılmaması, faşist örgutlenmenın puruzsüz gerçekleştirılmesi devrımın bır dönem için dıştalanması olacaktır. Saldırılar göğusienerek yürutülecek, direniş ise faşızmın çurume ve dağılmasını geliştırecek, devrimi gerçek kurtuluş yolu olarak gundemleştırecektır. Elbette böyle bır ortamda dırenmek; geleceği kurtarmak, bır donemecı atlamak, tarıhin akışını ılerletmek demektir, tarıhi bır ış yapmaktır. PKK'nin tarıhı

karar ve bu karar doğrultusundaki pratik gelişmeler bütün bunları açıkça doğrulamıştır

Kongre sonrasında yayınlanan Merkez Yürütme talimatı, Kongre kararları doğrultusunda yapılacak çalışmaların açık bir planını verir Bu plana göre, Hareket, Irak ve İran sınır boylarında üslendirilecek, Güney ve Doğu Kürdistan'daki elverişli ortamdan yararlanılacak, Hakkari, Van, Sırt alanlarının oluşturduğu Orta Kurdistan'da çalışmalar yoğunlaştırılacak ve buraya dayanılarak Kuzey ve Batı Kürdistan'a hareket ve mücadele yayılacaktır. Mevcut koşullarda bu plan doğru ve gerçekçidir. Irak ve İran sınır boyları, sömürgeci denetimin en zayıf olduğu alanlardır, bu alanlar coğrafya ve kitlelerin yurtseverliği bakımından üslenme için elverişlidir. Güney ve Doğu Kürdistan'ın sınır boylarında sömürgeci denetim boşluğu vardır ve bu alanlardan yararlanmak mümkündür. Orta Kürdistan, faşist sömürgeciliğe karşı devrimci direnişi geliştirmek için çeşitli bakımlardan en uygun ve elverişli alandır. Bu alanda, düşman denetimi Kuzey-Batı Kürdistan'a göre daha zayıftır. Dağlık ve engebeli bir coğrafik yapı vardır. Halk kitlelerinde doğal yurtseverlik güçlü bir biçimde yaşamaktadır, kitleler ulusal kurtuluş için mücadele etmeye, direnişe katılmaya ve destek vermeye yatkındır. Görülduğü gibi bütün bu elverişli özellikleri birleştiren ve harekete geçiren usta bir devrimci çalışmanın ileri gelişmeler ortaya çıkarması o anaklıdır

Bu plan doğrultusunda Partı güçlerinin gruplar halinde Orta Kürdistan'a ve sınır boylarına aktarılması çalışmaları, 1982 güzünden itibaren hızlandırılır. Ülkeye dönüş eylemi Partı kadro ve savaşçıları arasında sevinç yaratır. Zira eğitim görmüş, güçlenmişlerdir, kendilerine güvenleri artmıştır. Halkları üzerinde yuzyıllardır süren sömürgeci zulmün ve iki yıllık faşist barbarlığın intikamını alacaklardır. Ama yapılacak işin böyle yüceliği yanında ciddi zorlukları da vardır. Hem sevinçli, hem de heyecanlıdırlar!..

Devrimci grupların ülkeye aktarılması çalışmasının ciddi sorunları vardır. Zorluklarla ve engellerle karşılaşılır. Faşist-sömürgeci düşmanın "kale gibi hazırladım" dediği sınır yarılıp geçilecektir. Tanınmayan alanlarda ilerleyebilmek için yol ve rehber sorunlarının çözulmesi gerekir. Bu konuda yapılan hazırlık çalışmaları yeterli sonuç ortaya çıkarmamıştır. Alandaki bazı güçlerden yararlanmak güven verici değildir. Belli ki ciddi olumsuzluklar vardır. Ama olumsuzluklar ne olursa olsun bunların aşılması, ülkeye girişin mutlaka başarılması gerekir. Bu anlayışla yürütülen çalışmalarla '82 sonuna kadar Partı gücünün önemli bir kesiminin aktarılması gerçekleştirilir. '83 yılında ise bu işlem esas olarak tamamlanır. Böylece 1980 yılında başlayan yurt dışından manevra yaparak ülkenin elverişli alanlarına taşınmayı içeren uzun yürüyüş tamamlanmış olur. Partı Genel Sekreterliği, 1983 sonunda yayınladığı talimatında uzun yürüyüşün tamamlandığını bildirir, anlamını ve önemini açıklar ve devrimci görevleri belirler.

Ülkeye yeniden dönüş hareketi zorluklarla boğuşa boğuşa ve savaş içinde gerçekleşir. Bir süre dışarıda kalmış olan devrimciler, Kurdistan koşullarına girişte epeyce zorlanırlar. Daha ilk grupların hareket ettiği 1982 yazında ,geçişleri sağlamakla görevli olan Süleyman TUĞCU yoldaş, faşist-sömürgeci birliklerle girdiği çatışmada şehit düşer. 1982 güzunde Hêzil ırmağı kıyısında komployа getirilen sekiz kışılık bir grup, Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Musa İLK, Veysi HANTAŞ, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK, Hasan ÖZÇELİK, M. Beşir AKSOY yoldaşlar şehit düşerler. 1983 baharında sınırı geçerken sömürgeci birliklerle çarpışmaya giren Cevdet GÜNERHAN ve Ferhan İL yoldaşlar kanlarının son damlasına kadar kahramanca savaşırlar. Bütün bunlar yaşanılan savaş ortamını ve yardımlaşılmak istenen güçlerin güvenilmezliğini gösterir. Bu direniş olaylarının gelişen yeni direniş dönemindeki yeri belirgin ve anlamı büyüktür. Bunlarla karşılaşınca insan, bir kayıkla Küba kıyılarına çıkan Kubalı devrimcilerin yaşadıkları durumu hatırlar. Bu olaylar, Kürdistan devrimcilerinin yeni direnişi geliştirmedeki kararlılıklarını gösterir. Onların direnme ruhlarının yeni dönemdeki ilk kıvılcımlarıdırlar. Ve gelişecek mücadele üzerinde böyle belirgin etkileri olur

1982-83 kışı epeyce uzun ve sert geçer. Geçişleri sağlamakla görevli bir grup Botan alanına yerleşmiş, diğer Partı gücü Güney Kürdistan'ın sınır boylarında üslenmiştir. Artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin nabzı bu alanlarda atmaya başlamıştır. Fakat bastıran kış koşullarında ülke içinde pratik çalışmayı geliştirmek son derece zor olmaktadır.

Ağır kış ortamında koşullara uygun bir çalışma yürutmek gerekmektedir. Pratik hazırlıkları geliştirme ve çalışma planını somut koşullara göre daha ayrıntılı kılma doğrultusunda çalışmalar yapılır. Pratik çalışmanın çeşitli yönleri uzerinde eğitim derinleştirilir, silahlı propaganda taktiğiyle yurutulecek pratik çalışmanın çeşitli sorunları üzerinde ayrıntılı incelemeler yapılır ve silahlı propaganda birliklerinin faaliyetlerine ilişkin yönetmelik hazırlanır. 1978-80 dönemi pratığinin dersleri yeniden incelenir. Devrimci pratik çalışmaya hazırlık bakımından kadroların donatımının geliştirilmesinde yapılan çalışmalar epeyce yararlı olur. İncelemeli, tartışmalı ve canlı bir faaliyet sürdürülür

Partının çalışma planının alanın somut koşullarında daha ayrıntılı hale getirilmesinde, ülke içi çalışmalara ilişkin yeni pratiğin ayrıntılı planlanmasında ciddi güçlukler vardır Devrimci çalışmaların yoğunlaştırılmak istendiği Orta Kürdistan alanı çeşitli özellikleriyle böyle bir çalışma için son derece elverişlidir ve fakat Partı gücümüz alana yabancıdır. Alanın o muazzam coğrafyası hemen hiç tanınmamaktadır, dayanılacak ve çalışmalara başlangıç yapılabilecek kitle ilişkisi hemen hiç yoktur. Daha da önemlisi Partı gücümüz içinde yöresel kadro da yoktur Alana gelen Partı gücü, sanki yabancı bir memlekete gitmiş gibi yabancılık içindedir. Bu koşullarda doğru bir planlama nasıl yapılacaktır? Bu olumsuzlukları aşmak için nasıl bir çalışma tarzıyla işe başlamak gerekir? Partı güçleri en verimli çalışacak şekilde nasıl örgütlenecek ve görevlendirilecektir? Zira coğrafyanın çok iyi tanınması ve kitlelerle en güçlü bağın kurulması gerillayı güçlü kılan temel özelliklerden ikisi değil midir?

Bu sorular üzerinde uzunca çalışılır, eldeki tüm veriler ve bilgiler toplanır. Bunlara göre bir çalışma tarzı tutturulmaya çalışılır. Mevcut koşullarda, başlangıç döneminde, coğrafyayı tanıyacak, çeşitli yerlerde ilk ilişkileri kuracak, düşman ve kitleler hakkında somut bilgi edinecek, sığınak, depo vb. hazırlayacak bir keşif ve inceleme faaliyetinin yürutulmesi gerekli görülür. Ortalama üç ay gibi bir süreyi kapsayacak böyle bir faaliyetten sonra ve buna dayanılarak silahlı propagandanın geliştirilmesine geçmek en başarılı sonuçları verecektir. Böyle bir çalışmada, hem çalışma alanlarının belirlenmesi, hem de güçlerin örgütlenip görevlendirilmesinde daha çok esnek davranılacaktır; gerektiğinde alan değişiklikleri yapılarak bütün alanlar öğrenilecek, güçler başka alanlara kayabilecek biçimde bir hareketlilik içinde tutulacaktır. Devrimci gruplar böyle bir faaliyete göre düzenlenecektir. Mevcut koşullara uygun en doğru hareket tarzı budur ve bu doğrultuda gereken hazırlıklar yapılır. Ayrıntılı bir çalışma planına ve gelişkin bir örgutlenmeye ancak böyle çalışmalar sonucunda varılabilir. Bütün bunlar, alanda çalışmakla görevli devrimciler tarafından tartışılarak karar haline getirilir.

Yapılan pratik hazırlıklar temelinde 1983 ilkbaharıyla ilk devrimci çalışma grupları sınır bölgelerinin uygun alanlarına çıkış yapmaya başlar. Bu faaliyet mayıs ayında iyice yoğunlaşır ve mayıs sonunda öncu birliğin sınır bölgelerine ulaşma işlemi tamamlanır. Yirmiye yakın devrimci grup çalışmaya başlamış, Kars'tan Mardin'e kadar olan sınır bölgeleri çalışma alanı haline getirilmiştir. Bu çıkış tarihidir, faşist sömurgecil ğin ödünü patlatacak gelişmelerin başlangıcıdır, ulusal kurtuluş mucadelesinde halk kitlelerini örgutlemeye yönelik planlı ve örgutlü bir faaliyet başlamıştır ve bu faaliyet Kürdis-

Süleyman TUĞCU: *Batman, 1956*

12 Eylül öncesinde Batman yöresinde aktif olarak çalıştı. Filistin halkıyla omuz omuza İsrail siyonizmine karşı kahramanca savaşan bir enternasyonalistti. 1982'de ülkeye döndü ve aynı yılın 13 Ağustos günü sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada şehit düştü.

Musa İLK: *Çığırlı-Hozat, 1955*

Devrimci harekete 1977'lerde katıldı ve 1978'de profesyonel çalışmaya geçti. Hozat ve Dersim kesiminde çalıştı. Elazığ ve Diyarbakır'da ağır işkencelere karşı yiğitçe direndi. Yurt dışında eğitim gördü. Hêzil olayında şehit düştü.

Veysi ŞİMŞEK: *Birvan Köyü-Elazığ, 1962*

Mücadele saflarına çok genç yaşta katıldı. Elazığ yöresinde zorlu görevler üstlendi. Yurt dışı hazırlık sürecinde eğitildi. Hêzil şehitleri arasında yer alarak ölümsüzleşti.

Şahin KILAVUZ: *Ankara (Aslen Erzurumlu), 1958*

Partiye, daha ilk şekillenme yıllarında Ankara'da katıldı. 12 Eylül öncesi Kars, Antep ve Siverek'te çalıştı. Filistin-Lübnan sahasında eğitim gördü. Kasım 1982'de sorumlusu olduğu grupla birlikte Hêzil olayında şehit düştü.

Veysi HANTAŞ: *Lice-Diyarbakır, 1963*

12 Eylül sonrası yoğun baskı ortamında Diyarbakır ve Hani'de zorlu çalışmalar yürüttü. Partinin yurt dışı eğitim olanaklarından yararlanıp güçlü bir kişilik kazandı. Hêzil olayında şehit düştü.

Hasan ÖZÇELİK: *Nazımiye-Dersim, 1964*

Zengin bir konuma sahip olan ailesinin engellemelerine rağmen ulusal kurtuluş savaşçısı olmakta tereddüt etmedi. Aktif çalışmaları yüzünden ajan örgüt "Sterka Sor" tarafından üç kez pusuya düşürülmesine rağmen soğukkanlılığı ve esareti sayesinde kurtuldu. 1980 sonrası yurt dışında eğitim gördü. İçinde yer aldığı partizan grubuyla birlikte Hêzil olayında şehit düştü.

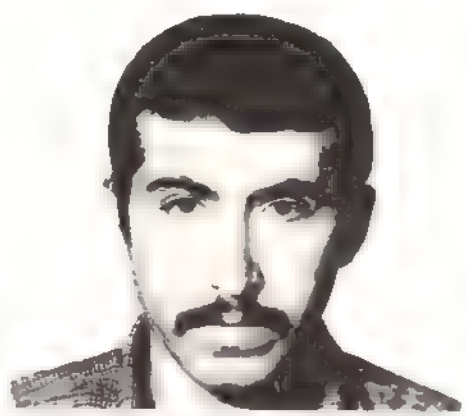

Cahit DAYAN: *Nazımiye-Dersim, 1957*

Mücadele saflarına 1976'larda katıldı. Çemişgezek, Dersim alanlarında sorumluluklar üstlendi. Bu arada iki kez tutuklanıp üç kez de gözaltına alındı. Cunta koşullarında çok zorlu bir dönem geçirdikten sonra, Filistin-Lübnan alanında eğitim gördü. Hêzil olayında birlikte olduğu grupla şehit düştü.

Fuat ERTÜRK: *Elazığ, 1963*

Daha 1976-77 dönemlerinde saflarımıza katıldı. Elazığ, Hozat, Çemişgezek ve Dersim'de çalıştı. Yurt dışında eğitim gördü. Hêzil olayında şehit düştü.

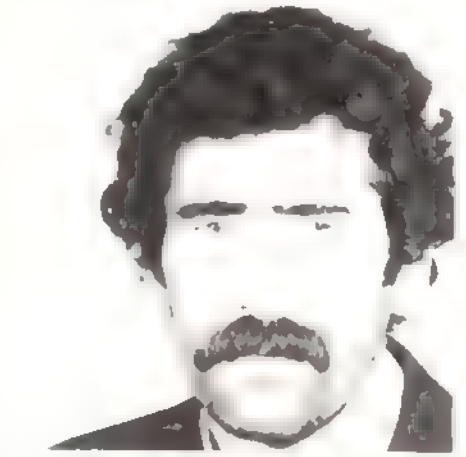

M. Beşir AKSOY: *Midyat, 1956*

1979'lardan beri aktif olarak savaşıma katıldı. Midyat içi ve kırsal çevresinde propaganda ve örgütleme faaliyetlerinde bulundu. Yurt dışı hazırlık çalışmalarında yer aldı. Evli ve bir çocuk babasıydı. Hêzil olayında şehit düştü.

tan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir gelişme dönemi yaratacaktır.

1983 baharında gerçekleştirilen devrimci çıkışın önemi devrimci güçler kadar düşman tarafından da bilinmektedir. Faşist-sömürgeci düşman, bu kararlı çıkışı engellemek ve başarısız kılabilmek için karşı faaliyetini artırır, karşı-devrimci saldırılara girişir. Mayıs ayı ortalarında, Diyarbakır'da 34 PKK önder kadrosuna idam cezası vererek devrimci güçleri korkutmaya ve geri adım attırmaya çalışır. 25 Mayıs'ta, pratik faaliyetlerin örgütlendirildiği ve yönetildiği Güney sınır boylarına yönelik geniş çaplı bir askeri saldırı başlatır, Güney Kurdistan'ı işgale kalkışır. Bununla alana yeni çıkan devrimci grupları imha etmeyi ve kitlelere gözdağı vermeyi amaçlar. Saldırılar bunlarla da sınırlı değil, devrimci atılımı önlemede bu saldırılar yeterli görülmemekte, bunlara yetinince güvenilmemektedir. Bunlarla birlikte, örgüt içine sızdırılmış olan ajan-provokatörler de harekete geçirilir. Semir-Süleyman provokatörlerine Partiye karşı isyan bayrağı açtırılır. Böylece, dış saldırılarla önlenemeyen Parti çalışmaları iç saldırılarla engellenmeye, devrimci çıkış boşa çıkarılmaya, dikkatler başka yöne çekilerek Parti pratik faaliyetten alıkonmaya, uzun vadeli olarak ise, Parti bölünüp parçalanmaya, bir mülteci örgütü haline getirilmeye ve devrimci Parti tasfiye edilmeye çalışılır.

Düşman saldırıları kapsamlı ve çok yönlüdür. Belli ki bunlara karşı bilinçli bir devrimci mücadele yürütmek gerekir ve yürütülür. İdam cezaları devrimci güçleri korkutamadığı gibi, mücadele azimlerini daha da biler. Uygulanan doğru hareket tarzıyla düşmanın askeri harekatı boşa çıkarılır ve kendisi için pahalı bir iş haline getirilir. Provokasyona karşı bilinçli ve kapsamlı bir mücadele açılır ve kısa süreli amaçları etkisiz kılınır. Uzun süren ve devrimci Parti tarafından kazanılan bu mücadelede Parti belli zararlar görmüş olsa da, bilinç ve örgütlülük bakımından yapısını daha da güçlendirerek başarılı çıkar. Böylece, başlatılan yeni direnişe karşı düşmanın ilk kapsamlı saldırıları boşa çıkarılmış, etkisiz kılınmış olur.

Böylesi düşman saldırılarıyla aynı zamanda gelişen ve dolaylı bir bağ oluşturan başka bir olaydan da söz etmek gerekir. Güney Kurdistanlı güçler arasında süren iç çatışmalar içinde, bu olumsuzlukları önleme görevini yürüten Parti Merkez Komite Üyesi Mehmet KARASUNGUR yoldaş ile İbrahim BİLGİN yoldaş, 2 Mayıs 1983 günü şehit düşerler. Bu olayın, Parti faaliyetlerimiz ve yeni örgütlenmekte olan pratik çalışmalarımız üzerindeki etkisi büyük olur. Olay, Güney'deki güçlerin gerçek durumlarını ve bu güçlerin ulusal kurtuluş mücadelesindeki engelleyici konumlarını daha iyi açığa çıkarır. Partiye, bu bataktan uzak durmanın mücadeleyi geliştirmek için daha yararlı ve gerekli olduğunu öğretir. Olayda ortaya çıkan kayıplar, pratik faaliyeti örgütleme çalışmaları üzerinde ciddi olumsuz etki yapar ve bu çalışmalara önemli zararlar verir. Yeni bir başlangıç yaparken böyle olumsuzluklarla karşılaşmak, Partimiz ve Parti çalışanları açısında kötü bir talihsizliktir.

Yeni direnişin ilk adımları böyle azgın düşman saldırılarıyla karşılaşır. Fakat güçlükler sadece düşman saldırılarıyla da sınırlı değildir. Yabancılık, coğrafyayı tanımama ve hiç ilişki yokluğu gibi nedenler de çalışmalar önünde ciddi engeller oluşturur. Halkla ilk ilişkileri kurmak, devrimci ve ulusal kurtuluşçu bir güç olunduğuna kitleleri inandırmak sabırlı, yöntemli ve zorlu bir çalışmayı gerektirmektedir. Kitlelerde doğal bir yurtseverlik vardır, fakat bu bilinçli bir hareket düzeyine yükseltilmemiştir, önceleri devrimci çalışma yapılmamış, kitleler devrimci faaliyete yabancı kalmıştır, toplumsal yapı son derece geridir. Karşılaşılan ve konuşulan insanlar çoğu zaman şöyle düşünmektedir: Evet, anlatılan şeyler doğru ama bunlar böyle ne yapacaklar ki! Biraz daha ileri olanlar ise, yapılan devrimci propagandaya karşı ancak, "Allah muvaffak etsin" diyebilmektedir. Çoğu yerde, devrimci gruplar, "Aya giden insanlar" veya "Altın arayıcıları" sanılmaktadır. Hatta, "Sizin de evinız, ananız-babanız var mı" sorusuyla bile karşılaşılmaktadır. En ileri olanlar ve devrimci faaliyeti anlayanlar bile, tanımadıkları bu insanlara nasıl güvenebileceklerdir? Pekala Türk devletinin ajanları olabilirler! Nitekim, faşist-sömürgeci rejim, zaman zaman bu yola başvurmaktadır. Devrimci gruplar, kendilerine "devletin ajanları" diyen ve yüz çeviren insanlarla sık sık karşılaşırlar. Kitleleri devrimci olduğuna inandırmak ve güven vermek uzun ve sabırlı bir çalışmayı gerektirir. Besbelli ki, bu koşullarda devrimci gelişme yavaş olmaktadır, en ileri insanları bile eğitmek, güven vermek ve örgütlemek uzun, sabırlı, usta ve direngen bir çalışmayı gerekli kılmaktadır.

Coğrafik yapıyı tanımamak da bundan az engelleyici bir sorun değildir. O muazzam coğrafya, tanınmadığı için, dayanılacak bir yapı olmaktan çok engelleyici, zorlayıcı bir etken olmaktadır. Yol bulmak, bir alandan başka bir alana gitmek başlı-başına bir sorundur. Çoğu kez, devrimci gruplar, yol kaybetmekte, bir yerde günlerce dolanıp durmaktadır, bir gecede ancak iki km. yol alınabildiği zamanlar bile olmaktadır. Bundan da öteye, dağlık bir coğrafyaya yabancı olan ve uyum sağlamakta zorluk çeken epeyce devrimci güç vardır. Bu durumda olan devrimciler, yaşamak ve iş yapmak konusunda epeyce zorlanırlar. Hatta, eğer dağlık coğrafyanın kendine has özellikleri bilinmezse tehlikeli bile olmaktadır. Nitekim, çığ düşmesi ve kayadan düşme biçimlerinde Yaşar ORGAN ve Abdülaziz KANAT yol-

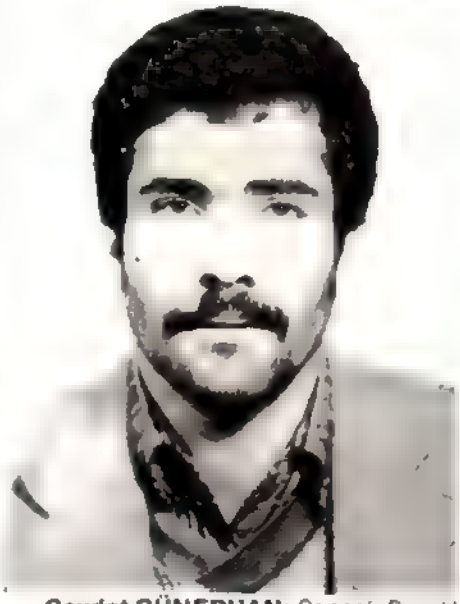

Cevdet GÜNERHAN: *Sancak-Bingöl, 1958*

Bingöl alanında devrimci faaliyetlere katıldı. Yurt dışı hazırlık dönemi eğitiminden geçti. Ülkeye giren ilk gruplarda yer aldı. 7 Mart 1983 günü çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Ferhan İL: *Nusaybin, 1952*

Hareketin saflarına 1978'lerden itibaren katıldı. Kuryelik yaptığı partizan birliği 7 Mart 1983 günü düşmanla çatışmaya girdi. Bu çatışmada direnerek şehit düştü.

daşların acı kayıpları yaşanır. Kısaca, yaşam, doğaya karşı bile bilinçli bir mücadele vermekle ancak mumkun olmaktadır

1983 yılı devrimci çalışmaları, faşist sömurgeciğin saldırıları ortamında bu tur zorluklarla ve engellerle boğuşa boğuşa yurutülür Silahlı bir devrim gucu olarak duşman karşısına çıkılmış, yeni bir direniş için ilk adımlar atılmıştır Yeterince sağlam aşmamış da olsa, sınır bölgelerinde ilişkiler kurulur ve belli bir ilişki ağı yaratılır. Coğrafya belli ölçüde tanınır, kısmi bir yerleşme yaratılır ve alanlar hakkında belli bir bilgiye sahip olunur Sınırdan uzak bölgelere ilk kuçük keşif grupları çıkarılır. Bu çalışmalar, daha ileri bir pratik için yeterli olmasa da belli bir pratik temel yaratır. Bunlar önemli gelişme erdir fakat bu gelişmelere ancak 1983 yılı çalışmalarıyla ulaşılabilir, faaliyetler planlandığı hızla yurutulememiş, ya da

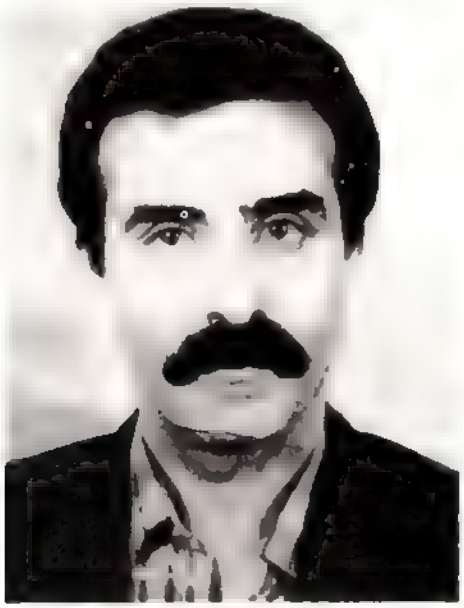

Mehmet KARASUNGUR: *Sutluce Köyu-Kığı-Bingöl, 1947*

PKK-MK Uyesi ve kurucusu Duşüncemizin ulkeye ilk taşıyıcıları arasında yer aldı Bingö de çalıştı, Hılvan-Siverek direnişlerinin orgutleyicisi oldu. Partinin kuruluş çalışmalarına aktif olarak katıldı 1980 sonunda Lübnan sahasına geçerek buradak faaliyetlerin merkezinde yer aldı Güney Kurdistan'da önemli çalışmalar yurutttu. 2 Mayıs 1983 günü Kandil Dağı'nda şehit duştu

çalışma plan, pratikte tam olarak uygulanamamıştır İlk adımı kapsayan çalışmalar zamanında yapılamamış ve buna dayanacak ikinci adımın atılması gerçekleştirilememiştir

Devrimci çalışmaların bu duzeyde kalmasında objektif zorlukların ve yaşanan olumsuz olayların belli bir etkisi vardır Ancak çalışma yapan devrimcilerin durumları ve çalışma tarzları bunda esas etkeni oluşturur Çalışma gruplarıyla sıkı ilişki sağlanamaz, bilgiler zamanında derlenip değerlendirilerek ikinci bir adımı içeren talımat verilemez Pratik yönetim böyle güçlü bir örgut yöneticiliğini gerçekleştiremez. Provokasyonun kadrolar uzerinde belli bir etkisi vardır, uzun bir sure pratikten kopmuş olmanın kadroları olumsuz etkilemesi sozkonusudur Kadroların bu durumu objektif zorluklarla ve yönetim zayıflığıyla da birleşince, devrimci çalışma grupları yeterli bir çalışma çıkaramazlar ve görevleri zamanında yerine getiremezler Çalışma zayıflığından iç işleyişe kadar bir yığın sorunlu durumu yaşarlar Bütün bunlar çalışmalarda belli bir gecikme ve zayıflık, gelişmelerde yavaşlık ortaya çıkarır. Pratiğe yeterince hukmedememe, Parti taktiğini doğru ve yeterince pratiğe uygulayamama durumu ortaya çıkar

1983 kışına doğru gelindiğinde durum

İbrahim BİLGİN: *Kangal-Sıvas, 1963*

Mucadele saflarına Ankara-Tuzluçayır'da katıldı. Ankara ve Antep'te çalıştı Ortadoğu alanında eğitim gördü. Güney Kurdistan'da görev yaparken, 2 Mayıs 1983 günü Kandil Dağı'nda şehit duştu

özetle böyledir: Mucadelenin hazırlığı bakımından belli bir gelişme sağlanmıştır, ancak yaklaşan kış, yetersiz yönetim ve grupların zayıf ve sorunlu yapıları nedenleriyle gereken ikinci adım atılamamaktadır. Orgutlenmenin ve çalışmanın bu durumu, artan duşman faaliyetleri karşısında tehlikeli bir yapı arzetmektedir Nitekim, bu tehlikeli ortam Çukurca ve Uludere olayları gibi olumsuz örnekler vermeye başlamıştır. Bu durumda sorunları koklü ele almak ve yeterli çozumler getirmek kesin bir zorunluluk haline gelmiştir Yeterince ileri yuruyememenin sonucunda kısmi geri çekilerek ve guçleri toparlayarak sorunları çozup yeniden ilerlemek yoluna gıdılır. Parti guçleri kış doneminde kısmen geri çekilir, pratik çalışma sorunları uzerinde kadro ve savaşçıların eğitimleri yoğunlaştırılır ve Parti, pratik çalışmanın onunu açıcı kapsamlı değerlendirmeler yapmaya yonelir

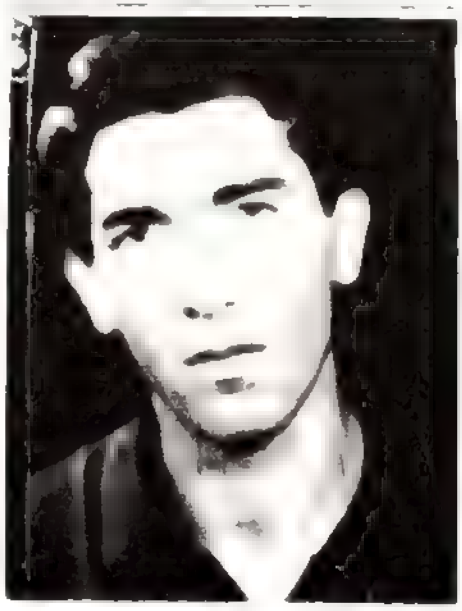

Yaşar ORGAN: *Mazgırt, 1960*

Devrimci harekete Elazığ da katıldı Dıyarbakır, Elazığ, Dersim ve Kars bolgelerinde yönetici olarak devrimci çalışma yurüttü. Guney Kurdıstan'da eğitim kamplarının yöneticısıyken 1 Haziran 1983 günu şehit duştu

Abdülaziz KANAT (Hüseyin): *Kızıltepe, 1955*

Kızıltepe ve Derik yöresinde feoda -kompradorlara karşı verilen mucadelede ön saflarda yer aldı. Fılıstin savaşçı arıyla omuz omuza İsrail sıyonızmine karş savaştı. Doğu ve Guney Kurdıstan'da çalıştı. Van yoresinde gorev sürdurürken 1984 kışında şehit duştu

VI
15 AĞUSTOS VE HRK

Partı Merkez Komitesi, Şubat 1984 toplantısında, politik, örgutsel ve askeri faalıyetlerin bütün sorunlarını gundeme getirerek ayrıntılı olarak tartışır ve çözümler. Bütün bu alanlarda kapsamlı değerlendirmeler yaparak Parti politikalarını ve taktıklerini daha ayrıntılı olarak belirler. Provokatör-tasfiyecı çızgının özellıklerını ve amaçlarını tahlil ederek, buna karşı yurutülmesi gereken mücadelenin sorunlarını çözümler. Yürütülen pratik-örgütsel çalışmaları değerlendırerek, Partı taktığının uygulanmasındakı sağ eğilime işaret eder; çalışma tarzı, örgütsel ve eylemsel faalıyetler, kadro çalışması konularında ayrıntılı belirlemeler yaparak, silahlı mücadelenin gelıştırılmesının gereğını vurgular. Gündeme aldığı sorunlar ve getirdiği çözümlerle Şubat Toplantısı pratık faaliyette bir dönüm noktası oluşturur.

Mevcut sorunlara Şubat Toplantısının getirdiği çözümler, geniş toplantılarla Parti kadrolarına aktarılır. Böylece kadro eğitımi geliştirilir ve kadroların donatımı güçlendirilir. Bu temelde, 1984 baharında Parti gucunun yenıden örgütlenişi ve görevlendırılişi gerçekleştirilir.

Daha önceki çalışmalarla belli bir pratik hazırlık yapılmış, alanlar üzerinde daha çok bilgi edınılmıştir. Buna dayanılarak daha ayrıntılı planlamalar ve daha geniş görevlendırmeler yapılır. Alanların özellıklerıne göre sınır bölgelerinde nıtelik ve nicelik olarak yeterli düzeyde Partı guçleri görevlendirilir. Uygun ve yeterli gruplar oluşturularak ıç bölgelerde çalışma yapmakla görevli kılınır. Uzun ve zorlu çalışmalarla butün Parti guçlerının görevli oldukları bölgelere ulaşmaları sağlanır. Böylece Partı daha örgutlu hale gelmiş, örgütlenme ve çalışma tüm ülkeye yayılmıştır. Her bölgedeki yönetım yeterlı duzeyde tutularak, bölgedekı her türlü faalıyetı yurutmekle sorumlu kılınmıştır Bölgelerdeki Parti guçleri, birer bölge örgutu olarak çalışacak, '83 yılı pratığının değerlendırılmesi ve pratık uygulamadakı sağ durumun eleştırisi temelinde propaganda, örgutleme ve sılahlı mücadele faalıyetlerını Parti taktığıne uygun olarak yürütecektir. Bu doğrultuda, her bolgeye ılışkın, eldekı bılgi duzeyınde belli bir program ve plan da oluşturulur

1983 yılı pratığının değerlendirilmesi temelinde pratık çalışmanın sorunları esas olarak çözülmüş, görevler ayrıntılı bir bıçımde belirlenmıştır. Ama bu, henuz düşünce düzeyinde çözümü içeren bir başlangıçtır. Belirlenen görevler nerede, ne zaman ve nasıl bır uygulamayla yerıne getırilecektır? Sorun, uygulama sorunu olarak ortaya çıkmaktadır ve bu doğrudan pratık çalışma yapan devrimcıyı ilgilendirmektedir. Hıçbir zaman kalıplaşmış reçetelerle çözumlenemeyen bu durum, somut koşulların doğru ve yeterlı bir tahlili, pratik çalışmada yaratıcılık ve girişkenlik, doğru yöntemleri bulmada deneme ve sürekli bir arayış içinde olma ile ancak çözulebilir.

Bu anlayış doğrultusunda, 1984 yılı baharında daha gelişkin bir işbölümü ve örgütlenme yapılır. Belirlenen görevlerin yerıne getırilmesiyle tüm Parti grupları görevlı kılınır. Ancak bu, sorunların çözülmuş, pratık çalışmada yeterlılığe ulaşılmış olunması demek değildir. Bu, sadece bir bıçımdir ve başarılı olup olamayacağını pratık gösterecektir. Bu açıdan, pratık çalışmanın surekli incelenmesi, uygulanan deneyden dersler çıkarılarak arayış içinde olunması, çalışma tarzının Partı taktığine uygun hale getırilebılmesi için sürekli geliştirilmesi gerekir.

Bahar '84 çıkışı üzerinden birkaç ay geçer. Yoğun olarak ve ülkenin her tarafında pratık çalışmaya girilmıştır, ancak pratik çalışma istenen düzeyde gelişmemektedir. Bu durumda, bunun nedenlerini araştırmak gerekır. Böyle bır çalışma sonucunda, çeşıtlı alanlarda görevlendırılen grupların kendı alanlarına ılışkın yeterli bir program oluşturamadıkları, çalışmaları yeterince planlayamadıkları ve bu nedenle basıt işler peşinde güç harcadıkları görülür. Özellikle silahlı mücadeleyi geliştirme üzerinde açık bir çıkışsızlık vardır. Gerekli birçok eylemin üzerine yürunememektedir Girişılen küçük çaplı birkaç eylemde ise genellikle başarısızlık vardır Belli ki yapılan bu planlama ve izlenen çalışma tarzı da doğru veya yeterli değildir, Parti taktığine uygun bir pratık gelişme ortaya çıkarmamaktadır. Bu durumda, çalışma tarzı ve faaliyetlerin planlanması uzerinde yeniden çalışmak ve yeni bıçımler gelıştırmek zorunlu olmaktadır

Pratik çalışmalar yeterli bir düzeyde yurütülmemektedir. Örgütlenmenin ve çalışmaların daha ileri duzeyde yurutulmesi üzerine Partı Genel Sekreterlığının ayrıntılı bir talimatı vardır. Bu durum, tartışmak uzere bir araya gelme olanağı bulan devrimcıler tarafından haziran ayında değerlendirilir. Pratik çalışmaların durumu ve sorunları ortaya konur ve gelişmeyi sağlayacak yöntemler aranır. Bu çalışma sonucunda faaliyetın yenıden planlanmasına ve buna göre örgutlenmenin geliştırilmesine varılır. Propaganda, örgütleme ve eylemsel faaliyetlere göre işbolümünün gelıştırılmesi, belli bır programı olan ve örgutlenmış birlıklerce yürütülen bır sılahlı mucadelenın uygulanması gerekli gorulür. Bu doğrultuda çalışmada ayrıntıya ınilir. Butun bölgelerdeki devrimcı güçlerin kendi aralarında yapacakları işbolumü belirlenir. Hakkari, Van ve Botan bölgelerinde takım düzeyinde, dığer bölgelerde ise gruplar duzeyinde eylem birlikleri oluşturulur. Ve bu birliklerin oluşturduğu savaş gücünün adı belirlenir **HÊZÊN RİZGARİYA KURDİSTAN (HRK).** Hazırlanan bıldırının altına ılan tarihi konur: **15 AĞUSTOS.** Eylem programları hazırlanır, afişler yapılır, eylem birlikleri ve dığer devrimcı güçler için yeni çalışma tarzı ve görevleri belirleyen talımatlar hazırlanır Ve bütün bu hazırlıkların örgute aktarılması ıçın pratık çalışmalar hızlandırılır

Pratık çalışmalar yakıcı sıcaklar altında coşkuyla yürütülür. Ne yapılacağının arayışı içinde olan devrimciler, yeni çalışma tarzını öğrenınce büyük bir içtenlikle benımserler ve yenıden güç kazanmış olurlar. Kürdıstan dağları cıvıl cıvıldır. Yeni görevlerını öğrenen devrimcıler, sevinç içinde dağları aşarak görev alanlarına ulaşmaya çalışır. Böylece Parti guçlerının yenıden örgutlendirılmesi gerçekleştirilir. Bu, Parti örgütlenmesinde varılan ileri bır duzeydir. 1978'lerden ıtibaren şekillenmeye başlayan devrimcı sılahlı gruplar, şımdı gerilla birlikleri düzeyinde örgutlenmektedır. Kurtuluş ordusunun kuruluşunda ileri bır adım atılmaktadır.

Yakıcı sıcak günlerın serın dağ başlarında yapılan yorucu, sevinçlı ve umutlu çalışmalar; ve kurtuluş ordusunun kuruluşu yolunda atılan tarihi adımlar! Ve geleceği belirleyecek tarihi günler!

Kürdıstan'ın serın dağlarında bu çalışmalar yapılırken, çalışmayı yapanlar dışında herkes bundan habersizdir. Halk kıtleleri, zaman zaman devrimcı gruplarla karşılaşsalar da, böyle atılımların yapılacağını fazla beklemezler Faşıst-sömürgeci duşman, devrimcı faalıyet yurutulduğunu bilse de, kendisine karşı savaşa girışılemeyeceğine kendını epeyce ınandırmıştır ve başına ınecek balyozdan habersizdir. Kürdıstan'daki durumа ılişkin çok az bılgisi olan bölge ve dunyada durumlar ağustosa doğru epeyce sakindir, sıcaklar basmış, radyo haberleri üçbeş defa kısalmıştır. Öyle kı, sanki herkes durmuş, yeni doğacak bir şeyleri beklemektedir

Ve işte 15 Ağustos'a böyle gelınir!

15 Ağustos 1984 akşamı, planlandığ bıçımıyle çalışmalar çoğunlukla yapılır. Devrimcı kuvvetler tarafından Eruh ve Şemdınli kasabaları basılarak bır dızı eylem gerçekleştirilir. Kasabalarda uzun bir süre kalan devrimcı kuvvet er, eylemlerini başarıyla tamamlayarak geri çekilirler Bu, son derece kapsamlı ve seviyeli bir harekattır. Böylece, faşıst sömürgeciliğe karşı devrimcı direnişı gelıştırme harekatı başarıyla başlar

15 Ağustos devrimcı çıkışı, Partı II Kongresının başlattığı yeni donemın pratık ılanı ve bir zirvesidir Kurd stan halkının

kurtuluş mücadelesi tarihinin şanlı bir gelişme noktasıdır. Halkımızın ve mücadelemizin geleceği açısından şanlı bir dönemeç, tarihi bir olaydır. Emperyalizmin ve Türk faşizminin dizginsiz saldırganlığı olan 12 Eylül rejimine, kendi anladığı dilden ilk devrimci karşı koyuştur. Öncesini saymazsak, dört yıldır biriken devrimci öfkenin faşist sömürgeciliğin başında balyoz gibi patlamasıdır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ve gerçek devrimci çizginin yeni bir zaferidir.

15 Ağustos devrimci çıkışı, Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine yeni ve güçlü bir atılım yaptırır. Çıkışın ulusal ve uluslararası düzeyde yankısı ve etkisi büyük olur. Haber, yıldırım hızıyla Kurdistan halkı arasında yayılır. Devrim bu temelde kitleselleşerek ulusal kurtuluş cephesinin örgütlenmesi ve Kurdistan halkının ulusal kurtuluşçu birliğinin yaratılması bu temelde gerçekleşecektir. Kürdistan halkının ve ulusal kurtuluş cephesinin dünyada saygınlık kazanması ve uluslararası ittifakların gelişmesi bu temelde olacaktır.

15 Ağustos devrimci atılımı, halk kitleleri tarafından coşku, sevinç ve umutla karşılanır. Olaylar iyice abartılmış biçimiyle dilden dile anlatılır. Kitleler devrimcilerin propagandalarıyla karşılaşmışlardır, fakat Türk ordusunun barbar, faşist baskıları ortamında böyle büyük devrimci eylemlere girişilebileceğini fazla umut etmemektedirler. Beklemedikleri bir anda ve düşünemedikleri düzeyde büyük eylemlerle karşılaşınca adeta kendilerini hazırlıksız hissederler. Olayların verdiği coşku, umut ve güvenle hızla bu durumlarını aşmaya yönelirler. Eylemlerde yüzyıllardır yaşadıkları baskıların intikamını görürler ve kendi gerçeklikleri olarak eylemlere sahip çıkarlar. Halk kitleleri içinden örgüte ve mücadeleye akın başlar, çok geniş kesimlerin mücadeleye etkin desteği ortaya çıkar. Artık kitleleri örgütlemenin ve hareketi kitleselleştirmenin yolu açılmıştır. Köylü gençliğin ileri kesimlerinin mücadeleye katılımı hızla gelişir. Umutla birlikte düşmanın barbarlığından duyulan çekingenliği de yaşayan geniş kitleler bir süre gelişmeleri izlemeye ve bu sürede kendilerini mücadeleye hazırlamaya yönelirler. Kitleler içinde şu sözler en yaygın konuşulur olur: Baharda (1985), büyük savaş olacak, buna göre hazırlanmalıyız!

15 Ağustos devrimci atılımının uluslararası alanda da yankısı büyük olur. Kürdistan halkı, bağımsızlık ve özgürlük yolunda, kendi öz gücüyle ilk defa böyle görkemli olarak uluslararası alana çıkmaktadır. Dünya halkları Kürdistan halkını, kendi gerçek kimliğiyle böyle güçlü olarak ilk defa tanımaktadır. Devrimci eylemler, uluslararası kamuoyunca içten bir sempatiyle karşılanır. Günlerce ve haftalarca eylemler konuşulur, basın-yayın organları olaylara geniş olarak yer verir. Herkes, "Türkiye'deki Kürt sorunu"ndan söz etmeye başlar. Kürdistan'ın durumu ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorunu dünya politikasına girer. İstisnasız tüm politik güçler, bu sorunu tartışmak ve sorun üzerinde tutum belirlemek zorunda kalır. Tartışmalar aylarca sürüp gider ve mücadele sürdükçe yeni biçimler alır. Sürekli "Kürt gerillaları"ndan ve "Kurt isyanı"ndan söz edilir. Bu temelde, Kürdistan halkının ve ulusal kurtuluş hareketinin dünyada dost ve müttefik bulma çalışmaları sürekli bir gelişme kaydeder.

15 Ağustos devrimci eylemleri, faşist-sömürgeci düşmanın ensesine bir balyoz gibi iner. Faşist Türk ordusu, tarihindeki en güçlü darbelerden birini 15 Ağustos günü yer. Beklemediği bir anda ve tamamen habersiz olarak yediği böyle ölümcül bir darbe onda şok etkisi yapar, panik ve şaşkınlık içine girer. Habersizdir, çünkü istihbarat kanalları yeterince işlememekte, hayali büyüklüğüyle devrimci çalışmaları ciddiye almamaktadır. Böyle olayları beklememektedir, çünkü kendisine "karşı konulmaz", çünkü, ajanları ve uşakları eliyle Apoculuk bölünüp parçalanmış, eyleme kalkışamayacak kadar zayıf düşürülmüştür! Belli ki faşist-sömürgeci düşman, bütün bunlara epeyce güvenduymuştur. Ama işler tersinden gelişir. Ve faşist Türk ordusunun "yenilmezliği", "ona karşı konulmazlığı", "her şeyi anında yiyip yutuculuğu" ve "mehmetçiğin kahramanlığı" teraneleri birer efsane olup tarihe karışır.

15 Ağustos devrimci çıkışı, provokatör-tasfiyeci çizgiye ölümcül darbe vurarak onu ölüme mahkum eder. Bu güçlerin maskelerini iyice düşürerek, onların düşmanla birlik olma durumlarını açığa çıkarır. 15 Ağustos'un güçlü sillesi böylelerinin suratında şaklayınca sığınıp saklanılacak delik aranır. Artık PKK'yi "böldük, parçaladık, yok ettik, iş yapacak güçleri kalmadı" sözleri, kendilerini de kurtaramayacak alanlar haline gelir.

15 Ağustos devrimci atılımı, ulusal kurtuluş hareketinde devrimci çizginin kesin zaferidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin doğru yolunu gösterecek bütün güçleri gerçek yerlerine oturtur. Sorunun doğru bir çizgide ortaya konuşu ve bu doğrultuda gelişen doğru ve etkin pratik, bu alandaki bütün olumsuzlukları ve saptırma çabalarını bertaraf ederek gerçek önderliği açıkça ortaya çıkarır. Ve bütün güçleri, bu gerçek durumu kabul etmek zorunda bırakır.

15 Ağustos devrimci eylemliliğinin, devrimci örgüt ve devrimci güçler üzerindeki etkisi de az değildir. Her şeyden önce, gerçek devrimciliğin kesin ölçülerini pratikte dayatarak, Partideki arınmayı ve sağlamlaşmayı geliştirir. Devrimci güçlerde coşkuyu artırarak pratik çalışmaya etkin bir çekim gücü olur. Dayatan devrimci görevler karşısında, ruhen Partiden kopmuş olan sınırlı güçlerin pratik kaçkınlığı da hızlanırken, gerçek devrimcilik kendine daha bir güvenle silaha çok daha sıkı sarılır.

15 Ağustos devrimci eylemliliği, Parti taktiğinin bir kez daha pratik sınanması ve bir kez daha pratikte kesin zafer kazanmasıdır. Parti taktiğinin pratiğe doğru uygulanmasının ve doğru çalışma tarzının ortaya konmasıdır. Bu özelliğiyle, doğru olmayan çalışma tarzının, yetersiz devrimciliğin ve pratik sağcılığın açıkça belirlenmesi ve mahkum edilmesidir. Bütün devrimciler için, çalışma tarzlarını gözden geçirmeye, Partinin çalışma tarzına ulaşmaya ve devrimci görevlere daha sıkı sarılmaya çağıran somut dayatıcı pratik çağrıdır.

Daha ilk anda böyle önemli sonuçlar ortaya çıkaran 15 Ağustos devrimci atılımının, faşist-sömürgeci düşmanı korku ve panik içine sokmaması mümkün değildir. Olaylar, önce kamuoyundan gizlenmeye çalışılır, fakat kitleler arasında büyük bir genişlikte ve hızla yayılınca açıklama yapmak zorunda kalınır. Faşist sömürgecilik, olayların yarattığı korku ve panikle, "başlayan Kurt isyanına" karşı, bir yandan İstanbul'dan Hakkari'ye kadar tüm askeri güçlerini derhal alarma geçirirken, öte yandan Kürdistan'daki küçük askeri birliklerini apartopar merkezlere toplar. Böylece, hem kendini koruma altına almaya çalışır, hem de daha büyük kaçışlar için hazır hale gelmiş olur.

Faşist sömürgecilik, güçlerini toparlayarak, üzerindeki şoku, panik ve şaşkınlığını aşarak eylül ayından itibaren geniş çaplı saldırılara girişir. Yüzbini aşan yeni askeri gücünü sınır bölgelerine ve savaşa sevkeder. "Huzur", "Güneş", "Son Darbe" vs. operasyonları birbirini izler. Bütün ordu gücünü harekete geçirerek en kısa sürede sonuç almak, "eşkıyayı bir yumrukta ezip yok etmek" amacındadır. Bu doğrultuda dağlar taşlar yeniden işgal edilir, alaylar, tugaylar, tümenler harekete geçirilir, mıntıkalar kuşatılır, köyler basılır, yüzlerce ve binlerce köylü toplanır, tutuklanır, en vahşi işkencelere tabi tutulur ve birçoğu katledilir. Dağlar, ormanlar, vadiler, mağaralar bombalanır, yakılır, yıkılır!.. Türk hakim sınıflarının tarihi barbarlığı bütün vahşetiyle ortaya konur. Bir,uva basın-yayın organları, "Mehmetçiğin balyoz gibi yumruğu tepelerinde", "Operasyonlar süruyor", "Eşkıya kıstırıldı", 'Eşkıyanın bir hafta, üç gün, bir gün ömrü kaldı" vs. biçimlerde çığırtkanlığı sürdürür. Bunlara ek olarak bütün ileri gelen faşist-sömürgeci yöneticiler savaş alanında gövde gösterisine girişir. Kimisi seferine Malazgırt'ten başlar, kimisi seferini "Serhat şehri" Kars'ta bitirir. Faşist şef Evren, faşist ordunun başı, kukla hükümetin başkanı, bütün askeri ve siyasi yönetim çevreleri birbiri peşisıra savaş

alanlarını dolaşır. Bol bol nutuklar atılır; "Türk ırkının ve devletinin gücünden ve kudretinden", "Türk ordusunun yenilmezliğinden", "Türk topraklarının bölünmezliğinden", "Eşkıyaya hakkettiği dersin verileceğinden", "Eşkıyaya pabuç bırakılmayacağından", "asmaktan, kesmekten, savaşın sürdürüleceğinden" vs. vs. söz edilir...

Ama nafile, bütün bunlar kuru laftan öte somut hiçbir sonuç vermez. Türk ordusu, kendi perişanlığından öte pratik varlık gösteremez. Bu durumda, ekim ortalarından itibaren savaş daha çok yoğunlaştırılır. Amansız mevsim olan kış arefesinde sonuç alınmak istenir. Takviye güçler, yeni birlikler savaş bölgelerine aktarılır. Eski bir politikanın yeniden uygulanması olarak ajan-ihbarcı güçler savaşa sürülür. Ve savaş taktığında yeni arayış ar surdürülür

Aralık ortalarına kadar faşist-sömürgeci savaş böyle devam eder. Bütün gücünü ortaya koymasına rağmen, faşist ordu sonuçsuzdur, başarısızdır, "eşkıyayı yok etmek" görevinde somut bir veri elde edemez. Ve aynı biçimde artık savaşı sürdüremez. Sipîvyan ve Grana eylemleri, yeni Eruh ve Şemdinli eylemleri, ajan-ihbarcı yapının beyninde bir balyoz gibi patlar. Bu biçimde ele alınırsa ajan-milis yapının da kaydedeceği somut bir gelişme yoktur. Faşist sömürgeciliğin, "eşkıyayı yok etmek", Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna gelişen yeni görkemli direnişi bastırmak için girıştiği savaşın bu ilk bölümü, "yıldırma harekatı" başarısız kalır. Bu biçimde sonuç almak artık olanaksızdır.

Bu gelişmeler karşısında, faşist sömürgecilik, uzun süreli bir savaş yürütmeyi kabul etmek zorunda kalır. Ya da mevcut taktikleriyle yenemediği düşmanına karşı yeni taktiklerle ve uzun süre savaşmak zorundadır. Bu acı yenilgiyi ve başarısızlığı kabul etmek zorunda kalan düşman, bu doğrultuda savaşa yeni biçimler vermeye yönelir. Savaşın kısa zamanda bitmeyeceğini, uzun süre devam edeceğini açıkça ilan eder. Yeni taktikler geliştirmeye ve zorlu kış koşullarında hazırlıklar yapmaya yönelir. Savaşı ihbarlara dayanan nokta baskıları düzeyinde yürütmeyi esas alır. Devrime açılan ve sempatı duyan kitleler üzerine yönelerek, tutuklama, baskı ve işkenceyle böyle güçleri ajanlaştırmaya çalışır. 1925'lere, burjuva egemenliğin kuruluş dönemine döner, bir çırpıda paralı asker örgütlemeyi, ajan-milis çeteler yaratmayı öngören "Köy Korucuları Kanunu"nu çıkarır. Bu biçimde aşiretçi-feodal Kürt gericiliğini, sömürgeci-feodal lümpen kesimi ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşa sürmek ister. "Yenilmez" Türk ordusunun başaramadığını bunlarla başarmak, ordunun koruyamadığı sömürgeci düzeni bunlarla korumak amacındadır: Çaresizlik ve zavallılık!

Faşist Türk sömürgecilerinin, dünyada eşi ender görülen bir uygulamaları daha vardır. Geçmişleri inkar edilircesine ihanete prim çıkarılır. Devrimci mücadeleye katılmış olan kişilerin –ve de grup ya da örgütlerin– teslim oldukları, pişmanlık gösterdikleri, arkadaşlarına ve örgütlerine darbe vurduracak bilgiler verdikleri koşullarda "suçlarının affedileceği" ilan edilir. Ve bu, "gizli örgütleri bölme, parçalama, zayıf düşürme ve çökertme kanunu" ya da açıktan söylendiği gibi, "Pişmanlık Yasası" adı altında bir saatte yasallaştırılır. İhaneti yasal ödüle kavuşturan bu uygulama, "dünyayı fethetme gücünde olan şanlı Türk ordusunun" yönetimi altında yapılır. Bu durum, 1981'den beri zindanlarda PKK kadro ve savaşçılarına dayatılan ve fakat esir devrimciler tarafından **"Pişman değiliz, davamız haklıdır, böyle bir davanın neferi olmaktan şeref duyuyoruz"** karşılığını bulan teslim alma çabalarının, 1983'ten itibaren dışarda sürdürülen, "PKK'yi demokratikleştirme, ıslah etme" biçimindeki provokatör faaliyetlerinin yasallaştırılması, gizli ve maskeli yapılan şeyin açık edilmesi, "Genç Kemalistler" ve "Demokratik PKK" biçimindeki çabaların birleştirilip asıl amacın yasal olarak herkese gösterilmesidir. Bu faaliyet, bundan sonra faşist sömürgecilerin en çok geliştirmeye çalıştıkları, devrimci hareketi geriletme ve yıkma amaçları doğrultusunda en çok umut bağladıkları bir faaliyet olacaktır. İhanetten medet umacak, kendi güçleriyle yaşatamadıkları düzenlerini üç-beş haine, bir çanak mercimeğe her şeylerini satan üç-beş düşküne dayanarak yaşatmaya umut bağlayacak kadar alçalma ve zavallılaşma!.. Ateş alınca kağıttan kaplan ne duruma düşermiş!?

Bunlarla birlikte, "Doğuyu kalkındırma" masalları yine avaz avaz bağırılmaya başlanır. Yeni ekonomik planlar hazırlandığı, Kürdistan illerinin "Kalkınmada öncelikli iller arasında birinci sıraya alındıkları" ilan edilir. Devletin, "Doğu"yu cennet yapacağı, yönetimin vatandaşın ayağında olacağı vs. hikayeleri anlatılır. Faşist-sömürgeci basın-yayın harekete geçirilir, çarşaf çarşaf "eşkıyanın" kötülüklerini ve devletin iyiliğini, güçlülüğünü ifade eden yazılar yayınlanır, devrimci önderlik, devrimci örgüt ve devrimciler hakkında karalayıcı yalanlarla dolu yazı ve iftira tefrikaları çıkarılır, radyo ve TV programları hazırlanır vs. Bütün bunlarla halk kitleleri aldatılmaya, devrimci hareketten uzaklaştırılmaya ve sözde "kazanılmaya" çalışılır. "Kalkındırma planları" adı altında bir yandan halkın varıyoğu elinden alınırken, öte yandan halkın sömürgeci düzene bağımlılığı geliştirilmek istenir. Böylece, emperyalizmin ve Türk faşizminin özel savaşının bütün unsurları harekete geçirilir. Ve bütün bu yöntemlerle savaşı yoğunlaştırmak ve "Kürdistanlılaştırmak" için hazırlanılır, çalışılır...

1984 sonlarına gelindiğinde faşist-sömürgeci düşmanın durumu özetle böyledir. Bunun karşısında devrimci hareketin durumu nasıldır?

Devrimci hareket, Eruh ve Şemdinli eylemleriyle görkemli bir başlangıç, başarılı bir çıkış yapar. Bu başarının devrimciler ve kitleler üzerindeki etkisi çok büyüktür. Devrimciler üzerinde, bir yandan "her şeyi fethettik" biçimindeki başarı sarhoşluğu ile, öte yandan "yerim, yutarım" diye avaz avaz bağıran Türk ordusunun ne yapacağı, bundan sonra ne olacağı endişesi vardır. Her iki durum da devrimcileri geçici bir süre aktif çalışma dışına götürür. Öyle ki, belli bir süre gizlenme, korunma ve ne olacağını gözleme esas olur. Bu durum, faşist-sömürgeci düşmanın panik ve şaşkınlığından daha fazla yararlanmaktan ve eylemleri yoğunlaştırmaktan devrimcileri alıkor. Sanki koç döğüşü biçiminde bir vuruşma yaşanır.

Endişe ve başarı sarhoşluğunun izlerini devrimciler üzerinden silmek için epeyce çaba harcanır. Durumlar kavranarak ve güçler düzenlenerek eylül ortalarından itibaren çalışmalar yoğunlaştırılır. Ekim ve kasım aylarında bir dizi başarılı eylem gerçekleşir. Düşman saldırıları arttıkça mücadele ortamı daha çok şiddetlenir. Etkin hareket tarzı ve halkın desteği düşman operasyonlarını boşa çıkarır. Sipîvyan ve Grana eylemleriyle düşmanın ajan-milis örgütleme çabalarına ağır darbeler vurulur. Bütün bunlar, faşist-sömürgeci şefleri çıldırtacak gelişmeler olur. Savaş tutmuş, devrimci savaş gelişmiştir. PKK'nin tutuşturduğu devrimci savaş kıvılcımı zindanlarda korlaşmış ve şimdi dağ dağ, ova ova Kürdistan'ın dört bir yanına yayılmaya başlamıştır. İran'dan Suriye'ye kadar Orta Kürdistan, amansız ve coşkulu bir mücadelenin yaşandığı bir devrimci savaş cephesi haline gelmiştir.

Keskinleşen savaş ortamının halk kitleleri üzerindeki etkisi büyüktür. Faşist-sömürgeci saldırılara karşı gösterilen direniş ve düşmana anladığı dilden cevap verme düşman baskılarını adeta unutturur. Halk sevinç, coşku ve acı bir burukluk içinde, verilen devrimci savaşta kendini görür. Devrimci kurtuluş kuvvetleri, en saygın güçlerdir ve gittikleri her yerde fazlasıyla destek görür. Tek tek, grup grup gençler kurtuluş kuvvetlerine katılmak için akın ederler. Eğitim kampları yeni katılanlarla dolar ve coşkulu hazırlıklar her alanda sürüp gider. Büyük bir isyanın canlı bir başlangıcı her alanı sarmıştır.

Gelişmeler büyük ve göz kamaştırıcıdır. Mücadele ortamı canlanmış, mücadele büyümüş, karmaşıklaşmış, sorunlar çoğalıp ağırlaşmıştır. Düşman sonuç alabilmek için habire saldırır. Mücadeleye katılan güçler daha etkin savaştırılmak, kitleler daha büyük çarpışmalar için büyük ve ciddi sorunlarla karşı karşıya

olan pratik önderliğin o oranda büyümesi gerekir. Ne yazık ki, öncü görevler gereken büyüklükte yerine getirilememektedir. Giderek güçler, daha küçük parçalara bölünür ve eylemin düzeyi aynı oranda küçülür. Başlayan kış ortamı ve hazırlık yetersizliği sorunları çok daha artırır. Bir kez daha öncü pratik gelişmelerin gerisine düşmekte, gerektiği düzeyde öncü pratik yuruyuşü gerçekleştirememektedir. Sorunlar gerçekten de son derece ağırdır, fakat ileri gelişme ancak bunların çozumuyle mumkundur. Acı ve zararlı, ama yaşanılan gerçek durum budur.

Boyle bir gelişme ortamında, sorunlara doğru ve yeterli çözumler bulmak mutlak bir zorunluluktur. Bu da, kapsamlı bir değerlendirme yapmayı, yeni savaş taktikleri ve yeni planlar geliştirmeyi, pratik yönetimi, örgutlenmeyi ve hazırlıkları güçlendirmeyi gerektirir. Devrimci savaşı yoğunlaştırma ve savaş cephesini geliştirme ancak bununla mümkun olacaktır.

VII
ERNK VE ÜLKE ÇAPINDA BOYUTLANAN DİRENİŞ

Parti Merkez Komitesi, Aralık 1984'te geniş çağine ve derinliğine gelişmeleri değerlendirir. Pratik çalışmanın bütun sorunlarını gündeme getirerek ayrıntılı çözümler arar. Parti Genel Sekreterliği, toplantıya sunduğu kapsamlı raporunda, gelişmeleri ve mevcut durumu politik, örgütsel ve eylemsel açılardan derinliğine tahlil eder. Gelişmelerin, halkımızın kurtuluş mucadelesinde yeni bir dönemi oluşturacak kadar buyuk ve tarihi olduğunu, bundan sonraki gelişmelerin "Kürt isyanı" "Kürt gerillaları" deyimlerinde ifade edilen düzeyde olacağını belirtir. Planlamanın ve örgutlenmenin bu düzeyde geliştirilmesi gerektiğini, gecikmiş bir görev olarak, pratikte zaten açılmış olan savaş cephesinin adının konulması, yani Ulusal Kurtuluş Cephesinin geciktirilmeden ilan edilmesi gerektiğini bildirir. Rapor, devrimci mücadelenin bütün temel sorunlarında açık çözümler verir ve gelişmenin gerçek yönünü gösterir.

Parti Genel Sekreterliği Raporunun belirttiği hedefler doğrultusunda pratik planlama geliştirilir. Buna göre, Orta Kürdistan'da hızla gerillaya dönüşecek olan bir savaş yürütülecek ve gelişme kateden uygun alanlarda yerel silahlı ayaklanmalara girişilecektir. 15 Ağustos eylemciliği ülkenin elverişli tum alanlarına yayılacak, Orta Kürdistan'daki mucadeleye bağlı olarak, Kuzey ve Batıda giderek gerillaya dönüşecek olan yoğun bir silahlı propaganda faaliyeti yurutulecektir. Örgütlenme ve pratik yönetim bu görevlere uygun olarak güçlendirilecek, eyalet ve bölge örgutlenmeleri, örgutler içinde işbölümü geliştirilecektir. Ulusal tarihimizde özgün bir yeri olan 21 Mart'ta Cephe ilanı yapılacak, eylem programı, bu tarihten itibaren uygun atılımlarla geliştirilecektir. 21 Mart çıkışı ardından mayıs ayında, "devrim şehitlerinin anısını yaşatma hareketi", temmuz-eylül aylarında "Kızıl direniş hareketi", kasım ayında "'Partiyi güçlendirme harekatı" yürütülecek, ağustos ortalarından itibaren yerel ayaklanmalara girişilecektir.

Boyle bir planlamanın daha ayrıntılı sorunları tartışılarak çözümlere bağlanır. Cephenin adı belirlenir: **ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN (ERNK);** Cephenin kurulduğunu ilan eden bildiri hazırlanır. Parti örgutlenmesinin yeniden düzenlenmesi, çeşitli alanlardaki yönetim, birlikler, değişik grup ve görevlilerin belirlenmesi yapılır. Uzun ve yoğun bir çalışma pratiğinin sorunlarının çozumunde epeyce ayrıntıya inilir ve epeyce gelişkin bir hazırlık yapılır. Artık geleceği, bu hazırlıkların pratiğe aktarılmasındaki başarılı çalışma belirleyecektir.

Yeni bir pratik için güçlü bir hazırlık yapılmıştır. Fakat esas sorun, bunların pratiğe başarıyla aktarılmasında, yerinde ve zamanında başarılı uygulama yapılmasındadır. Zira düşman da yoğun bir hazırlık içindedir, baharla birlikte geniş çaplı bir saldırıya girişeceği kesindir. Mevcut durumuyla örgüt, gelişmelere uygun ve yeterli bir çalışma planına sahip değildir, pratikte öncü devrimci görevler gerektiği duzeyde yerine getirilememektedir, eğer bu durum aşılmaz ve yapılan hazırlıklar zamanında örgütün tumüne aktarılmazsa gelişecek düşman saldırılarına karşı başarılı bir direniş göstermek ve belirlenen devrimci görevleri gerçekleştirmek mümkün olmayacaktır. Hem gelişecek düşman saldırıları, hem de örgutun içinde bulunduğu zayıf durum en erkenden müdahale etmeyi ve yapılan hazırlıklar doğrultusunda örgütü yeterli bir planla çalışır hale getirmeyi gerektirmektedir. Mevcut durumdaki kış koşulları ne kadar ağır ve olumsuz olursa olsun bu çalışmanın uygun yöntemlerle başarılması adeta bir zorunluluktur. Bir bakıma '85 yılındaki mücadeleyi baharla erken davranan, insiyatifi elde tutarak planlarını uygulamaya koyan taraf kazanacak gibidir. Hangi açıdan bakılırsa bakılsın mücadelenin durumu böyledir. Gelişmelerin önü açılmış, devrimci mücadelede çok ileri gelişmelere ulaşmak için çok elverişli koşullar oluşmuştur. Sorun, bu koşulları gerekli düzeyde değerlendirebilme, mücadele sorunlarını yerinde ve zamanında çözebilme sorunudur. Eğer bu başarılırsa çok ileri bir devrimci mücadeleye ulaşılacak, başarılamadığı durumda ise örgüt önemli tehlikelerle karşı karşıya bile kalabilecektir. Ortam tamamen böyledir, bu durumda zorlukları yenmek ve engelleri aşmak için daha çok direnmek ve dayanmak, sorumlu tüm devrimcilerin takınacağı tek doğru tutum olmaktadır. Henüz kış ortamı da fazla ağır değildir. Bu ortamda, değişecek iklim koşullarında gerekli uygun değişiklikleri yapma esnekliğini de gözeterek, kış mevsiminde yapılan değerlendirmeleri örgüte aktarma ve çalışma planı doğrultusunda örgütü düzenleme faaliyetinin yürütülmesi gerekli ve uygun görülür.

1985'in ocak ayından itibaren bu planın pratik uygulanmasına geçilir. Ocak ayının ortasından sonra değişik alanlara iki grup çıkarılır. Kış sürecinde gerekli düzenlemeleri yapmak üzere çalışmalar planlanmıştır. Ancak bu planın uygulanması başarılı olmaz. Şirvan olayı nedeniyle gönderilen iki gruptan biri hedefine ulaşamaz. Böylece tum Kuzey bölgelerine yeni planlama ve hazırlıkların aktarılması gerçekleşemez. Şubat ayı boyunca yoğun bir kar yağışı ve sert bir iklim hüküm sürer, her taraf kapanır, çeşitli bölgelere ulaşmak olanaksız hale gelir. Bu nedenle yeni grupların gönderilmesi ertelenir. Böylece yapılan değerlendirmeler ve yeni planlamanın örgüte zamanında aktarılması ve çalışmaların her alanda yeniden planlanıp düzenlenmesi başarılamamış olur. Örgütün bahar devrimci çıkışı için hazırlanması yapılmamış, yeni talimat çeşitli Parti örgütlerine zamanında ulaştırılamamıştır. Elbette bu durum, en çok, daha önceki çalışma zayıflığından kaynaklanır. Öyle ki, daha önceki ilişki düzeni 15 Ağustos Atılımının yarattığı savaş ortamında çoğunlukla dağılır. 15 Ağustos'tan sonra yapılan ilişkileri yeniden düzenleme ve savaş ortamına göre yeni ilişki düzenleri kurma çalışmaları son derece zayıf ve mevcut gelişmelerin epeyce gerisinde kalır. Ayrıca düşman, bu durumdan yararlanarak yol hatlarını ve ilişkileri büyük ölçüde öğrenir. Bunda ihanet edip düşmana teslim olan iki hainin de önemli ölçüde rolü vardır. Bu durumda, düşman karşı tedbirlerini artırır, geçiş yollarını tutar, bazı sempatizanları ağır baskı uygulayarak kendisine bilgi veren ihbarcılar haline getirir. Bu durum, devrimci grupların hareket olanaklarını epeyce zayıflatır. Buna bir de, adeta bir gerilla baskınını andıran, önce iyiyken sonuna doğru son derece sert geçen kış koşulları eklenince, devrimci çalışma ortamı iyice zayıflar ve zorlaşır. Bütün bunlar, 1985 için planlanan çalışmaların aynı düzeyde yapılamamasına, mücadelenin '85'de gere-

ken düzeyde yürütülmemesine ve örgütün daha çok darbe almasına yol açacaktır.

Devrimci hareket, bu biçimde çalışma planını pratiğe aktaramaz ve planlı bir çalışmaya zamanında ulaşamazken, faşist-sömürgeci düşman hazırlıklarını iyice geliştirir. Bunda, devrimci çalışmanın zayıf yanlarından ve teslim olan hainlerden de yararlanır. Güçlerini hazırlar, örgüt ve çalışmalar hakkında epeyce bilgiye sahip olur. Newroz'u ve Cephe ilanını dikkate alarak –teknik üstünlüğüne ve gücüne dayanarak– erkenden harekete geçer; 15 Mart'tan itibaren, Dicle boylarından başlayan ve Doğuya doğru yayılan geniş çaplı bir saldırı ve yeni bir işgal hareketi başlatır. Havadan ve karadan çok yoğun bir güçle hareket eder, binlerce araba ve yüzlerce helikopter çalışır taşıma ve indirme birlikte yürütülür. Öyle ki her gün yüzden fazla köye veya stratejik noktaya karakol kurulur. Bu biçimde haftalarca süren saldırılar tüm Orta Kürdistan'ı kapsar. Böylece düşman, devrimci faaliyete açılan tüm köyleri, stratejik noktaları ve geçiş hatlarını tutmayı, devrimci kuvvetlerin hareket olanaklarını yok etmeyi ve gelişmekte olan kitle eylemliliğini bastırmayı amaçlar. Bu amaç doğrultusunda köylülük üzerinde ağır baskı uygular. Köyluleri toplu işkenceye tabi tutar, haftalarca giriş çıkışları yasaklar, çalışmayı izne bağlar, günlük bildirim uygular, devrimci sempatizanları, bir yakını devrimci olanları, hatta devrimcilere ekmek veya selam vermiş olanları tutuklar, aylarca vahşi işkenceden geçirir ve teslim almaya çalışır, oğulları devrimci olan ailelerin evlerini yıkar, yakar, göç ettirir, denetim altına alamadığı köyleri yıkar, köyluleri toplu göçertir vs. vs. Öyle ki, akla gelebilecek her türlü barbarlığı ve vahşeti uygular. Halk kitlelerine vahşi bir gözdağı vermek, kitleleri tepreneмez hale getirmek, insanları teslim alıp ihbarcı, ajan-milis çete yapmak, böylece ağır bir pasifikasyon ortamı ve denetim gücü yaratmak ister.

Faşist-sömürgeci düşman böyle barbar saldırılar yürütürken, devrimci güçlerin durumu buna karşı güçlü bir devrimci saldırı yürütmek ve direniş göstermekten uzaktır. Devrimci güçler yetersiz bir örgütlenme ve plansız bir çalışma içindedir, bunu gidermek için yapılan çalışmalar hedefe yeterince ulaşmamıştır, olumsuz iklim koşulları önemli bir engeldir ve en önemlisi de, saldırılarla yüz yüze olan devrimciler gelişmeleri yeterince değerlendiremez, insiyatifli ve yaratıcı bir tutumla doğru yöntemler belirleyip gereken direnişe yönelemezler. Öyle ki, çoğunlukla uygulanması mümkün olmayan işler peşinde koşmak, sadece korunmak için uğraşmak ve olayları adeta seyretmek gibi bir yapı içinde kalırlar. Bu ortamda Cephe ilanı planlandığı düzeyde bir güçlülükle yapılamaz, ancak parça parça eylemler ortaya çıkar.

Olayların bu biçimde gelişmesi, 15 Ağustos'un coşkusunu yaşayan halk kitlelerini adeta şaşkına çevirir. Başlayan düşman saldırıları karşısında, düşmana karşı büyük bir kinle dolu olan yüzlerce ve binlerce köylü derhal dağa çıkar. Bir anda, her taraf kaçak köylülerle dolar. Ancak örgütsüz ve yönetimsizdirler, geri - bir çalışma içinde olan devrimcilerde öncu yoneticilik görevinin yerine getirilmesini bulamamaktadırlar, olayları yeterince değerlendirememekte ve düşmana karşı cıddı bir şey yapamamaktadırlar. Öncüsüzluk, sert iklim koşulları ve hazırlıksızlık nedenleriyle çaresiz kalırlar. Birkaç hafta böyle geçer, çıkış bulamayan yurtsever isyancı köylüler, çaresiz olarak düşmanla uzlaşma ve köylerine dönme yolunu aramaya yönelirler. Ve isyancılık, bu biçimde, çaresizlik içinde, geçici olarak pasifizme dönüşür.

Böylece, 15 Ağustos Atılımının geliştirdiği isyancı kitle potansiyelini planlı düşman saldırıları ile adeta erken doğum yaptırılır, yaratılan baskı ve denetim ortamında öncü isyancılar çaresizlik içine sokulur, çıkışsızlık ve eylemsizlik içinde isyancılar pasifizme zorlanır ve gelişen öncü kitle isyanı bir süre için bu biçimde bastırılır. Bir süre için ortama kitle pasifizmi egemen olmaya, düşmanın pasifikasyon hareketi uygulama zeminı bulmaya başlamıştır. Baharda erken davranan düşman bazı kazanımlar elde etmiş, insiyatifini geliştirmiş, devrimci gelişmeye belli bir darbe vurmuştur.

İlkbaharla birlikte artan sadece faşist ordunun saldırıları değildir. 15 Ağustos devrimci atılımı karşısında kendilerini güçlü bir darbe yemiş olarak gören ve Kürdistan ulusal kurtuluş devrimi üzerinde son derece keyfi ve çıkarcı olan tasarruflarını artık sürdüremeyeceklerini anlayan aşiretçi-feodal güçlerle tasfiyeci sol'un da devrimci mücadeleye ve PKK'ye yönelik saldırıları yoğunlaşır.

Gelişen devrimci savaş karşısında enselerinden terlemeye başlayan Kuzey-Batı Kurdıstan'ın aşiretçi-feodal-komprador hakım güçleri, yaptıkları işbirlikçi-ajanlığı daha etkin yapabilmek ve kendi ölumlerini gösteren devrimci harekete karşı daha etkın savaşabilmek ıçın güçlerini birleştirmeye çalışırlar. "Özel Harp Dairesi" uzmanlarının yönetiminde bu güçler arasındaki toplantılar Van'da yoğunlaşır. Bazı toplantılar için bunlar Ankara'ya kadar götürulur. Daha önce "mahkum" olanlarına, "PKK'ye karşı savaştığı sürece" af çıkarılır, çeşitli ekonomik kazançlar vaad edilir, ve kendilerine "Mustafa Kemal'in davrandığı gibi davranmayacakları, asıp-kesmeyecekleri" hususunda söz verilir. "Kahraman" ordunun denetlemeye gücünün yetmediği alanları bu güçlerle denetlemek, kontr-gerilla şefleri yönetiminde bu güçlerden yöresel vurucu tımler, ajan-milis çeteler örgütlenmek istenir. Ve bu toplantılarda epeyce ilerleme kaydedilerek bahardan itibaren çetelerin örgütlenmesine girişilir. Fakat aşiretçi-feodal hakım güçlerin saldırıları burayla da sınırlı değildir. Aynı sınıfın Kürdıstan'ın diğer parçalarındaki kesimleri de benzer bir tutumla PKK'ye karşı faaliyetlerini yoğunlaştırırlar.

Parti, faşist Turk sömürgeciliğine karşı geliştirdiği devrimci direniş mücadelesinde Guney Kürdıstan sınır boylarının elverişli durumundan da yararlanmaktadır. Bu durum, bu alanlarda belli bir etkinliği olan ve sömurgeci Saddam diktatörluğüne karşı belli bir savaş yürüten I-KDP ile, ilkeleri belirli bir ilişkiye yol açar. Kürt hakım sınıflarının örgütü olan bu güç, içinde bulunduğu siyasal tecritıği aşmak ve Kürdıstan'ın mücade eci güçleri üzerinde eskiden var olan etkinliğini sürdürebilmek amacıyla PKK ile ilişkiyi çıkarına görür. Fakat gelişmeler bu amacın tersine olur. 15 Ağustos devrimci atılımı, Kürdıstan devriminde doğru devrimci çizginin egemenliğini ve proleter devrimci örgütün önderliğini geliştirir, pekiştirir. Bu gelişmeleri çıkarına ters bulan ve sindiremeyen bu güç, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini durdurabilmek amacıyla PKK'ye karşı faaliyetlerini geliştirir. Sinsi bir biçimde Orta Kurdıstan'daki aşiretçi-feodal güçleri PKK'ye karşı mücadeleye teşvik eder, PKK'nin Guney Kürdıstan sınır boylarından yararlanmasını önlemeye çalışır, PKK'ye karşı yürütülen mücadeleleri destekler ve kışkırtır. Bu faaliyetlerini '85 baharında daha çok hızlandırır ve giderek bunu faşist-sömürgeci düşmanla görüşmeler düzeyinde yürütmeye vardırır.

Diğer yandan, emperyalizm ve Türk faşizmi ortaklığının Türkiye ve Kurdıstan devrimlerine alçakça bir tasfiye hareketi dayatmış olduğu herkesçe bilinir. Bu çaba doğrultusunda giderek bir tasfiyeci sol oluşur. Bu "sol"un görevi, devrimci çizgide yürüyen PKK'yi dağıtmak, tasfiye etmektir, devrimin tamamen tasfiye edilmesi ancak bu biçimde mümkün olacaktır. Tasfiyeci sol ile PKK arasında şiddetli bir mücadele sürüp gitmektedir. 15 Ağustos devrimci atılımı, tasfiyeci sol'a öldürücü bir darbe vurur. Bunun karşısında PKK'ye karşı tek tek mücadele edemeyeceklerini anlayan böyle "sol"ların bazıları güçlerini birleştirirler: "Sol Birlik!" Bu "birlik", 15 Ağustos'tan sonra PKK'ye karşı mücadelesini daha çok hızlandırır ve daha çok alçakça kılar, '85 baharında doğabilecek yeni bir gelişme hamlesini önleyebilmek için elinden geleni yapar.

Avrupa'dan "Sol Birlik" eliyle yürütülen bu düşmanca faaliyetlerin Güney Kürdıstan sınır boylarındaki temsilciliğini, kendisini Ortadoğu ülkelerinin devrimci hareketlerini tasfiye etmeye adamış olan IKP yapar. Bu güç, aşiretçi-feodal Kürt hakım

sınıflarıyla geliştirdiği ilişkiye de dayanarak Kurdistan devrimi üzerinde daha çok etkili olmaya çalışır. Yediği darbenin acısıyla 15 Ağustos devrimci atılımına çılgınca saldırır. Ve saldırı ve provokasyonlarını 1985 baharında daha çok yoğunlaştırarak, bunu faşist Türk karakollarıyla görüşmeler içinde yürüterek PKK'nin muhtemel bahar hamlesini engellemeye çalışır. Bu çabalar, aşiretçi-feodal hareket tarafından da sürekli kışkırtılır. Devrimcilerin bütün dikkat ve çabalarına rağmen, bazı uygulama hatalarından da yararlanarak, Nisan 1985'te provokasyon gerçekleştirilir. Pratik faaliyetin en çok yoğun olduğu Zaxo-Uludere sınır boylarında bir çatışma ortamı yaratılır. Bu çatışmalarda PKK, sekiz değerli kadro ve savaşçısını şehit verir. 14-15 Nisan günleri, İdris ÖKMEN, Abdullah GÜLSEREN, Celal ERCAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdülkadir GERGERLİ, Cemil BAYRAM, Hazım KARA, M. Rauf AKBAY yoldaşlar, her türlü provokasyona ve komploya karşı kahramanca savaşarak şehit düşerler.

Faşist-sömürgeci düşmanın en azgın ve kapsamlı saldırılar yürüttüğü ve sert iklim koşullarının önemli engeller yarattığı bir ortamda meydana gelen bu çatışmaların devrimci mücadele üzerindeki etkisi büyük ve olumsuzdur. Bu tür engellerle karşılaşan 1985 çalışma planının uygulanması önemli darbeler yer ve gecikmeye uğrar.

Mücadeleyi boğmayı ve imha etmeyi amaçlayan bu düşman faaliyetleri yarılarak, ancak mayıs ayından itibaren devrimci güçlerin yeniden düzenlenmesi çalışması geliştirilebilir. Plan ve örgütlenmede yapılan bazı değişikliklerle oluşturulan devrimci gruplar değişik bölgelerde görevlendirilir. Devrimci güçler, bir yığın engelle savaşa savaşa ancak görev alanlarına ulaşabildiler. Geç de olsa, böylece ülkeye yeni yayılış gerçekleştirilir ve bu temelde çalışmalar güçlendirilir.

Düşman azgın saldırılarını yürütürken, savaş alanlarında devrimci güçlerin daha çok yoğunlaşması ve ülke çapında yayılması, savaş ortamını daha çok şiddetlendirir ve çarpışmalar her alana yayılır. Düşman denetimini en fazla kılarak devrimci kuvvetlerin hareketini engellemek, kıstırma ve nokta operasyonlarıyla imha etmek istemektedir. Yerleşim yerlerini, stratejik noktaları ve geçiş hatlarını tutarak devrimci güçlerin hareket olanaklarını kısıtlamaya ve kitlelerle bağını koparmaya, halk üzerinde amansız baskı uygulayarak, tutuklama, işkence, ev yakma göçertme olaylarını geliştirip gözdağı vererek, yalan propaganda ve asılsız vaadlerle kitleleri kandırarak, ihbarcı ve ajan-mılis ağı geliştirip kitleler üzerindeki baskı ve denetimi geliştirerek, aşiretçilik, kabilecilik, kan davaları gibi olayları geliştirip kitleleri bölüp parçalayarak kitle pasifikasyonunu geliştirmeye, halk kitlelerini mücadeleden uzaklaştırmaya, devrimci hareketle bağlarını koparmaya, kitleleri güçten düşürmeye ve böylece devrimci güçleri halk kitlelerinden tecrit ederek grup grup, parça parça imha etmeye ve "Pişmanlık Yasası" propagandasını ayyuka çıkararak teslimiyeti geliştirmeye çalışmaktadır. Bunu gerçekleştirebilmek için, faşist-sömürgeci devlet ve özellikle faşist ordu her yöntemi kullanmakta, her yolu denemekte, bütün olanaklarını seferber etmekte ve tüm gücünü kullanmaktadır.

Ortam gerçekten son derece sert ve baskıcıdır. Düşman saldırıları sonucunda daha önceki ilişkilerin hemen çoğunluğu darbe yemiş, parçalanmıştır. Devrimci gelişmelerin en çok olduğu veya devrimci gelişmeye en açık olan alanlara düşman büyük karargahlar kurmuştur. Ağır baskı altında olan kitleler epeyce çekingen davranmaktadır. Bu koşullarda devrimci çalışma yapmak çok daha zor olmakta, daha çok ustalık ve yaratıcılık istemektedir. Devrimci güçlerin kendilerini korumaları, hareket etmeleri ve faaliyet yürütmeleri büyük zorluklarla karşılaşmakta, bir yığın istenmeyen çalışma ortaya çıkmaktadır.

Mayıs, haziran ve temmuz ayları böyle geçer. Ne pahasına olursa olsun, devrimci güçler, direnmeye kararlıdırlar, karşı-devrimin yaratmak istediği pasifikasyon ortamını yırtmaya ve devrimci gelişmenin önünü mutlaka açmaya karar vermişlerdir. Çalışmalar ve mücadele bu anlayışla yürütülür. Koşullara uygun bir mücadele hattı ve örgütlenme düzeni yaratılmaya çalışılır. Bu konudaki yetersiz ve hatalı uygulamaları düzeltmek, gelişmelere denk düşen doğru bir çalışma tarzına ulaşmak için sürekli çaba harcanır. Yeni yollar ve geçiş hatları, yeni ilişki düzenleri yaratılmaya çalışılır. Çok sayıdaki mücadele bölgesinde eski üslerden ve örgüt ilişkilerinden ya hiç yararlanılmamakta, ya da çok az yararlanılabilmektedir. Hatta çoğu yerde bu tür alanlardan tamamen uzak durmak en doğrusu olmaktadır. Bu durumda, sanki yeni başlanıyormuş gibi, sanki amansız bir savaş ortamına ulaşılmamış gibi, ciddi hiçbir pratik olanağa dayanamadan devrimci çalışmaya yabancı olan alanlarda çalışmak ve en basit işlerden başlamak gerekmektedir. Bu ise, yaşanan savaşın düzeyine göre çok geri bir çalışma düzeyi olmakta, devrimci faaliyet mevcut ortamın çok gerisinde seyretmektedir. Düşman, yaratılan bu durumdan ustaca yararlanmaya ve en fazla sonuç almaya çalışmaktadır. Devrimci çalışmaların, gelişmelerin gerisinde seyreden bu durumu, bu dengesiz çalışma ortamı devrimci güçlerin bir yığın basit hatalar yapmalarına ve istenmeyen çarpışmalara girmek zorunda kalmalarına yol açmaktadır. Bu olumsuz durum, dikkat ve tedbir zayıflığıyla da birleştiği zaman kötü sonuçlar veren olayları ortaya çıkmaktadır. Bir yığın olumsuz ve büyük kayıplar doğuran olay böyle bir ortamda meydana gelir, böyle bir durumun sonucu olur.

Ortam ne kadar zorlukla dolu olursa olsun, devrimci güçler, ortama ve düşmana karşı kahramanca direnir. Yeni yollar, yeni ilişkiler, yeni örgüt ağı ve yeni gizli üsler yaratılır. Her fırsatta halk kitlelerinin karşısına çıkmaya, kitlelerin içine karışmaya çalışılır, propaganda çalışmaları kesintisiz ve sürekli geliştirilerek sürdürülür. Propaganda toplantıları ve silahlı eylemler her alanda yaygınlaştırılır, düşmana önemli darbeler vuran büyük çarpışmalara girilir. Bu dönemde büyük zorluklarla ve engellerle karşılaşılır, çok çaba harcanır, direnilir, dayanılır ve bunun sonucunda baharla geliştirilen düşman saldırganlığına ve yaratılmak istenen pasifikasyon ortamına önemli darbeler vurulup bu faaliyetin başarı sağlaması önlenir, düşman planları yırtılır, parçalanır.

Yaz ortalarına gelindiğinde düşman belli ölçüde darbelenmiş, belli bir gelişme ortamı başlatılmıştır. Bu ortamda devrimci faaliyet ve mücadele daha da yoğunlaştırılır. Mücadele ve örgütlenmenin gelişmelere uygun bir düzeye getirilmesi için çalışılır. Devrimci güçlerin insiyatifini geliştirici ve düşmana önemli darbeler vurucu eylemlere girişilir. Aşiretçi-feodal elebaşılara ve ajan-mılis çete yaratma çabalarına bazı önemli darbeler vurulur. Böylece düşman planları önemli ölçüde boşa çıkarılarak, devrimci mücadele ve gelişme her alanda yükseltilir. Kurdistan'ın her tarafından faşist-sömürgeci düşmana karşı devrimci silah sesleri yükselir, devrimci eylem Kurdistan'ın her tarafını kucaklar, büyür!.

1985 yılında faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına büyük darbeler vuran yüzlerce silahlı devrimci eylem gerçekleşir. Bu eylemlerde elliden fazla faşist ordu subayı ve astsubayı yere serilir, yüzlerce asker öldürülür ve yaralanır, çok sayıda polis, sömürgeci yönetici vs. vurulur, yine yüzlerce ihbarcı, hain, ajan-mılis çete öldürülür ve yaralanır. Çok sayıda düşman silahı, cephanesi ve malzemesi kamulaştırılır.

1985 yılında yürütülen mücadeleyle devrimci savaş Kürdistan'ın her alanına yayılır. Kürdistan'ın her bölgesinden onlarca silahlı eylem yükselir. Kurdistan'ın tümü bir devrimci savaş cephesi haline gelir. Böylece, ulusal kurtuluş savaşı cephesi böyle görkemli bir savaşla pratikte yaratılmış olur. Böyle bir savaş içinde, efsanevi Ağrı Dağı, Kürdistan davasının gömülduğu yer olmaktan çıkarılır, Kürdistan'ın kurtuluşu için yeni isyanların fışkırdığı bir alan haline getirilir. Uzun Van yaylası ve görkemli Hakkari dağları, faşist sömürgeciliğin ölümüne darbelendiği alanlar olur. Eruh'uyla, Şırnak'ıyla, Per-

İdris ÖKMEN (Mesut): *Kars,*

PKK-MK yedek üyesi. 1977 yılında Ankara'da Hareketimizin önder kadrolarıyla tanışıp saflara katıldı. Daha sonra Kars alanında önemli çalışmalar yürüttü. İki kez tutuklandı, düşmana herhangi bir ipucu vermediğinden, serbest bırakıldı. 12 Eylül sonrasında bir grup yoldaşıyla birlikte Kürdistan dağlarının doruklarında direnişe geçti. Bir süre Partiyle ilişkileri kopmasına rağmen direnişi sürdürdü. 1984'te yurt dışına çıkarak güçlü bir eğitimden geçti. 15 Nisan 1985'te sorumlusu olduğu grupla beraber Güney Kurdistan'da şehit düştü.

Abdurrahman AYTEMİR (Riyad): *Nusaybın,*

12 Eylül öncesi Partiyle tanıştı ve geri çekilme döneminde Filistin-Lübnan alanında eğitim gördü. Ortadoğu'da yıllarca Partimizin militan bir temsilcisi olarak çalıştı. 15 Nisan 1985 günü Güney Kürdistan'da şehit düştü.

Hazım KARA (Şervan): *Osyan Köyü-Pervari, 1967*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Daha sonra askeri-siyasi eğitimden geçti. 15 Nisan 1985'te Güney Kurdistan'da şehit düştü.

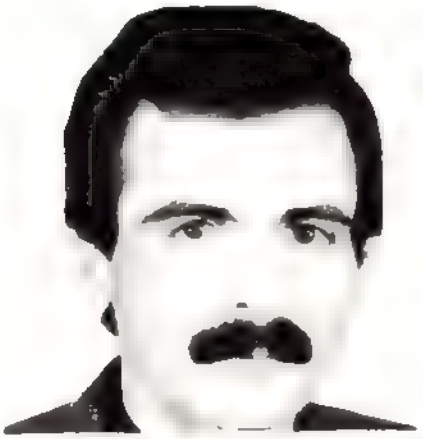

Abdullah GÜLSEREN (Delil): *Gerçüş*

Batman'da petrol işçisiydi. Petrol-İş bünyesinde devrimci faaliyet yürüttü. İki yıl Diyarbakır zindanında direndi. Güney Kurdistan'da eğitim kamplarını yönetti. 15 Nisan 1985 günü şehit düştü.

Abdülkadir GERGERLİ (Rahmi): *Diyarbakır, 1963*

1979'da mücadele saflarına aktif olarak katıldı. Partimizin kararıyla, Ortadoğu'nun sıcak savaş ortamında eğitim gördü. 15 Nisan 1985'te düzenlenen komploda şehit düştü.

M. Rauf AKBAY: *Tatvan, 1957*

Mücadele saflarına Avrupa'da katıldı. Avrupa'nın çeşitli alanlarında aktif çalışmalar yaptı. Bu alanda ortaya çıkan provokasyon çizgisine karşı kararlı ve ilkeli bir mücadele sergiledi. Ortadoğu alanında siyasi ve askeri eğitim gördü. 15 Nisan 1985'de Güney Kurdistan'daki komploda şehit düştü.

Celal ERCAN (Sefkan): *Çemişgezek, 1960*

Partimizin ideolojisiyle Diyarbakır'da tanıştı. Diyarbakır, Elazığ ve Dersim'de sorumlu düzeyde çalışmaları oldu. Filistin-Lübnan sahasında eğitim gördü. 1982 sonrasında bir süre de Avrupa'da ulusal kurtuluşçu kültür ve sanat faaliyetleri alanında çalıştı. 1985 Nisan'ında Güney Kurdistan'daki komploda şehit düştü.

Cemil BAYRAM (Hazım): *Uludere, 1967*

15 Ağustos devrimci atılımından sonra devrimci çalışmalara katıldı. Gördüğü eğitimden sonra, Uludere grubunda faaliyetlerini sürdürdü. 15 Nisan 1985'teki komploda şehit düştü.

M. Nazif AKTAŞ (Celal): *Ergani, 1960*

12 Eylül öncesi Ergani'de faaliyet yürüttü. Hazırlık sürecinde Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1982'de Filistin halkıyla omuz omuza savaşarak, siyonistlere önemli darbeler vurdu. Ensar esir kamplarında güçlü bir direniş sergiledi. Avrupa alanında devrimci faaliyet yürütmekteyken 23 Aralık 1985 günü Paris'te, sosyal-şoven ve işbirlikçi Kürt çevreler tarafından şehit edildi.

vari'siyle tüm Botan, faşist-sömürgeci duşmana yaşam tanımayan bir direniş ve isyan merkezi halıne gelir. Şirvan'dan Mutkı'ye, oradan Sason'a, Muş'a, Genç'e, Lice'ye kadar Kürdistan'ın belkemığini oluşturan o yüce dağlar yenıden sömürgeci saldırganlara aman tanımayan ve geçit vermeyen kaleler halını alır. Düşmanın bütün oyunları ve umutları yine en çok çaba harcadığı alanda, Dersim'de yurutulen şanlı direniş ile kırılır. Çermık'ten Bozova'ya, Halfeti'den Derik'e, Kızıltepe'ye, Cizre'ye kadar Kürdıstan'ın anbarını oluşturan uçsuz bucaksız ovalar, yenıden sömürgeci düşmanı yerinde durdurmayan direniş alanları halıne gelir. Devrımci direniş tüm Kürdıstan'ı kucaklar, tüm Kürdıstan ayağa kalkıp yekvücut olarak bın yıllık kölecilerin karşısına dikilir.

1985 yılı direnişi, faşist-sömürgeci düşmanın tüm plantarını esas olarak bozar, parçalar. Yaratılmak istenen pasifikasyon ortamını yarar, dağıtır. Ve devrimci direnişi tek insani yaşam biçimi olarak egemen kılar. Böyle bir mücadele içinde, faşist Türk ordusu ilk büyük yenilgisini tadar. Devrimci kuvvetlerın saldırısıyla her gün darbe yiyen, devrimci kuvvetlerin korkusundan gece-gündüz uyuyamayan faşist ordu birlikleri koskoca bir enkaz, bir korkuluk halıne gelir. Faşist-sömürgeci savaşa dayanamaz ve savaşı sürdüremez olur. Böylece, "yenılmez" Türk ordusu da faşıst-sömürgeci düzenı koruyamaz hale gelmıştir. Faşıst-sömurgeci şefler, bu durumu gızlemek için, zaten savaşamayan ve dayanamayan orduyu savaştan geri çekmenın yollarını ararlar, "orduyu kışlasına ve asıl görevine çekmenin gereğinden" söz etmeye başlarlar. Ve faşıst sömurgecilik, en çok guvendığı gucuyle de kendını yaşatamaz hale ve böyle bır noktaya gelir, umudunu üç-beş halne bağlayacak, ihanetten medet umacak kadar alçalır, zavallılaşır...

1985 direnişi, kıtleler üzerınde yaratılmak ıstenen duşman pasıfikasyonunu kırar. Halk kıtlelerini eğitir, devrime ve kurtuluşa olan inanç ve umutlarını sağlamlaştırır. Kitlelerın yavaş ve daha bılinçli bir biçimde devrimci mucadeleye katılımını geliştirir. 15 Ağustos coşkusu, daha bılinçli ve sağlam bir kitle hareketının hazırlanması bıçımını alır ve bu biçimde yeni bir isyan hareketi gelişmeye, ERNK kitleler içinde örgütsel gücünü bulmaya başlar

1985 yılı direnişi, yoğun ve çok yönlü bır mücadele olur. Çeşıtli savaş biçımleri böyle bir mücadelede ortaya çıkar. Bu bakımdan, son derece zengin bir deney ve tecrübedır, devrimci kuvvetlerin eğıtımında en canlı ve kuvvetli bir veridır. Böyle bır direnış, öncü devrımcılığın zorlu, bilinçli, inançlı ve fedakar bir mücadelesiyle başarılır. Çok kan akıtılır, en bilinçli ve değerlı güçler şehit verilir. Fakat, en zor koşullarda, en ağır baskı altında bile halkın mücadeleye verdığı destek, devrimci güçlere gösterdığı yardım direnışın sürdürülebilmesinin esasını oluşturur, devrımci güçleri bile çalışır kılan halkın bu durumudur.

1985 yılı direnişi, 15 Ağustos devrimci atılımının kesintisiz bir devamı olarak Kürdıstan Ulusal Kurtuluş Mucadelesının her koşul altında yurütüleceğini, bu uğurda sonuna kadar direnileceğini, her turlü zorluğun göğüslenip her türlu engelin aşılacağını herkese gösterir. Bu durumuyla, düşmanların ödünu koparırken, dostların daha çok sempatısını kazanır. Kürdıstan Ulusal Kurtuluş Hareketinin bölgede ve dunyadakı etkisini güçlendirir, gelişımini artırır ve yerini sağlamlaştırır. Tüm dünyanın, uyduruk bir biçimde bir "terörizm" öcüsü yarattığı bir ortamda, Kurdıstan'ın kurtuluşu uğruna böyle sılahlı bir direnişin bu biçimde meşruiyet kazanabılmesi hıç de küçümsenebilecek bir olay değildir.

Böyle tarihi gelişmeler ortaya çıkaran bir mücadele, Kürdıstan Devrımınde belirgin yeri olan tarıhi bir dönemdir: **Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı, devrimci direniş dönemi.** Ağır baskı altında ve olağanüstü zor koşullarda, çoklarının değil faşist sömürgeciliğe karşı savaşmayı, sert söz söylemeyi bile olanaksız gördüğü ortamda, PKK böyle bir direnış göstermeyi ve devrımcı savaş yürütmeyi bilmiştir. Böyle bir direniş, sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de kıtleleri derinden etkilemiş, eğıtmiş, Kürdistan ve Türkıye'de eşığine gelınmiş olunan devrimci kıtle eylemlilığinin yaratıcısı ve temeli olmuştur. Ve böyle bir mücadele dönemi yaratılarak, Direnen ve Yaşayan Kürdıstan ölümsuzleşiyor.

BUGÜN İSYANI YAŞIYORUZ

İsyana çağırdı
bır gün
toprak.
Haykırdı
dağlar sitemlerini.
Gök
dile getirdi
öfkesini.
Onlar da
utanç duyarmış
bizden.
Toprak
yanlızlığına ağlarmış
kucaklanmayışına.
İsyana çağırdı
bır gün
toprak.
Ayaklandı
mezar taşları
dillendi,
kuşlar
söylediler
en güzel türkülerini.
Ellerimiz
sımsıkı
kenetlendi
birbirine...
Çarptı
yürekler
cevap verdi
çağrısına
toprağın.

Bile yüreğini
bir hançer gibi.
Sık yumruğunu
bir balyoz gibi.
Vur ayaklarını
hissetsin toprak.
Sar kollarını
gidersin hasretini.
Aç gözlerini
parıl parıl
ışıtsın
bir güneş gibi.

Biz de biliriz
sevgiyi.
Biz de taşırız
umudu.
Biz de yaratırız
en güzeli.
Kımlığın
elinde şimdi
sımsıcak namlular.
Ölümü öldürüyor
sılahlarımız.
Sadece
bebelere değil
şu mezar taşlarına da
gerek
birer kimlik.
Kır önce
kır
ölumu sımgeleyen
her şeyi.
Yık önce
yık
acıyı
ve ağıdı
anıtlaştıran
şu taşlaşmış
tarihi.
Sevgiler
yarat.
Umudu büyüt
yeşersin
toprak.
Filizlensin
hayat.
Sözünü bile etme
kanın.
Varsın aksın
derelerden
kurumasın
çağlasın yeter.
Kapatma
şimdi gözlerini
ölulerın
bile, doymadılar
henüz
yeşilliğine
çünkü toprağın.
Söyleyin kuşlar
söyleyin
en güzel türkülerinizi.
Esin rüzgarlar
esin
gotürün
yayın
dünyalara
müjdemizi.
Bir halk
uyandı
hem de
ölüm uykusundan.
İsyanı yaşıyor
ülkemiz,
en önde
bir ordu
yarattık
önce
mezar taşlarından.
Dizildi
saf saf
şehitlerimiz,
kefenleri
kızıl bayrak...
Kefenleri
canlanan toprak...
umudun doğuşu oldu
kefenleri.
Koşarlar
en önde
özgür yarınlara.
Çağla pınar
çağla,
ak köpük köpük.
Umut çağlar,
öfke çağlar,
sevinç çağlar
çünkü ülkemizde.
En önde
şehitler ordusu
En önde
açılmış
bir bayrak
dalgalanır
yeni hayat.
Kin filizlenir,
acı ölür
kavgada.
Kavgamız çok güzel.

VIII
SİLAHLI DİRENİŞİN SÜREKLİLEŞMESİ

1985 guzünde, bahardakı yetersizlikleri aşma yönunde bır adım atılır. Bu durum direniş mücadelesinin gelişiminde kısmi ve yeni bir atılım yaratır. Faşist-sömurgeci duşmana bazı önemli darbeler vurulur ve düşman bellı bır savunma konumuna sokulur. Parti güçlerının örgutlenmesi ve faaliyetlerinde koşullara uygun ve geliştırıcı adımlar atılır, devrimcı güçler uygun alanlarda yoğunlaştırılır, devrimcı çalışmada yeni bir canlanma ve rahatlama ortaya çıkar. Yetersizlikleriyle de olsa kesintısız surdürülen devrimcı direniş halk kıtlelerının umut ve ınancını güçlendirir. 1985-86 kışına böyle gırılır.

Kış süreci, güçler açısından önemli bir sureçti. Savaş Kurdıstan'da kesıntısız suren bır pratık gerçeklik haline gelmış, savaşı yürüten güçleri epeyce zorlamıştır. Bunu kabul eden güçler artık durumlarını buna göre şekillendirmek zorundadır.

Faşist sömurgecilik, kış dönemını, güçlerını toplama ve yeni saldırılar için hazırlanma sureci olarak ele alır. Ancak, bir öncekı kışta olduğunun tersine devrımcı hareketi bir saldırı ile toptan imha edebileceğine dair umut ve ınancı kırılmıştır. Savaşı uzun süreli olarak ele almaktadır. Bu nedenle, yeni hazırlıklarını devrimcı hareketin gelişimini zayıflatmak ve devrimcı direnişe darbeler vurmak amacına yönelik olarak yapar. Yeni savaş planları hazırlamaya, özel savaş taktiklerini geliştirmeye ve yeni taktikleri uygulamaya koymaya çalışır. Cıddı darbeler yemiş olan ve önemlı ölçüde yıpranmış bulunan faşıst ordu, birliklerini yeniden düzenlemek ve takviye etmek ıster

Aynı sureç devrımcı güçler açısından da çok önemlidir. Çok yoğun bir devrımcı çalışma ve silahlı direniş dönemı yaşanmıştır. Böyle bir mücadele ile ulusal kurtuluş hareketi önemli gelişmeler katetmiş, yeni sorunlar ve görevlerle karşı karşıya gelmiş, çalışmalarda bir yığın hata ve eksıklik ortaya çıkmıştır. Devrimcı faalıyet ve sılahlı direniş daha ileri bir döneme geçişin sancılarını yaşamaktadır. Geçmişin kapsamlı bir değerlendirilmesi temelinde yeni görevlerin belirlenmesi ve devrımcı mücadelede sıçrama yapılması gerekmektedir. Ayrıca pratık direnişin kesintisiz olarak sürdürulmesi ve yeni döneme bu bıçımde ulaşılması kesin bir zorunluluktur. Kış dönemı devrımcı çalışmaları bunlara gore duzenlenir. Gereken ve amaçlanan kapsamlı değerlendirmeler, planlanan zamanda yapılamayınca, değişik alanlarda parça parça bu çalışmalar yapılır. Parti Genel Sekreterlığının, geçmişi değerlendiren ve geleceği gösteren çeşıtlı talımat arı ve yazıları vardır. Bu temelde kış ayları boyunca eğitım ve değerlendirme çalışmaları yurütulür, tartışmalar ve toplantılar yapılır, yeni çalışma planları hazırlanır ve butun bu çalışmalar bıraz zayıflamış olsa da pratik mücadele ile birlikte surdurulür. Boylece 1986 baharı için devrımcı güçler belli bir hazırlık yapmış olurlar.

1986 baharında, 85'ındekının tersine, daha önce devrımcı güçlerin saldırıları başlar. Mart ayı ortalarında Botan bölgesinde başlayan devrımcı eylemler gıderek tüm Kurdıstan sathına yayılır. Kürdıstan'ın her tarafında faşıst-sömurgeci düşmana ağır darbeler vuran devrimcı atılım Botan ve Dersim bolgelerinde ileri düzeylere ulaşır. 1986 Bahar Atılımı, 1985 baharında yeterınce yapılamayanı yapar, onun yetersizliklerini tamamlar, hatalarını belli ölçüde duzeltir ve kuruluşunun birinci yıldönumünde ERNK'nin gerçek anlamını verir. Kısmi bir hazırlık yapabılmış olan devrımcıler, büyük bir canlılıkla devrimcı mucadele içine girerler, artık savaşmayı daha ıyı öğrenmişlerdir. Bahar Atılımı kıtleleri de derınden etkıler, devrımcı eylemler sevinç ve coşkunlukla karşılanır, kıtlelerin yürütülen mucadeleye ve onun zaferine olan umut ve ınançları pekişir. 1986 Bahar Atılımının önemi ve anlamı bundan çok daha ileridir. İçte olduğu kadar dışta da Kurdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin etkısini geliştirir. Harekete yönelik her türlu düşman oyununu bozar, tüm düşmanca saldırıları geri puskürtür, faşıst ordu birliklerine ve ajan-milis çeteciliğe ağır darbeler vururken, her türlü işbırlikçi, teslımıyetçi, tasfiyeci, reformist ve oportünist saldırıları yenilgiye uğratır. Kurdıstan devrımcı savaşının yenilmezliğini, sılahlı direnişin sürekliliğini ve Kürdistan sathına oturmuşluğunu ilan eder. Yarattığı pratık gelişmelerle sılahlı direnişin daha ileri evrelere geçişini başlatır ve bu doğrultuda önemli kazanımlar ortaya çıkarır.

1986 Bahar Atılımı faşıst-sömürgeci düşmanda panik ve şaşkınlık yaratır. Devrimcı atılımın gücü düşmanın beklediğinden daha büyüktür. Böyle bir atılımın yaratacağı gelişmeleri sınırlandırabılmek için düşman tüm gucuyle harekete geçer, bütün özel savaş yöntemlerini uygulamaya koyar. Yüzbınlerce kişilik ordusunu harekete geçirerek geniş çaplı askeri operasyonlara girişir, köyleri, stratejik yerleri, geçitleri tutmaya çalışır, dağı taşı kapsayan bir arama başlatır, ajan-mılis güçlerını tümden savaşa surer, kış boyu eğıtıp hazırladığı kontr-gerılla birliklerını yaygın olarak kullanır ve butun bunlara ek olarak dağınık köyleri belli alanlarda toplamayı amaçlayan "stratejik köyler" taktiğini uygulamaya geçirmeye çalışır. Halk kitleleri üzerinde en vahşi baskı ve zulmü uygular, yaygın tutuklamalara girişir, köyleri göçertir, evleri yakar, belli alanlarda haftalarca köylerden çıkışı ve girişi yasaklar vb. Bütün bunlarla devrimcıler ile halk kıtlelerının bağını kesmeyi, devrimcıleri halktan yalıtlamayı ve böylece bir yandan kıtlelerın mücadeleye aktif katılımını önlemeyi, öte yandan ise halktan tecrit edilmiş gerilla kuvvetlerini ımha etmeyi amaçlar Düşmanın girıştiği böyle bir harekat Kürdistan çapında savaşı daha çok boyutlandırır ve yükseltir. Faşıst-sömurgeci duşmanın saldırıları bunlarla da sınırlı değı dır. Askeri harekattan daha yoğun bir biçimde psikolojik savaşa önem verir. En aşağılık sözlerle ve yalanlarla dolu bir propaganda kampanyası yürütür. Her gün helikopterle ve uçaklarla köylere, şehırlere, dağlara bıldırıler ve ilanlar atar, faşıst-sömürgeci basın günlük savaş organları halıne getirilir. Butün bunlarda Parti Önderliği ve devrimcı hareket hakkında bin bir çeşit yalan ve karalama uydurulur, PKK'nın "bölunduğu", "dağıldığı", "eşkiyanın kökünün kazınmakta olduğu" vb. sözler her gün tekrarlanır, ihanetin propagandası yapılarak devrimcı güçlere "teslım olmaları" çağrıları yapılır. Bundan da öteye, faşıst-sömürgeci düşman ulusıararası alanda bızzat komplolar duzenleyerek bunları devrimcı hareket üzerine yıkmaya çalışır. Newroz vb. gibi Kürt halkının bayram gunlerine "Türk bayramı" diyerek sahıp çıkacak kadar zavallılaşır ve alçalır. Ancak butun bunların hiçbırisi beş para etmez, ne askeri harekat ve ne de psikolojik savaş hıçbır sonuç vermez.

Bahar Atılımına karşı faşıst sömürgeciliğin bu çabaları, kabul etmiş olduğu uzun sureli savaştaki kendısının çırpınışlarıdır. Duşman yürüttuğu butun bu çaba arında cıddi bir sonuç elde edemez, tersine büyük darbeler alır. Devrimcı güçler en az kayıpla duşmana ağır darbeler vurarak, duşman oyunlarını bozmayı ve duşmanı gerıletmeyi başarır. Duşmanın askeri operasyonları başarısızlıkla sonuçlanır ve böyle geniş operasyonlar yapamaz hale gelir Propaganda faaliyetleri tersine işler, devrimcı gelişmenın göstergeleri ve propagandaları olur Sonuç alamadığını gören duşman, askeri harekatına yeni bıçımler vermeye yönelir ve Kurdıstan'da yürütülen savaş hakkında yayın yasağı koymak zorunda kalır. Bu, faşıst-sömürgeci duşmanın içine düştüğü aczin en açık göstergesidır

Devrimcı sılahlı direnış, Bahar Atılımının yarattığı gelişmeler üzerinde yaz boyunca daha da genişleyerek yukselir. Kürdıstan'ın her tarafında devrimcı sılahlı eylemler ortaya çıkar. Özellikle Hakkarı, Sıirt, Mardın, Bıngöl, Dersım ve Adıyaman alanlarında gerçekleştirilen devrimcı eylemlerle duşmana ağır darbeler vurulur. Faşist ordu birlikleriyle gunlerce süren

çarpışmalara girilir. Ajan-milis çetelere önemli darbeler vurularak ve bu güçler yoğun bir şekilde silahsızlandırılarak önemli birçok alanda esas olarak dağıtılır. Yaz boyu sürdürulen devrimci silahlı direniş, 15 Ağustos devrimci atılımının ikinci yılını doldururken, yeni bir zirveye doğru yukselmektedir.

1986 yılında başarılı atılımlarla sürdürülen devrimci direnişin kendisine özgü anlamı vardır. 15 Ağustos 1984'ten beri yurutulen devrimci silahlı mücadelenin kesintisiz olarak sürdürüleceğini, devrimci savaşın Kurdistan sathında oturtulduğunu ve silahlı direnişin süreklileştiğini göstermektedir. Bu durum çok önemlidir. Kürdistan'da yeni bir egemenlik sisteminin, devrimci kurtuluş kuvvetlerinin pratik egemenliğinin ilk nüveler halinde ortaya çıkmaya başlaması demektir. Ulusal kurtuluş devriminin zafer kazanmasında böyle bir gelişme büyük öneme sahiptir. Bu, PKK'nin devrimci savaş çizgisinin kesin pratik olgu haline gelmesi demektir. 1986 direnişinin atılımlarla sürdürülmesi, devrimci güçlerin savaş sanatında belli bir gelişme sağladıklarını gösterir. '86 direnişi, yarattığı gelişmeler ve uygulanan savaş yöntemleriyle devrimci silahlı mücadelenin daha ileri bir aşamaya geçmesinde önemli ve başarılı adımlar atmıştır.

Devrim açısından sağlanan bu gelişmeler, faşist sömürgecilik açısından gerileme demektir. 1986 direnişi, faşist sömürgeciliğin gerçek yüzünü daha açık ortaya çıkarmış, ona daha çok ve yeni darbeler vurmuş, savaşı kısa sürede kazanma hayallerini yerle bir ederek uzun süre için de umutlarını iyice kırmıştır. Faşist Türk ordusunu savaş içinde ve kendisine karşı savaşan yeni bir orduyla bir arada bulunmak ve egemenliği paylaşmak zorunda bırakmıştır. Bu, faşist Türk sömürgeci egemenliğinin pratikte de adım adım yıkıma gitmesi demektir.

1986 yılında devrimci direnişin kesintisiz olarak surdurülmesinin halk kitleleri uzerindeki etkisi de büyüktür. İki yıldan beri faşist-sömurgeci duşmanın tum çabalarına rağmen devrimci hareketi ezmeyi başaramaması, tersine devrimci direnişin gelişmelerle sürmesi kitlelerin kurtuluşa olan inançlarını ve mücadele azmlerini geliştirmiştir. 1986 direnişi, devrimci savaşın kitlelerin yeni ve kesin yaşamı haline getirilmesini pekiştirerek Kürdistan'daki yeni durumu değişmez kılmıştır. İki yıldan beri süren böyle bir savaş içinde halk kitlelerinin basit bilinçleri kırılmış, bunun yerini sağlam ve bilinçli yurtseverlik, mücadelecilik almış, kitlelerin bilinçli eylemi ortaya çıkmaya başlamıştır. 1986 direnişi, bu doğrultuda kitlelerin umutlarını geliştirerek, silahlı halk ayaklanmaları için önemli bir geliştirici zemin ve bu tür gelişmelerin hızla yaratıcısı olmuştur.

Artık Kürdistan'da yaşanan ve yaşanacak olan gerçek çok yönlü bir savaştır. İki yıldır kesintisiz olarak süren 15 Ağustos silahlı direnişi bu gerçeği kökleştirmiştir. Toplumsal yapıdaki tüm sorunlar böyle bir savaş içinde çözüm bulacaktır. Sağlanan gelişmeler üzerinde devrimci silahlı direniş, yeni mücadele ve savaş yöntemleriye sürekli gelişme kaydedecek, yeni gelişme duzeylerine ulaşacak ve süreç bu biçimde işleyecektir.

1986 Atılımının hazırlanması ve yaratılmasında devrimci güçlerin bilinçli, cesaretli ve fedakar çabalarının belirleyici yeri vardır. Devrimciler, direnişi geliştirmek için her şeylerini vermekten çekinmemişlerdir. Ağır kış koşullarının yarattığı zorlukları yenmek için büyük çaba harcanmıştır. Kan ve can vermişlerdir. Atılımın başlatıldığı dönemde, PKK Merkez Komite Üyesi ve HRK'nin değerli komutanlarından Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaş, 28 Mart günü düşmanla girilen bir silahlı çarpışmada kahramanca savaşarak şehit düşmüştür. Agit yoldaş, 1986 Atılımının hazırlanması çalışmalarına pratikte önderlik yapmış ve Mart ayında Botan bölgesinden başlattığı eylemlilik ve çaktığı kıvılcımla Kürdistan sathında '86 Atılımının yaratılmasının önderi olmuştur.

Agit yoldaş, hem hazırlanması ve hem de geliştirilmesi süreçlerinde 15 Ağustos direniş dönemine en önde katılmış olan bir devrimcidir. Değişik alanlarda ve çeşitli biçimlerde yürüttüğü devrimci çalışmalarıyla böyle bir döneme devrimci kişiliğini bütünüyle yansıtmış ve bu dönemin zengin devrimci deneyleri ile kendi devrimci kişiliğini geliştirmesini bilmiştir. Bu nedenle, O'nun, 15 Ağustos devrimci direnişi dönemindeki yeri belirgindir. O, 15 Ağustos direnişinin pratik önderidir.

Agit yoldaş, bir devrimcinin taşıması gereken özellikleri bütünüyle kişiliğinde somutlaştırmayı başaran bir insandır. O'nun en büyük özelliği, Parti çizgisini pratik uygulama içinde özumsemeye çalışması, devrimci pratiğin sorunlarına pratik uygulama içinde çözüm bulmayı esas almasıdır. Bu özelliği, O'na, büyük bir kararlılık ve güvenle pratik çalışma üzerine yürüme bilincini ve pratik gücünu buraya harcama yetisi verir. O, 15 Ağustos direniş döneminin yaratılmasında olduğu gibi, devrimci direnişin daha ileri bir evreye ulaştırılması çalışmalarında da en önde yer almış ve böyle bir geçişi başarıyla sağlayabilmek için pratik uygulamaya yürumuştur. Hiçbir eksiklik ve sorun O'nu, böyle bir yürüyüşünden alıkoyamamıştır. Bu özelliği, O'nun, butun devrimciler tarafından örnek alınması ve temsil edilmesi gereken en büyük özelliğidir. Bu özelliğiyle Agit yoldaş, PKK'nin pratik yönetiminin geliştirilmesinde önder bir konuma ve yol göstericiliğe sahiptir.

PKK direnişinin daha önceki dönemlerinde olduğundan çok daha fazla olarak 15 Ağustos direnişi dönemi şehit yoldaşların öncü çalışmalarıyla yaratılmıştır. Bu nedenle 15 Ağustos direnişi dönemi, esas olarak direniş şehitlerinin adıyla ifade edilecektir. Ve 15 Ağustos direnişi şehitleri de, bir bütün olarak Agıt yoldaşın adıyla anılacaktır.

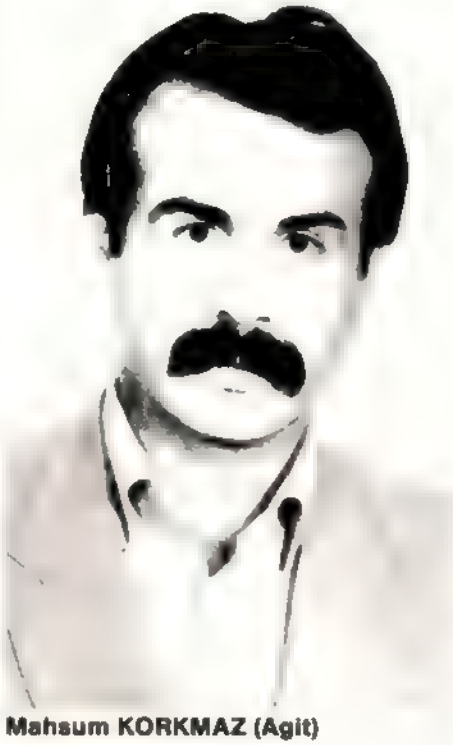

Mahsum KORKMAZ (Agit)

Mahsum KORKMAZ (Agit): *Silvan*

PKK-MK Uyesi ve HRK'nin büyük komutanı

İlk devrimci çalışmalara Batman alanında, Mazlum DOĞAN yoldaş aracılığıyla katıldı. Ve O, daha sonraki tüm mücadelesinde direnişin başında yer aldı. Ocak 1980'de Lübnan-Filistin alanında yedi aylık bir eğitim görerek tekrar ülkeye döndü. 1981 Parti I. Konferansına kadar içerde direnişin başında bulundu. Konferans sonrasında Güney ve Doğu Kürdistan'da çalıştı. 1983'te Kuzey-Batı Kürdistan'da öncü birimlerin başına geçti.

15 Ağustos arifesinde MK Üyeliğine seçildi. Aynı zamanda HRK Merkez Konseyi Üyesi ve 14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımı'nın Komutanıydı. Bu Takımıyla güçlü Eruh baskınını gerçekleştirdi. Botan bölgesinin tüm olumsuzluklarına rağmen O, devrimci mücadeye atılımlar yaptırarak sürekli yükseltmesini bildi. 28 Mart 1986 günü, Şırnak ilçesinin Gabar Dağı çevresinde, 1986 Bahar Atılımını gerçekleştirdiği bir zamanda, sömürgeci ordu güçleriyle girmiş olduğu bir çatışmada büyük bir direniş örneği sergileyerek şehit düştü.

IX
15 AĞUSTOS DİRENİŞİ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

Şanlı 15 Ağustos direnişi, faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direniş dönemi, bu büyük ve tarihi olay, en önde, alandan alana geçerek devrimci faaliyeti geliştiren, mevziden mevziye koşarak düşmana karşı kahramanca savaşan, Partimizin en değerli kadro ve savaşçıları halkımızın en bilinçli, en yürekli, en fedakar evlatları olan direniş şehitlerimizin adlarıyla anılacaktır. Onlar, sıradan yurtseverlerin bile kendi topraklarında yaşayamadıkları olağanüstü ağır baskı koşullarında, devrimci faaliyeti ve devrimci savaşı tüm Kürdistan'a yayarak, böyle bir mücadelenin en ön safında yuruyerek karanlıkların yırtıcısı, sömürgeci kölecliğin yıkılışının ve halkımızın özgür geleceğinin yaratılışının belirleyicisi olmuşlardır. Boyle kutsal bir davada yaşamlarını ve kanlarını kahramanca vererek ölümsüzleşmişler ve Kürdistan kurtuluş davasını ö ümsüzleştirmişlerdir. Mücadele kahramanlarının düştüğü her toprak parçası devrimci direnişin boy verdiği birer Kürdistan kaleleri olmuştur ve olacaktır.

Hakkari'de Gelişen Devrimci Mücadele

Hakkari, Türk sömürgeci egemenliği altındaki Kürdistan'ın Güney-Doğu ucu, Orta Kürdistan'ın en sarp alanıdır. Kuzeyden guneye ve batıdan doğuya uzanan sıradağ ar adeta burada düğumlenirler. Başlarında karın hiç eksik olmadığı yüksek dağlar, derin vadiler ve sert akan ırmaklar ka e gibi bir coğrafya oluşturur Bu coğrafyanın orta kısmında buzul dağı Cilo yukselir. Xabur, Zap ve Ava Şîn gibi ırmak-ar ve bunların aktığı keskın vadiler, bu yükseltiyi bıçak gibi keserler. Hakkari toprağ verimli ve parça parça ormanlıktır. İklimi son derece serttir, kışın metrelerce kar yağar ve dondurucu soğuklar olur, yazları kurak ve serin geçer

Hakkari'de yerleşim genellikle köylulüktür, çok sayıda köy ve mezra ile küçuk kasabalardan oluşur. Kasabaları (son dönemde karakolları da) birbirine bağlayan araba yolları dışında yol yoktur. Ekonomik yaşam son derece geri ve ilkeldir. İnsanın doğa üzerindeki egemenliği çok az gelişmiştir. Genellikle hayvancılık yapılır, kısmen zıraat vardır, Turkiye pazarı dışında sınır ticareti ("kaçakçılık") de önemli bir uğraştır

Bu geri ekonomik yapının şekillendirdiği toplumsal yapı da oldukça gerıdır Kısmı dağılmaya ve zay.flamaya uğramış olsa da aşıretçilik ve kabilecilik topluma egemendir Gerdiler, Herkiler, Doskiler, Pinyanışlar, Kaşuriler, Guyiler, Jirkiler gibi aşıretler ve çok sayıda kabile ile "kurmanc" denen aşıretsiz topluluklar toplumsal yapıyı oluştururlar Okur-yazarlık çok azdır, kasaba ve şehir merkezlerinde zayıf bir aydınlaşma vardır.

Kürt aşıret ve kabileleri, tarihte, bu sarp coğrafyaya yerleşerek belli ölçude özgur bir yaşam sürdürmüşlerdir. Hakkari Beylığının Kurdistan tarihinde önemli bir yeri vardır. Kemalist diktatörlük, Palu-Genç-Hanı, Ağrı ve Dersım isyanlarından aldığı dersle ve bu isyanları bastırma ortamına dayanarak bu alanda adım adım sömurgeci egemenliğini geliştirme yöntemini uygulamıştır. Böylece, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halk kitleleriyle sıkı bağları olan bu alandaki aşıret ve kabilelerin isyan etmelerini de önlemiştir. Bu alandaki kitleler üzerinde, daha çok Kürdistan'ın diğer parçalarındaki hareketlerin etkısı sürmuştur.

1970'li yıllara kadar, bu alanda Kuzey ve Batı kesımlerine oranla Turk sömürgeciliğinin siyası, askeri ve kültürel egemenliği zayıftır. Bunun yerine, Kürt hakım sınıflarından kaynaklanan ılkel milliyetçi hareketlerin etkısı vardır. Alan, Kürdistan'ın kalbi gıbıdır. Bu nedenle, Kürdistan'da egemen olmak isteyen her güç, mutlaka bu alanda denetimini geliştirmek istemektedir. Bu doğrultuda, alan, en son 1977-78'de İ-KDP, KYB çatışmasına sahne olmuştur. Boyle ulusal kurtuluşçuluktan uzak hareketler ve olumsuz çatışmalar ortamında alanın muazzam ulusal kurtuluşçu potansiyeli epeyce zarara uğratılmıştır.

Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş hareketi, 1980'lere kadar geçen süreçte bu alana yayılamamış, ulaşamamıştır. Bu, ancak 1983'den itıbaren gerçekleşir. Elverişli stratejik yerıyle, muazzam coğrafyasıyla ve güçlü kitle potansiyeliyle alan, ulusal kurtuluş mucadelesinin geliştırılmesinde önemli olanaklara sahıptır. Bu nedenle, faşist-sömurgeci saldırganlığa karşı devrımcı direnışı geliştirme mücadelesinde bu alana önemli bir yer verilir.

Hakkari'nin uygun değışık alanlarında yeterli devrimci gruplar, 1983'den itıbaren devrimci çalışma yürutmeye başlarlar Alanın, daha önce belirttiğimiz olumlu özellikleri yanında, kitlelerin devrımcı örgütlenmeye yabancılığı, ılkel mılliyetçiliğin tahrıbatları, coğrafyası ve kitleleriyle alanın tanınmazlığı gıbi, devrımcı çalışmaları zorlaştıran olumsuz yanları da vardır Bu nedenle, devrimci çalışma epeyce engellerle karşılaşır ve devrımcı gelişme yavaş olur. Her türlü engel aşılarak yurutülen devrimci çalışmalarla, 1983 yılında, çeşıtli yönleriyle alanı tanıma, kısmi kitle ilişkileri kurup örgutlenmenin ilk adımlarını atma gıbi devrımcı gelişmelere ulaşılır. Elbette bu gelişme düzeyi gerıdır ve bu durum, 1983 yılı çalışmalarına egemen olan hatalı çalışma tarzından kaynaklanır.

Kitle ilişkilerinin en çok geliştiği Çukurca alanında, duşman ilk ajan-milis çetelerini harekete geçirerek 1983 güzunde devrimci güçlere darbe vurur 1984 baharında bu çeteye belli bır darbe vurularak ve sıkıştırılarak çete dağıtılır, teslım alınır Bütün bu çalışmalarla, etkin devrimci mucadeleye girişmek için belli bir temel hazırlanmış olur.

Hakkari'de ileri devrimci gelişmelere 15 Ağustos Atılımıyla, Şemdinli harekatıyla ulaşılır. Devrimci eylemler 1984 yılı boyunca yaygın olarak sürer. Şemdinli kırsalından Hakkari merkezine kadar her yer eylem alanı olur. Gelişen devrimci savaş duşmana ağır darbeler vurarak, faşist-sömürgeci şefleri kudurtur. Şemdinli'de, Yüksekova'da ve Çukurca'da faşist ordu birliklerine etkin darbeler vurulur, Şemdinli-Grana'da ve Hakkari merkezinde ajan-milis guçlere önemli darbeler vurularak düşmanın bu doğrultudaki çabaları zayıflatılır. Hakkari baştan başa bir savaş alanı haline gelir. Devrimci eylemlerin ve devrimci savaşın halk kitleleri üzerindeki etkisi büyük olur. Kitleler, büyük bir coşku ile devrimci mücadeleye desteklerini artırırlar ve katılmaya başlarlar. Devrimci hareketin kitle ilişkileri genişler, örgütlenmek için güçlü bir zemin oluşur. Hakkari, tarihinin en güçlü devrimci direniş dönemini yaşar.

Bu gelişmeler temeli üzerinde, 1985 yılının daha büyük çarpışmalara ve savaşa sahne olacağı açıktır. Faşist-sömürgeci düşman, bu doğrultuda hazırlıklarını yoğunlaştırır. Yaygın tutuklamalara girişir, devrimci ilişkileri ezmek için elinden geleni yapar. İhbarcı ve ajan-milis örgütlenmesini geliştirir. Tümenler düzeyinde büyük askeri birliklerini alana sevkeder Devrimci faaliyetin zayıflıklarından da yararlanarak alanı tamamen denetimine almayı ve devrimci gelişmeleri ezmeyi amaçlar. Bunun karşısında devrimci hareketin hazırlıkları zayıf kalır. Gelişen kitle potansiyeli, gelişmelere uygun olarak örgutlenip harekete geçirilemez. Çalışmaların planlanması yetersizdir. Ağır kış ortamı devrimci çalışmalar için ciddi güçlükler çıkarır. Devrimci hareketin bu zayıflıklarından ve kışın devrimci çalışma yapılmamasından yararlanan düşman, baharla birlikte tüm stratejik yerlere konumlanarak ve sınır alanların tutarak, devrimci güçlerin hareketini ve çalışmasını olanaksız kılmaya çalışır.

Karşılıklı güçlerin bu durumları ortamında suren 1985 mucadelesi kıyasıya bir hesaplaşma olur. Azgın düşman saldırıları, devrimci çalışmadaki yetersizliklerle, planlama ve yönetim zayıflıklarıyla

Mehmet AĞASLAN (Nasır): *Suruç, 1961*

12 Eylül öncesi Antep bölgesinde devrimci faaliyet yürüttü. Filistin-Lubnan alanlarında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da çalıştı. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda grup sorumlu yardımcısı olarak katıldı Hakkari direnişinin önde gelen militanlarındandı. 20 Haziran 1985 günü, Şemdinli-Yuksekova karayolunda düşmana yönelttiği saldırı eyleminde şehit düştü

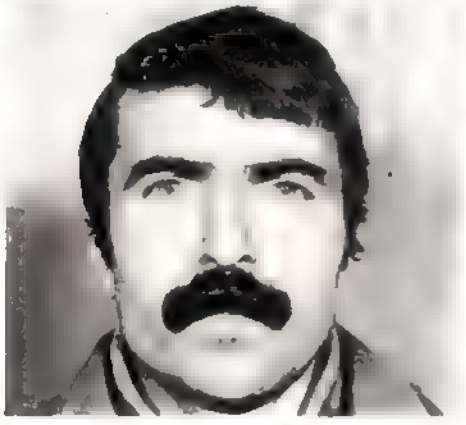

Halil ... (Celal): *Diyarbakır,*

Duvarcı ustası. 12 Eylül öncesi Diyarbakır'da sempatizan olarak mücadele etti. Doğu Kurdistan'da faaliyet yürüttü 1984'te Çukurca grubunda devrimci faaliyetlere katıldı. 1985'te Şehit Sait Grubu'nda Hakkari direniş savaşında yer aldı. 13-17 Temmuz 1985 Reşidiye-Bembo Direnişinde şehit düştu

Devell GÜRDAL: *Yüksekova, ...*

15 Ağustos devrimci atılımından sonra halk milisi olarak devrimci savaşa katıldı. Nisan 1985'te faşist ordu güçleriyle girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

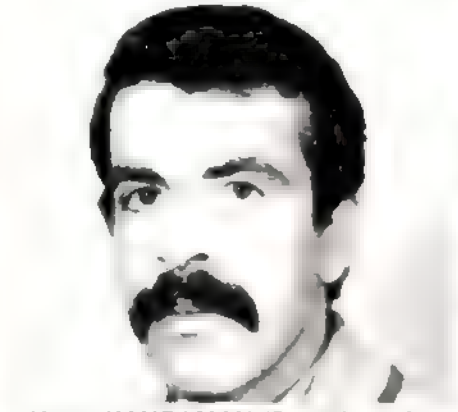

Yaşar KAHRAMAN (Cuma): *Halfeti, 1959*

12 Eylül öncesi Halfeti-Birecık alanında faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari Direnişinde aktif bir militan olarak yer aldı 13-17 Temmuz 1985 Rêşidiye-Bembo (Şemdinli) direnişinde şehit düştü

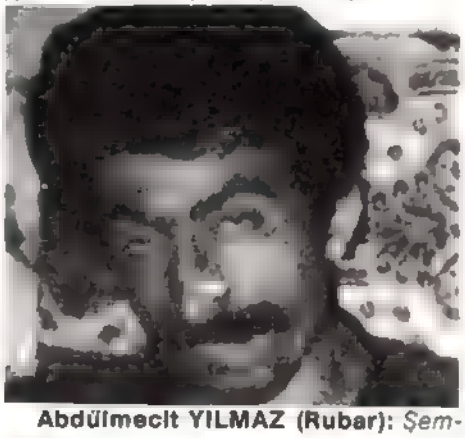

Abdülmecit YILMAZ (Rubar): *Şemdinli,*

15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı Hakkari direnişinde yiğit bir militan olarak yer aldı. 13-17 Temmuz 1985 Reşidiye-Bembo direnişinde şehit düştu

Ethem AKCAN (M. Sait): *Suruç, 1958*

Suruç'ta devrimci harekete katıldı. 1979'dan itibaren Ortadoğu sahasındaki Parti faaliyetinde yer aldı. 1983'te Doğu ve Güney Kürdistan'da çalıştı. Hakkari sınır boylarında çalışırken Şubat 1984'te Doğu Kürdistan'da şehit düştü

Bozan OKTAY (Tekin): *Birecık,*

12 Eylul öncesi Antep'te devrimci çalışma yuruttü. Filistin-Lübnan alanında eğitim gördü. 1982'den itibaren Çukurca grubunda devrimci çalışmalara katıldı Şehit Sait Grubu'nda savaşçı iken 13-17 Temmuz 1985 Rêşidiye-Bembo direnişinde şehit düştu.

Hamit AVCI (Hasan): *Gercuş,*

12 Eylül öncesinde Diyarbakır ve Gercüş alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördu. Doğu ve Güney Kürdistan'da grupların eğitimi, dış ilişkiler ve basın-yayın faaliyetlerinde çalıştı. 16 Ağustos 1985 günü Şemdinli sınırında bir kompoda şehit duştu

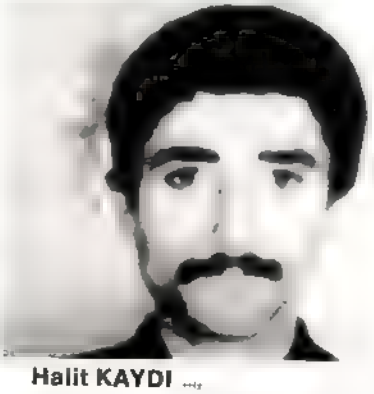

Halit KAYDI ...,

Yurtsever bir köylü ailesinin direnişçi bir evladıydı. Mücadelemizin yörede gelişmesiyle birlikte HRK saflarına katıldı Eylül 1984'te Hakkari'nın Bılıka mıntıkasında sömürgeci ordu sürüleriyle çarpışarak şehit oldu.

da bir eşince, 1984 yılı gelişmeleri aynı düzeyde ilerletilemez. Bu ortama karşı direnen ve olumsuzlukları yarıp aşmaya çalışan devrimci güçler, bu soylu çaba içinde önemli kayıplar verirler.

1985 yılı devrimci mücadelesi düşmanın yaratmak istediği ortamı kırmaya yönelik zorlu bir direniş biçiminde geçer. Devrimciler, bu ortamı kırmak, düşman oyunlarını bozmak ve devrimci gelişme sağlamak için direnmekte kararlıdırlar. Bütün zorlukları göğüsleyerek ve düşman engellerini aşarak devrimci çalışmayı ve mücadeleyi geliştirmeye çalışırlar. Haziran ayı içinde, Çukurca-Hakkari yolunda eylemlere girişerek düşmana darbe vururlar. 20 Haziran'da Yüksekova-Şemdinli yolunda düşmana saldırarak iki askeri aracı tahrip edip, onlarca düşman askerini öldürür ve yaralarlar. Faşist orduyu şaşkına çeviren bu büyük eylemde, düşmana sürekli saldıran ve kahramanca savaşan Mehmet AĞASLAN (Nasır) yoldaş şehit düşer. İhbarcıların faaliyeti sonucunda 13-17 Temmuz'da Şemdinli'nin kırsal kesiminde bir devrimci birlik düşman saldırısına uğrar. Saldırıya karşı girişilen direnişte, çarpışmalar günlerce sürer, onlarca düşman askeri vurulur ve bir düşman helikopteri düşürülür. Düşman saldırılarını yaran ve düşmana ağır darbeler vuran bu büyük direnişte, saatlerce ve günlerce yiğitçe savaşan Yaşar KAHRAMAN (Cuma), Bozan OKTAY (Tekin), Halil ... (Celal) ve Abdulmecit YILMAZ (Rübar) yoldaşlar şehit düşerler. Bu güçlü direniş eylemleri düşmanı çıkmaza sokar. Devrimcilerle karşılıklı çarpışma cesaretini kaybeden düşman hile ve komploları ön plana çıkarır. Düşmanın, çeşitli ajan güçlerle gerçekleştirdiği bir komploda, Partimizin değerli kadrolarından Hamit AVCI (Hasan) yoldaş, 16 Ağustos günü Şemdinli-Grana sınırında şehit düşer. Bu olay, düşmanın savaş yöntemleri ve savaşa katılan düşman güçlerin durumu açısından son derece öğreticidir. Ayrıca 1985 baharında Yüksekova'daki bir çarpışmada, kahramanca savaşan Develi GURDAL yoldaş ile Hakkari sınır boylarında çalışırken hasta düşen Ethem AKCAN (M. Sait) yoldaş şehit düşerler.

1985 yılı direnişi ile, Hakkari'de düşmana önemli darbeler vurulur, bütün gücünü ortaya koyan düşmanın savaş hatları yarılır, yaratmak istediği denetim ortamı kırılır. Böylece düşman oyunları önemli ölçüde bozulmuş, etkinliği kırılmış olur. Kitleler üzerinde yaratılmak istenen pasifikasyon kırılarak kitlelerin mücadeleye desteğinin ve katılımının önü açılır. Böylece, 15 Ağustos'un başlattığı direniş, en zor koşullarda bile sürdürülerek devrimci gelişme yaratılır.

Hakkari direnişi, geçtiğimiz dönemde faşist sömürgeciliğin ne olduğunu açığa çıkaran ve onu bir enkaz haline getiren direniş mücadelemizin önemli bir merkezidir. Direnen Hakkari, faşist sömürgeciliğin ödünü koparan ve onun yıkımını gösteren bir güç, bir gerçekliktir. Yakın dönemin gelişmelerini bu gerçeklik belirleyecektir.

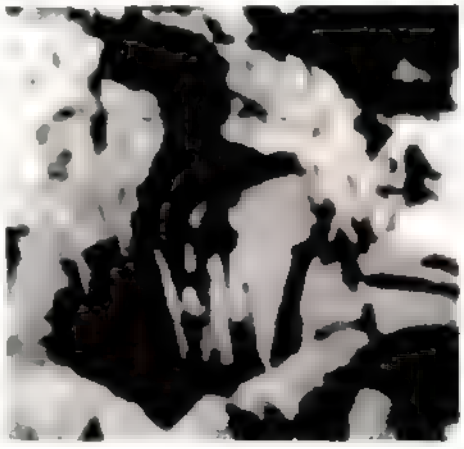

Salman KAVAL (Şerif): *Hakkari, 1966*

1983'te bir arkadaşıyla birlikte kendiliğinden sınırı aşarak, Güney Kürdistan'daki kamplara gelip Partiyle ilişkiye geçti. Parti eğitim okullarında eğitimini tamamlayarak çalışmaya başladı. 1 Mayıs 1986'da bir pusuda şehit düştü.

Kazım ÖLMEZ (Kalo): *Çukurca,*

50 yaşlarında, çilekeş ve yurtsever bir Kürdistan köylüsüydü. Büyük bir güç ve enerjiyle mücadeleye atıldı. Güney Kürdistan kamplarında askeri ve siyasi eğitim gördü. Yeni çalışma dönemi için yapılan hazırlıklar sürecinde 19 Nisan 1986 günü acı bir kaza sonucu şehit düştü.

Mustafa ERDAL: *Çukurca,*

Yoksul ve yurtsever bir köylüydü. Devrimcilere yardım ediyor diye 27 Aralık 1984 günü köyü basan faşist-sömürgeci askerlerin vahşi işkenceleri altında şehit düştü.

Aziz ... ...

Arap asıllı ve Lübnanlı enternasyonalist bir savaşçı. Libya'da işçi olarak çalıştığı bir sırada, Kurt halkını ve mücadelesini tanıma olanağını bulur ve saflarda yerini alır. 8 Nisan 1986 günü Hakkari alanında düşmanla girdiği bir çarpışmada kahramanca şehit düştü.

Tacettin ARAT (Halil): *Diyarbakır, .*

12 Eylül öncesi Diyarbakır, Siverek, Hilvan alanlarında devrimci çalışmalar yaptı. Ardından tutuklandı ve Diyarbakır zindanlarda görkemli direniş sergileyenlerden biri oldu. 1982 sonlarında çıktı ve bir süre Parti okullarında eğitim gördü. Şemdinli, Uludere alanlarında faaliyet yürüttü. En son Çukurca alanında komutan yardımcısı olarak faaliyet sürdürürken, 13 Haziran 1986 günü Oramar mıntıkasında sömürgeci ordu sürüleriyle girdikleri bir çatışmada şehit düştü.

Van

Van, Hakkari'de düğümlenmiş olan dağların kuzeye ve batıya doğru uzandığı aynı düzeyde bir yükseltiden oluşur. Kuzeye uzanan sıradağlar Ağrı'ya kadar varırken, batıya uzanan dağlar Bitlis, Muş, Bingöl yönünde uzanan omurga dağlar oluştururlar. Hakkari'deki dağlar kuzeye doğru yükselerek, Çatak-Başkale arasında geniş bir yaylalık halini alırlar. Bu yaylalık, kuzeyde Botan vadisiyle kesilir. Botan'ın kuzeyi Çatak-Gevaş-Gurpınar alanı derin vadilerle kesilen dağlık bir alandır ve çoğunlukla sık ormanlarla kaplıdır. Geniş Van yaylası ormansız ve taşsızdır, muazzam bir mera durumundadır. Van Gölü'nün güneyindeki bu dağlık ve yaylalık alanda kışlar oldukça sert geçer, metrelerce kar yağar, yazları kurak ve serindir.

Tarih boyunca bu alan bir yayla olarak kullanılır. Kışları güneyde yaşayan göçer aşiretleri veya güneyde yerleşmiş olan aşiret ve kabileler baharla birlikte sürülerin alarak bu alana doğru yaylaya çıkarlar. Yaz boyu çadır açıp bu serin ve gür otlu alanda hayvanlarını otlatır, güz gelince yeniden güneye akarlar. Bu durum çoğunlukla günümüzde de böyledir, ancak bu yaygın göçebelikle birlikte alanda epeyce bir yerleşik hayat da gelişmiştir. Yerleşim yaygın köylülük ve küçük kasabalardan oluşurken, Başkale ve Van merkezinde şehirleşme Hakkari'ye oranla daha gelişkindir. Bu dağlık ve yaylalık alanda esas olarak hayvancılıkla uğraşılır. Türkiye pazarına bağlı ticaret dışında, doğuda sınır ticareti de vardır.

Aşiretçilik ve kabilecilik bu alandaki toplumsal yapıya da egemendir. Geçmişte "Ertuşi Konfederasyonu"nu oluşturan Şerefanlar, Şidanlar, Xalitanlar, Graviler, Gevdanlar, Alalar, Yezdinanlar, Mamxuranlar, Zerkiler gibi aşiretlerle kuzeyde Brukiler vb. aşiretler ve çok sayıda kabile vardır. Aydınlaşma Hakkari'ye oranla Van'da daha yoğundur.

Tarih boyunca siyasal gelişme Hakkari'dekinin bir benzeri ve ona bağlı bir biçimde olur. Kuzey-Batı Kurdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin bu alanda yayılması da, eş zamanlı ve benzer bir biçimde gerçekleşir.

1983 yılından itibaren bu geniş yaylalık alanda, göçebe ve yerleşik aşiretler içinde devrimci çalışmaya başlanır. Kitleler doğal bir yurtseverlikle doludur. Ulusal kurtuluşçu düşünceler kitleler arasında hızla benimsenir. Fakat aşiret ve kabile bağları insanların özgür olarak devrimci mücadeleye katılmaları önünde engeldir. Aşiret ve kabileleri toptan mücadeleye çekebilmek ise belli bir gelişme düzeyi istemektedir. Böylesi sorunlarla karşı karşıya olan devrimci faaliyet, 1983 yılında alanı ve kitleleri tanıma, genel bir propaganda etme düzeyinde sürer.

15 Ağustos devrimci atılımının Van aşiret kitleleri üzerindeki etkisi büyük olur. Bu temelde kitleler içinde propaganda çalışmaları yoğunlaştırılır. İhbarcı, ajan yapıya darbeler vuran silahlı eylemler gerçekleştirilir. Bütün bunlar, kitleler içinde güçlü bir coşku ve sempati yaratır, kitlelerin devrimci mücadeleye desteği artar. Fakat bin yıllık işbirlikçiliğin ruhlarına işlemiş olduğu aşiret ve kabile reisleri, kitlelerin mücadeleye katılımı önünde ciddi bir engel oluşturur. Her zaman güçlüden yana olmayı tercih etmiş olan bu güçler, devrimci gelişme karşısında çekimser ve "tarafsız" kalmayı tercih ederler, bu arada tatlı lafla "yurtseverlik ahkamı kesmek"ten de geri kalmazlar. Bu durum, alandaki devrimci güçleri epeyce aldatır. Aşiretlere ve özellikle de "reis takımına" yaklaşımdaki yetersiz ve sağ uygulama nedeniyle gelişen kitle potansiyeli örgütlemede yetersiz kalınır.

Devrimci çalışmadaki bu yetersizlikten yararlanan düşman, bazı ajanlarını harekete geçirerek "reis takımını" ajan-milis elebaşılar olarak örgütlemeye ve dağılmaya yüz tutmuş olan aşiretçiliği ve kabileciliği yeniden geliştirmeye yönelir. Bu doğrultuda 1984-85 kışında ve baharında, "reis takımıyla" toplantıları yoğunlaştırır. "Özel Harp Dairesi" yönetiminde, Van ve Ankara haftalık toplantılara sahne olur. Ajan-milis çeteciliğin ve aşiret yönetiminin kabul edilmesi için, faşist ordu güçlerince kitlelere yoğun baskı uygulanır. "Apoculuğa

Ahmet ÇALIŞKAN (İsa): *Bozova, 1962*

12 Eylül öncesinde Urfa bölgesinde devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Güney Kürdistan, Yüksekova ve Van alanlarında çalıştı. Van bölge örgütünde görevli iken 8 Haziran 1985'te Çatak direnişinde şehit düştü.

Seyfettin ÖZEN (Hamit): *Ömerli, 1961*

12 Eylül öncesi Mardin bölgesinde devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. İsrail zindanlarında siyonizme karşı direndi. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari direniş savaşında yer aldı. Van bölge örgütünde görevli iken 8 Haziran 1985'te Çatak direnişinde şehit düştü.

Hasan BULUT (Şerif): *Pervari,...*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. 8 Haziran 1985 Çatak direnişinde şehit düştü.

Agit KÜLTER (Muhsin): *Şırnak,*

15 Ağustos devrimci atılımıyla harekete katıldı. 14 Temmuz Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 2 Temmuz 1985'te Çatak-Kato'da faşist-sömürgeci orduyla girdiği çarpışmada şehit düştü.

karşı savaşıldığı sürece" alanda yaygın bu unan "mahkumluğa" af çıkarılır Ayrıca bir yığın vaadde bulunulur Şeker ve kamçı politikası birlikte uygulanır. Bu faaliyette, Hacı Dırbas gibi gönüllü "Kenan Evren askeri"nin, sicilli uşakların da rolu epeyce vardır. Ve butun bu çabalar, "her aşiretin belli bir çete gucu örgutlemesi" kararıyla sonuçlanır. Faşist sömurgecilik, ordusuyla denetleyemediği alanları bunlarla denetlemek, kitlelerin devrime katılımını önlemek ve devrimci gelişme önüne engel koymak istemektedir

1985 çalışmaları, düşmanın bu oyununu boşa çıkarmak, ajan-milis çete örgütlenmesini dağ tmak ve çalışma tarzındaki yetersizlikleri aşmak üzere duzenlenir Bu doğrultuda, düşman oyunlarına karşı devrimci çalışma yoğunlaştırılır. Ortam iyice sertleşir. Duşman, devrimci çalışmaları darbeleyebilmek için uşaklarını sıkıştırır. Devrimci güçlere karşı ilk harekete geçenler, Ala ve Yezdınan aşiretlerının "ileri gelenlerinden" oluşan ajanmilis çeteler olur. Bu güçlerin ihbarı ve katılımıyla Çatak'ın kırsal kesiminde bir devrimci grupla faşist ordu güçleri arasında çarpışma başlar. İki gün devam eden çarpışmalarda çok sayıda asker, subay ve ajan-milis çete vurulur. Olumsuz bir konumda savaşa girmiş olmalarına rağmen, insiyatifi ve etkın bir savaş yürüten Ahmet ÇALIŞKAN (İsa), Seyfettin ÖZEN (Hamit) ve Hasan BULUT (Şerif) yoldaşlar, iki gün kahramanca savaşarak şehit düşerler. Bu kahramanca direniş ardından mucadele daha da yoğunlaştırılır. Çatak ve Başkale merkezleri basılır. Derhal misillemeye girişilerek, yoldaşlarımızı ihbar eden ve çarpışmaya katılan ajan-milis çete güçlerine ağır darbeler vurulur. Böyle bir savaş içinde, eylemlere katılan ve yiğitçe savaşan Agıt KULTER (Muhsin) yoldaş şehit verilir.

Çatak direnişi, bütun yetersizliklerine rağmen 1985 yılı Van mucadelesi, faşist-sömurgeci duşmanın ajan-milis örgutleme çabalarına önemli darbeler vurur, aşiret ve kabile güçlerının bu amaçla kullanılması komplosunu buyuk ölçude boşa çıkarır. Darbe yiyen ajan-milis elebaşılar af dileyerek devrimci harekete teslim olurlar. Çok sayıda ajan-milis elebaşı ensesinden terler hale gelir, devrimci hareketle ilişki kurmanın yollarını aramaya başlar. Duşmanın, bu güçler arasında yaratmaya çalıştığı birlik zayıflar, herkes kendisini kurtarmaya ve suçu başkalarına yüklemeye yönelir, bu güçler arasındaki çelişki ve ayrılıklar giderek gelişir Kahramanlıklarla suren direnişlerin ve yurutulen devrimci mucadelenin kitleler uzerindeki etkisi buyuk olur. Yoksul ve yurtsever halk kitleleri, çetebaşıların bask ve tehditlerine goğus gererek devrimci mucadeleye desteklerini artırırlar, mucadeleye daha etkın katılmaya başlarlar. Böylece devrimci-yurtsever örgutleme ortamı yeniden gelişme kaydeder Butun bu gelişmeler, daha da güçlu devrimci mucadeleler için sağlam bir temel oluşturur.

Direnen Botan

Cizre-Botan, tarih boyunca Kurt aşiret ve kabilelerinin çoğunlukla ozgur yaşadıkları elverişli ve merkezi bir alandır. Faşist-sömurgeci duşmanın vahşi saldırılarına ve butun engelleme çabalarına rağmen, 15 Ağustos direnişi de bu alanda yoğunlaşmıştır.

Alanın kuzeyinde Botan ırmağı, batı sında Dicle nehri, doğusunda ise Hezil çayı akar. Güneyde boydan boya Cudi Dağı uzanır. Alan dağlık ve ormanlıktır. Dağlar bazen yukseltilerden oluşan ve doğu-batı istikametinde uzanan sıradağlar bıçımındedir. Dağların arasında kalan vadiler uzun ve yayvandır, bazen duzlük bıçimini alır. Bu şirin ve yumuşak coğrafyada ıklım farklılıklar gosterir. Kuzeyde ve doğuda kışlar soğuk ve kar yağışlı iken, güneyde daha çok yağmurlu ve ılık geçer. Genelde kurak geçen yazların ise guneyde sıcak, kuzey ve doğuda serin geçtiği gorulur.

Alanda yerleşim çoğunlukla köylülük ve kuçuk kasabalardır. Kasaba merkezlerini –ve de askeri karakolları– birbirine bağlayan yollar yapılmıştır. Ekonomik yapı geridir, çoğunluğu hayvancılık olmak uzere tarım ve ziraat da yapılır. Kömur, petrol gibi yeraltı zenginliklerine sahiptir Zenginlik kaynakları, toprak ve mera uzerinde ağalık egemendir.

Toplumsal yapı geridir, aşiretçilik ve kabilecilik toplumsal yapıya egemendir, bunlar dışında kalan topluluklar da vardır. Aydınlaşma genel olarak zayıftır

Tarih boyunca sıyasal gelişme Hakkari'dekinin bir benzeridir. Parça parça da olsa, yabancı egemenliğe karşı sureklı isyan edilmiştir. Bu durum, halk kitlelerinde yurtseverliği canlı tutarken, hakım sınıflarda da işbirlikçiliğin gelişmesine yol açmıştır. Ve Şırnak'ta Alıxan Tatar, Eruh'ta Mihammedê Hêssam, Pervarı'de Emin Özcan gibi sicilli MİT ajanları ortaya çıkmıştır.

Kuzey-Batı Kurdıstan'da gelişen ulusal kurtuluş hareketının bu alandaki yayılması 1982 yılında başlar. 1980 oncesi Hareketin alanda yayılması sömürgeciliğin ve yerel gericiliğin komplolarıyla engellenmiştir. Stratejik yerinden dolayı, ulke içine devrimci çalışma yapmak için giren gruplar bu alandan geçer İçine girilen yeni direnişin planlanmasında alana onemli bir yer verilir

1983'den itıbaren alanın uygun yerlerinde devrimci çalışma başlatılır. Çalışmalar hızla tum alana yayılır. Yurtsever potansiyel güçlü, alan elverişlidir. 1983 yılı çalışmaları ile, alan boydan boya tanınır, hemen her alanda belli kitle ilişkileri kurulur, orgutlenmenin zemini genişletilir, alanın en ileri guçleri devrimci harekete ve mucadeleye kazanılır. Ve bu gelişmelerle alan, devrimci çalışmanın pratik merkezi halıne gelir

Alanda yaygın devrimci gelişmelere 15 Ağustos devrimci atılımıyla, Eruh harekatıyla ulaşılır. Devrimci eylemler, 1984 yılı boyunca Şırnak, Eruh, Pervarı, Beytüşşebap alanlarını kucak ayarak, yaygın olarak sürer. Faşist ordu, tum gucunu harekete geçirerek, alanda devrimci hareketi ezmeye çalışır. Mücadele ortamı alabildiğine kızışır, amansız bir savaş durumunu alır. Devrimci eylemlerle faşist ordu güçlerine önemli darbeler vurulur onlarca asker ve subay oldurulur ve yaralanır, böylece faşist ordu birliklerinin yurüttüğu operasyonlar boşa çıkarılır, "72 saatlik ömurleri kaldı", "son darbeyi vuruyoruz" bıçımındeki yalanlar açık edilir. Faşist-sömurgeciliğin, ihbarcılığı, ajanmilis çete örgutlenmesini geliştirme çabalarına Sıpıvyan'da ve diğer yerlerde ağır darbeler vurularak zayıf kılınır. Duşmana karşı yurutulen böyle bir savaş içinde, kanlarının son damlasına kadar savaşan ve surekli düşmana saldıran Kerim BAYTAR (Cemil), Çetin AKKURT (Musa), Sait TOPRAK (Xwînrêj) yoldaşlar şehit verilir

15 Ağustos devrimci atılımının ve gelişen devrimci savaşın Botan kitlesi uzerindeki etkisi buyuk olur. Halk kitleleri, buyük bir coşkuyla devrimci mucadeleye sahip çıkarlar, mucadeleyi kendi varlıkları olarak görüp benimserler Her alanda kitlelerin mücadeleye güçlü desteği ortaya çıkar, harekete yaygın olarak katılmalar başlar. Köylu gençler grup grup devrimci savaş birliklerine akın ederler. Böylece, devrimci hareketin tüm alanda örgutluluğu gelişir, savaş birlikleri yeni katılmalarla buyür ve çoğalır Devrimci mücadele giderek bir kitle isyanı biçiminde buyüme kaydeder. İsyan geleneğine sahip olan Botan halkı, tarihinin en bilinçli, en yaygın ve en görkemli bir isyanına ulaşmıştır. Bunu buyütmek ve sonuca goturmek en buyuk isteğidir.

1984 yılı devrimci mucadelesi, Botan'ı devrimci direnişin merkezi halıne getirir. Adeta, faşist sömurgecilikle Kurdıstan halkı arasındaki sorun sadece burada çozulecekmiş gibi bir durum yaratılır. Bu doğrultuda, duşman tum gucuyle alana yuklenir. Gelişen devrimci mücadele ve devrimci savaş bir yığın yeni sorun ortaya çıkarır. Ve ağır kış, adeta mucadeleyi durdurmak istercesine bastırır. Bu durumda, mucadeleye yeni atılımlar yaptıracak duzeyde çalışmak bir zorunluluk halıne gelir. Herşeyi 1985'de yaşanacak savaş belirleyecektir.

Hem duşman, hem de devrimci hareket 1985 için bu biçimde hazırlanır. İlk raundda, 1984'de sonuç alamayan, başarısız kalan faşist-sömurgecilik, 1985'de sonuç almak istemektedir Bu doğrultuda,

Kerim BAYTAR (Cemil): *Derik, 1956*
12 Eylul öncesi Derik'te faaliyet yuruttü Lubnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Eruh'ta sorumlu o arak devrimci çalışma yuruttü. 22 Eylül 1984 te Sıpıvyan direnişinde şehit duştu

Fazlı YILDIRIM (Sertaç): *Araban,*
12 Eylul öncesi Antep ve Urfa bölgesinde faalıyet yuruttu. Filistin-Lubnan sahasında eğit m gördü. 1984'ten itibaren Şırnak örgütünde devrimci çalışma yaptı 22 Eylül 1985'te aynı görevi yürüturken şehit duştu

Nuri ASLAN (Haşim): *Mardin, 1964*
12 Eylul öncesi Kızıltepe'de çalıştı Lubnan-Filistin sahasında eğitim gördu 1983'ten itibaren Botan bölgesinde faaliyet yuruttü. 15 Ağustos Eruh eylemine roketat cı olarak katıldı. 25 Temmuz 1985'te Ş rnak'ta faşist-sömurgecı orduyla gırdığı çatışmada şehit duştu

Çetin AKKURT (Musa): *Kızıltepe, 1961*
12 Eylül öncesi Nusaybin ve Kızıltepe'de faaliyet yuruttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gordü Doğu ve Güney Kurdıstan'da çalıştı. 15 Ağustos Eruh eylemine 14 Temmuz Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. 24 Ekim 1984'te Şırnak-Gundikê Melle köyü karakolu baskınında şehit duştu

Rahime KAHRAMAN (Saadet): *Mazgırt, 1960*
12 Eylül öncesi Karakoçan'da faaliyet yuruttü Lubnan-Filistin sahasında eğitim gordu. Doğu Kurdıstan'da çalıştı. 1985'te Şırnak örgutunde faaliyet yuruturken 22 Eylül'de şehit duştu

Yusuf ... : *Şırnak, .*
15 Ağustos devrimci atılımıyla birlikte halk milisi olarak devrimci faaliyete katıldı. 13 Eylül 1985 gunü ajan-milis çeteler tarafından şehit edildi.

Sait TOPRAK (Xwîre): *Pervarı,*
14 Temmuz Propaganda Takımı savaşçısıydı 1985 Kasımında Spıvyan baskınında şehit duştü

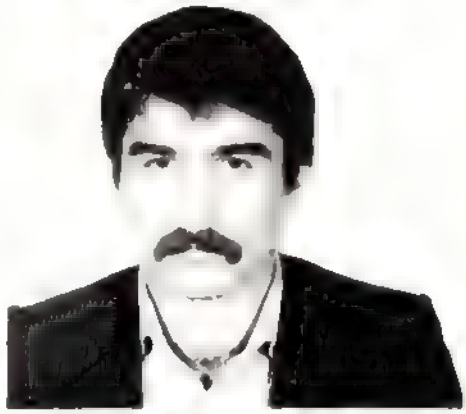

Müslüm ÇETİN (Ferit): *Antep, 1965*
Antep'te çok genç yaşta devrimc. ığe başladı ve çok sayıda eyleme kat ldı Lubnan-Filistin sahasında eğitim gördu 1980-82 döneminde faşızme karşı Adıyaman'da direndi. 1984'te Adıyaman'da yeniden devrimci çalışma ara katıldı. 14 Temmuz Propaganda Takımında grup sorumlusu ıken 12 Eylül 1985 Şırnak-Kömurocağı eyleminde şehit duştü. "

Abdullah ACAR (Yaşar): *Şırnak,*
Yoksul bir ailenin çocuğuydu. 1984'te Parti okullarında eğitim gordü. 14 Temmuz Silahlı Propaganda Grubu'nun b r mangasında savaşçı olarak mucadeleye katıldı. 22 Mayıs 1986 günü sömurgeci-faşist ordu sürüleri ile gırdığı çatışmada şehit duştu.

daha kış aylarında iken alana yeni birlikler sevkeder, Şırnak'ı genel harekat karargâhı yaparak, faaliyetlerini yoğunlaştırır, bilgi toplar, devrimci çalışmanın yetersizliklerinden ve ihanet eden bir kişiden yararlanarak alandaki devrimci örgütlenmeyi kavramaya çalışır, hazırlık yapar. Bunun karşısında devrimci hareket de hazırlık yapmaktadır. Yeni güçler eğiterek, planlamasını ve örgütlenmesini geliştirerek daha güçlü bir hamleye hazırlanmaktadır. Ancak bu hazırlıklarını pratikte geliştirmesine kış ve benzer çeşitli nedenler epeyce engel olur.

1985 Baharında erken harekete geçen faşist-sömürgeci düşman olur. 15 Mart'tan itibaren kara ve hava kuvvetlerini yoğun olarak kullanarak yeni bir işgal hareketi başlatır. Alanın her tarafında, stratejik noktalara, köylere karakollar kurar, halka ve özellikle yurtsever güçlere azgınca saldırır, tutuklar, işkence eder, öldürür, evleri ve köyleri yakar, yıkar, göçertir vb... Alanda vahşi bir terör estirir. Bununla devrimci örgütlenmeyi dağıtmak, ezmek, yaygın bir kitle pasifikasyonu geliştirmek, alanda denetimini güçlendirmek ve böylece devrimci güçleri halktan tecrit ederek ve hareket olanaklarını azaltarak devrimci hareketi imha etmek ister. Öyle ki, alanda bir dehşet ortamı yaratmaya çalışır. Ve bu doğrultuda epeyce uygulama geliştirir. Devrimci hareket için, azgın düşman saldırılarına karşı direnmek ve bu saldırıları boşa çıkarmak en acil görev haline gelir.

Hazırlıklarını zamanında pratiğe aktaramayan devrimci güçler, başlangıçta belli bir etkisizlik dönemi yaşarlar. Fakat hızla güçlerini artırarak, yetersizliklerinden de yararlanıp saldırılarını yoğunlaştıran düşmana karşı şiddetli bir direnişe geçerler. Etkin propaganda çalışmalarıyla kitle ilişkilerini canlı tutmaya ve yeni ilişkiler yaratmaya çalışırlar. Ve düşman saldırılarına karşı devrimci savaşı yoğunlaştırırlar. Böyle bir gelişme içinde, savaş ortamı günlük çarpışmalar düzeyinde kızışır. Düşmanın üssü durumunda olan, Şırnak'ta sömürgeci yönetim bir eylemle ezilir. Bu eylem, yeni direnişin gelişmesinde kuvvetli bir başlangıç olur. Devrimci eylemler, Eruh'a, Pervari'ye yayılır. Düşmanla onlarca büyük çarpışmaya girilir. Her fırsatta faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına saldırılır, her fırsatta düşmana darbe vurmaya çalışılır. Direniş boyutlanır, alandaki savaşın yankısı her tarafı sarar ve Botan, Kürdistan'ın kalbi haline gelir. Devrimciler kurtuluş davasına kan vermekten, Botan halkı mücadeleye sahip çıkıp destek vermekten çekinmez. Her gün direniş kahramanlıkları gösterilir, her yer direniş alanı haline gelir. Ve dağıyla, taşıyla, ormanıyla insanıyla Botan direnir... Faşist-sömürgeci saldırganlığa geçit vermez.

Yaz ortalarına gelindiğinde düşman saldırganlığı durdurulmuş, önemli ölçüde kırılmıştır. İkinci kez başarısız kalan faşist ordu güçleri savaşamaz duruma sokulmuştur. Bunun yerine ajan-milis çeteleri savaşa sürme politikası uygulanmaya çalışılmaktadır. Bu noktada devrimci savaş daha da yoğunlaştırılır. İnsiyatifli devrimci eylemlerle faşist ordu güçlerine ve kontr-gerilla birliklerine etkin darbeler vurulur. Faşist-sömürgeciliğin gözde ajanı ve güvencesi olan hain Alıxan Tatar çetelerine karşı başarılı eylemler konur. Devrimci eylemler Silopi, Cizre, İdil, Uludere alanlarına da yayılır, devrimci savaş büyür.

1985 mücadelesi, faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı kahramanca bir direniş olur. Böyle bir direniş içinde, yüzlerce düşman askeri, subayı ve çetesi öldürülür ve yaralanır. Devrimci eylemlerin gücü, bir köyü tutup kesecek kadar düşmanı etkiler, alçaklaştırır, zavallılaştırır, kudurtur. 1985 direnişi, faşist orduyu, savaşamaz, savaşa dayanamaz bir enkaz haline getirir. Düşmanın tüm oyun ve komplolarını bozar. Yaratılmak istenen pasifikasyon ortamını kırarak düşman planlarını boşa çıkarır. Halk kitlelerini derinden etkiler, eğitir, mücadeleye çeker. Direniş eylemleri yoğunlaştıkça kitlelerin güveni ve coşkusu gelişir, mücadeleye destekleri ve katılımları artar, devrimci örgütlenme güçlenir ve daha bilinçli bir kitle eylemliliği dönemi hızla gelişmeye başlar. Düşmanın azgın saldırıları ortamında yürütülen 1985 direnişi önemli devrimci gelişmeler ortaya çıkarır. Böyle büyük bir mücadele içinde ortaya çıkan hata ve eksiklikler, sadece mücadeleye zarar verir, kayıpları çoğaltır.

1985 Botan direnişinde çok kan akıtılır, çok şehit verilir. Direniş, en önde bu ölümsüz kahramanların adlarıyla, Partimizin değerli kadro ve savaşçılarının kendileriyle anılır. Faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına karşı kanlarının son damlasına kadar savaşarak Şırnak'ta Fazıl YILDIRIM (Sertaç), Rahime KAHRAMAN (Saadet), Müslüm ÇETİN (Ferit), Nuri ASLAN (Haşım), Tolgalı Yusuf yoldaşlar; Pervari'de Emin SARIK (Firaz), Çiçek SELCAN (Rûken), Cemil TUNÇ (Edip), Bedri... (Mervan), Kazım SURGEÇ (Yılmaz) yoldaşlar; Eruh'ta Hanım YAVERKAYA (Havva), Hasan ... (Osman), Fadıl TUNÇ (Halil), Bedrettin TİMURTAŞ (Cevdet), Ali KAYA (Yaser), Hasan CABADEK, Ali ve Mehmet SEVİLGEN yoldaşlar, İdil'de Hasan SEVİLGEN; Cizre'de Darar AKAY (İbrahim); Uludere'de Xalid ONCU yoldaşlar şehit düşerler.

Botan direnişi, 15 Ağustos direnişidir. Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı geliştirilen devrimci direniş mücadelesinin motorudur. Bu motor, Kürdistan kurtuluş mücadelesinde etkin bir biçimde daha çok çalışacaktır.

Emin SARIK (Firaz): *Batman, 1960*

12 Eylül öncesi Batman'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Şırnak, Pervari alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Botan Bölge Komitesi üyesiyken 24 Temmuz 1985'te Pervari-Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Çiçek SELCAN (Rûken): *Dersim, 1957*

12 Eylül öncesinde Dersim'de devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Pervari örgütünde devrimci faaliyet yürüturken 24 Temmuz 1985'te Pervari-Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Kazım SÜRGEÇ (Yılmaz): *Dersim, ...*

Mücadelemiz saflarına çok genç yaşta katılarak aktif bir militan haline geldi. Dersim yöresinde çalıştı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. İsrail'in Lübnan'a saldırısı esnasında esir düştü. Birbuçuk yıla aşkın esirlik hayatı yaşadı. Bir dönem Avrupa'da çalışmalara katıldı. Pervari örgütünde faaliyet yürütürken 24 Temmuz 1985'te Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Cemil TUNÇ (Edip): *Omyanus-Pervarı*
15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Pervarı grubunda savaşçı iken 24 Temmuz 1985 Ebubekran direnişinde şehit düştü

Hanım YAVERKAYA (Havva): *Hilvan, 1962*
12 Eylül öncesi Hilvan'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü Eruh örgütünde örgütsel-askeri faaliyet yürüttü. Bir eylem grubunun sorumlusu iken 30 Haziran 1985'te Eruh'ta faşist-sömurgeci ordu ile girdiği bir çarpışmada şehit düştü

Bedrettin TİMURTAŞ (Melle Bedri-Cevdet): *Eruh, 1952*
Melle iken 15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Eruh bölgesinde propaganda faaliyeti yürüttü. 2 Mayıs 1985 günü Eruh'ta sömurgeci orduyla girdiği çarpışmada şehit düştü

Bedri ... (Mervan): *Eruh,*
Partı safların a 1983'lerde katıldı. Siyasi ve askeri eğitimden geçti. Çetin AKKURT Silahlı Propaganda Birimi'nde yer alarak Şırnak, Silopi, Eruh, Pervarı alanlarında çalıştı Ebubekran eyleminde şehit düştü.

Hasan ... (Osman): .

15 Ağustos devrimci atılımıyla Harekete katıldı. Eruh grubunda savaşırken 30 Haziran 1985'te faşist-sömurgeci ordu ile girdiği çarpışmada şehit düştü

Ali KAYA (Yaser): *Midyat,*
12 Eylül öncesi Midyat'ta devrimci faaliyet yürüttü. 1982'den itibaren İdil-Eruh alanında devrimci çalışma yaptı. Eruh komitesi üyesiyken 5 Mayıs 1985'te faşist-sömürgeci orduyla girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

Hamit ...: *Eruh*
Yurtsever bir Kurdistan köylüsüydü. 15 Ağustos Atılımıyla birlikte partizanlara yardımcı olduğu gerekçesiyle hakkında 'vur' emri çıkarıldı. 8 Nisan 1985 günü kendi köyüne giderken hain milislerce pusuya düşürülerek şehit edildi

Fadıl TUNÇ (Halil): .
30 Haziran 1985'te Eruh'ta faşist-sömürgeci ordu ile girdiği çarpışmada şehit düştü

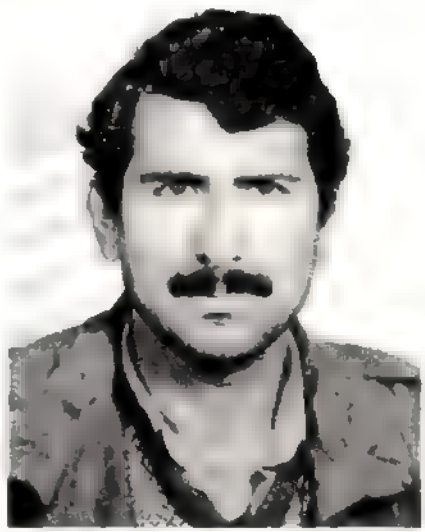

Hasan CABADEK: *İdil, 1955*
Ülkeye dönüş sürecinde partizanlara sınırda rehberlik yaptı. Birçok çatışmaya katıldı. 5 Mayıs 1985'te Eruh'ta sömürgeci orduyla girdiği çarpışmada şehit düştü

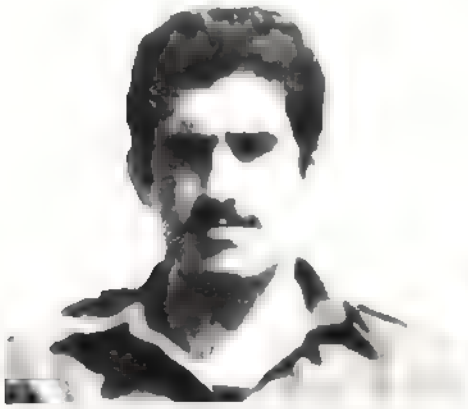

Mehmet SEVİLGEN: *Eruh-Hetma Köyü, ...*

Eruh alanındaki mücadelede yer alan bir yurtsever savaşçıydı. 5 Mayıs 1985 Eruh-Fındık direnişinde şehit düştü.

Ali SEVİLGEN: *Eruh-Hetma Köyu,*

15 Ağustos Atılımı ardından silahlı birimlere aktif olarak katılan yoksul ve yurtsever bir köyluydü. 5 Mayıs 1985 Eruh-Fındık direnişinde şehit duştu

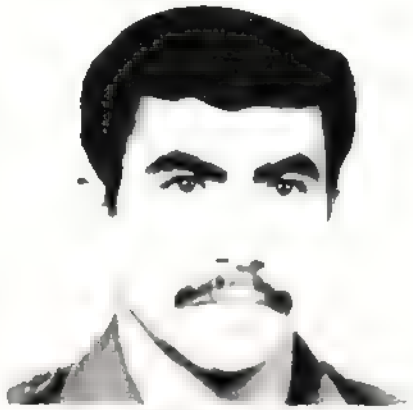

Hasan SEVILGEN (Cevdet): *Eruh-Hetma Köyu.*

1982 sonlarında saflarımıza katılan yoksul bir köylüydu. 15 Ağustos Atılımından sonra, 1985'te silahıyla beraber devrim saflarına en aktif bir şekilde katıldı 15 Ocak 1986 Idıl direnişinde şehit duştu

Nuri ...: *İdıl,*

Sınır geçişlerinde partizanlara yardımcı olan yurtsever bir köylüydü. Mücadelenin yükselmesiyle, silahlı savaşımda yerini aldı. 5 Mayıs 1985 Fındık direnişinde şehit duştü.

Ali ...: *İdıl,*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci faaliyete katıldı. İdil grubunda faaliyet yürütürken 1985 Temmuz'unda şehit duştu

Darar AKAY (İbrahim): *Nusaybın, 1959*

12 Eylül öncesi Nusaybin'de çalıştı Lubnan-Filistin alanında eğitim gördu. Cizre-Silopi alanında faaliyet yurutturken 12 Aralık 1985 gunü Cizre-Şax köyu eyleminde şehit düştu

Xalid ÖNCÜ: *Uludere,*

Guney Kurdıstan'da peşmerge olan babasının yanında, daha 10 yaşındayken peşmergeliğe başladı. 1983'ten itıbaren Partımızle ılışkıye geçti Halk mılısı olarak devrimci savaşa katılıyordu. Turk subaylarının kalleş kurşunlarıyla şehit düştu.

Resul ... : *Uludere,*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Halk milisi olarak faaliyet yürüturken 15 Mart 1985 gunu Şikeftareş direnişinde şehit duştu

Oktay AYDIN (Edip): ,

1981'de Hareketimizle tanıştı. Libya alanında örgutsel, pratik faaliyete katıldı Lübnan alanında eğitim gördu ve çalıştı Şırnak alanında faaliyet yürütürken 4 Ocak 1986 gunü hain bir komplo da şehit düştu

Kalender İLHAN (Metin): ...,
28 Mart 1986 günü komutan Mahsum KORKMAZ yoldaşın şehit edildiği olayda yara aldı. Yaralı olarak bulunduğu mağaranın etrafı sarıldı, ancak duşman askeri gunlerce bu yaralı yoldaşımızın üzerine gitmeye cesaret edemedi. 14 Nisan 1986 günü elindeki bombayla bir ihbarcı ve üç duşman askerini de ımha ederek şehit duştü.

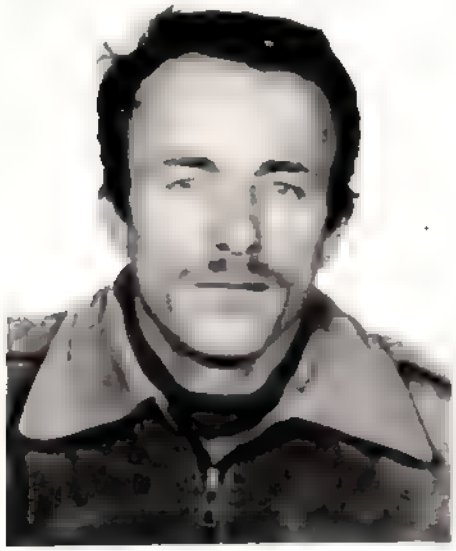

Osman ŞANLI (Şêxmusa): . . ,
1980'den bu yana aktif bir sempatizanımızdı. Adana, Mersın ve Mardin alanlarında aktif olarak çalıştı. Yurt dışında askeri-siyasi eğitım gördü. Şırnak alanında 4 Ocak 1986 günü bir hainin alçakça komplosunda şehit düştü.

Emin DAL (Hasan): *Hılvan, 1958*
12 Eylül öncesinde Hılvan-Sıverek alanında aktıf olarak görev yaptı. Lübnan-Fılistin alanında eğitim gördü. İsrail siyonızmine karşı savaştı. Güney Kürdıstan'da çalıştı Daha sonra Van-Çatak bölgesinde faaliyet yürütmeye başladı. 11 Mayıs 1986 günü Uludere-Ercan mıntıkasında faşist-sömürgecı ordu ile çıkan çatışmada şehıt duştu.

Hasan ÇELİK (Cemil): ... ,
Yığıt bir HRK savaşçısıydı. 4 Ocak 1986'da Şırnak'ın Bırkê köyu yakınlarında hain bir komploda şehıt düştu

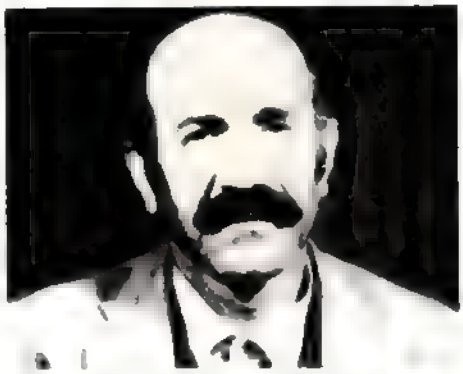

M. Emin SEZGİN (Ömer Hoca): *Kozluk, 1943*
12 Eylül öncesinde Mardin yöresinde devrımcı faaliyet yürüttü. Partının talımatı üzerıne Ceylanpınar Belediye Başkanlığıseçimlerine adaylığını koydu ve seçildi. Bır dönem belediye başkanlığını yaptı. 12 Eylül faşist darbesinden sonra yurt dışında Parti okulunda eğıtım gördü. Doğu Kürdistan'da çalıştı. Hakkarı yerel Sılahlı Propaganda Bırlığının sorumlusuyken, Kuzey Kürdistan'dan Güney'e geçışte sınırda mayın patlaması sonucu şehıt düştu.

Abdulkadir HANÇER: *Vıranşehır, 1957*
12 Eylul öncesı Vıranşehır, Hılvan ve Sıverek alanında sömürgecılığe ve uzantıları feodal-kompradorlara karşı aktıf olarak mücadele ettı. Lubnan-Fılıstın alanında eğıtım gördü. Şırvan, Mutkı yöresinde çalıştı. 22 Mayıs 1986 günü Çırav dağında meydana gelen çatışmada şehıt duştu.

Ekrem GÜVEN (Adnan): ....
22 Mayıs 1986 günü Eruh yöresinde şehit düştü.

Sadık ÖREK: ..., ...
Uludere yöresinde şehit düştu.

... Adil: ... ,...
Uludere yöresinde şehıt düştü.

Şirvan-Mutki-Sason Direnişleri

Hakkari'den çıkan ve Van'da çatallaşıp batıya doğru uzanarak Kurdistan coğrafyasının omurgasını oluşturan sıradağlar, Şirvan, Mutki ve Sason alanında bir yay çizerek batıya ilerlerler. Bu alanlarda yükseltı daha fazladır ve sert bir karasal ıklım hüküm sürer. Çoğunlukla hayvancılıkla uğraşan yaygın köylülük, aşiretçilik ve kabilecilik toplumsal yapıyı oluşturur.

Bu alanlar, azgın faşist-sömürgeci baskı koşullarında kıra dayanan devrimci çalışmanın temel alanlarındandır. Ayrıca güneyden çıkan, kuzeye ve batıya doğru dağlık alandan ilerlemeyi esas alan güçlerin geçmesi gereken yol hattını oluşturur. Sınır bölgelerinde örgütlenmesi esas alınan yeni direnişin pratik çalışmaları planlanırken, bu alanlara da böyle bir rol atfedilir.

Bu alanlarda 1982 sonlarında kaba bir keşif yapılır. Buna dayanılarak, 1983 yılında Sason ve çevre kasabalarda devrimci çalışma yürütmek üzere çekirdek bir grup görevlendirilir. Şirvan ve Mutki'de ise yol hattının örgütlenmesi uygun görülür. Bu temelde sağlanan gelişmeler üzerinde 1984 çalışmaları daha güçlü olarak kurulur.

1984'de yeterli devrimci güçlerle bu alanlarda devrimci çalışma yoğunlaştırılır. Sason ve çevresinin son derece elverişli koşullarında kitle ilişkileri epeyce geliştirilir, fakat bu güç gerektiği gibi örgütlenemez ve eyleme geçirilemez. Çalışma tarzında hatalı ve sağ bir tutum yaşanır. Giderek çalışmalar adeta hedefsiz hale gelir. Ve çalışmaları bu duruma getiren güç, yıl sonunda düşmana teslim olarak yaptıklarını sonuçlandırır: Düşmanla birleşerek devrimci ilişkiler ve yurtsever kitleler üzerine saldırır. Yüzlerce insanı tutuklatır, işkenceden geçirtir, devrimci ilişkileri büyük ölçüde tahrip eder. Bu hainin sağcılığıyla ve ihanetiyle verdiği zararları gidermek için devrimciler, ağır kış koşullarında bile çalışmalarını sürdürmek zorunda kalırlar. Ortam iyice sertleşir. Bu sert ortamda, bir hain tarafından ihbar edilen bir grup devrimci, düşman tarafından kuşatmaya alınır. 9 Mart 1985 günü, düşmanın "teslim ol" çağrılarına savaşla karşılık veren devrimciler, bu elverişsiz koşullarda düşmanla saatlerce çarpışırlar. Otuzdan fazla düşman asker ve subayını vururlar. Düşman ancak hava kuvvetleriyle duruma hakim olabilir. Kanlarının son damlasına kadar kahramanca savaşan Ahmet İBİN (Cahit), M. Şah GÜNDÜZ (Rênas), Ahmet Ali DEMİR (Zeki), Enver DUVARCI (Cemil), Murat SEYREK (Şervan), Adife SAKAK (Bêrîvan), Hüseyin YILMAZ (Hasan) ve Adnan (...) yoldaşlar, bu yiğit direniş içinde şehit düşerler.

1984 yılında devrimci güçler Şirvan-Mutki alanına çıktıklarında devrimci kitle ilişkileri yok denecek kadar azdır. Önce uygun bir planlamayla kısa sürede alan tanınır, ilk ilişkiler kurulur. Hem alan, hem de kitleler devrimci çalışma için epeyce elverişlidir. Çalışma planı geliştirilerek propaganda çalışmaları yoğunlaştırılır. 14 Ağustos günü Şirvan merkezinde bir gösteri yapılarak devrimci eylemliliğe geçilir. 15 Ağustos devrimci atılımının alandaki etkisi de son derece büyük olur. Düşman, alana yeni birlikler sevkederek savaşı boyutlandırır. Düşman saldırılarına karşı belli bir eylemlilikle direnilir. Şirvan'da, Siirt'te, Kurtalan'da faşist-sömürgeciliğe önemli darbeler vuran başarılı eylemler gerçekleştirilir. Böyle bir mücadele ile alanda önemli devrimci gelişmeler

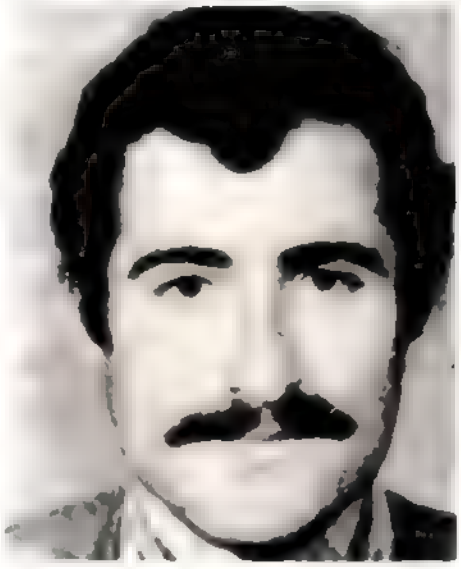

Ahmet İBİN (Cahit): *Batman, 1952*

Batman'da petrol işçisiydi. Petrol-İş bünyesinde devrimci faaliyet yürüttü. Batman ve Mardin alanlarında çalıştı. Lübnan-Filistin alanlarında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Sason'da sorumlu olarak devrimci çalışma yürüttü. Sason bölgesi sorumlusu iken 9 Mart 1985 Sason direnişinde şehit düştü.

Murat SEYREK (Şervan): *Zengok Köyü-Muş, .*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Sason bölgesinde devrimci faaliyet yürüterken 9 Mart 1985 direnişinde şehit düştü.

Ahmet Ali DEMİR (Zeki): *Kığı, 1964*

12 Eylül öncesi profesyonel olarak çalıştı. 1980'lerde Almanya'ya ailesinin yanına gitti. Bu alanda tekrar Hareketle ilişkiye geçerek ülkeye döndü. 9 Mart 1985 Sason Direnişinde şehit düştü.

M. Şah GÜNDÜZ (Rênas): *Bismil,*

Batman'da ilkokul öğretmeniydi. Batman ve çevresinde devrimci çalışma yürüttü. Doğu ve Güney Kurdistan'da çalıştı. Sason bölge örgütünde faaliyet sürdürürken, 9 Mart 1985 Sason direnişinde şehit düştü.

Enver DUVARCI (Cemil): *Sason, ..*
15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Sason örgütünde çalışırken 9 Mart 1985 direnişinde şehit düştu

Adife SAKAK (Bêrîvan): *Zengok Köyü-Muş, ..*
15 Ağustos sonrasında, oldukça zengin olan babasının olanaklarını teperek en soylu bir tarzda mucadelede yer aldı Sason bölgesinde devrimci faaliyet yürüturken 9 Mart 1985'te Sason direnişinde şehit düştu.

Hüseyin YILMAZ (Hasan):
Sason bölgesinde çalışırken 9 Mart 1985 Sason direnişinde şehit düştu.

... (Adnan): *Gercuş, .*
15 Ağustos Atılımından sonra devrimci harekete katıldı. Sason bölgesinde faaliyet yürütürken 9 Mart 1985'te Sason direnişinde şehit oldu.

sağlanır, örgütlenmeyi geliştirmek için elverişli bir zemin yaratılır. Alanda başarılı bir çalışma yapılmış, Parti taktiğine uygun çalışılmıştır

Kısa sürede sağlanan bu gelişmeler, duşmanın dikkatini alan üzerine çeker Daha önceleri devrimciliğin hiç olmadığı bu alanda devrimci örgutlenme yapılmasından düşman, buyuk korkuya kapılır. Ve alan uzerinde ozenle durur. Teslim olan ıkı hainden alanın devrimci açıdan onemını ve devrimci ilişkileri öğrenir. Ağır kış ortamında devrimci çalışmanın zayıflığından da yararlanarak devrimci ilişkiler uzerine gider, tutuklar, işkence eder, ajanlaştırmaya çalışır. Botan vadısının ve Mutki dağlarının stratejik yerlerini tutarak, devrimci güçlerin kuzeye geçişini önlemek için ıki sınır hattı oluşturur Böylece düşmanın hazırlıkları epeyce gelişir

Partının 1985 yılına ilişkin çalışma planlarıyla kuzeye gitmekte olan devrimci bir grup, duşmanın bu hazırlıklarına takılır Şırvan'ın Hürmüz köyünde ihbar edilerek, 7 Şubat gunü duşman tarafından kuşatmaya alınır. Bir gun sabahtan akşama kadar suren çarpışmada buyuk kayıplar veren düşman, çareyi devrimcilerın bulunduğu yeri bombalamakta bulur. En olumsuz koşullarda gunboyu kahramanca savaşan Kemal (...), Hogır (...) ve Ali (...) yoldaşlar, direniş içinde şehit düşerler. Olayın Parti çalışmaları açısından etkısı buyuk olur.

Alanda başarılı çalışmalar yapan devrimciler duruma hakımdırler, duşman oyunlarının farkındadırlar. Bu bilinçle 1985 çalışmalarını planlarlar. Fakat, bir taraftan Sason, dığer taraftan Hurmuz olayıyla karşılaşınca, yeterli bilgiye sahip olmamaları nedenıyle planlarını değiştırmek ve bu olayları açığa çıkarıcı çalışmalar yapmak zorunda kalırlar. Bu durum, belli bır dağınıklık ve hareketle dikkatsızlık doğurur. Nısan sonlarında başlayan devrimci hareketlilik duşman mevzilerine çarpar. 27 Nısan-5 Mayıs arasında, alanda duşmanla bır dızı çarpışma çıkar. Duşmana buyuk kayıplar verdırılen bu çarpışmalarda, Partı MK yedek üyesi Ramazan KAPLAN (Celal Hoca) yoldaş, dönemın en etkın, en guçlü, en çalışkan mılıtanı Alı UĞUR (Cıhan) yoldaş, Abdulkadir BİÇİM (Fahrı) Delil (...) Çıya (...) ve Seyıthan (...) yoldaşlar, kahramanca savaşarak şehit düşerler. Şırvan-Mutkı alanında bu dönemde ortaya çıkan dırenişlerın, duşmana karşı dırenişi her koşul altında sürdürmek gıbi ayırıcı özellikleri vardır. Yaralı olarak duşmana esır duşen Celal ve Fahrı yoldaşlar, günlerce süren ışkenceye karşı yığıtçe dırenerek ser verip sır vermezler Yerınden kalkamayacak kadar yaralı olan Cihan yoldaş yanına yaklaşan düşman kuvvetlerının uzerine elbombası ile saldırır PKK'nin direniş ve saldırı ruhu, alana böyle silinmez bıçımde sındırılır.

Mayıs olayları, devrimci güçleri cıddı bıçımde etkıler Alandakı devrimci çalışmaları guçlendırmek ve intıkam almak ıçın alana yeni devrimci guçler gonderılır. Ancak düşmanın yaratmış olduğu tahribatlar onemlıdır. Çalışmalar ve hareket etmek cıddı engellerle karşılaşır. Düşmanın yarattığı haın yapıya saldırılar onunde epeyce engel vardır. Duşman tum gucuyle alana yuklenmekte, yeni guçlerin alana gırışını onlemeye çalışmaktadır. Bu ortamda, devrimci güçlerin a ana gırışıyle birlikte bir dızı çarpışma olur. Duşmana onemlı kayıplar verdırılen bu çarpışmalarda, Şirvan'ın Sısem köyü cıvarında Veysı BADEM (Dıyap), Hacı (...), Welat (...) ve Vedat ALATAŞ (Zıhnı) yoldaşlar; Mutkı'de ise İsmail (...), Rustem (..) Hamza (...) Azad (...) ve Welat (...) yoldaşlar şehit verilir.

Alana ilk çıkışta meydana gelen bu olaylar, devrimcilerın mücadele ve savaş azımlerını kırmaz, tersine daha da artırır Doğru bir hareket ve çalışma tarzıyla düşmandan intıkam alıcı bir mucadeye girişilir Tahrip edilen ilişkiler düzenlenir, yeni ilişki ve örgutlenmeler yaratılır Bu çalışmalar devrımcı eylemlerle birlikte yurutulur. Sason'da ihbarcı yapıya ve faşist orduya ağır darbeler vurulur. Eylemler Sılvan, Kulp vb. alanlara da yayılır Mutkı'de devrimcilere saldırmış olan haın takımına (Geyıkpınar'da) oldurucu bir darbe vurulur. Butun bu devrimci eylemlerin kıtleler uzerindeki etkısı buyuk olur. Kıtlelerin devrimcı mücadeleye desteği artar, mucadeleye etkın katılmalar gelişir. Boylece, daha guçlu mucadeleler için sağlam bir temel yaratılmış olur

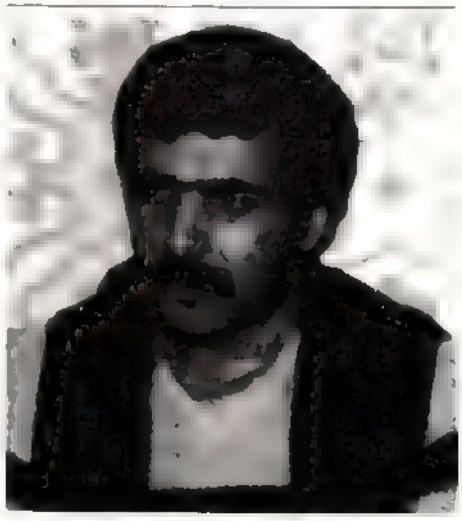

Ahmet ERGİN (Rızgar): *Beşırı, 1960*
Çalışmak üzere gittiği İstanbul'da ıken Hareketin saflarına katıldı. 1978-79 yıllarında Batman alanında feoda -kompradorlara karşı aktif olarak çalıştı. 1979'dan sonra gittiği Almanya alanında da faaliyetlere aktif olarak katıldı Daha sonra Ortadoğu'daki Partı okullarında eğitım gordu. 3 Mart 1986 gunü Dodan Dağı'nda çok buyük bir sömurgeci guce karşı kahramanca direnerek şehit düştü

Ekrem GÜNDÜZ (Kemal): *Batman,*
12 Eylül öncesi Batman alanında faaliyet yürüttü. Diyarbakır zindanlarında direndi. 7 Şubat 1985 Hurmuz direnişinde şehit düştu

... ... (Hogır): *Batman,*
12 Eylul öncesi Batman'da faalıyet yuruttü. Dıyarbakır zındanlarında dırendı Güney Kürdıstan'da eğıtım gördü. 7 Şubat 1985 Hürmüz dırenışında şehıt düştu

... ... (Ali): *Sason,*
15 Ağustos Atılımıyla devrımcı harekete katıldı. Guney Kürdıstan'da eğıtım gördü. 7 Şubat 1985 Hürmüz dırenışında şehıt duştu

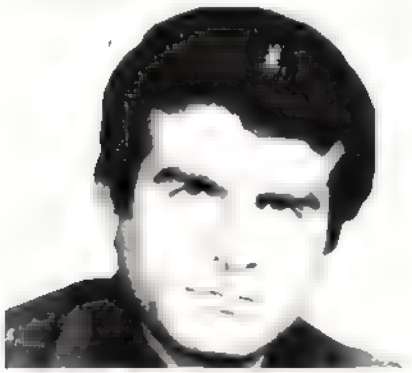

Ramazan KAPLAN (Celal Hoca): *Çınar-Dıyarbakır, 1956*
12 Eylul öncesi Dıyarbakır ve Adıyaman bölgelerınde faalıyet yurüttü. Lubnan-Fılıstın alanında eğıtım gördü Doğu ve Guney Kurdıstan'da çalıştı. 1984'ten ıtıbaren Şırvan-Mutkı-Sason alanlarında sorumlu olarak faalıyet yurutttü. Merkez Komıte yedek uyesıyken, yaralı olarak yakalandığı Bıtlıs'te 1 Mayıs 1985 gunu faşıst-sömurgecı canıler tarafından kurşuna dızılerek şehıt edıldı

Alî UĞUR (Cihan): *Kurtalan, 1960*
12 Eylül öncesi Kurtalan'da faalıyet yurüttü. Lubnan-Fılıstın alanında eğıtım gördü. Guney Kürdıstan'da çalıştı. 1982 - den ıtıbaren İdıl, Eruh, Sason, Kurtalan ve Şırvan alanlarında öncu devrımcı çalışma yaptı Bıtlıs bölge komıtesı uyesi ve Şehıt Abdulkadır ÇUBUKÇU Grubu sorumlusu ıken 30 Nısan 1985 Mutkı dırenışında kahramanca şehıt duştu

Abdülkadir BİÇİM (Faxrî): *Savur, 1956*
1984'ten ıtıbaren Şehıt Abdu kadır ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı olarak Şırvan-Mutkı alanında devrımc. savaşa katıldı. Mutkı-Kolans köyunde yakalandı, ışkencede kahramanca dırendı. 1 Mayıs 1985 gunu Sırt'te kurşuna dızılerek şehıt edı dı

Şah İsmail BOZKUŞ (Delîl): *Tutak-Ağrı, 1956*
Lıbya'da ışçı olarak çalışmaktayken ışı bırakarak Lubnan-Fılıstın alanlarındakı Partı okullarında eğıtım gördü Şehıt Abdulkadır ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı olarak devrımcı faalıyet yurutttü. 5 Mayıs 1985 gunü Şırvan dırenışında şehıt duştu

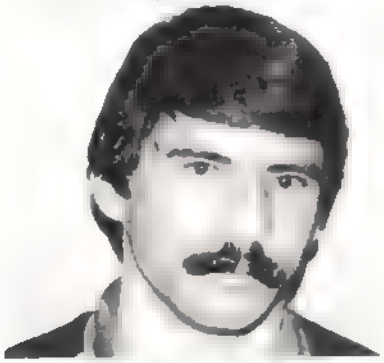

M. Sait YILDIRIM (Çiya): *Mıdyat, 1961*
12 Eylül öncesi Batman'da çalıştı 1980'de aılesının ısrarları uzerıne Almanya'ya gıtti Bu alanda yenıden Hareketin saflarına katıldı ve bır sure sonra da Lubnan-Fılıstın alanında Partı okullarına gırdı Ulke dağlarının doruklarına donerek Şehıt Abdulkadır ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı olarak mucadele etti. 5 Mayıs 1985 gunü Şırvan dırenışinde şehıt duştü.

Medenî KELEŞOĞLU (Seyithan): *Sılvan, ...*
1984'te devrımcı harekete katıldı. Guney Kurdıstan'da eğıtım gördü. Şehıt Abdülkadir ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşç ıken 28 Mart 1985 Şırvan dırenışinde şehıt düştü

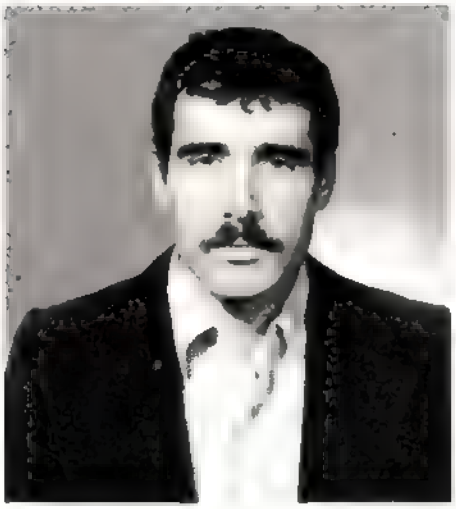

Veysi BADEM (Diyap): ..,
12 Eylül öncesi Viranşehir'de devrimci faaliyet yürüttü Lubnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Güney Kurdistan'da çalıştı. 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 1 Temmuz 1985 Şırvan-Sısem direnişinde şehit düştü

İbrahim DURMAZ (Hacı): *Suruç, 1954*
Devrimci harekete Avrupa'da katıldı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü 15 Ağustos Eruh eylemine katıldı. 15 Ağustos Atılımının aktif militanlığını yaptı. 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 1 Temmuz 1985 Şırvan-Sısem direnişinde şehit düştü.

Vedat ALATAŞ (Zihni): ..
Diyarbakır'da devrimci faaliyet yürüttü Diyarbakır zindanında üç yıl direndi. Güney Kurdistan'da eğitim gördü. 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 1 Temmuz 1985 Şırvan-Sısem direnişinde şehit düştü.

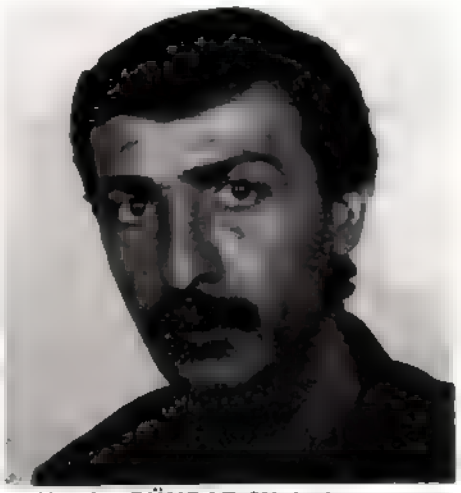

Haydar DÜNDAR (Welat): ,
Devrimci harekete Avrupa'da katıldı Lubnan-Filistin alanında eğitim gördü. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari'de savaştı. 1 Temmuz 1985 Şırvan-Sısem direnişinde şehit düştü

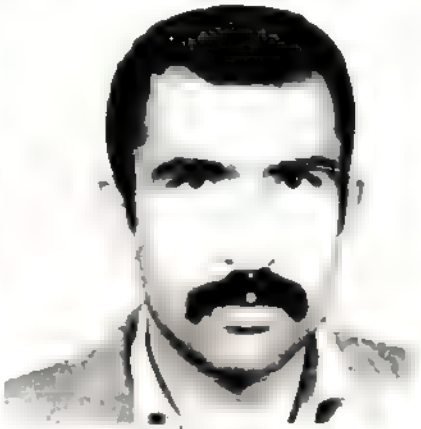

Ahmet ÇELİK: *Batman,*
Lubnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Silopi-Şırnak alanında devrimci faaliyet yürüttü. Sorumluluğunu yaptığı grupla birlikte 16 Temmuz 1985 Mutki direnişinde şehit düştü.

Özcan HAMİKDAĞ (Rüstem): *Dersim,* ..
Lubnan-Filistin alanında eğitim gördü 16 Temmuz 1985 Mutki direnişinde şehit düştü

İbrahim ... (Hamza):
15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Parti okullarında eğitim gördü 16 Temmuz 1985 Mutki direnişinde şehit düştü

Hamit DOYMAK (Azad): .., , .
15 Ağustos Atılımı ardından devrimci harekete katıldı. 16 Temmuz 1985'te Mutki direnişinde şehit düştü

Hasan İKE (Welat): ..., ..
15 Ağustos Atılımıyla devrimci saflara katıldı. 16 Temmuz 1985'te Mutki direnişinde şehit düştü

Gazi ERKAN (Delil): *Doğubeyazıt,*
Libya'da çalışan yurtsever bir Kürdistanlıydı. O alanda Hareketle ilişkiye geçti. Parti okullarında eğitimini tamamlayarak ülkeye döndü. Hizan bölgesinde görev yaparken 1985 Temmuz'unda somurgeci birliklerle girdiği çarpışmada şehit düştü.

Şenkaya-Ağrı Direnişleri

Kars ve Ağrı, Kuzey Kürdistan'ın doğu kesimini oluştururlar. Elverişli bir coğrafyaya ve güçlü bir kitle potansiyeline sahiptirler. Sosyalist ülkelere karşı NATO askeri hattı içinde yer almaktadırlar. Bu bakımdan alan ve kitleler üzerinde özel çabalar harcanmıştır.

Bu alan, tarihi bir isyan alanıdır. Kuzey-Batı Kurdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, 1980 öncesinde Kars'ta belli bir gelişme kateder. Ağrı'da ise erkenden azgın düşman saldırılarıyla karşılaşır. Bu bakımdan yapılacak devrimci çalışmada özel dikkat gerekir.

Devrimci direnişin ülke içinde yeniden örgütlenmesine girişilirken, 1983'de devrimci bir grupla bu alanlarda da çalışma başlatılır. 1983 yılı boyunca alanı iyice tanıma, kitle ilişkilerini geliştirme ve mücadeleye yeni güçleri çekme çalışmaları yürütülür. Bu doğrultuda alan baştan başa taranır.

Bu gelişmeler üzerinde, 1984 çalışmaları için daha ileri planlar hazırlanır. Bu doğrultuda alanda devrimci çalışma yapacak grup güçlendirilir. Coğrafya, vb. durumlar dikkate alınarak, alanın batısında ve doğusunda olmak üzere iki grup halinde çalışılır. Böylece devrimci faaliyet alanda yoğunlaştırılır. 15 Ağustos Atılımının bu alandaki kitleler üzerinde de etkisi büyük olur. Coşkuya kapılan halk kitlelerinin devrimci mücadeleye desteği büyük oranda artar, devrimci ilişkiler alanın her tarafında gelişir, yaygınlaşır. Fakat çalışma tarzında geri ve yetersiz bir durum yaşanır, 1983 yılının çalışma tarzı aynen sürdürülmeye çalışılır. Halbuki düşmanla şiddetli bir savaş içine girilmiş, devrimci ilişkiler genişlemiştir. Düşman, devrimci gelişmelere darbe vurabilmek için fırsat kollamaktadır. Bu ortamda, alanda faaliyet yürüten devrimci güçler, eyleme geçmekte çekingen davranır, bu nedenle örgütlenme de geliştirilemez. Ekim 1984'de Şenkaya'nın bir köyünde ihbar edilen bir grup devrimci, düşman kuvvetleri tarafından kuşatılır. Atak davranan devrimciler, kendilerini ihbar eden iki kişiyi vurarak çarpışmayı sürdürürler, uzun süren çarpışma içinde Kazım DEMİRTAŞ (Aydın) Ercan KILIÇ (Mazlum) yoldaşlar, kahramanca savaşarak şehit düşerler. Hatalı çalışma tarzının bedeli böyle pahalıya ödenir. Doğru çalışma tarzı zorla kendisini devrimci beyinlere böyle dikte ettirir. Bu temelde, düşman alanda saldırılarını sürdürür. Kış boyu, devrimci ilişkilere ciddi zararlar verdirtir.

Bu gelişmeler dikkate alınarak 1985 yılı çalışmaları planlanır. Çalışmalar, başlangıçta alanın doğu kesiminde, Ağrı Dağı çevresinde yoğunlaştırılır. Kitle ilişkileri yeniden düzenlenerek, ihbarcı-ajan yapıya ve faşist ordu güçlerine yönelik eylemlere başlanır. Yoğun bir eylemlilik sürdürülür, kısa sürede bir dizi başarılı eylem gerçekleştirilerek faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına ağır darbeler vurulur. Amerikan vatandaşlarının alana girişinin yasaklanmasıyla sonuçlanacak düzeyde devrimci gelişmeler sağlanır. Faşist ordu, bütün gücüyle alana yüklenir. 1984'deki geri durumu aşabilmek amacıyla devrimci eylemlerin yoğunluğunda acele edilir, kısmen dikkatsiz davranılır. Bu ortamda, bir grup devrimci, Ağrı Dağı'nda 20 Ağustos günü, düşmanla hazırlıksız bir biçimde karşılaşır. Şiddetli bir çarpışmaya girilir. Üç gün süren çarpışmalarda düşmana ağır darbeler vurulur. Bu çarpışmalar içinde, Parti MK yedek üyesi Mehmet ERTÜRK (M. Ali) yoldaş ile Partimizin değerli kadrosu Fuat ASLAN (Azad) yoldaş, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşer.

Ağrı direnişinin ve yürütülen devrimci mücadelenin kitleler üzerindeki etkisi büyük olur. Geleceğin güçlü devrimci savaşları için sağlam bir temel yaratılır. Ağrı direnişi, Kurdistan'ın mezara gömülmediğini, tersine yaşadığını ve direndiğini tüm dünyaya gösterir!

Kazım DEMİRTAŞ (Aydın): *Nazimiye, 1959*

12 Eylül öncesi Nazimiye ve Viranşehir alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da askeri eğitmen olarak görev yaptı. Yüksekova'da çalıştı. 1984'te Göle-Şenkaya alanında sorumlu olarak çalışırken, Ekim 1984 Şenkaya direnişinde şehit düştü.

Mehmet ERTÜRK (M. Ali): *..., ...*

Nızıp'te devrimci faaliyet yürüttü. Adana zindanında direndi ve kaçtı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Doğu ve Güney Kürdistan'da sorumlu olarak çalıştı. Güney Kürdistan'da Pıştaşan çatışmasında M. KARASUNGUR yoldaşın yanındaydı. 18 Mayıs Propaganda Takımı sorumlu yardımcısı olarak Van bölgesinde faaliyet yürüttü. Merkez Komite yedek üyesi ve Kars-Ağrı alanı sorumlusu iken 20 Ağustos 1985 Ağrı Dağı direnişinde şehit düştü.

Fuat ASLAN (Azad): *Ağrı, ...*

Doğubeyazıt ve Ağrı'da devrimci faaliyet yürüttü. Ağrı, Erzurum ve Mardin zindanlarında dört yıl direndi. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. 15 Ağustos Eruh eylemine savaşçı olarak katıldı. Botan bölgesinde savaştı. Kars-Ağrı bölgesinde sorumlu yardımcısı olarak çalışırken 20 Ağustos 1985 Ağrı Dağı direnişinde şehit düştü.

Ercan KILIÇ (Mazlum): *Selim-Kars, 1965*

Devrimci harekete 1983'te katıldı. Güney Kurdistan'da eğitim gördü. Ekim 1984 Şenkaya direnişinde şehit düştü.

Bingöl-Diyarbakır

Bingöl ve Diyarbakır alanları, 1980 öncesi ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok geliştiği alanların içinde yer alırlar. Bu nedenle ve Kurdistan'da merkezi bir rol oynamaları, önemli bir konuma ve güçlü bir devrimci-yurtsever potansiyele sahip olma arından do ayı, 12 Eylül rejiminin baskı ve zulmunu en fazla bu alanlar yaşarlar. Bunun karşıtı olarak, 12 Eylul rejimini ve onun şeflerini protesto eylemleri de en erken bu alanlarda ortaya çıkar.

Kürdistan'da güçlü bir devrimci hamle örgütlenmeye başlanıldığı 1983 yılında, bu alan ara küçük öncü keşif grupları çıkarılır. 1984 Baharında devrimci yapı güçlendirilerek aktif bir çalışma sürecine gir. ir. Böylece devrimci örgütlenmenin tüm Kurdistan a yayılması da gerçekleştirilmiş olur. Alan devrimci çalışma için son derece elverişlidir. Ağır zulüm görmüş olan yurtsever kitleler, yaşadıkları acının intikamını alacak bir mücadeleyi dörtgözle bek emektedir Kitlelerin devrimci mücadeleye sahip çıkmaktaki bu güçlu tutumları düşmanın yaratmak istediği bunaltıcı ortamı dağıtmaktadır. 15 Ağustos devrimci atılımı bu alanlardaki kitleler üzerinde de büyük etki bırakır. Kendi umutlarının gerçekleşmekte olduğunu gören kitleler, coşku içinde mucadeleyi daha aktif desteklemeye yönelir

Devrimci çalışmalar, daha çok Genç-Palu-Erganı-Çermik ve Kığı-Karlıova dağlık alanlarına dayanarak, buralardan ovalara ve şehirlere yayılma biçiminde düzenlenir. 1984'te yapılan çalışmalarla devrimci ilişkiler belli ölçude gelişir. Fakat, devrimci faaliyet gerektiği duzeyde geliştirilemez ve 15 Ağustos'un istediği devrimci savaş içine girilemez. Bu konuda, alandaki örgüt yapısı içinde yer alan iki tasfiyeci-teslimiyetçi unsurun tahribatları etkili olur. Alandaki devrimci çalışmalar hakkında bilgilenen düşman, devrimci mucadelenin bu geri durumundan ve kış koşullarından da yararlanarak 1984-85 kışında saldırılarını yoğunlaştırır Bu elverişsiz koşullarda, 1985 ilkbaharında alanda bir dizi çarpışma meydana gelir ve düşmana önemli darbeler vurulur. 23 Nisan 1985 günü, Karlıova Kaynarpınar köyünde düşman tarafından kuşatılan Mehmet GULER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşlar, "teslim ol" çağrılarına ateşle karşılık vererek ve son ana kadar kahramanca savaşarak şehit düşerler. Genç'te Cemil İBİŞÖKÇÜ (M. KARA) yoldaş, Çermik'te Bilge YUMUŞAK (Cabbar), Şehmuz ŞİMŞEK (Ali) ve Zafer (...) yoldaşlar, duşman kuşatması ve pususu ortamında bile etkın bir savaş çıkartarak ve yiğitçe direnerek şehit düşerler. Böyle ağır kayıplar, hatalı çalışma tarzının ve kararlılıkla ezilmeyen teslimiyetçiliğin-tasfiyecilğin yol açtığı ağır bedeller olurlar.

1985 çalışma döneminde, yeni devrimci güçlerle bu yapıya mudahale edilir Tasfiyeci-teslimiyetçi güçler ayıklanarak ve çalışma tarzı geliştirilerek örgut ve çalışmalar sağlıklı bir yapıya kavuşturulur Bu temelde örgutlenme ve eylemsel faaliyetler yoğunlaştırılır. Genç'te, Lice'de Karakoçan'da dunyayı etkileyecek başarılı devrimci eylemler gerçekleştirilerek, faşist-sömürgeci duşmana ağır darbeler vurulur. Kitle ilişkileri geliştirilerek, daha güçlü mücadeleler için sağlam bir temel ve önemli bir hazırlık yaratılır

Mehmet GÜLER (Sinan): *Kaynarpınar-Karlıova, 1960*

12 Eylül öncesi Karakoçan, Bingöl, Dersim ve Varto alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 12 Eylül darbesine karşı Bingöl-Karakoçan alanında direndi 1983'ten itibaren Karakoçan, Kığı, Karlıova alanlarında devrimci faaliyet yurutttu Şehit Hüseyin DURMUŞ Grubu sorumlusuyken 23 Nısan 1985 günü Karlıova-Kaynarpınar direnişinde şehit duştu

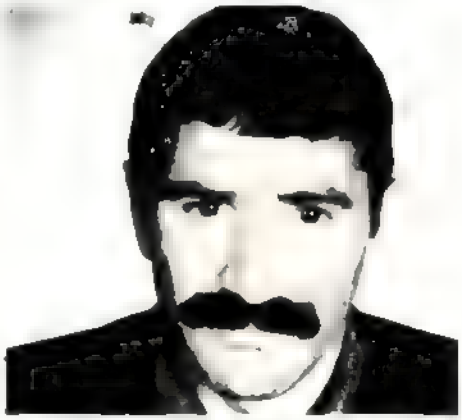

M. Emin HUNİK (Zafer): *Siverek,*

12 Eylül öncesi Siverek direnişine katıldı Lübnan-Filistin sahasında eğitim gordü. 1984'ten itibaren Şehit Mustafa MARANGOZ Grubu'nda faaliyet yurutürken 27 Nisan 1985 Çermik direnişinde şehit düştü.

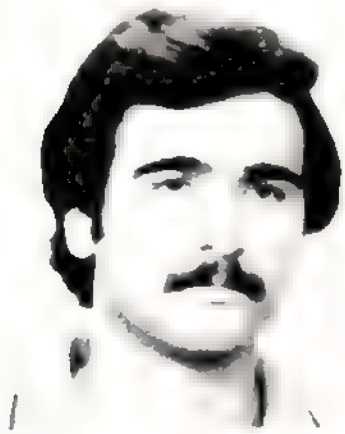

İmam Hüseyin BİLGİN (Süleyman): *Kığı, 1958*

12 Eylul öncesi Adıyaman bölgesinde faalıyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gordu ve çalıştı. Doğu Kurdıstan'da görev yaptı. 1983'ten itibaren Bingöl bölgesinde sorumlu olarak faalıyet yürüttü 23 Nısan 1985 gunü Karlıova-Kaynarpınar direnişinde şehit duştu

Cemal İBİŞÖKÇÜ (M. Kara): *Karakoçan, 1958*

12 Eylül öncesi Bingöl ve Karakoçan'da faalıyet yuruttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gordü Şemdinli'de çalıştı 1984'ten itibaren Bingöl bölge örgütünde çalıştı. 11 Nısan 1985'te Genç'te şehit düştü

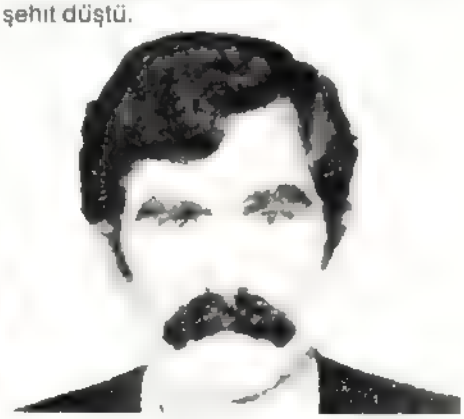

Sıddık BİLGİN : *Genç, 1952*

Yurtsever bir öğretmendi. Hareketimizin geliştirdiği mucadeleyi yakından izledi ve 15 Ağustos Atılımından sonra aktif bir taraftarımız haline geldi. 20 Temmuz 1985 günü köyü basan faşist ordu sürüsünün vahşi işkenceleriyle şehit duştu.

Bilge YUMUŞAK (Cabbar): *Kemalıye-Erzincan, 1960*

12 Eylül öncesi Elazığ'da faşistlere karşı savaştı. Diyarbakır zindanında bir yıl direndi. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'te Çatak'ta çalıştı. 1984'ten itibaren Şehit Mustafa MARANGOZ Grubu sorumlusu olarak Çermik-Ergani alanında faaliyet yürüttü. 27 Nisan 1985 Çermik direnişinde şehit düştü

Şehmus ŞİMŞEK (Ali): *Çermik,*

12 Eylül öncesi Çermik'te faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Şehit Mustafa MARANGOZ Grubu'nda faaliyet yürütürken 27 Nisan 1985 Çermik direnişinde şehit duştu

Abdurrahman ZOGURLU: *Diyarbakır, 65 yaşlarında*

Doğu ve Güney Kürdistan'daki savaşın içinde yıllarca yer aldı. '75 yenilgisinden sonra Diyarbakır'a döndü ve kısa bir süre sonra Hareketimizle tanışarak aktif bir sempatizan haline geldi. Sömürgecilerin öldürücü darbeleri altında hastalanıp 1 Haziran 1984 günü şehit düştü.

Dersim Direnişi

Dersim, Kuzey Kurdistan'ın önemli bir kısmını oluşturur. Heybetli bir coğrafyaya, güçlü kitle potansiyeline ve şirin bir yapıya sahiptir.

Dersim halkı, kendine özgü bir Kürtçe lehçesini konuşur ve Kürt halkının diğer kesimleriyle mezhep ayrılığı vardır. Bu ayrılıktan yararlanma, Kürdistan'da Kuzey-Güney, sunni-alevi çelişkisi yaratma, bu temelde halkı bölme ve birbirine karşı çıkarma, yüzyıllardır süren değişmez bir sömürgeci politika olur

Dersim aşiret ve kabileleri, 1930'lara kadar kendi alanlarında özerk ve özgür yaşarlar. '30'ların sonlarında, gelişen Türk sömürgeci işgaline karşı direnişe geçerler. Direniş kırılır ve Türk sömürgecileri tarafından vahşi bir katliam, bir soykırım uygulanır. Bu barbarlığın verdiği dehşetle sindirilen kitleler, bunun ardından "beyaz katliama" tabi tutulurlar Dersim'de ulusal özümsenme, Türk ulusal değerlerinin yayılması gelişir Bir de buna dayanılarak Kurdistan halkını içten bölme politikası yürütülür

Yaşadığı zulüm ve yoksulluk nedeniyle Dersim insanı düzene karşıdır, isyankardır Türkiye'de gelişen devrimci, ilerici hareketler hızla yankısını burada bulur Düzen sınırları içinde hareket eden 'solculuk", sosyal-şovenizm çok sayıda grup halinde burada boy verir Kurdistan halkının birliği ve kurtuluş mücadelesi bir de bu biçimde parçalanmaya çalışılır

Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, 1980 öncesi dönemde, Dersim'de önemli bir gelişme kaydeder. Türk sömürgecilerinin tüm bu politikaları boşa çıkarılmakta, tersi gelişmektedir. Bu durum, sömürgecileri büyük korku ve telaş içine düşürür ve dikkatleri üzerine toplar. 12 Eylül rejimi, Kurdistan Kurtuluş Hareketini ve önderi PKK'yi parçalayıp imha etme planında, yüzyıllardır geliştirilen bu politikaların uygulanmasına ve Dersim'de yarattıkları durumdan yararlanılmasına önemle yer verir. "Beyaz katliamın" ürünleri harekete geçirilir, teslim alınan birkaç hain ve provokatöre dayanılarak PKK'yi bölüp parçalamayı ve tasfiye etmeyi amaçlayan bir provokasyon hareketi geliştirilir. Eğer tüm Kürdistan düzeyinde bu başarı amazsa, en azından Dersim düzeyinde başarıya ulaşabilmeye büyük özen gös-

Mehmet ÖZGÜL (Serhat): *Ovacık,*

12 Eylül öncesi Çemişgezek, Ovacık, Hozat ve Elazığ'da devrimci çalışmalar yaptı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü Hêzil komplosundan (Şahin Kılavuz'larla birlikteyken) kurtulmayı başardı. Aralık 1985'te Çemişgezek alanında sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çarpışmada şehit duştu.

M. Zeki SÖYLEMEZ (Cahit): *Mazgirt, 1963*

12 Eylul öncesinde Dersim alanında çalıştı Bu arada üç kez tutuklanıp çıktı Filistin-Lubnan sahasında eğitim gördü Dersim alanında gorev yaparken, Kasım 1985'te faşist ordu sürüleriyle girdiği çarpışmada şehit duştu.

terilir. Ve böylece Dersim'den, PKK'nın ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin imha edilmesinde böyle alçakça yararlanılmak istenir

Kürdistan'da yeni direnişin örgütlenmeye baş anı dığı 1983'de Dersim'e küçük bir keşif grubu çıkarılır. 1984'de yeni gruplarla devrimci çalışma yoğunlaştırılır

Baki KAN (Seyfi); *Karabük Köyü-Elazığ, 1960*

12 Eylül öncesi Elazığ ve Dersim'de faaliyet yuruttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1984 baş arından beri Dersim alanında çalıştı Pertek yöresinde faşist ordu sureleriyle girdiği bir çarpışmada şehit duştu

Devrimci faaliyet, duşmanın bu oyunları ortamında kısmen zorlanır. Fakat Dersim halkı yurtseverdir, yoksuldur, zulmun en katmerlisini gormuştür, kendisini kurtuluşa götürecek çabaları kuvvetli sezgisiyle bilir ve sahip çıkar, destek verir. Bu ortamda, eski ilişkiler yeniden düzenlenir ve yeni örgütsel ilişkiler geliştirilir. Zira en çok destek, 1980 öncesi PKK'ye düşmanlık yapmak üzere aldatılmış olan kesimlerden alınır, yaşanan olaylar kitleleri eğitmiş, doğruyu göstermiştir

Bu temelde ve biraz gecikilmiş olarak 85 baharından itibaren devrimci eyleme geçilir. Örgüt yapısı yeni güçlerle artırılır

Kazım YETİM
Gündüz TİLEK (Hüseyin)
Mehmet .... (İnce, Alihaydar)
Yılmaz KAYAOĞLU (Mehmet)
... (Cemal) .

ve çalışma tarzı geliştirilir Devrimci faaliyet böylece yoğunlaştırılır. Kırda ve şehirde askere, polise, ihbarcıya, ajana, provokatöre darbe vuran bir dizi başarılı devrimci eylem gerçekleştirilir. Yediği ağır darbeler ortamında düşman şaşırır, c ddi bir sarsıntı geçirir. Gelişen mucadele kitleleri derinden etkiler, umut ve coşku gel şir, kitlelerin mücadeleye aktif desteği ve katılımı artar. Böylece devrimci örgutlenme daha güçlu savaşlara temel olacak duzeyde sağlamlaşır, gelişir. Mevcut gel şmeleri ezebilmek için düşman vahşi saldırılarını yoğunlaştırır. Savaş ortamı kızışır ve yaygınlaşır. Böyle bir gelişme ve mucadele ortamında, 1985 güzunde meydana gelen bir dizi carpışmada, M Zeki SOYLEMEZ, Mehmet ÖZGÜL Kazım YETİM vd. yoldaşlar, duşmana karşı kahramanca savaşarak şehit duşer er, Dersim toprağını yeniden sular ve kızı aşt rır ar!

1985 Dersim direnişi, ulusal kurtu uş mucadelemizde buyük gorevler yerine getirmiştir. Faşist-sömurgeci düşmanın barbarca saldırılarına ve iblisçe oyunlarına rağmen Dersim direnmişt r, duşmana karşı tum Kurdistan'la birlikte ve kopmaz butunluk içinde direnmiştir Bu direniş, "Kurdistan ın kurtuluşu için silah kullanmak halkı kat lama götürur" diyenlerin alçaklığını bir kez daha gözler önune sermiştir. Bu direniş yuzlerce yıllık sömurgeci politikaları yerle bir etmiş her tur u oyunu bozmuş, tasfiyeci-provokatör çabalara öldurucü darbe vurmuştur. Art k hiçbir oyun tutmayacak, Dersim'in geleceği bu biçimde kurulacaktır

Adıyaman-Urfa Direnişi

Kurdistan'ın batısında yer alan Adıyaman ve Urfa yöreleri, 1980 öncesinde u usal kurtuluş mucadelesinin en çok geliştiği alanlardır Bu nedenledir ki, 12 Eylül re,ımının baskı ve zulmunu en çok bu alanlar yaşam şlardır

Yeni dönemin pratik çalışmalarını örgutlemeye başlarken, 1983'de bu alana da küçük devrimci gruplar çıkarılır. 1983 y lı içinde Urfa ovas.nın çeşitli alanlarında çalışılır, eski devrimci ilişkiler yeniden duzenlenir, fakat Adıyaman'ın dağlık alanlarına ulaşı amaz. Sadece ovada sürdurulen devrimci çalışmalar ise fazla gelişme katedemez

Bu durum değerlendirilerek, 1984 yılında, daha buyük devrimci güçlerle Adıyaman'ın dağlık alanlarına çıkılır. Belli bir düzenlenmeyle Adıyaman'dan Fırat boylarına doğru propaganda çalışmaları yaygınlaştırılır. 15 Ağustos devrimci atılımının etkisi çalışma zeminini daha da ge iştirir. Bu temelde kitle ilişkilerini güçlendirme ve örgute yeni güçler kazanma doğrultusunda çalışmalar yoğunlaşır. Ve çalışmalar önünde engel olan güçlere

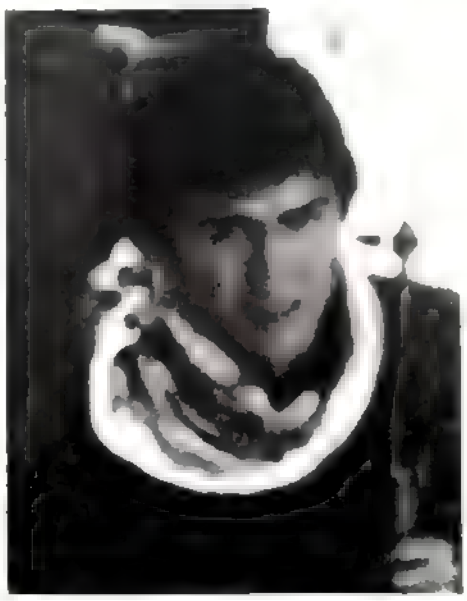

Faik ALAGÖZ: *Adıyaman, 1964*

1980 döneminde Hareketle ilişkiye geçti. Bir süre Parti ile ilişkisi koptuktan sonra 1983 sonlarında yeniden ilişki kurdu. Ortadoğu alanında eğitim gordu Kendi yöresinde görev yaparken, 9 Ekim 1984 günü çatışarak şehit duştu.

A. Rıza SÖYLEMEZ: *Adıyaman: 1955*

Çok genç yaşta zorlu görevler yerine getirdi. Yurt dışına çıkış için beklerken, 9 Ekim 1984'te sığınaklarının bir ihbar sonucu basılması uzerine çatışarak şehit duştu

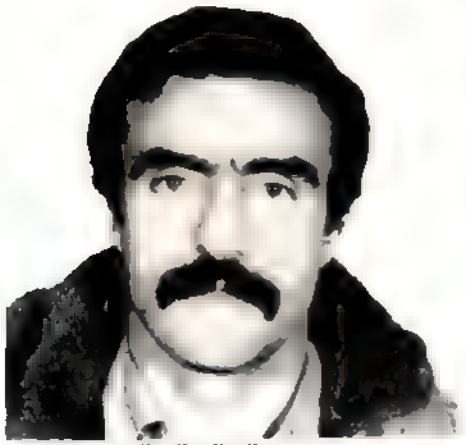

Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı): *Adıyaman, 1956*

12 Eylül öncesi Adıyaman'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü ve çalıştı. İsrail zindanlarında siyonizme karşı direndi. Sorumlusu olduğu grupla birlikte 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştu

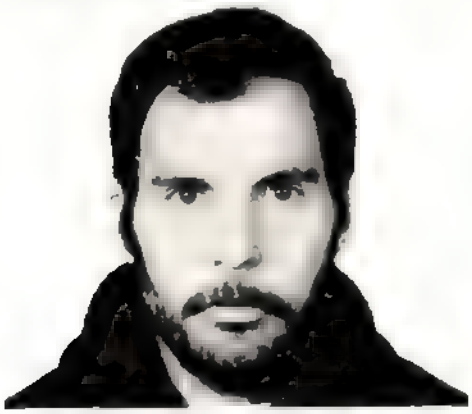

Mehmet YEŞİLLER (Hıdır): *Adıyaman, 1964*

Yoksul köylülukten saflarımıza katılan bir savaşçıydı. Ortadoğu alanındaki Parti okullarında siyasi ve askeri eğitim gördü. Urfa yöresinde devrimci faaliyetler yürütürken, 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü

İmam Hüseyin COŞKUN (Mehmet): *Adıyaman, 1964*

1979'larda çok genç yaşta saflara katıldı. 1984 sonunda yurt dışına çıkarak Parti okullarında eğitim gördü 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştu

yönelik bir dizi eyleme başvurulur. Alanda darbe yiyen düşman, operasyonlarını artırır, böyle bir ortamda faşist ordu güçleriyle devrimci kuvvetler arasından bir dizi silahlı çarpışma olur. Bu çarpışmalar içinde, son ana kadar kahramanca savaşan ve düşmana ağır darbeler vuran Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlar, şanlı bir direniş göstererek şehit düşerler.

Genel gelişmelere bağlı olarak, 1985 yılında bu alanlarda da devrimci çalışmalar daha da geliştirilmeye yönelinir. Yeni devrimci gruplar hazırlanarak, özellikle dağlık alanlarda üslenmeyi geliştirici çalışmalar yapmak üzere Adıyaman yöresinde görevlendirilir. Alana gitmekte olan bir grup devrimci, bir hainin ihbarı sonucunda Bozova'nın kırsal kesiminde 20 Mayıs 1985 günü, düşman tarafından kuşatılır. "Teslim ol" çağrılarına ateşle

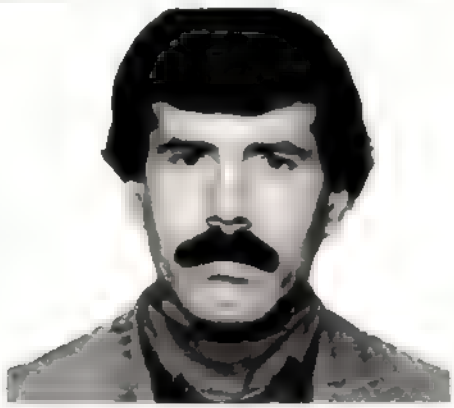

Hacı Ahmet YAPICI (Faik): *Kahta, 1960*

12 Eylül öncesi saflarımıza katıldı. Cunta sonrasında bir süre tutuklu kaldı ve direndi. 15 Ağustos'un ardından Parti okullarında eğitim gördü. HRK birliğinin bir savaşçısı olarak ülkeye döndü. 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü

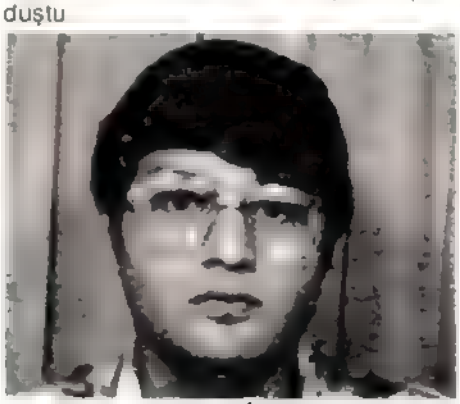

Ali Kamber DEMİR (Bawer): *Yavuzeli-Antep, 1963*

Türk asıllı bir enternasyonalisttı. Antep'te devrimci faaliyetler yürüttü. Bir süre Almanya'da ailesinin yanında kaldı. Bu süre içinde o alandaki çalışmalara da katıldı. Parti okulunda eğitim gördü Urfa yöresinde devrimci faaliyetler yürütürken 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü.

karşılık veren devrimci güçlerle faşist ordu birlikleri arasında saatlerce çarpışma sürer. Koşulların olumsuzluğuna rağmen son mermilerine kadar savaşan ve düşmana ağır kayıplar verdiren Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı), Mehmet YEŞİLLER (Hıdır), Ali Kamber DEMİR (Bawer), İ. Hüseyin COŞKUN (Mehmet), Hacı Ahmet YAPICI (Faik) yoldaşlar, kahramanca direniş göstererek şehit düşerler.

Bu direnişlerden alınan güçle devrimci çalışmalar daha da yoğunlaştırılır. Alana yeni devrimci güçler gönderilir. Şehitlerimizin intikamını alan başarılı eylemlerle düşmana ağır darbeler vurulur, kitle ilişkileri ve örgütlenme daha da geliştirilir. Kahramanca direnişlerin ve yapılan devrimci çalışmaların kitleler üzerindeki etkisi büyüktür. Böylece, daha güçlü mücadeleler için yeterli ve sağlam temeller atılmış olur.

Mardin'de Gelişen Devrimci Mücadele

Mardin, Kuzey-Batı Kürdistan'ın güneyi boyunca uzanan, dağlık ve ovalık alanlardan meydana gelen geniş bir alandır. Çok güçlü bir yurtsever kitle potansiyeline sahiptir. 1980 öncesinde Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bu alanda geniş olarak gelişmiş ve kitleselleşmiştir. Bu nedenle, 12 Eylül rejiminin baskı ve zulmü en ağır bir biçimde bu alanda da yaşanmıştır.

Alanın konumu ve hareketin kitlesel gücü nedeniyle, en ağır baskı ortamında bile alandaki devrimci ilişkiler ve çalışmalar kesintisiz sürmüştür. 1982 sonlarından itibaren ise bu çalışmalar daha örgütlü hale getirilmeye ve güçlendirilmeye yönelinmiştir.

1983 yılında küçük devrimci gruplarla alanın uygun yerlerinde çalışılır. Bu çalışmalarla eski kitle ilişkileri yeniden düzenlenir ve yeni ilişkiler yaratılır. 1984'de alandaki örgütlenme ve devrimci çalışma daha da geliştirilir. Faaliyetler alanın tümünü kucaklayacak düzeye yükseltilir. 15 Ağustos devrimci atılımı, Mardin halkı tarafından büyük bir coşkuyla karşılanır. Kitleler, devrimci mücadeleyi büyük güçle desteklemeye ve katılmaya yönelir. Devrimci ortam hızla kabarma gösterir. Alandan büyük korkuya kapılan düşman, yeni güçlerini sevkederek alana yüklenir. Ne yazık ki, bu ortamda devrimci güçler görevlerini yeterince yerine getiremezler. Dar ve çekingen bir yapı içinde kalarak, düşman saldırılarını kırmaya ve kitle kabarışını yeterince eyleme geçirmeye yönelemezler. Bu ortamda, ihbar sonucu düşman tarafından Midyat'ta kuşatılan Ziyattin ÖZER (Yasin) yoldaş, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşer.

Devrimci yapıdaki bu geri durumu aşmak için çalışmalar sürdürülür. 1985'de etkin bir mücadele yürütebilmek için

alana yeni devrimci güçler gönderilir. Çalışma tarzında ve örgütlenmede yetkinleşmeye çalışılır. Bu temelde, Yasin yoldaşı ihbar edene darbe vurulur, ihbarcı yapıya karşı başka eylemlere girişilir. Midyat alanı hızla kızgın bir eylem alanı haline gelir. Bu durumda düşman saldırılarını bu alanda yoğunlaştırır. 24 Mart günü Midyat'ın kırsal kesiminde meydana gelen bir çarpışmada, alanda sorumlu olarak çalışan Huseyin ALTINTAŞ (Mehmet) yoldaş, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşer.

Geliştirilen örgütlülük temelinde 1985 yılı boyunca devrimci çalışmalar yoğun olarak sürdürülür. Faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına karşı bir dizi başarılı silahlı eylem gerçekleştirilir. Derik, Ömerli, Kızıltepe merkezlerinde devrimci eylemler konur, sicilli halk düşmanı Mensuri ağası vurulur. Böyle etkin bir mücadele ortamında, Kızıltepe yakınlarında faşist ordunun iki aracının tahrip edildiği bir çarpışmada Sait AKSOY yoldaş, Midyat'ın kırsal kesiminde meydana gelen başka bir çarpışmada ise Suleyman ORAK (Menar) yoldaş, faşist ordu güçlerine karşı kahramanca savaşarak şehit düşerler.

Gösterilen direnişin, akıtılan kanın, alanın tümüne yayılan devrimci eylemlerin kitleler üzerindeki etkisi büyük olur. Bütün alan devrimci çalışmaya açılır, her alandaki kitlelerin mücadeleye etkin desteği gelişir, çok sayıda yurtsever mücadeleye katılmak için akın eder. Devrimci örgütlenme genişler, kitlelerin hareketliliği bilinçli bir gelişme kateder. 1984'de başarılamayan 1985'de kısmen başarılır. Ve güçlü bir devrimci savaş yürütmek için sağlam bir temel hazırlanmış olur.

Sait AKSOY (İsam): *Derik, 1950*

Mardin alanında sömürgeciliğe ve feodallere karşı mücadele etti. 1983'te Ortadoğu alanındaki Parti okullarında eğitim gördü. 1984'te tekrar ülkeye dönerek aynı yörede faaliyetlere başladı. 18 Ekim 1985 günü Kızıltepe eyleminde şehit düştü.

Zübeyir YILDIRIM: *Mardin, ...*

Ömeran aşiret reisi, yurtsever bir Kurdistanlıydı. Devrimcilere yardım ettiği, onlara yiyecek verdiği ve yataklık yaptığı iddiasıyla Şubat 1986'da Mardin Tugayında işkencede katledildi.

Hüseyin ALTINTAŞ (Mehmet): *Siverek, 1958*

12 Eylül öncesi Kahta-Siverek alanında direnişe katıldı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1983'te Viranşehir, Siverek alanlarında çalıştı. 1984'ten itibaren Mardin'de faaliyet yürüttü. Mardin bölge sorumlusu iken 5 Mart 1985'te Midyat-Kerboran direnişinde şehit düştü.

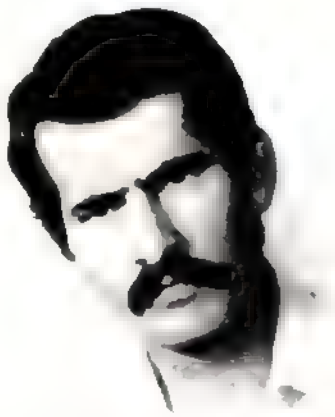

Süleyman ORAK (Menar): *Midyat, 1956*

1978'lerden itibaren profesyonel olarak çalıştı. Midyat-Gercüş alanında ön saflarda görev yaptı. Lübnan-Filistin alanında eğitim sorumluluğu yaptı. 1983'te Midyat, İdil, Gercüş alanlarında sorumlu düzeyde faaliyet yürüttü. Aralık 1985'te bulundukları köyü kuşatan faşist ordu sürüleriyle çatışmaya girerek grubunu kurtarmayı başardı ve kendisi kahramanca çatışarak şehit düştü.

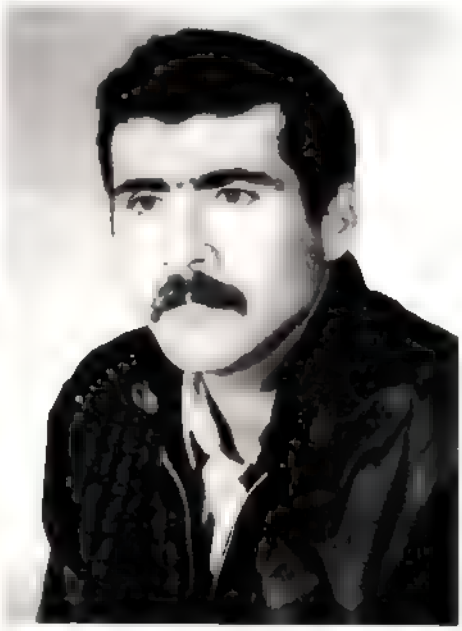

Ziyattin ÖZER (Yasin): *Beşiri, 1955*

Batman'da işçiydi. 12 Eylül öncesi Batman'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1982'den itibaren İdil, Midyat, Batman alanında devrimci çalışma yürütürken Aralık 1984'te Midyat'ta şehit düştü.

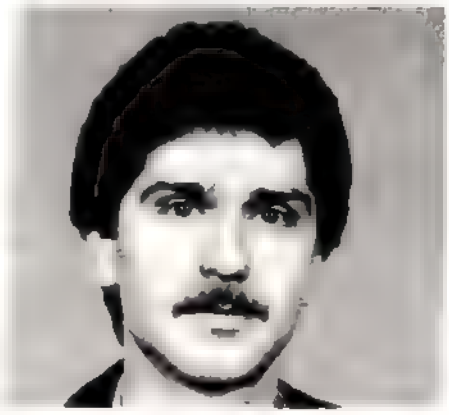

Semir Mehmet (Ahmet); *Lubnan, .*

Yıllar önce Lübnan'a yerleşen Kürdistanlı yurtsever bir ailenin çocuğu olarak o alanda saflarımıza katıldı. O alandaki bir Parti okulunda eğitim görürken, bir kaza sonucu şehit düştü.

X
KÜRDİSTAN'IN KURTULUŞU İÇİN SAVAŞANLAR KAZANACAK!

Bugun Kürdıstan'da hiç kimsenın inkar edemedığı yaşanan bir gerçeklik var **Savaş!** Faşıst Türk sömurgecıleri, çağdışı kölecı egemenlıklerını yaşatabılmek ıçın, butün olanaklarını seferber ederek, tum guçlerini kullanarak, her türlu yontemi uygulayarak, emperyalist efendilerine da yanarak, yerli ajan-ışbirlikçi uşak takımından yararlanarak, Kurdıstan halkına karşı, faşıst-sömurgecı, saldırgan, vahşi ve barbar, imha edıcı, haksız bir savaş yürutmektedir. Kürdıstan halkı, faşıst-sömürgecılığı ve aşıretçi-feodal gericiliği yıkıp kurtuluşunu sağlayabılmek, ulusal ve toplumsal varlığını koruyup geliştirebılmek ıçın, var olan gücunü ve olanaklarını harekete geçirmek, birliğini ve örgütlenmesını yaratarak, yaşayan canlı potansıyelını ayaklandırarak, dişini tırnağına takarak, dünya devrimci ve ılerıcı güçlerının desteğını sağlamayı geliştirerek, faşıst Turk sömürgecılığine karşı kendı yöntemlerıyle dırenmektedir; ulusal ve toplumsal kurtuluşçu, koruyucu ve geliştirici, çağdaş, haklı bir devrimci savaş vermektedir.

Bu savaşı başlatan ve gelıştıren Türk hakım sınıflarıdır. Kurdıstan halkı, sadece kendısine yönelttilen kölecı ve ımhacı saldırganlığa karşı, ulusal ve topiumsal varlığını korumak, kurtuluşa ulaşmak, bağımsız ve özgür gelişimini sağlamak için dırenmektedir. Kurtuluş savaşı vermektedir. Eskıden, bunu parça parça ve isyanlar bıçımınde yapar. Daha sonra, belli bır sürede artık isyan da edemez, durumu son derece kötüdür, olumsuzdur, ulusal ve toplumsal varlığı tehlikededir. Ve bu durum ıse, yakın dönemde karşıtına dönüşür. 1970'lı yılların başından ıtıbaren, Kuzey-Batı Kürdıstan'ın tumünde, sıfırdan başlayıp buyüyen, en basıtten en karmaşığa doğru gıden, adım adım gelişen bır ulusal kurtuluş mucadelesi başlar. Bu mücadele, gıderek halkı kucaklar, örgutünü yaratır, önderliğine kavuşur ve günumüzde ise, dunyayı etkileyen ve duşmanının ödunü patlatan bir devrımci dırenış savaşı duzeyıne ulaşır. Boylece Kurdistan da bir devrım hareketi başlar ve toplumsal yaşama gire gire gelişir. Ve, bütün bu gelişmelerin altında tek bir ımza vardır: PARTİYA KARKERÊN KURDİSTAN (PKK)! Kürdıstan Ulusal Kurtuluş Devrımı ile PKK, etle tırnak gibi birbırıne bağlıdır.

Bu mücadele faşıst Turk somürgeciliğine ve gericiliğe karşı direniş, önce ideolojik mücadele olarak başlar. Duşünsel bağımlılığa, işbirlikçi reformist ve teslimiyetçi düşüncelere karşı isyan edilir, mücadele verilir. Böyle bir mücadele ile Kurdıstan devrımının terorısi yaratılır ve devrımci ulusal kurtuluş programına varılır. İnsan düşüncesine sömürgeciliğin ve aşıretçi-feodal gericiliğin egemen olduğu, Kürdıstan için bağımsız düşuncenın bulunmadığı ve en ağır "suç" sayıldığı bir ortamda böyle gelişmelere ulaşmak tarihidir, geleceği belırleyicidir, kesin bır donum noktasıdır ve en zor ışın başarılmasıdır Dönem, ideoloıik mücadele, teori ve program alanlarında gelişme dönemidir.

Bu mücadele, daha sonra pratik-örgutsel çalışma, eylemsel faalıyet olarak gelişir Proletaryanın devrimci partisi olarak PKK'nin örgutlenmesine ve bunun etrafında yurtsever halk kıtlelerının örgutlü birliğinin yaratılmasına girişilir. Sömürgeciliğe ve aşıretçi-feodal gericiliğe karşı devrımcı şiddet temelinde bir mücadeleye başlanır. Ajanlaşmış yapı ve kurumlara, ajanlara, faşıstlere, resmi-sıvil polis güçlerine, baskıcı asker-sivil yöneticilere, yerel gerıcı zorbalara karşı sılahlı eylemler gerçekleştirilir. Sömürgeciliğe ve gericiliğe, halk duşmanlarına karşı, değil eyleme girişmek, söz söylemenin bile en ağır "suç" sayıldığı ve toplum eylemsiz kılınarak adeta susturulduğu bır ortamda, böyle bir siyaset doğrultusunda, ulusal kurtuluş uğruna devrımcı savaşa girişmek büyük ve yürekli bir ıştir, toplumun geleceğini yaratmaya yönelmesini başlatan tarihi bir olaydır. Böyle bir mücadeleyle, Kürdıstan devrımının pratik hattı, taktığı yaratılır, ve hareket bütünlüğe ulaştırılır. Dönem, taktık alanda gelişme, pratik dırenışı başlatıp geliştirme dönemidir.

Kürdıstan'ın kurtuluşu uğruna gelişen devrimci direniş mücadelesi, azgın faşıst-sömurgecı saldırılarla karşılaşır. Sömürgecı egemenlik bıçım değiştirip faşıst dıktatörlüğe vararak, karşıtlarını ezmek üzere yoğun saldırıya geçer. Partiyi ve mücadeleyi korumak ve yeni hamlelere hazırlamak sorunu ortaya çıkar. Mevcut koşullarda bu, ancak dırenmek ve uluslararası alana açılmakla mümkündür. Devrımcı yapı, örgutlü saldırıyı öğrenmıştır, şımdı de örgutlü geri çekılmeyi başarmalı ve böylece devrımcı eğitimini geliştırmelıdır Dönem, Partıyı koruma, dirençi sürdürme, uluslararası alana açılma ve yeni hamlelere hazırlanma dönemidir Böyle bir manevra başarıyla yapılarak, butun bu çalışmalar başarıyla surdurülerek temel devrimci görevler başarıyla yerıne getırılır, faşıst-sömürgeci saldırılar boşa çıkartılır. Parti ve mücadele böylece olgunluğa ve sağlamlığa ulaşır.

Yapılan hazırlıklar temelinde 1983'den ıtıbaren yeni bir pratik çalışma surecine girilir. En ağır baskı ortamı, azgın faşıst-sömürgecı saldırılar ve büyük zorluklar göğüslenerek yeni bir direniş hamlesi geliştirilmeye çalışılır. Devrimci hamlenin doruğu 15 Ağustos devrimci atılımı olur. Karşı-devrımin saldırılarına karşı, devrım böyle bir saldırıcı dırenişe geçer. Duşman bütün gucünü seferber ederek saldırılarını yoğunlaştırır, her türlü yönteme başvurur, her türden vahşetı uygular. Devrımcı hareket her türlü saldırganlığa karşı kahramanca dırenir, duşmanı kendi anladığı dılle yanıtlar, devrimci savaşı geliştirir. Devrımcı direniş ve devrimci savaş tüm Kurdıstan'a yayılır, gelişir, buyür... Hareket ulusal ve uluslararası alanda büyuk güç kazanır. Örgüt tüm ulkeyi ve kıtleleri kucaklar, halk kıt'elerının devrımcı mucadeleye katılımı artar. Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nın örgutsel inşası pratik gelişme kateder, Halk sılahlı kuvvetlerının, gerilla birliklerının örgütlülüğu ve eylemliliği gelişir. Bu da, ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinde yeni bir gelişme dönemi olur. Faşist-sömurgecı saldırganlığa karşı devrimci dirençi geliştirme dönemidir. Ulusal kurtuluş mücadelemizde tarihi bir olay, tarihi bir dönemeçtir. Faşist-sömürgeciliğe ve onun en gozde kurumu olan faşist ordusuna büyük darbeler vurulur, geriletilir. Kurdıstan Ulusal Kurtuluş Hareketi yenılmez ve yıkılmaz bır güç olarak kendini kanıtlar, gelişme kateder.

Dönemin kendıne özgü ayırıcı özellikleri vardır. Duşman tüm gücünü ve tüm kurumlarını harekete geçirerek, her türlü vahşi yöntemi uygulayarak saldırır, savaşı boyutlandırır, yoğunlaştırır. Sorunu, kendisi için bir ölüm-kalım olayı olarak görür. Kuçük-burjuvazi devrime sırt çevirmıştir, mucadele kaçkınıdır, faşıst-sömürgeci saldırganlığa karşı savaşmayı duymaktan bile korkmaktadır. Reformist-milliyetçiliğin ve sösyal-şovenizmin ne demek olduğu pratikte daha çok görülür, bu sahtelikler maskelerını kaybederek gerçek yerlerinde daha açık otururlar, tam bir teslimiyetçilik ve tasfiyecilik olarak düzenin "sol" tarafı olduklarını açıkça gösterirler, Ve devrıme karşı bu düzeyde bır savaş yürütürler. Ağır baskı altında ve geri bir durumda olan halk kitleleri eylemsizdir, eyleme katkamamaktadır, kıtle eylemliliği yok denecek kadar zayıftır, ancak etkın devrımcı çalışma ve mücadele ortamı da gelişebilmektedir. Devrimci hareketin önemli hazırlıkları vardır, fakat kıtle bağları epeyce zayıftır, tüm devrımcı görevler bir avuç devrimci kadronun omuzundadır. Mucadele ortamı oldukça serttir, amansız bir savaş ortamıdır. Ve bu savaş muazzam dengesizlikler ortamında olmaktadır. Her şey öncü devrımcı güçlerin omuzundadır ve onların faalıyetıyle gerçekleşmektedir.

Böyle bir ortamda yürütulen devrımcı direniş mücadelesının anlamı ve önemi büyük ve tarihıdir. Bu anlam, devrımın yaşaması, gelişmesi ve en anlamlı bir top-

lumsal yaşam bıçımi olarak kitlelerin karşısına çıkmasıdır. Faşist-sömürgecilığın pratikte geriletilmesi ve ölümünün belirlenmesidir. Her koşul altında ulusal kurtuluş uğruna savaşılacağının gösterilmesi, en zor ortama göğüs gerilerek devrimci mudahalede bulunulması, ulusal kurtuluş hareketının kesin, dönülmez ve yenilmez kılınmasıdır.

En ağır ortamda yurütülen devrimci savaşla, dönemin devrimci görevleri esas olarak başarılmıştır. Faşist-sömürgeci saldırganlık durdurulmuş, darbelenmiş, karanlık egemenlik dönemi kırılmıştır. Yeni bir devrimci gelişme dönemi yaşanmış, devrimci kitle eylemliliğinin önü açılmış ve devrimci kitle potansiyeli geliştirilmiştir. ERNK'nın ve HRK'nin doğuşu yoğun bir devrimci savaş ortamında ve devrimci çizgiye uygun olarak gerçekleştirilmiş, Partisi önderliğinde savaşan Kürdistan halkı, cephesine ve ordusuna kavuşturulmuş, tüm halk kitlelerini kucaklayıp birleştirecek örgutsel ve eylemsel açılım yapılmıştır. Bu dönemde de, pratik çalışmada önemli hata ve eksiklikler ortaya çıkmış, bunlar devrimci mücadeleyi ve örgütlenmeyi zayıf bırakmış, daha büyük çarpışmaların ve savaşın ortaya çıkmasını önlemiş ve fakat devrimci çizgide yürünmesini ve temel devrimci görevlerin başarılmasını engelleyememiştir. Hata ve eksiklikler pratik mücadeleyi zayıf bırakıcıdır, fakat verilen devrimci direniş mücadelesinin ve yaratılan devrimci gelişmelerin görkemliliğini gölgeleyici değildir.

Gelecek 15 Ağustos devrimci direnişi uzerinde yükselecektir. Böyle bir direnişle, Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşanacak büyük devrimci gelişmelerin ve verilecek görkemli devrimci mücadelelerin güçlü hazırlıkları yapılmış, önemli veriler hazırlanmıştır. Bu temelde, devrim, tarihi gelişmelere yüruyecektir. Kürdistan'da silahlı devrim hareketi büyüyecek, siyasi ve silahlı ordulaşma gelişecek, kitlelerin silahlı devrimci eylemliliği ve isyanı ortaya çıkıp yayılacak, ulusal kurtuluş devriminin Kürdistan halkı ve toprağı üzerindeki egemenliği ve devrimci hareketin yönetimi sürekli yaşanacak gelişmeler olacaktır. Kürdistan şehirlerinde ve tüm Türkiye'de kitle eylemliliği, faşist diktatörlük üzerine halkın yürüyuşü ve parça parça da olsa halk ayaklanmaları bıçiminde gelişmeler ortaya çıkacaktır. Bütün bu gelişmelerin eşiğine gelinmiştir, halk potansiyeli bu yönde ilerletilmiştir. Daha şimdiden ortaya çıkmaya başlayan böyle bir olay, önümüzdeki dönemin pratik yaşamı olacaktır.

15 Ağustos devrimci direniş döneminin mücadele ve halk tarihimizdeki anlamı ve önemi buyuktür. Bu dönemde de, Kürdistan gerçekliği en anlamlı bir bıçimde yaşanmıştır. Harcanan en değerli emeklerle, yüzlerce en değerli şehit kanıyla kurtuluş savaşı geliştirilmiş, düşmana ağır darbeler vurularak direnen Kurdıstan gerçeği gelişlirilip yaşatılmıştır.

Kürdistan'da yaratılan bütün bu devrimci gelişmeler, en önde direniş şehitlerimizin adlarıyla anılır. Onlar, yeninin, iyinin, haklının, gelişmenin, yaşamın kendisidirler. Onlar, zifiri karanlıkları aydınlatan kurtuluş ışığıdırlar. Onlar, en zor koşullarda bile düşmana sürekli saldıran korkusuz yureklerdir. Onlar, kurtuluş mucadelemizin gerçek ve ebedi kurmayları sürekli yol göstericisidirler Onlar, son ana kadar onuru koruyan gerçek ve ölumsuz halk kahramanlarıdırlar Onlar, her koşul altında, sıkışan ve zorlanan herkese güç veren en yuce değerlerdirler

Onlar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesinin gerçek sahipleri, Kürdistan halkının en değerli, en yiğit evlatlarıdırlar

Onlar, gerçek anlamda Kürdistan'ı yaşayan ve yaşatanlardır... Canlı Kurdistan Onlardır!

Bızde, Onlar'ın ışıklı yolundan yürümeyi başarmak, edilmiş yeminimize bağlı kalmak ve "devrimde zaferi yaratmak" için kararlılıkla savaşmak düşer!..

Kurdıstan'a ve Kürdıstan halkına, Onlar gibi en yuce değerleri yaratan güç PKK'dır. Onderliğiyle, şehitleriyle, kadrolarıyla, esirleriyle, sempatizanlarıyla, taraftarlarıyla PKK direnen halktır, halkın öncusudur, yol gösterıcısi ve yönetıcısidir. PKK, geçmişle geleceği birbirine bağlayan ve geleceği yaratandır. PKK, direnen ve yaşayan Kürdıstan'dır!..

PKK'nin doğru devrimci çizgisinde, 15 Ağustos ruhuyla Kürdıstan'ın kurtuluşu için savaşanlar kazanacaktır!..

Zafer Bizim Olacaktır!..

YAŞAYACAK
ÖLÜMDE YAŞAMI YARATANLAR

Yürek ayaklandı...
beyin ayaklandı...
toprak ayaklandı...
ve türküsünü söyler
isyanın
çocuklarımız.
Çıplak bedenlerimizden
öreceğiz
geleceğin
yıkılmaz eserini.
Doğuracağız
avuçlarımızda
yeni sabahların
güneşini.
Savaşta döllenir
toprak
özgürlüğe.
İşte doğduk
yüreklerimizle
özgür.
Çiçeklendi kıpkızıl
dorukları dağların.
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman
geçecek.
Sıkı tut
elimden.
Bile yüreğini
bir hançer gibi
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman
geçecek.
Türkülerin
uzun olmalı...
her adımda
coşturan seni.
Sert olmalı
adımların
bastıkça
yeri göğü
titreten.
Solukların
derin olmalı
çekmeli ciğerlerine
bütün havasını
ülkenin.
Kokla...
kokla
burcu
burcu dağları.
Barut kokar,
yasemınler kokar
okşar yüzünü
sabah rüzgarların.
Ne kadar da
delici gözlerin,
ufukların
ötesini görür.
Ne kadar da
yaratıcı ellerin,
en guzel
biçimleri verir.
Nasıl da
sevda ile
çarpar yüreğin,
dillenir
coşarsın
sular gibi...
kuşlar gibi
kavgadasın çünkü
yarınların kavgası.
Ve zafer
ellerındedir çünkü.
Söyle...
söyle
zaferin türkusünü.
Sen yarattın
hakettin çünkü.
Ayaklansın yürek
ayaklansın beyin
ayaklansın toprak
her şey kalksın
isyana,
halkım
özgurlüğe
yurüyor çunku.
Sert bas
ayaklarını yere...
gür çıksın
sesin...
cıvıldayın
çağlayın kuşlar.
İşçiler,
indirin şarteller.
Köylüler
yurüyün tarlalardan,
başaklar
nasılsa kavrulur
isyanın alevinden.
Şimdi
yürüyüş zamanıdır...
işçisi köylüsüyle
erkeği kadınıyla
en önde
şehitler ordusu.
Daha sık olmalı
saflar,
daha sert basın
toprağa,
daha gur
daha gür
haykırın
özgürlük türkümüzü.
En önde
şehitler ordusu..
alevlenen yüreklerimiz
dalgalansın en önde.
Esin
rüzgarlar esin
bin yılların
köleliğine inat.
Dalgalansın
en önde
alevlenen yüreklerimiz.
Ulaşsın sesi
yaşayan Kürdıstan'ın.
Böyle yaşar bir halk diye,
böyle yaratılır bir halk diye.
Yaşasın ölümde yaşamı yaratanlar!..

15 AĞUSTOS DEVRİMCİ ATILIMI PROLETARYA DEVRİMCİLİĞİNİN KESİN ZAFERİDİR

Devrim, ideolojiden politikaya, kültürden sanata, ahlaktan felsefeye, ekonomiden toplumsal yaşantıya ve bunlara ait tüm kurum ve kuruluşlara kadar, çağla uyuşmayan, çağdaş gelişmenin gerisinde kalmış, tersine böyle bir gelişmenin önünde engel olan, durduran, gericileşmiş, mutlaka sökülüp atılması gereken, eskiye ait ne varsa hepsinin yıkılması ve yerine yenisinin inşa edilmesi, bunun köktenci bir tarzda yapılması olayının adıdır. Başka bir deyişle, "eski yerle bir edilmeden yeni inşa edilemez" kanununun adıdır. Hele bu ulusal kurtuluşçu anlamda, hem de proletarya önderliğinde sömürgeciliğe ve yerel gericiliğe karşı bir devrim ise, yabancı olanın, eski olanın sökülüp atılması, yerine yeninin ve proleter anlayış doğrultusunda yerlinin geçirilmesi gerçekliği bir o kadar kesinlik kazanır. Kürdistan'da böyle bir kanun gerçekleştirilmeden, ilericilik, çağdaşlık adına herhangi bir gelişmeden bahsetmek mümkün olamaz. Tersine, böyle bir gelişme katedildiği, eski ve yabancılara ait olan her şey sökülüp atılabildiği oranda çağdaş bir gelişmeden bahsedilebilir.

Partimiz böyle bir gerçekliğin bilincinden hareketle, böylesi bir gelişmeyi yaşatacak ve devrim adına her şeye önderlik edecek olan inşasına başladığı ilk anda, böyle bir ruh, böyle bir heyecanla yaşadı ve her türlü gelişimini bu temelde sağladı. Bu temelde, 1973-78 yılları, Kürdistan halkı ve proletaryası adına ideolojik anlamda gerçek bir devrim yaşanmıştır. Toplumsal gelişmenin devrimci bir tarzda ilerlemesini engelleyen ve sömürgecilikten, yerel gericilikten, sosyal-şovenizmden, küçük-burjuva reformizminden kaynaklanan her türlü sapık ideolojik eğilim büyük oranda geriletilerek, bunun yerine halkımızın kurtuluşuna önderlik edecek bırıcık ideoloji olan Marksizm-Leninizm geçirilmiş ve bu halkımıza mal edilmiştir.

1978 bu ideolojinin program düzeyine çıkarılarak politik örgütüne ulaştırıldığı ve politik bir atılımın gerçekleştirildiği bir dönemdir. Böyle bir atılımla, güçlü bir ideolojik temel üzerinde, Kurdistan'da Kurdistan'ın inkarı temelinde kurulmuş siyaset ve örgütlenmelerin yerine halkımızın çıkarına hizmet edecek, eskiyle günbegün dövüşerek gelişecek bir siyaset ve bunu yerine getirecek politik bir örgütün şekillenmesi gerçekleştirilmiştir. Bu, Kurdistan halkı ve proletaryası adına gerçekleştirilmiş ikinci büyük atılımdı. Bundan böyle, halkımız düşmanına karşı böyle bir ideolojik, politik ve örgütsel önderlikle savaşacak ve kazanacaktı. Bundan sonraki gelişmeler –nicel ve nitel anlamda– hep bu temel üzerinde şekillenecektir.

İşte, bir yığın nicel gelişmeden sonra, 15 Ağustos devrimci atılımı veya üçüncü büyük atılım, yılların emeğinin, fedakarlığının, cesaretinin ve çabasının ürünü olarak gerçekleşti. Bunun uğruna dökülen şehit kanının, zindanlarda yaşanan işkencenin, dağlarda her koşul altında gösterilen celakarlığın hesabını kestirmek ve bu konularda bazı tahminlerde bulunmak mümkün değildir. Fakat böyle bir gelişmeye ulaşmanın bedeli olarak ne gerekliyse o verilmiştir, hem de fazlasıyla. Ancak böyle bir 'bedel' ödendiği oranda 15 Ağustos nitel olarak, gerçek anlamda ve kesin bir biçimde Kürdistan adına her türlü devrimci gelişmenin önünü açan son derece köklü bir atılım olmuştur. 15 Ağustos'la devrimci gelişme garantilenmiş, kesintiye uğramadan gelişmenin yolu sonuna kadar açılmıştır.

15 Ağustos'un yol açtığı gelişmeler, daha önceki Parti yazılarında birçok yönüyle ele alındığından biz burada daha çok onun proletarya devrimciliğinin bir zaferi olması yönü üzerinde durmaya çalışacağız.

15 Ağustos, PKK Siyasetinin Zaferidir.

Faşist Türk sömürgeciliğinin yıllar boyu halkımız ve ülkemiz üzerinde geliştirdiği ekonomik, siyasal, kültürel her türlü sömürü ve bunun sonucunda içerisine girilmiş olan her türlü gerilige, dağılmışlığa, parçalanmışlığa karşın, 15 Ağustos, halkımızın bir bütün olarak ulusal değerlerine sahip çıkarak, her türlü gerilige, parçalanmışlığa, dağılmışlığa dur demenin adıdır. Partimiz yıllar boyu geliştirmiş olduğu bir yığın ideolojik, politik, örgütsel hazırlık temeli üzerinde tüm bu hazırlıkları ete-kemiğe büründuren, nitel bir sıçramaya uğratan, böylece ulusal kurtuluşa ivme kazandıran ileri bir adım atmış, ileri bir mevzi kazanmıştır. Bu, faşist Türk sömürgeciliğine karşı politik bir zafer, bir daha geri alınması mümkün olmayan bir mevzidir. Uzun yıllar halkımızın aleyhine dönen tarihin çarkları, 15 Ağustos eylemliliğiyle kesin olarak Türk devletinin aleyhine döndürülmeye başlanmıştır.

Öne sürdükleri ve esas adı çözümsüzlük olan teorik çözümlemeler ve içerisine girdikleri reformist uygulamalarla, teorik ve pratik olarak ulusal kurtuluş ortamını bulanıklaştıran; halkımıza devrimcilik adına hiçbir şey vermeyen; sadece solculuk, yurtseverlik adına, sömürgeciliğin ülkemiz üzerindeki her türlü tahakkümünü meşrulaştıran; Partimize ve mücadelemize yönelik her türlü alçakça saldırılarda bulunarak, sömürgeciliğin ve her türlü gericiliğin ekmeğine yağ süren, düşman adına sömürgecilik yetmiyormuş gibi bir de sol adına halkımızın ulusal duygularını sömüren, küçük-burjuva reformist milliyetçiliğinden ilkel milliyetçiliğine kadar birçok gücün reformist, gerici çabalarına karşın 15 Ağustos, ulusal kurtuluş ortamını berraklaştıran; sınıflararası sınır çizgilerini netleştiren, herkesin kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda devrim saflarına akın etmesini sağlayan; proletarya devrimciliği etrafında ulusal mevzilenmenin gerçekleştirilmesi yolunda ileri bir hamleyi doğuran; devrimci siyaset ortamını bulanıklaştıran küçük-burjuva ve ilkel milliyetçi güçleri teşhir ve tecrit ederek dağılmakla yüz yüze bırakan; bu temelde pratik olarak da ulusal birlik yolunda ilk kuvvetli bağlaşıkları sağlayan bir atılım olmuştur.

İlericilik, demokratlık, sosyalistlik ve hatta komünistlik adına geçindikleri halde ve her birisi kuruluşunu onlarca yıl ötesine dayandırmasına rağmen, hiçbir zaman sosyal-şovenizmin batağından kurtulamamış, adeta sömürgeciliğin Kürdistan'daki her türlü varlığına alkış tutan, hepsi de sömürgeciliği sol'dan yamamakla görevli, bu görevlerini yerine getirmek için, Kürdistan'da solculuk, ilericilik adına, gelişen ilerici-demokratik duyguları sömürmekle uğraşan, gelişen ulusal kurtuluşçu düşünce ve pratiğe şiddetle saldırarak sömürgeciliğe ve her türlü gericiliğe hizmet eden sosyal-şoven bir yığın güce karşın, 15 Ağustos tüm bu güçlere karşı kuvvetli bir darbe oldu. Yıllarca bu tavırlarını sürdüren sözkonusu güçler, ilk defa bir daha yüzlerine takamayacakları sahte maskelerinden soyundurularak, hem Türkiye, hem Kürdistan ve hem de dünya halkları nezdinde teşhir ve tecrit edilerek gerçek yerlerine oturtuldular.

Aynı şekilde Kurdistan'ın diğer parçalarında, halkımızın onlarca yıllık direnişine, çektiği bunca acıya rağmen, ama tüm bu gücünü otonomist çıkarları uğruna heba eden feodal-aşiretçi ve küçük-burjuva güçlerin, Kürdistan'ın parçalanmışlığından doğan ulusal birliği geliştirme yönündeki çabaların önünde oluşturdukları engeller önemli oranda aşılarak, ilk defa gerçek anlamda ulusal birlik yaratmanın önünü açmada 15 Ağustos Atılımı, güçlü bir devrimci gelişme oldu.

Mücadelemize en yakından müttefik olmaları gerektiği halde, bir türlü böyle bir konuma giremeyen ve Türkiye halkı adına hareket ettikleri iddiasında bulunan sosyal-şoven güçlerin başına gelen şeyin aynı şekilde, Kürdistan'ın diğer parça-

larını sömürge eştiren güçlere karşı demokrasi mücadelesi verdiklerini iddia eden güçlerin de başına gelmesinde 15 Ağustos Atılımının yeri belirleyicidir Kımısının kuruluş tarihi 50 yıl öncesine dayanan ve komünist partisi adını taşımaktan da utanmayan bu güçler,bu kadar uzun geçmişlerine rağmen hiçbir zaman Kurdıstan politikalarında doğru bir anlayışa ulaşamadıkları gibi,uluslararası sosyalist çevrelerde Kurdıstan temsilciliğine soyunarak dünya proletaryasının emeğini de sömürmekten geri durmamışlardır.İşte 15 Ağustos Atılımı, tüm bu iğrenç girişimlere dur diyen, Kürdıstan halkını sözkonusu küçuk-burjuva ve ılkel milliyetçi güçler elinde bir alet olmaktan kurtaran ve gerçek devrımcı yola kanalize eden böylesine devrımcı bir atılımdır

15 Ağustos Atılımı, bölge çapında, ulusal kurtuluşçuluk adına, ilericilik, demokratlık adına hareket ettiklerini ıddıa eden ve proletaryanın ünıformasını giymeyi ihmal etmeyen ama, bir türlü ulusal dargörüşlülükten de kurtulamayan; proletaryanın demokrasi anlayışından uzak, kuçük-burjuva reformızmını aşmayan, bu nedenle bölgede ileri bir konumda seyretmelerine rağmen bölge halklarının ve proletaryanın devrimci dayanışmasını gelıştırmeyen; tersine önemli oranda engelleyen, bu temelde proletarya devrimcılığının gelişmesi önünde bir de bu cepheden engel teşkil eden güçlere karşın, Kurdıstan'ı ve Kürdıstan'da proletarya önderlığını bölgesel devrımcı gelişmenın merkezine oturtarak, gerçek devrimcı gelişmeyi, ulusal kurtuluşçu gelişmeyi ilerleterek; her türlü bölgesel devrimci dayanışmanın önünü buradan sonuna kadar açmıştır Bundan böyle her türlü bölgesel devrimci dayanışma burayı temel alarak gelişecektir

Bu bıçımde bölgede devrımcı gelişmenin merkezine oturan Kürdıstan olgusu, dünya ılerici-demokratik güçlerinin ve sosyalıst ülkelerin bölgeye ılişkın politikaları üzerinde de doğrudan etkıde bulunarak, bu alanda da köklü bir gelişme yaratmıştır. Daha önce bölge devrimciliğine egemen olan kuçük-burjuva önderlıklerin oluşturduğu engellerden dolayı bir türlü köklü çözümlemelerin yoluna gıremeyen ve devrım sorunlarına yaklaşımda uzun vadeli köklü politikalara ulaşamayan dünya sosyalist güçlerının bölgeye ilişkın bir yığın yetersiz politikalarına karşın 15 Ağustos Atılımı, bu güçlerin de emperyalizme ve bölge gericiliğine karşı daha köklü, daha çözümleyici politikaları oluşturarak, bölge sorunlarını daha objektif bir tarzda ele almalarına yol açmıştır

Tüm bunlar aynı zamanda, tarihten beri bir türlü dünya halkları arasında layık olduğu yere oturamayan Kürdistan halkının, emperyalizmden sömürgeci güçlere kadar her türlü gerici gücün ımhacı politikalarına ve yine burjuvazıden, küçuk-burjuvaziden, aşıretçi-feodal kalıntılardan kaynaklanan reformist, sosyal-şovenist, oportunist, çağdışı çabalara rağmen, tarihte ilk defa gerçek anlamıyla çağdaş gelişmeyle gerçek bağlarını kurarak devrımcı gelişme yoluna gırmesi demektır

15 Ağustos, Parti taktiğinin bir zaferidir.

Yukarda belırledığımız bıçımde 1973-78 dönemleri arasında ideolojik atılımını gerçekleştirerek politik bir gerçeklik halıne gelen Partimiz, 12 Eylül faşist rejımının ışbaşına gelmesiyle birlikte, içerisinde bulunduğu örgutsel krızı aşmak ıçın bır geri çekılış surecine gırmıştı. Türkıye ve Kurdıstan'daki bır yığın sosyal-şoven, kuçuk-burjuva reformist güçlerın aksıne Partımız, bu süreci güçlü hazırlıklarla karşılayarak 1983'le birlıkte ülkeye yenıden dönüşü gerçekleştirerek sılahlı propaganda taktığını uygulamaya koydu.

Genelde dört yıla yakın bır süreden beri ızlenen bu taktığın doğruluğu pratıkte de ıspatlandı. Partımızın temellerının güçlendirildiği 15 yıla yakın mücadeleye ek olarak, özel olarak da bir yılı aşkın pratık hazırlıklar üzerinde gerçekleşen 15 Ağustos eylemlılığı o zaman dırenış mücadelemızde muazzam bir zirveyi teşkıl etmekteydi. Ülkeye yeniden dönüşün gerçekleştırılmeye çalışıldığı bir sırada, Türkıye ve Kürdıstan'daki bir yığın sosyal-şoven, küçük-burjuva reformist gücün ve hatta bölgesel ve uluslararası alanda bir yığın oportünist, revizyonist gücün feryatlarına karşın 15 Ağustos, Partımızın sılahlı mücadele taktığının doğruluğunu en güçlu bir şekilde ispatladı Sözkonusu güçlerın çeşıtli feryat ve engellemelerine rağmen, Parti taktığımızin ilk olarak uygulanmaya konulduğu alanlar, Partimiz ve halkımız açısından değil, ama Türk devleti ve sözkonusu güçler açısından müthış bir bataklık halıne getırıldi.

Bu durum sadece sözde değil,aynı zamanda pratık olarak da, hem Türk sömurgecilerini ve hem de sosyal-şoven, reformist, oportünist güçleri kamuoyu ve halkımız nezdinde teşhir ve tecrit ederek, her bırısının Kurdıstan adına sıyaset yapmalarının önüne kesin bir kılıç darbesi indirerek, pratık anlamda Kürdıstan halkının birlık çabalarına güçlü bir ıvme kazandırarak uluslararası ılişkilerinin gelişmesini sağladı. Bu, Kürdıstan adını kullanarak uluslararası alanlarda geçimlerini sağlayan sözkonusu güçlerin tek dayanak olarak gördükleri bu mevzının yıtırılmesine yol açarak, bu cepheden de kovulmalarını sağladı.

15 Ağustos'la birlikte en güçlü bir şekilde uygulamaya konan sılahlı mücadele taktığı Partımizin, Kürdıstan halkının içerisinde bulunduğu ve kabul edilmesi mümkün olmayan o tarihi ve toplumsal geçmişinin yarattığı ve her şeyin birbirine karıştırılarak tersyüz edildiği, parçalanmış, dağıtılmış, kendi kendisine yabancılaşmış bir hale getırıldığı bir ortama en güçlü müdahalesidir. Sılahlı mücadele taktığı, Partımızın daha önce de, daha geri düzeyde başvurduğu bir taktık olmasına rağmen, gerçek bir katalizör olma rolünü en hızlı bıçımde 15 Ağustos Atılımıyla oynamıştır. İlk defa halkımızın içinde bulunduğu son derece çelişkili, çatışmalı ortama bu derece bılınçli, bu derece güçlü bir tarzda müdahale edilerek, tarihten, toplumsal yapıdan gelen ne kadar sahte, ne kadar halkımızın çıkarına bulunmayan, maskeli, üstü örtulu şey varsa hepsi bır bır yerli yerine oturtulmaya başlamıştır

15 Ağustos'un en güçlu tanımı, sahte olan, halkımızın çıkarına yabancı olan, görünmeyen veya görünmesinde zorluk çekilen, üstü örtulu her şeyin açığa çıkarılarak gerçek anlamda bir toplumsal ayrışmayı sağlamasıdır. Denebilir kı bu olmadan Kurdıstan'daki mevcut ortamda gerçek anlamda herhangi bir devrımcı gelişmeden bahsetmek mumkun olamazdı. Toplumsal ortam o kadar bulanıktı kı, her şey mutlaka ters yüzü ile görunmekteydi, ancak ihanete önderlik edebilecekler yurtseverliğe önderlik eder gibi görünmekte; ancak artçı olabilecekler öncü gibi saflarda yer almakta; halkımızın çıkarlarına karşıt konumda olması gerekenler, sözkonusu çıkarların savunucusuymuş gibi yapar gibi görünmekte; çağın en çok gerisinde olan şeyler en çağdaş olanlar gibi ele alınmakta, mutlaka sökülup atılması gereken ne varsa en kabul edilir şey gibi değerlendirilmekte, en eski olan en yenının kılıfı ile piyasada dolaşmakta, mutlak karşısında durulması gereken şeyler tanrı vergisi gibi görülmekte, kısacası, yapılmaması, olmaması, sökülup atılması, değiştirilmesi gereken ne var ıdıyse ona sarılınmakta, kabul görmekte ıdı

İşte 15 Ağustos'la birlikte gündeme konan silahlı mucadele taktığı, tüm bunlara karşı, mutlak ihaneti yaşaması gerekenleri ihanet saflarına gönderen; birleşmesi gerekenleri birleştiren; değişmesi gerekenleri değiştiren; öncü olması gerekeni öne çeken; artçı olması gerekeni geride bırakan, yabancı olanı sökup atan, her türlü suni çelişkiyi, çatışmayı, bölünmeyi durduran, tüm bunların yerine yenisini geçirmenin yollarını açan; herkese kendi çıkarlarına kavuşmasının yol yordamını gösteren; düşmanla olduğu gibi, devrimin öncusu ve artçısı arasında da kesin sınır çizgilerini çizen; bu temelde eskiye ait ne varsa yıkarak, dağıtarak, yerine yeniyi geçirmenin ortamını netleştiren; her şeyi en devrimci bir tarzda yerli yerine koyan böyle bir taktıktır.

Kurdıstan zemini üzerinde böyle bir rol oynayan sılahlı mücadele taktığı, başta tum Kurdıstan halkı tarafından benimsenerek etrafında kenetlenılmesiyle birlikte, giderek uluslararası alanda da dost ve düş-

man güçlere meşruluğunu kabul ettirerek, Türkiyeli ve Kürdistanlı sosyal-şoven, reformist güçlerden bölgesel oportunist güçlere kadar bir yığın gücün saldırılarını durduran, adeta PKK çizgisine sessizce teslim olmalarını sağlayan bir taktik oldu Başlangıçta, bilinçli çarpıtmalarla kabul edilmez, inanılmaz bir şey gibi gösterilmeye çalışılan bu taktik, giderek kendisini herkese büyük oranda kabul ettirdiğinden, ulusal ve uluslararası alanda Kürdistan adına, devrimci anlamda her türlü gelişmenin yolunu açıp bunun üzerinde pratik adımların atılmasını sağladığından ve tüm bu gelişmeler mücadelemize saldıran güçleri aştığından, adeta sözkonusu güçlerin PKK'ye teslim olmasını, PKK karşısında eriyip gitmesini sağladı. Ayrıca, zaten sözkonusu güçler tarafından durum bu biçimde başından beri bilindiğinden PKK'ye korkunç saldırılar yöneltilmekteydi. Fakat taktiğin bu biçimde uygulanmaya konması tüm bu saldırıları büyük oranda durdurduğu gibi, sözkonusu güçlerin dağılmasını da gerçekleştirerek PKK çizgisinin egemenliğini ileri düzeylere çıkardı.

15 Ağustos Atılımı, PKK taktiğinin bir parçası olan örgütsel düzeyde de ileri bir gelişme yaratarak, eskiye ait her türlü sahte örgütlenmeyi dağıtarak, onun yerine Parti örgütlenmesi önderliğinde tüm halk kitlelerinin, ulusal kurtuluş cephesi etrafında ve bunun bir parçası olarak, halkımızın modern anlamda ilk silahlı örgütü olan HRK içinde örgütlenmesinin yolunu açarak, silahlı mücadele taktiği uygun bir tarzda örgütsel bir mevzilenmeye gitmesini sağladı. Asırlar boyunca, son derece geri kalmış aşiret, tarikat, kabile vb. türden örgütlenmeler ile, düşmanın açtığı örgütsel kurumlar içinde yer a maktan öteye gidemeyen, böylece hep kendi çıkarlarına ters bir biçimde mevzilendirilmiş olan ve daha çok örgütsüz bir tarzda yaşayan halkımızın bu durumuna karşılık, 15 Ağustos, daha önce Partimizin önayak olduğu bir yığın örgütsel ge işme temelinde atılmış ileri, köklü bir devrimci atılımdır. Eskiden kalma her türlü geri, yabancı örgütsel kalıntı ve şekillenmeleri daha fazla yaşamalarına son verilerek, yerlerine belirlenen tarzda halkımızın çıkarına hizmet temelinde yeni örgütsel açılımlar sunarak; buna uygun ileri pratik adımların atılması ve bir gerçekliğin yaratılmış olmasıdır 15 Ağustos

Tüm bunlar, Partimizin 1983'te ülkeye dönüş eylemiyle birlikte uygulamaya soktuğu silahlı propaganda taktiğinin, hem düşmanın başvurduğu tüm savaş taktiklerine ve hem de sosyal-şovenizm ve küçük-burjuva reformizmi ile ilkel milliyetçiliğin başvurdukları tüm taktiklere karşıt olarak gelişmesi ve zafer kazanarak halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine siyasal, askeri ve örgütsel her alanda ileri atılımlar kazandırarak halkımızın mücadele içerisinde yer almasının, savaş etrafında kenetlenmesinin sağlanmasıdır.

15 Ağustos proletarya devrimciliğinin zaferidir.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki, 15 Ağustos eylemliliğinden, proletarya devrimciliğinin kesin zaferinden bahsederken, sadece proletarya önderliğinin, diğer sınıfları temsil etmeye çalışan ve proletaryanın dışında proletaryaya karşı savaşan sınıflara ait önderliklere karşı bir zaferinden bahsetmek istemiyoruz. Burada daha çok proletarya partisi içinde, proleter devrimci kışılığın, küçük-burjuva, feodal-aristokrat ve diğer proletarya dışı sınıfların etkilerine karşı bir zaferinden de bahsetmek istiyoruz.

Hiç kuşkusuz ki, proleter devrimciliğinin ve buna uygun örgütlenmenin geliştiği her yerde, böylesi bir oluşum kendisini doğrudan, doğduğu ilk andan itibaren, proletarya dışı sınıfların ağır etkileri altında hissetmiş ve bu proleter dışı sınıfların etkileriyle savaşarak gelişmiştir Proletaryasının daha zayıf olduğu, devrimde temel güç haline gelmediği ülkelerde proleter öncülük birkaç kat daha fazla içte ve dışta proleter dışı sınıfların etkileriyle savaşarak gelişmesini sürdürebilmektedir. Ülkemiz Kürdistan dikkate alındığında denebilir ki, bu gerçeklik daha da fazla geçerlilik kazanmaktadır. Bunun bir yığın toplumsal nedeni bulunmaktadır.

Ülkemiz sömürge ve yarı-feodal bir ülkedir. Mevcut sınıflar yabancı kapitalizm temelinde şekillenmişlerdir. Yeni, eskinin yıkılması temelinde inşa edilmediği için, eski, varlığını yaşatmakta, toplumsal yapının her alanında yeniyle sarmaş dolaş hukmunü icra etmektedir Burjuva ögelerle feodal kurumlar ve hatta kölecı kalıntılar birbiriyle iç içe geçmiş, birbirlerini etkilemiş durumdadırlar. Sınıfsal değişme ve gelişmeler, milli ve radikal tarzda olmadığından oldukça cılızdır. Ülkemizde güçlü bir sanayi proletaryası yoktur. Proletaryamız nitel ve nicel olarak cılızdır. Kendi arasında sanayide ve tarımda çalışanlar, mevsimlik olanlar şeklinde bölümlere ayrılmıştır. Her geçen gün proletaryanın saflarına köylülukten ve kent küçük-burjuvazisinden gelenler olmaktadır. Ve üstelik proletaryamız maddi ve manevi olarak kırdan tamamen kopmuş da değildir. Bu anlamda da üzerinde diğer sınıf ve tabakaların baskıları daha da ağır biçimde etkisini sürdürmektedir. Feodal ilişki, anlayış ve değer yargıları, bünyesinde önemli oranda barınmaktadır. Dinin uyuşturucu etkisi altında olduğu gibi, asımılasyon politikası da üzerinde önemli tahribatlar yaratmıştır. Açık ki, bir ülkede proletarya ne kadar zayıfsa, diğer sınıfların baskı ve etkileri de üzerinde o derece güçlü olacaktır.

"Diğer sınıf ve tabakaların şekillenmesi de bundan farklı değildir. Özellikle küçük-burjuvazinin nasıl şekillendiği, hangi temeller üzerinde oluştuğu diğer yazılarımızda yeterli bir şekilde açıklığa kavuşturulmuştur. O, milli bir kapitalizm temelinde şekillenmiş bir sınıf değildir. Türk sömürgeci kapitalizmine ve feodallere bağlılık temelinde oluşmuştur ve üzerinde bu sınıfların etkileri mevcuttur. Bu etkiler yaşamının her alanında, ideolojide, politikada, örgütlenmede, eylemde ve ahlakta kendisini göstermektedir."

İşte en genel biçimiyle, ülkemizde proletarya adına PKK şekillenmesi tamamen böyle bir toplumsal zemin üzerinde oldu. Bu durum daha başından beri, proletarya hareketinin, diğer ülkelerin leninist partilerinden daha yoğun bir şekilde proletaryadışı sınıfların etkileriyle savaşarak gelişeceğini gösterir.

Kürdistan'da proletarya devrimciliği şekillenmeye başladığında, hemen hemen hepsi küçük-burjuvazi adına olmak üzere bir yığın örgütçük ortaya çıkmıştı. Bunların her biri bir taraftan ulusal kurtuluş ortamını ideolojik, politik, eylemsel her alanda bulandırmak, gerçek devrimciliğin yönünü saptırmak için yoğun bir çaba içerisinde bulunmakta idiler. Ayrıca, her ne kadar proletarya adına hareket ediliyorsa da bu saflara proleter olmayan sınıflardan insanlar da yoğun olarak gelmektedirler. Bu da proletarya örgütlenmesi içerisinde, proleter devrimciliğin ortamını bulandırıp, proletaryanın yönünü saptırarak çalışmaktaydı. Proleter devrimciliğin henüz oluşmaya başladığı, dolayısıyla zayıf olduğu, bunlardan ayrı olarak bir yığın sosyal-şoven oluşumun da etkisinin yaşandığı bir ortamda savaş yürütmek, proleter devrimciliği ön plana geçirmek son derece zor bir olaydı. Hele ülkemizin özgünlüğü dikkate alınarak, her oluşumun kendi gerçek sınıf kimliğiyle değil de, son derece sahtekar bir şekilde proleter sınıf kimliğiyle ortaya çıkarak, maskeli bir tarzda hareket etmeleri durumuna bakıldığında bu güçlere karşı savaşımın çok daha çetin geçeceği açıktı.

Hareketimiz, ideolojik şekillenmesini gerçekleştirdiği dönemde, doğrudan Kemalizmden, yine bu damgayı büyük oranda taşıyan sosyal-şovenizm, dinsel gericilik, bölgecilik, aşiretçilik, ailecilik ve bireycilikten kaynaklanan, ulusal ve sınıfsal çıkarları temsil etmekten uzak, bir ideolojik bütünlüğe ulaşmamış, üstü proletarya adına cılalı bir yığın düşünce kırıntısı ortalığı bulandırmaktaydı. Sözkonusu düşünce kırıntıları, sahiplerinin adına hareket ettikleri sınıflara bir şey vermekten ve bu sınıfların çıkarlarını temsil etmekten uzak olduğu gibi, proleter ideolojinin gelişmesi önünde de ciddi bir engel teşkil etmekteydi. Proleter ideolojinin henüz yeterince gelişmemiş olmasından dolayı, proletarya adına hareket eden bireyler bile kendi kişiliklerinde daha çok

diğer sınıfların etkilerini konuşturmaktan kurtulamamaktaydılar. Fazla teknik imkanlara da kavuşturulamamış olan bu savaş, proletarya adına çok zor koşullarda sürdürülmesine ve sözkonusu güçlerin akıl almaz karşı koyuşlarına rağmen proletarya özellikle de zaferini bu alanda kazanarak egemen olmaya başladı. Sözkonusu savaş aynı zamanda proleter devrimci bir oluşum olarak Hareketimiz saflarında da yürütüldü.

Proletarya dışı sınıfları temsilen oluşmuş güç ere karşın proleter devrimciliğin saflarında, proletarya dışı sınıfların etkileri ne karşı mucade e daha çetin oldu. Bu durum daha ilk andan başlayarak bir ayrışmayı doğurdu. Daha o dönem "Ulusal Bağımsızlık" gibi bir talepleri olmayan, daha çok bölgeci, aileci, aşiretçi vb. düşünceleri taşıyan, Kemalizmin, feodalizmin ve küçük-burjuva reformizminin ağır etkilerini yaşayan unsurlar, proleter devrimci çizgiyi kavradıkları ve bunu kendi sınıfsal, ailesel vd. çıkarlarına uygun bulmadıkları anda, proleter devrimciliğe karşı bir savaş başlattılar. Bu savaş sonucunda ya proleter devrimci safları terk ederek başka saflara geçtiler, ya tamamen tasfiye olup gittiler, ya da kendilerini yeniyeyerek, sınıf intiharını yaşayarak, proleter devrimcilik içinde eriyerek proleter hareketin bir militanı durumuna geldiler. Bu dönemin özgünlüğü gereği, diğer oluşumların saflarında sözkonusu ayrışmalar ayrı gruplaşmaları, fraksiyon çatışmalarını vb. doğurduysa da, proletarya devrimciliği saflarındaki ayrışmalar daha çok bireysel düzeyde ve tasfiye olma biçiminde gerçekleşti. Savaş daha çok ideolojik düzeyde sürdü ve politik düzeyde herhangi bir grup çatışmasına dönüşmedi. Proletarya devrimciliğinin saflarındaki bu proletarya dışı ögeler, daha bu dönemde bile ideolojik anlamda çok cılız da olsa fazla bir varlık gösteremediler. Bu, proleter ideolojinin üstünlüğünü göstermektedir. Bu olgu proleter hareketin saflarındaki proleter dışı unsurlar şahsında daha sonraki dönemlerde de herhangi bir varlık gösteremedi. Açıktır, proleter devrimcilik saflarında, diğer sınıfların etkilerinden kaynaklanan savaşım hiçbir zaman ideolojik olmayacaktı. Çünkü proletarya ideolojisi ülkemizi bağımsızlığa götürecek biricik ideoloji olarak alternatifsizdir. Zaten bu gerçekliğin bilincinden hareketledir ki, proletarya dışı diğer sınıflar adına şekillenen güçler bile son derece sahte bir şekilde proleter maskeyi takınmadan hareket edememekteydiler. Son derece sahte de olsa, ayrı gruplar olarak oluşmuş, proleter ideolojinin etkisini daha az yaşayan bu güçler fazla bir varlık gösterip proleter devrimcilik saflarındaki sınıfdaşlarını fazla besleyemediklerine göre, bu saflardaki bireylerin herhangi bir ideolojik varlık gösterebilmeleri pek mümkün olamazdı.

Ancak sözkonusu proleter dışı etkiler, buna rağmen kendilerini başka biçimlerde gösterecek ve bu temelde daha çok kendiliğindenci bir tarzda, belli bir örgütlenmeden uzak da olsa kendilerini gösterecek ve bu durum proleter devrimciliğin örgütlenmesine, eylemine yansıyacak, proleter devrimcilik burada sürekli bir tehlike altında ilerleyecekti. Nitekim bu durum Hareketimizin pratiğinde uzun bir süreden beri yaşanmaktadır. 15 Ağustos Atılımıyla proleter devrimcilik kesin bir zafer kazandıysa bile, hala proleter dışı sınıfların etkileri, proletarya devrimciliği saflarında varlığını devam ettirmektedir ve yenilmiş bir durumda da olsa varlığını sürdürmeye devam edecektir. Dolayısıyla bu durum proletarya devrimciliği için sürekli bir tehlike teşkil edecektir.

Partimizin kuruluşuyla birlikte politik mücadele aşamasına geçiş yapıldığında ve özellikle bu resmen ilan edildiği ilk anda, başta küçük-burjuvazi olmak üzere diğer sınıf ve tabakalar adına oluşmuş bir yığın güç şiddetli feryatlarını bastırdılar. Henüz ideolojik alandaki yenilgilerini ve Partimizin zaferini sindiremeyen bu güçler, bu alanda da sıkıştırılmaya başlandıklarında, Partimize karşı savaşımlarını politik bir karaktere burundurerek, ister her biri kendi çapında, ister kendi aralarında UDG misali ittifaklar oluşturarak silahlı mücadele başlattılar. Açık ki, bu diğer sınıflarla proletarya arasındaki sınıf savaşımının vardığı yüksek bir boyuttu. Türk devletinin doğrudan organizatörlüğünde, küçük-burjuvazinin en üst kesiminin, aşiretçi-feodal kalıntılarla da uzlaşarak Partimiz şahsında proletaryaya karşı başlattığı bir savaştı bu. 12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesi ile sözkonusu güçlerin önemli oranda gerilemesi başgöstermiş ve kesin yenilgilerine yol açmadan bu savaş kesintiye uğramış oldu. Ancak bu, bu alandaki sınıf savaşımının bitmesi anlamına gelmiyordu. Savaş başka koşullarda ve başka biçimlerde devam edecekti.

Yurt dışına çıkış koşullarında sözkonusu bu savaşın silahlı biçimlerde sürmesine pek imkan bulunmadığından, daha çok politik ilişki ve ittifaklar alanında devam etti. İster Ortadoğu toplumunun daha çok küçük-burjuva toplumu olması ve bu zeminde oluşan hareketlerin böyle bir damgayı taşımalarından kaynaklansın ve isterse Avrupa emperyalizminin Kurdistan'a ilişkin politikasının doğrudan etkilerinden kaynaklansın, bu durumun kendilerine sağladığı kısa vadeli avantajdan yararlanarak kendi aralarında üçlü-beşli ittifaklar kuran bu güçler, sözkonusu sınıfdaşları da kendilerine koltuk değneği yaparak Partimizi bitirmek, bağımlı bir parti haline getirmek istediler. Bununla da yetinmeyerek, sosyal-şovenizmle ilişki ve ittifak içerisinde, Hareketimizin içine de el atmaya çalışarak Partimizi içten bölme çabalarına giriştiler.

O dönemde, sözkonusu güçlerin, "PKK eylem temelinde gelişen bir örgüttür ve bugün eylem koyma imkanları bulunmamaktadır. Kadrolarını da bu temelde eğitmiş olduklarına göre Konferans'ta dağılmamaları mümkün değildir" biçiminde bir umutla yaşadıkları ve bu yönlü bir çaba sürdürdükleri bilinen bir şeydir. Ancak, PKK I. Konferansı'nda çıkan sonuç bu olmayınca, sözkonusu tüm güçler ağız birliğiyle Konferans kararlarına saldırarak PKK'ye yönelik çalışmalarına hız kazandırdılar. Nitekim, bir yığın politik sıkıştırma çabalarından sonra, PKK'nin II. Kongresi'nde açığa çıkmaya başlayan Semir provokasyonu doğrudan bu çabaların bir parçası olarak gelişti.

Bu durum, daha çok küçük-burjuvazi adına hareket eden sosyal-şovenizmden küçük-burjuva reformizmine, oradan küçük-burjuva oportünizmine kadar bir yığın gücün dışardan Partimize yöneltikleri saldırıların Partimiz içinde yoğun bir şekilde sürdürülmesinin bir ifadesiydi. Kimi doğrudan Partimizin karşısına geçerek bu savaşı sürdürürken kimisi Partimize sözde ilişki ve ittifak içinde Partimizi "ıslah" etme çabası sürdürmekte, kimisi de doğrudan Parti içinde Partiyi yıkma, ele geçirme çabalarını yürütmekteydi. Kendi aralarında geliştirdikleri ilişki, ittifak ve görev bölümü temelinde Partimize yöneltikleri sınırsız saldırılara rağmen başarılı olamadıklarını anladıkları yerde bir bütün olarak hepsi doğrudan Partimize karşı bir cephede yer alarak açık saldırılara yöneldiler.

Bu, artık sınırları kesin olarak çizilmiş bir yol ayrımıydı. Artık sadece Türkiye ve Kurdistan'da değil, ayrıca sadece Parti içinde de değil, bir bütün olarak bölgede proleter devrimcilikle küçük-burjuva devrimciliği birbirinden ayrışıyordu. Semir provokatörü tüm bu güçler adına bu gerçeği şöyle dile getiriyordu: "*PKK, orasından, burasından kırpılarak halledilecek bir güç değildir. PKK'ye karşı mücadele köklü olmalıdır, köklü tedbirler almalıyız.*" İşte bu, küçük-burjuvazinin Partimizin oluşumundan beri, Partimize karşı sürdürmüş olduğu on yıllık saldırıları sonucunda ulaşmış olduğu müthiş bir gerçekti. Semir bu gerçeği sözkonusu tüm güçler adına haykırıyordu. Kesin bir yol ayrımına ulaşılmış, küçük-burjuvazi adına hareket eden güçler geri bir adım atmak durumunda kalmışlardı; ama henüz savaş tüm şiddetiyle sürecekti.

Nitekim, yine Partimizin ülkeye yönelik faaliyetlerine avazları çıktığı kadar saldırdılar: "Halkı katliama götürecekler", "Göreceksiniz Hakkari'de bir teki bile sağ kurtulamaz" deyip esas umutlarını bir kez daha, ataları olan Türk burjuvazisinin "mehmetçiğine" bağladılar. Partimizin bu son derece tarihi adımını engellemek

için, yoğun çabalarla birlikte bu umutla yaşadılar, bu umutla savaştılar, ancak beklentilerine ulaşamadılar. Partimiz her gün biraz daha ilerleyerek, her gün biraz daha güçlenerek gelişmesini sürdürdü. Bu gelişmeler, Parti saflarında artakalan bir yığın küçük-burjuva kalıntının safları terk ederek kaçmasına, düşmana sığınmasına rağmen yaratıldı. Ve elbetteki bu aynı zamanda bir yığın gelişmeyle birlikte, sözkonusu güçlerin de tükenişini hızlandıran bir çalışmaydı. Ayrıca, daha önce en zor koşullarda üç yıl boyunca kesintisiz bir biçimde sürdürülen ve küçük-burjuva yapılanışları yerle bir ederek köklerini kurutan zindan direnişleri de bu zemini son derece güçlü bir tarzda besleyen bir kaynaktı.

İşte böyle bir zemin üzerinde 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli'de ilk silah seslerinin duyulması ile, bahsedilen tüm bu küçük-burjuva güçlerin fiilen yenilgiyi kabul etmeleri ve teslimiyet bayrağını çekmeleri bir oldu. 1983 başlarındaki yol ayrımı, 1984 Ağustos Atılımıyla kesin bir yenilgiye dönüştü. Bu nedenledir ki, PKK'ye karşı olan herkes birbirine düştü. Küçük-burjuva güçler, atababaları olan Avrupa sosyal-demokratlarına, "Biz bu işte yokuz", "durdurun", "bu bir provokasyondur", "halkı katliama götürüyorlar" deyip sızlanırken, Avrupalı sosyal-demokratlar da "Hani durduracaktınız, hani yıkıntıya götürecek, teslim alacaktınız? PKK bir kitledir, bir halktır, bu durumda açıkça karşıya alamam" deyip sözkonusu küçük-burjuva sızlanmalarını bu biçimde cevaplandırmış oluyordu.

Aynı sızlanmayı bir başka cepheden, ama bununla bağ içerisinde ilkel milliyetçilik de yapıyordu. Onlar da "Siz delirdiniz mi, Türk mehmetçiğine kurşun sıkılır mı, Türk devletini bize saldırtacaksınız, sınır üzerinde eylem koymamalısınız, İstanbul'da konulabilecek eylemler kamuoyunda daha fazla etki bırakıyor, daha geniş propagandaya yol açıyor, uluslararası demokratik kuruluşların dikkatini daha fazla çekiyor, sınır üzerinde eylem koymakla bizi iki değirmen taşı arasında sıkıştırıyorsunuz. Hiçbir aşiret ağası sizden taraf değildir. Biz de böyle bir gelişmeyi kabul edemeyiz" vb türden ipe sapa gelmez bir yığın sızlanma içine girdiler.

Bir benzer sızlanma da değişik biçimlerde ve bireysel düzeylerde Parti saflarında duyulmaya başladı. O güne kadar Partiyle beraber yürümüş, bir yığın proleter dışı sınıf etkisini taşıyan, ama açığa vurmayan bu küçük-burjuva aydın tipler, ya da küçük-burjuva karışımı feodal aristokrat kökenli ögeler de feryat etmeye başladılar. Ya devrim saflarını terk ederek düşmana sığındılar, ya aynı sınıfları temsil eden güçlere sığındılar, ya da "Mücadele koşulları zordur, ülke içinde yapamıyoruz, edemiyoruz, hastayız, fiziki olarak kaldıramıyoruz, cephe gerisinde, yurt dışında çalışmak istiyoruz" deyip tepkilerini bu biçimde belirttiler.

Aynı zorlanma ağırlıklı olarak proleter devrimciliğe ulaşmış, ama henüz proletarya dışı sınıfların da etkilerini yaşayan devrimcilerin şahsında da yaşandı. 15 Ağustos, bu anlamda bireyler düzeyinde de, bir devrim, bir ayrışma anlamını taşıyordu. Bu nedenle her birey ya pratik gelişmelerin hızına ayak uydurmak için hızla kişiliğinde bir düzeltme seferberliği başlatarak gelişmelerin seviyesinde seyredecek, 15 Ağustos'un yarattığı militan ruha ulaşacak, ya da sözkonusu sınıf dışı etkilere yenilerek gelişmelerin gerisinde kalacak, altında ezilecek ve gelişmeler tarafından acımasız bir tarzda dıştalanacaktı. Denebilir ki hemen hemen tüm devrimciler 15 Ağustos Atılımıyla birlikte böyle bir soru ile karşı karşıya geldiler.

Kuşkusuz tüm bu sızlanmalar değişik biçimlerde ve değişik düzeylerde proletarya partisine karşı uzun yıllardan beri sürdürülen savaşın bir dönüm noktasına gelip dayanmasının en somut bir ürünü ve proletaryanın lehine alınmış en güçlü sonuçların ifadesidir. Ve zaten, küçük-burjuvazi adına alınmış bu ideolojik, politik, örgütsel, eylemsel yenilgiden dolayıdır ki, daha önce hep küfür ettiği, silaha bir daha saldırarak, can çekişme noktasında bir daha Avrupa zemininde Partimize yönelik silahlı saldırılarda bulundular. Hiçbir zaman düşmana karşı kullanmadıkları silahlara, başvurmadıkları silahlı mücadeleye hem de Avrupa zemininde başvurmaları, ölüm döşeğinde bir gücün düşmana mil is olmasından başka bir anlama gelmemektedir. 15 Ağustos Atılımından sonra sözkonusu güçlerin varlıklarını başka biçimlerde değerlendirmenin bilimsel bir izahı kalmamıştır.

Partimiz, 15 Ağustos Atılımıyla sözkonusu güçlere karşı kazanmış olduğu kesin zaferi çok daha derin anlamıyla, yine sözkonusu güçlerin içimizdeki uzantıları olan proletarya dışı ögelere karşı da kazandı. Bunlar, Parti saflarını terk edenler, karşı saflara geçenler, siyasal yaşama son verenler, Parti saflarında sınıf intiharına uğratılıp tasfiye olanlar vb'lerdir. Denebilir ki devrimin motoru, beyni durumundaki Partimiz, en ciddi tehlikelerden birini burada yaşamaktaydı. Bu tamamen ülkemizdeki toplumsal şekillenmeye özgü bir durumdan kaynaklanmaktaydı. Ve adeta "Parti saflarını oportünist unsurlardan arındırarak güçlenin" ilkesi en çok bizim ülkemizde ve bizim Partimiz için geçerlidir. Gerçek anlamda bir oportünizmden arınma olayı yaşanmadan devrimci mücadelede fazla bir gelişme sağlamanın olanağı bulunmamaktadır. Bu nedenle denilebilir ki, proletarya adına en büyük meydan savaşı burada verilmeli ve en büyük zafer burada kazanılmalıydı. Burada bir zafer kazanıldığı, proleter devrimcilikte bir büyüme, bir gelişme meydana geldiği oranda pratiğe daha güçlü yürümenin ve daha büyük zaferler kazanmanın yolu açılmış olacaktı.

Nitekim, Partimiz böyle bir mücadeleyi başlattığı günden itibaren, kendi içinde de ideolojik, politik, örgütsel, pratik her alanda proletarya dışı sınıf etkilerine karşı böyle bir savaşı da sürdürdü ve sürdürmeye devam etmektedir. 1973-78 Partimizin ideolojik alanda, 1978-80 yılları politik alanda ve daha sonraki yıllarda örgütsel-pratik alanda kazandığı zaferleri kesinliğe ulaştırarak devrimde proletarya önderliğini garantilemiştir. İşte bu sonuç Partimizin 15 Ağustos Atılımıyla ulaştığı en büyük sonuçlardan birisidir.

Bu birey düzeyinde de ele alındığında daha önce birçok sınıfın etkilerini birden yaşayan bireyin giderek proletarya dışı sınıf özelliklerinden arınması, giderek ideolojik, politik, pratik her alanda proleter özelliklerle donanması, uzun yıllardan beri proletarya adına düzeltilmeye çalışılan devrimci kişilikteki bir yığın nicel gelişmenin nitel bir dönüşüme uğraması sonucu proleter devrimciliğin bireylerin şahsında gerçekleştirdiği son derece görkemli bir devrimdir. Ve bu devrim, genelde devrimin en büyük garanti belgesidir.

Örgütsel düzeyde ele alındığında, aynı devrimin Parti saflarında da gerçekleştiğini görmek pekala mümkündür. Parti saflarının tamamen proleter dışı sınıflardan kaynaklanan ve esasen de küçük-burjuvazi den kaynaklanan oportünist ögelerden büyük oranda arınmış olması, bu arınmanın bireyler düzeyinde de esas itibarıyla sağlanmış olması, proleter-devrimci kişiliğin, Partinin proleter devrimci ideoloji ve politikasıyla bütünleşmesi, tüm bunların toplamından oluşan uzun yılların pratik deneyim ve tecrübesinde sınanmış, bu yolda büyük zaferler kazanmış bir parti örgütünün ortaya çıkması demektir. Devrimi garantilemiş olmaktan öteye devrimde yarı yola ulaşmak, bunu şu veya bu oranda aşmış olmak demektir. Bundan böyle gelecek bu kadar güvenli, bu kadar teminat altına alınmıştır. Eski esas itibarıyla yıkılmış, yeniyi inşanın kapıları sonuna kadar açılmış ve bu yolda büyük mesafeler katedilmiştir. 15 Ağustos Atılımı her alanda olduğu gibi, proletarya devrimciliğinin gelişmesinde de, yılların birikimini nitel bir dönüşüme uğratmış bağımsızlığı yakınlaştırmıştır.

– Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!
– Yaşasın Proleter Devrimcilik!
– Bağımsızlık ve Özgürlük Zaferlerine Doğru İleri!

11 Ağustos 1986

15 Ağustos ve Bir Dönemin Anıları

Nice yaz›n ›dağlar aştıktan sonra nihayet derin muhteşem vadileri, bilinmeyen yerlere sürük enen temiz ve berrak suları, dağ arın eteklerine serpilmiş muhteşem manzaraları, ormanları, serin suları ve havasıyla insana ayrı bir güç veren yaylalar›yla kend ülkemizdeyiz Uzun ve bitmek b›meyen bir yolculuğa benziyordu yolculuğumuz Her yeni kilometrede insanı derinden etkileyen görüntülerle tanışa tanışa sürükleniyorduk. Karşılaştığ›m›z her şey ayrı bir merak uyandırıyor, kend mız tümden vererek durumu kavramaya ve gerçeklikle aramızdaki mesafeyi bulmaya çalışıyorduk. Yüz yüze geldiğimiz gerçek›k, insanlarımızın yaşantısı giyim ve kuşamı, kısacası her şeyiyle insanı coşturan b›r gerçeklikti Geçmişle yapılan her kıyas ama insanda derin bir acı yaratıyordu. Art›k her şey değişmişti Birçok şey yeniden öze ve biçime bürünüyor tarifsiz bir rahatlık ve yeni umutlarla doluyorduk Varılacak yere artık varılacaktı, bu kesindi. Hiçbir zorluk, açlık, susuzluk, yorgunluk ve acı bu gerçeklik karşısında ayakta duramıyor, silinip küçüluyordu. İnsanlarımız her görüntüsüyle Kürdistan'ın çilekeşliğini ve acı dramlarını yansıtıyorlardı Adeta gözlerinde bir şeyler arıyorduk, nasıl bakıyorlardı yaşama, nasıl karşılanıyorduk? Belli belirsiz bazı umut ışıkları nın varlığına rağmen omuzları çökmüş insanım›zın derinden bir nefes aldıktan sonra sarfettiği ilk söz şu oluyordu: "Kurd nabın tıştek (Kurt'ten iş çıkmaz)." İlk karşılaştığımız tablolar genellikle böyleydi Ancak biraz daha sabır diyorduk, bilseniz bizim gücümüz neyere kadir, bir bilseniz neler olacak! Bir yandan yüzyılların birikmiş acı anının doğurduğu duruma böylece tanık olurken, bir yandan da içimizde taşıdığımız yüce Partimizin umut tohumlarının serpilmesi ha›nde nelerin olacağını düşünerek ›çımızden kocaman ve etrafı titreten bir HAYIR'la karşılık veriyorduk mevcut gerçekliğe. Her noktamızı nasıl atağa kaldıracağımız düşüncesine bir cevap bulmak için beynimizi zorluyorduk. Karşılaştığ mız tıpık bir durum da, halkın bağrında halen bazı beklenti ve özlemlerin derinden de olsa, varlığını koruduğuydu. Eğer bir birleşebilirsek, derindeki isyan tohumlarının nasıl saçılacağını da tahmin edebiliyorduk. Nitekim, alana yer eşen arkadaşların değerlendirme erı de pratik olarak bunu doğruluyordu

Guney Kurdıstan'a geçecektik. Rehberler ayarlanmış, son hazırlıklar da tamamlanmıştı. Yolculuğumuz epey zorlu olduğu halde iradem›zi zorlayarak hedefe varmaya çalışıyorduk. Rehberlerimizden ikisi arkadaşlarımızdı, diğer ikisi de yerliydi Biraz ihtiyar, ama yürüyüşü ve dikkatiyle ışığında ustalaşmış olan, yaşamı mahkumluk ve peşmergelik yaparak geçmiş değerli yurtsever Sadık (Kendisine kısaca Sadık amca diyorduk 1985'te düşman askeriyle girıştiği çarpışmada büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şehit düştu.) Irak sınırına kadar bizi büyük bir dikkatle kavuşturmuştu. Burada sınır köy erinden getirdiği bir rehberle bizi Irak'a geçirtti ve kendisi geri döndü Hiçbir tehlikeyle karşılaşmadan sağ salım varmıştık yerimize Geldiğimiz alanlardan farklılık gösteren herhangi belirgin nokta bulamamıştık Kaçak olarak geçirdikleri sürülerle bir suyun başında duran birkaç silahlı adamla, küçük gruplar halinde ilerledığımız yöne doğru yol alan peşmergeler görülüyordu ortalıkta. Biz grup olarak belirli aralıklarla çeşme başlarında verdiğimiz ikı moladan sonra arkadaşlarımızın ve diğer örgüllerin bulunduğu bir kampa varmıştık Şafak henüz sökmemişti. Nemli ve sisli bir hava vardı. Arkadaşların çoğu yatıyordu Biz de yolculuğun yorgunluğunu atmak için hazırlanan yerimize çekilerek rahat bir uyku uyuduktan sonra diğer bazı işlemlerin de tamamlanmasıyla normal yaşantıya katıldık. Bu arada alanın durumunu ve merak ettiğimiz bazı durumları kavramaya çalışıyorduk. Rahatsızlığım nedeniyle biraz dinlenmem gerektiğinden, kampta kalıyordum, fakat peşmergelerle arkadaşlarımızın coşkulu sohbetlerine ve her akşam düzenledikleri oyun faslının coşkusuna dayanamayıp aralarına sokuluyordum

Bir süre sonra buradan ayrılıp bir haftalık yürüyüşten sonra ... kamp na vardık Derin ve görkemli dağların arasında, Zap Suyu'nun ikı yanına kurulmuş olan yeni kamp geçici yerleşim yerlerini andırıyordu. Arkadaşların kaldığı ağaç dallarından yapılmış yazlık eve yaklaşırken ilginç bir şey oldu Önde yürüyordum Aniden bir dağ ayısının üzerime geldiğini gördüm

Bir an şaşkınlık geçirdim. Kuşarak yaklaşan ayı anıden üzerime atıldı. İrade dışı elimle itti›m, geri gitti Sonra öyle vahşi bir durumunu göremeyince ve diğer arkadaşlardaki sükuneti farkedince rahatladım. Ayı tekrar ayaklarıma dolandı, elbisemi ağzıyla çekiştiriyordu. Sonra beni bıraktı. Arkadaşlar gülerek seyrediyorlardı. Yaklaşıp tokalaştıktan sonra Agit arkadaş, "Korkmadın değil mi? Bir şey yok, evcildir. Buranın koruyucusudur o dedi Sonra oturup gelişmeler hakkında sohbete koyulduk. Birkaç günlük bir dinlenmeden sonra uzun sürecek olan bir yolculuğa daha koyulduk İran sınırı yakınındaki ... kampıydı bu seferki hedefimiz Muhteşem doğa güzelliklerini görmenin zevkiyle yolumuza devam ediyorduk. Her bir parçası ayrı bir güzellik ve şaheserdi Bütün bu güzelliklerin arasında savaşta harabeye dönmüş köyler ve hakim olan sessizlik ise ayrı bir acı gerçeklikti.

kampında biraz dinlendikten sonra, eski bir peşmerge olan Mam Şexo'nun köyüne vardık. Yaşlı›ları olmasına rağmen,

enerjik yapısı hemen dikkatı çekiyordu. Ailece durumlarını görüntülemek için fotoğraf arını çektirdik ve günün yorgunluğunu atmak için hazırlanan yerimize geçtik

S cak ılgı, yurtseverlik ve Kürtlüğün her bakımdan hakım olduğu bu aileyi ve köyü ardımızda bırakarak... kampına doğru yola koyulduk. Bır-ıkı mola verip dınlendıkten sonra arkadaşların bulunduğu eve vardık. Yüklerimızın bir kısmını burada bırakıp ıkı gunluk bir dınlenmeden sonra son noktamıza doğru harekete geçtik. Bir aya yakın süredır sürekli yuruyorduk ve epeyce bıtkın duşmüştuk Buna rağmen, hedefe varmak ıçın kendımızı zorlamalıydık. Dağ yaşantısına yabancı olan bırkaçımız daha çok duşmelerine rağmen yardımlaşarak derin vadıyı takıpte son noktamıza vardık. Derin bir vadının içine serpıştırılmış yerleşım yerı. çevresini saran dağları, yeşıllıklerle susluı doğası, yalnızlığı, asi ve vahşı görunumü, ortasından akan coşkun su ile ayrı bir duygu yaratıyordu. İnsan manzaraları bu gerçeğin bir tamamlayıcısıydı Fazla hareketlı görünmeyen yerleşım yerı. ortalarda dolanan ınsanlar, hemen her şey yalnız ve uzak bir dıyarı andırıyordu. B rçok soruna çözum bulmak ıçın çok yönlu bir hazırlık çalışması surdürüluyordu B.r yandan yerleşim yerının halli ıçın ev yapımı, dığer yandan lojıstık sorunun hallı ve örgutlenmesi önemlı bir sorundu. Başlı başına bılınçlı bir uğraşı gerektırıyordu. Bazı olanaksızlıklar, bu konudakı deneyım azlığı, tecrubesızlık ve sorunları onceden kestırememe durumu, yoğun bir iradı dırenmeyı zorunlu kılıyordu. Bır yandan, kötü amaç ve planlar peşınde koşanların çabalarını boşa çıkarmak, bir yandan, yaşamın örgutlenmesi ve devamı ıçın bazı fedakarlıklar ve zorlanma ara kat anmak; bunların esas sorunumuzun önune geçmemesine çalışmak ve ayrıca devrımın sorunları ve savaş alanına edapte olma konusundakı eksıklıklerle mucadele, özgun çabalar ortaya koymak, içine girilen çalışma ortamı bu sorunların çozumunu şu veya bu şekılde yakınlaştırmaktaydı. Sorunların çözum çaba arı bırçok konuda önemlı bır tecrube ve deneyım kazandırırken, önumuzdekı çal şmalarımıza daha objektif yaklaşmamızı da sağlıyordu. Ama gerçek şu kı, Partıye, halka ve devrıme olan soylu ınancın ve ıradenın zaferiydi bu kamp pratığı. Yenılgı alan ise, soysuz amaç ve gudulerın, masum veya "cesur" görüntüler altında olsun, sahte ve eskimış şeylerın savunulmasıdır. Mılıtan kadro, kudretını ve azmını burada sınamış ve çelıkleşmıştı. Feodal entrıkalar ve sınsı yöntemlerle bir tımsah soyu karakterı sırıtıyordu sahte görüntünün ardında. Fakat her şey bılinçlıce ve sabırla dokunmalıydı. İçerde kabaran bir öfke vardı Fakat gerçek umut vucut bulamıyor, ortalığı bın bir soysuz amaçla kaplayan karanlığın ve eskının temsılcıleri, en soylu amaç ve gerçekleri mahkum etmeye çalışıyorlardı. Gerçek umut yureklerden dile ürkekçe uzanıyor, ancak vucut bulamıyordu. Ulkemızın bu parçasındakı çilekeş ve kahraman halkımız umut dolu gözlerle "yenı" olanlarda bır şey arıyor, ancak bunun hemen olmayacağını bılerek umutlarını derine gömuyordu

Bu konudakı ılgınç bir anıyla durumu anlatmak daha uygun olacaktır

Sıcak bir yazı peşımızde bırakmıştık Artık sonbaharın soğuk yağmurları başlamıştı Normal yaşam süruyordu. Bır grup arkadaşla gunün yoğun uğraşı sonunda köşemize çekılmış, bir şeyler okuyorduk. Bır grup KDP peşmergesi yağmurdan kaçarak evimize sığındı. Epey ıslanmışlardı. Kendılerıne hemen yatacakları bır yer hazırladık. Bıraz sohbetten sonra, yorgun olduklarını belırtıp yattılar. Çok az erzağımız vardı, ancak onlara iyi bir şeyler hazırlıyorduk. Sabah şafakta uyanıp en ıyı yıyeceklerımızden oluşan bir yemek yapmaya çalıştık. Beş çay bardağı pırıncın içine bir köşede beklettığımız kurumuş bıber, patlıcan ve domates parçalarını attık Bıze göre, mukemmel bir şeydı bu. Böyle bir çorbayı herhalde beğenırlerdi. Ekmeğımız ıse, ıçınde en az palamut bulunanı ve yumuşak olanıydı. Bız, bızı tebrik edeceklerını bekliyorduk. En iyi şeylerimizi vermenin gönül rahatlığı da vardı Komutan yavaşça masaya yaklaştı bir parça ekmek ağzına aldı, çorbadan da bir kaşık tattıktan sonra, "Sağ olun aç değılız" deyip dışarı çıktılar. Bır taraftan hayal kınklığına uğramış yutkunurken, dığer taraftan bırbırımize bakakaldık arkadaşlarla. Ne yapabılırdik ki? Sonra dışarıdan öfkelı bir ses duyduk ve dışarı çıktık. Komutan, kendıne ve kendı sahıplerıne okkalı küfurler savuruyordu, "Hepımiz Kürt değıl mıyız. Namussuzlar" deyip, ardına bakmadan ıslanmış patıkadan aşağı ınıp yollarına devam ettıler. Herhalde her gün torbalarla ve kazanlarla ekmek ve pırıncı nasıl döktükleri gelmıştı aklına. Ancak, onur zafer kazanmıştı yine! Bir yemeğe, bir onlara bakıyorduk. Sonra bir arkadaş, "Boşverin üzulmeyin, bız kazandık. Şımdı bunu kaşıklayalım" deyince gulerek oturduk ve bıraz da bekledığımız bu durum üzerine konuşmaya daldık. Anlamamalarına şaşırmıştık ama dığer yandan da PKK ve onun ınsanlarını bir gun tanıyacaklarını bılıyorduk.

Hepimiz baharı büyuk bir umut ve heyecanla bekliyorduk. Artık donmelıydık aıt olduğumuz yerlere. Bırçok deneyım, tecrube ve zorlu bır sınavdan sonra her yönüyle gerçekliğimize daha yakın ve objektif düşünebılıyorduk. Taze ve ınsanı bırçok yönuyle duygulandıran, olgunlaştıran, acı-tatlı gerçeklerle yoğuran bir yaşam gerçekliğıydı gerçekliğimiz.

Akşamın kızıllığında duzenlenen govendleriyle dağları titreten canlı ve ener,ık ıtmle. ınsanı coşturan oyunlarıyla, derın uzuntu ve hırs kaynağı Şekıw Dağı'na yaslanmış ruhu ve taze anılarıyla. Zagros u arşınlayan adımlarıyla bizi hiç yalnız bırakmayan şehit yoldaşlarımızı duşunuyorum. Zagros'un çetın yokuşunda bastonuna dayanarak yavaş yavaş yol alan Ethem AKCAN yoldaşın, Zagros'un bağrına gomulen Yaşar ORGAN yoldaşın, buyumek ve ıntıkam almak için çırpınan Ercan KILIÇ yoldaşın ve dığerlerının, Abdulkadır BİÇİM'in, Zeki SÖYLEMEZ'in ve daha nıcelerının taze anılarını unutmak mumkun mü? Zagros, bizımle vücut bulan, şehitlerımızle buyuyen yeni dağlarımıza nasıl da teslım edıyor kendısını.

Bır yandan yeni yaşam problemlerının çözümune hazırlıklı olmak için yoğun bir çalışma içine girılirken, bir yandan da artık orta sınır bolgesine doğru gruplar yavaş yavaş akmaya başlamıştı Bırçok acı-tatlı anıyı geride bırakarak, tüm tazeliği ve guzellığını hiç gızleme ıhtiyacını duymayan doğanın nefıs güzellıklerının tadına vararak yol alıyorduk. Yağmurlu hava, nemlenen toprağın hoş kokusu, yaşanmaya değer bir guzellik ve gerıllanın hayalındekı ıdeal coğrafya... Bahar yağmurlarının coşturduğu vadıleri aşmak epeyce zor olmasına rağmen, ılkel yöntemlerle yapılan aletlerle bu geçiş sağlanıyordu. Birkaç gün suren yolculuğumuz sonunda , kampına varmıştık. Kamptakı arkadaşların sayısı oldukça kabarmıştı. Grup.arın tumü buralarda toplanıyordu Bu arada su kenarında bulunan doğal mağaraların önünde toplanan arkadaşlar çeşıtlı eğlenceler düzenlıyorlardı. Şımdı şehit olan bırçok yoldaşımızla beraber "Kaynağa dönuş"un tarifsiz mutluluğuyla toplantıyı bekliyorduk. Grupları espriler ve klasik türkülerıyle coşturan Bozan OKTAY, Emin DAL (Tekın ve K. Hasan) ve dığer yoldaşlar, tıpık yöre taklitleri yapa'rak ve anılar anlatarak zaman doldurmaya çalışıyorlardı. Hemen hemen tüm arkadaşların bir türkü söyleme, anı veya fıkra anlatma mecburıyeti vardı. Zap Suyu da serın ve hoş uğultusuyla buna eşlık edıyor gıbıydı. Tum gruplar toplantı için dağın zirvesine doğru yol alırken dışardan yeni gruplar kavuşuyordu alana. Nihayet toplantımız bıtmış, gruplar yavaş yavaş hazırlıklarının sonuna gelmiş ve kimi gruplar yo ara koyulmuştu bile.

Tarıh 1984'ün Mayısı. Toplantı sonrası gruplar tarifsiz bir sevinç ve coşkuyla faalıyet alanlarına doğru yol alıp engın dağ ve vadıler arasından ıçeri süzüluyorlardı. Yüzyıllardır acı, hasret ve kin ile yoğrulmuş; uğruna yüzlerın, binlerin duştüğu, umut ve hasretın demir parmaklıklar ardında hapsedıldığı; şafakta doğacak gunün umuduyla yılların, ömürlerın tukendığı; uğruna denızlerin, okyanusların aşıldığı; bir ömür kadar yolların arşınlandığı ülkemiz, bızım ülkemiz Kurdistan'mıza

doğru yavaş yavaş yol alıyorduk. Tarihin altın sayfalarına yazılacak olan, çağdaş bilincin, cesaretin, fedakarlığın bağrında iç içe yoğruduğu geleceğin büyük yaratıcıları ve umutları olan militanların, bağrına basmaya hazırdı ülkemiz. Bunun hasretiyle, kızgın Medya toprağı sabrının doruğundaki taşlar, yalağına sığmayan sular, yeniye susamış beyin, umut ışığı sönmemiş gözler ve tarihimizin ihanet görmemiş tüm görkemli değerleri bağrını sonuna dek açmış... Şeref, namus ve onurumuzun abidesi dağlarımızın, sabrını yoğuran ameleyin, sabanında bire on umuduyla yaşayan rençberin özleminin gerçek kurtarıcıları, tarihi sorumlulukların bilincinde, en ücra hücresine akmaya, derman olmaya gidiyorlar ülkemize.

Tarih yeni bir sayfa açmaya hazır, insanlık şahidimiz; her karış toprağıyla Medya ülkesi dağları, taşları, suları ve tek tek ağaçlarıyla yakın tanığımızdı.

Heyecanla karışık bin bir duyguyla A. arkadaşın yanına gidiyorduk. Sakin görünmek için kendimi oldukça zorluyordum.

Agit yoldaşın halen orada olduğunu öğrenince rahat adım. Beraberce ülkeye girecektik. Kısa bir konuşmadan sonra görev yerlerimiz belirlendi. Yanılmamıştım. Agit yoldaş a birlikte girecektik. Botan bölgesi çalışma alanımızdı. A. arkadaş, "Nasıl" diye sorunca, beklemeden "çok iyi" dedim. Agit arkadaşın çalışmaları bitirilmeden sonra yola koyulduk. A. arkadaş teme baz noktalar üzerinde ısrarla durarak yarım saat kadar bize refakat etti. Dağın zirvesine geldiğimizde güneş yeni batmak üzere idi. Gökyüzü kızıllaşmıştı. muthiş bir görünüşü vardı. Bu, dağların asi görünüşüyle birleşince mükemmel bir tablo ortaya çıkıyordu. Aniden durduk. A. arkadaş, "Haydi, tamam... Başarılar..." deyince, Agit arkadaş, kısa ve net olarak, 'Her şey dediğiniz gibi olacak' dedi ve kısa süren bir vedalaşma töreninden sonra yola koyulduk. Birkaç günlük yolculuktan sonra ... kampına varmıştık. Ancak ben bir gün gecikmeli olarak gitmek zorunda kaldım. Yolda uşumuş ve kötü bir mide rahatsızlığına yakalanmıştım. Agit arkadaş kalmamın daha iyi olacağını söyleyince kaldım. Yanımda bir de arkadaş kaldı. 1985'te İKP ve KUK-SE'den hainlerin pususunda şehit düşen Abdulkadir GERGERLİ (Rahmi) arkadaştı. Görevine bağlı, fedakarlık, sevgi ve saygının en iyi örneğiydi. Diğer günün akşamı sağlığım biraz düzelince yola koyulduk bir grup peşmerge ile. Ancak belli bir mesafeden sonra ikimiz yalnız kaldık. Kampa vardığımızda güvenlik nedeniyle arkadaşların ayrılmış olduklarını gördük. Sonra dağa çıkıp kendilerini bulduk. Hazırlıklar henüz bitmemişti. Grup olarak mükemmel donanmıştık. Ülkeye girmek için birinci girişim rehberlerin hatalarından dolayı ertelendi. İkinci bir hazırlıktan sonra ışığımızı kolaylaştıran yerli üç kişi de bulunca beklemeden yola koyulduk. Grup epey kalabalıktı. Şimdi anıları önünde saygıyla eğildiğimiz şehit yoldaşlarımız, Sason'da şehit düşen Hasan, Ahmet, Zeki DEMİR, Şırnak'la şehit düşen Nuri ASLAN (Haşım) yoldaşlar grubun içindeydiler. Komutanımız ise büyük bir direnişle başlayıp öyle "sona" erdiren değerli komutan AGİT yoldaştı.

Bir günlük uzun ve yorucu yolculuktan sonra Beytuşşebap ile Şırnak arasında bulunan ormanlık bir alanda konakladık. Yolda grubun kalabalıklığını gören köylüler asker sanıp kaçmaya başladılar. Bir arkadaş, "Mahkumdur hepsi. Bizi asker sandılar" dedi. Sonra bir arkadaşı işaret ederek, "Çeşiye çıkarıp salla anlarlar" dedi ve bu işaretten sonra ortalığın sakinleştiğini gördük. Daha sonra yola devam ettik.

Uzun bir yolculuktan sonra Erjih-Pervari sınırına gelmiştik. Burada arkadaşlarla randevu gününü beklemeye koyuduk. Koçer aşiretleri yaylalara doğru harekete geçmiş, akın akın geliyorlardı. Dağda stratejik bir noktada konumlanmıştık. Birden nöbetçimiz kadınlı-kızlı bir grubun bize doğru geldiğini söyledi, peynirleri için ot topluyorlardı. Türkü söyleyerek bize yakın bir yere gelince, birisi aniden afalladı, bir şey söylemeye fırsat vermeden panik içinde yokuş aşağı kaçmaya başladılar. Feryat ederek, gözle kaş arasında kayboldular. Birkaçı ayakkabısını bırakmıştı. Durumu ve kim olduğumuzu izah için iki-üç arkadaşı yanlarına gönderdik. Kötü insanlar olmadığımızı anlamış olacaklar ki, yiyecek birçok şey yollamışlardı. Bu durum ertesi gün de devam etti. Sonra yola koyulup göçtüler.

Arkadaşlarla buluştuktan sonra grubu teslim edip geriye dönmeye hazırlanıyorduk artık. Burada tanıştığımız aile ve kişilerle dostluk kuruyor, yeniden buluşmak için ayrılıyorduk. Propagandalarımız epeyce etkili oluyordu. Ancak yine de belli şüpheleri vardı. Yiyecek almak için bir yere uğramıştık. Arkadaşlar dağda bizi bekliyorlardı. Henüz gün batmamıştı. Kurtçeyi bilmiyordum, ama biraz idare edebiliyordum. Yanımdaki arkadaş simonof marka silahıyla beni koruyordu. Kalabalık bir grubun bize doğru geldiğini gördük. Kızgın ve öfkeli bir halleri vardı. Silahımı sıkıca kavradım, aklıma devletle teslim edilen arkadaşlar gelmişti. İçlerinden birkaç kişi kalabalığı kışkırtıyordu. Durumu ve niyetimizi izaha çalıştım, ancak biraz uyanık davranan ve düzgün Türkçe konuşan biri, Kurtçe bilmememden de yararlanarak bizi yakalamaları için durmadan diğerlerini kışkırtıyordu. Silahımı çekip merminiyi ağzına sürdüm, "Üzerime varırsanız tararım" dedim. Ciddi olduğumu görünce gerilediler. Biz de yavaş yavaş uzaklaştık. Başka bir yere uğrayıp yiyecek aldık ve arkadaşların yanına döndük. Agit arkadaş durumu sorunca, "Benim köye şimdilik tek gitmem doğru olmaz" dedim. 'Kurtçe bilmiyorum, yanlış anlıyorlar veya izah edemiyorum. Biraz dil öğrenilinceye kadar dikkat etmeliyiz' diye ekledim.

Agit arkadaş, "Böyle öğreneceksin, öğrenmek zorundasın" dedi. Ben gerçekten kendimi zorlamak durumunda kalıyordum. Çok gülünç durumlara düşe düşe biraz geliştirmiştim Kurtçemi.

Daha sonra Şırnak'a doğru yola koyulduk. Önümüzdeki kabalık bir yaylada bir propaganda toplantısı düzenlendi. Agit arkadaştan önemli oranda etkilenen 20-30 civarında insan bırakarak yola devam ettik. Kısa bir moladan sonra Merge Mahr'ın derinliklerine daldık. Alandaki arkadaşlarla ilişki kurduktan sonra yanımızdaki eğitim adaylarını güneye doğru yola çıkardık. Agit arkadaş ve S. adında bir arka-

daşa bir eylemin hazırlıkları için Hêzil vadısına yöneldik. Uludere kesiminde bulunan köylere de uğramalıydık. Bu ara Agit arkadaş midesinden kötü bir şekilde rahatsızlandı. Buna rağmen ışı aksatmadan, bize yardımcı olacak insanlarla ilişki kurmak için 3-4 köye uğradık Uğradığımız Axê köyünde bizi almadılar, oturtmadılar, kötu insanlar olduğumuzu zannediyorlardı Bunlar devletin MİT'idir deyip duruyorlardı. Arkadaşın tum ızahlarına rağmen tavırlarında ısrar ettiler. Yorgun ve aç olmamıza rağmen yola çıkıp yönümuzu başka bir köye verdik. Fazla uzaklaşmamıştık kı bir kadın önümüzü kesti, "Benim evimde yemek yemeden sizi bir yere bırakmam" dedi Hayret ettik. Kımdi bu curetlı kadın? Fazla dıretmeden köye girip kadının evine gittik. Şahane bir sofra kurulmuştu. Yemekten sonra kadının anlattıklarıyla durumu anladık. Irak'ta kalmış, Bağdat ve Musul'u gezmişti. Bızı Irak'tan tanıdığını söyluyordu. Tecrubeli bir hatı vardı. Agit arkadaşla Irak'ın durumu uzerine sıcak bir tartışmaya girıştiler. BBC ve Amerika'nın Sesi'nden alıntı verince ılgımız busbutün arttı. Gerçi Guyi kadınının curetkarlığını duymuştuk ama, bu kadarını beklemiyorduk. İşimizi bıtırip vedalaştıktan sonra yola koyulduk. Agit arkadaş, hayret içinde, "Bu alanda bunun gibi ikı kadın olsa vallahi sırtımız yere gelmez" dedi. Biz de onayladık ve yola devam ettık Goruşmemiz gereken insanlarla görüşup diğerlerine haber verdikten sonra karşı yakaya geçmıştık Eylem için her şey tamamdı. Yola koyulduk. Uç kişiydik; ikı köylunun de yardımıyla ajan bir unsuru ortadan kaldıracaktık Ancak kötu bır aksılık ve silahı kullanacak olan şahsın acemılığı yuzunden hedefi ortadan kaldıramamıştık. Daha sonra, benim de dahil olduğum bir tim kuruldu Görevimiz, verilen ıstedekı acil ve yedek hedefleri ortadan kaldırmaktı Gerekli hazırlıklardan sonra U udere'ye doğru yola çıktık Hedef hakkında bilgi aldık. Saat 7-9'a doğru eve yak aştık. İki arkadaşı koruyucu olarak bıraktık ve biz ıkı kışı hızla içeri daldık. 4-5 kişilik bir cemaattı. Hepsini etkısızleştırdik. Hedefi tanıyorduk ancak tüm uyarılarımı za rağmen dışarı çıkmadı. Bu ara bir köylü üzerıme yurudu; ayağımla bir darbe vurup yere yıktım Artık işi bıtırmeye karar verdik. Arkadaş, hainin yakasından tutmuş dışarı çıkarmaya çalışıyordu, ancak direnince vazgeçtik, orada cezasını verdik. D şarı çıkıp hızla uzaklaştık. Her şey tamamdı. Bu haın bırkaç ay önce PKK'li üç kadroyu oyun düzenleyip devlete teslim etmişti. Karşı-devrımcı yapılanmaları cesaretlendiren bu yapıya darbe vurmak, acil bir hal almıştı. Eylemimiz önemli bir etki bırakmıştı Yüzbaşı köylüleri toplayıp, "Size silah verelim, vurun. Sizi destekleriz. Korkmayın, vurun yeter ki" demesine rağmen, bu alçakça çağrıya kımse cevap verme cesaretini gösteremedi. Aksine, sempatı dalgası ve ılgı gıderek artıyordu. Karşılaştığımız her insan sevinç içindeydi ve bir tek bu noktada bir bütünlük ortaya çıkıyordu. Kökleri derin olan bir düşunceydi bu; "Kurmê darê ne jî darê be, dar zu bı zu hışk nabe" düşüncesi halkta egemendi.

Hızla Kela Meme'yi tırmanıp, aşırı yorgunluğun etkısını kırmak için zirvenin uygun bir noktasında konakladık. O kadar yorulmuştuk kı, oğle yemeğine kimse kalkmadı. Akşama doğru yola koyulduk Yolda değerlı bir yurtsever olan ve daha önceden tanıdığımız ... ile karşılaştık. Bızı görunce, hepımızı tek tek kucaklayıp öptu. Biz de bunun karşılığını hemen verdik, haberi duyar duymaz kollarını ıki yana açıp bır çocuğun kırda etrafında dönup çığlık atmasını andıran bir çığlıkla oynamaya başladı. Sonra tekrar bize sarılıp öptü. O anda, diğer arkadaşlarımı bilmiyorum ama, ben oldukça duygulandım İçimde bir şeylerin kabardığını hissettim. Yurtsever köylü bizi bırakmak istemiyordu. Bir ziyafet sözü verdı, biz de söz verip ayrıldık. Agıt arkadaşla buluştuk, .. arkadaş rapor yazmaya koyuldu; ben de gazeteye yollamak üzere bir yazı hazırlamaya başladım. Bu arada Agıt arkadaş yeni görevimizi söyledi.

– Tebrikler... Bunu başardınız. Ancak, ateyhimize çalışıp olumsuzluk yapan, bunda da direten ve adımızı kötu bir işe bulaştıran bırı var; bir toplantı yapılıp bu adam teşhir edilmelı."

Gerekli bilgileri alıp yola koyulduk. Teşhir ışını tamamlayıp, önemli etkı bırakan bu toplantıdan sonra yeni bir toplantı için Merge Mahr'da bir araya geldik. Toplantıyı Agıt arkadaş yonetıyordu. Donemın sorunları ve görevlerimiz uzerıneydi toplantı. Hemen hemen grubun tumu, propaganda ve dığer çalışmaların onunun açılması için yoğun bir eylemlilik içerısine girmenin zorunlu olduğu konusunda hemfikirdi Arkadaş da bu duşunceyi onayladı Bız bazı hazırlıklar için ışımıze koyulduk Sığınak ve barınak için gerekli malzemeleri hazırlamak üzere bir köye uğradık. Tam sığınağı yarılamıştık kı, kötu bır taş tam ortasından çıktı, balyozla uğraşmak zorunda kaldık O anda uç köylünün başımıza dıkıldığını farkettik.

– Ne arıyorsunuz burada? dedim. İçlerinden bırı;

– Hayvanımız kaybolmuş, onu arıyorduk, dedi.

– Buldunuz mu barı?

– Yok vallahi bulamadık

Durumu anlamıştım, hayvanın kaybolması bahaneydi. Hemen uğraştığımız taşı gosterip,

– Altında bir şeyler var ama, taşı kıramıyoruz, dedim. Gözlerini taştan ayırmayan köylü,

– Biz yardım edelim, deyip kolları sıvadı ve işe koyuldu.

– Ne çıkarsa paylaşırız, dedim ve arkadaşlara ışaret edip seyretmeye başladık. Başını arada bır kaldırıp kurnazca,

– Gerçekten bır ses var, dıyordu dıger koyluye

Sesımızı çıkarmadık Dığer köylü atıldı,

– F. Temır geçen gun bir mağarada bir İncil kıtabı bulmuş, 1 milyona satmış.

Nıyetleri açıktı. İkı köylü kan-ter içinde kalmıştı Arkadaşlara ışaret ettim. Sığınağı tekrar kapattık. Köylüler hayret dolu gözlerle bize bakıyorlardı. İşimizi bıtırdıkten sonra kendilerine durumları ızah etmeye çalıştık ve hemen alanı terk ettik Başka bir yer bulmalıydık. Yeni bır yerin kazısını tam bitirmişken kötu bir aksılıkle o da açığa çıktı Bir şey yapamamıştık. Arkadaşların çağrısı üzerine başka bir mıntıkaya doğru yola koyulduk. Agıt arkadaş ve kalabalık bir grupla bir alanda değışık gruplarla buluştuk. Sayımız kalabalıktı. Değişik bır hava esıyordu. Bu kalabalık grup üçe bölündu. Birinin başında ben vardım. Önemli bır şeylerin olacağı kesındi. Ancak her şey gizliydi, nereye ne için gıdıldığı bılınmıyordu. Gerekli ızahat yapıldıktan sonra, batıya, Eruh'a doğru yola çıktık. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Çıraw Dağı'na varmıştık. Bizi bekleyen yeni gruplarla karşılaştık. Yoğun bir hareketlilik gözleniyordu. Önemli bir şeyler olacağı yolundakı tahmin gıderek doğrulanıyordu

Alana hükmeden stratejik bır noktada konumlanmıştık. Toplantı için bir araya geldik. Görevli gelen arkadaş, dönemin bazı sorunlarını ve gelinen aşamanın dayattığı gorevleri belirttikten sonra, halk ordusunun temeli olan HRK'nın kurulduğunu ılan etti. Coşkun bir atmosfer hakimdi. İlk hedefin önemi uzerine konuşma yapıldıktan sonra Agıt arkadaş, "Silahlı Propaganda yönetmelığı"nı okudu. Topluca yemin içtikten sonra, "Yumruklar hazır" ışareti verildi ve bütün eller hızla yukarıya kalktı. Butun formalıteler tamamlanmış; birlığımiz, 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birlığı adını almıştı. Grubumuzun adı ise Salıh Kandal Silahlı Propaganda Grubuydu. Birlık, üç gruptan oluşuyordu, genel komutanımız Agıt yoldaştı. Sevınçten uçuyor gıbıydık Topluca fotoğraflar çekıldıkten sonra ışımıze koyulduk. Agıt arkadaş başta olmak üzere alt. kışı keşif için Eruh'a doğru yola çıktık. 1 saat yol yürumemiştük kı, silah sesi duyduk Bir kadın, "Aşağıda arkadaşlarınız askerle çatışıyor" dedi. Agıt arkadaş, durumu iyi anlamak için bir arkadaşı yayla evlerinden birine yolladı. Sonra anlaşıldı kı, yanlış bir anlama var. Silah sıkan avcılarmış, tekrar yola koyulduk. Bir çadırda mola verip yemeğimizi yedikten ve kısa bir propaganda yaptıktan sonra yola koyulduk. Agit arkadaş hepimizle hareketli bir tartışmaya başladı. Gözleri sevinç ve mutluluk saçıyordu: "Ordumuz kuruluyor. Bunun nizamı şeyleri de olmalı Hazırol, rahat

ve silah omuza'nın Kurtçe karşılığı nedir?" diye soruyordu. Bu kapsamda bir tartışma Eruh'un bulunduğu vadının başına kadar surdu. Sonra bir yayla evine girdik, yurtsever insanlardı. İstediklerimizi karşıladılar. Evden bir yerli arkadaş ile bir diğer arkadaş keşif için ayrıldılar. Bir arkadaş da onları şehir yakınında bekleyecekti. Onlar yola koyulunca biz de yayla evinde gelişlerini bekledik. Gece yarısı geri döndüler. Biz de uzaktan şehri gözlemiştik. Gerekli olan pratik keşif bittikten sonra geriye dönduk, hızla işlemlere koyulduk. Agit arkadaş keşife gidenleri çağırdı, maket hazırlığına girişildi. Taşlarla örduğumuz maket bir şeylere benziyordu. Agit arkadaş yönetim birimini topladı Pratik taktik ve güçlerin yerleşimi hakkındaki düşüncelerini belirtikten sonra, ... arkadaşın dikkat çektiği bazı noktaları da hesaba katarak, eksik bir nokta kalmayıncaya kadar üzerinde tartıştık ve hepimiz planın son şeklini onayladık. Agit arkadaşın plan konusundaki mukemmel zekası, itina ve özeni, en ufak ayrıntıya kadar itinalı yaklaşımı gerçekten hayranlık duyulacak nitelikteydi. Hemen pratik prova hazırlıkları için işe koyulduk. Maket, hazır güçlerin konumlanma durumu ve görevleri net bir şekilde belirlenmişti. Birçok kere yapılan prova sonunda hazır kıta halinde yola koyulduk. Hedefe yakın bir noktaya konumlandık. Bu ara bir köylu genç ile babası olan melle başımıza musallat olmuştu. Serbest bırakamazdık; çünkü çalışmaları görmüşlerdi. Hareket anına kadar yanımızda tuttuk, sonra gerekli uyarı ve açıklamayı yaparak serbest bıraktık. (Bu unsur oğlunu devlete teslim etmek istiyordu)

Gündüz uzun uzun seyrettiğimiz kuçuk Eruh'a doğru, saldırı düzenine göre yola koyulduk. Yol kesenler görev noktalarına doğru harekete geçtiler Cevizlik bir alandan inip şehire yaklaşmıştık. Gruplar tek sıra halinde sokağa daldılar. Evlerin pencerelerine çıkmış olan kadın ve erkekler bizi seyrediyorlardı O anda kötü bir durum oldu Bir renault araba önümüze çıkmıştı ancak hızla kendimizi yere attığımız için bizi farketmedi. Cami ve banka grubu bizden ayrıldı Agit arkadaşın himaye kolu ve B-7 de yerini aldı Sırasıyla hucum grupları da dizilmişti

Ben 10-15 metre geriden öndeki iki arkadaşı takip ederek nöbetçiyi vurur vurmaz hızla yanlarına geçecektim, ... nın ateş açmasıyla iki arkadaş hızla ileri atıldılar. B-7'nin sesi ortalığı inletti Hemen onun yanına yattım. Tam birlik kapısında üçümüz yan yana yatmıştık ... çıkarıp bombasını içeri attı ve üçümüz hızla içeri daldık. Onlar yukarı kata tırmanınca, alt katı işgal edecek grubun başında olduğumdan dolayı ben koridora yöneldim Bir asker telsiz odasından çıktı. Hızla kaçıyordu. Ardından taradım, dış kapıdan aşağı yuvarlandı. Fakat odaları tarayarak ilerliyordum. Tum binaya egemen olmuştuk Bir arkadaş kolumdan yakaladı, "Heval yaralıyım" dedi. Kendisini hızla dışarı çıkarıp dış koruyucuya teslim ettim. Doktora seslendim ancak gurultuden ses ulaşmamışlı. Tekrar içeri daldım. Yukarıdan iki arkadaş iniyordu Her şey tamamdı, hepimiz sağ salim ayaktaydık. Her şey birkaç dakikada hal olmuştu. Arkadaşlar deponun yerini bulunca, Agit arkadaşın yanına fırladım; yanına yaklaşıp yattım, "Her şey tamam, depoyu boşaltalım mı" dedim. "Tabii" dedi. Gerekli talimatı aldıktan sonra grup yerdeki esir askerlerin uzerinden atlayarak hızla içeri daldı Biz iki kişi boşaltma işini savunuyorduk Bölüğun yanındaki Reno taksinin her tarafını benzinleyip, arkadaşa "kibrit getir yak" dedim, getirdi ve tutuşturdu. Ama sonra anladık ki tam yanmamıştı Boşaltma işi artık tamamdı O arada arkadaşlar Atatürk'ün büstunu gösterdiler Bir el tarayıp, siyah bustü bembeyaz yaptım; rahatlamıştım. Bir araba bulmak için ... ile birlikte fırladık. Kahveyi bastık, 3-4 kişinin dışında kimse yoktu. Depoya girmişlerdi, hepsini oradan çıkarıp yerlerine oturttuk. Amaçlarımızı ve gunün anlam ve önemini kısaca Türkçe olarak aktardım. Bu arada sarılmak, tokalaşmak isteyenlerin bu isteğine karşılık vermeye çalışıyorduk; ama aynı zamanda tetikte olmak zorundaydık

'Bize şoför lazım" dedim, "şoför biri çıksın." Ancak ortalıkta ses seda yoktu Şoför diye şuphelendiğimiz birkısını ikna etmeye çalıştık, olmadı. O arada Agit arkadaş içeri girdi. Kendisini tek görunce şaşırdım. Kitleyi selamladıktan sonra bazılarıyla tokalaştı ve kısa bir konuşmadan sonra geriye gitti. Yanındaki arkadaşla ayrılıp bir arabayla uğraştık Karayolları arabasıydı. Tesadulen kapı açık ve anahtarı ustundeydi. Arkadaşım arabayı çalıştırdı ve boluğun önune çektik Bu arada garnizon, banka ve camideki işler de tamamlanmıştı Kazara yaralanan kadın ve çocuklar hastaneye yollanmıştı. Hepimiz arabaya binip şehir dışına çıktık Ancak soför arkadaşın tehlikeli süruşu yüzünden arkadaşlarla indirdik. Araba malzemelerle ilerledi Biz 10-15 dakika böluğun önunde atları getirmek için yollanan arkadaşları bekledik. Nihayet, herhangi bir kayıp vermeden eşyaların boşaltıldığı yere ulaştık Malzemeleri hayvanlara yukledik Arabayı yolun altına yuvarladıktan sonra arta kalan eşyaları da bir yere gizledik ve bir yamaca tırmanmaya başladık. Her arkadaş başına iki-üç silah düşüyordu Ben de sırtımda 2 bin mermilik kasayla kan ter içinde ilerliyordum Hiç olmazsa beli bir mesafe uzaklaşmak için kendimizi zorluyorduk. Bir çeşmenin başına varıp konakladık. Agit arkadaş, "Mola veriyoruz Arkadaşlara bildirin, dinlenip su içmeliler" dedi. Sonra yönetim birimi olarak toplanmamızı istedi, çevresini sardık. "Başardık" dedi. "Bundan sonrası önemli. Kayıp vermemek gerekir Bu çok önemli bir nokta Denetim sıkı tutulmalı" Daha sonra ganimet yiyeceklerden bir parça yedikten sonra toplanıp yola koyuduk Gözlerimizi hep beraber Eruh'a dikmiş, yarın, hatta daha sonra neler olacak sorusuyla düşuncemizi zorluyorduk. Nihayet, artık görünmez oldu Eruh

Yorucu bir yolculuktan sonra oldukça stratejik bir yer bulduk ve hemen yerleştik Eşyalarını, silahlarını indirip herkes dinlenmeye çekildi Şafak sökmek üzereydi Helikopterlere karşı kendimizi guvenceye aldık. Sakın bir yaz gunu, sevinç çığlıklarını andıran kuşların ötuşune yerinde duramayıp coşkudan sağa sola dönen yoldaşlar eşlik ediyordu Savaş makinalarının o pis cızırtısı bu guzelim tabloyu

bozuyordu ama dunyayı ayağa kaldırmıştık ve duşmanın çırpınışları boşunaydı Bir döneme adını verecekti bu tarih. Bir doğuştu bu; yeniden doğuş. Dağlar nasıl da heybetlice çalım satıyorlardı şimdi! Her şey, her şey yenileniyordu. Sanki yıllarca yaslandığımız dağlar değildi bu dağlar; kadasını aldığım toprağım ne kadar da bereketli geliyordu şimdi insana! Şimdi derin bir rahatlık sarmıştı bedenimizi, bir sunger gibiydi altımızda uzanan toprak, yumuşak, sıcak... Derin bir uyku sardı beden mızı ama kısa surdu. Şimdi butun organlarımız pur dikkat kesilmeliydi, tetikte olmal ydı

Akşama doğru hareketlenip ortalıktakı her şeyi toparladık. Epey uzun bir yol vardı önumuzde. Malzememizin çoğunu alıp yola koyulduk. Akşam bir köye rêzan (rehber) a mak için uğrayan arkadaşlar askerlerle karşılaşmışlar; peşimizdeler. Hızla yol almalıydık, başarıyı sonuna kadar götürmek önemli idi. Doğru durust yol bilmedığımızden,çok kötu bir kayalığa rast geldik Az kalsın G-3 yüklü katırlardan biri silahlarla beraber uçurumdan aşağ düşüp parçalanacaktı. İşının ustası arkadaşın becerisi ile tehlikeyi önledik. Önemli bir başka aksılıkle karşılaşmadan bir köyun yanına vardık. Su ve rêzan ihtiyacımızı alıp yola koyulduk. Yarım çay bardağı su duşuyordu her birimize. Koyluler yarı korku, yarı sevinç içinde bize yolu gösterdikten sonra kendilerini gönderdik. 10 km yol almamıştık ki gun ışımaya başladı Dağık ve sığ kayalık bir noktaya yerleştik Silah vb. malzemeleri sakladıktan sonra dikkatli bir şekilde yerlerimize çekildik. Sabahın bu erken saatinde helikopterler bilinmeyen yerlere konup konup kalkıyorlardı.

Gündüz yerimizi farkeden köy çobanlarını uyardık ve yanımızdan uzaklaşmalarına izin vermedik. Bu arada yürekli bir kadın yanımıza geldi, gelişmeleri aktardı. Daha sonra yiyecek için köye indi ancak, akşama doğru köyden çıkmadan, askerler tek sıra halinde onlarla bizim aramıza girmişlerdi. Önemli bir sorun olan yiyecek sorununu çözumlemek için bir grubu alıp köye indim. Gelişmeleri de öğrenmek gerekiyordu.Toplam 4 kişiydik.Asker olsa da olmasa da iki kişiyi gerideki grubu karşılamaya yollayacaktık.Koyun ust tarafında rastladığımız koçerler asker görmediklerini söylediler. Rahatça köye indik ve iki arkadaşı peşimizden gelmesi gereken grubu karşılamaya yolladık. Ben ve bir diğer arkadaş daha önceden tanıdığımız bir aileye gidip,yiyecek temin etmeye çalıştık. Evin yiyeceği az geldığı için yanımdaki arkadaşı diğer bir taraftara yolladım, ben de Ömer adındaki taraftarla diğer bir eve gittim. O anda köy karıştı, Turkçe bağırtı sesleri geldi.Ömer'in evine döndüğümüzde, "Asker köye girdi" dediler. İşte bu çok kötüydü. Biraz önce gönderdiğim arkadaş da randevu verdiğim yere gelmemişti Ana grubumuz durumdan haberdar değilse çok kötü olacaktı. Ömer'le beraber köy yolunun uzerinde beklemek iyi olur deyip yattık; grup köye girmemeliydi. Bir süre sonra ayak sesleri yaklaştı, "dur" ihtarı verdim ve Kurtçe parolayı sordum. Karşılık gelince ayağa kalkıp yanlarına gittim. Agıt arkadaşa durumu anlattım. Ömer'in rehberliğinde koyü dönerek karşı yakaya geçtik. Uç arkadaşımız yoktu. Daha sonra öğrendik ki, iki arkadaş yolun üstünde beklerken arkadaşların yenine asker farkedince hızla uzaklaşmışlardı. Önde yürüyen bir köylü onları uyarmıştı. Askerler köye girdiğinde, yiyecek için köyde bulunan diğer arkadaşın üzerine de muhtar yürüyor, ancak arkadaş kurtulup kaçıyor. Bana doğru gelme fırsatını bulamadığı için de randevu noktasına gelemiyor. Tamamen tesadufen gelişmeler sonucu bir aksılıkle karşılaşmadan durumu kurtarmıştık. Daha sonra oldukça mukemmel bir araziye yerleştik. Eruh-Pervarı-Şırnak hududundaydık. Yoğun helikopter operasyonları, indirme-bindirmeler şalakla başlamıştı Biz ise akşamdan aldığımız ekmeğin sayesinde gücumuzu koruyorduk, fakat ekmek yetmemişti Sayımız kalabalıktı. Siyasi üssumuze varmak için acele ediyorduk. Bu arada radyo haberlerine de gülmekten kırılıyorduk Dizlerimizdeki son dermanı da zorlayarak Pervarı ile Şırnak sınırındaki bir Zom a vardık. Oldukça iyi karşıladılar bizi. Su çoklu biraz temizlenip rahatladık ve köylulerin ortaklaşa hazırladığı guzel bir ziyafetten sonra teşekkurlerimizi sunup iki rêzanla ayrıldık. Herekol'un güney cephesinin zirvesine gelince rêzanları geri yolladık ve adeta uçarcasına Merge Mahr'in batıdaki seyrek parçasına butun hızımızla daldık Oldukça bitkin ve yorgun düşmuştuk Tedbirlerimizi alıp yerleştik. Devletin buyük güçlerle alana yığıldığını öğrendik Buna rağmen köyluler bizi coşku ile karşılıyor, tüm ihtiyaçlarımızı karşılıyorlardı. Ömer'i buradan geri gonderdik, tüm ısrarlarımıza rağmen kalmak istememişti. (Ömer daha sonra yakalanacak son iki rêzanı da yakalatacak; Ömer ve İbrahim adlı bu yurtseverler sömürgeciler tarafından alçakça katledileceklerdi.) Yolumuza devam edip stratejik bir noktaya yerleştik. Yapılan değerlendirme toplantısı sonrası, keşif,istihbarat ve birliğimizin ihtiyaçlarını karşılamak için arkadaşlar yollandı Biz de malzemeleri sakladıktan sonra yavaş yavaş gruplara ayrılıp dağılmaya başladık. Günün yorgunluğunu atmak için bir ara uzanmıştım ki, ... arkadaş eylemin başında bana verilen silahını almak için Agıt arkadaşa başvurdu. Agıt arkadaş bir bana bir silaha baktıktan sonra, "Yok" dedi, "O silah arkadaşta kalacak." Ben de sevinme ile üzülme arası bir duyguyla sesimi çıkarmadım. Yeni ve ilk defa kullanılmış portatif 11 numaraydı.Sonra bir ara kalabalık seslerle uyandım. Arkadaş, "Yaklaş buraya gel' dedi Gittim. "A bu sen n" deyip bölük yüzbaşısının saatini uzattı Aldım koluma taktım. Tarifte zorluk çektiğim bir duygu ve coşku sardı benliğimi Ne kadar çok şey söylemek istiyordum o an Yıllar sonra da unutamayacağım şeylerdi bunlar Alınan ve harcanan ma zemenin listesini tuttuktan sonra,birliğin ihtiyaç temini için harekete geçtik. Bu işi de ayarladıktan sonra, yeni bir keşif için 10 gunluğune ayrıldık. Gelişmeler içte, dışta her yönuyle muhteşemdi..

Bir yandan boyle tarihi bir anı başlatmanın derin mutluluğunu tadarken, diğer yandan ise duşmanın gulünç duruma duştuğu, halkın ise isyan duygusuyla şaha kalktığı bir ortamda bu gelişmelere yeterli bir cevap verememenin derin acısını hissediyorduk. Toplam 1,5 ay süren talihsiz bir süre sonunda yeni bir sıçrayış için konumlanmıştık Girıştiğimiz, Beytüşşebap önyuzbaşı eylemi ve ardından Şırnak-Gundikê Mellê karakol baskınıyla durumları duzeltmiş, savaş insıyatifini yeniden elimize almıştık. Bu karakol ey eminde değerli bir yoldaşımızı, Çet n Akkurt'u şehit vermiştik

Eylemin birkaç gun öncesi evine uğradığımız "Vietnamlı ana" dediğim taraftar bir mellenin hanımının eylem sonrası eve uğradığımda gozleri dolu doluydu Uzüntusunu saklamak istiyordu ama bunu beceremiyordu. Aniden hıçkırık arla uzerime doğru geldi, "Hani Musa (Çetin)? Nerde,onu niye getirmedin ' dedi. "Sakin ol ana" dedim; sakınleştirmeye çalıştım, anlattım, savaştı bu olacaktı. Sonra içini dökmeye başladı, rahatlamıştı. Musa yoldaşı tanıyan tum köyluler aynı durumdaydı. Kendilerini biraz teselli ettikten sonra yaralı arkadaş için görevlerini iyi kavratıp uzaklaştık

Görevlendirdiğimiz köyluler yaralı arkadaşı bir ata bindirmiş, 10 kişi de etrafını sarmış getiriyorlardı. O manzarayı görmek insanda hayranlık uyandırıyordu. Sonra tedbiri tamamen kendi erine bıraktık. Arkadaşı, 10 gune varmadan ve doktora ihtiyaç olmadan sağlığına kavuşturmuşlardı En guzel yiyeceklerle besleyip yoğun bir tedbirle nöbetini tutarak korumuşlardı. "Vietnamlı ana" başarı sevinciyle övüne övüne bitiremiyordu. Onu dinleme sabrını gosterdiğimden dolayı bazen kendime şaşıyordum, çünkü bazen 5-6 saat surerdi konuşması. O gerçek bir yurtsever ve Ana idi; ailesinden birçok kişi yakalanmasına rağmen en ufak bir tedirginliği yoktu

Bir gün kendisine gece geleceğimiz haberini yollamıştık. Toplantı yapacaktık. Akşama doğru helikopter indirme yapmış ve askerler köye çıkmıştı Biz durumu fark ettiğimiz için köye uğramayı erteledik. Her ihtimali gozonune alan Ana, acaba haberleri var mı diye telaşa kapılıyor. Bir yolunu bulup koyden birilerini dışarı yollamak için sorgulama yapan subayın kaldığı eve

yoneliyor. Ana daha önce kadınlarla konuşup söyleyeceklerini onlara da kavratıyor ve sözlerini desteklemelerini sağlıyor. Kapının önüne varınca, soğuktan titreyen nöbetçiye bakıp kurnazca, "Ah... Evladım! Yazık yazık! Hangi ananın kuzusu kimbilir! Soğuktan mahvolmuş. Çabuk bir sıcak çay getirin" deyip askeri hungur hungur ağlatıyor. Sonra da, "Bak oğlum" diyor "Apocular yamandır, attıklarını alnından vuruyorlarmış. Neyine lazım; kendini bir kayanın arkasına ver, karışma. Eğer yaşamak istiyorsan sana nasihatım bu." Asker ağlamaklı, "Olur ana" diyor. Ana tekrar dönüyor, "Apocular silah sıkmayana karışmaz armış. Subaylara da çok kızıyorlarmış. Askerlerden çok subayları öldürüyorlar. Sakın onların dediğini yapma, ihtiyar anam babam uzme" deyip askeri iyice alt-üst ediyor ve sonra da içeri girip komutanın karşısına çıkıyor

– Komutan bey! Bize haber geldi, bizim herif er alaydan bırakmışlar. Bu gece yoldalarmış, gece geleceklermiş. Sakın ateş etmeyin. Bizim varımız yokumuz onlardır. Onlara bir şey olursa sonra siz bilirsiniz!" diyor (Aslında öyle bir durum yok, köyden erkekleri bırakıyorlar ama, ikı köy ötede sabah olmasını bekliyorlar Ananın amacı bize ait tereddütünü gidermek ve durumu sağlama almak)

Komutan

– Kim bu kadın? Deli mi ne? Ben, köye girecek ere ateş edin diye emir verdim Soy eyin gelmesinler. Adam gönderin haber versinler

"Vietnamlı Ana".

– Adamı mı bıraktınız? Kimse yok, kadın-kızdan, ihtiyardan başka!

– Ben karışmam, ıkı kişi yollayın, deyin kimse gelmesin.

Ana cevap vermeden çıkıyor ve bizim geleceğimiz yolun üzerindeki mezraya kızıyla gelinini yolluyor. Ana ile diğer köy kadınları da beraberce sabaha kadar yolumuzu bekliyorlar; nöbet tutuyorlar. Ana yine de rahatlamıyor. Muhtemelen başka yönden, köye uğramadan gelebileceğimizi hesaplıyor ve komutanın yanına çıkıp tekrar tehdit ediyor. Ateş etmemeleri için zorluyor. Ve gün artık yavaş yavaş ağarmaya başlayınca komutan, "Tanrım! Bu kadın ne belaymış! Çekin, gidiyoruz" deyip birliğini alıyor ve gidiyorlar. Böylece Ana, bir zafer kazanıyor! Günlerce anlatmakla bitiremezdi bu olayı, yerli bir tercümanın konuşmasını çevirmeye cesaret edemediğini anlatıp övünüyordu; haklıydı da . Amacına ulaşmıştı.

Belirli aralıklarla gerçekleştirdiğimiz köy toplantılarıyla denetimimiz daha da güçlenmişti. Yeni savaşçı adaylarını Güneye aktarıyorduk. Gelişmeler yoğundu. Sıpıwyan eyleminden sonra Agıt arkadaş ve diğerleri toplantı için Güney'e çekildiler Bu arada biz içerde kış hazırlıklarına girişmiştik Köylülerin önemli desteğiyle hazırlıklarımız rahat şekilde yürüyordu. Bu arada M Çimen'in yakalanmasıyla ortaya çıkan durum üzerine alana gitmem ve grubun başına geçmem gerekti. Bazı işlemleri bitirdikten sonra grubun bazı üyeleriyle birlikte yola çıktık. Yarı yolda, M. Çimen'in çözüldüğünü, bir mağaranın aranmasından dolayı farkettik. Her tarafa haber saldık Elimizi çabuk tutarsak bazı ilişkileri kurtarabilirdik; fakat rêzan sorunumuz vardı. Türkoz karakolu yakınındaki Namyan gomlarına vardık, yardım için bir aileye başvurduk. Şex olduklarından dolayı çekiniyorlardı ama, bizim mutlaka geçmemiz gerekiyordu İkna çalışmalarımız sonuç vermemişti. Daha yeni kalkan orta yaşlı ev sahibinin yatağına girip yatmaya başladım. Arkadaşlar da bir şey anlayamamıştı Adam hayretle sordu

– Ne yap yorsun?

– Hıç yatıyorum

Olmaz kı karakol var, asker var!

Biliyorum

– Ee... nasıl yatacaksın, sabah oluyor

– Nereye gideceğimi bilmiyorum, Yardım etmiyorsunuz kı

Asker gelse ne yapacaksın?

– Çatışırım sonuna kadar. Ne olursa olsun

En sonunda ihtiyar ciddiyetimi görünce, "Haydı gidelim. Ne yapalım, Allah sonunu hayır eyleye" dedi ve önümüze düştü... arkadaş, "Beni iyi biliyorum çok sevabına gireceksin" dedi. Epey yol aldıktan sonra ihtiyara teşekkür edip geri gönderdik Yetiştiğimiz her temel ilişki yakalanmıştı Durum kötüydü. Darbenin bizim saflarımızda yer alan birinden gelmesini hazmedemiyorlardı. Ancak, halkın açık teşhirine girişmiştik. Etkisini zayıflatıp karşı cevap vermek için yoğun çabalara girıştık. Fakat kış önemli oranda engel yaratıyordu Buna rağmen, 10-12 civarında genci köylerde yaptığımız toplantılarla (örgüt birimleriyle ortak oluyordu) topladık Bunun siyasi yankısı ilginç oldu. Gençlerin askerliğe alındığı dönemdi. Bu eylemler sonucunda yayılan propaganda, "Gençler askere gitmiyor, falan falan köydeki gençler dağa çıkmışlar, onlara kavuşmuşlar" şeklindeydi. Bu durum somurgecileri oldukça rahatsız etmişti, kolay kolay sindiremediler Karakol çavuşu, köylülere, "Çocuklarınızı üç gün içinde getirmezseniz sizin için kötü olacak" demişti Köylüler dikkat üzerlerinden atmak için dağlara ve köye düşmüşlerdi. Bu ise aksine bizim lehimize bir durum yaratmıştı Aldığımız gençler oldukça coşkuluydular. İşlerini ayarlayıp Güneye gönderdik

Bir süre sonra yeni planlama arla gelen . arkadaşın yaptığı bir top antda durum değerlendirmesi yapılıp, pasif durumda bulunan çalışanlar eleştirildi. Sağ anlayış mahkum edildi Hanım YAVERKAYA yoldaşın da hazır bulunduğu top antda, bu yoldaşın koyduğu tavır gerçekten de örnek bir tavırdı O direnişte "sağ" eğilimlere karşı tavrı ile güçlülüğünü ortaya koymuştu; bu konuda tavizsiz davranmıştı Değerlendirmeler yapılıp, sorumlu arkadaşın yeni dönem hakkındaki konuşması da bittikten sonra merkezi planlamaya göre dağıldık. Birden bire ortaya çıkan böyle köklü bir alt-üst oluşu anlamaya çalışıyorduk Her şey üstten planlanmıştı

Yeni bir alana doğru 5 kişi yola koyuduk. Batıya, Mardin'e doğru harekete geçtik. Birkaç günlük bir yolculuktan sonra soğuk ve yağmurlu havada Dicle yi büyük bir tehlike atlatarak geçtik. Üstüne bindiğimiz sal'i kullanmasını bilmediğimizden dolayı alabora olma tehlikesi atlatmıştık Bölgede faaliyet yürüten arkadaşlarla buluştuk ve diğer alandan gelecek arkadaşları beklemeye başladık. Radyoların da dediği gibi, son 50 yılın en soğuk kışı, gerçekten de çok kötü yakalamıştı b -

zı İstısnasız hepımız soğuk almıştık. Burada kar fazla olmamasına rağmen, ünlu Bakûr rüzgarı fena halde yakıyordu orta ığı. Coğrafik olarak fazla ası olmasa da, alan musait gözukuyordu. Mava Dağı, Dicle vadısı ve İdil-Nusaybin-Mıdyat arası coğrafya harekete epey elverişliydı. Ancak zayıf ve genelın genısinde kalan bır örgutsel yapı vardı Kıtle ılışkılerinde belli bir açılım sağlanmış olsa da eylemsel olarak çok gerilerde bır konum yaşa nıyordu. Mucadele edıp bu yapıyı aşmak gerekıyordu. Yapılacak bazı hazırlıklar ıçın seferber olmuştuk. Bır grup arkadaş köy toplantılarına girışmıştı. Havalar o kadar kötuydu kı iradeye hakım olmak zorlaşıyordu. Bır gun ateş yakmak ıçın odun toplamaya çıkarken, Hüseyın ALTINTAŞ (Mehmet) arkadaş, kulağından tuttuğu bır tavşanı bize doğru getırdı. "Zavallı soğuktan donmuş. Herhangı bır yara ızı yok" dedı Soğuktan kendı halımize bakınca tavşanın ölumunu fazlaca yadırgamadık; pişırip ıştahla yedik. Akşama doğru yollad ğımız keşifçiler geri geldıler Ayrılmak uzere hazırlanmıştık. 4 gün üst üste aynı yerde kalmak akıl karı değıldı O anda bır arkadaşın "Asker!.." dedığını duydum, çevreme baktım çakal sürüsu gıb çemberı daraltmaktaydılar. Aramızda 200 metrelik bir mesafe bile yoktu Silahlarımıza atıldık, ancak savunma duzenımız çok duzensızdi. Mehmet arkadaşla yan yana oturduk. Aramız 1-2 metreydi Askerler çok yaklaşmışlardı Mehmet arkadaşa, "Beni koru, ben gıdıyorum" dedım ve bombanın pımını çekıp ileri fırladım Bombayı, subay olduğunu (şapkalarından tanımıştım) tahmın ettiğim grubun ortasına bıraktım ve hızla arkadaşın yanına yattım Bu arada sağ tarafımızdan yağmur gıbi kurşun yağıyordu. Mehmet arkadaş ayağa kalkmış, M-16'sıyla hem çat şıyor ve hem de ajite çekiyordu, "Size kım olduğumuzu göstereceğiz, alçaklar! Apocuların kım olduğunu göreceksiniz! Hepınızi geberteceğim. Bize kurşun sıkmak nasılmış, göreceksiniz" diyerek çatış yordu. Ben de on tarafla uğraşıyordum. Ama arkadaşın açık çatışmasına şaşırmıştım. Neyse yere çöktü, biraz rahatladım. Fakat!.. Tam şarjörü değişmek uzereyken başından aldığı tek kurşunla geriye sırt üstü uzandı, sesi çıkmadı. Ayağa kalkıp çevreyi otomatik olarak taradım ve yanına yaklaştım silahını boynuma geçirdim. Her taraftan yağmur gıbi kurşun yağıyordu Bir ara kendimi kontrol ettim Hayır, bir şeyim yoktu. O an ön cephede, 3-5 metre ötede birkaç kafa farkettim, hemen ateş altına aldım, fakat kendim de ateş altında kalmıştım. Yanıma bir bomba fırlattılar; kendimi yere uzattım, bomba korkunç bir ses çıkararak patladı. Bıkısı şerıtlerını ve kendi çantamı alarak hızla kendimi geriye doğru yuvarladım. 20-30 metre gittikten sonra birkaç arkadaşa rastladım. Bağırıp toplanmalarını söyledım. Her bırı bir yöne gıdıyordu Sesımı duyunca yanıma yaklaştılar 3 kışıyi oturtup 4'unu 100 metre geriye yolladım, bu sefer onları yatırarak, dıgerlerını geri çektım ve böylece kademeli olarak çemberın dışına çıktık Değerli komutan Hüseyın ALTINTAŞ yoldaşın şehit düşluğunu grup boynumdakı sılahından anladı Onları sakınleştırdım ve hızla alandan uzaklaştık. Askerler hala ateşe devam edıyorlardı Bır helikopter alana ındı, kayıpları olduğu belliydı. Hızla uzaklaşıp emin bır coğrafyaya yerleştik. Kötu bır talihsızlik ve acı bır kayıpla yüz yuze gelmiştik. Planlarımız aksayacaktı. Önemli bilgiler ele geçmişti. Değişik bir duzenlemeyle işe koyulduk. Bir grubu Botan'la ilişki için yolladık ve Suleyman ORAK (Menar) arkadaşı alana bırakıp dıger temel sorun için yola koyulduk. Nusaybine doğru ilerleyip bolge birımını toplamak ve ona işlerlik kazandırmak en doğru adımdı Hızla işlerimize koyulduk. Duşmanın çatışmadakı kaybı, bir kontr-gerilla subayı. Birçok asker yaralanırken, şehır den aldığımız bilgiye göre, 3 asker de akli dengesini kaybetmişti. Birçok malzeme kaybımız yanında, 500 civarında mermi harcamışlık. Göğus göğuse bir çarpışmaydı. Saygı duyulacak bir cesaret ve ınançla haykıran Huseyin ALTINTAŞ yoldaşın sesi duşmana korku salıyor, dağları inletiyordu. O'nun haykıran lişek gibi sözleri kulaklarımızda hep yankılanacaktı

Fazla uzun sürmeyen bir aradan sonra Mehmet yoldaşın intikamı, üç halk duşmanının cezalandırılmasıyla kısmen de olsa alındı. Ancak daha çok şeylerin yapılması gerektiği açıktı. Duşman, uygulamalarından ortaya çıktığı kadarıyla Siirt ve Hakkari'yi tecrite alıp dıger alanlara yayılmayı engellemek için Dicle-Botan suyunu doğal bir stratejik engel olarak goruyordu Su kenarındaki yerleşim yerlerine tümenle guç yığmış durumdaydı. Baharla başlayan kasaba eylemleri ve sonrakı darbeler bu planı önemli oranda boşa çıkarmıştı. Ancak, İdil, Cizre, Silopi, Mıdyat, Ömerli, Derik baskınları önemli yankılar yaratmasına karşın örgutsel alandakı sorunlar ve yönetımdekı yetmezlikler ile ustlenilen role uygun guç konumlandırılmaması daha ileri çıkışları engellemekteydi. Yine alanda siyasal otorite olarak pratikte de önemli siyasal ve kısmi pratik başarılar elde edilmişti. Devletin karşısındakı tek otoriter güç olarak kabul edılıyorduk. Özellikle Mıdyat, Ömerli, Nussaybın alanlarında önemli bir gelişme vardı. Duşman uygulamaları Mıdyat dışında etkısız kalıyordu.

Ömerli baskını bunun açık örneğiydi. Selman-Davut Silahlı Propaganda Birliği ve dıger örgut güçleriyle yapılan bu eylem önemli yankı uyandırmıştı, alanda bulunan tüm karakollar bir ayaklanma korkusuyla sabaha kadar etrafa rastgele ateş edıp gelişmelerden duydukları korkuyu dışa vurmuşlardı.

Halk yoğun bir kabarma içindeydi Bunu, baskın sonrası karşılaştığımız köylulerin tutumundan açıkça anlamak mumkundu. Taze ve guzel kokusuyla gecenın serınlığine karışan karpuz kavun tarlaları ve uzum bağlarının arasında yol a.arak saat 1-2 dolayında bir koye ulaştık. Dıger arkadaşları dışarıda bırakıp koye gırdık Eskiden ilişkimiz olan bir yurtseverin evine uğradık İhtiyar karı-koca bızı büyük bir heyecanla karşıladılar. Çoktandır gormemişlerdi Heyecandan ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Hemen bir koşeye ılışıp oturduk, Önümüze yiyecek yığdılar. Yorgun olduğumuzdan kabul etmedik. Hal hatırlarını sorduktan sonra, ihtiyar ana aylar önceden bizim için özel şişelere koyduğu reçel, helva, peynir vb. birçok şeyi önumuze yığdı. Bir taraftan da, "Bunları sizin için hazırladım Bir gün geleceğinizi biliyordum. Bu akşam amcanızla, ne o du nıye gelmediler diye üzuluyorduk" diyordu. Acele ettiğimizi görünce "Bızı unutmayın. Size yeni şeyler yapacağım. A ah yolunuzu açık etsın" deyip boynumuza sarıld ve hungur hungur ağladı Kendisini bıraz sakınleştırdıkten sonra, sabaha kadar kalmamız için yaptıkları tüm ısrarlara rağmen, ayrılmak zorunda kaldık. Bır ara dönup arkamıza baktık, çökmuş ağ ıyorlardı Kendilerine, "Yine geleceğiz" diye söz verip sığınağımıza doğru yola devam ettik.

Gunduz sığınakta kalıp karanlık çokunce tekrar yola koyulduk. Saat 8-9 cıvarında, eskiden reformist kuçuk-burjuvaların hakım olduğu bir köye gırd k. Bazı ihtiyaçlarımızı karşılamak için bilgi ve istihbarata ihtiyacımız vardı. Ayrıca yiyeceklerimizi de alıp çıkacaktık Köye çok dikkatli gırdık, bir şey yoktu. Köyun ortasında durduk, bir grup köylu, o ayları, askerin uygulamalarını hararetle tartışıyordu Bızi gorunce kalkıp çevremizi sardılar. Çevreye köylulerden ve arkadaşlardan nöbetçi koyup, gelişmeler hakkında bilgi almak için köylunun bırıyle konuştum. Gunduz helikopterlerle ve karadan baskınlar duzenlenmiş; kontr-geri .anın da katıldığı bir operasyon yapılmıştı. Tum ahalıyi dağa çıkarıp bızi ele geçırmeye çalışmışlardı. Ancak köylüler kendi aralarında şoyle karar almışlardı. "Eğer onlardan bırını gorursek sesımızı çıkarmayacağız. Ancak eğer gorulme tehlikesi varsa uzerıne bır elbise geçırıp silahını saklayacağız ve onu aramıza alacağız."

Operasyondan bır sonuç alamayınca sömurgeciler, zorunlu 5 nöbetçi çıkardıktan sonra köyü terk etmişlerdi. Bız konuşurken, bir grup köylu bize doğru yöneldi. Yanımızdakı köylü, "Bızdendirler" dedi. Gelenlerin ortasındakı kısa boylu bir ihtiyar öne çıkıp "Dağılın ulan" dedı koylülere "gırış çıkışı tutun Bunlar bızım askerlerimizdir. Köyümüzde oldukları surece sorumluluk bize aittir." Bize

dönüp, "Hoş geldiniz, başım gözüm üstünde yeriniz var" dedikten sonra ekledi "Bu duduğu yüzbaşı verdi. Nöbetçiyim Sizi buraya koymamam istendi Boşverin, siz peşimden gelin." Ardından keyifli keyifli ve alaycı bir edayla duduğunu iki-üç kez üst üste öttürdü. Sonra hemen yanındaki ki kişiye dönüp "Falanın evini ayarlayın, misafirlerimiz var. Çabuk olun" deyince köylüler fırladı.

Hepimizi hayran bırakan ihtiyarın bu candan ve cesaretli tavrı coşkumuzu daha da artırmıştı. Tüm yorgunluğumuzu unutmuştuk. Dışarıya nöbetçimizi bırak tıktan sonra içeri girdik. Ev sahipleri bizi oldukça iyi karşıladılar, sadece biraz heyecanlıydılar. Seferber olup bir şeyler hazırladıktan sonra içeri giren ihtiyarı sofraya davet ettik gelmedi. "Bunu yapmayın işte" dedi sitem ederek, "bize güvenmiyor musunuz ki dışarıda bir arkadaşınızı bırakmışsınız Bu köyde sizin kılınıza bir şey gelecek olursa, bu da ancak çok kan aktıktan sonra olabilir." İhtiyarı sakinleştirmek için kısaca durumu açıkladım

"Amca, size güvenmediğimizden değil, bu bir kuraldır Her yerde böyleyiz. Bu Parti kuralıdır." İhtiyar rahat bir nefes aldı, durumu taktir ettikten sonra dışarı nöbete çıktı Ev sahibi kadın çekinerek, "Eşkıden de uğraştınız, fakat olmadı, sonu yoktur" dedi Ev sahibi erkek, onun lafını keserek, "Sus sen" dedi "sen görevini yap Bizim görevimiz ayrı, senin görevin ayrı. Kaldı ki, bunlar senin bildiğin o eski adamlar değil, bunlar başkadır. Bunlar eskilere benzemez Bunların ne yaptığını daha dün gördün. Kimi vurdukları da belli. En iyisi sen işine bak. Ben sonra sana anlatırım." Hazırlıklarımızı tamamladıktan sonra kalabalık bir köylü grubuyla vedalaşarak

ussumuze doğru göğüsler kabarık ve büyük bir rahatlıkla yola koyulduk. Süleyman ORAK arkadaş, "Şimdi bu halimle birkaç kazayı yıkabilirim Ülkemiz ne kadar güzel olacak, bunu görüyorum" diyordu. Sessizce ince patikada yol alırken hepimizin yüreği duygularla çarpıyordu, yeşilliklerin, ormanların arasında mekanımıza doğru süzülerek ilerliyorduk

Gerçek şu ki, her anı, acı, kin, nefret, unutulmaz fedakarlıklar, yüce duygular ve tüm benlikleriyle en değerli şeylerin yaşama katık eden büyük insanların her anısı, yaşamda ve mücadelede her an efsaneyi bir değerdedir Bu, bugün an aşıldığı gibi yarın daha da an aşılacaktır

Bagok
8 Ağustos 1986

Kürdistan'ı Yeniden Yaratırken...

Beş gün yol yürüdükten sonra nihayet Mereto yaylalarına ulaştık. Mereto yaylalarında dört gün koçer ailelerinin yanında kaldık. Bu dört günlük süreç içerisinde adeta devrimci bir ailenin üyeleri misçesine birbirimize ısınıp kaynaştık. Koçerler burada kaldığımız süre içerisinde bize varmamız gereken köy hakkında bilgi toplad lar. Gereken bilgileri aldıktan sonra gideceğimizi belirterek musaadelerini istedik. El sıkışıp vedalaşırken, ihtiyar bir nine, gözyaşlarını sel gibi boşaltarak şu cumlelerle bağımsızlığa olan özlemini, PKK partizanlarına bağlılığını ve sömürgeciliğe kin ve nefretini dile getiriyordu 'Herin lawê min, herin kurê min, xwudê bi we re bê. Me jî jibîr nekin, mala rumê çav şîn li serê wan de bişevte (Gidin oğullarım, Allah yardımcınız olsun. Bizi unutmayın. Allah gök gözlü gavurların evlerini başlarına yıksın)."

Uzun bir müddet yol yürüdükten sonra hem yorgun uğumuzu gidermek ve hem de geceyi beklemek için, Sason direnişinde temel üs seçilen Asê Dağı'na çıkıp herhangi bir durumda düşman saldırısını puskurtebileceğimiz savunmaya e verişli bir alana uslendik.

Toplam 8 kişiydik. Yöre köylerin yaylasına uğradık Yaylada hiç kimse yoktu Zorunlu o arak, 4 ekmek ve bir çay bardağı dolusu tereyağı aldık, karşılığında bir not yazıp 1000 TL bıraktık. Bıraktığımız notta, "Kusurumuza bakmayın. Zorunlu olarak, sizler olmadan ekmek ve yağ aldık. Karşılığında 1000 TL bırakıyoruz" diye yazdık.

Tekrar yola çıktık. 2 saat yurudükten sonra ormanlık, sarp kayalı dik dağdan aşağıya indik. Dağdan inerken, eski direniş mevzilerini görüyorduk Mevzilerin

tüm yuzu aşağı boğaza yoneliktı. İki silahlı kişinin oraya yerleştirilmesi halinde boğazdan geçmek olanaksız hale geliyordu Biraz daha yol aldıktan sonra, hem boğazda ve hem de köy yolunda akşama kadar pusu kurmaya karar verdik. Üç saat kadar pusuda kaldık, fakat hedeflerimizden gelen olmadı Sadece bir kadın ile iki yolcu geçti. Kendimizi onlara göstermedik ve akşam üzeri pusularımızdan çıkıp köye doğru ilerledik Bu arada son planlamamızı da yaptık. Köye 15 dakika uzaklıktaki bir dereye varmıştık. Dere öylesine kayalık ve ağaçlık bir yerdeydi ki, 10 metre mesafeden bile insanın görülmesi mumkün değildi. Tam bu sırada arkamızdan kalabalık konuşma sesleri geldi. Hızla yolun kenarına mevzilendik Arkamızdan gelenler hedefimiz olan milis grubu idi Bir arkadaşın iyi mevzilenmemesi nedeniyle daha pusuya düşmeden arkadaşı gördüler. Böylece çatışma baş adı ancak insiyatif bizdeydi. En önde yuruyen milis, yediği birkaç kurşunla yaralandı. Kurşunların izli olması sonucu bir de elbiseleri tutuşan milis alevler içinde bağırarak geri kaçtı. Diğerleri de kaçtılar. Gerek derenin sık ormanla çevrili oluşu ve gerekse karanlığın basması, milislerin kaçıp kurtulmalarını kolaylaştırdı

Biz de geri çekilip yamaca tırmandık. Milislerin köyü de tam karşı yamaçtaydı

Silah seslerini duyan köy milisleri öylesine kurşun sıkıyorlardı ki, adeta gökyüzünde yıldız tabakası oluşuyordu. Bir süre sonra alanı bir sessizlik kapladı. Tüm köy ışıklarını söndürdü. Ortama egemen olan sessizlik öylesine yoğundu ki, adeta yamacımızda bir köy olduğundan bahsedilemezdi. Yarım saat sonra sarp, ağaçlık yamaçlarda yürümeye başladık. Bir yarım daire çizerek, sabaha karşı bir yere konumlandık. Konumlandığımız yer sarp kayalık olduğu gibi, aynı zamanda özel yapılmış savaş mevzilerini andırıyordu. İyice yerleştikten sonra, alanı denetleyebilir uygun bir noktaya nöbetçimizi yerleştirdik. Sabah olur olmaz helikopterler alanda dolaşmaya başladı. Tüm yüksek tepelere askerler indirildi. Düşman operasyonu öğlene kadar devam etti. Daha sonra toplanıp geri gittiler. Akşam karanlığında alt tarafımızda bulunan tek eve uğrayıp gelişmeler hakkında bilgi toplamaya çalıştık. İki milisin ağır yaralı olduğu ve yüzlerce askerin helikopterler desteğinde operasyon yaptıkları söylendi.

Hiç vakit kaybetmeden yaylalara çıktık. İçeri girdiğimiz çadırda, kalabalık bir aile ve askerden yeni gelmiş bir genç vardı. Birbirimize hal hatır sorduktan sonra genç, kadınlara sert şekilde emirler vererek, "Bêrîvan, Medî rabin! Destê xwe zu bigrin. Ewanan brayên me ne. Ji rêya dur tênê. Xwarinekê çêbikin (Bêrîvan, Medî kalkın! Elinizi çabuk tutun. Bunlar kardeşlerimizdir. Uzak yoldan geliyorlar. Yemek hazırlayın)" dedi. Berîwan ve Medî adeta ok gibi yaydan fırlarcasına kalkıp yemek hazırlığına başladılar. Genç adam tekrar bize dönerek, "Hun bi xêr û xweşî hatin. Hun i ser çavên me hatin (Hoş geldiniz sefalar getirdiniz. Başımız gözümüz üzerine geldiniz)" dedi, sohbete başladık. Çevrede ne var ne yok dedik. "Bir şey yok, sadece Ado koyunun iki milisi gebermiş" dedi. Çok seri konuşan bu genç, Turk ordusunda kapmış olduğu tüm argo kelimeleri kullanarak konuşmasına devam ediyordu. Konuşmaya o kadar istekliydi ki, uzun bir süredir dağ başında insan görmediği anlaşılıyordu. Yaylada kaldığımız iki gün içinde bize iyice ısınan bu genç adam, gideceğimizi belirttiğimizde saatlerce yalvararak orada kalmamızı istedi. Derin ahlar çekerek, "Ah şu çocuklar olmasaydı, hemen sizinle beraber düşmana karşı savaşmaya gelirdim" diyordu. Nihayet, bizden bir türlü ayrılmak istemeyen genç adamla veda aşarak ayrıldık.

Grubumuz altı kişilikti. İki saat yokuş yukarı yürüdükten sonra bir koçer obasına ulaştık. Koçerlerle ayak üstü yaptığımız kısa bir konuşmanın ardından bize biraz yiyecek lazım olduğunu belirttik. Hemen adamın birisi çadırlardan bize yetecek iki günlük erzak getirdi. İstemediğimiz halde bize iki çift ayakkabı da verdiler.

Bizim oturmamamız ve acele etmemiz onlarda bir eyleme gideceğimiz hissini uyandırıyordu. Kendi kendilerine, "Ev wusa acele dikin, ewê tiştekê bikin" diyorlardı. Yolumuz çok uzak olduğundan dolayı acele etmek zorundaydık. İzin isteyip ayrıldık. Biraz ilerledikten sonra, meşhur K. dağına tırmanmaya başladık. Dağın üstü çok geniş bir yaylaydı. Dolunay etrafı aydınlatıyor ve yağmur çiseliyordu. Yol boyunca sayısız dik iniş ve çıkışla karşılaştık. Yol çok yorucuydu. Saatte bir 10 dakika mola verip bir sigara içiyor ve tekrar yola devam ediyorduk. Üç saatte dağın zirvesine çıkıp tekrar aşağı indik. Dağın bu yüzü Mutki sınırı oluyordu. Bir saatlik yoldan sonra bir köye ulaştık. Sabah olmak üzereydi. Köylülerin bizi görmemeleri için köyün epeyce altında bulunan küçük bir mağaraya girdik. Çevreden biraz odun toplayıp çayımızı pişirdik ve kahvaltımızı yaptık. Mağaranın hemen karşısından bir patika geçiyordu. İnsanlar sık sık gelip gidiyorlardı. Akşama kadar çobanlar sağımızda solumuzda dönüp dolaştılar. Neyse ki bizi görmediler. Çok gizli hareket etmek zorundaydık, çünkü varmamız gereken bir hedef vardı. En küçük bir dikkatsizlik nedeniyle ihbar edilmemiz halinde, alanda bulunduğumuz ortaya çıkacak ve varmamız gereken hedef tedbirini alacaktı. Herhangi bir aksilik olmadan geceye ulaştık ve yolumuza devam ettik. Evleri oldukça seyrek bir köy önümüze çıktı, köyün içini geçtikten sonra köyün altından geçen orta büyüklükte ve çok akıntılı bir dereye rastladık. Derenin öbür tarafına geçmek için tam iki saat uğraştık ve nihayet zor bela geçebildik. Bir saat yol yürüdükten sonra tanıdığımız bir köye gittik. Z. adındaki taraftarımız bizi uzun bir süreden beri hiç görmediği için teker teker yüzumuzu öptü. Çok sevinçliydi, adeta gözlerinden sevinç fışkırıyordu. Bu esnada ailesi ve çocukları da uyandılar. Çocuklar teker teker elimizi öpüp yanımıza oturarak, gözlerini kırpmadan bize bakıyorlardı. Yaptığımız kısa bir sohbetten sonra niçin geldiğimizi açıkladık. Ve Z'den bize yardımcı olmasını istedik. Yurtsever taraftarımız yöneleceğimiz hedef hakkında tüm bildiklerini ayrıntılı bir şekilde bize aktardı. Bu bilgileri aldıktan sonra ayrıldık ve sabaha karşı ormanlık ve savunmaya elverişli bir araziye yerleştik. Fakat yağmur dinmek nedir bilmiyordu. Islanmadık hiçbir yerimiz kalmamıştı. 500 metre uzağımızda bulunan yoldan askeri konvoylar sık sık gelip gidiyorlardı. Açık cemseler içindeki askerler namlularını arabanın yan ranzaları üstüne dayamışlardı ve elleri tetikteydi.

Akşam olunca hedefimize yöneldik. Kolans (Geyikpınar) köyünden iki haindi hedefimiz. İki hedefimizin yerlerinin arası yarım saat vardı. Bu iki hain devletin gönüllü milisleri olmuş ve üç arkadaşımızı evlerinde yatarlarken kalleşçe yakalayıp devlete teslim etmişlerdi.

Hainlerin evlerini son bir kez gözden geçirdik, ancak vakit çok geç olduğu için eylemimizi bir gün sonrasına bıraktık. Köyün ortasındaki okul karakola çevrilmiş, yaklaşık 100 civarında asker konumlandırılmıştı. Köy elektriksiz olduğu halde, karakolun özel jenaratörü ve projektörlerle karakolun etrafı oldukça aydınlatılmıştı. Projektörler sık sık etrafı tarıyor, ince uzun ışığında 2 km'den insan görülebiliyordu. Köyden oldukça uzak bir alanda konumlandık; akşama kadar ne ateş yaktık ne de yerimizden kımıldandık. Akşam üzeri yola çıktık. Köyün üstüne geldiğimizde saat altı idi. Oturup son planlamamızı yaptık. İki hedefimiz olduğu için iki gruba ayrıldık. Saat yedide eylemi başlatacaktık.

Biz üç arkadaş yarım saatte hedefimize vardık, evi kuşattık. Evin kapısı açıktı ve dışarıdaki ocakta ateş yakıyorlardı. Bir kadın sık sık dışarı çıkıp etrafa göz gezdiriyor ve tekrar içeri giriyordu. Gizlice kapıya yaklaştık ve evin üstüne çıktık. Bacadan konuşmalarını dinledik, hain ailesi ile sohbet ediyordu. Konuşmaları bizimle ilgiliydi. Adam ailesine şöyle diyordu: "Biz evimizde oturacağız, her ay maaşımızı alacağız. Devlet bize silah vermiş, bazen askerlerle birlikte teröristleri arayacağız, hepsi o kadar. İşimiz çok kolaydır."

Ben de içimden, "Sen maaş alamayacaksın" dedim. Planımıza göre, arkadaşın biri dışarıda bekleyecek ve ... ile ben saldıracaktık. ... arkadaşa bomba verip kullanmasını söyledim. Ev adeta bir kale gibiydi, kapıyı kapatmaları halinde, onlara mevcut gücümüz ve silahlarımızla darbe vurmak mümkün değildi. Bundan dolayı, saat yediye on kala saldırıya geçtik, iki ajanı öldürüp kaza kurşunuyla dört kadını da yaraladık. Ateş ettiğimiz zaman basınçtan dolayı el lambası söndü, bizde de fener olmadığı için evi arayıp adamın silahını bulamadık. Dışarıya çıktık. Düşman karakolu seri bir şekilde havaya ateş ediyordu. Bu arada diğer grup da saldırıya geçmişti. Silah seslerinden köy mahşere dönüştü. Karakol ışıklarını söndürüp sessizliğe burundu.

Köyden ayrıldık. Yarım saat tepenin başında otararak köyü seyrettik. Eylemimiz başarılıydı. Daha sonra arkadaşlarla randevulaştığımız noktaya gittik. Onların eylemi de bazı eksiklikleri olsa da, başarılıydı; iki kişiyi yaralamışlardı. İkinci gün vali, "Teröristler sivillere saldırıyor" diye açıklama yaptı. Oysa sivil dedikleri insanların silahları bizimkilerden büyüktü, ki silahlı insan sivil de olamaz. Bilhassa Kurt olup da düşmana milislik yapması halinde, kişi ne sivildir ve ne de affedilir.

Randevulaştığımız alanda arkadaşlarla toplandık; uygun bir manevrayla alandan uzaklaştık. Ertesi gün sabah çok geniş çaplı bir düşman operasyonu başladı. Fakat hiçbir sonuç alamayınca mo-

ralmen o dukça çoktu

Halk, Kürduz-değiliz, haklıyız-haksızız, dost kım-duşman kım vb. tartışmaları bır kenara b rakıp artık yerımızı bu savaşta nası alabılırız sorusunu tartışmaya başladı. Gösterılen dırenış ve uygun çalışma tarzı, halka guven, duşman ve ışbırlıkçılerıne se korku salıp ölum terleri dokturmekteydı. Partızan gruplarının şakırdayan

BİR DOĞUŞUN HİKAYESİ

Duyuyor musun Dıyarbekır?
Duyuyor musun onların sesını?
Dınle
şımdı sıra sende
Titre... titre
sarsıla sarsıla
mıdende bulantı
duşmana kusana kadar
Onlar yabancı değil sana;
sömüruye duşman...
emeğe dost
Onlar;
Newroz ateşiyle
taş duvarlarını parçalayan
Çağdaş Kawa'nın yoldaşları
Onlar,
zından dırenişlerının
zıncır tanımayan ölumsuz
örgutleyıcısı
Hayrı DURMUŞ'un öğrencıleri
Onlar,
hucrelere sığmayan gur ses
enternasyonalızmın bukulmez bileği
Komutan Kemal PİR'ın askerlerdir
Senin değil Amed,
15 Ağustos,
onların gunu bugun
Daglar karbeyazı gelınlıklerını gıydıler
kızıl karanfil nakışlı.
Toprak en guzel kokusunu
salıyor yara bağrından.
Mujde diyor mujde,
kuru göz çanaklarını ıslatan
sevinç gozyaşlarıyla
En kahpe duşmana ınat
mujde diyor analar
şımdı vatanda
Yuzu guluyor yaşlı-genç
Kurdıstanlının
şımdı yakılan savaş turkusudur
ağıtlardan fışkıran
Haykırıyor
yaşlı-genç, gelın-kız
hep bır ağızdan
bağımsızlık şıarını
selama duruyor bütün vatan
dalıyla, tomurcuğuyla
Onlar haykırıyor
Zafere dek savaş!
Ve dalıyorlar karanlığa
yeni şafaklarda doğmak ıçın
ellerinde emek duşmanına
ölum kusan sevdalılarıyla.

mermilerının bağımsızlık ve ozgurluk tavını kustuğu gundu artık, savaşın, oncu bırımleri aşarak halk savaşına dönuştuğu gundu. Savaş halka mal edılmış, yore halkının onemlı bır kesımı şu veya bu bıçımde savaşa katılmıştı veya savaş onun yaşamını direkt etkılıyordu. Herkes, ıkı ateş arasındayız, dıyordu. Evet, gerçekten de halk ıkı ateş arasındaydı. Fakat ateşın bırı onu yakmak ısterken, bırı de onu ısıtmak istemekteydı. Elbette halk, yanmak yerine ısınmayı tercih edecekti ve nitekim boyle de oldu

Bu durum cıddı bır objektıf gelişme sayılmaktadır. Geriye kalan sorun, devrımcılerın halka yeni bır yaşam yolu gostermeleridir. Duşman artık halka, dağlara, çocuklara ve hatta hayvanlarımıza kadar her şeye saldırmakta ve onlarla boğuşmaktadır. Bu karşılıklı savaşta mağlup olacak taraf malumdur.

Çok uzun bır yuruyuş için son hazırlıklarımızı yaptık. Sekiz gunluk bir yolculuktan sonra daha onceden iyi tanımadığımız G. koyune geldik. G. koyu 3-4 kopek ve birkaç kedi dışında bomboştu. Koy viraneye dondüğü gibi, hayvanların hazın ulumaları da ıçler acısı bır durum sergılıyordu. Duşman, bu yurtsever koyu boşaltıp adeta viraneye çevirmişti. Hayvanların inıltıleri bızı derinden etkıledi. Koy 110 haneden oluşuyordu ve bir kayanın başına kurulmuştu. Kayanın her yeri mağara ıdı ve boylece koy ıkı katlı bir binayı andırıyordu. Koyun alt yanıbaşında akan buyuk bir pınar, pınarın cıvarında çok sayıda meyve ve pırınç bahçeleri bulunuyordu. Bu koyden 15 değerli insan bir devrim harekatı olan ulusal kurtuluş mucadelemizin saflarına katılmışlardı ve koy halkının tumu yurtsever olduğundan dolayı sürgun edilmişti

Koy içinde bir muddet dolaşıp durduk, askerlerin yediği konserve kutularından geçilmiyordu. Tüm evlerin pencerelerının camları kırılıp dokulmuştü. Daha onceleri bu yurtsever koyün şırın, şırın olduğu kadar da canlı manzarasını her gorduğumuzde, "Kım bu cennet gibi vatan için feda olmaz ki" dıyordum. Oysa koy şımdı yıkılmış, cehenneme çevrilmişti. Koyden ayrıldık. Tepenin ustunde dolunay ışığında oturup koyu seyrettik. Kopekler hala koyü savunurcasına havlıyorlardı. Biz oylesine kin ve ofke dolmuştuk kı, kalktığımızda aynı kin ve ofkeyle yola düştük. İki gün yol yurudukten sonra Mıştaxê koyune ulaştık. Burada da aynı cehennemi andıran manzarayla karşılaştık; ıkı-uç kedi dışında hıçbir canlı varlık yoktu koyde. Tahılları bıçılmeden kuruyup çürüdüğü gibi, meyve bahçeleri de susuzluktan kurumuştu. Burada da satılmış mehmetçiğin yediği konserve kutuları her koşede yığın halinde birikmişti. Buralar Botan bolgesiydi ve yurudukçe sömurgecilere kinimizi artıran ibret verici olaylarla karşılaşıyorduk.

Dağ, tepe, vadı, dere, boğaz demeden tam 15 gun yuruduk. Alana biraz yabancı olduğumuz halde yuruduğumuz yol boyundaki koylere uğrayıp silahlı propaganda faaliyeti yuruterek ılerlıyorduk. Halkın sorunlarına politik çozumler getırıyorduk, halk da her konuda bize yardımcı oluyor ve rehberlik yapıyordu. Geçit vermeyen akarsuları koylulerın yardımıyla geçıyorduk. İstisnasız rastladığımız her çoban bir koyun kesiyor. PKK partizanlarına bağlı olduğunu, konuşması ve gozlerının hazın bakışıyla belırtıyordu. Yardımı karşılığında para teklif ettiğimizde uzulduklerini belirterek şoyle konuşuyorlardı. "Şu anda eğer sizler silahla de savaşıyorsanız bizim de gorevimiz sız peşmergeleri çocuğumuz, gozumuz gibi koruyup bakmaktır. Sizler nasıl kı, bizim kurtuluşumuz için ölumu severek kucaklıyorsanız, bizler de sizlerle karşılaşıp goruştuğumuzde bunun gururu ve sevincini yaşıyoruz. 27 kişilik kalabalık bir gruptuk ve en modern otomatik, yarı-otomatik sılahlar ile roketatarlarla donatılmıştık

Bu yolculuğumuzdan sonra Irak sınırını geçerek Güney **KÜRDISTAN**'ın kurtarılmış bolgesine gırdık. Ulkemin ve halkımın bu parçasını goreceğim için çok sevinıyordum. Bu alanda ıkı gun yol yurudük, yolculuğumuz esnasında yıkılıp viraneye donmuş bırçok koye rastladık ve halkın yaşadığı bazı koylere gıttık. Bu parçada yaşayan çilekeş halkımız da bızı çok derin bir saygıyla karşılıyordu. İki gün yurudukten sonra arkadaşlarımızı gorduk. Sayıları oldukça kalabalıktı ve çoğun uğunu da saflara yeni katılan HRK savaşçıları oluşturuyordu. Yeni oldukları halde çok canlı ve uyumluydular. Peşmerge kıyafetleri ile bir gun akşam uzeri yorenin oyunlarını oynamaları ve ustun morallerı guç ve cesaretimizi daha da artırdı. Bu alanda yaklaşık 20 gün kaldıktan sonra bazı hazırlıklarımızı tamamlayıp daha planlı ve gelişkin bir mucadele sergilemek uzere birim olarak tekrar ulkeye gırdık.

Butun bu belirtilenlerden, ulke ve halk gerçekliğimizin ne denli ulusal ve toplumsal gelişmeye aday bir ulke ve halk gerçekliği olduğu açıkça gorulmektedir. Yine, bu temel gerçeklik uzerinde gelişip yetkinleşen Partimizin proleter çizgisinin ne denli çozumleyici olduğu netçe gorulmektedir.

Geride bıraktığımız savaş surecinde ortaya çıkan gelişmeler dıkkate alındığında, çıkarılması gereken çok olumlu ve eğitici sonuçlar vardır. Bu, Parti ve halk gerçekliğimiz açısından boyle olduğu gibi, savaşın sorunlarına kendisini adayan insanlar için de geçerli olan somut bir olgudur.

Bir PKK partizanı
Hasan

BİR DÖNEMİN DİRENİŞ ANILARI (1982-86)

Kürdistan ulusal ve sınıfsal mücadelesine yeniden boyut kazandırıldığı bir dönemdi. Dört yıl önce bu tarihi adım atılırken birey, Parti ve bir bütün olarak halk bir değişim ve gelişmenin içine girdi. Eskinin gerilliğine, ihanetine ve uysallığına karşı mücadele ile, ilerici çağla bütünleşmeye çalışan bu direniş; bir hayli yüklü ağır görev ve sorumlulukları dayatıyordu. Bunları başarıyla yürütmek, yüksek bir bilinç ve inanca, kararlılık, fedakarlık, cesaret, sabır ve sebat ile devrimci bir öngörüye dayanmalıydı. Bir bütün olarak PKK'nin politik, pratik ve askeri çizgisine hakim olmayı gerektiriyordu. Çünkü, geçmiş kısa süreli pratiğimiz de kanıtlamıştır ki, salt iyi niyet, bağlılık, fedakarlık ve cesaret yeterli olmamakta; bu, gelişmenin sadece bir yönünü teşkil etmektedir. Savaşın yürütücüleri açısından düşünülürse bu, yarım devrimcilliktir, orta yolculuktur. Çünkü, gelişmenin bütününe değil, yarısına ulaşmayı sağlar, gelişmenin önünde yer almak değil, onun kuyruğuna takılmak anlamına gelir. Bu da pratik, politik öngörüden yoksunluğu beraberinde getirir, kişi gelişmelere hakim olamaz, düşmanla yan yana yaşamayı tuttürur, bağrında hastalık taşır. Bu, saflarımızdaki her türlü bilinçli tasfiyeci ve komplocu düşmanca faaliyete muazzam bir zemindir. İşte bu aşamada, salt iyi niyet, cesaret, fedakarlık ve bağlılık ister istemez kişiyi ihanete, korkaklığa, birbirini çekiştirmeye ve giderek saflardan kopmaya kadar götürür. Bilinçli bazı hainlerin dışında olan, ancak bağlılığı bilinçli ve yetkin devrimcilikle birleştiremeyen birçok kişi bu duruma düşmüştür.

PKK'nin bu denli ayağa kaldırıcı politik çizgisine rağmen, biz kadrolarda görülen ağır gelişmenin bir yönünü veya temelini oluşturan, elbetteki Kürdistan'ın geri ulusal ve toplumsal yapısıdır. O zaman, her şeyden önce kendimizden başlatarak, toplumumuzun en küçük atomuna kadar yansıtacağımız gelişmeyi sağlamak için, geri ulusal ve toplumsal yapıya ve onu yaşatmaya çalışanlara karşı amansız mücadele etmek zorunludur. Bu militan özelliklere ve gelişmelere PKK şehitleri en büyük örnektir. Yüce önderlerimizden Haki, Mazlum, Hayri, Kemal ve Mehmetlerin önderliğindeki yüzlerce şehit yoldaşımız buna örnektir. Ve yine, yeni dönemde ulusal direniş bayrağımızı zindanlardan Kürdistan dağlarının doruklarına taşıyarak dalgalandıran, düşmana darbe vurup dünyada benzeri görülmemiş destanı kahramanlıklar yaratan, başkomutanlarımızdan MAHSUM KORKMAZ (AGİT) yoldaş ve Ağrı'da, Cilo'da, Merete'de, Herekol'da, Gabar'da, Heseran'da ve tüm Kürdistan dağlarında savaşarak şehit olan tüm yoldaşlarımız yüce kahramanlık örnekleridir.

Savaşan tüm yoldaşlar ve Kürdistan halkı! Onları çok yakından tanıdınız; Onlarla omuz omuza düşmana darbe vurup saldırılarına karşı koydunuz. Sorunlarınızı birlikte çözmeye çalıştınız. Günlerce aç kaldılar, susuz yaşadılar, ama bir lokma yiyecekleri ve bir yudum içecekleri olduğunda da böliştüler. Onlar hiçbir güçlükten yılmadılar. Size ve partiniz PKK'ye olan derinden bağlılıklarını çoktan kanıtladılar. Muazzam düşman operasyonlarına ve çatışmalara tanık oldunuz; baskı, yıkma, yakma ve sürgün dehşetinin acısını yeni dönemde birlikte yaşadınız. Bu görkemli direnişin tamamen karşıtı olarak, yanıbaşınızda ihanet edip sömürgecilere teslim olan yeni Rayberlere de tanık oldunuz, yine, bunların acısını da birlikte paylaştınız. Ama buna karşı, değerli komutan ve yüce önderlerimizden olan AGİT'imizin kahraman direnişine ve her biri bir isyan olan, isyan merkezlerinin doruklarında gözünü kırpmadan ölümün üzerine üzerine giden Celaller, Sabrîler, Mehmetler, Nasırlar, Hamitler, Yaşarlar, Tekinler, Cahitler, Cabbarlar ve daha onlarca önderinizin kahramanca direnişlerine de tanık oldunuz. Bu direnişlerin vermiş olduğu güven ve cesaretle, çok haklı olarak birlikte sevinip gururlandınız. Hepsine tanık olup birlikte yaşadınız, direnişçilere destek verdiniz. Onları bağrınıza bastınız, ihanete karşı hep birlikte direnişi egemen kıldınız. Artık mücadele sizinle, halkla bir bütün olarak yürütülen bir direniş boyutuna ulaştı. Direnişe yeni boyutlar kazandırmak da elbetteki yine birlikte olacaktır.

Evet, görülduğu gibi, bunca gelişme ve kitleyle kaynaşma çok zor koşullarda yaratıldı. Sömürgeciler direnişin halk ile bütünleşmesini engellemek için, onbinlere varan ordu gücünü harekete geçirip, herkesin tanık olduğu gibi, geniş çaplı operasyonlara giriştiler. Onların deyimi ile, kuşatma, tecrit etme, darbeleme harekatlarına giriştiler. Balık sudan bir türlü ayrılamıyordu; o zaman faşist yöntemler dayatılmalı, bunun için de halkın tümünü içine alan katliamlar yapılmalıydı. Nitekim, bunu bazı köylerde gündeme getirdiler, halkı sürgün ettiler, bazı köyleri yaktılar, halkı zehirlemek ve birbirine düşürmek için de, ihanet yasası ile zorla çetecilik dayattılar. Fakat faşist mantık tutmadı ve tutmayacak...

Düşmanın bu vahşetine tanık olan ve anlayan her dürüst fert gelinen bu aşamanın değerini çok iyi bilmek zorundadır. Düşmanın kitleye yönelik bu vahşi ve barbar saldırıları sonucu, savaşçıların, zaman zaman kitle ile ilişkileri kopmuş, ihanetlere tanık olunmuş, yine, savaşçılar günlerce aç susuz, uykusuz kalarak düşmanın dayattığı zorluklara karşı koymuş, hiç kimsenin boyunduruğuna girmeden, hainlerin dilinden çokça düşman tarafından bir istismar konusu yapılan palamut ve ot ile beslenmesini sürdürebilmiştir. Bu direnişçi ruhu anlayabilmek, ancak birlikte, omuz omuza yaşamak ve kavgaya girmekle mümkün olabilir. Bu zorlukların sadece bir kısmına tanık olan, on ari yaşayan bir HRK neferi olarak, taşınan duygu ve özlemleri yaşanan bazı olaylarla açıklamaya çalışacağım.

Yeni Bir Sürece Başlarken

Yıl 1982, yedinci ayın son haftasıydı. Son teknik hazırlıklarımızı da gözden geçirdik, her şeyimiz tamamdı. Mükemmel bir asker gibi kuşanmıştık; gerisi beynimizi ve ayaklarımızı çalıştırmaya kalıyordu. Sömürgeciler sınır hattı boyunca ve gerisinde yoğun güvenlik önlemleri almışlardı. Tecrübeli rêzanlarımızın rehberliğine dayanarak, engelleri salimen aştık, ağır yüklerimizin altında epey yorucu 10 saatlik bir yürüyüşten sonra, Dicle'yi geçtik ve emin bir yere yerleştik. Burası Cizre'nin kuzey kesimleriydi. Son derece mükemmel bir arazıydi. Ova ile dağlık alanı, Dicle ortadan ayırdığı için, dağlar zaptedilmez bir kale görünümü alıyordu. Özgürlük savaşçıları, halkımızın isyan tarihinde önemli yeri olan bu dağ kütlesinden hiçbir zaman eksik olmamışlardı. Namus ve ülke kavgası verenleri hep bağrına basmıştı dağlarımız. Bu yapısıyla da özgür bir havayı yaşatıyorlardı. Daha sonra köylülerle konuştuğumuzda, sömürgecilerin bir türlü buraya girip arama yapamadıklarını öğrendik.

Yönümüz doğu ve giderek güneydoğu istikametini takip ediyordu. Yolu bilmediğimiz için, köylüler bize refakat ettiler. Derin vadiler, sarp yamaç ve dağları aşarak, yeni dönemde bize üs görevi görecek topraklara sağlam olarak yetiştik. Yol boyu köylülerle karşılaştık; misafir olduk; dertlerini ve acılarını dinledik, onlara ortak olduk ve kısa sürede kaynaştık. Burası harabeye çevrilmiş, yıkıntı köyler üzerinde şekillenen Kürt yiğitliği, mertliği, misafirperverliği gibi değerlerin insanlar

üzerinde özgürce yansıdığı bir vatan parçasıdır. İstisnasız her erkek kendisini bir peşmerge saymaktadır. Onların deyimi ile, "Peşmerge namustur, namus vatandır, o zaman her kadın da namusunu gözünün bebeği gibi korumak, hizmet etmek ve ona sahip çıkmakla mükelleftir." Göze çarpan ilk ve belirgin karakter buydu. Atalarından miras kalan topraklara sıkı sıkıya sarılıyorlardı. Onlardaki derin yurtseverlik duygusu kendilerini şu şiarla bir araya getiriyordu: "An Kurdistan, an neman (Ya Kurdistan, ya ölüm!)."

Yurtsever köylülerin deyimi ile, "büyük kardeşlerini (Braderên xwe yên mezin)", yani bizleri çok candan karşılamışlardı. Kurdistan'ın direnmeler tarihinde ilk defa, bütünün parçaları bir araya gelerek, gerçek direnişçi bir özü meydana getiriyordu. E bettek bu büyük bir olaydır. Bir yandan önemli tecrübelerden geçmiş, silahlı ve savaşçı bir halk, diğer yandan bütünü tamamlayan direnişçi bir ideoloji ve önderlik. Güney'deki halkımız, hayatın pratiğinde ortaya çıkardığı tecrübelerle Kürdistan devrimi sorununun çözümündeki düşüncelerini şöyle dile getiriyordu. "En büyük düşmanımız TC'dir. En büyük nüfusumuz sizsiniz. Ve üstelik, daha gelişkin, en önemlisi de en güçlü önderlik orada gelişmektedir. Bizim kurtuluşumuz sizin güçlenmenize bağlıdır." Yapılan tahlillerin Partimizin çizgisi ile hiç mi hiç çelişmesi mümkün değildi.

Gücümüzün karargah kurduğu yere yetişmiştik. Sayımız giderek kalabalıklaştı. Atılan tarihi adımın son hazırlıkları, kış sürecinde tamamlandı. Sorumlu arkadaş son olarak düşüncelerimizi öğrenmek için, gidecek olan ufak birimimizi bir araya getirdi. Söyledikleri şu çerçevedeydi. "Herkes tavrını özgürce belirtmekte serbesttir. Bu zorlu ve şerefli göreve yürümek isteyen ve istemeyen, son tavrını burada belirlemeli. Eğer, yürüyemeyeceğim diyen varsa, çekinmeden söylemeli ki desteğimizi sunalım, ama yürümek isteyenler de yarım değil, tam bir devrimcilikle yürümelidirler." Kuşkusuz hepimiz bu anı bekliyorduk ve hazırdık. Sadece içimde bir kuşku vardı. Farklı bir sosyal yapıda hareket edeceğimiz için, kafamı birazcık meşgul eden sorularla karşılaşıyordum. Dillerine, örf ve adetlerine olan yabancılığımız, etkili bir çalışma yürütmede ne oranda olumsuz yönde engel olabilirdi? Bunları düşünüyordum.

2 Mayıs'ta tekrar Kuzey'e kaydık, uzun ve sabırlı bir çalışmaya girdik. Coğrafyayı, düşmanı ve kitleyi artık tanıdığımız için, zorluklarımızı önemli oranda aşmıştık. Artık rahat bir nefes alabiliyorduk. Bu'nun göze çarpan en belirgin özelliği, 3000 metre boyunda yükselen Goste ile Çar Çêlê denen sarp dağların arasına sıkışarak sınır üçgenini oluşturmasıdır. Derin vadiler boyunca alanı birkaç koldan birbirinden ayıran Yeşil Çay (Rabuni Şin) giderek Güney'e doğru akar. Arazinin sarp ve derin vadilerle bölünmesinden dolayı, Güney sınırına yaklaştıkça tamamen bir kıskaca dönüşür, birkaç kapı da geçiş için yol verir. Aşiretler, arazide mevcut doğal savunma koşullarına göre konumlanmışlardır.

Burada her şey askeri talan ekonomisi biçiminde gelişmektedir. Sömürgecilerin ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel otoritesi zayıftır. Temel geçim araçları olan hayvancılık, halıcılık, meyva ve bahçecilik talan edilenin dışında kalan ürün veya gelir çoğunlukla kendi geçimlerine yetmez. Bir ticari ilişki varsa bile, bu Güney üzeri yapılmaktadır. Bu durum, ulusal değerlerin önemli oranda muhafaza edilmesini sağlamaktadır. Seyit Taha isyanının ardından sömürgeciler aşiretlerin üzerine gittiği için, aşiret otoritesi kalmamıştır, daha çok, kan bağı temelinde bir ilişki biçimi canlı tutulmuştur ve esasen kabilelerin otoritesi sözkonusudur. Kurmanc kesimi, ağa kesimi ve mîr kesimi biçiminde bölünen bazı aşiretler içinde mîr kesimi, eskiden beri uşaklığı kabul etmiş önemli bir düşman kesimidir.

Alanı tüm özellikleriyle tanıdıkça, halk ile daha çok kaynaşıyor, sorunlarına çözüm getiriyorduk; giderek karşılıklı güvenimiz artıyordu. Kürdistan sorununa yabancı olmayan bu alandaki kitle uzun yıllar savaşçı güç, maddi olarak vb. tüm varlığıyla, Güney'deki mücadeleye destek olmuş, fiili olarak katılıp savaşmıştı. Bazıları hala da savaşıyorlardı. Güney'deki güçler, aralarındaki çelişkilere buradaki kitleyi de alet ederek, Barzani-Talabani tarafları biçiminde halkı karşı karşıya getirmiş, zaten eskiden beri epeyce çelişkili olan yapıya, böylece yeni çelişkiler eklemiştir. Bu güçlerden somut sonuçlar elde edilememesi, alandaki halk kitlelerinde Kürdistan sorunu konusunda umutsuzluğu ve ilgisizliği geliştirmişti. Diğer yandan, sömürgecilerin çok önceden beri, çok sayıda bir askeri güçle baskılarını alanda tesis etmeleriyle, ajan yapının varlığı büyük bir engel durumuna getirilmiş ve yurtsever duyguların eyleme dönüşmesi önemli oranda engellenmiştir.

Sömürgeci Ordunun Hali Tam Bir Bozgundu

Düşmanın yarattığı bu yapıyı etkisiz hale getirmek için çabalarımızın sonuna gelmiştik; mutlaka bir şeyler yapmak gerekiyordu. Halkın ve savaşçıların istemi, bu suskunluğa bir son vermekti. Ve netîcede beklenen an geldi çattı. 14 Ağustos 1984 günüydü. Anıden Şemdinli'deki ufak birimimizin safları kalabalıklaştı. Bir şeylerin olacağının farkında olunduğu için, tüm savaşçıların morâlleri yerindeydi. Sevinç ile heyecanı iç içe yaşıyorlardı. Herkes sabırsızlıkla nereye saldırılacak sorusunu birbirine sormadan edemiyordu. Sorumlu arkadaşın denetiminde genel bir toplantı yapıldı. Önceden ayrıntılı olarak hazırlanan eylem planı, tüm gruba sunuldu. Şemdinli kazası basılarak, devrimci bir operasyon düzenlenecekti. Bir bildiriyle de, Kurdistan Kurtuluş Birliği (HRK)'nin kuruluşu tüm dünyaya ilan edilecekti. Bu duyurudan sonra, tüm savaşçıların kafaları dımdık yukarı kalktı; içlerindeki sevinç ve heyecan taşarak, hep bir ağızdan atılan yaşasın HRK sloganında dile geldi. Bu coşkulu sloganlar durduruldu, çünkü, eylemin güvenliği için böyle gerekiyordu. Savaşçıların o anki sevinç, cesaret ve yüksek moralini anlamak için bu anı yaşayıp tanık olmak gerekiyordu. Eylem hedefinin uzun süredir çalışma yaptığımız alanda seçilmesi ise doğrusunu söylemek gerekirse, ayrıca içten içe bizi gururlandırıyordu.

Eylem planı üzerinde genişçe tartıştık ve sonuçta ortak bir karara vardık. Hedeflere göre gruplar oluşturuldu. Silahlar ayarlandı; saldırı ve savunmada, toplanma ve geri çekilmede, yol alınacak güzergahlar tespit edildi. Tüm şehitlerimizin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra yönetmeliğimizdeki devrim andını okuduk. Ayrıca HRK bildirisi okundu ve sonunda hep birlikte resim çektirdik. Savaşçıların geçici olarak kitle ile bağı durduruldu. Böylece doğa ve düşmanla baş başa kaldık. İkinci gün; 15 Ağustos 1984 günü akşam saat 9'da, hedefimize doğru hareket ettik. Bir anda Şemdinli'nin dışarı ile bağlantıları kesildi. İlk etapta bu duruma bir anlam veremeyen, gürültülü ve heyecanlı kalabalığın arasına karışan savaşçılar süzülüp hedeflerine varmayı başardılar. Kasaba üzerinde anıden bir gök gürültüsü duyuldu ve arkasından havayı aydınlatan bir şimşek çaktı. Ardından, yağmur sağanaktan boşanırcasına yağan kurşunlarla savaşçılar hedeflerini ateş hattı içinde tuttular. İnsiyatif tamamen ele geçirilmişti. Saldırının neden, nasıl ve nereden olduğunu hiç anlayamayan düşman, panîğe kapılarak hareketsiz ve edilgen bir duruma düşmüştü. Bundan kurtulmak istedi, ama beceremedi. Bir an geçmiş vahşet tarihini hatırladı, bundan büsbütün ürkünü duydu. Bu nereden aklına gelmişti? Hem zaten bu davayı tarihe gömmemişler miydi? Unutulmuş ve unutturmamışlar mıydı? Paşaları da öyle düşünmüyor muydu? Bir anda, HRK Kuruluş Bildirisinin dosta güven, düşmana korku veren sözleri sardı ortalığı. Arkasından, "Kahrolsun Sömürgecilik, Bijî Kurdistan, Bijî PKK, Bijî SEROK APO" sloganları yankılanarak, düşmanın tüm duygu ve hayallerini felce uğratıp kasaba sakinlerini saran bir miting ve gösteriye dönüştü. Düşman bir an bunu hayalmiş gibi kabul etmek istedi, fakat bu dayatıcı bir gerçekti, geçmişin

tum intikamı soruluyordu. Çabuk karar vermeliyim diye düşündü komutan, bir an gözleri ay yıldızlı kanlı apoletlerine ilişti; korku, kabaran duygularını bastırdı, yapamıyordu, yapamayacaktı. Daha alt rütbeli er ve erler bunu ta baştan kabul etmişlerdi. Hem sonra erlerin bundan ne çıkarları vardı ki; üstelik bir sürü hakarete uğruyorlardı her gün. Ulus ve sınıf kinleri kabardı ve fırsat kollamaya başladılar..

Düşmanın tamamen şoke olması, onu teslim olmak zorunda bıraktı. Fakat planımızda 400'ü aşan düşman gücünü teslim almak yer almıyordu. Bu nedenle planımıza göre, subay lojmanı ve jandarma karakolu vuruldu, tüm askeri güç etkisiz hale getirildi; HRK Bildirisi okundu; halka hitaben konuşma yapıldı; afişler asılıp, bildiriler dağıtıldı; halkın da katıldığı bir yürüyüşle sloganlar haykırıldı. Kasaba, 21 Mart Silahlı Propaganda Takımımız tarafından devrimci bir operasyonla, 30 dakika denetim altında tutulduktan sonra ilk toplanma noktalarımıza doğru çekildik. Bu arada subay evlerinin önünden geçerken, balkondan bir kadın sesi duyuldu. Bizi mehmetçik sanan subay anası, "Evladım, yakaladınız mı" diye soruyordu. Arkadaşın biri, "Hanımefendi, siz gidin rahat uyuyun, izlerindeyiz ve enselerindeyiz Mehmetçik'in elinden kurtulamayacaklar; yakalanmaları an meselesidir" şeklinde, onların tabiriyle cevap verdikten sonra kadın "iyi iyi" diyerek içeriye geçti.

İlk toplanma noktamıza vardık, bizden hiç bir kayıp yoktu; düşmandan ise epeyce kayıp vardı. Arkamızda, en üst düzeyde yaşanan bir korku ve sevinç; Kürdistan tarihinde anılacak bir kasaba ile, ona damgasını vuracak bir günü bırakıp o yüksek dağları aşıp uzaklaşarak, yeni intikam eylemlerinin hazırlıklarına girıştik.

Devrimci operasyonlarımız, düşmanı tamamen şoke etmişti. Kasabadaki düşman komutanlarının içine girmiş olduğu ruh hali, on katı fazlasıyla ordu kademelerindeki komutanların, özellikle cunta generallerinin kanlı omuzlarına çöktü. Bunu bir toplu isyan olarak yorumladılar Busbutun telaşları arttı. "NATO'ya mı baş vursam, yok yok olmaz bu, zayıflığımı tümden açığa çıkarır. En iyisi etkin desteğini ve tavsiyelerini alayım. Hem sonra, bu bir irtica hareketidir. Eskiden olduğu gibi üzerlerine gider; içten bölerek bastırır ve kalan kılıç artıklarını da, bir daha kalkmamak üzere bu sefer iyice gömerim" faşist mantığı ile sömürgeci ordu Kurdistan'a yeniden çullandı. Kanlı yüzlerini gizlemek için de bunun adına, "Huzurlu, Güneşli" dediler. Cafcalı sözlerle mehmetçiğe övgüler dizdiler. "Mehmetçik enselerinde... Mehmetçik kuşatmaya aldı. Mehmetçik kuş uçurtmuyor... Bir tarafa kaçamayacaklar... Mehmetçik Cilo'da, Goste'de, Herekol'da... Teröristlerin yakalanması an meselesidir..." vb. palavralarla burjuva basını da yaygarayı kopardı

Operasyonların birinci, ikinci, dördüncü ayı oluyor. Mehmetçikte ses soluk kesildi. TC için kötü haberler gelmeye başlıyor. Artık operasyonların hızı düşmüş, birlikler hantallaşmış, saflarında çelişkiler baş göstermişti. Korku ve panik gelişerek moral faktörü sıfıra inmişti Artık "kuş uçurtmayan mehmetçik" kendisini kayalardan uçuruyor. Mehmetçik, ensesindeki HRK savaşçılarının korkusunu yaşadığı için, firar ediyor, cinnet geçirerek ordudaki arkadaşlarını vuruyor. Mehmetçik, Cilo, Herekol, ve Gabar gibi sarp dağlarımıza baktıkça dilini yutuyor Çembere alacağı yerde, kendisi çembere düşeceği korkusuyla karakollara sığınıp etrafına teller ve hendekler çekiyor; yüksek duvarlar örüyor. Gelen bir habere göre, Herki karakol komutanı, operasyona gitmemek için kendisini silahla yaralayıp sakat etmişti. Bir diğeri, Allaha yalvararak 3 metre kar yağmasını dilemişti. Güvenlikleri sağlansın diye, Rubaruk bölüğünü tam 3 defa kendileri bizzat taradılar. Şemdinli mıntıkasında; panığe kapılan mehmetçikler, savaşçıdır diyerek bir köyluyu vurdular. Kısacası, mehmetçiğin hali perişandı. Her taşın ve çeperin arkasındaki HRK'lidir deyip ateş açılıyor, keçi ve merkepler vuruluyordu. (Sason'daki sömürgeciler ünlü merkep savaşını çok iyi hatırlarlar.) Çıkan her hışırtıya ateş edilerek, kenger harmanları yakılıyordu. Yere düşen her şey bomba sanılıp koca ceviz ağaçları yere indiriliyordu. Çukurca'da olduğu gibi...

Başta cunta generali olmak üzere, tüm ordu komutanları, başbakan ve idari erkanlar durumu değerlendirmek ve mehmetçiğin halını yerinde görmek için, haylı yüklü bir planla, başta Eruh ve Şemdinli olmak üzere bir kurtarma harekatı başlattılar. Cunta generali, yerinde bir inceleme yaptıktan sonra durumun vahametinin daha çok farkına vardı. Karşısındaki güç, hiç de eski isyanlardaki ve önderliklerdeki gibi hareket etmiyordu. Hiç bir yerde yoktu, ama her yerde de vardı. Şemdinli'de konuşma yapıyordu sayın general; o an ensesinde tehlikeyi hissetti. Yanılmamıştı da, generale acı haberler yetişti. Ferhat Kurtay Silahlı Propaganda Grubu savaşçıları hem de generalin güvenlik işleri görevlisi bir önyüzbaşıyı pusuya düşürerek, birçok askerle birlikte cezalandırmışlardı. General, halkın karşısında ensesinden ağır bir tokat yemişti. İliklerine kadar titremeye başladı. Konuşmasını dinlettirmek için, miting alanına süngü altında getirilen Şemdinli halkı, o an generalin ne söylemek istediğini ve ne halde olduğunu çok iyi anlıyordu. Misilleme eylemleri Çukurca ve diğer alanlarda peşpeşe gelişince, generaller tayfası, soluğu tekrar makamlarında aldı.

Cunta generalleri, salt ordu gücüne dayanarak, durumu kendi lehlerine çevirmeyeceklerini çoktan kabul etmişlerdi; kabul etmek zorundaydılar da. Kaldı ki, Kürdistan, halkı ve ülkesi ile hiç bir zaman savaşta ordulara yenilmedi, onu esaret altında tutan, iç ihanetin güçlü olmasıdır. İşte sömürgecilerin yeni planlarında esasen hedef aldıkları politika buydu İçten parçalamak, Kürdü Kürde kırdırtmak... Ordu kalkan rolü oynayacak, ne zamanki iç çatışmalarla halk zayıf düştü, işte o zaman harekete geçecek, içte ve dışta ihaneti dayatıp, teslim alınanı alıp, diğerlerini de katliamdan geçirecekti.

Generallerin Yeni Planları da Fiyaskoyla Sonuçlandı

Yeni, uzun vadeli stratejilerine göre GAP yeniden ön plana çıkarılıp hızlandırıldı. Yatırımları teşvik amacıyla şirketlere görülmemiş sermaye kolaylığı tanındı. Asimilasyonu hızlandırmak için, yeniden okul yapımına girişildi. Öğretmenler, şeyhler ve melleler harekete geçirildi. Yoğun bir elektirifikasyon faaliyeti başlatıldı. Operasyon amaçlı yollar geliştirildi ve tüm bunlar ordunun hizmetine sunuldu. Operasyonların çapı genişletilip sayısı artırılarak Kurdistan'ın tümüne taşırıldı: Tüm bu çabalar ile de esas planlarını uygulamaya girıştiler. Karşı-devrimci çetecilik ve ihanete pirim yasaları dayatıldı.

Bilindiği gibi bunun ilk etapta uygulamaya geçirildiği alanlar Eruh ve Şemdinli'ydi. Bu bir tesaduf değildi. Çünkü direniş ilk buralarda çıkış yapmıştı ve burda yoğunlaşıyordu. Bir anlamda kım kımı buralarda etkisiz kılarsa genelde onun politikası zafer kazanacaktı. Şemdinli'de kısmen ihanetin temelinin varlığı göz önüne alındığında, durum oldukça tehlike arz ediyordu. Kaldı ki Şemdinli'de karşı-devrimci çete oluşturma faaliyetleri çok önceden başlatılmıştı. Bu faaliyetleri, MİT tarafından özel olarak görevlendirilmiş, Gerdiler mıntıkasındaki Rubaruk Bölüğü yüzbaşısı sıfatındaki faşist yürütüyordu

Milisliğin temelini, aşiretin mîr denilen en üst kabilesi oluşturuyordu. Bunun da aktif elemanı, Tahirê Kemê ıdı. Bir diğeri ise, yeğeni Ferman idi. Bu şahıs uzun yıllardır, sömürgecilerden kaçak yaşıyordu. Yoğun çabalarımıza rağmen, bize yaklaşmadı. Daha sonra sömürgeciler tarafından satın alınarak, bize karşı azgın bir faşist durumuna getirildi. Bu üçlü hain grubu eliyle, ikna yoluyla veya zorla 18 kişiye silah verildi. Kendi aralarında iş bölümü yapmışlardı. Tahirê Kemê, milis yapıyı örgütleyen; Ferman, çetenin askeri komutanı; MİT elemanı ise, talimat ve direktif verendi Durum öyle gelişti ki, MİT elemanı diğerlerinin yanında yıkıcılığıyla

sıfır kalıyordu Ferman, çetesiyle her gün dağda, pusular kuruyor, aramalar yapıyordu Köylere aniden baskınlar düzenleyerek, kim o sorusuna karşılık; "açın, üsteğmen Ferman'dır. Devrimcilere ekmek veriyorsunuz ve barındırıyorsunuz" cevabını veriyor; fiili baskılar geliştiriyordu

Tahir denen hain, babasının resmini bölüğün kapısına asmıştı; "Ben devletimle varım, devletim giderse ben de giderim" sloganıyla ortaya çıkıyordu. Çete ehinde propaganda yaparak iknayla ya da zorla adam kazanmaya çalışıyordu. Köylü erin otlaklarına cebren el koyarak, "Neresi sertse gidin kafanızı oraya vurun" diyordu Bir köye dayanarak, diğer köyün otlakları hakkında davacı olmasını sağlayıp otlakları zor gücü ile, dayandığı kesim üzerine tapu'uyordu. Kısacası, köyler arasında suni çelişkileri yeniden alevlendiriyor; yeni yeni çelişkiler yaratarak birlik ögesini parçalamaya çalışıyordu. Ayrıca otlak parası, orman parası adı altında, köylülerden haraç alıyor, bu ad altında yaptığı toplantıları karşı-devrim propagandasının zemini haline getiriyordu

Köylüler bir an önce bu hainlerin cezalandırılmasını talep ediyor, bunların korkusundan fazla destek sunamıyorlardı Biz de zaten bu hainlere yönelik uzun vadeli sürdürmüş olduğumuz teşhir, uyarı, tarafsızlaştırma çalışmalarımızın sonuna gelmiştik; artık kesinlikle cezalandırılmaları gerekiyordu

Bizim en çok çekindiğimiz şey; aşiretin tumunun aleyhimize dönme tehlikesiydi. Bunu düşünerek, son derece titiz ve ihtiyatlı davranıyorduk. Sonuçta aşiretin yoksul ve ağa kesimini kazandık. Mir denen kabile reisleri arasındaki çelişkiden yararlanarak, bir kısmını tarafsızlaştırdık Tahir ve Ferman hainleri ile diğer kabile üye ve ileri gelenleri uyarıldı. Böylece, üçlü hain çete tamamen dayanaksız bırakıldı. Bırgun karakollu bir köyde askerle işbirliği halinde, Tahirê Kemê ile Ferman hainlerinin orman parası toplama adı altında, köylüleri bir araya getirerek, karşı-devrimci propaganda yaptıkları konusunda istihbarat aldık. İstihbaratı değerlendiren Ferhat Kurtay Silahlı Propaganda Grubumuz, toplantının dağılmasını bekledi ve bulundukları evi basarak iki hainı de halk adına ölüme mahkum etti

Hiç kimse cenazelerine sahip çıkmadı, ceset er sabaha kadar orada kaldı. O, çok değerli sadık dostları olan üsteğmen, haberi alır almaz soluğu Şemdinli merkezinde aldı, bir daha da Rubaruk'a ayak basmadı. Cenazeler, sadece Tahir denen hainin ailesi tarafından, apar-topar toprak altı edildi. Diğerlerinin ailesi bile sahip çıkmıyordu haine. Örneğin: Bir yakını ile görüşmüştük; şunları söylüyordu 'Ben cenaze törenine gitmedim gidemem de; o bir haindi Halkına ve ailesine ihanet etmişti Bunun bedelini ölümle ödedi." Diğer yandan silah alan çete, silahları götürüp sonra geçilere iade etti Düşmanın. Neden böyle yapıyorsunuz" sorusuna Üsteğmeniniz korkudan kaçtı biz daha nasıl durabiliriz" sorusuyla cevap veriyorlardı Zaten bir çoğuna zorla silah vermişlerdi

Düşmanın buradan hareketle diğer alanlara taşırarak yaratmaya çalıştığı karşı-devrimci çetecilik planları boşa çıkarılmış ve darbe vurulmuştu. Alandaki tüm hainler HRK savaşçılarına teslim olmuştu; kabile reisleri de dahil, direkt veya dolaylı yollarla, yaptıklarından dolayı, halktan ve öncülerinden af dilemeye başladılar Bunlar tamamen halkın verdiği karar doğrultusunda, suçlarına göre çeşitli cezalara çarptırılarak, etkisiz hale getirildiler

Bu direniş eylemleri; özellikle iki hainin ölümle cezalandırılması, düşmanda derin bir korku yaratıp onu hareketsiz kılarken, kitlelere yüksek bir moral, öncüsüne ve kendi gücüne güven ile cesaret vermişti. Artık halk ile savaşçıların kaynaşması önünde ciddi bir engel yoktu.

Bir Savaşçının Özlemini Duyduğu An

Bir savaşçının özlemini duyduğu an uğrunda mücadele vermiş olduğu haklı davanın kitleler tarafından benimsenmesi, güven duyulması, destek sunulması ve öncü ile halkın kaynaşması anıdır. Bu ortam yaratılmıştı. Kitlenin artık öncüsüne ve kendi gucune olan inancı pekişiyordu. 1985 kışı boyunca, geceli gunduzlu, köylerin içinde kaldık; alan adeta kurtarılmış bir us gibiydi. Halk; istisnasız tüm yaşamına bizi ortak ediyordu. Yıllar öncesi hal olmayan, en ufak sorunu ve çelişkisini bize danışıyordu. Savaşçılarına en değerli şeyleri yediriyor; en güzel yatakta yatırıyordu. Düğünlerinde en değerli misafirleri onlar olmalıydı. Cemaatte baş köşeye de oturmalı, oyunlarda yine en başta savaşçılar yer almalıydı. Kendi kendime düşünüyordum, acaba bu kadar değere layık mıydık? O an tum geçmiş yaşantım bir film şeridi gibi gözlerimin önünde canlanıveriyordu; ve şu karara varıyordum: Henuz buna layık olmanın gerisindeyim. Fakat şahsımızda; esasen öncüsü PKK'ye verilen bir guven, destek ve değer olduğu için bu bizi daha cesaretli kılıyordu. Çünkü PKK, yaşamıyla çok daha fazlasını hak etmiştir

Uzun Bir Yürüyüşün Ardından

1985 yılı, taraflar açısından mücadelenin en zorlu ve çetin geçtiği bir yıl olmuştur. Bizim açımızdan düşünülürse; görevlerimiz büyümüştü, çözumlenmesi gereken sorunlar da o oranda artmıştı En başta gelen görev; 15 Ağustos direniş ruhunu canlı kılmak; geliştirip sureklilik kazandırmaktı. Başlatılan savaşın anlam bulması bununla mumkundü Eskisi ile yetinmeyip, mücadeleyi ülkenin her tarafına yaymak ve daha da boyutlandırmak gibi ağır görevler ve sorunlar ile karşı karşıya idik. Düşman açısından ise sorun, ne pahasına olursa olsun atılacak bu adımın engellenmesi ve mucadelenin ulkenin doğu kesiminde sınırlı tutularak imha edilmesiydi. 15 Ağustos ile o güne kadar yemiş olduğu darbelerin acısını çıkarmayı da amaçlıyordu. Süreçten önemli dersler çıkaran duşman, çok yönlü saldırılar geliştirdi. Guney'de reformist, oportünist ve ilkel milliyetçi güçler, harekete geçirildi; teslim olan bazı hainlerden medet umularak, ihaneti körukledi; içeride ise, ordunun buyuk bir kesimi Kuzey sınırlarına yığılarak, bir kuşatma hareketi başlatıldı. Amaç güçleri kuşatarak tecrit etmek ve böylece imhayı gerçekleştirmekti. 1985 kışının sert geçmesinden yararlanan duşman içeride birkaç grubumuzu imha etmişti. Ancak bu yılın bedeli bizim açımızdan acı da olsa, Partimiz yeni dönemde önune koymuş olduğu görevlerinden başarıyla çıktı. Bırakalım düşmanın bu adımı engellemesini, mücadelemiz daha da boyutlandı. Ülkenin her tarafından direniş eylemlerinin yankıları hala gelmektedir. Ve düşmana buyuk kayıplar verdirilmektedir

Yeni dönemdeki görevim ülkenin Güneyindeki mücadeleye katılmaktı. Benim için çok ağır ve şerefli bir dönem başlıyordu. Fakat gerçekten bu göreve layık olabilecek miydim? Bu kafamı karıştıran bir soruydu, ama yetersizliklerime rağmen bu görevlerin üzerine yürümek kararlılığındaydım. Çetin bir kışın ardından, kalabalık grubumuz ülkenin iç kesimlerine doğru hareket etti. Tüm canlılarda bir hareketlilik başlamıştı. Fakat Kurdistan'ın çetin doğa koşulları, hareketlenmeyi oldukça sınırlıyor ve yaşamı zorlaştırıyordu. Bu yaşamın çoğu, doğa koşullarına karş mucadele ile geçer. Dört mevsim karın hiç kalkmadığı yuksek dağların guney eteklerinde bitkiler yeni yeni canlanmaya başlamıştı. Şiddetli nisan yağmurları, derelerde büyük seller oluşturarak Hêzil suyuna karışmış, coşan nehrin sarp, derin ve dar yatağı, bir turlu geçit vermiyordu. İki saatlik bir uğraştan sonra, ağır yuklerimizin altında ipte yuruyen cambazlar gibi, tek bir ince ağaca tutuna tutuna suyu geçtik. Duşman doğudan guneybatıya doğru kıvrılan sınır paralelinde güçlerini konumlandırmış; genişini pusularla tahkim etmiş, ihtiyat gucunu de hazır tutuyordu. Cephenin guneybatı kesiminde belli bir boşluk bırakmıştı; bundan amaç güçlerimizi çemberin içine sıkıştırmaktı. Biz bu boşluktan hareketle, rêzanlarımızın

tecrübesine dayanarak pusuları atlatıp çemberden çıktık

100 savaşçıya yakın gücümüz Şırnak'da birikmişti. Bunların çoğunluğu eğitimlerini yeni bitirmiş köylü savaşçılardı. Kürdistan köylüsünün savaşçı karakterinin tümünü üzerlerinde görmek mümkündü, neşeli, atak, cesaretli; fedakar ve bağlılıkta adeta birbirleriyle yarışıyorlardı. Günün 24 saati, onlar için durmak yoktu. Onlar bu yapılarıyla yüksek bir moralin kaynağı oluyorlardı. Zaferin önünde, artık hiçbir güç engel olamaz çünkü kurtuluş savaşımız gerçek karakterine oturmuştur. 5 veya 6 gün müfrezeler halinde köy ere girip çıkıyorduk. Düşman bundan haberdar olduğu halde, kalabalık gücümüzün üzerine gelmekten çekiniyordu

once yolu sorduğumuz çobanmış ve biz dönüp aynı noktaya gelmişiz. Bir sonraki gün Çirav Dağı'nın güney yamaçlarını takip ediyorduk, aynı paralelde batıya doğru Gabar Dağı uzanıyordu. O an düşünemezdik ki, Kürdistan direnişinin damarı canı orda atacak. Kahramanlık destanları orada yazılacak. Bilemezdik ki, Kürdistan halkının beyni ve yüreği yüce komutanlarımızdan AGİT yoldaşımız Gabar'dan yeniden filizlenecekti. İki gün sonra gece Eruh'ta bir grup arkadaşımızla karşılaşlık. Çok heyecanlı ve sevinçliydiler. O kadar canlıydılar ki, birbirinden ayırdetmek mümkün olmuyordu. Biraz sonra durumu anladık. Bir ajanın evine baskın yapıp henüz cezalandırmışlardı. İki saat da onun yakınları ile çatışmışlardı. Karan

rımcı anılarına bağlı kalacaklarına dair birbirlerine savaşçı sözü vermişlerdi

Kurtaran ovasını geçecektik, fakat kalabalık sayı ile tehlikeli olacağından dolayı, Sason'da tekrar birleşmek üzere, geçici iki gruba ayrıldık. Biraz çok ihtiyatı elinden bırakan bir grubumuz, bir hain tarafından ihbar edildi. Sabah ihbarı arak değerlendiren sömürgeciler geniş bir tecrit çemberi oluşturuyorlar ve yoğun bir güç e pusular kuruyorlar. Çembere düşen birimimiz 3 yerde çatışarak çemberi yarıp kurtuldu. Çatışmada gücümüzden kaybın olmaması ve üstelik düşmanın iki erinin yaralanması düşmanı temkinli adım atmaya zorladı.

İki grup tekrar birleşti. Birkaç gün Sason'da kaldık. Halkın düşmanın ve durumuna yakınen tanık

Bazı hazırlıklarımız tamamlandıktan sonra ayrılıp batıya doğru yolumuza devam ettik, artık Eruh topraklarına girmiştik. dağlar çok ormanlık ve kayalık olduğu için, fazla yol alamıyoruz. Bir keresinde gece bir çoban evine uğrayıp yolu ve yönümüzü sorduk. 8 saat yürüdükten sonra, artık yönümüzü çıkaramaz olduk, arkadaşlardan bazıları artık konaklayalım diyordu. O an biraz altımızda bir ateş görüldü. Bir çobandı. Benle bir arkadaş yanına varıp nerede olduğumuzu sorduk. O an gerideki arkadaşların kahkahalarla güldüğünü duyduk. Meğer çoban 8 saat

tanıdık, ikisi bayan arkadaştı. Bunlardan biri Hanım YAVERKAYA yoldaşımızdı. Çok sonra uzun süredir faaliyet yürütmüş olduğu aynı alanda 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca çatışarak şehit olacaktı. İki gün bu arkadaşlarla birlikte hareket ettik onları yakınen tanıdık. Devrimci yaşamıyla Kürdistan emekçi kadınının örnek temsilcilerinden biriydi Hanım YAVERKAYA yoldaş. Savaş arkadaşları genellikle yerli ve yeni savaşçılardı. Onlarla bir devrimci yoldaş gibi kaynaşmıştı. Yoldaşımızın da kendi diliyle anlattığı gibi, onlar sonuna kadar savaşacaklarına ve dev-

olduk. Nebil (Ali Özansoy) denilen ajan hain epeyce tahribata neden olmuştu ve tahribatlar salt bu alanla sınırlı değildi, çevreye de taşırılmıştı.. Hain kışın Merete Dağı'nda bir grup savaşçının imha operasında büyük rol oynadığı gibi haktan da birçok kişiyi ele vermişti. Başta Ahmet İBİN (Cahit) olmak üzere tüm yoldaşlarımız 3 metre karın içinde 8 saatlik bir çatışmadan sonra şehit düşmüşlerdi.. Halkın anlattığına göre, sömürgecilere büyük kayıplar verdirmişlerdi. Kış boyu alanı boş bulan sömürgeciler, kitle üzerinde yoğun baskılar geliştirmiş, bu durum kit-

lede bel r bir sınme yaratmıştı Belli bir kes mi ise, bu direnişten çok etkilenmişti Halkın ihanete (Nebil alçağına Ali Bozar diyorlardı) buyuk tepkisi, bize karşı son derece temkinli davranmalarına neden oluyordu Buradan itibaren yol boyu uğradığ mız birçok koyde aynı tavır ile karşı aşıyorduk Şu iki ornek halkımızın hiç bir koşul a tında ihanetçilen affetmeyeceğini ortaya koyuyor Ayrı ayrı uğradığımız iki koyde ancak yarım saatlik bir ikna konuşmasından sonra kapıyı açtılar. Kadın kapının arkasından kocasına hitaben, "Ali Bozar bızı mahvetti. Açma kapıyı, senin yuzunu gormesinler" diyordu Diğeri ise, "Aman, ne olur! Ali Bozar bızı zindanlara tıktı Siz yeterki beni söylemeyin, elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım"diyordu Bız 8 onderlerının duşmana karşı en son mermisine kadar çatışarak şehit olduğunu ve bunun da ha ka,ulkeye ve Partiye sarsılmaz bır bağlılık temelinde esas ihaneti yerle bir ett ğı gerçekliğini kavrattıktan sonra, halk bize hitaben, "Bız direnen Partımize ve savaşçılarımıza bağlıyız Yanlış anlamayın, bız Nebil denen hain yuzunden böyle davrandık" diyordu

Somurgeciler, iç kesimlere doğru kaydığımızı artık bil yorlardı. Ve operasyonları içe doğru yoğunlaştırdılar. Genel açısından duşunulduğunde, bu durum eh,mizeydi. Kışa kadar, somurgeciler, Fırat'a kadar uzanan Guneydoğu Toroslarda da yoğunlaşarak, surekli operasyonlar yaptılar Artık ana grubumuz yetişmesi gereken yere yetişmişti. Sadece bız kal yorduk.

Bir Eylemın Provoke Edilmesi ve Haınin Ruh Halı

Alanda 10 gunluk bir gozlem, araştırma ve ınceleme gezimız oldu. Eskiden kalan grubun bu konudaki bilgilerine de dayanarak, yeni donemdeki gorevlerimizi uygulamak için, sorumlu arkadaşların denetiminde geniş bir durum değerlendirmesi yapıldı. Somut gorevlere ilişkin uzun ve kısa vadeli taslaklar hazırlandı. Bu gorevlerimizin içinde acilen öne çıkarılması gereken, yaklaşmakta olan 14 Temmuz'u direniş eylemleriyle kutlamaktı.

Eski bir isyan merkezi olan Genç kazası basılacaktı. Arkasından yine siyasal ve asker eylemlilik durumu yaşanacaktı. Diyarbakır'ın gobeğinde doğacak boyle bir patlamanın buyuk etkisi son derece tartışmasızdı. Kitlelerin durumu buna uygundu Boylece gorev bolumu yapıldı Aylık bir plan çerçevesinde gorevlerimizin uzerine yuruduk Eylem komutanımız Hidayet Bozyiğit'in denetiminde dort kişilik bir grup keşif, istihbarat ve somut eylem planı çıkarmak için 20 gun onceden Genç'e hareket etti. 20 gun sonra randevulaşılan yerde tekrar birleştik. Somut planımızı ortakça tartıştık ve hedefler uzerinde anlaştık. Bu durumuyla, plan mukemmelin de ustundeydi. Hedeflere göre, silah ve gruplar belirlendi. Ve bir gun sonra hareket edeceğimiz bir noktada konumlandık. Esas istihbaratı getirenı de yanımıza o gun almıştık İkinci gun hedefe yonelecek şekilde, kazanın arkasındaki arazide uygun bir yere yerleştik. Sabah olur olmaz, komando polis karışımı guçlerin bir operasyonu ile karşılaştık. Onlar daha bize yetişmeden manevra yaparak 45 dakika geriye kaydık. İlk çekildiğimizde, komutanımız dahil bir-iki kişide panık durumu yaşandı. Fakat çoğunluğun sakınlığı bu durumu bastırdı. Çekildiğimiz noktada, pratik bir durum ve tavır belirleme gorüşmesi yaptık Bız bu durumu, 14 Temmuz dan dolayı sömurgecilerin aldığı genel bir tedbir olarak yorumluyorduk, fakat birtakım çarpık şeylerin gelişliğini de sezerek, tedbir aldık. Bir hedefimizi plandan çıkararak, diğer hedeflere yonelecek gruplarımızı sayı ve silah olarak guçlendirdik ve hareket halinde savunmalı ve dikkatli davranmayı ozendirdik.

Arkadaşların çoğunluğunun tavrı; bu eylemin kesin yapılması, dışımızdaki hiçbir gucun bizi bu eylemi yapmaktan alıkoyamaması doğrultusundaydı. Bunu, soylemeden de savaşçıların yuzundeki ifadede gormek mumkundu. Ornegin, birisi maneviyatı bozucu bir oneride bulundu. Hiç ses çıkarmayan diğer arkadaşların yuzu hemen sertleşti; gozlerini dikerek onu bu olumsuz tavrından caydırdılar. Bu durumda, komutanımız Hidayet Bozyiğit, biraz once içerisine girmiş olduğu sıkıntılı ruh halini bir an unutarak savaşçıların sert bakışları arasında derin bir nefes aldı ve konuşmasına devam etti "NATO ordularını da yığsalar, tepeleyip geçeceğiz." Arkasından geri bir adım atarak devam etti. 'Hiçbir pusuya duşmeden hedeflerimize varacağız." Karanlık basar basmaz, hedefimize doğru hareket ettik Boyle konuşan Hidayet, onde seçilemeyen bir karartıyla karşılaşır karşılaşmaz, panige kapılarak ani bir donuş ile bizi de 5 metre geriye doğru surukledi. Ve artık daha fazla ileriye gidemedi (Onu ancak on gun sonra, nereden çıkarıldığı kimsece anlaşılamayan bir bayanla birlikte bulduk.)

Bız kalan arkadaşlar ilerledik, ancak hiçbir durumla karşılaşmadık Aradık ara dık ama Hidayet ortalıkta yok. Artık eylem sabote edilmişti. Çunku, hiçbirimiz ne arazıyi, ne de hedefleri iyi tanıyorduk. Gidilse bile, bu, boş bir yonelme olacaktı. Geriye çekildik ve sabırsızlıkla sabahı bekledik. Sabah olunca, kendi aramızda bir durum değerlendirmesi yaptık. Şu sonuca vardık, Genç eylemi sabote edilmişti, fakat bu eylemlilik durumunun tumden engellendiği anlamına gelmezdi. Buna insiyatifimiz vb gucumuz vardı. Eylemlilikte karar kıldık; donemin ozelliğinden dolayı bu dayatıcıydı da. Kaldı ki, bir hain bızı eylemsiz ve mucadelesiz kılamazdı. Aynı kararlılık ve duygularla tek yumruk halinde hareket ettik Alana yabancı oluşumuz, hiçbir ilişki ve arazıyi tanıyamayışımız nedeniyle eylem yontemimiz ancak pusu olabilirdi. İki gun geceli gunduzlu yo.ara pusular kurduk, fakat duşmanda hiçbir hareketlenme belirtisi yoktu. Bundan sonuç alamayınca, bir karakolu ve bir hain hedefimize koyduk. Karakol; daha once Mehmet KARA arkadaşımızı katleden, hain ise, Emin arkadaşımızı ihbar ederek yakalattırandı.

Keşif, istihbarat ve eylem planımızı iç içe geliştirerek, son derece dikkatli bir biçimde once karakola yoneldik. B-2 ve ferdi silahlarla vurduk; eylem başarı kaydetti Duşmandan ölu ve yaralılar vardı. Diğer hedefe yoneldik, baskın yaptık, fakat yerinde yoktu. Artık aylık planımızın suresi tamamlanmıştı. Genel bir değerlendirme için tekrar bir araya geldik. Genç'teki olayı da bu surecte ogrendik Şoyle ki; eylem istihbaratını getiren kişi sömurgecilerle işbirliği halinde, Genç'e dort gun onceden Bingol komandosu getiriliyor, çevresinde pusular kurulup operasyonlar yapılıyor. Muhtemel saldırı ve savunma noktalarımız tutulmuş. Bir randevu noktamıza gunlerce pusu kurulmuş, Eylem gununden bir gun once konakladığımız yere pusu kurulmuş, ancak kendi aralarında çıkan bir panık sonucu sömurgeciler birbirlerine girmişler, bir ölu, bir de yaralı varmış. Baştan beri planlı uzerimize gelen somurgeciler istediklerini elde edememişlerdi.

Adil i de bulduk ve toplantımızı açtık Savaş kurallarına gore cezası olumdu Fakat henuz birçok suçu ortaya çıkmamıştı. Toplantı suresi uzadıkça tum suçları da açığa çıkıyordu. Baştan beri sabotorluğu bilinçli gelştiriyormuş. Bir sonraki gun toplantımıza devam etmek için ara verdik bu fırsattan yararlanan hain layık olduğu yere gıdıp teslim oldu

Sömurgeciler, Neyin Telaşını Yaşıyor?

Fırat'a doğru gitmesi gereken ufak grubumuzdan ayrılarak yola çıktık. Dicle'yi geçtik. Sömurgecilerde yoğun bir hareketlenme vardı; "Semih Sancar '85 Tatbikatı" adı altında, merkezi Çermik-Siverek olmak uzere, alana buyuk guç yığarak bir saldırı harekatı başlatmışlardı. Dağlar, ovalar ve yerleşim yerlerine yakın alanlar havadan ve karadan bombalanıyordu Bu sahtekarca başlatılan bir savaştı. Bir hain daha kaçıp sömurgecilere teslim olması işlerimizi busbutun zorlaştırdı Sömurgeciler durumumuzu artık ayrıntılı olarak bılıyor, bir avuç grubumuzun uze-

rine rahatça geliyorlardı. Tatbikatın esas hedefi ortaya çıkmıştı; bunun için büyük bir güçle üzerimize geldiler. Anlaşılan bizi, Fırat'tan geçirmeye niyetli değillerdi. Fakat biz de geçmeye kararlıydık. Bir sonraki gün geniş bir operasyona giriştiler, karşılaştık, çatışmada bir yüzbaşı vuruldu. Tam on gün birbirimizi kovaladık. Peşimizi bir türlü bırakmadılar, keklik arar gibi her taşın altına bakarak, bizi arıyorlardı. Koca Hesaran Dağı çembere alındı. Olanaklarımız giderek daralıyordu. Mutlaka karşı saldırıya geçmek gerekiyordu, bu onları birazcık gevşetebilirdi, en azından dağlık kesimde rahat manevra yapamazlardı. Zamanlama açısından da epey önemli bir gündü, 11 Eylül akşamı. Ortak karar alıp iki operasyon aracına pusu kurduk. 1 astsubay, 2 er öldü, 25'i yaralandı. Bunun üzerine sömürgeciler tamamen kudurdular. Çermik, Ergani ve Çüngüş operasyon bölgesi ilan edildi. Tüm köyler ile önemli geçitler tutuldu. Gerger'den Samsat'a kadar Fırat'ın her iki kenarı 6 ve 7. Kolordu güçleri tarafından boydan boya tutuldu; tüm muhtemel geçiş noktalarına pusular kuruldu; kelekler (nehir botu) sahiplerinin elinden gaspedildi. Operasyonların 15. günüydü, kayalık bir noktada konumlanmıştık. Birden yanı başımızda bir sivil göründü; yüzünden hain olduğu anlaşılıyordu. Bize acıyormuş gibi yapıp, kafasını salladıktan sonra elindeki ekmeği fırlatarak kaçtı. Peşine düştük, ancak kaybettik. Biraz sonra alt taraftaki köye doğru indiğini gördük. Çok geçmeden 12 askeri cemse köye girdi. Hain bizi çoktan ihbar etmişti. Fakat sömürgeciler ihbarı duymamazlıktan gelmiş olacaklar ki, üzerimize gelmediler; tüm hınçlarını köylülerden aldılar. Sömürgeci komutanın sesini hoparlörden dinliyorduk: "Teröristleri barındırıyorsunuz, dağlarınızda barındıkları halde söylemiyorsunuz. Devletimiz güçlüdür, ona yardımcı olun" vb. gibi çelişkili konuşmalardan sonra, komutan araziye çıkma yasağı ilan etti. Yüzde yüz, karanlıkta köyün çevresinde pusu kurulacaktı. Muhtemelen, dağın eteklerini de tutabilirlerdi. Bir süre sonra dağın eteğine indik, askerler ayak seslerimizi duydular, buna karşılık, geri dönün dercesine yüksek sesle birbirlerini çağırıyorlardı. Geri döndük ve Fırat'a doğru Hesaran Dağı silsilesini takip ederek, iki gün sonra köprüye yaklaştık. Bize darbe vuramayan sömürgeciler, öfkelerini köprüden almışlardı. Gerger-Çermik arasında, Fırat üzerinde yer alan koca köprüyü yıkmış; iskelet haline getirmişlerdi. Geriye yalnızca ince ve yassı birazcık demir kalmıştı; o da beşik gibi sallanıyordu. Oldukça tehlikeliydi. Tek tek, demirlere tutuna tutuna Fırat'ı geçtik. Böylelikle sömürgecilerin çaba ve iddiaları da boşa çıkmış oldu.

İkinci gün, Gerger'deki düşman durumunu öğrenmek ve biraz da erzak ayarlamak için uğradığımız köyde asker vardı. Biraz ekmek aldıktan sonra hızla uzaklaştık. Ve uzun süre izimizi kaybettirdik. Artık hedefimize varmıştık. Uzun ve yorucu bir yaz mevsimi geçirmiştik ve önümüz artık kıştı. Esas gücümüzü engelleyemeyen ve imha edemeyen düşman, sistemli bir biçimde halka ve taraftarlarımıza yöneliyordu. Biz çalışma alanımızda Güneyden gelen ufak bir grupla birleşerek kış boyu uzun ve sabırlı bir hazırlık çalışmasına girişlik. Kış epey iyi geçti. Bu fırsattan yararlanarak halkı, coğrafyayı ve düşmanı iyice tanıdık. Kitleden önemli bir destek aldık. Ajanlara yönelik bazı etkisizleştirme girişimlerimiz oldu. Bu eylemler, kış boyu bizim kitle içinde daha rahat hareket etmemizi sağladı. Fakat, düşman da bu sürede boş durmadı. Zaman zaman operasyonlara girişti. Hazırlıklarını daha çok bahara göre sürdürüyordu. Bizse, kış boyu saflarımızı güçlendirdik ve baharla birlikte bir direniş atılımı gerçekleştirdik, düşmana darbe vuruldu ve çok gafil avlandı. Bunca çabasına rağmen hiçbir sonuç alamayan düşman, bu sefer iddialı davranıyordu. Maraş, Antep ve Malatya'dan getirdiği takviyeli askeri güç ile yöredekileri birlikte harekete geçirdi. 1.5 ay yoğun arama, tarama ve operasyonlar yaptı. İçişleri Bakanlığı bir yandan direniş eylemlerini gizlemeye çalışırken, diğer yandan etkin olarak, operasyonlara eşlik ediyordu. Koca dağlar üçlü çemberlere alındı; nehirler, köyler tutuldu, halkın araziye çıkması günlerce yasaklandı. Düşman güçleri mangalara bölünerek, geniş çember içinde taktik aramalara girişildi, köylerde konumlanıp pusular kuruldu. Arazinin en elverişli yerlerine girilerek, kontr-gerilla taktikleri geliştirildi. Operasyonların 20 gününüydü, düşman hala bir sonuç alamamıştı. Biz elverişli arazide ve nufus içinde usta taktiklerle onların geniş çemberinde manevra yapıyorduk. Sömürgeciler sonuç alamayınca, korkutma ve pasifikasyon hareketlerine giriştiler, baskı ve tutuklamaları geliştirdiler. Birlikler tam savaş haline göre büyük silahlarla donatıldılar; uçaksavarlar, tanklar ve toplarla donatılmış güçler konvoylar halinde savaş uçaklarının gösterisi ve helikopterlerin eşliğinde köylere girildi. Tüm bunlar sonuç vermedi. Operasyonlarda gevşeme, güçlerde hantallık ve panik başlamıştı. Asker, kayalık arazıye girmekten çekiniyor, girdiği zaman da panığe kapılıp her taşın arkasındaki savaşçıdır diye, hayvanları ve avcıları vuruyordu. Yine, birbirlerine ateş ediyorlardı. Gelen bir habere göre, asker operasyona gitmekte isteksiz, şoförler topluca protesto ediyor, "İlk vurulan biz oluyoruz" deyip, operasyona çıkmak istemeyen şoförlerden iki kişi, faşist komutanları tarafından yaralanıyor; diğerlerinin ise akıbeti bilinmiyor.

Gücümüzün morali son derece yüksekti. Toplanma, dağılma, karar alma ve uygulama gibi faaliyetlerini normal olarak sürdürüyordu. Halkta moral, cesaret ve güveni geliştirmişti. Düşmanın altı yıldır vahşi bir biçimde kitle üzerinde uyguladığı baskılar, onu duyarlı kılmış ve politikleştirmişti. Düşmanın bu alanda önceden beri geliştirdiği baskıların bir biçimi de şöyle. İnsanlar köy meydanlarına toplatılarak, askeri talim yaptırılmış, birbirine bindirilmiş, dikenler üzerinde gezdirilmişti. Yine, toplanan tüm erkeklerin kendi yakınları karşısında, bıyıkları zorla kesilerek yedirilmeye çalışılmış, insanlar teslim alınmak için namusuyla tehdit edilmişti. Bu onur kırıcı baskı ve hakaretlere dayanamayan bazı insanlar ya aklını kaçırmış, ya da kendilerini öldürmüşlerdir. Biz bu durumlarla karşılaştık, gördük. Fakat düşmanın, bu tür baskıları, halkın çoğunda, düşmana karşı nefret ve kini artırmış, onu politikleştirmiştir.

Yeni Bir İddianın Ardındaki Gerçek

Yeni bir süreç başlıyordu. Çalışma alanlarımızı mutlaka genişletmek gerekiyordu. Bu hem düşmanın dikkatlerini birçok yöne çekecek, hem de güçlerimize geniş bir manevra kabiliyeti kazandıracaktı. Bir arkadaşla beraber 1986 Bahar Atılımından sonra, Güneye, Pazarcık'a kaydık. Kısa bir keşif istihbarat ve gözlemimiz oldu. Mevcut durum şöyleydi. Altı yıldır düşman tarafından dayatılan baskı, işkence, sürgün etme, onurla oynama, satın alma vb politikalar, önemli orandan sonuç vermişti. Kitlede korku, güvensizlik ve sinme durumu yaşanıyordu. İnsanlar ürkek, birbirine karşı güvensiz ve birbirinden uzak yaşamaya zorlanmış. Köylerde, bırakalım birkaç gencin bir araya gelmesini, komşu komşusunun halini soramaz durumda. Bu durum, kaynaşmayı değil, uzaklaşmayı, sorunların çözülmesi için yardımlaşmayı değil, parçalı bir yaşantı içinde bünyede yoğun çelişkilerin doğuşunu meydana getirmişti. Kitlede öyle bir ruh hali yaşanıyordu ki, düşman her şeyden haberdardır. Onun için, yaptıklarımızı saklamamıza gerek yoktur, aksi halde sonuç benim için acı olur anlayışı egemen hale gelmiştir. Gittiğimiz bazı köylerde, "Kimsin, necisin, nerden geliyor nereye gidiyorsun" vb sorularla sorguya çekilirdik. İstisnasız herkes bu soruları sormadan edemezdi. Bilerek veya bilmeyerek her köy sömürgecilerin bir karakolu ve her fert de onun bir polisi konumuna sokulmuştu. Dayatılan politika buydu. Bu kimin suçudur, suçlu kimdir? Bu sorunun yanıtı açıktır. Kendisine devrimciyim diyenlerdir sorumlu olanlar. Bu durum sadece burada yaşanmıyordu. Türk halkı da aynı duruma getirilmiştir. Bu anlattıklarımıza

bakarak, burada her şey bitmiştir sonucu çıkarmamak gerekir. Bu görünüşte yaşanan bir durumdu, fakat öz değişiktir. Devrimin zaferine inanç ve devrimcilere olan güven daha da pekişmiş; insanlar, eskisine nazaran daha kinli ve daha çok arayış içinde. Yaratılan bu yapı özde değil; salt biçimde kalmış; örgütlü ajan yapı zayıftır. Biçimde de olsa, bunun aşılması elbetteki bir süreç meselesidir

Bir gün sorup soruşturduğumuz bir köyün altındaki elverişli arazıye konumlanmıştık. Köylüler bızı görmüş olacak ki, biraz sonra arazi sahibi yanımıza geldi. Uzun sure konuştuk, çok etkilenmişti. Birtakım şeyleri saklamak istiyordu, fakat bunu başaramadı. İki kadın bızı görmüştü, yerinizi değiştirin, diyorlardı. Değiştirdik. Köyde bir ölüm sessizliği hakımdı. Herkes sofasında birikmiş; sanki herhangi bir şeye engel olmak isteyip de ağır bir yükun altında bir türlü kımıldayamayan insanların görünümünü andırıyordu. Sonra bir hareketlenme göruluyor; sevgi duyguları canlanıveriyor; fakat korku, kabaran bu duyguları her seferinde bastırıyordu. Yeniden yeniden deniyor ve bir kereye mahsus bunu başarıyor. İki ana, kaybettikleri iki kuzularını aramaya çıkıyor. Kurtarmak istiyor, fakat yapamıyor. Böylece bir kereye mahsus bu cesaret, tekrar korku ve umutsuz bakışlarla yer değiştiriyor. Onların artık yüreklerine zincir vurulmuştur. Bıraz sonra kaybettikleri kuzuları kurt tarafından bulunacak ve onların korkulu ve kınli bakışları karşısında kurdun kanlı dişlerine kurban edilecekti. Fakat bundan sonra nedense, hep avlamaya gelen kurt kendisi avlanıyordu.

Aniden parlayan bir nesnenin ışığı yansıdı. Evet, karşımızdaki düşman komandosuydu. Demek ki ihbar edilmişiz. Sabahtan beri halkta görulen durum boşuna değildi. İlk aramada karşılaşmadık. İkincisinde, tepemizde görünen bir komando eri, "Komutanım bir şey yok" dedi ve aşağı indi. İkinci komandoyla tam karşı karşıya geldik. Kendisine işaret ederek, sesini çıkarmamasını ve geri dönmesini emrettim. Er bir yandan ölümden kurtulmanın vermiş olduğu sevinci duyarken, diğer yandan kafasından bir balyoz yemiş gibi şok geçirip geri bir atakla, "Kom .. Komutanım, kimse burada yoktur" cevabını verdi. Fakat erin yuzunde bunun yalan olduğu okunuyordu. Üçüncü er, istemeye istemeye üzerimize gelmeye zorlandı. Fakat bu kadar fırsat onlar için artık yeterdi. Vurmak gerekiyordu ve vurduk. Arkasından bombalar fırlattık ve sloganlar attık. O buyuk güç tamamen etkisiz kalmıştı. Erler bu durumdan çok etkilendikleri için tek kurşun sıkmadılar. Böylece bu karşılaşmayı da at attık.

Sömürgecilerin durumu tam bir bozgundu. Kitlelerin gözleri önünde sömürgecilerin planları bozgunla sonuçlanınca, tamamen çılgına döndüler. Bu ayıplarını kapatmak için utanmadan, "teröristler pusu kurdu" diye radyodan da ilan ettiler Çok geçmeden operasyon birlikleri panığe kapılarak, dağdaki bir avcıyı vurdular. Cesedi tanınmaz hale getirerek, "Devrimcidir" diye halka yutturmaya ve acızliklerini kapatmaya çalıştılarsa da, bu bir sonuç vermedi. Sömürgeciler bundan sonra ne yapmayı amaçlıyordu? Bu sorunun cevabı kendileri açısından da pek net değildi. Fakat ortada bir gerçek vardı: Varılması gereken hedefe yetişmekte biz kararlı olduğumuz gibi, o da bunu engellemek ve bizi imha etmekte kararlı görünuyordu. Herhalde, bir kere daha karşılaşacaktık. Aradan bir ay geçti ve beklenen durum geldi çattı.

Son İddia da Boşa Çıktı

Çok olumsuz bir zemindi. Fakat her zaman olduğu gibi, kaldığımız yer savunmaya elverişliydi. Bazı ihtiyaçlarımızı bakkaldan temin etmek için, tabancamı alıp köye indim. Bazı eşyalar alarak üslendiğim yere geri dönüyordum. Dikkati çekecek hiçbir durumla ilk etapta karşılaşmadım. Daha sonra öğrendiğim gibi, sadece yabancı bir sivil olmak da yeterliymiş şüphelenilmek için. Çünkü, sumürgeciler ilk çatışmadan sonra, tüm muhtarları zorlamış ve ajanları tembihlemişler; gelen yabancılar, tüccar, çoban vb. kim ve ne olursa olsun, ya tutuklanacak ya da ihbar edilecekti. Gittiğim köyde, efendilerine yaranmak için yarışan ıki kişi varmış, bunlar durumu hemen bildirmişler Çok sıcak bir yaz günüydü. Sömürgeciler, geçmem gereken ve zaten tek çıkış noktası olan boğazda çember oluşturup, birçok pusu kurmuşlardı. Hiçbir savaşçının kabul edemeyeceği bir hata içine girmiştim; serbest hareket ediyordum ve en hatalısı da, köyden çıkarken belli olmasın diye tabancamı elimdeki çıkının içine koymuştum. Belli bir süre sonra birinci pusuları geçmiş ve çemberin tam ortasına düşmuştum. "Dur" ihtarıyla geri dönüşüm bir oldu. Dört taraftan ateş çemberi içinde kalmıştım. Yapılacak tek şey, geldiğim yerden çemberi yarmaktı. Fakat orası da kapanmıştı. Artık göğüs göğüse gelmiştik. İki asker pusudan ateş ediyor; beni ihbar eden sivil halk elinde taş, üzerime üzerime geliyordu. Silahsız olmamdan cesaret alıyorlardı. Tabancamı çıkarmak istiyorum; ancak çıkını kordüğüm bağladığım için açılmıyor, yırtılmıyordu da. Yapılacak tek şey, taşa sarılmaktı. Bir taş kaptım ve ilk darbede sıvıle vurdum, tabii ki onunki de bana isabet etti. İlk çemberi aşmıştım. Dağlık kesimin tümü tutulmuş; ova boş bırakılmıştı. Niyetleri beni ovaya çekmekti. Fakat bu zaten imha anlamına gelirdi Onun için hep çemberi yarıp dağa dayanıyordum. Tekrar çembere düştüm Bu seferki yer çıplaktı. Her şey burada sonuca bağlanacaktı. Üzerimdeki en ufak eşyam, sömürgecilerin eline geçmemeliydi. Üzerimde epeyce para vardı. Onları yırttım, yazıları imha ettim, saatimi kırmak uzere cebime koydum. Mermilerim azalmıştı. Nasıl olsa vuracaklar. Vururlarsa bile çemberi yarmaya çalışırken olmalıydı bu. Slogan atarak önumdeki pusuya ateş açıp aynı paralelde hızla çemberi zorladım, ilk an yoğun ateş altında kalmıştım. Öndeki pusuya yaklaştıkça gerideki er etkisiz hale geldi, çünkü ateş ederlerse birbirilerini vuracaklardı. Öndekine fırsat vermeden çemberden çıktım. Ancak 100 metre gidebildim. Durarak sivili çağırdım. Niyetim o hainı vurmaktı, fakat onlarda da bir adım atacak hal kalmamıştı. 3 dakika sonra uzaklaştım. İleride tarlada çalışan köylülerle karşılaştım. Boğazım kurumuştu, sesim çıkmıyordu. Sadece elimi sallayabildim. Bir genç durumu anlayarak, su bidonunu kaptığı gibi, bir solukta yanıma yetişti. Suyun birazını içtim, birazını da kafama döktüm ve teşekkur ederek, gencin emın olarak tarif ettiği yöne kaydım. Asfalta yaklaşıyordum ki, bir sefer daha askerle karşılaştım. Fakat bu sefer çembere duşmemiştim. Yeniden, "Dur" ihtarı, silahla karşılık... Ve hızla ters yöne hareket ettım. Bir süre peşimden geldiler, ancak kayalıklara doğru hareket ettiğim için, serbestçe gelemediler. İlerlediğim yönde, yine tarlada çalışan, fakat o an bir taşın arkasında oturan ıkı köylüyle karşılaştım. Onları uyararak uzaklaşmalarını söyledim; çunkü hep panığe kapılan mehmetçık, Apocudur diye onları da vururdu. Yarım saat sonra geriden sılah sesleri geldi; iki köylüye ateş edilmiş, ancak tesadüf eseri kurtulmuşlardı. Artık akşam olduğu için peşimden gelemediler.

Evet, Ağustos guneşi altında sekız saatlık bır çatışma ve kovalamacadan sonra, durum böyle sonuçlandı. Üçüncü gundu; erzağım bitmişti Bu yorucu günün ardından, salt iradi guce dayanarak ayaktaydım. Kulaklarım artık duymuyor; kafama sanki balyozla vuruluyordu. Beni tek düşündüren şey; tek kalan arkadaşıma yetişmekti; onun durumu hakkında epeyce tedirginlik duyuyordum. Ve nihayet gittım, arkadaşımla buluştum.

Daha sonra bazı köylülerle karşılaştık. Bu durumu şöyle anlatıyorlardı: "Devlet bır aydan beri iki kişinin peşinde. Komutanlar çok iddialı. Diyorlar ki, mut aka bunları imha edeceğiz. Tüm muhtarlar uyarılmış, baskı yapıyorlar; buna rağmen onlar yakalayamadılar. Bunlar şeyh soyundandırlar, yoksa şimdiye kadar çoktan ölürlerdi."

Sonuç olarak, bır kez daha sömürgeciler kaybetti.

ÇAR-ÇELÊ
3 Ağustos 1986

ULUSAL DİRENME SAVAŞIMIZDAN BİR KESİT

PKK hareketi, partileşme sureci içerisinde en zor dönemini teşkil eden 1979'-ların sonundan 1982 nin sonlarına kadarki dönem, artık geride bırakmıştır Partimizin bu dönemde karşılaştığı sorunlar çok cıdıoyd , ne pahasına olursa olsun aşılması gereken sorunlardı. Partımız geçmişteki pratik mücadelesiyle önemli politik sonuçlar elde etmiş; önemli gelişmeler sağlamış olsa bile, bilinen bazı nedenlerden dolayı, daha buyuk hamlelerin sağlanması için toparlanma ve hazırlık aşaması olarak ele aldığı bu dönemde bir geri çekilme taktiğinin izlendiği bilinmektedir. Bu tür dönemler, dünya devrim tarihlerinde de olduğu gibi, komunist partilerin en zayıf dönemlerıdır. Partımız, yaşadığı bu süreçte duşmanın her türlü saldırı ve komplolarına hedef olmuş, en şiddetli baskı ve işkence politikalarına maruz kalmıştır. Faşist esaslar üzerinde örgutlenen sömürgeciler, PKK şahsında Kurt ve Kurdistan sorununu kısa bir sürede sonuca bağlayıp kendilerine dönuşturmek için saldırılarını her yönde yoğunlaştırdılar. Faşist ordunun 2/3'ünü daha o zamandan Kürdistan'a yığarak onu adeta yeniden baştan başa işgal ettiler. MİT ve yerli gericiliği de harekete geçirerek, geniş çaplı operasyonlara girıştiler. Yuzbinlerce insan zindanlara doldurulduı Bunlardan binlerce devrimci, yurtsever ve demokrat, ya öldürüldü, ya sakat bırakıldı, ya da sürgun edildi. Askeri operasyonlarla, kitlelere gözdağı verilip, pasifikasyon politikası başarılı kılınmaya çalışıldı: Her türlu ahlaksızlık geliştirilerek, halkımız ruhen çürütülmeye çalışıldı. Ekonomik talan yeniden gundemleştirildi Bu temelde, yeniden TC'nin siyasal ve askeri otoritesi tesis edilmeye çalışıldı. Esas darbenin yönü PKK idi ve sömürgeciler var güçleri ile onu bitirmeye çalıştılar.

Faşist sömurgeciler, Partımızın bu dönemden sağlıklı çıkmasını engellemek için dolaylı ve dolaysız tüm yandaşlarını birçok cepheden harekete geçirdiler Sömürgecilerin bir muttefikleri de, bilindiği gibi kendilerini beş metelik karşılığında tasfiye ederek Avrupa sosyal-demokrasisinin ellerine teslim eden sosyal-şovenler ve reformist Kurt küçük-burjuvalarıydı. Bu koronun ortak amacı; her ne pahasına olursa olsun, yaşamak, ortak sloganları ise, "kahrolsun direniş"ti. O zaman, direnişi yukselten PKK'ye karşı ortak cephede birleşerek mücadele etmeli, PKK'yi direnişten vazgeçirmeye çalışmalıydılar. PKK şahsında direnişçilik ne pahasına olursa olsun tasfiye edilmeliydi. Bu dönemde, sözkonusu tasfiyeci ve komplocu duşmanca oyunların en alçakçasızındanlardakı değerli yoldaşlarımız üzerinde oynandı

Partımız, kendisine yönelik duşmanın içten ve dıştan dayattığı tasfiyeci ve komplocu çabalar karşısında yılmadı. Taşıdığı buyuk sorumluluk gereği, direnişin hazırlık çalışmalarını sebatla surdurdu. Esir yoldaşlarımız şahsında duşmanın dayatmak istediği ihanet yine yoldaşlarımız tarafından boşa çıkarıldı. Yuce onderlerimizden Mazlum DOĞAN, M Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR'lerin aldığı direnme kararı halkımız için de mutlak ve dönulmez bir karardı Zindan cephesinde yenilen duşmanın artık diğer cephelerde de yenilmemesi için hiçbir neden yoktu. Tasfiyeciliğin dış bağı da Partımız ve önderliğinin kararlı tutumuyla boşa çıkarıldı Partımız, I. Konferans ve II. Kongresini gerçekleştirerek, uzun suredir yürüttuğu hazırlıklarını sonuçlandırıp ulusal direniş surecini başlatmak için gereken tarihi adımı attı. Dost ve duşman güçler her ne kadar bu zorlu görevi PKK'nin yurutebileceğine inanmıyorlardıysa da, Partımız en ustten en alta kadar tum kadrolarıyla bu direnişi surdurmekte kararlıydı

Bu sureci yaşayan bir savaşçı olarak, yaratılan gelişmenin hangi tür çaba ve zorluklarla gerçekleştirildiğini, duşmanın, kitlelerin ve gucumuzun bu direniş surecinde aldığı tavır ve içine girdiği tutumların ne olduğunu yaşanan bazı anılarla anlatmaya çalışacağım..

Yıl 1982, dokuzuncu ayın ilk haftasıydı Biz kalabalık bir grup arkadaş hareket etmeden önce, Ulusal Önderimizin bizi son kez görmeye geleceği haberini aldık Bu bizi hem heyecanlandırdı ve hem de duygulandırdı. Çunku, bu kadar işi arasında bize zaman ayırıp ilgilenmesi biz savaşçılara gosterdiği değerin bir ölçutuydü. Bir saat sonra hepimiz toplanmış, heyecanlı, hırslı ve dikkatli bir biçimde Önderimizin son konuşma ve talimatlarını dinliyorduk. Sözlerini şöyle bitirmişti: "İdeolojik ve politik üstunlük bizdedir. Sorun bu üstünluğumuzu pratik politikaya dönuştürmektir. Yani örgut ve mücadeleyi pratikte yaratmaktır. Bunu yaratacak olan siz kadrolarsınız. O anlamda da diyorum ki, her şey size bağlıdır. Zafer de, yenilgi de pratikçilerin yaratıcılığına bağlıdır." Konuşmasını bitirdikten sonra, hepimizle tek tek öpuşerek tokalaştı ve ayrıldı. Biz tum hazırlıklarımızı bitirip hareket ettik. Hat boyu ve gerisinde sömürgeciler, kendi deyimleriyle, bir guvenlik kordonu oluşturmuşlardı Bunun anlamı, kuş uçurtmaz duzendir. Tecrubelerimize ve rêzanlarımıza (rehber) dayanarak hattı aştık Fakat asıl zorluk ondan sonra başlayacaktı. Çunkü rêzansız yuruyecektik Dokuz saatlik bir yuruyuşten sonra, ters yone gittiğimizin farkına vardık. Açlık ve yorgunluktan dolayı artık yuruyemez haldeydik Şafak atarken kendimizi İdil'in tepesinde bulduk Son enerjimizi kullanarak iki saat otedeki Gavur deresi olarak bilinen derede konum andık Son derece gizli davranmak gerekiyordu Çunku alan duz bir alandı ve ayrıca, ne duşmanın, ne de halkın durumunu bilebiliyorduk Biraz sonra yanımıza bir köylu geldi Uzun sure konuştuk Alan hakkında geniş olarak bilgilendikten sonra artık fazlaca korkumuz kalmamıştı. Köylu sempatizanımızdı . Yanında çok gizli olarak Mazlum DOĞAN yoldaşımızın resmini taşıyordu. Dört gözle yeni donem çalışmalarını bekliyordu Yurtsever köylüye, "Halkın yaşamını ve duşmanın uygulamalarını nasıl goruyorsunuz" dediğimizde, yuzunu çevirip tek kelime ile, "Berbat" diyordu. Ve Partının attığı bu yeni adımı isabetli olarak değerlendiriyordu

Hiçbir olumsuzluk çıkmadan akşam ettik. Hareket edip Dicle'yi geçecektik. Uzun bir sure bekledikten sonra, kelekle Dicle'yi geçtik. Yönumuz doğu tarafıydı İki gunluk bir yorucu yolculuğun ardından artık Eruh'a varmıştık İlk gun engin bir arazide konumlanmıştık Saat ikiye doğru anıden tepemizden seri ve otomatik silahla taranmaya başlandık. Nobetçimiz parmağından yaralanmıştı. Savunma hattı oluşturarak bir saat kadar çatıştık. Bunları asker zannetmiştik, fakat mahkumlardı Daha sonra karşılıklı bağırarak anlaştık ve yanımıza geldiler Kendileriyle genişlemesine konuştuk. Çok memnun olduular ve bize yardım ettiler. Akşam olunca bizi köye davet ettiler. Tekliflerini kabul ederek gittik Köylüler bizi epeyce ilgiyle karşıladılar Saatlerce oturduk, konuştuk, derdlerini dinledik. Ulusal duyguların en canlı olduğu bir kitle zeminiydi Gunlerce dinlesen derdlerini anlatmaktan yorulmayacaklardı ve bu onları rahatlatıyordu da. Süreç içinde artık birçok köyle ilişki kurmuş ve belli bir çevre edinmiştik. Köylüler bize güveniyorlardı. Zamanla bazı gençler görev istemeye başladılar

Tarihten beri önemli isyanlar yaşamış olan Eruh, bu yapısıyla ulusal dil, kültur ve değerlere bağlı bir alan olma özelliğini korumuştur. Temel geçim aracı sadece hayvancılıktır. Sömurgecilerin askeri talanının yaygınlığı onları çok yoksul bir duruma sokmuştur. İnsanlar geçimlerini sağlamak için mevsimlik işçi olarak metropollerden ülkenin guneyine kadar dağılmaktadırlar. Aşiret çeperini tamamen aşamayan toplum, kan temeline daya-

narak kabileler etrafında sıkı sıkıya bütünleşmiştir. O anlamda, aşiret ve kabile kanunları hakimdir. Sömürgecilerin kültürel etkisi hemen hemen hiç yoktur ve tipik bir Kurt kültürü hakimdir Kürdistan sorununa karşı oldukça duyarlıdırlar. Türk sömürgecilerini düşman olarak kabul eder ve Kürdün hiçbir zaman onunla dost olamayacağını bilirler. Bu çelişkinin canlı olması, toplumun önemli bir kesimini mahkum yaşamak zorunda bırakmıştır. Biz bu yapıyla kısa sürede bütünleşmeyi başardık.

Uzun bir süre sonra alana yeni bir grup geldi. Bizim ise batıya doğru kaymamız gerekiyordu. Kalıcı ve daha verimli bir çalışmaya girmemiz şarttı. Dört kişiydik. Kendimize son derece güveniyorduk. Bu cesaret ve güvenin önemli bir kaynağı da sorumlumuz Ali UĞUR (Cihan) yoldaşımızdı. Yurtseverliği özünde yaşatan, ulusal değerlerimizi, Kürdün yiğitlik, mertlik, cesaret ve fedakarlık ölçülerini devrimci kişiliğiyle tamamen zirveye çıkarmış olan bu yoldaşımız, cesaretimizin kaynağıydı. O'nda devrimci ölçülerin tümünü bulmak mümkündü. Bu değerli komutanımız, ölmesi gereken yerde hiçbir ikircikliğe düşmeden ölümün üzerine yürümüş, bu tutumuyla sömürgecilerin korkulu bir rüyası haline gelmişti Komutanımız Cihan yoldaş. 1985'te Mutki alanında son derece zor koşullarda çalışma yürütürken, nisan ayında sömürgecilerin çemberine düştü Bir kaza sonucu yaralanan yoldaşımız, hareket edemez duruma geldi. Yanındaki yoldaşları böyle bir kahramanı bu şekilde sömürgecilere bırakmamakta kararlıydılar. O'nu uzaklaştırmak istediler. Ancak Ali yoldaş, arkadaşlarına savaşçı emri vererek kendisine bir elbombası bırakıp uzaklaşmalarını istedi. İsteme ye isteme ye uzaklaşan arkadaşlarının savunmasını yaparak, onların ilk çemberden çıkmasını sağladı. Üzerine korkulu korkulu gelen ve teslim olmasını isteyen sömürgecilere, "Sizde yürek yok. Ben yaralıyım ve hareket edemiyorum. Gelin kendiniz alın" diye cevap verdi. Ve elindeki bombanın pimini çekerek, askerlerin yanına yaklaşmasını bekledi. Kısa bir süre sonra, düşmanın üzerine fırlattığı bomba patlıyor ve birçok asker yaralanıyordu. Ali yoldaş ise, dört bir yandan yağan kurşunlar içinde slogan atarak şehit düşüyordu. Evet, böyle bir komutanla hareket ediyorduk. Zorluklara yenilmek mümkün müydü? Elbette hayır...

1983'ün ocak ayı başlarıydı Son 50 yılın en zorlu kışını yaşıyorduk. Her tarafta kar birkaç metreye ulaşmış; kuzey rüzgarları her tarafı donduruyordu. Botan suyu geçiş vermediği gibi, nehrin kenarındaki durgun sular da donmuştu. Donma tehlikesi geçiriyorduk. Bu zorluklarımızın üstesinden gelen ve bizi nehirden geçiren yine Ali UĞUR komutanımız oldu. O'nun militan özelliği kendisini kısa sürede halka sevdiriyor ve halkla kaynaşmasını sağlıyordu. Ağırbaşlılığıyla bir çekim merkeziydi. Botan'ı geçtik; yol boyu köylere gittik. Bir köyde ihbar edildik; burası Kurtalan'dı. Düşmanın baskı ve işkencelerinden dolayı insanlar epeyce korkutulmuştu. Fakat ulusal ögeler canlıydı. Sömürgeci ve özellikle de feodal baskılardan dolayı, insanlar hırslı, kinli ve arayış içindeydiler. Bir köy imamı, bizi o duzlük ovada tam dört gün barındırdı. Düşmanın baskılarına rağmen boyun eğmedi ve yerimizi söylemedi. Önceden tanımadığımız bu yurtseverin direnişçi tavrı bizim kitleye olan saygımızı artırdı, bizi duygulandırdı. Daha sonra aynı imam, bilmediğimiz bu alanda bize rehberlik etti. Bizi Garzan çayından sağlam olarak geçirip geri döndü. Kendi kendimize şunu düşünduk, "Sadece yurtsever olan bu Kurt insanı bu kadar fedakarlığa katlanıyorsa, bilinçli bir yurtsever ne yaomazdı. Halkın bu olumlu desteği bizi güçlü kılıyordu.

On bir saatlik bir yürüyüşten sonra, küçük bir derenin içine yerleştik Bir ateş yakıp uyumaya çalıştık. Fakat açlık ve aşırı soğuktan dolayı uyuyamıyorduk. Hangi tarafımızı ateşe tutsak tersi yanımız donma tehlikesi geçiriyordu. Daha gün yarı olmamıştı ki, bir kadın ile bir erkek geldi. Onları oyalamamız gerekiyordu, tehlikeli olabilirlerdi. Kısa bir konuşmadan sonra bizim tarafımızdan vurulan bir ajanın yakınları olduğu ortaya çıktı. Uzun süre konuştuk etkilendiler; fakat kan bağı olduğundan dolayı akrabalık yanları daha ağır basıyordu. Akşama doğru kendilerini bıraktık ve gideceğimiz yöne doğru hareket ettik. Yoğun kar ve tipi ile arazinin engebeli oluşu yürumemizi engelliyordu. İki saatlik yolu ancak altı saatte alabildik. Birçok sefer ilk hareket ettiğimiz noktalara dönüyorduk. Adeta kısır bir döngü içinde döne döne tanıdığımız bir köye vardık Karakol vardı köyde. İki arkadaş köydeki bir ilişkimizle temasa geçmek için köye indi. İki saat sonra, 30 yaşındaki bir taraftarımızla birlikte geldiler. Taraftarımız çok heyecanlıydı; bizi uzun süredir bekliyordu. Yapılan baskılardan dolayı sömürgeciliğe kini daha çok artmıştı. Bu kinini, sık sık kufrederek ortaya koyuyordu. Bir müddet sonra yüklerimizin bir kısmını sırtlayarak önümüze düştü. Köyden uzak olan bir akrabasının evine götürdü. Kar ve tipi son şiddetiyle devam ediyordu Eve vardığımızda her tarafımız buz kesilmişti. İçeriye girmek için bir türlu ayakkabılarımızın bağlarını çözemiyorduk. Ev sahibimiz durumu fark ederek hepimizin ayakkabısını tek tek çıkardı. Ve bizi içeri götürdü. İki saat sonra ancak biraz ısınabilmiştik Güvenlikli bir yerdi. Yağan şiddetli kar ve tipi izlerimizi kapatmıştı. İki gün yeni ev sahiplerimize konuk olduk. Onları yakından tanıdıkça, kendilerine daha çok ısınmaya başladık. Kaldığımız sürece köyluler hiç yanımızdan ayrılmadılar. Bizi candan dinliyorlardı. Aile içerisinde kadın saygın bir otoriteyi temsil ediyordu Bu da daha aşiret yapısının aşılmadığını ve üretime önemli olarak damgasını vurduğunu kanıtlıyordu. Düşmana karşı gemlenmez bir öfke ve kin beslemişlerdi. Yaşadıkları katliamın acısı hala tazeydi. 1940'larda sömürgeciler Bekir'in üzerine gitmiş, evlerini yakmış, yüzlere varan insanı ya öldürmüş, ya da yaralamıştı. Onlar bunu unutamıyorlardı. "Kürt olduğumuz için tüm bunlar başımıza geliyor" diyorlardı. Bu yurtsever karakterleri onların kendi deyimi ile, tüm aşireti Apocu yapmıştı. Ve bunu gelişmenin doğal bir karakteri olarak görüyorlardı. Konuşmamızın süresi uzadıkça, kalabalık insanların kini de o oranda artıyordu. İhtiyar, ak sakallı bir amca, kendisine bir rakip arıyormuş gibi kinli ve hırslı olarak kalabalığa dönerek, "Namus deniliyor. Namus sadece aile mi? Hayır, vatandır, ülkedir ve topraklarımızdır." (ABD-TC işbirliği ile inşa edilen petrol sondaj kulelerini işaret ederek), "Namusumuz ayaklar altında. Günde binlerce dela namusumuza tecavüz ediliyor. Bu durumda kim kendisini namuslu insan olarak kabul edebilir" deyip konuşmasını tamamladı. Tabiri ki, bu gerçeği çoktandır kabul eden kalabalık, kafasını eğerek, "Çok doğru" sözleriyle tasdik etti Bu, yıllardır zorla bastırılmaya çalışılan kin ve öfke, fırsat buldukça taşan duyguları ifade ediyordu. Onlar bununla kalmamaya, bunu eyleme dönüştürmeye de hazırdılar. Tek umutları PKK idi. Biz savaş ile ilgili konuştuğumuzda, hep birlikte içlerini çekerek, "Keşke öyle bir şey olsa" diyorlardı.

İki günlük yorucu bir yolculuğun ardından artık Sason topraklarındaydık. Bir kayanın altında geceyi bekledik. Yaklaşık 2,5 metre kar vardı. Alana yabancıydık ve tek bir insan tanımıyorduk. Hep, ne yapalım diye birbirimize soruyorduk. Yapılacak tek şey, akşama aşağıda görünen köye gitmekti. Nitekim akşam olunca köye gittik. Bir genç bizi buyur ederek misafir etti. "Kimsiniz" sorusuna karşılık, "PKK'liyiz" dedik. "PKK nedir abi" diye sordu. "Apoculardır" dedigimizde, "Tamam anladım, demek siz Edip SOLMAZ'ın arkadaşlarısınız. O zaman sizi ... nın yanına götüreyim. O, Apoculaın burdaki başkanıdır" dedi. Bir muddet sonra, bu şirin, cana yakın genç altı saatlik bir yolda bize eşlik ederek, bizi ... nın evine götürdü. Burası, ... dağının eteğinde bulunan, meşe ağaçları içinde kaybolmuş ve ufak bir meyve bahçesının ortasında orta halli bir ailenin yaşadığı iki katlı bir evdi Evin dışında durduk. Beş dakika sonra, uzun boylu, ak elbise (fıstan) giymiş, ak sakallı, 85 yaşlarındaki ... geldi. Hızlı bir hareketle, "Çabuk, çabuk donduruz. İçeri girin" diyerek, normal genişlikte bir odaya bizi buyur etti. "Kimsiniz" sorusuna, "Apocuyuz" diye cevap verdiğimizde, ayağa kalkarak tek tek alnımızdan öptü. Gözlerinden yaşlar akarak, "Kıymetini bilmez Kürtler" diye yakındı.

Bu yurtsever melle, bölge halkı tarafından doğal bir otorite olarak saygı görür.

Halk tarafından sayılır ve sevilir. Halkın en ufak bir çelişkisi, onun önderliğinde çözülmeye çalışılır. Evinde iki gün kalarak, Partinin mücadelesi hakkında genişçe konuştuk. Daha çok etkilenen ... kalkarak, 'Sizinle alanı dolaşacağım, siz ne alan ve ne de insanları tanıyorsunuz. Bizim çabuk güçlenmemiz gerekir" dedi. Biz, onun kısa sürede açığa çıkmasını istemediğimizi bildirerek bilgi almakla yetindik. Evet bu yurtsever insana dayanarak, kısa sürede sayısı yüzlere varan, nitelikli kitle potansiyeline kavuştuk.

Bu süreçte, keşif, istihbarat ve gözlemlerimiz, olumlu bir zeminde hareket ettiğimizi ortaya çıkarmıştı. Alandaki yapıyı kısaca şöyle tanımlamak mümkün: Dört ilçeden oluşan Garzan mıntıkasında, önemli bir nüfus üretimden kopuk bir hayat yaşamakta. Geçimlerini daha çok hayvancılık ve cüzi olarak üretilen tütünden sağlamaktadırlar. Düşmanın yoğun baskıları ve aşiretler arasındaki kan davalarının sistemli olarak körüklenmesi, nüfusun önemli bir kesimini üretimden koparmıştır ve bu durum, herkesin silahlanmasına ve ardı arkası kesilmeyen aşiret çatışmalarına yol açmaktadır. Bunun için, mahkum sayısı hiçbir zaman 100 un altına düşmemiştir. İnsanlarda çok sert bir karakter oluşmuş, en küçük bir şey ölümle noktalanan çatışmalara dönüşebilmektedir. Yurtseverlik duygularından dolayı zaman zaman birleşen mahkumlar gün-erce sömürgecilerle çatışmakta, pusular kurarak birçok askeri vurmaktaydılar Sadece, orada bulunduğumuz o günerde, mahkumlar Asê'de 4, Geli'de 6, Koy'de 2 düşman askerini imha etmişlerdi. Türk ordusuna hiç güvenmezlerdi Meşhur bir sözleri vardı: "Bawerî bi eskerê Romi nabe (TC ordusuna güven olmaz, kalleştir)" demekteydiler.

Sason isyanının ardından sömürgecilerin sergiledikleri vahşet kitlenin hafızasında canlılığını hala korumaktadır. Bu katliamda 36 köy tamamen harabeye çevrilmiş; 1000'e varan sayıda insan öldürülmüş veya sakat bırakılmış, hayvanlar kurşunlanmış; meyva bahçeleri kökten kesilmiş ve birçok pınar betonlanarak kurutulmuştur. Bu durum, sömürgeciliğe karşı nefreti artırmış; halk çelişkiyi canlı tutmuş ve yukarıda da belirttiğimiz gibi, sıcak bireysel ve bazen de toplu çıkışlarla üretimden kopup mahkum olarak yaşamaya zorlanmıştır.

Alan, son derece kayalık ve ormanlık bir araziye sahip olup, belli başlı dağları şunlardır: Mereto, Zaweser, Andok, Helkıs ve Balo Üstleri meşhur yaylalarla kaplı olan bu dağlar, zaptedilmez kocaman kütleler halindedir Dağları birkaç kolda ortadan yaran orta büyüklükteki Kayser, Garzan, Sason ve Kulp çayı ve nehirleri, kuzeyden güneye doğru zikzaklar çizerek akar. Düşmanın ortaya çıkardığı göçebe yaşantı sonucu, nufus tek tek evler biçiminde geniş alanlara dağılmıştır. Kan davaları ve çatışmalı durum, sürekli kullanılabilecek sağlam evlerin yapımını zorlaştırmıştır; yapılanlar evlerden ziyade birer göçebe çadırını andırıyor Bazı köylerin bir ucundan diğer ucuna gitmek için iki saat yürümek gerekir Ayrıca, siyasal ve kulturel olarak geri bir durum vardır Sömürgecilerin yaratmış olduğu bu tahribatlara rağmen ulusal duygular canlıdır.

Alandaki faaliyetlerimiz sonucu, önemli bir çevremiz oluşmuştu. Halka güven vermiş ve onlarla kaynaşmıştık Devrimci, onlar için kutsal sayılıyordu İhbarcılığı ise tamamen bir şerefsizlik olarak nitelendirmekteydiler Kendi aralarında çelişki de olsa soruna bizim mudahalemiz halinde saygı gösterilirdi Ayrıca bizim gunduzleri gizli olarak dağda bulunmamız onların tuhafına giderdi. İlk dönemlerde bunu, güvensizlik olarak yorumladılar. Daha sonra düşman baskıları gelişince, bizim neden böyle hareket ettiğimizi anlayıp daha çok güven duymaya başladılar.

Yaşamları son derece geriydi. Hargok köyunde bir grup arkadaş oturmuş propaganda yapıyorduk. Köydeki kadın, erkek, yaşlı, genç, herkes etrafımıza toplanmıştı. Uzun bir konuşmadan sonra, söz yaşamlarından açıldı. Yurtsever bir köylü şöyle konuştu: "Bakın, bu benim karımdır. Ömrunde hiç araba görmemiştir. Motorlu araç nedir bilmez. Dunyası, karşı köyun görunen arazisidir. Yerimiz derin bir vadi olduğundan gökyuzunu de göremez." Hanımı, onun sözünü tasdik ederek, "Neredeyse onları da göremeyeceğim" dedi Bir diğeri, "Hiçbir yerde odun sobası dahi bulamazsınız" dedi Arkasından bir ses, "Sağlam bir çıra bulamazsınız kimsede Kaldı ki bulunsa bile, gaz bulunmaz" diye ekledi. Evet, 20. yy'ın sonunda halkımızın içinde bulunduğu yaşam böyle. Yanıbaşında milyonlarca varil petrol batıya aktarılırken, insanlarımızın hali gerçekten acınacak bir durum!

Aradan günler geçti. Yolumuz, Kulp ilçesinin kuzeyine düştü Dört günlük yorucu bir yolculuk ardından Kürt zazaların mıntıkasındaydık. Düşman bu alanda çoktandır aleyhimize propagandalar geliştiriyordu. Uğradığımız birçok köyde, köylülerde bir suskunluk ve çekingenlik görülüyordu. Yaşlı bir adama, "Nedir bu durum" diye sorduğumuzda, çekinerek anlatmaya başladı. "Bir hafta önce askerler köye geldi, uzak bir köyu tarif ederek, Kurt maskesi altında dolaşan silahlı Ermeniler bir kızı kaçırmışlar, dediler. Bunun için köylüler sizden korkuyor." Devamla, "Ama ben artık sizi tanıdığım için onlara inanmıyorum" dedi. Bizi ısrarla içeriye davet etti, kabul ettik. Düşmanın açık yuzunü teşhire yönelik somut örneklerle etrafımızdakileri ikna ettikten sonra, bizim her zaman evlerine gelmemizi istediler. Ev sahibi, karısına seslenerek, "Bak hanım, ben evde olmadığım zaman eğer bu kardeşlerimiz gelirse, onlara elinizden gelen yardımı yaparsınız. Ev onların sayılır" dedi Sabaha kadar evde kaldık Daha sonra hareket ederek, bir saatlik yokuş yoldan tırmanıp Kulp çayının karşısındaki bir kayalık yere konumlandık. Sayımız azdı Nöbetleşe yatarak, sabaha daha saat dokuzda uyandık. Üstumuzden bir patika yol geçiyordu. Etrafımız büyük kayalarla çevriliydi. Biraz sonra yanımızdan üç sivil geçti, avcı zannettik. Otuz dakika geçmemişti ki, ust taraftan bir kalabalık sesi geldi. Sömürgecilerdi bunlar. Bizi önceden bir grup kuşatmıştı. Bize, "Durun" demeleriyle bizim onları taramamız bir oldu. Yerimiz kayalık ve uçurum olduğundan inmemiz zaman aldı. Daha sonra savunmalı bir biçimde çemberden kurtulduk. Altımızdaki köyun içine girdik, artık kurtulmuştuk. Arkadaşım kayadan inerken düştüğü için bacağı çok ağrıyor, bu nedenle ağır hareket ediyorduk Bir evin önundeki kadından su istedik. Turktu. Kurtçe konuşmamızı anlamadı Bu seferTurkçe su istedik ve suyu alarak çıktık. Düşman daha dağda olduğumuzu zannederek ateşe devam ediyordu. Köylüler korkudan içeriye kaçıp kapılarını kapattılar. O an tehlikenin halen geçmediğini farkettik Akşama daha sekiz saat vardı Köyün etrafındaki bir Evrıs ağacının altına gizlenerek akşamı ettik. Artık tehlikeyi atlatmıştık. Akşam bir suyun başına gidip temizliğimizi yaptıktan sonra ilerideki oldukça modern bir köye uğradık. Epey kalabalık ve elektrikli bir köydü Modern evlere sahiptiler. Orta ve zengin köylu karışımıydı nüfus İlk eve uğradık; bizi candan karşıladılar Eksikliklerimizi tamamlayıp düşman hakkında bizi genişçe bilgilendirdiler Birisi, "Keşke daha çok öldurseydiniz" diyerek sömürgecilere kinini açığa vuruyordu. Hiç tanımadığımız bu köyün tümü yurtseverdi. Belli bir süre propaganda yaptıktan sonra hareket ederek üs alanımıza sağlam olarak yetiştik.

15 Ağustos Direniş Atılımı Alanımızda Etkisini Nasıl Gösterdi?

15 Ağustos Atılımı, önemli politik gelişmelere yol açtı. Kitle içinde direkt yankısını buldu. Birçok yerde kısa bir sürede birçok çevre ortaya çıkardı. Halkın günlük konuşmaları 15 Ağustos Atılımı üzerineydi. Kitlelerde sevinç, cesaret ve güven gelişmişti. Halkın bu olayları nasıl değerlendirdiğini kendi dilinden dinleyelim: Devrimciler, 4 tane uçak düşurmuş. Bir yerde pusu kurmuşlar, 1000 Türk askerini imha etmişler, silahlarını da ellerinden almışlar Bir bayan savaşçı grubu Eruh'ta bir karakolu teslim almış. (Bunun propagandasını daha çok yurtsever kadınlar

yapıyordu.) Devrimciler, Eruh'ta bir tünel kazmışlar, tünelin diğer ucu Irak'a çıkıyormuş Halk olayları böylesi boyutlarda ele alarak kendiliğinden bir propaganda geliştiriyordu. Eylemlerin çapının bu kadar olmadığını kendisi de kısmen tahmin edebiliyordu. Fakat aslında içindeki kini dışa vurarak, yapılması gerekenin bu olması gerektiğini vurgulamak istiyordu 15 Ağustos'la ilgili propaganda yapmaya başladığımızda köylüler ortaya atılarak, "Durun biz anlatalım" diyorlardı. Bize hiç fırsat vermiyorlardı. Aşırı bir eylem istekleri vardı. Onların alanında 15 Ağustos'ta eylem olmadığı için, bize içten içe kızıyorlardı. İş, giderek propagandaya dönüştürdüler. Şöyle ki, "Apocuların hepsi 15 Ağustos'ta eylem kararı almış, fakat bizim alandakiler bu karara uymamışlar. Bunun yüzünden değil mi ki, hep yeniliyoruz! Eskiden de bir aşiret kalkardı, diğeri yerinde hareketsiz otururdu!" Evet, bu duygu ve düşünceler birtakım hatalı yorumları da içerse; özde dayatılan ve istenen, her koşul altında direnişi yükseltmek ve birlikte hareket etmekti

Düşman, alanımızda da bir panik ve şaşkınlık içerisine girmişti. Halkta başgösterecek bir isyandan çekiniyordu. Bunun özgül bazı nedenlerinden dolayı çok tedirgindi Alanda birçok noktadaki karakolları kaldırdı. Önemli ve stratejik olarak seçtiği karakolları sayı, bileşim, silah ve savunma yönünden güçlendirdi. Karakolların etrafında hendekler kazıldı, yüksek duvarlar çekildi, birkaç sıra tel örüldü, kuleler projektörlerle ışıklandırıldı. Karakolların etrafı yasak bölge ilan edilerek tüm canlılara kapatıldı. Kayseri'den getirilen çok sayıda komando alanda konumlandırıldı Kozluk, Sason ve Kulp Yatılı Bölge Okulları askeri kışla haline getirildi Bu temelde geniş çaplı arama, tarama operasyonlarına girişildi. Tabii ki, hiçbir sonuç alınamadı Düşman, halkın üzerine şiddet yöntemleriyle gitmesi halinde doğacak sonuçları göze alamıyor; yine gitmezse hiçbir sonuç alamıyor; ve bunun için de temkinli, çekingen ve ürkek davranıyordu

Düşman komutanları, muhtarlarla yaptıkları toplantılar sürecinde uğradıkları köylerde izimize dair hiçbir ip ucuna rastlayamayınca daha çok panliğe kapıldılar. Geri adım atmak zorunda kaldılar Alandaki bazı ajanlar ve karakol komutanları halkın ve devrimcilerin duyabileceği bir tarzda şöyle konuşuyorlardı: "Ben de eskiden Kurtçüydüm, amcamın oğlu da öyleydi. Ben onlara karışmam, biz de yardımcı olmak istiyoruz." Düşman komutanları bilgi almak için artık başka yol kalmayınca çocuklara şeker vererek onları kandırmaya çalıştılar. Ancak bundan da bir sonuç alamadılar. Halka ılımlı yaklaşmaya ve yer yer yalvarmaya başladılar. Bu duruma karşılık halk, "TC ordusuna ne oldu böyle? Bu kadar güçlüyüm diyen ordu birkaç darbe karşısında melek kesildi, acaba daha büyük darbe yese nereye kaçacak" diye duygularını dile getiriyordu.

15 Ağustos eylemleri grup saflarımızda birliği pekiştirdi, yüksek bir moral kaynağı oldu.

6 Kasım 1984 günü, her sabah Sason'u iki saat gölgesinde tutan Belkıs Dağı'nın yamaçlarında konumlanmış; kasabayı seyrediyorduk. Bugün kasaba bir hainden kurtulacaktı. Akşamı sabırsızlıkla bekliyorduk Bir ara, ... arkadaş durbünle seyrederken beni çağırarak, "Gel de karakoldaki askerlerin haline bak" dedi Baktım ki, askerler seferber olmuş, karakolun etrafında mevziler ve hendekler kazıyorlar. O ara gözüm, ilköğretim müdürü Şekip Akın'ın evine ilişti. Cezalandıracaktık bu haini. Kasabayı faşist bir odak haline getiriyordu. Gençlik arasında her türlü ahlaksız ve yozlaşmış ilişkileri geliştiriyordu. Aldığımız istihbarata göre, mesaisi saat beşte bitiyor, korumalı bir biçimde evine gidip hiç dışarı çıkmıyordu. Evin etrafını dikkatli bir biçimde keşfettikten sonra akşamı bekledik. Karanlık basar basmaz kasabaya dalarak evine yaklaştık. Bir süre bekledik; istihbaratımız yanlış çıkmadı. Beklediğimiz saatte geldi; faşist müdürü cezalandırarak çekildik. İki nöbetçi er hiçbir müdahalede bulunmadılar, bulanamazlardı da

Bir sonraki gün, o faşistle birlikte yengesinin de vurulmuş olduğunu duyduk. Bu istediğimiz dışında olan bir durumdu, bir kazaydı. Bu faşistin vurulması halkın duygularını canlandırmıştı, "Daha büyük güçle saldırın" diye bizi sıkıştırıyorlardı. Eylem, ajanlara büyük korku salmıştı. Artık kaçacak delik arıyorlardı.

Kış mevsiminin ortalarıydı. O zamana kadar faaliyetlerimiz nisbeten rahat koşullarda geliştirilebiliyordu. Kış anıden bastırınca tüm dağlara 2 metrenin üzerinde kar yağdı. Tüm yollar kapandı Hayat anıden durgunlaştı. Bu fırsatı kollayan düşman gücü bizi çok hazırlıksız yakaladı. Kış operasyonlarını başlattı 5 Ocak'ta alanın sorumlusunun direnmesiz bir şekilde silahıyla birlikte düşmana teslim olduğu haberi geldi. Artık tehlikeli ve zorlu bir dönem başlamıştı. Halkın, Ali Bozar adını verdiği Nebil isimli hain, alandaki örgütümüzün tüm arşivini sömürgecilere teslim etmişti. Bu bilgileri detaylı değerlendiren düşman, bu ulusal haini de önüne katarak günlerce insan avına çıktı. Yüzlerce insan tutuklandı; gözdağı verildi; ajanlaştırılmak için görülmemiş baskılara maruz kaldılar. Düşmanın amacı eline geçen bu şerefsiz fırsatı kullanarak örgüt ile kitle arasındaki bağı darbelemek; kitleleri pasifikasyona iterek güven duygularını zayıflatmak; diğer yandan, sistemli bir tarzda savaşçılara yönelmekti. Bunun için sistemli propagandalar geliştirildi. "Bunlara güvenmeyin, içinde MİT ajanı var, işte Ali Bozar. Örgütün bölge sorumlusu" denilip kitlelerin bilinçsizliği istismar edilerek halk etkilenmeye çalışıldı. Bu önemli oranda başarıldı Nereye gidiyorsak hep bu sorun ile karşılaşıyorduk: "İçinizde MİT var!" Bazı köylerde halkın ihanete tepkisinden dolayı günlerce aç-susuz yaşadık, iki metre karın içinde yattık. Bu ihanetin etkisini kırmak için karşı bir atak zorunluydu. Fakat o koşullarda bu zaten imha olmak demekti. Halka dayanmayan bir eylem başarısızlığa mahkumdur.

Sömürgeciler tarafından operasyonların çapı genişletildi. Artık düşman grubumuza sistemli olarak yöneldi. 5 Mart'tı. Hala karlar devam ediyordu. Taşoriye köyünde kalabalık bir grup olarak kalıyorduk. Daha sonra biz dört arkadaş ayrılarak ... köyüne gittik. Daha şafak atmamıştı ki, helikopter sesleri vadiyi çınlatmaya başladı. Biraz sonra, tam 16 helikopter kaldığımız yerin üstünde alçak uçuşla diğer arkadaşların kaldığı yöne doğru gitti. Akşama kadar o tarafa güç yığdılar. Vadi sadece iki taraftan çıkış veriyordu. Bu iki geçidi de tutmuşlardı. Sekiz arkadaşımız çemberin içindeydi. Üç gün çember içinde sıkı aramalar yapıldı, ancak yoldaşlarımızı hala bulamamışlardı. Yoldaşlarımız bu sürede iki metrelik karda bir taşın önünde aç olarak tam üç gün beklediler. Kurtulmak mumkun değildi; onlar direnişte daha başından karar kıldılar. İkinci bir ihbar üzerine sömürgeciler daha planlı harekete geçtiler; yoldaşlarımız tecrit çemberi içine alındı. Tam üç çember oluşturulmuştu. Düşmanın, "Teslim olun" çağrısı karşısında hiçbir kararsızlığa düşmeden 8 yürek birden ateş püskürdü. Kahraman yoldaşımız ve yiğit komutanımız Cahit İBİN, düşmana şu cevabı verdi: "Biz Kürdistan halkının silahlı kuvveti olan HRK'nin savaşçılarıyız. Bu davaya bilinçli olarak katıldık ve ölümü de yine kendi ellerimizle çizeceğiz. Biz PKK ve HRK'ye layık olmaya çalışacağız. Fiziki olarak yaşadığımız sürece direniş bayrağını yere düşürmeyeceğiz. Şu durumda siz bizi kuşatmaya aldınız. Belki sayı, silah ve teknik yönden tüm imkanlara sahipsiniz, taktik üstünlüğünüz olabilir, fiziki olarak bizi yok edebilirsiniz; ama maneviyatımız altında mutlaka ezileceksiniz." Konuşmalar yapıp sloganlar atarak tam beş saat çatışan yoldaşlarımız, sonunda şehit oldular. Omuz omuza, yürek yüreğe direnerek düşmana korku salan bu yoldaşlarımızın içinde bir bayan yoldaşımız (Bêrîvan vardı. O'nu saygıyla anmak ve o direniş dolu yüreği ardılarına teslim etmek gerekir. Bu yoldaşımızın son mermisine kadar çatıştığı gibi, her yere düşen yoldaşının yardımına koşması ve dirî bedenini kurşunlara karşı yoldaşlarına siper etmesi, O'nun göstermiş olduğu bu kahraman direniş kısa sürede Sason'a ve giderek tüm Kurdistan halkına yansıyarak efsaneleşti

Şu gerçeği kabul etmek gerekir ki, biz orada yenilmedik, yenilen düşmandı. Yoldaş arımızın temsil ettiği direnişin manevi gücü karşısında yenilen onlar oldu. Orada Nebil ihaneti boşa çıkarılarak geleceğin direniş tohumları ekildi. Kısa sürede halka yansıyan 8 yoldaşımızın direnişi, kitleler tarafından efsaneleştirildi. İhanet boşa çıktı ve halk tarafından gece gündüz tartışılan, direniş kahramanlarının anıları oldu. Bu efsaneleşen konuşmaların birisinde, Berîwan arkadaş kayadan kayaya uçarak konan BAZ kuşuna benzetilir. Yine bu konuşmalar, düşmanın direnişe olan hayretini dile getirir. Şöyle ki, 7. Kolordu Komutanı direnişe gözleriyle tanık olur ve kendi kendisine şöyle söylenir: "Gerçekten hepsi böyleyse, bizim sonumuz yakındır." Evet, PKK partizanlarının hepsi böyledir ve sömürgecilerin sonu yakın, hem de çok yakındır.

Bu direnişten sonra halkta yeniden bir güven ve cesaret gelişti, şehit yoldaşlarımız şahsında halk, devrimcilere kutsal insanlar gözüyle baktı. Bir yandan ajanları hedef alarak, onların cezalandırılacakları, karakolların basılacağı propagandasını yayarak düşman üzerinde manevi bir baskı oluşturmaya çalışırken, diğer yandan da devrimcilerin düşmana daha çok yönelmeleri için, onları teşvik etti. Halkın bu propagandalarından dolayı, Bedri Ağa denilen bir hain evini alelacele metropole taşıdı.

Ufak da olsa, halkın bu istemlerini yerine getirmek gerekiyordu. Hedefimiz, Kulp alanında, bizzat DDKD adına hareket eden ajan Hüseyin Tahir'di. Bu şahsın suçu, MİT ile işbirliği halinde, Mazhar ve Rahmi yoldaşımızı bir komplo sonucu sömürgecilere yakalatmasıdır. Evet, bu reformist güç, ülkede ilişkilerimiz ve çalışmalarımız var derken, direnişçilere karşı bu türden çalışmaları vurgulamak istiyor. Normal sayıdaki bir grupla batıya doğru hareket ettik. İki saatlik bir yürüyüşten sonra ilk etapta seçemediğimiz bir karartıyla karşılaştık; sömürgecilerdi. Önümüze pusu kurmuşlardı. Onlar bizi tam pusuya düşüremeden, biz düzenli geri çekilip bir yay çizerek pusuyu atlattık. Bir sonraki gün hedefimizin yakınına konumlandık. Sömürgeciler akşama kadar helikopterler denetiminde operasyon yaparak bizi aradılar. Fakat karşılaşmadık. Akşam oldu. Planımıza göre, önce evleri kuşattık. Sonuçta 1 ölü ve 7 yaralı vardı. Hain ailede. Bu hainin evinin devrimciler tarafından basıldığını duyan halk son derece seviniyor, "Haydi bakalım, devrimcileri devlete teslim etmek nasılmış görsün" biçiminde duygularını dile getiriyordu.

Bu olay ve eylemlerden etkilenerek cesaret alan Ulusal Kurtuluş Cephemizin milis güçleri kendi aralarında birleşerek iki eylem yaptılar. Birincisinde, önceden saldırdığımız ajanın bir kardeşini cezalandırdılar. İkincisinde ise, MİT elemanı, MDP'li Kulp belediye başkanını ölümle cezalandırdılar. Bu şahıs aynı zamanda Sason'daki operasyonun istihbarat örgütleyicisi idi. Bu eylemler bizi şaşırttığı gibi, aynı zamanda sevindirdi de. Bu durum kitlelerin ne kadar çok direnişten yana olduğunun bir kanıtıydı. Daha büyük eylemler, daha büyük kitle gücünü harekete geçirebilirdi. Düşman bu etkiyi kırmak için yeniden girıştiği geniş çaplı operasyonlarından sonuç alamamıştı. O dönemde Genelkurmay Başkanı Necdet Uruğ, Sason'a da uğramıştı. Durumları yerinde inceleyen ordu generali, durumun bizim lehimizde geliştiğini anlayarak, operasyonların hızlandırılmasını; mahkumların satın alınmasını, karakolda sivillerin mecburi nöbet tutmasını; her evin zorunlu olarak beyaza boyanmasını talep ederek ayrıldı. Görülduğü gibi, sömürgecilerin işi artık mecburiyete ve zora kalmıştı. Bu yöntem ise, başka yerlerde olduğu gibi, Garzan gibi bir alanda da hiç mi hiç etkili olmadı ve olamazdı da. Durum giderek lehimize gelişiyordu.

1985 yılının 2 Haziran'ıydı. Batıya kaymak için kalabalık bir grup müfrezemiz alanımıza geldi. Ancak, Tumorklu Eşref denen hain tarafından ihbar edildi. İhbarı çok önceden alan sömürgeciler arkadaşlarımızın yolu üzerinde, büyük güç ve silahlarla üç yerde çember oluşturup pusu kurdular. Her üç yerde de çembere düşen arkadaşlarımız çalışarak çemberleri yarıp kurtulmayı başardılar. Bu olayda bir düşman askeri ile bir arkadaşımız yara aldı. Kısa bir süre sonra, biz Eşref denen haini yakaladık ve hesap sorduk. "Üstegmen beni zorladı, beni affedin" diye yalvarmaya başladı. Arkadaşlara bir şey olmadıysa bile ortada bu kadar insanın kanı vardı. Biz affetsek bile halk bunun bedelini sorardı ve ölümle cezalandırdık.

Ajanlara vurulan isabetli darbeler halka güven ve cesareti aşılıyor; istedikleri her şeyi açık olarak konuşma ve yapma fırsatı veriyordu. Eski desteğimizin daha fazlasına sahıptık. Düşmanın faaliyetlerini, bu destek vasıtasıyla denetimimizde tutup boşa çıkarıyorduk. Düşmanın durumu, özellikle çocuklar arasında bir eğlence konusu olmuştu. Çocuklar, telefon tellerini her gün nasıl koparıklarını, karakoldaki düşman gücünün karakola yaklaşan eşek, inek ve köpeklerden nasıl panige kapılarak onları vurduğunu, kafa, kol ve ayak hareketleriyle anlatıyorlardı.

14 Temmuz gününü direniş eylemleriyle kutlamamız gerekiyordu. Bilindiği gibi, bu günün mücadelemizde tarihi bir anlamı vardır. Yoldaşlarımızın anısına bağlılığın bir gereği olarak iki hedef seçtik. ABD-Mobil Petrol Şirketi ile yakınında bulunan karakola darbe vurulacaktı. Keşif ve istihbarat sonuçları ile somut planımızı çıkararak üzerinde detaylı olarak tartışıp ortak karar haline getirdik. Silah, sayı, grup bileşimleri hedefe göre ayarlanarak, saldırı ve geri çekilmede kullanacağımız güzergahlar tespit edilip harekete geçildi. Aynı anda iki hedefe birden saldıracaktık. Karakol kuşatmaya alındı ve aynı anda şirket de basıldı. Roket ve ferdi silahlarla karakol yarım saat dövüldü, şirket ve dolum tesisleri yakıldı ve düzenli bir biçimde geri çekildik. Daha sonra örgütlü bir istihbarata dayanarak detaylı bilgi aldık. Düşman karakolunda çok sayıda kayıp vardı. Mobil şirketindeki hasar ise, 100 milyonun üstündeydi. 2 TIR kamyonu, 3 pikap, 2 acenta, jenaratör ve petrol dolum tesisi yakıldı. Sabaha kadar petrol yanıyor, alevleri gökyüzüne doğru yükseliyordu.

On gün kadar alanımızdan ters istikamete doğru kaydık. Gittiğimiz mıntıkada uğrayacağımız ilk köye yaklaştık; biz uzaktan gören köylülerde bir hareketlenme oldu ve bağırmaya başladılar. "Teröristler geldiler" diye birbirlerine bağırıyorlardı. Köye girdik, bir evin önünde duran dört erkeğe selam verdik. Bizi içeriye davet ettiler. Arap köyü idi, devrimcilerle hiç karşılaşmamışlardı. Köyün tüm erkek, kadın ve çocukları etrafımıza yığıldılar; sırt çantalarımıza, silahlarımıza hayret dolu bakışlarla bakıyorlardı. Durumlarını anlamıştık, onun için fazla karışmıyorduk. Böyle bir tiple daha yeni karşılaşıyorlardı. Belli bir suskunluğun ardından köylülerden biri sessizliği anıden bozarak, "Siz teröristsiniz değil mi" dedi. Biz, "Yok" dedik "asıl terörist Kenan Evren'in kendisidir." Köylü devamla, "O hiç terörist olabilir mi, olsa olsa bir zalimdir. Teröristler, Kurtler ve fakirler için çalışıyor, değil mi" deyince biz, teröristliğin geniş bir açıklamasını yaptık. Köylünün bir türlü aklına girmemiş olacak ki, "Adınızın terörist olması daha iyidir" diyerek ikna olmuş gibi sustu. Bu, aşiretlerin çok tipik bir özelliğidir. Bir türlü terörist kelimesini ortadan kaldıramadık!

Yine aynı aşiretten bir eve bir gün bir arkadaşımız gider, kapıyı çalar. Kadının, "Kimsin" sorusuna karşılık, "Benim, Baki" diye cevap verir. (Bu yoldaş daha sonra şehit oldu.) Kadın güvenmez, "Git" der "ben yabancıları eve almam." Uzun bir süre dışarıda bekleyen arkadaşımız daha sonra onların tabiriyle cevap verir, "Aç aç ben terörist Baki" der. O böyle der demez, kadın, "Öyle söylesene, ben de yabancı zannettim" der ve kapıyı açar. Yine bir arkadaşımız bir köyluyle uzun süre konuşur. Köylü arkadaş, "Heval, bazen şehre gidiyorum, aynı sizin gibi, sırtında çanta, saçları uzun arkadaşlarınızla karşılaşıyorum. Düşünüyorum da, niye onlar serbest çarşıda dolaşıyor ve devlet karışmıyor da, siz şehre gidemiyorsunuz" diye sorar. Anlaşılır ki, adam turistle teröristi karıştırıyor. Arkadaş genişçe izah eder ve sonunda konuşmasını şöyle bitirir: "Onlar turist, biz ise devrimciyiz." Köylü son keli-

meyi düzelterek, "Yani, siz de teröristsiniz değil mi" der. Arkadaş ise, durumu bir türlü kabullenmeyen köyluye, "Evet, biz de teröristiz" diye cevap verir.

Köylerin bu tavrı, en başta, özellikle cunta başının teşhir ettiği her şeye, demek ki bu iyidir diyerek sahip çıkmasından, sonra da saf ve geri oluşundan kaynaklanıyor.

İlk girdiğimiz köyde, duvarlara asılı kalaşnikof, mavzer ve silahlar vardı. "Bunlar nedir" dedik. "Biz hepimiz silahlıyız. Aramızda kan davası çoktur. Onun için silahsız olamayız" dediler. Biz kan davası çatışmalarının kime yararlı ve kime zararlı olduğunu geniş bir şekilde anlattıktan sonra, anlattıklarımızı onaylayıp doğru bulduklar. Fakat bir türlü hasımlarına karşı beslediklerı kinden de vazgeçmediler. Kısa sürede on arka kaynaşmıştık. Bize bir kalaşnikof kutukluğu ve yedek mermi verdiler. Her zaman beklediklerini söyleyip, ayrıca askerden de çekinmememizi, onların burada hiçbir şey yapamayacaklarını belirttiler. Bir süre konuştuktan sonra oradan ayrılıp tekrar yerimize döndük.

Bu arada sömürgeciler, çok alçakça bir komplo peşindeydiler. Yerel çatışmalarla sonuca gitmeye çalışıyorlardı. Plan şöyleydi. Eskiden beri sürekli canlı tutmaya çalıştıkları azınlık milliyetlerle Kürtler arasındaki çelişkiler kızıştırılarak halk birbirine düşürülecekti. Bunun için, alanda epeyce geniş bir sayıda olan ve savaşkan mahkumlara sahip bulunan azınlık Arapların Şigo aşiretini zorla operasyonlara kaldırdılar. Amaçları, bizimle onlar arasında bir çatışma yaratmak veya peşimize düşen herhangi birisini vurmamızı sağlayarak, onları bize düşman etmekti. Bunun için aşiret üyelerinin çoğu zorla üstümüze sarıldı. Bir hafta geçti, ancak bundan hiçbir sonuç alamadılar. Çünkü, biz planı anladığımız için, aşiretin bazı ileri gelenlerine, direkt ve dolaylı görüşmelerle durumu bildirdik. Bundan sakınılmasını salık verdik. Daha sonra bizden özür dileyerek, "Devlet bizi zorla peşinize taktı" dediler. Böylece sömürgecilerin bu komplosu da boşa çıkarıldı.

Düşmanın yaratmak istediği bu komployа mukabele olarak 1 Ağustos'ta 3 köyün arasındaki mıntıkada, 6 kişinin içinde olduğu düşmanın bir operasyon aracını pusumuza düşürdük. Cemsede bulunan astsubay ve 5 eri imha ederek, üzerlerindeki tüm silah ve eşyalara devrim adına el koyduk. Ayrıca, arabalarını yakarak imha ettik. Astsubayın üzerindeki 120 bin TL devrim adına kamulaştırıldı. Sağ kurtulan bir yaralı ere savaş esiri muamelesi yaparak, yarasını bağlayıp serbest bıraktık.

Avrupa'dan yeni gelerek saflarımıza katılan iki arkadaştan birisi (Ahmet ERGİN - Rızgar) eylemde başarı gösterdiği için ödüllendirildi, ödül olarak bir tabanca ve G-3 verildi. Bu arkadaşımız uzun süre sonra Baykan dağlarında sömürgecilerle girdiği çatışma sonucu 2 arkadaşıyla birlikte şehit oldu. Çatışmada onlarca düşman askeri öldürmüşlerdi.

Bu eylemin ardından, cenazeleri almaya gelecek olan düşman gücüne de pusu kurduk, fakat o gün gelmediler. Bir sonraki gün sabah helikopter desteğinde gelerek cenazelerini alıp götürdüler. Geceli gündüzlü iki günlük yorucu bir yolculuğun ardından Andok Dağı'nın tepesindeki 15 çadırdan oluşan koçerlerin bulunduğu yaylaya vardık. Bizi çok candan karşıladılar. Hemen bir çadırı boşaltarak bizi misafir ettiler ve istirahatımıza bakmamızı istediler. Tüm koçerler etrafımızda toplandılar ve uzun süre konuştuk. ...arkadaşın açık ve anlaşılır üslubu halkı oldukça etkiledi. Uzun süre propagandadan sonra devrim meseleleri üzerine sohbetimize devam ettik. Koçerler sık sık konuşmaya ortak olarak, yaşamlarının zorlu geçtiğinden yakınıyorlardı. Hepsi eylemlerden ve savaşçılarından oldukça etkilenmişti. Güven gelişmiş; geleceğe artık ümitle bakıyorlardı. Bu durum, bizim halka ve ülkemize olan bağlılığımızı daha da pekiştiriyordu. Artık akşam olmuştu. Bizden habersiz bir koyun kesmişlerdi. Biz, "Niye kestiniz" dediğimizde, cevapları şu oldu: "Size kesmeyip de kime kesecekmişiz. Siz bizim için savaşıyorsunuz." Yemekten sonra ayrılmak istedik, ancak bizi bırakmak istemediler. Yanlarında daha fazla görünmemiz onlar için iyi olmazdı. "İşimiz var" diyerek zorla ikna ettik. Oba reisi bize hitaben, "Madem gitmekte ısrar ediyorsunuz, o zaman şu ufak hediyemizi kabul edin" diyerek bize 40 bin lira uzattı. "Niçin bu parayı veriyorsunuz" dediğimizde, "Kendinize mermi alırsınız" dedi. Biz de, "Bunu devrime bağış olarak kabul ediyoruz" diyerek aldık ve oradan uzaklaştık.

Şiddetli sonbahar yağmurları yağıyordu. Üç günlük bir yürüyüşten sonra Beşir'e vardık. Amacımız eski ilişkilerimizi yeniden toparlamak ve yeni dönemin gelişmelerini aktarmaktı. Bir arkadaşın akrabasının bulunduğu bir köye varmıştık. Arkadaş beni dışarıda bırakarak gidip kapıyı çaldı. Şiddetli yağmur giderek daha da bastırıyordu. Tümden ıslanmıştık. Biraz sonra bir bayan, "Kim o" diye sordu. Arkadaş, "Aç, aç" dedi, kapı açıldı ve içeri girdik. Karşımızdaki orta yaşlı kadın, hayretini gizlemeden, saf ve acır bir halde, "Nedir bu halınız" diyerek yakınmaya başladı. Evde bulunan diğer iki bayan da yardımcı olmak istiyorlardı, fakat ellerinden herhangi bir şey gelmiyordu. Buradan ayrılmadan önce, ışımız gereği üç gün kalmamız gerekiyordu. Ovalık bir alan olduğu için de evlerde ancak gizli bir biçimde kalabilirdik. Arkadaşım bu teklifi yaptı, ancak ev sahibi isteksiz davrandı. Daha sonra, askerin geleceğini belirterek kalmamızı istemediğini söyledi. Buna hakkı da vardı. Çünkü düşman, alanda geniş operasyonlara başlamış; baskınlarını yoğunlaştırıyordu. Ayrıca, köylülerin nöbet tutmaları için zor kullanıyordu. Buradan çıkıp aynı köydeki bir taraftarımızın evine gittik. Çok konuşkan ve yurtsever biriydi. 15 Ağustos eylemlerinin politik etkisini anlatıyordu. O gün, köyün tüm gençleri, kız-erkek, sevinç içinde sabaha kadar eğlenmiş, halay çekmişler. Ev sahibimiz kendi çalışmalarını da büyük bir zevkle anlatmaya yeni girmişti ki, zamanımızın az oluşundan dolayı, köyden ayrılıp iki saat uzaklıktaki bir derenin içindeki sazlığa girdik. Öğlene doğru bir çoban bizi gördü. Kendisini akşama kadar oyalayacağımızı belirterek bekledik. Akşam bırakacağımız zaman, kimsenin yanında ağzını açmaması için tembihledik. Çoban, "Söylemezsem patlarım" dedi. Sevincinden yalnızca ailesine anlatacağını söyledi. Biz de hızla hareket edip dağlık alana kaydık.

Kalabalık bir grup ile köyü üstten seyrediyorduk. Dar ve derin vadının yamacında bulunan köyün içinde askerler grup grup dolaşıyorlardı. Öğlene doğru, aniden birleşerek tek sıra halinde köyü terk edip yukarıdaki köye gittiler. Karanlık basar basmaz askerin ayrıldığı köye indik. Bir taraftarımızın kapısını çaldık. "Kimsiniz" sorusuna Kürtçe, "Emin (biziz)" diye cevap verdik. Daha sonra öğrendik ki, askerler kapıları çalıp, "Kimsiniz" sorusuna, "Devrimciyiz" diyerek, kim kapıyı açarsa devrimcilerle ilişkisi var diye baskı yapıyorlarmış. Köylüler bundan dolayı çok çekiniyorlardı. Askerin ne yaptığını sorduk. Hiçbir sonuç elde edemeden gitmişlerdi. Evin 5 yaşındaki kızı Şirin, her zaman olduğu gibi afacan haliyle arkadaşın dizine buzlenerek oturdu. Başladı sömürgeci yüzbaşının kendisine ne söylediğine ve kendisinin ne karşılık verdiğine... "Heval, o qomitanê Romi gote min eva çiye, ez fikirim û min gote wîn eva Helîkê kopterenin." Komutan, askerin üzerindeki elbombasını Şirin'e göstererek, "Bu nedir" diye sormuş. Elbombasına hiç yabancı olmayan Şirin, tüm afacanlığıyla, "Bu helikopterin yumurtasıdır" diye cevap vermiş. Kürtçe bilmeyen yüzbaşı, çok merak ederek, Şirin'in ne demek istediğini tercüme ettirmiş, tabii ki aldığı cevap karşısında sorduğuna soracağına pişman olmuş. Bu durum çocukların bir eğlencesi durumuna gelmişti.

Halkın durumu giderek bizim lehimize gelişiyor. Her koşul altında yardımlarını devrimcilerden esirgemiyorlar. Düşmanın her türlü baskılarına karşı göğüs gererek bize destek oluyorlar. Düşmanın çok yönlü olarak dayattığı uygulamalara karşı direniyorlar. Halkla bütünleşen mücadelemiz bugün zafere daha yakın...

Bir PKK Partizanı

BİR DİRENİŞ DÖNEMİNİN YANKILARI

İlkbaharın gelişi beraberinde yeni umutlar da getirmişti. Öncü birim faaliyeti sona ermişti ve ben yeni dönemi, silahlı propagandayı diğer yoldaşlarımla birlikte başlatmak üzere Mardın alanında görev almıştım. Güneyden, Kuzey Kurdistan'a geçmek üzere yola koyulduk. Alanın dağlık oluşu, geçiş yollarını bulmamızı epey zorlaştırıyordu. Rehber bir arkadaşı yanımıza alıp sabahleyin yola koyulduk. Tanın dağını geçmek üzere öğleye doğru belli bir noktaya vardık. Yedi kişilik grubumuzla saat onbeş otuzda yola çıktık. Tanın dağını geçmek üzere birçok vadiden, yokuş ve inişlerden geçerek meşhur dağın dibine vardık. Saat on sekiz dolaylarında çantamızdaki bir parça ekmeği öğle ve akşam yemeği olarak yedikten sonra, tekrar yola koyulduk.

KÜRDİSTAN

Ülkem benim!
Hasretim dağlarında saklı
bir sır gibi saklamıştım
nah şu yureğimde
bugüne haykırmak için
Ülkem benim!
Atalarımın kurşunlanmış kemikleri
doğmamış bebelerin ağıdı
gömülü toprağında.
Hasretim dağlarında saklı
mavzerimde mavzerimde söylerim
toprağımın türkusunu
Haydı
bir tane daha
bir daha
bir daha
sür namluya mermiyi
Bu birincisi,
hançerlenmiş bebelerimiz için
ikincisi,
ak saçlı anam-analarımız için
üçüncüsü,
namus için kardeşler.
Bu toprağın
bu dağın
bu türkünün namusu için
sür namluya mermiyi
bir daha
bir daha.
Hasretim dağlarında
yankılanır şimdi.

Hava ağır bulutluydu ve hafif hafif yağmur yağıyordu. Yokuş yukarı yol alırken yağmur şiddetini artırdı. Sırt çantamızdan ayakkabılarımıza kadar her yerimiz sular içinde kalmıştı. Dağın tepesinden inen sular, toprak ve ufak çakılları birlikte sürükleyerek dağın dört bir tarafından akan sular, bazı çukurlarda birleşerek daha gür akmaya başlıyordu.

Buna rağmen yolumuza devam ediyorduk, etmek zorundaydık. Dağın başında ne korunacak bir yer, ne bir köy, ne de bir ağaç vardı. Yalnızca "Guni" denilen bir bitki örtüsü vardı. Bir dağı aşıyoruz, önümüzde daha beter bir dağ çıkıyor. Bunu da aştık mı biter deyip yeni bir umutla tekrar dağa tırmanırken, yine önümüze öyle bir dağ çıkıyor ki hepsinden daha beter bir yükseklikte... Yavaş yavaş dizlerimin tutmadığını fark ediyorum. Sanki bana ait değiller. Ne kadar ileriye doğru yürüyüp arkadaşlara yetişmeye çalışsam da aksine giderek geride kalıyorum. Aramızdaki mesafe açıldıkça açılıyor. Bu durumda herkes ancak kendi direnciyle yürüme çabasındadır. Komutan arkadaş, "Durun" diyor "geride kalan arkadaş gelsin." "Geliyorum" diyerek seslendim. Fakat bir türlü ayağım kalkmıyor, dizlerim tutmuyor. Bir türlü ileriye adım atamıyorum. Sonunda iki arkadaş yardımıma geldi. Direnmek zorundaydım. Çantadan çeyrek ekmek bana verdiler. Ekmeği yiyip biraz su içtikten sonra beş-altı dakikada kendime geldim. Açlıktan yürüyememenin nasıl bir şey olduğuna ilk olarak şahit oluyordum. Saat yirmi dört dolaylarıydı. Bir arkadaş silahımı aldıktan sonra tekrar yolumuza devam ettik.

Yürüyememiş olmanın ezikliğini içimde hisssediyordum. Nasıl oldu da yürüyemedim. Oysa, açlığı hiç hissetmiyordum. Hayatımda birçok zorlukla karşılaşmama rağmen, yolda yürüyememe, neredeyse bayılma noktasına gelme gibi bir durumla ilk kez karşılaşıyordum. Ülkede yeni mücadele dönemine yöneldiğimiz 1982'de tam bir aylık yolu yaya almıştık. Bazen günün yirmi dört saati yürümemize rağmen, gerilerde kaldığımı hiç hatırlamıyorum. Çok arkadaş gibi benim de ayaklarım şişip yaralanmasına rağmen bu türden bir duruma hiç düşmedim. Bu nedenle, Mayıs 1985 başları hayatımda bir acı anı olarak kalacaktır. Bir parça ekmek ve bir yudum suyun bazen bir partizan için çok büyük değerde olduğuna, hatta bazen insanın hayatını dahi kurtarabildiğine şahit olmuştum.

Bir yandan bunları düşünürken, bir yandan da yolumuza devam ediyoruz. Tabakalar halinde üst üste binmiş sıradağlar, bitmek bilmeyen yokuşlu yollar oluşturuyorlar. Dağın üst kesimine yaklaştıkça yağmur kara çeviriyor. Karın yağışı yağmurdan daha iyiydi. Çünkü, insanı pek fazla ıslatmıyordu. Gerçi ıslanabilecek bir yerimiz de kalmamıştı. Yerdeki çamurun yerini kar alıyordu. Bazı yerlerde yılların karı üst üste birikmişti. Temmuz, ağustos aylarında dahi bu dağın tepesinde kar eksik olmaz. Bu nedenle burada canlı bir yaşamın varlığından bahsetmek mümkün değildir. Üst üste birikmiş yılların karı başlı başına koca uçurumlar oluşturmuş. Dağın tepesinde havanın soğukluğu iyice artmıştı. Saçlarımızın ve bıyıklarımızın donarak sertleştiğini ve derimizi yavaş yavaş acıttığını hissediyoruz. Doğanın zorlu koşullarının iyice karşımıza çıktığı bu noktada rehber arkadaş artık gelemeyeceğini, bayılmak üzere olduğunu söyledi. Ayakta kalan iki arkadaş yardımına koştu. Kollarına girip karın üzerine oturttular. Bir parça ekmek çıkarıp yedirdiler. İkinci bir arkadaşımızın durumu da aynıydı. Ona da kalan çeyrek ekmeği yedirdiler. Böyle havalarda on dakika bile yerinde durmak bazen insanın ölümüne neden olabilirdi. Soğuk hava insanın kanını dondurabiliyormuş, sonradan bunu köylülerden öğrendik.

Saat beş dolaylarıydı. Yola devam etmek üzere yeniden ayağa kalktık. Ancak rehber arkadaş gelemeyeceğini söylüyordu. "İşte, siz bu vadiden doğruca inersiniz, dört-beş saat sonra köye varırsınız. Ben burada biraz yatmalıyım. Uyku tulumum var. Biraz uyumazsam hayatta adım atacak halim yok" diyordu. Onun bu isteğine boyun eğemezdik, çünkü eğer uyursa ölümle yüz yüze gelebilirdi. Bize çok yalvarıp yakarmasına rağmen iki arkadaş koltuğuna girdi ve yavaş yavaş yola devam ettik. Başka hiçbir seçeneğimiz yoktu. Hava oldukça soğuktu ve bu, sisi artırıyordu. Bazen yanlış tepeleri hedef aldığımızdan, çok kere olduğumuz yerde dönüp dolaşıyorduk.

Karda önden yürümek başlı başına bir zorluktu. Önden yürümek, en fazla yorulmak anlamına gelirdi. Grubun sonlarında yürüyenler böylece en az yorulmuş olurlardı. Doğanın en büyük felaketler koleksiyonu adeta bu dağda birikmişti. Havanın sisli, fırtınalı soğukluğu, yağan karı yetmiyormuş gibi, bir de anıden dehşet verici sesler çıkıyordu. Dağ sanki bıçakla yarılıp aşağıya kayacak. Ara sıra anıden çıkan bu sesler gerçekten korku vericiydi. Bazen bir adım atışımız bir arkadaşın başka bir arkadaşa seslenmesi gibi ufak

bir titreşim bile çığ denilen doğa felaketine yol açabilirdi. Bu alanda çok kere çığ olayı meydana gelmiş, çok sayıda köyün yıkılmasına ve insanların ölümüne yol açmıştı. Aslında ölümden pek korkumuz yoktu. Korkumuz, ucuza ölüp gitmekti. Bu kadar kabarık sayıda tecrubeli savaşçı arkadaşın hiç umulmadık bir çığ felaketi sonucunda hayatını kaybetmesine gonlumuz hiç de razı değildi.

Saat beşe doğru dağın tepe noktasından aşağıya doğru yol alacağımız noktaya geldik. Doğanın hiç şakası yoktu Ama tehlikeyi önemli oranda aşmış sayılırdık. Yorgunluğumuz biraz daha hafifiemiş, biraz daha canlanmış sayılırdık. Bu nedenle sevinçliydik Grubumuzun hiçbir kaybı yoktu. Hem yavaş yavaş aşağıya doğru yürüyor ve hem de bozulan grup yürüyüş duzenimizi sağlamaya çalışıyorduk

Bulgaristan, Çin, Vietnam vb. gibi ulkelerin devriminde ortaya çıkan zorluklar aklıma geliyordu Bu ulke devrimcilerinin anılarını, yaşamlarını romanlarda okumuştuk. Bu yazıları okurken insan kendisinide de bu olayların ortasında bir kahraman olarak yer almasını ister. Ama gerçek yaşam hiç de o kadar romantik değil, kişi bir an önce olaydan kurtulmak istiyor. Bu ise çok buyük zorluklara göğüs germeyi gerektiriyor. Güçlü olmayan bir irade bu koşullarda bir gunluk yaşama dahi dayanamazdı. Sınamanın en iyi zemini işte bu türden pratik zorluklardı. Bizler butun bu zorluk arı yıllar önceden göze almış, kararımızı vermiştik Zorlukları göze almayan hiçbir kimsenin Kurdistan'da bir saat dahi devrimcilik yapamayacağı açıktır. Kürdistan adına yola çıktıklarını iddia eden bazı guçleri duşunuyorum. Kurdistan halkının önderleri olduklarını soyleyen bunlar, şimdi Avrupa'nın sıcacık kaloriferli odalarında sırt üstü yatarlarken, bizler bu gecenin sısli ve soğuk havasında ve dağın tepesinde ölümle boğuşuyoruz Bu iki yaşam biçimi karşılaştırıldığında, insanlıktan yana kalpler ve beyinler bunu nasıl değerlendirecekler?.. Tarih yarın nasıl bir karar verecek? Ama biliyoruz ki tarih hata yapmaz. O herkesi layık olduğu yere oturtmasını bilecektir. **"Direnmek yaşamaktır"** şiarını altın harflerle sayfalarına yazarken, teslimiyeti yerin dibine batıracaktır

Sabah saat yedıye doğru dağın dıbıne varıyoruz. Bazı yerlerde karlar erimiş, toprak görünuyor. Helız otları ve beyaz mantarlar yerde yeni yeni turemektedirler Saat sekize doğru varmak istedığımız noktaya varıyoruz. İki arkadaş erzak temin etmek için köye yollanırken, biz kalanlar ateş yakmak için odun toplamak üzere dağıl yoruz. Islak da olsalar, biraz çalı çırpı toplayıp ateş yakmayı başardık Üstümüzü başımızı biraz kuruttuktan sonra arkadaşlar koyden geri döndüler Yemek yiyip nöbetleşe uyumaya başladık. Akşama doğru yola koyulmak üzere yeniden kalktık.

Önümüzde daha on beş günlük gıbı uzun bir yürüyüşümüz vardı. Hakkari'den Mardın'e kadar yaptığımız yolculukla bir aylık surede üç mevsımı birlikte yaşadık. Hakkari'de dağ tepelerinde karakış tum hızıyla devam edıyordu. Şırnak ve Eruh dolaylarında guzel bir ilkbahar mevsimi yaşanıyordu. Havalar ısınmış, otlar her tarafı yeşil bir örtü gıbı kaplamış, ağaç yaprakları gerillayı kamufle edebilecek kadar büyümüştü. Bütün bu guzellikleri gordükçe, insanda bu ülke için bin defa ölmenin az olduğu kanaati guçleniyor İşte, bu güzel dağlar, ağaçlar, insanlar hepsi bizim. Ancak, bugün ülkemızı sevmek bile suç! Mardın alanına varıyoruz. Burada da yaz mevsimi yaşanıyor, mercımekler, arpalar ve bazı yerlerde de otlar sararıp kurumaya yüz tutarken, bazı yerler ise, yeşıllığını halen korumaktadır.

Arkadaşları bulmak ıçın birkaç gün dolaşmak zorunda kaldık. Faalıyet yürütmek uzere alanda daha önce bulunan arkadaşlardan belli bir ön bilgi aldıktan sonra, ılışkileri, coğrafyayı ve düşman unsurları tanımak, öte yandan yeni bir atılım için ön hazırlıkları yapmakla uğraşmak ıçın alanı dolaşıyoruz.

Mardin alanı, geçmış pratik mücadelemizin temel savaş alanlarından bir tanesi ıdi. Bu alanda guçlu bir yurtseverlik vardı Onlarca şehıdımızin kanı burada dökülmüş, yüzlerce savaş esırımızın yakın çevreleri olan bınlerce kişi bu alanda yaşamaktaydı. Yanı bu alan, geçmış pratik mücadelemizin sermayesi durumunda olan bir alandı. Faalıyetın halkımızın tum yurtsever kesımlerıne ulaşabılmesı ıçın, bazı askerı ataklarla, durgun ortamı ve umutsuz yapıyı temelden sarsmak gerekliydı

Duşman, alanda bızlerı pek ciddıye almıyordu. Ajan ve muhbırler ise her turlü zorbalığı ve çağdışı uygulamayı yapmaktan geri kalmıyorlardı. Kurdıstan Ulusal Kurtuluş Hareketının yenıden dırıleceğıne asla ıhtımal vermıyorlardı. Bugün, gün onlarındı, istediklerınden haraç alır, istediklerını tutuklar, istediklerını döver ve soverlerdi! Buna hıç kımse engel olamazdı!

Bazı insanlarla konuştuğumuzda, çok ezılmiş olduklarını anlıyorduk. Tek umutları bızlerdı. Konuşmalarında, içlerinde bırıken kin ve nefret, bağımsızlık ve özgürlüğe olan susamışlık çok rahatlıkla açığa çıkıyordu.

Alanda askerı eyleme geçebılmek ıçın bazı hazırlıklar gerekliydı. Sığınak yapma, depolama, keşif ve ıstıhbarat toplama gibi ön hazırlıklar şarttı Bu hazırlıklar yapılmadan eyleme girişmek intihar anlamına gelirdi. Bu nedenle, bir plan dahılınde hazırlıklarımızı tamamlamayı ve ondan sonra da askeri eylemlere girişmeyı kararlaştırdık.

Henüz hazırlıklarımızı tamamlamıştık ki, radyodan Eruh'un "Bölucü çeteler tarafından basıldığı"nı duyduk Böyle bir dönemde 15 Ağustos Atılımı ne kadar da gerekliydi. Halktaki umutların gıderek yıtırılmeye yüz tuttuğu böylesi bir dönemde tek çare bir 15 Ağustos Atılımı ıdı. Durgun yapının sarsılması ıçın, bu turden bir eylemın ne kadar hayatı önemde olduğunu kelımelerle ıfade etmek mümkün değildir. Halkta yeni bir canlanma ve önü alınmaz bir umut belirdi. Duşman ve ışbırlıkçılerının içıne girdığı panık ve korku herkes tarafından açıkça görulebiliyordu Devrim saflarında, oportünist ve direnişçi unsurlar kendi aralarında saflaştılar. 15 Ağustos'un önemi gun geçtikçe kendısını daha çok ortaya koymaktadır ve koyacaktır. İçimizdeki sevinç ve coşkunun nasıl dalga dalga yükseldiğini kelımelerle anlatamayız. Henuz bu coşkuyla eylemlerimiz tartışılırken, ülkenin değışık alanlarından değışık ve isabetli yeni eylem haberleri geliyordu. Bız anında bu eylemlere eşlik edemeyişimizin ezikliğini içımızde duyuyorduk. Daha sonra karakolun tam dıbınde, saat on dört dolaylarında bir eylem koymayı başardık Eylemimiz bazı hataları ıçınde taşımasına rağmen oldukça yankı uyandırdı. 15 Ağustos Atılımı, ufacık eylemlerimizin arkasında destek görevini goren yıkılmaz bir duvar gıbıydı. Artık her hedefe yönelebilirdik Sayımız az olmasına rağmen Parti otoritesini halkın her kesimine duyurmuştuk. Bazı yurtseverler kendılığınden bizi arar duruma gelmişlerdi

15 Ağustos sonrası, bir gün Nusaybın'in X köyüne gittik. Bu köy eskıden bızım merkezimiz durumundaydı. Tam dört yıl önce, yanı 1980'nin ekım ayında bir defasında bu köye uğramıştık. O zaman tam 24 arkadaş bu köyun çevresindeydik. Cunta başa gelmesine rağmen, bu köyün yurtsever insanları bize en aktif yardımlarda bulunuyorlardı. Ama cuntanın başa geçişi ve Partımızın geri çekilişinden sonra sömürgeci-faşist Turk ordusu başsız kalan bu halka yapmadığını bırakmamış, çoluk-çocuk herkesi meydan dayağından geçirmiş ve bazılarını tutuklayarak halkın Partımıze olan sempatısını kırmayı hedeflemişti. Sistemli ve sürekli bir tarzda sürdürülen sömurgeci savaşta en baş hedef durumunda olan X köyu büyük acılar çekmişti. İşte, bu köye dört yıllık aradan sonra devrimciler olarak ılk kez bız uğrayacaktık.

Köy vadıde bulunuyordu. Gün gıbı aydınlık ve parlak bir ay ışığının ortalığa saçıldığı bir yaz gecesiydi. Ruzgar serin ve hafif hafif esıyordu. Koylulerın bızı barındırıp barındırmayacakları konusunda kafamızda sorular var. Dört yıl onceki hatıralar kafamda bir bır canlanıyor. İşte, Şefik arkadaşla birlikte burda oturmuştuk. Beraberce köye ınıp su getırıyorduk. Ne yazık ki, Şefik arkadaş ülkeye dönme

şans na kavuşmadan şehit duştu Bir taşın üzerinde oturmuş dinleniyorduk ve benim kafamdan eski gunler bir bir geçiyordu

Köye inmek üzere, yavaş ve sessiz bir şekilde kalkıp aşağıya inmeye başladık Üç arkadaşız, saat 10.30 dolayları. Vakit geç olmasına rağmen, yine de çok dikkatli olmalıydık. Koyun yeni durumu hakkında hemen hemen hiç bilgimiz yoktu. Köye tam yaklaşmıştık ki, aniden birisi kalın ve tok bir sesle Kurtçe bağırdı

– Durun! Ellerinizi kaldırın, kıpırdarsanız vallahi ateş ederim. Kimsiniz?

– Bizız, diyerek hemen yere yattık, sen kimsin, ne istiyorsun, sorusunu kendisine ne yönelttik

– Benim kim olduğum önemli değil Silahlarınızı indirip ellerinizi kaldırın ve yavaş yavaş gelin!

Biz gelmeyeceğiz. Sen gelmelisin Sakın ateş edeyim deme, senin için iyi olmaz

– Ben gelemem, düşman sahibiyim

– Bizim sizinki gibi düşmanlarımız yok ama çok büyük düşmanlarımız var Bu nedenle sen gelmelisin.

– Durun öyleyse. Ailemi gonderiyorum size Eğer gerçekten kahraman iseniz ona karışmazsınız Hadı Ayşe gıl bakalım Hiç korkma

Ayşe eğitim görmüşçesine çevik bir şekilde taş arın üzerinden atlayarak yanımıza geldi Biz de saygısızlık olmasın diye yerimizden kalkıp, taşın arkasına oturduk Ayşe kafasını uzatarak, "Kimsiniz, ne istiyorsunuz" dedi. Tavırlarından bunların mert insanlar olduklarını tahmin edebiliyoruz. "Biziz bacı, devrimciyiz" dedik Bunun üzerine kadın beyninden vurulmuşa dondu. Sevinçten dili tutuldu Nihayet, "Gelin gelin" diyerek bizi eve davet etti. Kendisi önden yuruyerek kocasına devrimci olduğumuzu haber verdi Aramızda 30 metrelik bir mesafe vardı Kocasına yaklaştık ki, elinde bozuk bir çifte var. Selamlaştıktan sonra, şakacı bir tavırla, "İyi ki kalktınız. Yoksa bu topla neler yapmazdım!" dedi. Sözünü henüz bitirmemişti ki, gozleri el bombalarımıza ve pırıl pırıl parlayan silahlarımıza ilişti Kendi kendine kafasını sallayarak, "İyi ya! Benim top da fena sayılmaz" deyip güldü

Bizi eve davet etti. İçeriye girdik ve minderlere oturduk Evin gorunumu çok fakir bir aile olduklarını gosteriyordu. Köylu, karısına, evde ne varsa sofraya getirmesini söyledi Fakir, fakat guzel ve temiz bir sofra hazırladılar "Şayet bundan daha iyi bir şey varsa ve size vermedimse namerdim" diyordu köylu

Yemekten sonra, ülkemiz ile ilgili gelişmeler hakkında konuşmaya başladık Karısı bizi bir turlu dinleyemiyor, hungur hungur ağlıyordu Bizi görunce, savaş esirlerin, şehit duşen fidan gibi gençleri bir bir hatırlamıştı Geçmişte arkadaşlarla az çok ilişkileri olmuştu. Tam dört yıldır Hareketimiz hakkında hiçbir haber alamamış ve hiç kimseyi gorememişlerdi Dört yıldır biriken kin ve nefret içten içe yanan bağımsızlık ve özgurluk hasreti ve ağızlara vurulan kilitler... Ayşe nereden başlayacağını, nasıl anlatacağını bilemiyor Giderek daha çok içlenip ağlıyor Kendisiyle biraz konuşup teselli etmeye çalıştık

Daha sonra kocası konuşmaya başladı: "Yeniden görüştüğumuze ne kadar memnun olduğumu anlatamam. Ama umudumu kaybetmemiştim. Bu kadar genç, çoluk-çocuk, kadın, ihtiyar mucadeleye sarılmıştı Nasıl olur da bir anda hepsi biterdi. Bitmezler diyordum, yeniden gelecekler. İşte geldiniz. Eruh'tan Hakkari'den yine ses geliyor. Eruh ve Hakkari'den seslerin gelmesiyle, buraya da mutlaka uğrayacağınızı tahmin ediyordum. Bugunleri de gordum ya, artık ölursem de gam yemem Geceleri hiç uykum gelmez Saat 01 00'de de gelseydiniz yine uyanık olurdum. Geceleri çok düşunuyorum

Bazen şu vadinin üst kesimine bir uçaksavar yerleştiriyorum. Başka bir zaman tankları yola dizıyorum. Arkasına sıra sıra peşmergeler koyuyorum Fakat gene de bu alanı kurtaramıyorum. Namussuzların uçakları var Gelip bombalıyorlar, yine yenilgiye uğruyoruz. Askeri olarak kafamda hazırladığım planların hiçbiri başarıya ulaşmıyor Bu tarzda saatlerce düşunuyorum." Yurtsever köylunun duygularını çok iyi anlıyorduk. Askeri çizgimizi anlatıp onu rahatlatmak istedik, fakat bize konuşma sırası vermiyor. "İçimdekilerin hepsini boşaltmalıyım" deyip anlatıkça anlatıyordu. Sabaha doğru birbirimizi biraz rahatlatmış sayılırdık. Oldukça memnunlardı. İhtiyaçlarımızı alıp musaade istedik. Gitmemizi istemiyorlardı. Ama mecbur olduğumuzu biliyorlardı Kendilerine daha sonraki ilişki tarzımızın nasıl olması gerektiğini açıkladıktan sonra ayrıldık

Alanda 9-10 gun dolaştıktan sonra Midyat'a doğru yola koyulduk Bu arada dinsel, etnik grupların yanısıra Suryaniler de bulunuyorlardı. Nusaybin-Midyat alanını her geçişimizde epeyce zorlanıyorduk Sozu edilen etnik azınlıklara bu sureçte uğramıyorduk Dolayısıyla, uzun sure yol alarak belirli bazı noktalara yetişmek zorundaydık Nihayet akşamın geç saatlerinde noktamıza vardık Bu köyde ajan ve muhbir yapı güçluydu Köyde bir tek ilişkimiz vardı Onu da bulamazsak epeyce zorlanacaktık Koye yaklaştığımızda bütün köy uyumuştu Bir ölu sessizliği vardı Bir arkadaşla durumu önceden yoklamak amacıyla önden gittik Diğer üç arkadaşı köyun dışında bir noktada bıraktık. Kimsenin görmemesi için çok dikkatli davranıyoruz. Gece karanlığında evi bulmayı başardık. Kapıyı çalışımızla evin hanımı uyanarak kapıyı açtı Kocasının evde olmadığını, İstanbul'da iş aramaya gittiğini söyledi Bizi içeri buyur etti Ancak oturmayacağımızı ve arkadaşlarımız dışarda bıraktığımızı söyledik Her ne kadar onların da gelmesini dilediyse de kabul etmedik Durumumuzu kendisi de çok iyi anlıyordu. Dağda tepenin başında beklememizi, bir saate kadar ihtiyaçlarımızı güvenilir birisiyle oraya göndereceğini söyledi. Bunun üzerine, köyden ayrılıp randevu noktamızın yakın bir yerinde beklemeye başladık Saat 01 00 dolaylarıydı. 30-35 yaşındaki kadın, kafasında bir tencere, elinde bir kapla karanlıkta belirdi Durumu görunce çok mahçup olduk Gecenin bu saatinde henuz birbirimizi

mızı pek iyi tanımadığımız halde bu kadının yaptığı iş sıradan bir iş değildi. Çok fedakarlık isteyen bir davranıştı bu. Kürdistan'da kadının toplumdaki yeri bilinir. Eğer birisi görürse kendisi hakkında ne türden dedikodular geliştireceklerdi kimbilir. Bizimle ilişkide olduğu için, abısı ve babası kendisine her gün nasihat ediyorlarmış. Kendisi ise, "Ben onları çok iyi tanırım" demiş "onlar gibi namuslu insanlar dünyada bulunmaz." Bizimle ilişkilerini sürdüreceğini ve elinden gelen yardımı yapacağını söylemiş; bu nedenle abısı ve babasıyla araları bozulmuş. Hatta, şimdi konuşmuyorlarmış. "Ne zaman gelirseniz gelin. İster geç saatte, isterse erken saatlerde olsun. Yalnız kimseye görünmeyin X evde olmasa da ben varım. Ben de onun gibiyim. Elimizden gelen yardımı yapacağız" diyordu. Yemeğimizi yedikten sonra, kadın kapları toplayıp, bize iyi yolculuklar diledikten sonra köye doğru yollandı. Bu durum bir yandan bizi mahçup ederken, bir yandan da cesaret vermiş ve mücadele azmimizi bilemişti. O bir kadın olarak bunca riski göze alıyorsa, silahlı kişiler olarak bizler neler yapamazdık ki! Ya bir ihbar yapılsaydı bu kadının durumu ne olurdu? Daha dün, dönekleşen birisi ihanet ederek en iyi onlarca ilişkimizi yakalatmıştı. Kadının bunlardan haberi mutlaka vardı. Hatta kocası belki de bu yüzden bir ara kaybolmuştu. Tüm bunlar bilindiği halde, yine de yardımlarını bizden esirgemiyorlardı. Bu nedenle, durum bizi epey cesaretlendirdi. Güç kaynağımızı zaten hep halkımızdan alıyorduk.

Çantalarımızı sırtlayıp konaklayacağımız noktaya varmak üzere yeniden yola çıkıyoruz. Yıllardır sömürgeci zulmün tek yanlı baskılarına maruz kalan Kürdistan halkının saflarında ne büyük değerlerin yattığını düşünüyorum. İşlenmemiş bir altın külçesi gibidir halkımız. İşte mesele bu külçe altını işleterek ona şekil vermektir. Şayet şekil veremiyorsak, suç sadece bizdedir diye düşünüyorum.

Alanda uzun bir süre kaldık. Kitle ilişkilerimizi tanıdık. Bazı yeni ilişkiler kurduk. Sığınaklar yapıp, depolama faaliyetimizi artırdık. Midyat alanında düşman baskıları oldukça yoğundu. Sömürgeciler, 15 Ağustos'la birlikte adeta kurdurganlaşmışlardı. Tüm dağları 3000-4000 askerle sararak genel arama yapıyorlardı. Üç koldan her köye uğrayan sömürgeciler, böylece bütün köyleri aramadan geçirdiler. Kısa kadar sürdürdükleri bu operasyonlar pek sonuç vermedi. Aksine, sömürgeci ordu yıprandı. Askerler arasında çatışmalar, firar olayları başgösterdi. Mevcut durum sömürgeci ordunun henüz panik havasından kurtulmadığını gösteriyordu.

Ajan-muhbir yapının durumu da aynısıydı. Panige kapılmışlardı. Bazıları kendilerini affettirmek için yoğun propaganda ve ajitasyon faaliyeti içindeydiler. İşledikleri suçların kolay kolay affedilmeyeceğini bildiklerinden, kendilerinin cezalandırılması halinde, Partiye karşı bir muhalefet oluşturmak için halk arasında özel bir çaba içine girerek kendilerini bir zavallı olarak göstermek isteyenler oldu.

Düşmanın yoğun faaliyetlerinin olduğu bir alanda, Nusaybın-Omerli'ye doğru yol alıyorduk. 12 saatlik bir yol yürümüş sabah saat 4-5 arası hedeflediğimiz noktaya ulaşmıştık. Bu alan, halkın yurtsever, ajan-muhbir yapının ise zayıf olduğu bir alandı. Bu alanda gafil avlanmamız olanaksızdır diyerek, gönlümüz rahattı. Konaklamak istediğimiz nokta daire biçimindeki bir vadiydi. Vadinin tam ortasında bir tepe, tepenin üstünde bir bağ evi ve kenarda da sarnıç vardı. Aslında burası düşmanın kuracağı muhtemel pusulara çok uygun bir alandı. Her şeye rağmen bizi kimse görmez, görürlerse de yer değiştiririz diyerek bu bağ evinde kalmayı kararlaştırdık. Arkadaşlardan ikisi uyurken, ben nöbette kalmıştım. Nöbetimin dolmasına henüz on beş dakika vardı ki, yan tarafta bazı kadın seslerinin geldiğini duydum. Kafamı uzatıp baktığımda, 4-5 köylü kadının yabani süpürge toplamak için geldiklerini gördüm. Bizim bağ evine gelmelerinden korkuyordum. Bizi görürlerse korkup kaçacaklar; ondan sonra da köye gidip bir sürü yaygara koparacaklardı. Bunu tahmin ediyordum. Tam bize doğru geliyorlardı ve nihayet bizi gördüler. Korkudan dilleri tutuldu. Hemen geri dönüp sessizce köye doğru yol aldılar. Ne yapacağımı ben de bilmiyordum. Gidip konuşsam, daha da korkacakları belli idi. Ne kadar çağırdıysam da durmadılar. Bir şeyler yapmak lazımdı. Dışarıya çıkıp etrafı gözetlerken, bir yaşlı çobanın ağaç gölgesinde oturduğunu gördüm. İhtiyar çobana yaklaşarak, devrimci olduğumuzu ve kadınların bizi gördüklerini söyledim. Gidip onlarla konuşmasını ve bizimle ilgili her hangi bir şey söylememelerini sağlamasını istedim. Adam hemen yerinden kalkıp, isteğimi yerine getirip geri döndü. Bir sigara verdikten sonra, karpuz ikram etti. Almak istemedim ama ısrar edince bir dilim aldım. Bakışları bana garip geliyordu. "Birazdan bu dünyadan göçeceksiniz. Sizin gibi gençlere yazık" der gibi bir düşüncenin aklından geçtiğini hissediyordum. İhtiyarla el sıkıştıktan sonra tekrar yerime geçtim ve arkadaşları uyandırıp olanları anlattım, yer değiştirmemiz gerektiğini söyledim.

Çantalarımızı sırtlayıp beş dakika içerisinde hazırlandık ve yer değiştirmek üzere hareket ettik. Vadinin yamacına yavaş yavaş tırmanıyorduk. Ortalıkta insanlar görünüyorlardı. Yönümüzün tespit edilmemesi için kimsenin bizi görmemesi en iyisiydi. Bu nedenle, dikkatli yürüyorduk. Daha vadi yamacının yarısına varmamıştık ki, hiç hoşa gitmeyen bulanık bir ses geldi: "Dur" diyordu. Biraz dikkatli bakınca, arkamızdaki vadinin öbür tarafında mevzilenmiş bir asker gördük. Yolumuza, ateş hattı oluşturarak devam etmek istedik. Arkadan ziyade ön tarafa dikkat etmemiz gerektiğini birbirimize hatırlattık. Henüz iki adım atmamıştık ki, arkadan ateş açıldı. Kurşunlar vızıldayarak önümüzdeki toprağa saplandı. Yönümüzü arkaya çevirip otomatik silahla taradıktan sonra hızla ileri atıldık. Tepenin yamacına varmıştık ki önümüzden, sağımızdan, solumuzdan ve arkamızdan kurşun yağmuruna tutulduk. Toplam üç kişiydik. Arkayı bırakıp öne, sağa ve sola otomatik olarak kurşun sıkmaya başladık. Kimin nerde yattığını görmemize fırsat yoktu. Çok yakından silahların patlaması kulakları sağır ediyor, ayaklarımızın dibine yağan kurşunlar taşları parçalıyor, taş parçacıkları yüzümüze değiyordu. Çok kötü bir yerde yakalanmıştık. 15 metre sağımızda ve solumuzda düşman güçleri çok iyi mevzilenmiş, biz ortalarında kalmıştık. Bu durumda yapılacak en iyi şey, hiç beklememek, silahı otomatiğe bağlayarak çemberi yarmaktı. Bir yandan zıkzaklar çizerken, bir yandan da otomatik olarak kurşun sıkıyorduk. Henüz şarjörümü bitirmemiştim ki, "şak" diye bir ses geldi. Silahımın tetiğine tekrar bastım, fakat çalışmıyordu. Oturup yoklamanın zamanı yoktu. Bazen kaybedilecek bir saniye bile hepimizin hayatına mal olabilirdi. Bu nedenle, hızlı hızlı koşarak çemberi yarmaya çalışmaya devam ettik. Bir taşa yaklaştığımda mevzilenip silaha baktım; şarjörü paramparça olmuştu. Şarjöre tam yedi fişek değmişti. 5-10 saniyede şarjörü değiştirip tekrar ateşe devam ettim. Dağın tepesine varmıştık. Düşman aşağımızda kalmış sayılırdı. Her otomatik sıktığımızda onların atışları gevşiyordu. 30 metre önümüzde bir duvar vardı. Oraya da takviye güç yığmış olabileceklerine yüzde seksen ihtimal veriyoruz. Sağımız solumuz düşman mevzileriydi. Önden çemberi yarmıştık. Öne gitmek en iyisiydi. Ateş ederek duvara doğru gittik. Neyse ki orada pusu yoktu. Duvarı atlayıp koşarak uzaklaşmaya çalışıyorduk. İkinci vadinin dibine varmıştık ki, silah sesleri tekrar duyuldu. Ayağımın tam dibinde toz dumana karıştı. Arkadaşlara baktım, onların durumu da öyleydi. Birimiz savunmaya geçip tepenin başına ateş ederken, ikimiz uygun bir mevzi aradık. Silah sesleri yine gevşedi. Arkadaş geri çekiliyor, biz ateş ediyorduk. Böylece 300-400 metre uzaklaşmıştık. Tüm bunlar beş dakika içinde meydana geldi. Kurtulmuş sayılırdık. Fakat tehlike henüz bitmiş değildi. Saat henüz 08.30 dolaylarıydı. Süratle uzaklaşmaya çalışıyorduk. 20 dakika yol yürüdükten sonra bir helikopter sesi duyduk. Bazı yerlere indirme yapıyordu. Arıyor, tarıyorlardı. Fakat kimseyi bulmadıkları belliydi. Bu esnada yoğun silah sesleri duyuldu. Buna bir anlam veremedik. Biz sapa sağlam, dinç ve çok neşeliydik. Bu

turden çok çemberi kırabileceğimize dair kendimize sonsuz bir güvenimiz vardı. Ağaçların biraz sık olduğu uygun bir yerde, tekrar nöbetleşe uykumuza devam ettik. Helikopterin uzaklardan sesi geliyordu.

Çatışmamızda çok soğukkanlı hareket etmiştik. Düşmandan ölü ve yaralı olup olmadığını bilmiyorduk. Ancak bir gerçek vardı, o da, düşman açısından bir yenilgi, bizim açımızdan ise bir zaferin yaşandığıydı. Kendileri açısından oldukça uygun bir coğrafik ortamda, 15 metreden 100-150'ye yakın sayıdaki düşman güçleri, bizi imha edememişlerdi. Bizi nasıl olup da imha edemediklerini düşündükçe bir anlam veremiyordum. Ancak sonuçta, panikten ötürü rastgele ateş ettikleri sonucuna vardım.

Akşam köye uğradığımızda köylüleri oldukça sevinçli gördük. Gelişmeleri sorduk. Bir köylüye 500 kurşun sıkmışlar ve bir terörist öldürdüklerini söylemişler. Köylüler duruma tepki duymuşlar. Onları operasyona çıkarmak istemişler ancak hiçbirisi gitmemiş.

Tarih 18 Mart 1985'ti. ERNK'nin ilanı dolayısıyla bazı eylemlerin şart olduğu ilgili arkadaşlar tarafından bize iletilmişti. Petrol boru hattında (BOTAŞ'ta) devriye gezen askerlere pusu kurmayı kararlaştırdık.

Keşif grubu olarak, üç kişi 18 Mart akşamı yola çıktık. Hava oldukça ağır, bulutlu ve fırtınalıydı. Boru hattına o akşam yetişmenin imkanı yoktu. Sabaha doğru bir mağarada konaklayıp ertesi gün keşif yapma kararı aldık. 19 Mart günü hava biraz daha iyiydi. Ancak akşama doğru yola çıkmak için hazırlanırken bulutlar da bizimle birlikte hazırlandılar. Saat 19.00'da yola çıkmamızla birlikte, ilk bahar bulutları gürledi. Fırtına vardı ve rüzgar insanı kaldırabilecek güçteydi. Biraz sonra şiddetli bir dolu yağmaya başladı. Buna rağmen yolumuza devam ettik. Dolu, fırtına, karanlık hava gittikçe yoğunlaşıyordu. Noktamıza vardığımızda, bu koşullarda keşif yapamayacağımızı anladık. Korunacak bir yer aradık. Ancak nafile.

Dolunun şiddetli yağışı, şimşeklerin çakması hızından hiçbir şey kaybetmeden sürüyordu. Bu şartlar altında biraz gözetleme yaptıktan sonra eski noktamıza geri döndük. 20 Mart günüydü. Henüz hiçbir ipucu elde edememiştik. Havalar biraz açılsaydı, büyük bir eylem yapabilecektik. Dolu yağışı bir türlü dinmiyordu. Sigara ve ekmeğimiz bir gün önce bitmişti. Eylem için daha fazla keşif yapmaya zaman yoktu. Yine bir "kafa üstü dalış" gerekiyordu. Ertesi gün saat beşte üç kişilik grup olarak yola çıktık. Yerler oldukça çamurluydu. En çok korktuğumuz şey, izlerimizin kaybolmamasıydı. Petrol boru hattına yaklaştık. Nasıl bir düzenleme yapmak gerektiğini düşünüyordum ki, petrol boru hattından arabaların sesi geldi. Hem de çok yakından geliyordu. Arkadaşları uyararak petrol boru hattı kenarında mevzilenmelerini istedim. Yolun kenarında koca koca kayalar duruyordu. Kayaların arkasına atladık. Üçümüz de ateş edecek ve geri çekilerek vadiye inecektik. Bu şekilde, düşman atışları bizleri etkileyemeyecekti. Arabanın ışıkları görünüyordu. Bize 20 metre kadar yaklaşmışken üçümüz de yoğun şekilde ateşe başladık. Yalnızca bir cemse zannetmiştik. Oysa bugün takviye etmişlerdi. Bir cemse, bir de taksi vardı. Taksi önde idi. Muhtemelen rütbeliler taksidedir diyerek hepimiz taksiyi hedef aldık. Cemse olduğu yerde durmak zorunda kaldı. Taksi bizi geçmeye çalıştı, fakat geçemedi. Şoför vurulmuş olacaktı ki, direksiyonu kırıp yolun kenarındaki kayalara çarptı. Cemseye, birkaç kez ateş ederek hızla geri çekildik. Yarım saat kadar yürüdük, düşmandan halen ses yoktu. Ancak daha sonra tek bir mermi patlatıldı. Onun da çok yükseklerden gelmiş olduğu sesinden belli oluyordu. Kafalarını yere gömdüklerini, rastgele ateş ettiklerini tahmin ettik. Ondan sonra açıldılar. İki saate yakın bir süre, silah sesleri devam etti.

Plansız-programsız bir eylem yapmıştık, fakat boşa gitmemişti. Taksi'de bir assubay, bir de şoförü bulunuyormuş. İkisini de vurmuştuk. 21 Mart ERNK'nin kuruluşunu böylece selamlamış oluyorduk.

Sonuç olarak, 15 Ağustos öncesi, hareket tarzımızdan tutalım da halkın düşmanın ve işbirlikçilerin durumuna kadar ateşimize bir durum mevcuttu. 15 Ağustos Atılımı ile bir bütün olarak hareket belli bir güven ve umut ilizlenirken düşman güçleri de tam bir panik içine girdiler. Mardin alanında çok kez, askerlerin birbirlerini vurduklarına tanık oluyorduk. Tüm bunlar düşmanın içine girdiği bunalım ve panığın işaretleriydi. İşleri biraz daha planlı ve programlı yapabilseydik, pratik uygulamalarda darlıktan biraz daha kurtulabilseydik, bugün yaygın bir gerilla döneminin orta evrelerini yaşıyor olacaktık. Pratikten çok şey öğreniliyor fakat her pratik tecrübe ülkemiz şartlarında kolayca elde edilmiyor. Çok kez, fidan gibi genç eşlerin hayatları pahasına bazı tecrübeler elde ediyoruz. Bu nedenle, Partimizin pratik mücadele tecrübelerinin değeri çok büyüktür. Bunlar hata ve eksiklikleri ile, başarı ve zaferleri ile iyi özümsenip, ileriye yönelik güçlü planlarla takviye edilirse artık zaferin garantisi elde edilmiş olacaktır.

– Yaşasın 15 Ağustos Direnişimiz!
– Yaşasın HRK!
– Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta!

ZERDEŞT
8 Ağustos 1986

15 Ağustos 1984-86 Döneminde Rakamlarla Devrimci İntikam Eylemlerimiz ve Sömürgeci-Faşist Uygulamalardan Örnekler

15 Ağustos 1984'ten 1986 Ağustos'una kadar Kuzey-Batı Kurdistan boydan boya eylemlerle çalkalanmış; somurgeci-faşist Türk ordusu ve uşakları ile halkımız ve silahlı gucu HRK arasında kıyasıya bir savaş durumu yaşanmıştır Bu sureçte sömurgeci-faşist Turk devletının resmi ve gayri-resmi guçlerine yönelik peşpeşe başarılı eylemler gerçekleştirilerek sömurgeci-faşist devletın Kürdıstan'dakı otorıtesi yerle bir edilirken, halkımızın öncu guçlerının otorıtesi gıderek guçlendırılmıştır Ve bu temelde Kurdıstan halkı topyekun ayağa kalkışın guçlu zemınını yaratmıştır

Kurdıstan'ı ıkı yıl boyunca bır baştan bır başa etkıleyen yoğun eylemlılık ortamında meydana gelen gelişmelerın sayısal dokumunu tam olarak yapabılmek mumkun değılse de bu konuda bazı yaklaşık rakamlar vermek mumkundur Açık kı, gerçek rakamlar bunların çok çok ustundedır

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bugünkü düzeyine ulaşmasını sağlayan eylemlerin sayısal dökümü şöyledir:

- Bu süreçte sömürgeci-faşist ordu ve yerli hain çeteler ile Kurtuluş Birliklerimiz arasında 500'ü aşkın çarpışma meydana gelmiştir
- Duşmanın askeri güçleri ile uşaklarına yönelik 100 u aşkın pusu eylemi gerçekleştirilmiştir
- Yine bu güçlere yönelik 100'ü aşkın baskın gerçekleştirilmiştir.
- İşkencecilere, ajan ve muhbirlere yönelik 150 kadar cezalandırma eylemi meydana gelmiştir
- Çok sayıda ajan-muhbir ve çete teşhir ve ikna edilerek tarafsızlaştırılmış, bunlardan 250'den fazlası silahsızlandırılmıştır
- Duşmanın ve ajanlarının ekonomik tesislerini hedefleyen en az 10 sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir
- Ayrıca onlarca ilçe merkezinde işgal, gösteri, miting eylemleri ile pullama, afiş ve pankart asma, bildiri dağıtma gibi eylemler gerçek eştirilmiş' sayısı 1000 i aşan köyde propaganda toplantıları düzenlenmiştir.

Bu eylemler süresince;

- Aralarında 1 albay ile 1 tabur komutanının da bulunduğu en az 200 subay, astsubay, yuzbaşı vd. rutbeli somurgeci asker ile beraber 2100'ü aşkın ordu mensubu ölumle cezalandırılmış, yuzlercesi yaralanmıştır
- 350'yi aşkın ajan muhbir ve koy korucusu oldurulmuştur Ayrıca birçoğu da yaralanmıştır
- 1 komser ile beraber 40 kadar polis ölumle cezalandırılmış 30 u aşkın polis ise yaralanmıştır

200'u aşkın asker esir alındıktan sonra ikna konuşmalarıy a tarafsızlaştırılıp terhis edilmiştir Ordu saflarında bunalımlar artmış, yuz erce asker intihar eder ya da arkadaşlarını oldururken, yine yüzlercesi de kaçmıştır. Bir kısmı HRK saflarında yer almıştır

- Ayrıca, 1 belediye başkanı, 1 banka muduru, 1 doktor ile 1 hemşire oldurulmuş, bir kaymakam yaralanmıştır

Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelemiz saflarında verilen kayıplar şunlardır:

- 125 partizan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit duşmuştur
- 30 kadar partizan ve savaşçı duşmana esir duşmuştur
- 10 kadar partizan ve savaşçı yaralanmıştır

Gerçekleştirilen sabotaj ve baskın eylemlerinden bazıları şunlardır:

- Silopi'nın Şax köyu yakınındaki DSİ şantiyesine baskın duzenlenmiş, buyuk miktarda patlayıcı kamulaştırılmıştır
- Pervarı-Aker'de İngiliz-Amerikan petrol arama şirketinin faaliyeti gunlerce engellenmiştir
- Kozluk'ta Mobil petrol çıkarma ve pompalama kompleksi tahrip edilmiş, ağır maddi zarar verilmiştir
- Şırnak'ta hain bir çetebaşına ait benzinlik yakılmıştır
- Şırnak komür ocağına baskın duzenlenmiş; 2 dozer tahrip edilmiştir
- Nusaybın-Atxe de bir şantiye deposu bombalanmıştır
- Adıyaman-Toybelen petrol dolum tesislerine sabotaj duzenlenmiş, 25 milyonu aşkın maddi zarar verilmiştir.
- Pazarcık'ta Turkiye-Irak petrol boru hattına sabota, duzenlenmiştir
- Bir telsiz radar istasyonuna saldırı duzenlenip tahrip edilmiştir
- Batman petrol rafinerisine sabotaj duzenlenmiştir. Uç gun boyunca alev alev yanan rafinerıde milyarlarca liralık maddi hasar meydana gelmiş, 10'u aşkın petrol tankı tamamen yanmıştır

Bu süreçte tahrip edilen bazı araçlar şunlardır:

En az 15 askeri araç
5 panzer
- 7 dozer
- 2 kompresor
2 helikopter
- Ayrıca sömurgecilere ve ajanlarına ait birçok özel araba, çok sayıda resmi bina, karakol ile somurgeciler ve ajanlarına ait evler, bir yozluk yuvası ile Ataturk'un bustleri tahrip edilmiştir

Devrimci Kurtuluş Birliklerimiz tarafından halk adına kamulaştırılan malzemelerden bazıları şunlardır:

- 300'u aşkın çeşitli çap ve markada tufek,
- 50'yi aşkın çeşitli çap ve markada tabanca
- Bunlara ait 9000 i aşkın mermi,
30 kutukluk
- 300'u aşkın şarjor
200 er gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsul,
- 2 miğfer
- 1 kasatura 2 kama
10 durbun,
- 6 telsiz,
- 5 pusula
- 1 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi dokuman
2 daktilo, 1 teksir makinası
10 matara
- 20 çadır
50 milyonu aşkın Turk Lirası,
- 15 katır yuku erzak

Somurgeci-faşist cunta, bir turlu onunu alamadığı Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mucadelesının gelişımı karşısında Kurdıstan halkına yonelik vahşi uygulamalarına hız vermiş, bitmez tukenmez operasyonlar gerçekleştirerek binlerce masum insanı işkenceden geçirmiş, tutuklamış, onlarcasını alçakça katletmiştir Mecburi ıskan ve stratejik koyler politikasını gundeme getirerek sayısı yuzlere varan köy ve mezrayı yaşanmaz hale getirmiş, yuzlerce aileyi zorla goç ettirmiş, evleri ve koyleri yakıp yıkmıştır

15 Ağustos 1984'ten bu yana sürgün edilen ve yakılan köylerden bazıları şunlardır:

Şırnak'a bağlı köyler:

- Deşta Lalo (Kırkkuyu) köyünde 9 ev yakılmış, 75 aile göç ettirilmiştir.
- Meydın (Seslice) köyünden 7 aile göç ettirilmiştir.
- Berkever (Tekçınar) köyunun 35 hanelik tüm halkı goç ettirilmiş; evleri yıkılmıştır.
- Mıştaxe köyü tamamen boşaltılmış; tüm evler yakılıp yıkılmıştır.
- Serêdeh köyunden 6 aile göç ettirilmiş; 1 ev yakılmıştır
- Basret (İnceler) köyunden 4 aile göç ettirilmiştir.
- Derşev (Alkemer) köyünden 8 aile göç ettirilmiştir.
- Dereler köyünden 35-40 aile göç ettirilmiştir.
- Spindarok köyunde 6 ev yakılmış; 25 aile goç ettirilmiştır
- Gundikê Remo'da 2 ev yakılmıştır.
- Şelerıt köyunde 3 ev yakılmış; 3 aile goç ettirilmiştir.
- Qernek-Zıvingok köyunden 3 aile göç ettirilmiştir.
- Çemêkarê köyünde 3 ev yakılmıştır
- Sıpıvyan (Karageçıt) köyunden 6 aile göç ettirilmiştir

Eruh'a bağlı köyler:

- Guyına (Çetınkaya) köyünde 11 ev yakılmış; 110 hanelik köy tamamen boşaltılmıştır
- Zıvınga-Şikaka köyünde 6 ev yakılmış; 6 aile göç ettirilmiştir
- Gamêşoka köyünde 2 ev yakılmış; 3 aile göç ettirilmiştir.
- Aynê köyunde 2 ev yakılmış; 40'a yakın aile göç ettirilmiştir.
- Mergeh köyü tümden boşaltılmıştır
- Kereşa köyünden 7 aile göç ettirilmiştir
- Bunusra köyünden 1 aile göç ettirilmiştir.
- Bulcina köyünden 3 aile göç ettirilmiştir.
- Seyfê köyunden 1 aile göç ettirilmiştir.

Ayrıca;

- Hakkari ve Van'a bağlı Meşecık, Ayranlı, Kandıl, Karasu, Yukarı Pırınççeken, Ünlüce, Genışdere, Çayırlı, Sarp, Üzumkıran ve Vargelim köyleri toptan sürgün edilmiştir.
- Bıngöl-Genç'e bağlı Kelaxsi (Doğanlı) köyu surgün edılmıştır.
- Uludere'nin Ballı köyü sürgun edilmıştır.
- Bunlara ek olarak, tüm Kurdıstan çapında yüzlerce kışı sürgün cezasına çarptırılmış; belli alanlarda zorunlu ıkamete tabı tutulmuştur.

Stratejik köy uygulamalarının ilk örnekleri:

- Dersim'de Munzur Dağı üzerindeki 10 köy ve 30 mezranın birleştirilerek belli bir alanda konumlandırılması doğrultusunda çalışmalar başlamıştır
- Pervarı'nin Hol, Kol, Omyanus ve Aker köyleri Osyan (Doğan) köyunde toplanmaktadır
- Şırnak'ın Ramuran, Dehreban, Çemkê Tehlo, Kella, Gundık, Çala Tuşima ve Avka Tehl köyleri Xirbıkê Bestê köyunde toplanmaktadır
- Şırnak'ın Grek, Bacrit, Talya, Deryan ve Dıvyan köyleri Avyan koyunde toplanmaktadır
- Şırnak'ın Cunıver, Bêrîzê ve Girê Sira köyleri Navyan köyünde toplanmaktadır
- Şırnak'ın Xwarê Pızo, Gurdılan, Bêsırkê koyleri Banê Botıyan köyunde toplanmaktadır.
- Şırnak'ın Gundîkê Melle köyü merkez alınarak çevresindekı köyler burada toplanmaktadır
- Uludere'nin Hilal köyu aynı şekılde bir merkezi köy halıne getirılmektedır
- Uludere'nin Robosk, Mêrgê Mırê ve Aluş sınır köyleri kaldırılarak başka bir alana konumlandırılması öngörulmektedır.
- Beytüşşebap'ın Kolka, Xınzorık, Besta Sêvê, Zorava ve Şıkala köyleri Uludere-Beytuşşebap yoluna ındırılmektedır.

Kürdistan halkının günlük yaşamının bir parçası haline gelmiş sömürgeci vahşetten birkaç örnek:

- 11 Eylül 1984'te Mehmet Guler adlı yurtsever Dıyarbakır zındanlarında ışkenceyle katledılmıştır
- 27 Aralık 1984'te Hakkari'nin Bıyadre (Narlı) koyunde Mustafa Erdal adlı yurtsever köylu işkenceyle katledilmiştir
- 26 Nısan 1985'te Şırnak'ın Deşta Lalo (Kırkkuyu) köyünde Bahrı Aslan adlı yurtsever ışkenceyle katledilmiş; cesedı panzerin altına atılarak ezılmıştır
- Şırnak'ın Basret (İnceler) köyunde Abdullahê İbrahim ad ı köylü işkence sonucu sakat bırakılmıştır
- Şırnak'ın Talka koyunde, Yusuf adlı bir yurtsever köylunun kafası yapılan ışkencelerden sonra haın çetelerce kesılmış, ardından Sırt valısı ve üst duzeydekı subayların hazır bulunduğu bır açık hava toplantısında "ıbret ıçın" halka teşhır edılmıştır.
- Mıdyat'ta Xelil ısımlı bır köylü genci sömürgecıler tarafından, yedıkleri darbelerin acısını çıkarmak ıçin katledilmıştır.
- Eruh'un Kereşa köyünde, Mehmet Salah adı bır yurtsever köylü ışkencede katledilmıştır
- Bıngöl-Genç'te Sıddık Bılgın adlı yurtsever öğretmen ışkencede katledilmış; sonra da kurşunlanarak, "kaçarken vuruldu"" denılmıştır
- Mardın'in İdil ilçesine bağlı Sulak köyunde, çobanlık yapan 6 çocuk babası Hasan Akın sorgu ıçın göturulduğu Şırnak Jandarma Bölük Komutanlığında ışkencede katledilmıştır
- Bır oğlunun PKK'lı olduğu gerekçesıyle, Nurettin Gedık adlı öğretmen dığer bır oğlu ve kızıyla bırlıkte 11 gun boyunca ışkenceye alınmıştır.
- Şırnak'ın Deşta Lalo köyüne yapılan bır baskın sırasında tutuklanan Abdullah Balıç (13), Suleyman Adak (12), Mustafa Balıç (11), Ecevit Balıç (10), Kawa Balıç (9), Rızgarı Balıç (8) ve Newruz Balıç (8) ısımlı çocuklara 15 gün boyunca en vahşı ışkenceler yapılmıştır.
- Eruh'un Gamêşoka köyünden Ahmet adl, bir yurtsever köylunün her iki elının parmakları kesılerek sakat bırakılmıştır.
- Halkına ve ülkesıne karşı sömurgecılerle ıhanet anlaşması ımzalamayı reddettiği ıçın Mardin'de Ömeran aşıretı reısı Zübeyir Yıldırım ışkenceyle katledilmıştır

15 Ağustos 1984'ten sonra sömürgeci mahkemelerce PKK davalarında verilen idam cezaları:

- PKK-Bırecik grubu davasında 6 ıdam cezası verılmıştır. (Ocak 1985)
- PKK-Erzurum davasında 1 idam cezası verılmıştır. (Ocak 1985)
- PKK-Ankara davasında 1 ıdam cezası verılmiştir. (Ocak 1985)
- PKK-Eruh-Şemdınlı davasında 30 ıdam cezası ıstenmektedir.
- PKK-Mardin davasında 22 ıdam, 25 muebbet hapıs cezası verılmıştir. (Şubat 1985)
- PKK-Hılvan-Sıverek davasında 23 ıdam, 6 muebbet hapıs cezası verilmiştir. (Şubat 1986)
- PKK-Kars davasında 5 idam cezası verılmıştır. (Hazıran 1986)
- PKK-15 Ağustos eylemlerı davasında verilen ıdam kararlarından 10'u askeri yargıtayca onaylanmıştır
- PKK-Antep-Adana davasında 25 idam, 25 muebbet hapıs cezası verılmıştır. (Ağustos 1986)

Türk Ordusunun Belgelerinden Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz

T.C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
9 NCU JANDARMA SINIR BÖLÜK KOMUTANLIĞI
A K D A Ç

P E R : 7200-19-85/ 655 — 17 HAZİRAN 1985
K O N U : Disiplinsiz davranışlar.

[illegible]

İ L G İ a) HAKKARİ 118 nci J.Snr.A.K.lığının 20 MAYIS 1985 Gün ve PER: 7200-252-85/1605 Sayılı emri.
b) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 02 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-49-85/441 Sayılı emri.

12 MAYIS 1985 günü saat 06.00 sıralarında Alay Karargah ve Servis Bölük Komutanlığı emrinde görevli J.Er'i H.Cahit ZENGİN garaj nöbetcisi iken; Yanına gelen aynı bölükte görevli J.Er'i Necmi KARAOĞLAN'a şaka yaparken başından silahla yaralanması olayının yapılan tahkikatında;

1. 05.00-07.00 Saatleri Nöbetcisi olan J.Er'i Mehmet ACICAN yerine yeni nöbetci gelmeden silah ve teçhizatını arabanın içine koyarak nöbet yerini terketmiş olduğu anlaşıldığından adı geçen er hakkında görevi ihmal ve nöbet talimatına aykırı hareket etmek suçundan suç dosyası tanzim edilerek 3 gün içerisinde Alaya gönderilecektir.

2. Olay günü Nöbetci Onb.olan Alay Karargah ve Servis Bölük K.lığı emrinde görevli J.Onb. Abdulkadir SAĞIR İç Hizmet Kanun ve Yönetmeliğin esasları çerçevesinde Nöbet değiştirilmediğinden Nöbet Talimatına aykırı hareket etmek suçundan hakkında suç dosyası tanzim edilerek 3 gün içinde Alay'a gönderilecektir.

3. Bölükte Tutulmakta olan Nöbet hizmetlerinin yeniden ele alınarak düzenlenmesini zamanlı ve zamansız sık sık kontrol edilerek nöbet hizmetlerini aksatılmadan yürütülmesini temininî, rica ederim.

4. İlgi (B) emir aynen yukarıya çıkarılmıştır. Bilgi edinilmesini, rica ederim.

[illegible] KOÇ
Jandarma Üsteğmen
9 ncu J.Snr.Bl.K.

T E L S [illegible]

576
K İ M D E N : 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığından
K İ M E : [illegible] KOMUTANLIĞINA

İ L G İ A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 18 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-33-85/ Sayılı Mesaj emri
B) 1 nci Kom.Tug.K.lığının 19 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-335-85/335 Sayılı Emri
C) 118nci J.Snr.Al.K.lığının 19 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-375-85/2 Sayılı mesaj emri
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 21 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-310-85/1333 Sayılı Mesaj emri

GİZLİ

1.1. Terörist saldırılarına hedef olabilecek karakol mayın depoları cephanelik [illegible] benzeri [illegible] tedbirlerinin artırılması ve bu gibi yerlerde çift nöbetci [illegible] bulundurulmasını.
1.2. Nöbetci devriye ve hazır [illegible] bulundurulmasını.
1.3. İlgi (A) emre atfen İlgi (B) emir 1.nci ve 2 nci Maddelere çıkarılmıştır. Gerekli emniyet ve tedbir ve tertiplerin alınmasını emre göre hareket edilmesini
1.4. İlgi (C) emir yukarıya aynen çıkarılmıştır. Gereğini (mustat)
1.5. 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının (1.1.3) Mesaj emri yukarıya Aynen çıkarılmıştır Gereğini rica ederim
1.6. 21 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-4?? 85/??Sayılıdır

[illegible]

PER: 2051-19-85/601 — 16 [illegible]

3. Hertürlü münasebetlerimizde bölgenin özelliği itibariyle halkın [illegible] inançlarına saygılı olunacaktır.

4. Kadın ve Kızlara karşı saygılı ve bölge özelliğine uygun hareket edilecektir.

5. PKK örgütü mensupları hakkında Planlı ve Sürekli yapılacak menfi propagandalarda da örgüt mensuplarının dinsiz oldukları, Kominist ideolojiyi benimsedikleri malzeme olarak kullanılacaktır.

6. Sınırlarımızdan mülteci kabul edilmeyeceğimiz hususu tek Er'e kadar öğretilecektir.

HAREKÂT

1. Tb. ve Bl. Merkezlerinden çıkarılacak pusu timleri [illegible] 1 [illegible] komutasında en az 10 Erbaş ve Er [illegible] ise yine 1 [illegible] veya [illegible] komutasında en az 20 Erbaş ve Er'den [illegible] olacaktır.

Personel [illegible] ve [illegible] Bölük [illegible] emri ile [illegible] birleştirilmek [illegible] en az 20 [illegible] Muharebe [illegible] pusu [illegible] Kıdemli olan [illegible] veya Astsb. bu timin [illegible] olacaktır.

2. Hiç bir göreve münferit araç çıkarılmayacak en az 3 Araç [illegible] halinde görevlendirilecektir. [illegible] (araç komutanı) Şoför ve diğer [illegible] ile Motorlu [illegible] kalacak [illegible] halinde [illegible] olacaktır.

3. Motorlu İntikallerde ve diğer görevlerde [illegible] dolu şarjör [illegible] takılı namlu [illegible] ve emniyeti alınmış. Her an [illegible] hazır bulunacaktır. Araçta oturma durumuna uygun olarak sağda oturanlar sağ tarafı, Solda oturanlar sol tarafı, arkada oturanlar arka tarafı, önde oturan iki kişi ile araç komutanı ön tarafı gözetleyeceklerdir. Silahın yönü ile silahların istikameti dış tarafa doğru [illegible] araca [illegible] yerleştirilecektir.

4. Araçların içine ve kasanın yanlarına takviye kum torbaları yerleştirilerek korunması arttırılacaktır. Araca personelin hareketini kısıtlayacak ve aracı terkederken engel olacak malzeme konulmayacak tenteleri açık ön siper camı indirilmiş olacaktır.

5. Araçlar arasında 100-150 Metre mesafe bulunacak bu mesafe arazi ve [illegible] durumuna göre araçlardan birinin pusuya düşürülmesi halinde diğerlerinin derhal müdahale edebileceği şekilde olacaktır.

6. Pusu ve baskına maruz kalındığında [illegible] çoku [illegible] yaylım ateş ve manevra ile Bölücü Çete Mensuplarının imhasına çalışılacaktır. Kurtarmanın neticeyi değiştirmediği her vesile ile personele anlatılacaktır.

7. Bölücü çetelerle çatışma [illegible] ateş [illegible] edilecektir. Bunun için yapılacak [illegible]:
a. Pusu [illegible]
b. Baskın ve baskına karşı [illegible]
c. Ani [illegible] çabuk ateş [illegible] olunacaktır.

8. Her türlü göreve gidere [illegible] inarak [illegible]

9. Görev [illegible] dilecegi [illegible] beraber. [illegible] Çetelerin [illegible] karşı her personel [illegible] görev tafarruatlı bir biçimde anlatılacaktır.

- 2 -

GİZLİ

T.C.
[illegible]
HAKKARİ TALİ BÖLGE K[illegible]
Y Ü K S E K O V A

P E R : 7200-20-85 — 14 HAZİRAN 1985
K O N U : [illegible]

118 NCİ JANDARMA SINIR ALAY KOMUTANLIĞINA
HAKKARİ

İ L G İ : 7 nci Kor.ve Ayat.K.lığının 161730 8 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-15-85/Sayılı Mesaj emri.

1. 7 nci Kor ve Ayat.K.lığı bölgesinde icra edilmekte olan Güneş harekatında 4 HAZİRAN 1985 - 12 HAZİRAN 1985 Tarihleri arasında meydana gelen kaza ve kendi yaralama olayları:

a. 4 HAZİRAN 1985 Günü MİDYAT bölgesinde bir Er'in Silahla kendi kendini yaralaması.
b. 4 HAZİRAN 1985 Günü CİZRE bölgesinde 1 Er'in kendi kendini yaralaması.
c. 5 HAZİRAN 1985 Günü MİDYAT bölgesinde 1 Er'in Silahla kendi kendini yaralaması.
d. 6 HAZİRAN 1985 Günü KÜSAMANI Köyünde 1 Er'in çadırda beraber kaldığı arkadaşını münakaşa sonucu vurması.
e. 10 HAZİRAN 1985 Günü HÜRMÜZ bölgesinde 1 Er'in Lav Silahına ait parçayı kayaya vurması nedeniyle parçanın patlaması sonucu ile yaralanması.
f. 10 HAZİRAN 1985 Günü Jandarma Köprüsü Mahallinde meydana gelen araç kazası sonucu 1 Astsb. ve 1 Er'in yaralanması.
g. 10 HAZİRAN 1985 Günü SOLDPI İlçesinde 1 Er'in Silahla Kendi kendini yaralaması.
h. 10 HAZİRAN 1985 Günü BAĞGÖZÜ Mevkiinde 1 Er'in Silahla Kendi Kendini yaralaması.
i. 11 HAZİRAN 1985 Günü [illegible] DERESİ Mevkiinde meydana gelen Araç Kazasında 2 Er'in yaralanması.

2. Güneş harekatının başlamasından bu güne kadar meydana gelen kaza ve kendini yaralama olaylarında toplam 19 Kişinin öldüğü 64 Kişinin yaralandığı ve bu rakamların aynı dönemdeki muharebe zayiatının üzerinde olduğu, İlgi ile bildirilmiştir.

3. Bu tür olayları önlemek için:
a. Birlik Komutanlıklarınca birlikler üzerinde iyi bir disiplin tesis edilmesi.
b. Erbaş ve Er'ler arasında münakaşaya meydan verilmemesini.
c. Kendi kendini yaralamaların doğuracağı sonuçların dini ve Hukuki yönden Erbaş ve Er'lere gece derslerinde anlatılmasını.
d. Erbaş ve Er'lerin Yemek, banyo, İstirahat, İzin, özellikle post. hizmeti gibi ihtiyaçlarının titizlikle karşılanmasını.
e. Nöbetci Erbaş ve Er'lerin DOLDUR BOŞALT'a büyük önem göstermesini.
f. Mizaçlar [illegible] araç sayısının Askeriye indirilmesi, araç Komutanlarının şoför ve araç üzerinde heyet kurmasının sağlanması yönünden gerekli önlemin alınmasını,

4. Yukardaki hususlara titizlikle riayet edilerek gerekli tüm önlemlerin alınmasını arzederim.

TALİ BÖLGE KOMUTANI [illegible]

İMZALIDIR.
Refet SAĞTAŞ
Kurmay Binbaşı
Kurmay Başkanı V.

SURETİNİN AYNIDIR.
Hamza [illegible]
J.Astsb.Çvş.
9 ncu J.Snr.Bl.Astsb.

[illegible]

GİZLİ

T E L S İ Z

KİMDEN : [illegible]

KİME : [illegible]

İLGİ : A) 7 nci Kor. [illegible] 19 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-[illegible]-85/[illegible] Sayılı Mesaj emri.

B) HAKKARİ [illegible] 20 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-60-85/142 Sayılı Mesaj emri.

C) HAKKARİ 113 ncü J.Snr.Al.K.lığının 20 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH 71[illegible]-373-85/5 Sayılı Mesaj emri.

D) 3/118 nci J.[illegible] 22 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-313-85/1351 Sayılı Mesaj emri.

GİZLİ

[illegible].1. 07 HAZİRAN 1985 günü ŞIRNAK'ta 119 ncu J.Snr.Al.K.lığı Kışlasına 200 metre mesafede BStel Marka Rus yapısı bir Roket atıldığını aynı Silahın daha önceden Karakol binasını ve [illegible] aracına bu Silahla ateş açıldığını.

[illegible].2. Silahların 25 sn. Zırh Delme kabiliyetine sahip olduğu azami 400-500 metre mesafe olarak 100-200 Metre mesafeden hedef olarak kullanıldığını,

[illegible].3. Belirtilen Silahların eylemlerde yaygın olarak kullanılmasına [illegible] günlerde aynı silahların aşağıdaki hedeflere kullanılma ihtimalinin bulunduğunu,

A) Helikopterlere [illegible] park yerinde olanlara,
B) Benzin Tankerleri ve akaryakıt depolarına
C) Cephanelik Depolarına
D) [illegible] Askeri Tesis Karakol Karargah binaları ve Lojmanlar.
E) Zırhlı ve Motorlu araçlar.
F) Kamu ve umuma ait diğer kritik tesisler.

[illegible].4. Tüm birlik komutanlıklarınca hedef olması muhtemel tesis ve araçların emniyetinin [illegible] ve Silahın özellikleri dikkate alınarak yeterli kadar mesafeden sağlanması [illegible].([illegible]) emniyet tedbirlerinin iş (Yasin, emniyet [illegible]),ile [illegible] bir şekilde koordinasinin sağlanması ilgi (D) [illegible].

[illegible].5. İlgi (A),(B),(C) emirlere ilave ilgi (D) [illegible] yukarıya aynen çıkarılmıştır. Gereğini [illegible].

[illegible].6. 23 HAZ[illegible] 1985 [illegible] 7130-[illegible]-85/207 Sayılıdır.

T E L S İ Z

KİMDEN : 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından

KİME : Şevin Tk. Kalpena

İLGİ : A) 7.Kol.Grp. Snr.[illegible] 01 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH [illegible] 933-85/856 Sayılı Mesaj emri.

B) 1.Kom.[illegible] 06 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH [illegible] 2[illegible]8 Sayılı emri.

C) 118 nci J.[illegible] 07 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH [illegible] 341-85/759 Sayılı Mesaj emri.

D) 3/110 nci J.Snr.Tb.K.lığının [illegible] 278-85/832 Sayılı Mesaj emri.

1.1. İlgi emirle Kuzey IRAK'taki Kampları üstlenmiş bulunan 100 (YÜZ) [illegible] PKK Elemanının bir hafta içerisinde öncelik HABUR [illegible] güzergahı [illegible] üzere Sınır'ı geçip TÜRKİYE'ye girecekleri yolunda bir haber [illegible]

1.2. Muhtemel geçişi önlemek ve militanları yakalamak maksadı ile [illegible] A) Sınır kesiminde ve yaklaşma istikametlerini derinliğine [illegible] tertipler ve [illegible]

[illegible] 0621-1-85 EM.ve ASY.

[illegible] Gün ve İSTH:0621-360-85/EM.ve ASY.

[illegible] emri.

[illegible] Gün ve İSTH:0621-318-85/EM.veASYS.

[illegible] nci [illegible] K.lığının [illegible] TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-556-85/ [illegible] emri.

[illegible] nci [illegible] 05 [illegible] 1985 Gün ve İSTH:0621-14-85 [illegible] emri.

[illegible] K.lığının 05 AĞUSTOS 1985 Gün ve İSTH. 7[illegible] emri.

[illegible]

[illegible]

HRK : 2051-9-85/640 16 TEMMUZ 1985

10. Bölgede göreve gönderilecek her araç için bir Üst Komutanlıktan izin [illegible] intikaller AKŞ.dan iki saat önce varış yerinde olacak şekilde planlanacaktır. Belirtilen zamanda intikal tamamlanmamış ise en yakın Askeri birliğe misafir olunacak duruş ve molalarda emniyet tedbirleri aksatılmadan alınacak Nöbetçilerin cephesi dışarı dönük olacaktır.

11. Konvoya dahil araçlar mümkün olduğu takdirde araç telsizi ile donatılacak mümkün değilse El telsizi verilmek suretiyle irtibat temin edilecek her türlü motorlu intikalde güzergahtaki bütün askeri birlik ve karakollar haberdar edilecektir. Yollarda yapılacak aramalar İlgi (B) Yönerge ve İlgi (D) emre uygun tertiple yapılacak aramalar sırasında Hüviyet kontrollerine ayrı bir önem verilecektir. Özellikle meskenlerin aramasında girilmedik yer kalmayacak dolabı Çetelerin gizlenebilecekleri samanlık, ağıl vs. gibi yerler tefarruatı ile gözden geçirilecektir. Arama timlerinin başında mutlaka Sb. veya Astsb. bulunacaktır.

12. Atış yapmamış ve kullandığı silahın bütün özelliklerini bilmeyen Subay Astsubay Ertaş ve Er [illegible]alınmayacaktır.

13. Bütün Erbaş ve Erler [illegible] Mayınının temizlenmesini ve El bombasının kullanmasını bilecektir.

14. Müsademelerde ulaşılan mermi sarfı dikkat çekici boyutlara ulaşmıştır. Bu nedenle atış disiplinine önem verilecek ve yapılacak eğitimlerde pekiştirilecektir.

15. Devam etmekte olan güneş harekatı nedeni ile bölgemizde çeşitli birlikler görevli ve ar[illegible] bulunmaktadır. Bir birliğin civarında mermi sesi duyulduğunda bu sesi duyan diğer birlikler konu ile ilgilenecekler ve birbirlerine yardımcı olacaklardır.

LOJİSTİK :

1. [illegible] Sivil [illegible] Cephane, Silah, Teçhizat, Telsiz veya Dolbasat [illegible] yapılmayacaktır.

2. Her [illegible] gerekli olan verilecek Silah, araç ve Muhabere malzemelerinin [illegible] kullanılmaya hazır bulunması sağlanacaktır.

İMZALIDIR.

Ethem İYİ[illegible]
[illegible].Yzb.
Tabur Komutanı

ASLININ AYNIDIR.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

T.C.
JANDARMA GENEL [illegible]
9 NCU JANDARMA SINIR [illegible]
[illegible]

L O J : 6390- 1 -85/137 — 17 HAZİRAN 1985

K O N U : Muharebe Techizatları.

[illegible]

İ L G İ A) ÇUKURCA 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 17 MAYIS 1985 Gün ve LOJ:6101-[illegible]-85/[illegible] Sayılı yazısı.

B) ÇUKURCA 3/118 nci J.Snr.[illegible] 20 MAYIS 1985 Gün ve LOJ:[illegible]-41-85/[illegible] Ord.[illegible] Sayılı yazısı.

C) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 10 HAZİRAN 1985 Gün ve LOJ:6390-[illegible]-85/957 Sayılı Emri.

1. ÇUKURCA 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığı bünyesinde bulunan birliklerde muharebe techizatlarının [illegible] beri [illegible] olduğu [illegible] yetersiz yapı dışı [illegible] çok zarar [illegible] K.lığımızda yapılan [illegible] Tabur Merkezinde [illegible] kısmi bir düzelme [illegible] Ancak Merkez [illegible] başlangıçtaki durumun [illegible] edilmiştir.

2. İlgi emirler [illegible] Komutanlıktan [illegible] [illegible] muharebe [illegible] durumunun [illegible] techizatların [illegible] hadiselerin [illegible] Birlik [illegible] ederim.

3. Tabur Komutanlığının İlgi (C) emri [illegible] çıkarılmıştır. [illegible]
Rica ederim.

T E L S İ Z

K İ M D E N : 9 ncu J.Snr.[illegible].lığından
K İ M E : [illegible]

İ L G İ : A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 29 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-170-85/4258 Sayılı Mesaj Emri.
B) 1nci Kom.Tug.K.lığının 30 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-401-85/425 Sayılı Mesaj Emri.
C) 118 nci J.Snr.A.L.K.lığının 31 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-490-85/1551 Sayılı Mesaj Emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 1 AĞUSTOS 1985 Gün ve HRK:7130-499-85/440 Sayılı Mesaj Emri.

[illegible]

[illegible] çete mensuplarının kendilerince önemli saydıkları günlerden fırsat [illegible] eylem [illegible] görüldüğü ve [illegible] 15 Ağustos [illegible] Bölücü çete mensuplarınca [illegible] başlangıç tarihi olarak kabul edildiği bu nedenle 15 AĞUSTOS 1985 tarihi [illegible] ve sonrası [illegible] diğer [illegible] daha büyük çapta eylem [illegible]

[illegible]

T E L S İ Z

K İ M D E N : 9 ncu J.Snr.[illegible].lığından
K İ M E : [illegible]

İ L G İ : A) Özel Harekat İdare K.lığının 27 NİSAN 1985 Gün ve İSTH:7130-746-85/720 Sayılı Mesaj emri.
B) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 23 NİSAN 1985 Gün ve İSTH:7130-201-85/201 Sayılı Mesaj emri.
C) 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 30 NİSAN 1985 Gün ve İSTH:7130-210-85/558 Sayılı Mesaj emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 16 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-19-85/797 Sayılı Mesaj emri.

G İ Z L İ

Md.1. Bir PKK örgütünün MAYIS ve HAZİRAN aylarında içinde önemli saydıkları günler İlgi emre göre aşağıya çıkarılmıştır.
1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ,
2 MAYIS 1983 : PKK YANDAŞI MEHMET KARASUNGUR'UN İBRAHİM BİLGİN'İN ÖLÜMÜ
5 MAYIS 1818 : KARLMARKS'IN DOĞUMU
6 MAYIS 1972 : DENİZ GEZMİŞ, YUSUF ASLAN, HÜSEYİN İNAN'IN İDAMI
13 MAYIS 1974 : LEYLA, KAZIM, HASAN VE ARKADAŞLARININ BAĞDAT'TA ASILMASI

[illegible]

K İ M D E N :
K İ M E : 9 ncu [illegible].K.lığından

İ L G İ : A) HAKKARİ Tali Bölge Komutanlığının 24 TEMMUZ 1985 Gün ve [illegible] 7130-221-85/315 S.M.E.
B) 1 nci Komd.Tug.K.lığının 25 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-392-85/416 S.M.E.
C) 118 J.Snr.A.K.lığının 25 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-[illegible]-85/1030 S.M.E.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 26 TEMMUZ 1985 Gün ve [illegible]

d.1. Bölücü çete mensuplarınca 22 [illegible] 1985 günü [illegible] Bölgesinde meydana gelen tutuklama eylemlerinin benzerlerinin bütün bölgelerde teşebbüs edebilecekleri ve gerekli tedbirlerinin alınmasının ilgi ile [illegible] dildiğini
d. Konu ile ilgili intikallerde ve çarşı, köy, çadır ve arazi [illegible] ve diğer bütün faliyetlerde alınacak tedbirlerle ilgili [illegible] yazılı verilmiş emirler [illegible] geçirilmesini.
e. Konu ile ilgili [illegible]

[illegible]

20 TEMMUZ 1985

[illegible]

İ L G İ : A) [illegible] 1985 Gün ve HRK:7130-396-85/[illegible] emri.
B) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 03 [illegible] 1985 Gün ve HRK:7130-96-85/ Sayılı emri.
C) HAKKARİ 118 nci J.Snr.A.L.K.lığının 11 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:[illegible] Sayılı emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 17 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-[illegible]/454 Sayılı emri.

1. [illegible] tarafından düzenlenen [illegible] ve baskınlara karşı alınacak [illegible] tarihinde [illegible] Genel Kurmay Başkanlığı [illegible] General AKIN Necdet [illegible] olarak gösterilmiş-
2. [illegible] keşif [illegible]
3. [illegible] ilgili [illegible] dönemlerde [illegible]
4. İlgi (A) ve (B) [illegible] uygulanmasına [illegible] ayrıca [illegible] harekat edilmesi-

[illegible]

T.C.
K.K.K.
7 NCİ KOLORDU KOMUTANLIĞI
DİYARBAKIR

SY : 7130-356-85/ 26 HAZİRAN 1985

KONU : Harekât güvenliği ve istih konusunda görülen noksanlıklar ve alınacak tedbirler.

Bölücü çeteler tarafından düzenlenen pusu ve baskınlara karşı alınacak tedbirler ve örgüt mensuplarının tesirsiz hale getirilmesi için yürütülen görevsel faaliyetlerle ilgili olarak 22 HAZİRAN 1985 tarihinde Genelkurmay Başkanlığı Karargâhında bir toplantı yapılmıştır.

Toplantıda Genelkurmay Başkanı Org. Necdet ÜRUĞ tarafından emredilen hususlar EK-A'da, emrin icrası ile ilgili esaslar ve Harekât güvenliği konusunda [illegible] K.lığınca emredilen hususlar EK-B'dedir.

[illegible] Tali Blg.K.lıklarınca her görev için (İntikal, Keşif, Pusu, Arama-Tarama, Operasyon v.s.) bir kontrol formu hazırlanacak ve en küçük birlik seviyesine kadar yayınlanacaktır. Hazırlanacak kontrol formlarının birer sureti 7 nci Kor. ve SYBT.K.lığına gönderilecektir. Göreve çıkan her tim ve birlik kontrol formunda belirtilen hususları dikkate alarak hazırlıkların tamamlanmasını ve hiçbir noksanlığın olmamasını temin edecektir.

[illegible] Her Tim ve Birlik Komutanı, aldığı her görev için (İntikal, Keşif, Pusu, Arama-Tarama, Operasyon v.s.) görevden dönüşünde bağlı olduğu Komutanlığa, EK-B EK(A)-3'deki örneğe uygun olarak bir Görev Sonuç Raporu verecektir. Bölücü çetelerle bir çatışma olduğunda bunun yerine aşağıda açıklanan Olay Sonuç Raporu tanzim edilecektir.

Her olayın incelenip, yapılan hatalardan ve uygun harekatlerden ders alınarak bir daha aynı hataların yapılması önlenecektir.

[illegible] Esaslar;

Her olay sonunda olaya muhatap olan en kıdemli personel tarafından olay krokisi ile birlikte EK-B, EK(A)-2'deki örneğe uygun olarak bir OLAY SONUÇ [illegible] hazırlanacaktır.

[illegible] ve Tugay K.lıkları da olay yerinde yaptıracakları incelemeye göre olay krokisi ile birlikte EK-B EK(A)-2'deki formata uygun olarak [illegible] Sonuç Raporu hazırlayacaklardır.

[illegible] OLAY SONUÇ RAPORU en geç [illegible] içinde 7 nci Kor. ve SYBT.K.lığına [illegible] ulaştırılacaktır.

Gereğini rica ederim.

[illegible]
[illegible]
Tuggeneral
[illegible]

DAĞITIM: [illegible]
[illegible] Gnkur.Bşk.Org.Necdet ÜRUĞ [illegible]

[illegible]

T E L G R A F

KİMDEN : [illegible] J.Sınr.Al.K.lığından
KİME : [illegible]

İLGİ : A) Özel Hrk.İçra K.lığının 27 ŞUBAT 1985 Gün ve İsth:7130-284-85/275 Sayılı mesaj emri
B) Özel Hrk.İçra K.lığının 17 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth:7130-522-35/32 sayılı mesaj emri
C) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 12 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth:7130-26-85/107 sayılı mesaj emri
D) 118 J.Al.K.lığının 24 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:-7130-[illegible]/11 sayılı mesaj emri.
E) 3/118 nci J.Sar.Tb.K.lığının 25 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-329-85/335 Sayılı Mesaj emri.

Md.1. İlgi (D) ile bildirildiği gibi son zamanlarda örgüt militanlara 0606-20 arasında değişen sayılarda silahlı gruplar halinde görüldükleri haberlerinin alındığı ve bu askerlerin teyid edildiğini

Md.2. 26 HAZİRAN 1985 tarihden bu güne kadar 10 günlük sürede artan bir hızla devam eden ve aşağıda belirtilen eylemlerde alınan haberlere teyit ettiğini ve örgütün faaliyetlere ve eylemlerine artırma temayülü içinde olduğu çok açık bir şekilde göstermektedir.

A) 07 HAZİRAN [illegible] J.Çvş. Hakkı AKTUZ'un şehit edilmesi.
B) 07 HAZİRAN VAN ili ÇTAK ilçesi [illegible] köyünde silahlı çatışma sonunda 3 Vatandaşımızın öldürülmesi.
C) 13 HAZİRAN KOZLUK ilçesi [illegible] köyünden bir vatandaşımızın öldürülmesi.
D) 14 HAZİRAN'da [illegible] ilçesi Belediye başkanının öldürülmesi
E) 17 HAZİRAN'da [illegible] ilçesinde bir [illegible] silahla taranması ve 6 vatandaşımızın öldürülmesi.
F) 13 HAZİRAN'da [illegible] ilçesi [illegible] köyüne silahlı saldırı sonucu iki vatandaşımızın ağır 6 vatandaşımızın hafif yaralanması.

Md.3. Örgüt yurtdışı komutanı tarafından örgüt mensuplarına gönderilen ve ilgi (D) ile içeriği hakkında tafsilatlı bilgi verilen talimatlarda
A) Örgüt mensuplarının [illegible]
B) Silahlarının [illegible]
C) [illegible] nedeni ile [illegible] bu nedenle eylem ve faaliyetlerini [illegible] birlik ve tesislerinin [illegible] dikkat edilmelidir.

Md.4. Son olarak ele geçirilen militanlarda örgütün talimatı gereği [illegible] bulunan tüm örgüt mensuplarının eylemlerde bulunmak üzere [illegible] ve Temmuz ayları [illegible] yurtdışı arasında örgütün [illegible] bulundukları belirtilmiştir.

Md.5. Belirtilen hususlar dikkate alındığında
A) Örgüt mensuplarının 10 ila 20 kişilik gruplar silahlı dolaşması ve [illegible]
B) Devlet yanlısı olarak [illegible] kişilere yönelik eylemlerde [illegible]
C) [illegible] eylemlerde bulunmaya başlayan [illegible]
D) [illegible] TÜRKİYE'ye geçmesi ve bunların [illegible] örgüt taraftarlarının moral [illegible] için bu-[illegible]

T E L G R A F

KİMDEN : [illegible]
KİME : [illegible]

İLGİ : A) HAKKARİ 118 nci J.Snr.Al.K.lığı [illegible] EKİM [illegible] 7130-646-85/1623 Sayılı Mesaj emri.
[illegible]

Md.1. Alınan bazı duyumlarda eşkiyanın kış mevsimi gelmeden önce bölgemizde büyük bir eylem yapmayı amaçladığı eylemi takiben kışın sınırlarımız ötesindeki Kamplarda geçirebileceklerini.

Md.2. Bu nedenle birliklerimizin İstihbarat faaliyetlerine önem vererek emniyet tedbirlerini arttırmalarını sürekli müteyakkız bulunulmasını, mevcut hazır Kıt'elerin Alarm tatbikatlarıyla her an zinde tutulmalarının sağlanmasını.

[illegible]

ÇİZELGE [illegible]

Md.1. Son günlerde bölgemizdeki [illegible] köy, mezra ve yaylalarda HAKKARİ DIŞINdan olup [illegible] gelen yabancı şahısların dolaştığı [illegible]

Md.2. Bu konudaki şahısların ellerinde Jandarma Birliklerinden veya kaymakamlıklardan alınmış müsade belgesi taşıdıkları öğrenilmiştir.

Md.3. Bölgemizin özel durumu dikkate alınarak seyyar satış maksadıyla bölge dışından gelen şahıslar ilgili teşkilatlarca müsade belgelerinin verilmemesinin sağlanmasını Kaymakam ve İlçe Jan.Bl.K.larının bu konuda uyarılmasını ve emrin tebliğini.

Md.4. Köy, mezra ve yaylalarda görülen seyyar satıcıların bölgede dolaşmalarına müsade edilmemesine ve yakalanarak bölge dışına çıkarılmak maksadıyla İl. JAN.ALAYI birliklerine teslim edilmesinin.

Md.5. Tb.K.lığının ilgi (C) emri aynen yukarıya çıkarılmıştır. Buna göre Hareket edilerek gerekli tertip ve tedbirlerin arttırılmasını.

Ricaederim.

Md.6. 24 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH :7130-273-85/345 Sayılıdır.

T E L G R A F

KİMDEN : 9 ncu J.Snr.Al.K.lığından
KİME : [illegible]

İLGİ : A) 7 nci Kolordu SYBT K.lığının 30 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-1082-85/1131 Sayılı emri.
B) 1 nci Kom.Tug.K.lığının 01.7.1985 Gün ve İSTH: 7130-55-85/395 Sayılı emri.
C) HAKKARİ 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 02 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH: 7130-408-85/862 Sayılı Mesaj emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 03 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH: 7130-349-85/1622 Sayılı Mesaj emri.

ÖZÜ

1. PKK Örgütlerinin TEMMUZ ve AĞUSTOS Ayları için önemli saydıkları günleri Tesbit edilerek aşağıya çıkarıldığını.

07 TEMMUZ 1983 İstanbul Ceza Evlerinde açlık grevlerinin başlatılması.
14 TEMMUZ 1982 Diyarbakır Askeri Ceza evinde açlık grevinin başlatılması.
16 TEMMUZ 1930 Ağrı'da Şemdinli Harekatı.
26 TEMMUZ Küba Halk Devriminin başlatılması.
30 TEMMUZ 1979 PKK Yandaşı Salih KANDALİK ölümü.
04 AĞUSTOS 1989 Erzurum Askeri Ceza Evinde Açlık Grevi başlatılması.
07 AĞUSTOS 1938 2 nci Dersim İsyanı sonu.
07 AĞUSTOS 1981 PKK Üyesi Neki KAHRAMAN'ın ölümü.
09 AĞUSTOS 1926 Koçkiri Ramazan harekatı
10 AĞUSTOS 1978 3 Dersim Harekatı.
10 AĞUSTOS 1979 D.D.K.D. Mensubu Hakkı ÖZER'in ölümü.
11 AĞUSTOS 1982 PKK Temlisi Şükrü YILMAZ'ın ölümü.
19 AĞUSTOS 1907 Yemrin GAMİ'in KÜRD'lerin Kurtuluş birliği Harekatının kuruluşu.

2. İlgi emrin yukarıya çıkarıldığından belirtilen günlerde Askeri ceza evi Tutuk evi ve gözaltı mahalleriyle bütün birlikler J.Karakollarının Müteyakkız bulundurulması,

3. Tabur Komutanlığının İlgi (D) Mesaj emri yukarıya aynen çıkarılmıştır. Gereğini, Rica ederim.

4. 03 TEMMUZ 1985 GÜN ve İSTH:5632-1-85/210 Sayılıdır.

Vatandaş !

YÜCE PEYGAMBERİMİZ (A. S.) HADİS – İ ŞERİFLERİNDE ;

"BÖLÜCÜLÜĞE SEBEP OLAN, HİZİPÇİLİK VE AYRICILIK YAPAN BİZDEN DEĞİLDİR.

BİZE SİLAH ÇEKEN BİZDEN DEĞİLDİR. "

BUYURUYOR.

YANİ : SANA, ANANA, BABANA, KARDEŞİNE, KARINA, ÇOCUĞUNA SİLAH ÇEKEN, TEHDİT EDEN, ÖLDÜREN VE IRZINA GEÇEN BÖLÜCÜ ÇETE MENSUPLARI, BİZDEN DEĞİLDİR.

NAMUSUNA, HAYSİYETİNE, VARLIĞINA GÖZ DİKMİŞ, ERMENİ UŞAĞI BÖLÜCÜ ÇETE MENSUPLARINI GÖRDÜĞÜN YERDE GÜVENLİK GÜÇLERİNE HABER VER.

AKSİ HALDE SEN DE ALLAH İNDİNDE ONLARIN İŞLEDİĞİ SUÇLARA ORTAK OLACAKSIN.

SENİ BÖLMEK İSTEYEN DİN DÜŞMANI KOMÜNİST EŞKİYAYA KARŞI MÜCADELE EDEN ASKERİNE VE POLİSİNE YARDIMCI OL.

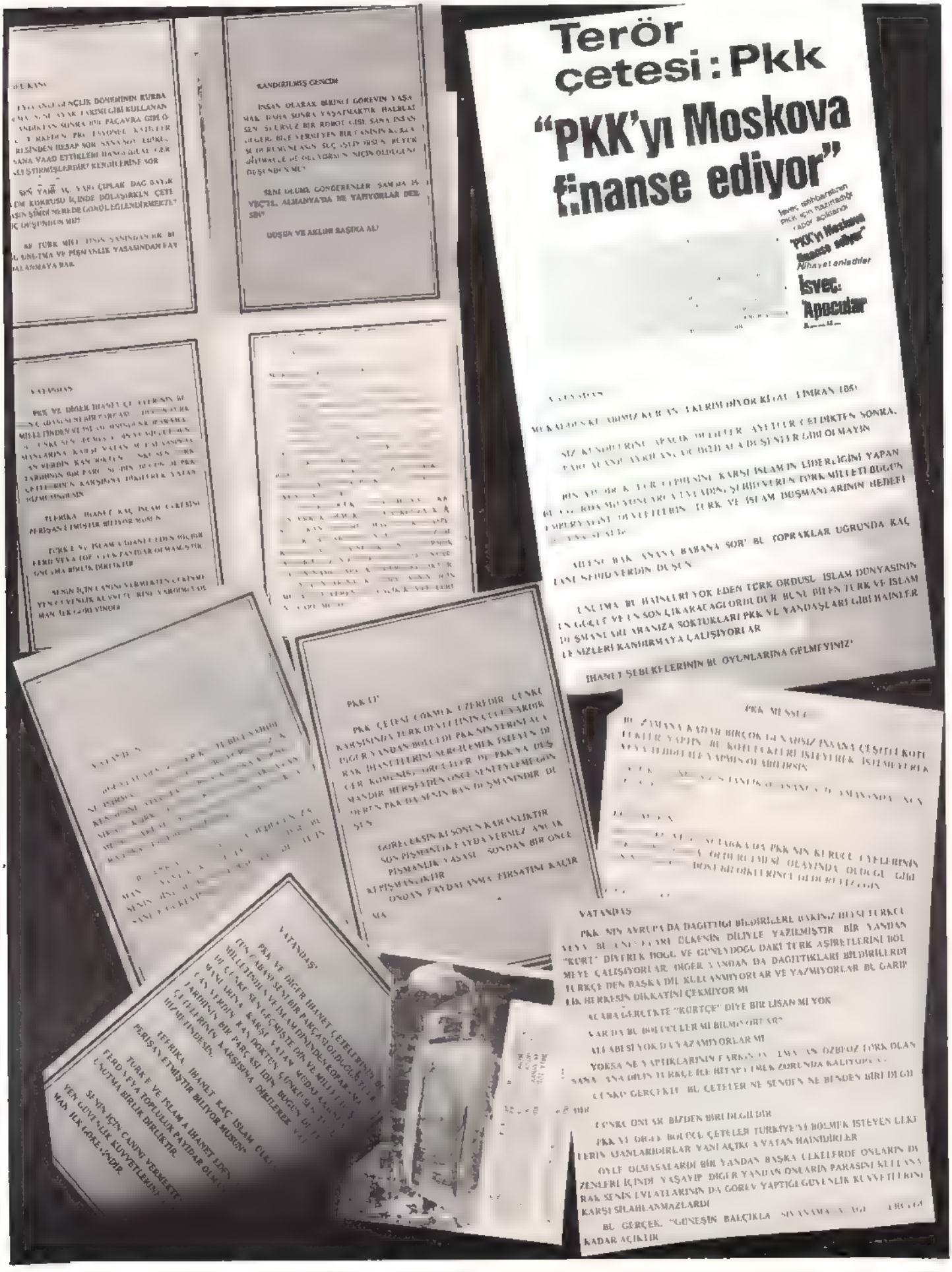

Terör çetesi : Pkk

"PKK'yı Moskova finanse ediyor"

İsveç: 'Apocular

SÖMÜRGECİ BASINDA 15 AĞUSTOS DEVRİMCİ ATILIMIMIZ VE KUKM

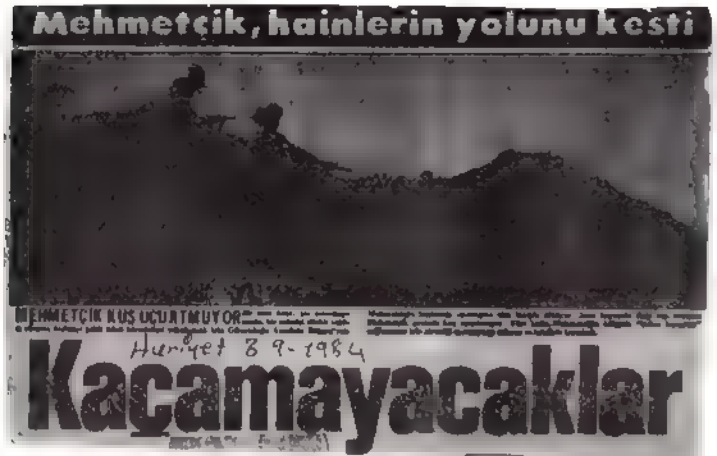

Mehmetçik, hainlerin yolunu kesti

MEHMETÇİK KUŞ UÇURTMUYOR

Hürriyet 8-9-1984

Kaçamayacaklar

6 koldan harekete geçen Mehmetçik, dağ-taş terorist arıyor

Komando çemberi daralıyor

Saldırganlar çembere alındı

Mehmetçiğin soluğu enselerinde

ORDU, teroristleri çembere aldı

Ünğ, Ankara'ya döndü

Ayrılıkçı saldırganlar Herakol ve Cilo Dağı'nda çemberde

DEVLETİN GÜÇLÜDÜR EŞKİYAYA PABUÇ BIRAKMAZ

1 haziran'da 4 erimiz şehit oldu

Bir yüzbaşı, bir asteğmen ve bir er ... edildi

Eşkıya 3 can daha aldı

Hainler 3 erimizi şehit etti

2 erimiz şehit edildi

1 Astsubay ile 4 erimiz şehit oldu

14 ayda 73 şehit

3 er, 5 korucu, ikisi çocuk 3 vatandaş öldürüldü

Siirt'te pusu: 11 kişi ölü

Hainler, 5 erimizi daha şehit ettiler

Yine kahpece pusu kurdular

9 ER ŞEHİT

HAİNLER 5 erimizi daha şehit ettiler

Mehmetçik fırtına

Başkaldıran teröre karşı yeni tedbir

Evren açıkladı:

BAZI KÖYLERE SİLAH DAĞITILACAK

24 mil

Devlet "cesaret ödülü„dağıtıyor

Şehit polis ailelerine 5'er milyon liralık faizsiz konut kredisi verilmesi ile ilgili uygulamaya da başlandı

Bölücü eşkıyaya karşı savaşan 96 köy korucusuna 17 milyon verildi

Evren ile Özal, eşkıya baskınlarına karşı alınacak tedbirleri görüştü

Eşkıyayı kovana ücret de ödenecek

Güven bunalımı

Bölücü çete Siirt'te köy bastı

APO'cu hainler 11 can aldı

Akbulut, boiucülüğün önlenmesi için tedbir almanın yeterli olmadığını soyledı

"Kafalar değişmeli

Eşkıyayı kovana ücret de ödenecek

PKK Siirt'te 6 can aldı

İçişleri Bakanı Akbulut, Doğu'daki köylülerle derlepi

"Eşkıyanın sonu gelecek"

İçişleri Bakanı, **Milliyet**'e açıkladı:

Neden gerilla savaşı

İçişleri Bakanı'ndan Büyük gaf

Büyük gaf

'Gerilla savaşı yoktur'

Türkiye beş yıllık huzurunun güvenliğinin iş birlerinin ürünü ödüllerin yeni yeni toplamaya başladı. Bugün onlu Times gazetesinde yeralan bir araştırmayı sunduk. Türkiye Avrupa'nın zenginlerin gözde ülkesi oldu.

Gerçek bile olsa söylenmeyecek olanı Sayın İçişleri Bakanı'nın telaffuz edebilmesi ...

Elbette Bakan ... konuşmuştur. ... Hemen düzeltmelidir.

DÜŞÜNENLERİN DÜŞÜNCELERİ

TEDHİŞ Mİ, GERİLLA SAVAŞI MI?

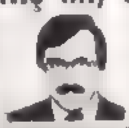

Dr. Mehmet Ş. ALPASLAN

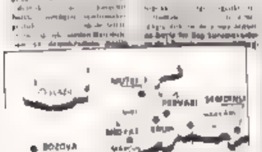

GÜNEYDOĞU ARAGOLU DA UYGULANAN METOT

BAŞBAKAN ÖZAL'IN BİR ÖZELLİĞİ

Oktay EKŞİ

İçişleri Bakanı Akbulut, Doğu ve Güneydoğu'daki olayların adını koydu:

'Bu gerilla savaşı'

Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral:

Güneydoğu olaylarının bıçak gibi kesilmesi beklenmemeli

Güneydoğu olayları için Meclis'te 2 ana istek:

"Teröre etkin önlem, halka destek ve güvence"

ÖZAL: "Devlet, enerjilerin kullanıldığı metodu kullanamaz. ..."

SUNALP: "Mazide küçük kademelerde yapılmış bazı hatalı hareketler ..."

ALP: ...

ÖZAL "50 TERÖRİST ÖLDÜRÜLDÜ"

GECE OPERASYONU

GÜNDÜZ OPERASYONU

... içe tertiplenen bir pusu daha

8 ERİMİZ ŞEHİT EDİLDİ

● İçişleri Bakanı Akbulut, "Her türlü önlem alındı" dedi

"Doğu'da işin sonuna geldik"

● Terör olaylarının 9 aylık bilançosu

Güneydoğu'da 88 KURBAN

GÜNÜN YAZISI — Oktay EKŞİ

Son çırpınış

YİNE o acı haber. Bölücü çete mensupları bir jandarma birliğimizi pusuya düşürdü ve 4 erimizi şehit etti. 7'sini de ağır yaraladı.

Ve ardından bildiğimiz terane.

İçişleri Bakanı Sayın Yıldırım Akbulut kaymakamlık binası önünde halka hitaben yaptığı konuşmada şöyle dedi:

"Hainlerin gaddarca hareketleri, son çırpınışla olduklarını gösteriyor... Şehit düşen erlerin ailelerine ve Türk milletine başsağlığı, yaralılara da acil şifalar diliyorum. Hain saldırılar mutlaka son bulacaktır. Hainlerin kısa sürede cezalandırılacaklarına hiç kimsenin şüphesi olmasın. Hepimizin, Türk milletinin başı sağ olsun."

Gerçi sizin hafızanızda da bu tür sözlerin izi vardır. Ama izin verirseniz bir hatırlatma yapalım.

İçişleri Bakanı Sayın **Yıldırım Akbulut**, 17 Ekim 1985 tarihinde Meclis'te yaptığı bir açıklamada 1984 Ağustosundan o tarihe kadar Güneydoğu'da 132 silahlı olay meydana geldiğini, 59 güvenlik görevlisinin bu arada şehit düştüğünü, 74 sivil vatandaşın öldüğünü, buna karşılık 106'sı ölü olmak üzere 550 militanın ele geçirildiğini bildirmiş, **"Halen yörede 600, komşu ülkelerdeki İran ve Irak kamplarda 400 dolayında militanın bulunduğunu tahmin ettiklerini"** söylemiş, alınan önlemlerle bu olayların üstesinden gelineceğini bildirmişti. (18 Ekim 1985, Milliyet)

Aynı yılın ekim ayında Hakkâri'nin **Çukurca** ilçesinde **8 askerin pusuya düşürülüp şehit edilmesi** üzerine Sayın **Akbulut** olay yerine gitmiş ve kamuoyuna şunları söylemişti:

"Olay hepimizi üzmüştür. Üzülmemek mümkün değildir. Eşkıya son çırpınışlar içindedir. Devletimiz güçlüdür. Bir sonuç alınmadan asla bu iş bitmiş değildir. Eşkıya elbette ki hezimete uğrayacaktır. Bunda şüphe yoktur.

Bunlar üzücü olaylardır. Münferit olaylardır. Devlet her türlü tedbiri almıştır. Ama eşkıyanın [...] geçip nerde, kimi basacağı belli değildir. Onun için bu sonuçlar oluyor. Yalnız endişeye mahal hiçbir durum yoktur. Türk devleti güçlüdür. Emniyet kuvvetlerimiz güçlüdür. Eşkıyaya yaşamaç bırakacak hali de yoktur." (28 Ekim 1985, Tercüman)

Sayın Bakan'ın mantığı bu kadar güçlü (?), bu kadar muhtevalı (?) ve Türkiye Cumhuriyeti'nin İçişleri Bakanı sıfatını taşıyan bir kişiye bu kadar yakışan sözlerinden sonra belki siz teslim olmuş ve **"Demek ki eşkıyanın sonu gelmiş"** diye düşünmüşsünüzdür ama biz yine de bazı okuyucularımızın daha şüpheci olabileceğini dikkate alarak Sayın Bakan'ı dinlemeye devam edelim:

"12 Eylül hareketi ile Türkiye'deki yıkıcı ve bölücü terör örgütleri, müessiriyetini kaybetmişlerdir. Bu işler tamamen kapanmıştır demekmiz mümkün değildir. Ama bir gerçek var ki, bunların faaliyetleri geçmişe nazaran azalmıştır." (9 Ocak 1986, Tercüman)

Bir başka örnek daha:

"Olayların mahalline kadar gittim... Bu sonu olmayan bir maceradır. İntihardır. Türk devleti her zaman güçlüdür... Bunlar eşkıya oranla azalan haldedirler." (27 Mart 1986, Hürriyet)

Türk devletinin güçlü olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu hainlerle baş edeceğinden de kuşkumuz yok. Ama bu **bakanla mı**, işte ondan hiç emin değiliz.

Bir de doğrusu, eşkıyanın mı yoksa koltuğundan ayrılmamak için Sayın Bakan'ın mı **"son çırpınışı"** söz konusu, onu tayin edemiyoruz.

Özal, havaalanında basın toplantısı yaptı

"Eşkıya kaçacak delik arıyor"

● Başbakan Özal, Güneydoğu olayları ile ilgili bir soruya, "400-500 çapulcu beraberinde yakalanıyor, vuruluyor ve ölüyor. İşte sonları budur" cevabını verdi.

Güneydoğu'da eşkıya kaçacak delik arıyor

Güneydoğu'ya huzur geldi

Son hainler temizleniyor

● 70 gün önce başlatılan operasyonlar sonucu vurttaşlar ... terorist ile ona yataklık ...

AKBULUT, TERCÜMAN'A AÇIKLADI:

Sınırlarımız fiziki engellerle donatılıyor

PKK'nın sonu hüsran olacaktır

● Eşkıyanın dağlık araziden yararlanarak kolayca kaçabildiğini belirten Bakan, PKK'nın çekişini dedi...

GÜNÜN YAZISI — Oktay EKŞİ

Gecikmeden...

---

5 şehit verdik

● Bitlis'in Mutki ilçesinde ... erbaş ... Kalender ... Adnan Şahin ... Mehmet Çelik ... Bayram Gürbüz ... Bölücü saldırısında şehit oldu...

● ABD'den vatandaşlarına uyarı

"Doğu Anadolu'ya gitme"

EŞKIYANIN KANLI TUZAĞI

Hakkari'nin Uludere ilçesi yakınlarında sınır birliğimiz pusuya düşürüldü

1 BİNBAŞI 11 ER ŞEHİT

... kadar er de yaralandı, 1 terörist öldürüldü

Güneydoğu'da eşkiya avı

Gece operasyonu

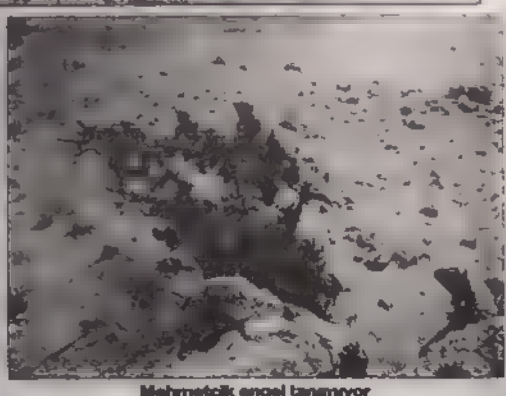

Mehmetçik engel tanımıyor

Dışişleri Bakanı ... istik gezi yaptı ... vatandaşla... çekti:

SABAH diyor ki...

Güney Doğu'da savaş!

---

2 astsubay ile 3 erimiz şehit edildi

Eşkıya yine kalleşçe vurdu

Irak ve İran sınır çizgimize karayolu ağı döşenecek

Güneydoğu'da huzur geri geldi

Sav: "Gelen bilgilere göre olaylar vahim"

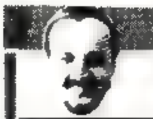

KÖŞE
M. Ali BİRAND

KÜRT SORUNU AVRUPA'DA GİDEREK YAYGINLAŞIYOR...

ORTADOĞU'da dört ülkeye dağılmış durumda yaşayan ve kendilerini "Kürt" olarak görenler Batı Avrupa'da mücadele veriyorlar. Son 4-5 yıldır da, epey mesafe almaya başladıkları artık çok açık biçimde görülüyor.

İsveç'te kendi dillerinde yayın, eğitim olanağını kabul ettirdikten sonra, şimdi de Almanya'yı sıkıştırıyorlar. İleri sürdükleri en önemli nokta da "Kendilerinin Türkler, İspanyol ve İtalyanlar'dan sonra en geniş yabancı grubu oluşturduklarını" belirterek diğerlerine ne yapılıyorsa aynının istemeleri. İşte bu çerçeve içinde, Kürtçe TV yayını, radyo yayını, mahkemelerde Kürtçe tercüman, okullarda eğitim vs.

Almanya'da sosyal demokrat uğraşı için namuslu uğraşı veren bir dostumuzun geçenlerde anlattıkları, olayın nerelere kadar vardığının adeta simgesiydi.

"Artık bir toplantı yok ki, Kürt grupları temsil edilmesin, konuşmasın, isteklerde bulunmasınlar. Karşı çıkmaya dahi korkuyor insan ve bu durum özellikle son zamanlarda giderek artıyor" diyen bu dostumuz, Alman Sosyal Demokrat Parti, Yeşiller hatta Liberaller'in dahi bir Kürt politikası oluşturduklarını ve giderek daha açık destek vermeye hazırlandıklarına işaret ediyor ve "Bizi dahi susturuyorlar" diyordu.

* * *

AYNI durum uluslararası kuruluşlar için de geçerli. Bu forumlarda da Kürt sorunuyla ilgili karar tasarıları, toplantılar, gösteriler son üç yıl içinde eskiye oranla tam yüzde yüzelli arttı.

Avrupa Konseyi, Avrupa Parlamentosu gibi uluslararası forumlarda "Türkiye" daha moda bir konu olduğu için Türkiye ile ilgili hangi karar çıksa veya bir soru sorulması söz konusu olsa, hemen Kürt konusu da ekleniveriyor. İran, Irak veya Suriye bu kuruluşların gündemlerinde fazla görülen ülkeler olmadıklarından dolayı, Kürt konusu ve ilgi ortaya pek çıkarılmıyorlar. Sorun hemen Türkiye'ye bağlanıyor.

Hele Kürt gruplardan önemli bir bölümünün bu kuruluşlara eskiden olduğunun aksine Komünist Parti veya kuruluşlarla birlikte girmek yerine kendi başlarına görünmeleri, basın toplantıları veya gösteriler düzenlemeleri, özellikle taktik değiştirmeleri de lehlerinde sonuçlar verir oldu. Eskiden komünizm korkusundan dolayı Kürt sorununa pek yakınlaşmak istemeyen liberaller ve muhafazakârlardan bazıları, şimdi oyların değişip lehlerinde kullanır oldular. Böylece destek tabanları giderek genişliyor. Bu durumun önümüzdeki yıllarda daha fazla artacağı da şimdiden açıkça görülüyor.

* * *

ORTADOĞU'da Kürt sorununu destek eyenler çok net şekilde ortada. Kimse de saklamıyor. Başta Türkiye Komünist Partisi olmak üzere tüm komünist partiler, sosyalist parti ve gruplardan önemli bir bölümü, sendikalar.

Kürtler hem Doğu, hem de Batı'dan destek alıyor. Batılı ülke ve kuruluşlar "Eğer biz bir şey yapmazsak sahayı boş bırakmış oluruz. O zaman da karşı taraf Kürt akımına tam anlamıyla hâkim olur" diyerek tehlikelerini göre göre desteklerini sürdürüyorlar. Aynı gerekçeyi Doğu veya komünist destekler de söylüyor ve Batı yanlısı bir Kürt hareketi olmaması için kollarını açık tutuyorlar. Resmi gerekçeler ise "İnsan hakları-ezilmiş halkın haklarının savunulması" olmasına rağmen gerçekte her iki taraf da, ileride Ortadoğu'daki bir olasılık karşısında şimdiden sağlam bir pozisyon [illegible].

Avrupalı kuruluşlar ve ülkelerde Türkiye bulunduğundan dolayı olay başka ülkeleri de ilgi endirmesine rağmen, tek muhatap durumuna düşüyor. İddialar karşısında Türk [illegible].

Bizde Kürt yok

HİZMETE ÖZEL

KURTÇULUK – BÖLÜCÜLÜK

Nitekim, ATATÜRK, "T.C.ni kuran TÜRK Halkına TÜRK Milleti" denir, demiş ve

"DİYARBAKIR'lı, VAN'lı, ERZURUM'lu ve TRAKYA'lı HEP BİR IRKIN EVLATLARI ve AYNI CEVHERİN DAMARLARIDIRLAR" diye belirtmişlerdir (ATATÜRK DİYARBAKIR'da 1923 Sh.4)

Ülkemizde her alanda bölücülük yapılmaktadır. Ancak bunlardan en etkili olanı, KÜRTÇÜLÜK alanında yapılan bölücülüktür. Acaba gerçekten Kürt diye ayrı bir ırk var mıdır? KÜRT sözü nereden gelmektedir?

Bu gün hâlâ Anadolunun bir çok yerinde ve Azerbeycanda fırtına ve rüzgarın sürükleyip getirdiği ve çukur yerlere doldurduğu sıkışmış kar Kurtuk–Kürtük veya Kürtün denmektedir.

Yüksek yaylalarda ve karlı bölgelerde yaşayan TÜRK'lere Kürdak'lar denmiştir.

Kürt–Türk olmakla beraber, Kürt adı yıkıcı akımlar tarafından istismar edildiğinden Genelkurmay Başkanlığının kayıtlarına bağlı kalınarak Kürt sözü yerine "DOĞULU TÜRKMENLER" tabiri kullanılacaktır.

Kürtçe, ayrı bir dil değildir, sadece mahalli bir lehçedir. Alfabesi yoktur, dil kuralları yoktur. Bir konuşma lisanının dil olabilmesi için dilbilgisi kuralları, cümle kuralları olmalıdır.

---

12 EYLÜLE DOĞRU KOŞAR ADIM
Kasım 1979 Nisan 1980

APOCULAR'ın esas maksadının Türkiye Cumhuriyeti Devletini parçalama ve Doğuda bir komünist devlet kurma olduğu açıktır.

Bu maksatla APOCULAR

a) Bölgedeki halkı sindirme ve yeni yeni kurtarılmış bölgeler meydana getirme
b) Bölge halkından haraç alma
c) Bölge halk mahkemeleri namı altında mahkemeler kurarak vatandaşları yargılama gibi faaliyetlerde bulunmaktadırlar.

APOCULAR'ın, bugün hükümete dahil bir bakandan dahi haraç aldıkları ifade olunmaktadır.

Bu hareketler karşısında [illegible]

[illegible]

[illegible] nubl ıra [illegible] okunmuştur.

Hükûmetin durumu, aldığı ya da alacağı kararlar irdelenirken, o güne dek yalnızca kulislerde konuşulan bir konu, artık açığa çıkıyordu: Kürt sorunu.

APO'cuların, kurdukları siyasal bir partiyle (PKK), güneydoğu ve doğuda bağımsız bir Kürt devleti yaratabilmek için eyleme geçtikleri artık yazılıyordu.

Bu siyasal tartışma, hiç değilse bir gerçeğin üzerine gidilmesinde yararlı olmuştu. Artık hükümetin, muhalefetin ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin dikkati bu bölgeye çevrilmişti. Elbette TSK bu konuda öteden beri duyarlıydı, olayları özenle izliyordu. Fakat, oluşmalar karşısında hükümetin ne yaptığı ya da ne yapacağı söz konusuydu.

Şemdinli'de Ağustos 1984'te subaylar, erler baskına uğramış, şehit edilmişti. Bir dağın sırtına kurulan Şemdinli'ye tepelerden gece gelen çeteciler jandarma karakolunu basmışlar, halkı kahvelerde toplayıp diledikleri sloganları atmışlardı.

Van'daki jandarma birlikleri helikopterlerle ancak Şemdinli'ye gelebilirdi. Tabii telefon hatları çeteciler tarafından kesilmezse... Tabii kaymakamın, jandarma birliklerinin elinde merkezle doğrudan ilişki kurabilecek özel aygıtları olursa...

Bir gün sonra, Muş'ta Cumhurbaşkanının Şemdinli'den ayrılmasından yarım saat sonra, kente 20–25 kilometre ötede bir yol ayrımında bir subayla erlerin öldürüldüğünü öğrendik. İçimize korku düştü. Şemdinli'ye bu denli yakın olan çetecilerin, Cumhurbaşkanı konuşurken silahlı eylem yapmamış olması içimizi ürpertti.

Helikopter pilotlarına duyarlı olduğu bilinen bu araçların vurulması olasılığındaki şans yüzdesini sorduğumda: «Bir helikopter kalktıktan ve 30 metre yükseldikten sonra herhangi bir noktasına yiyeceği kurşunla düşebilir» dedi.

Cumhurbaşkanının helikopterine böyle bir saldırı [illegible] önüne geldi. Türkiye'nin bütünlüğünü bir ilkesi gibi gözeten devlet başkanı helikopterinin yaralı bir kuş gibi «Doğunun» yüksek tepelerine, dağlarına çakılması olasılığı düşündürmüştü bile.

Eruh'ta bir ağacın altında Cumhurbaşkanının konuşmasını izleyen binbaşıdan, çete saldırısını dinliyordum. Medrese jandarma binasının hemen altına düşen camiden roketlerle ateş etmişlerdi. Megafonlarla erlere doğru subaylara karşı eyleme geçtiklerini bildiriyorlardı. Binbaşı:

«Buradaki savaş, bir subay savaşı...» dedi.

Doğudan dönerken uçakta, Cumhurbaşkanı bölgenin doğasından kaynaklanan zorlukları anlattıktan sonra: «Artık kış geliyor, eşkıya hareketleri durur, sonra [illegible]» diyordu.

1984 Ekimiydi.

1985 yazında, hatta sonbaharında doğudaki eylemler silahlı savaşımlar sürüyordu hâlâ.

Doğrusu, doğudaki çete eylemlerinden ötürü devletin başı ağrıyordu...»

●Aleyhimizde "Balfe Raporu" kabul edildi
AET'de yine çarpıldık

● Karara göre Türkiye-AET Karma Parlamento Komisyonu kurulmayacak, ilişkiler askıda tutulacak

● Karar, 118'e karşı 159 oyla kabul edildi. Oylamada 9 kişi çekimser kaldı

• M. Ali BİRAND— STRASBOURG'tan bildiriyor

AET Parlamentosu dün yaklaşık iki saatlik son derece sert tartışmaların yapıldığı oylama ile Balfe Raporu'nu kabul etti ve Türkiye ile AET ilişkilerinin askıda tutulmasını kararlaştırdı. Alman Muhafazakâr parlamenter Kirşch'in verdiği ve Türkiye ile ilişkilerin bir daha düşük bir düzeyde sürdürülmesini öneren değişiklik tasarısı dahi reddedildi.

AET Parlamentosu Genel Kurulu'nda bu gece önce tartışmalar yapılan ve değişiklik önergelerinin birbirine Balfe Raporu ve karar tasarısının oylaması, sol ve sağ kanatlar arasında büyük tartışma ve karşılıklı suçlamalar arasında yapıldı. Sosyalist grubun Balfe Raporu'nda hiçbir değişikliği kabul etmediği ve Türkiye lehindeki verilen 5 değişiklik önergesinin reddedildiği, sadece üç bakımdan değişiklik kabul edildi.

[illegible] oylamaya, 434 kişilik parlamentodan 286 kişi katıldı. 159'unun lehte, 118'inin aleyhte ve 9 kişinin de çekimser oy kullandığı oylamada dikkati çeken iki gelişmeden biri, AET Parlamentosundaki Fransız raportörü [illegible]'un verdiği ve "Türk Hükümeti'nin Kürt varlığını kabul etmemesi ve Kürt dili ve eğitimine engellemesinin [illegible]" şeklindeki önergesi. Sosyalist Grup'tan önceki bölümünün de kaldırılmasını reddedemeseydi. Diğeri ise, Türkiye-AET karma parlamento heyetinin Avrupa kanadının askıda olmasına karşın, Türkiye ile AET Parlamentosu arasında [illegible] [illegible] gelişmeleri [illegible] diyalogu [illegible] önergesiydi. [illegible]

Sosyal Demokrat, DİSK ve Aydınlar davalarının hala sürdürülmesi, idam uygulamalarının bir [illegible] "Kürt azınlığa baskı" uygulanmasına [illegible] [illegible] Bütün bu koşullar yerine getirilene kadar da, Türkiye AET Karma Par[illegible]

Özal: "Kürtler de Türkiye'nin efendisidir"

● 'Nesiller boyunca hiçbir zaman Türk-Kürt ayrımı yapılmadı' diyen Başbakan, 'Marksistler onların konuştuğu lehçeyi bahane ederek otonomi yönünde onları kışkırtıyorlar. Ancak bunu yapanlar çok küçük bir azınlıktır. Kürtler Türkiye'de azınlık değildir. Onlar da tüm Türk halkı gibi Türkiye'nin efendisidir' diye ekledi

(Özal) Bu durumu bir Osmanlı İmparatorluğu'ndan miras aldık. Nesiller boyunca hiçbir zaman Türk Kürt ayırımı yapılmadı. Bugün de Türkiye'de hiçbir ayırım yapılmamaktadır. Ben güneyden geliyorum. Bakanlar Kurulu'nun yarısı da Anadoluludur. Bunlara "kürt" mü diyeceğiz? Hayır. Ancak Marksistler onların konuştuğu lehçeyi bahane ederek otonomi yönünde onları kışkırtıyorlar. Ancak bunu yapanlar çok küçük bir azınlıktır. Sorun yaratanlar Türk halkının çoğunluğu tarafından destek görmemektedir. Kürtler, Türkiye'de azınlık değildir. Tüm Türk halkı gibi Kürtler de Türkiye'nin efendisidirler.

DIŞ [illegible] ÖZGÜ

Irak, anlaşmayı tek taraflı açıklar

Kışkırtıcılıktan ve tansiyon yükseltici davranışlardan kaçınılmasını isteven Evren, "Bırı gelir, bakarsın gitmez" dedi

"Kürtler Türk'tür, ama kışkırtıyorlar"

2 Köy korucularının seçiminde yanlışlıklar yapılıyor. Vatandaşın köy korucuları ile muhbirlere bu işin bir yarış haline alınmasından dolayı güvenleri kalmamış. Kan davası ağretler ortamında cinayetler işlenmemesine yol açıyor. Cinayeti işleyen tarafa mensup kişilerden köy korucusu seçildiğinde, devlet gücünü arkasına alan bu korucular hasım "Bir anarşist zannettik" diyerek hasımlarını öldürmektedir. Öldürülecek her eşkıya başına 2,5 milyon lira verileceği söylentisi de haksız ölümlere yol açıyor.

İç politika

● [illegible]

[illegible]

● [illegible]

"Bölgede genel manzara, dehşet ve korkudan ibaret"

SHP'nin "Doğu" raporu

MİLLETVEKİLLERİ BÖLGE HALKIYLA BERABER: [illegible]

✓ Vatandaş korku içinde
✓ Köy koruculuğu cinayetlere yol açıyor
✓ Kaçakçılığa karışan zabıta güçleri var
✓ Rüşvet yaygınlaşmış
✓ Vatandaş 4 sınıfa ayrılmış
✓ Görevliler için bölge "sürgün yeri"
✓ Güven bunalımı var
✓ Mülki amirlerle, güvenlik güçlerinin arası kopuk

BU ZIRHLI ARAÇ 120 MİLYON

Güneydoğu sınırımızdaki güvenlik önlemleri

Kuş uçurtmayan sistem

ŞAŞIRTICI YOLLAR

Sınır görüşmesi

Güneydoğu sınırında 180 kilometrelik engel

8 şehidimizin acısını yaşarken, bir de Yüzbaşımız şehit edildi

Bir ca daha

Emniyet Genel Müdürlüğü yeni APO eylemleri içi

İki ölüm timi sızdı

APO'cuların son zamanlarda önemli kayıplar veren ve hiçbir kaybeden ilden Abdullah Öcalan 10 ar kişiden kurulu 2 ölüm timini Türkiye'ye gönderdi

Emniyet Genel Müdürlüğü yetkilileri telsiz mesajı ile uyardı. Sonunda, APO'nun yardımcısı Ali Haydar Kaytan'ın bulunduğu bildirilen ölüm timlerindeki teroristlerin kimlikleri de belirlendi.

Şemdinlerde iki şehit verdik

● Güneydoğu sınırında 180 kilometrelik engel

TERORİSTE GEÇİT YOK

Sınır yolları alınan altında

Midyat'ta üç şehit daha

● 400 bölücü militan, sınırdan sızdı. Bir haftanın bilançosu:

16 er, 18 sivil öldü

Irak - Suriye sınırına projektörler dikiliyor...

Bölgeye "huzur yolları" yapılıyor

Güney sınırı 4 saat ışıl ışıl

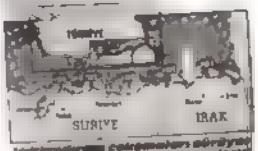

Oktay ÖZESKİCİ, Saygı ÖZTÜRK, Müslüm BOZDEMİR, Talat [illegible] ve Ekmin SUNAR operasyon bölgesinden bildiriyor

GÖREV İÇİNDE EĞİTİM

Irak sınırı üzerinde ve çevresinde geniş önlem alınıyor, 37 kişi gözaltında

5 koldan operasyon

Mehmetçik sınırdan sızan 400 teroristin peşinde

PKK AZDI

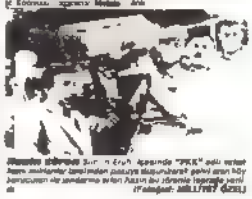

"Güneş Harekâtı" ile eşkiyanın başı eziliyor

Ordumuz Irak'ta temizliği sürdürüyor

Evren: "Terörizm evrensel felâkettir"

Hainler, pusu kurup 4 erimizi şehit ettiler

KAHPE TUZAK

KARA PLAN

● Operasyondan sürdüren yapılıyor. Saldırı sıralarında ...

● 11. sayfada

Kahpe tuzak

Barzani, Talabani ve Kasemlı destek vermiyor

Tecrit edildi.. Sıkıştı

PKK'nın son çırpınışı

"Millî Hâkimiyet Harekâtı"nı TERCÜMAN ekibi adım adım izledi

Servet KARAKLI - Rafet DILMAÇ bildiriyor

PKK çökertiliyor

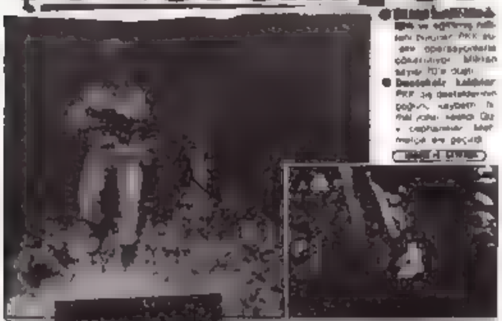

9 şehit için ağlatan tören

Güneydoğu olayları için genel görüşme istendi

Ankara ve Bağdat, teröre karşı "kararlı" ve "uyum" içinde

Haddini ölçüsünü alacaklar

Çankaya'da Irak ziyareti görüşüldü

Hainlerin elebaşı yakalandı

● Teroristlerin Eruh baskınının sorumlusu olduğu bildirilen Mehmet Yaman Şırnak yakınlarındaki bir mağarada kıskıvrak ele geçirildi. Basının 80 militanla gerçekleştirdiklerini itiraf eden hainin üzerinde otomatik silah 3 taarruz el bombası ve telsizle yanında da 4000 mermi bulundu (3. Sayfada)

Oruç operasyon bölgesinde

623 bölücü aranıyor

Genelkurmay'da yapılan bilgi verme toplantısında bölücü örgütlerin Ermeni teröristler, Kızıl Tugaylar ve Doğrudan Eylem Birliği ile işbirliği içinde oldukları açıklandı.

Van'ın Çatak ilçesi Konalga mezrasında bölücü çetenin, iki evi kundaklaması ve taraması sonucu 10 kişiyi öldürdüğü açıklandı

Bölücülerin eylemlerini sürdürdükleri bölge

BÖLÜCÜ TERÖRÜN 1 YILI

Şehit olan görevli	56
Ölen yurttaş	63
Yakalanan militan	309
Ölü ele geçen militan	97
Bölgede gizlenen militan	623
Yurt dışında	18
Olay sayısı	127

ZİRVEDE OPERASYON

Adam kaçıran eşkıya,

Hain baskın: 3 ÖLÜ

Türkiye ve Kürdistan Sol Basınında 15 Ağustos Eylemleri ve KUKM

KÜRDİSTAN'DA ULUSALCI SİLAHLI MÜCADELE ve DEVRİMCİ TAVIR

Eruh-Şemdinli Eylemleri ve Yarattığı Etkiler:

Kurdistan'da yurtsever devrimcilerin oligarşinin resmi görevlilerine yönelen ve bulunan koşullarda oldukça etkili sayılabilecek eylemleri,özellikle Evren ve generallerini yurtseverlere karşı şiddetli bir saldırıya itti.

İki kasabaya yapılan silahlı baskın eylemi,yalnız oligarşiyi telaşlandırmadı. Aynı zamanda bölgede bulunan çeşitli kesimleri de etkileyecek boyutta politik bir atmosfer yarattı. Zaten ilerici ve yurtsever bir hareketin Türkiye halklarını ve bölgeyi etkilememesi düşünülemezdi. Özellikle milli baskı, zulüm altında inleyen Kürt halkını !..

Toplumsal muhalefetin bütünüyle susturulduğu bu dönemde Kürdistan'da,Kürt yutseverlerinin silahlı mücadele sesleri yükseldi. Aynı anda yapılan silahlı eylem ve jandarma gücünün etkisiz hale getirilmesi,sivil cuntanın "Türkiye'de anarşi-terör son bulmuş,kökü kazınmıştır" sözlerinin demogojik olduğunu sergilemiştir.

DEVRİMCİ ÇİZGİ

SONUÇ

PKK'nın Türkiye Kürdistanında geliştirdiği ve en özlü ifadesini Eruh ve Şemdinli baskınlarında bulan silahlı propaganda eylemleri siyasal yankılarını yanlızca bu bölgede bulmamış,tüm toplumu derinden etkiliyerek Türkiye'nin en ücra köşelerine kadar yayılabilmiştir.

Eruh ve Şemdinli baskınlarının ortaya koydığu ve oldukça çarpıcı nitelikte olan siyasal derslerini iki ana başlıkta toplayabiliriz.

Birinci olarak; Oligarşinin korkunç seviyede militarize edilen askeri güçleri karşısında bir şey yapılamayacağı ve koşulların kendiliğinden olgunlaşmasının beklenmesi gerektiği şeklindeki reformist tezlerin ve silahlı mücadele karşısında reformist tutumun gerçek değeri bu eylemler aracılığıyla bir kez daha açıkca gözler önune serilmiştir.Partizan savaşının,iktidar mucadelesinde oynayacağı katalizör rolü bu eylemler parlak bir şekilde göstermiştir.

İkinci olarak 15 Ağustos eylemleri,bu eylemleri gerçekleştiren devrimcilerin sahip oldukları siyasal görüşlerin farklı olmasına rağmen,devrimci mücadelenin iki halkın birleşik ve örgütlü bir mucadelesinin yaratılması oranında emin adımlarla ilerleyebileceğini, zafer umutlarının birleşik ve örgutlü bir mücadelenin sağlanmasında olduğunu açık bir biçimde göstermiştir.

15 Ağustos Eruh ve Şemdinli eylemlerinden çıkartılması ve kavranması gereken en özlü dersler devrimciler açısından bunlardı.

kitle

APOCULARA gelince yaptıkları faşizmin ve militarizmin Kürdistan'daki zulmünün şiddetlenmesine, mevcut devletin Kürdistan'da daha fazla örgütlenip yerleşmesine, bölgedeki yığınağını arttırıp özel harp konusunda eğitimini geliştirmesine, uzman askeri kadrolarını genişletmesine araç olmaktan, rejimin her türlü haydutluğuna, korsanlığına bahane oluşturmaktan başka bir şey değildir. Apocular üç beş asker veya subay öldürdükçe Ankara'daki şefler timsah gözyaşları içinde ellerini memnuniyetle oğuşturmaktadırlar.

DAYANIŞMA 8

Bir maceracı gurubun kara kol baskını bahane eden faşist cunta Türkiye Kurdistanında düzenlediği "temiz avıyla" kürt halkına kan kusturuyor

Faşist Cunta 18 Ağustos 1984 günu Eruh ve Şemdinli'de meydana gelen olayları bahane ederek, İran ve Irak zorba yönetimleriyle anlaşarak İran ve Irak Kürdistanı'na karşı geniş bir askeri saldırıya geçti.

ARMANC 56/Rûpel

Somurgeci faşist diktatorlük, 15 Ağustos'ta Eruh ve Şemdinli'de girişilen provokatif eylemleri bahane ederek, Türkiye Kurdistanı'na karşı seferberlik ilan edercesine saldırıya geçti. Bu saldırıda yüzbinlerce insan maddi veya psikolojik işkenceye tabi tutuldu, binlerce insan gozaltına alındı, birçok köy evi yağdırılan bombalarla yerle bir edildi. Yine bu saldırılar sırasında, içlerinde kadın, çocuk ve yaşlıların da bulunduğu birçok insanın katledildiği bilinmiyor

Emegin Sesi Sayı 89 – 20 Ekim 1984

Turkiye Kurdistan'ında Apocuların giriştikleri provokasyonları bahane eden askeri faşist diktatorluk, Kurt halkı üzerinde sürmekte olan baskı, işkence ve katliamlarını alabildiğine yoğunlaştırdı. Sürmekte olan tehdit ve kanlı teror hızla tırmanmaktadır. Resmi ve sivil tüm faşist yetkililer ve onların boyalı basını işkence, katliam ve zulmu "meşru" gösterebilmek için birbiri ile yarışmaktalar ve gelecek katliamları kendi oturttukları "meşruluk" içerisinde alabildiğine savunmaktadırlar. Onlar olayı, halkı teröristlere karşı korumak olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Provokasyon zinciri ile birlikte Kurdistan'ı yol eden Evren ve Özal başta olmak uzere askeri, sivil tüm faşist elebaşları yaptıkları konuşmalarda halkın "koruyucuları" pozlarına bürunmekteler, ama her cumlelerinde halka karşı kin ve nefretlerini kusmaktadırlar. Onların halka duydukları nefret ve duşmanlık yalnızca sözde kalmamakta, giriştikleri topyekun saldırı, gerçekleştirdikleri işkence ve katliamlarla bunu ispatlamaktadırlar.

Üç-beş Apocunun peşinde olduklarını ileri süren generaller çetesi, Kürt halkına kan kusturmaktadır.

DEVRİMİN SESİ SAYI 40

Son olarak ağustos ayı ortalarında Apocu çetelerin giriştiği provokatif eylemleri fırsat bilen faşist generaller çetesinin, güneydoğuda yerel askeri birlikler, jandarma birlikleri ve ayrıca özel eğitimli 4000 kişilik bir komando birliğinin bölgeye sevkedilmesi ile başlattığı son "huzur" operasyonu hala bütün hızıyla sürüyor.

Hayır! Yürütülen faşist propagandanın tersine, Apocu çetelerin giriştiği provokatif eylemler sadece yoksul Kürt halkı, Kürt köylüleri üzerinde geniş çaplı

azgın bir terörün sürdürülmesi için sadece bir bahan olarak alınmaktadır

PROLETER DAYANIŞMA

şimdi kalkıp PKK'nın gerçekleştirdiği birkaç askeri eyleme halk savaşı diyebilirmiyiz?kuşkusuz ki hayır.Bunun boyle olduğunu iddia etmek halk savaşı stratejisini gozden düşürmek, onun özünü boşaltmaktır. Eğer oyle olsaydı,12 Eylül öncesi,düşmanın resmi ve sivil güçleriyle girilen sokak çatışmalarına ve bugun yapılan eylemlerden daha üst boyutlarda ki eylemlere de halk savaşı dememiz gerekirdi.Bizim için sorun kavram değil niteliktir.Boyle oluncada 15 Agustos eylemleri,olsa olsa PKK'nın halk savaşı" olur.Kitlelerin değil!

15 Ağustos eylemlerine 'FKBDC'nin gucunu gosterme adını koymak gerçekleri yansıtmadığı gibi,bunun boyle olduğunu söylemek gereksizdir de. Devrimci-demokratik kamuoyunda tebessumle karşılanan bu cumle doğrumudur?

Kitle

"Türk cuntası Eruh ve Şemdinli'de meydana gelen sorumsuzca ve Kürt halkının haklı mücadelesine zarar vermekten başka birşeye hizmet etmeyen bazı şiddet olaylarını bahane ederek ve dunya kamuoyunu yanıltmak için olayları abartarak, Kürdistan'ın diğer parçalarını işgali de içeren baskı ve yoketme operasyonlarında komando birliklerinin, zırhlı araçların, helikopter ve jet savaş uçaklarının yeraldığı büyük askeri kuvvetlerini harekete geçirdi. Bu saldırılar, gerçekte, iktidardaki şoven Türk askeri cuntasının izlediği politikanın yadsınmaz bir sonucudur."

Rıya Azadı

Eruh ve Şemdinli olaylarını Apocu ların başlattığı belli olmuştur Olayları doğru değerlendirebilmek için bu orgutun niteliğini de göz önunde bulundurmak gerekir

Apocu hareketin geçmişi kirlidir O, geçmişte, izlediği şaşkın politika nedeniyle düşmanın işine yarayan pekçok işler yaptı, pekçok yurtseverin kanına girdi, aşiret çatışmalarına yol açtı ve hem kitlelerden tecrit oldu hem de devrimci ve yurtsever hareketin kitlelerin gozunden düşmesine yol açtı, düşmana bol propaganda malzemesi sağladı Kitlelerin boyle bir orgut ten kurtuluş beklemesi, ona guvenmesi ve ciddi destek vermesi mumkun mudur?

Bunun içindir ki somurgecı duşman Apocuların şahsında saldıracak kolay bir hedef bulmuştur O, "işte devrimciler, yurtseverler budur,' diyor

Apocu hareket, kısa sure once, 12 Eylul öncesi yontemlerine tam bir donuş yaptı Kendisinden ayrılanlara karşı terör ve yoketme kampanyası başlattı. İsveç ve F.Almanya'da işlenen cinayetler ve otekı teror eylemleri, daha şımdıden, bır tum olarak Kurdıstan ve Turkiye demokrasi güçlerinin mucadelesine zarar vermekte Bu eylemler uluslararası demokratik kamuoyunda ulkemizin devrimci ve demokratik guçlerinin prestijini sarstı, gerici çevrelerin yurt dışındakı ılerıcı muhalefete karşı tedbirler almasını kolaylaştırdı

Apocu hareket bu nedenle ulkemizin hemen tum devrimci ve demokratik güçlerine ters duştu ve yanlışlarında ısrar ettiği için de tam bir tecrite uğradı Boyle bir orgutun Kurdıstan da koydugu eylemin devrimci ve demokratik güçler tarafından ciddiye alınması ve destek gormesi mumkun mudur?

Bu nedenledir kı Apocu bayların yaptıkları şey bir macera, bir sansasyon eylemidir Onlar boyle bir macera ya, aynı zamanda içine duştukleri dağılma ve tecrit nedeniyle atıldılar İzledikleri yanlış politikadan geri doneceklerine, çıkar yol olarak sansasyonel olaylar yaratmayı, boylece taban larına moral vermeyi denediler Bu olayların hemen ardından Kurdistan'lı yurtsever örgutlere ve en başta Partimize kara çalmaları, saldırgan ve duzeysiz bir dil kullanmaları da amaçlarını ortaya koşuyor

İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞ

PKK'da, Orta Doğu'da ve Kurdistan'da emperyalistler, gericiler arasında suren çatışmalarda yer almakta veya taraf tutmaktadır. O, Suriye'de Esad'ın faşist rejımını ilerici olarak desteklerken, Irak KDP'sinin Humeyni ile olan gerici ittifakına sırtını dayamaya çalışmaktadır. Bunlardan aldığı destek, faşist Türk devletine karşı 15 Ağustos'dan itibaren yuruttuğu eylemlerin, bağımsızlık ve ulusal kurtuluşçuluk yönunu zayıflatmıştır. Desteklenmesi gereken yan PKK'nın giderek zayıflayan ulusal kurtuluşçuluk, bağımsızlıkçılık yönudur. Onun karşı çıkılması gereken yanı ise, emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve gericiler arasındakı mucadelede taraf tutması, özellikle ABD ve batılı emperyalistlere karşı, Rus sosyal-emperyalistleri ve onun gudumundeki güçlerden yana tavır takınmasıdır.

PKK'nın eylemleri; onun RSE yorungesinde suratle ilerleyen pozisyonundan soyut ele alınamaz,... Bugun halen PKK; RSE'nin uşağı değildir ve mevcut durumda karşı-devrimci bir nitelikte değerlendirilemez. Ancak, tehlikeli bir pozisyonda ilerlediğine bir kez daha dikkat çekiyoruz. Suriye, İran gibi gerici boige devletleriyle, RSE uşağı orgutlerle Barzanı gibi kesimlerle içli, dışlı olus ve bu yorungeye hizmet eden politikaların urunu olan gelişmelerle bağımsızlıkçılık, ulusal kurtuluşçuluk bağdaşmaz

MÜCADELE

Bölgede PKK ve ittifak halinde olduğu diğer güçlerin gerçiştiği eylemlerin ardından tüm faşist parti ve generaller ağız birliği etmişçesine devrimcilere ve Kürt halkına karşı kin ve nefret kusmaya hız verdiler. Evren ve diğer generaller Özal ve çömezleri, Calp'ın HP'si, Sunalp'ın MDP'si, İnönü'nün SODEP'i ve Avcı'nın DYP'si ordu ve gerçiştiği operasyonları destekleyen, akıl veren, beyanatlar verdiler. Meclis görüşmelerinde, "terörün" nasıl ezilmesi gerektiği üzerine ahkam kestiler, kesiyorlar Sahnedeki tüm karşı devrimci pehlivanlar gerçiştikleri faşist kuşkumlarını yoğunlaştırılması gerektiğini açık bir dille belirterek, adeta devrimcilere ve Kürt halkına olan düşmanlıklarını kanıtlamada yarış içine girdiler. Evren ve çömezleri Kürt örgütlerinin gerçiştiği hareket üzerine alışılagelmiş demogojilerini tekrarlayarak, "verilecek bir karış toprağımız yok", "bir çakıl taşı bile vermeyiz" vb. türünden açıklamalarla kararlılıklarını (!) göstermeye çalıştılar

Mevcut boyutlarıyla ele aldığımızda değişik Kürt örgütlerinin Kürdistan'ın değişik parçalarında gerçiştikleri eylemler, Rus sosyal emperyalistlerinin açıktan desteğini almaktan uzaktır Rus sosyal-emperyalistlerinin uluslararası planda izledikleri politika "gelecek vaadeden" ulusal kurtuluş hareketlerini kendilerine bağımlı kılmaya çalışma ve uşak hareketleri durumuna dönüştürme politikasıdır. RSE'nin Kürt ulusal hareketine yönelik emellerinde budur Ne var ki, bugün faşist Türk devleti ile "iyi ilişkiler" içinde olmaları, henuz zayıf olan Kürt hareketini açıktan desteklemelerini engellemekte, 'sessiz" davranmalarını ve Suriye desteği ile yetinmelerini gerektirmektedir. Gelecekte Kürt hareketlerinin gelişmesi ve "gelecek vaadeden" bir boyut kazanması karşısında, RSE'i kucağını açarak ve bu hareketleri açıktan destekleyebilecektir Zaten mevcut Kürt örgütlerinin çoğu (PKK dahil) bunun için çalışmakta, RSE nin payını olmak için azimle koşmaktadırlar

kıvılcım

Hakkari ve çevresinde Kürt gerillaları tarafından gerçekleştirilen baskın eylemleri sırasında, PKK önderliğinde Kürdistan Kurtuluş Birliği'nin kurulduğu açıklanmıştır.

Eylemler askeri olarak iyi planlanmış, ve başarıyla sonuclandırılmıştır. Hiç şüphesiz kı, Finans-Kapitalin askeri gucüne indirilen boyle bir darbe, su durgunluk günlerinde geniş yığınlara moral kaynağı olmustur. Bu eylemler aynı zamanda Kürdistan ulusal kurtuluş savasına pratik bir çağrıdır da.

DÜNYA BASININDAN KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

Basler Zeitung — 17. 08. 1984

Kürt Savaş Eylemleri

Guvenılır kaynaklardan alınan haberlere göre, leninist Kürt İşçi Partisi (Apocular)'ın mensubu 300 çete Turkiye'nın doğusunda bulunan dört köye bir saldırı duzenlemişlerdir Bir grup partizan Irak sınırının 90 km batısında bulunan Eruh'un jandarma ıstasyonuna ve karakoluna saldırmıştır Sayısı henuz belı olmayan bir kısım Kurt tutukluları serbest bırakılmıştır D.ğer bir partizan birlığı, Irak sınırına 40 km uzaklıkta bulunan Şemdinli'de askeri bir garnizona saldırı duzenlemış, Şırvan ve Şırnak ta duzenledikleri eylemlerde ıse çete mensupları, içinde bağımsız bir Kurt devletını talep ettikleri bıldırıler dağıtmışlardır

Libération — 18. 08. 1984

Türkiye: Kürtlerin İki Bölgeye Saldırıları

Buyuk ıhtımalle Irak'tan geldikleri tahmın edılen Kurt savaşçı grupları çarşambayı perşembeye bağlayan akşam Sıırt ve Hakkari (Ulkenın guneydoğusu) bolgelerının dört yoresıne karşı askeri operasyonlar gerçekleştırdıler

Turk askeri yonetımı, 1980 askeri darbesinden bu yana hıç benzeri gorulmeyen, bir yığın ölü ve yaralıyla sonuçlanan bu sa dırı ar uzerıne sansur uyguladı. Kurt savaşçıları "vur-kaç taktığı uyguladılar ve dağıttıkları bıldırılerde "bıtırılmedıkleri nı" vurguluyorlar.

Tyrkiets kurdere og den hed
ånde fra krigen i Golfen
Neue Presse
Le Monde
Ankara will Kurdengebiet befrieden

Le Monde — 18. 08. 1984

Siirt Yöresinde Kürtlerin Saldırıları

Sı ahlı Kurt grupları 17 Ağustos cuma gunu Sıırt (Turkıye'nın guneydoğusu) bolgesının ıkı yerıne saldırdılar Bir askeri garnızon ve bır kaymakamlık merkezi. Askeri yonetım bu olayların Turk basınında çıkmasını yasakladı. Ankara'dan gelen haberlere gore, bır grup Sıırt'in kuzeyındekı Sılvan garnızonuna saldırdı. Üç kışının bu olaylarda öldüğü belırtıldi. Öte taraftan ıkıncı bır grup, Eruh'un (Sıırt'in guneydoğusu) kaymakamlığını bastıktan sonra yorenin tutuklularını bırakmak ıçın cezaevine saldırdı. İkı grup da Kürt İşçi Partısı (PKK, boluculer)'ne mensuptur

NİDAL ALŞAAB AL FALASTİNİ

Kürdistan İşçi Partisi Türk Askeri Birlikleriyle Dişe Diş Çatışıyor

Turkıye Kurtlerının son donemlerde faşıst Turk egemenlığıne karşı verdıkleri sılahlı mucadele yukseliyor. Bundan bır muddet once PKK'nın dağıttığı bır bıldırıde, Kurdıstan Kurtuluş Kuvvetlerince faşıst Turk ordusunun kurum ve karakollar na karşı Sıırt, Hakkarı ve Bıtlıs'te 15 Ağustos 1984 tarıhınde bırçok şanlı eylemın gerçekleştırıldığı ve bu eylemlerde onlarca subay ve askerın oldurulduğu ve yaralandığı ıfade edı mektedır Y ne bırçok yerlı haının ve celladın olduru duğu, kaymakam ve belsdıye başkanlarının tutuklandığı, HRK nın kuruluşunu ıçeren bıldırılerın çok sayıda dağıtıldığı ve halk tarafından coşku ve sevınçle karşılanan konuşmalar yap ldığı belırtılmektedır

SAVT EL RAFİDİN – Irak

Partizanlar Türkiye'nin 3 Vilayetini Bastı

Nıhayet Turk devlet yonetıcıleri ozellıkle Sıırt'te Kurt dev rımcılerının yaptıkları eylemlerın ıtırafında bulunmuş, fakat başarı sağlayamadıklarını ve Irak'ın kuzeyınden ge.dıklerını ıddıa etmışlerdır

Anadolu Haber Ajansı bu konuyla ılgılı, Turk askeri komutanlarının eylemlerın yapıldığı alanları ınce emek ve Kurt devrımcılerının devlete verdırdıkleri zararların kullıyetlı olup olmadığını hesaplamak ıçın gezıler duzenledıklerını ıçeren bır konuşma yaptı Bu haberden de anlaşıldığı gıbı faş st Türk devleti bır çıkmaz ıçındedır

AL NAHAR – Lübnan

Partizanlar 6 Askeri Öldürdü

Turkıye'nın Güneybatısında bulunan Sıırt'ın Sason ılçes yakınlarında Kurt devrımcıleri tarafından 1 subay ve 5 asker olmak uzere toplam 6 kışı olduruldu Bu eylemde, edınılen bılgılere gore partızanlar kayıp vermeden mevzıler ne donmuşlerdır

السفير EL SEFİR – Lübnan — 02. 09. 1984

Kürt Devrimcilerine Karşı Yapılan Operasyonda İki Asker Öldürüldü

15 Ağustos eylemlerını gerçekleştıren ve Türk devletıne büyük kayıplar verdıren Kurt devrımcılerını yakalamak amacıyla Türk ordusunun duzenledığı bır operasyonda Kurt partızanlarınca 2 asker oldurulduu.

Libération — 04. 10. 1984

Türk Başkanın Üç Koruma Görevlisi Bölücü Kürtler Tarafından Öldürüldü

Bölücü Kürtler, salı günü Türk başkanı Kenan Evren'in Şemdinli (Hakkari bölgesi, İran-Irak sınırı)'ye yaptığı gezi sırasında güvenliği ni korumakla görevli üç askeri öldürdüler. Bu saldırı 45 günden bu yana Hakkari bnlgesinde bölücü Kürtlerin güvenlik güç erine saldırılarından sonra tüm ordu tarafından yapılmakta olan temizleme operasyonları esnasında meydana ge di

Aynı haber, Le Monde, Neue Zuricher Zeitung, Frankfurter Rundschau, Bild, Taz, vd. birçok gazetede "Evren'in Koruyucuları Öldürüldü" başlığı altında yayınlandı. Dünya basınının geniş bir yer vermesinden de anlaşılacağı gibi, bu eylemle Turk somurgecilerinin tüm iddialarının asılsızlığı da açığa çıktı

Frankfurter Rundschau — 18. 10. 1984

Kürt Çeteleri 18 Askeri Öldürmüşler

Türk makamlarının resmi açıklamasına göre, geçen iki ay zarfında 18 guvenlik görevlisi Kürt çeteleri tarafından öldürülmüştur.

Die WochenZeitung — 26. 10. 1984

Türkiye'nin Güneydoğu'sundan Çelişkili Resimler

(..)

Turk politikacılarının ve Türk yetkililerinin yaptıkları açıklamada, buna benzer bir ayaklanmayı Güneydoğu'nun insanlarından en yaşlı arı bile hatırlayamadıklarını belirttiler. Son iki ay içerisinde sadece küçük bir şehir olan Şemdinli'yi, Genelkurmay Başkanı Necdet Urug, İçişleri Bakanı Ali Tanrıyar Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk, Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve son o arak da Başbakan Turgut Özal 60 milletvekili ile birlikte ziyaret etti. Sorumluların ani gezisinden sonra, "Ha kçı Parti"nin önderlerinden Necdet Calp ve sosyaldemokrat cıalı "SODEP" başkanı Erdal İnönü, dağ yuvasına gezi yapacak arını açıkladılar. Şemdinli'de iki ay önce başlayan gerilla savaşı, Ankara'nın şimdiye kadar ilgi göstermediği bu unutulmuş bölgeye ilgi göstermesine neden oldu

(...)

Türk ordusu güçlenmiş bir gerilla ordusu dışında doğal bir düşman ile karşı karşıya geliyor: Bu bölgede tehlikeli ve hızla gelen kış. Yalçın Kurdıstan dağları ilk kar yağışları sonrası ordu güçleri için geçilmez duruma gelecek. Bunun için General Evren, 1923 döneminde devlet kurucusu Atatürk tarafından devreye sokulan kanuna sarıldı. Yasaya göre, sivil halka "Eşkıya ve teröristleri yakalamak için" silah verilecek. Her köyde muhtara (din önderleri) ve ileri gelenlere silah dağıtılarak gerillaların saldırısı halinde, "ulusal sadakat ölçüleri çerçevesinde" halktan her vatandaşa dağıtılacak

Evren'in silah taşınmasını (30 yıl hapis cezası ile tehdit edildi) yasakladığı unutulmamalıdır. O dönem generaller, ordunun, ulusal güvenliği koruyan tek güç olduğunu açıklamışlardı. Günden güne Türk askerlerinin yarı çıplak vaziyette ellerinde silahları ile Kürt kuçük şehri olan Siverek'in dar sokaklarında koşarak yetkilerini gösterdikleri izlenebiliniyordu. Bundan 4 yıl sonra bu kez ordu, sivillerin yardım etmesini rica ediyor

Die WochenZeitung — 14. 09. 1984

Ankara, Kürtlere Karşı Son Darbeyi Planlamaktadır

Doğu'da Eylem

Zirvelerinde keskin kışın bastığı Kurdistan'ın kesik ve sarp dağları, birkaç yıldan beridir resmi olarak ilan edilmemiş, fakat Ankara ile Kurt boluculeri arasında acımasızca surdurulen bir savaşın simgesidir.

( )

Silahlı eylemler yoğun askerileştirilmiş, ABD'nın en modern dinleme istasyonlarının ve üslerinin bulunduğu Iran Irak ve Suriye sınırına dayanan bu bölgede bundan dört yıl önce yapılan askeri darbeden sonra da hiç durmamıştır. Fakat askerlerin bu seferki şaşkın tepkileri değişik bir nedenden kaynaklanıyordu: İsyancılar Eruh'ta afiş asıyorlar, broşür dağıtıyorlar ve devrimci sloganlarını cami hoperlöründe haykırıyorlardı Kurt olan Guneydoğu bu son dört sene içinde kendisini en tehlikeli bir biçimde ön plana atabiliyor ve merkezi yönetim olan Ankara egemenliğini şüphe içine itebiliyor

Frankfurter Rundschau — 21. 09. 1984

Irak ve İran'la Yapılan Anlaşma Sonucu Türk Askeri Birlikleri Kürtlerin Peşinde

Başbakan Turgut Özal çevreye güven saçmaktaydı. "Olaylar tecrit edilmiş oldukça küçuk olaylardır. Eşkıyacılığın basit bir örneği. Bizler haklarından geldik İki saat eşkıyalar bir oyun sergilediler ve daha sonra kaçtılar." Ancak 15 Ağustos gecesi Guneydoğu Anadolu'da boy gösteren bu "oyun" halen devam etmektedir Bu durum ise 1000 km uzakta bulunan Ankara'da hiç de soğukkanlı karşılanmamaktadır

(...)

Genelkurmay Başkanı ve başka askeri yetkililerin bizzat Doğu bölgelerine gitmeleri bile, durumun hiç de Özal'ın dediği gibi sıradan bir terörist arama olayı olmadığını göstermektedir. Ankara'ya kadar ulaşabilen ve doğru olup olmadıkları pek bilinmeyen haberler bir butun olarak iç işgale uğramış bir bölgenin görünümünü vermektedir. Nitekim eylul ayı sonlarında, Eruh'un güneydoğusunda bulunan Şırnak'taki Genelkurmaylık sözcusü, ilk dönemler bir ay süreceği söylenen "temizlik harekatının" bir ihtimal kış aylarına kadar surebileceğini açıklamıştı.

die tageszeitung — 21. 02. 1985

Türkiye / Kitlesel Dava

22 Kurde Verilen İdam Cezası

Türk askeri yönetimi için PKK en tehlikeli Kürt örgütü olmanın da ötesinde, genelde en tehlikeli örgüttür. 70'li yıllarda –O zamanlar Apocular olarak bilinen– PKK kendini ilk olarak militan eylemleriyle tanıttı. Verilen kayıplara bakılmadan, sıkça kurtuluşları uğruna mücadele veren köylülerin yardımı ve onayı olmadan büyük toprak ağalarına saldırdılar. Bu eylemler Kurt hareketleri içinde de sert tartışmalara yol açtı ve buna rağmen saflarına özellikle gençlik kesiminden büyük bir akış oldu. Geçen yıl ağustosunda askeri tesislere karşı yeniden eylemlere geçiş, askeri yönetimin Partiye darbe vuramadığını göstermektedir.

Resmi rakamlara göre bile en azından hala 1000 partizanın aktif olduğu tahmin edilmektedir.

ΕΘΝΟΣ

Kürtler Ulusal Kurtuluş Cephesi Kuruyor

"Silahlarımızın haykırışları (sesleri) susmayacak Kuzey-Batı Kürdistan'ın tümü özgürlüğe kavuşmadıkça. Özgürlüğün simgesi olan 21 Mart'ta yeni bir atılımla, mücadelemiz yeni bir döneme giriyor, sömürgeci-faşist cuntaya (Evren'e) karşı".

Yukarıdaki açıklamayı dün Kürt devrimcileri yaptıkları basın toplantısında açıkladılar. Kürtler –geçerken belirtelim– güvenlik gereği, mendil ve başlıklarla süratlarını örtmüşlerdi. Böylece Yunanlı ve yabancı gazetecilere açıklama yaptılar.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin kurulduğunu, bunun politik bir birlik olduğunu, bir "gölge" hükümet, politik mücadelenin rehberliği, gerilla mücadelesinin rehberliği, Kürt halk ordusunun teşkili olduğunu söylediler.

SOFYA RADYOSU — 14. 06. 1985

Şimdi de ordu tarafından isyancılara karşı gerçekleştirilen ve dinmek bilmeyen temizleme operasyonlarının devam ettiği Türkiye'nin Güneydoğu'sunda bulunan Kürtlerin durumuna bakalım. Kürt isyancıları tarafından Türk askeri kuruluşlarına karşı, geçen yılın 15 Ağustos'unda gerçekleştirilen birinci saldırı eylemlerinden bu yana 28 operasyon oldu.

(..)

Askeri güçlerin operasyonlarına paralel olarak, yönetim, hukuki açıdan da baskıyı artırmaktadır. 12 Eylül 1980'den beri çok büyük duruşmalar bu bölgede oldu ve devam etmektedirler.

Örneğin yalnızca Mayıs 1984'te Diyarbakır'daki bir duruşmada askeri mahkeme 35 idam, 28 ömür boyu ve 331 kişiye de 3 yıldan 24 yıla kadar değişen hapis cezaları verdi. Geçen yılın eylül ayında, 50 idam cezası daha verildi ve Reuter ajansına göre, yine Diyarbakır'da 7 Hazıran'da başlayan yeni bir duruşmada askeri savcı tutuklulardan 20'si için ölüm cezası istemektedir

Nüfusun birliğini oluşturmak amacıyla, geçen yılın sonlarına doğru Başbakan Turgut Özal, Türkiye'nin Doğu'sundaki sermaye yatırımlarının artırılmasının zorunluluğu üzerinde durdu.

Ancak durum halen ciddiyetini korumaktadır. Ve bunun için Doğu Anadolu Kürtlerinin mücadelelerine devam edecekleri açıktır.

Frankfurter Rundschau — 02. 06. 1985

Türkiye Dış Ülkelerde Kürtlere Karşı Bir Saldırı Eylemi Düzenliyor

Geçen Ağustos ayından beri Apocu Kürt gerillalar (HRK) Türkiye Kürdistanı'nda askeri karakollara karşı imha eylemlerini hızlı bir şekilde yaygınlaştırıyorlar

die tageszeitung — 19. 07. 1985

Türkiye'nin Doğusunda Bölücü Direniş Hareketleniyor

Kürt İlçesinde "Güneş Operasyonu"

3000 nüfuslu bir Kürt ilçesi ve Türk jandarmasının yüzlerce özel komando birliklerinin işgali altında bulunan Beytüşşebap, Türkiye'nin Güneydoğu'sunda bir yıl önce yeniden kabaran bölücü ayaklanmasının merkezini oluşturan alanın kalbinde yer almaktadır. Militarist çevrelerce "kritik bölge" olarak ele alınan ve yalçın dağlarında "Apocuların" –Kürt Partizanları– kendilerini saklı tuttuğu bu bölge, Mardin ili yöresine komşu olan Suriye'nin kuzey hududundan başlayarak, Siirt ve Hakkari üzerinden Irak ve İran sınırlarına yakın yerde bulunan Van ili topraklarına kadar uzanmaktadır. Bu çıplak, üretimde çorak ve ekonomide elverişsiz bölge, Türkiye işsizlik rekorunu kırmaktadır. Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin 15 Ağustos 1984 tarihinde bölgenin dış noktalarında bulunan Siirt'in Eruh ve Hakkari'nin Şemdinli ilçelerinde Türk guvenlik güçlerine yönelik giriştiği iki (2) "Vur-Kaç!" operasyonu ile, Eylül 1980 askeri darbesinden bu yana canlanmakta olan Kürt otonomi mücadelesinin daha da alevlenmesine hız vererek, yeni bir atılımı gerçekleştirmiştir.

(...)

Beytüşşebap, Eruh ve Şemdinli arasındaki yolun orta kesiminde Siirt'ten Hakkari'ye doğru uzanan sıradağların üzerindeki bir alanda bulunmaktadır. Güneyden bölgeye doğru gelen biri için, durumun ciddiyeti henüz Dicle kenarında bulunan Cizre ilçesinden başlamaktadır. Halkın ezici çoğunluğunu Kürtlerin oluşturduğu Muş ve Bitlis dışında tüm bölgelerde sıkıyönetim hükmünü sürdürürken, burada ise savaş hali yaşanmaktadır. Mevcut asker sayısı diğer bölgelere nazaran çok daha kabarıktır; askerlerin ruh hali çok daha asabi, endişeli, tehditkar ve baskıcıdır. Yapılan kontrol, arama ve taramalar gittikçe yoğunluk kazanmaktadır. "Aşağı in", "sıraya geç", "kımlığını ver", "elleri kafa üstüne koy", "bacağını yana doğru aç!" vb. hitap etme biçimleri, günlük yaşamın birer görüntüsü halinde. Erkekler, tepeden tabana çok sıkı aramadan geçirilmekte Kadın ve çocuklar, şimdilik erkekler için kaide haline gelen bu uygulamaların dışında kalmaktadır. Tek sıra halinde dizilmiş kişilerin üzeri iyice arandıktan sonra, aramada bulunan güvenlik güçleri mensupları tekrardan sıranın başına gelerek, arananların kimliklerini alıp ellerinde bulunan çok sayfalı arananlar listesi ile karşılaştırmaktadırlar. Birkaç kilometre ilerde aynı muamele yeniden başlayarak, durum öylece sürüp gitmektedir.

(...)

Beytüşşebap, tam bir yıldan beridir "Güneş Operasyonu"nu her saat yeniden yaşamaktadır. Her gün sokağa çıkma yasağının kaldırılmasıyla birlikte ilçe, sayısız kuşun uğuldayan cıvıltısıyla uyanmakta ve öten kuşların türküsü, yeniden "teröristleri" aramak üzere kuzeye doğru hareketlenen askeri panzerlerin, bu dev gibi bir kuş kafesini andıran alanda çıkardığı hırçın gürültülerle bastırılıncaya kadar devam etmektedir. Yörede bulunan tek yol üzerinde devriye gezinen özel askeri birlikler, otomatik silahlar ve telsizler elde olmak üzere, mütemadiyen

uç sıra halinde nişan almış vaziyette hazır ve ateş açmak için tam siper saldırı durumunda beklemektedirler. Her birinde tepeden tırnağa kadar silahla donanmış 10'ar asker bulunan ve kum torbalarıyla korunmaya çalışılan üstü açık küçük askeri araçlar sürekli dağlara doğru hareket halindedirler.

Yavuz adında konuştuğumuz bir köylü, bir yıldan beridir her gün tekrarlanan bu manzaraları soğuk ve asık bir çehre ile izlemekteydi. Bu duruma katlanamayacağını ve katiyen alışamayacağını belirtiyordu. Bu süre zarfında köy halkının çoğunluğu gibi kendisinin de "Apocuların" davasına kazanıldığını hiç gizlemeden ifade ediyor ve şöyle diyordu: "Onlar (Apocular bn.) en güçlüdür! Dağlarda, Türk askerleri onlara karşı hiçbir şeydir!" Bölgede yaşayan halkın büyük çoğunluğu, Kürdistan'ın bu kesitinde bulunan köylerde pratik bir savaşın yaşanmakta olduğu düşüncesindeydi. Parlamenter sol muhalefetten o an "Halkçı Parti"nin Mardin'deki bir temsilcisi ise şu açıklamada bulunuyordu: "Kürtler ve Türkler arasında, artık dönüşü olmayan bir noktaya varılmıştır." Yine, Türkiye'nin batısından gelen ve şu anda Van çevresinde görev yapan bir doktor, bugün kesinlikle şu inanca vardığını söyleyebilmekteydi: 'Geçmişte halkın büyük çoğunluğu isyancılara karşıydı; çünkü halk, mücadelelerinin Kürtler arasındaki iç çatışmaları da yansıttığını gözardı etmemekteydi. Ancak özellikle 'Güneş Operasyonu'nun başlatıldığından bu yana, sadece "Apocular" Türk ordusuna karşı savaştıklarından, halkın PKK'ye olan sempatisi hızla güçlenmektedir."

TAGESANZEIGER ——— 22. 07. 1985

Olağan Duruma Geri Dönüş mü, Yoksa
Sadece Bir Uniformanın Değiştirilmesi Olayı mı?

Türkiye'nin Bir Bölümünde Sıkıyönetim Kaldırıldı

(...)

Olağan duruma adım adım geri dönüşten Türkiye'nin Doğu bölgelerinde pek bir şey hissedilmiyor. Tam tersine ordunun gösterişleri geçmişe kıyasla çok daha büyük boyutlar kazanmış durumdadır. Daha bundan kısa bir süre önce Van havaalanında sürekli askeri helikopterler sınır bölgelerine uçuş yapmaktaydılar. Ve taşıdıkları askeri konvoylar, geniş çaplı operasyonların yapılacağını göstermekteydi. Ancak Türk basınında bu tür operasyonlar konusunda herhangi bir haber almak mümkün değildir. Askeri makamlar, Fırat nehrinin doğu bölgeleri üzerine herhangi bir haberin çıkarılmasını yasaklamışlar ve bu ancak bazıları iyi ölçülmüş ve Kürt gerillalarına resmi dilde denildiği gibi, "bölücüler" ve "teröristler" yakalandığına dair ufak haberler bu yasak çemberini aşmaktadır. Geçen hafta, örneğin sıkıyönetim makamları Siirt ve Bitlis'te birçok bölücünün jandarma birlikleri ile çıkan çatışmalarda öldürüldüğünü açıklamışlardı. Bugüne kadar bu tür çatışmalarda kaç subayın ve askerin öldüğü konusunda yöneltilen sorular karşısında askeri makamlar çok daha çekingen durmaktadırlar. Ancak bu bölgelerde birçok kişiyle yapılan konuşmalarda askeri güçlerin aldığı kayıpların resmi açıklamaların tersine çok daha yüksek olduğu söylenmektedir.

NRC-HANDEL BLAD ——— 16. 08. 1985

Kürt Bölücüleri
Nuh'un Gemisini Arayan Keşifçileri Engelliyor

Her ne kadar Türk basını, PKK'nin kan davalarından dolayı birçok aileyi katlettiğini soylüyorsa da, geçen seneden beri saldırıları Türk Cumhuriyetinin sembollerine karşıdır. Özellikle askerleredir. 1980'den evvel, kendisiyle çalışmayan halka karşı bölgesel saldırıları ona fazla popülerlik kazandırmadı (Popüler kabul edilmiyordu). Onların eski bölgelerinde (Diyarbakır, Urfa) geliştirdikleri mücadeleyi yeni bölgelerinde (Siirt, Bingöl, Hakkari) ve şimdi de Ağrı'nın yüksekliklerinde geliştirememeleri dikkat çekicidir. Ağrı şehri Türkiye'nin eski şehirlerinden biridir. Turgut Özal bir gezisinde Doğubeyazıt'ta halkın "su, su" diye bağırmasından dolayı konuşamaz hale gelip burayı terk etmek zorunda kaldı. PKK'nin bu bölgede sempatizanlarının az olmasına rağmen, yaptığı eylemlerden dolayı kahramansal bir isim kazanmıştır. Bundan dolayı Kürtler de, Kürt dilinin ve kültürünün Türk aparatı ve askeri tarafından baskı altında tutulduğunu seziyorlar. Türk basını da bu spekülasyonu önlemek için, "kahraman mehmetçik" biçiminde Türk askerine övgüler düzerek, halka, "Sizi bölücülerden koruyorlar" diyor ve yine askerlerle, onlara çay veren Kürt kızının resmini çekip yayınlıyorlar. Okuma-yazma bilmeyen Kürt çocuklarına asker ders veriyor görünümlü fotoğraflar yayınlıyorlar.

Koerdische separatisten hinderen speurtocht naar de ark van Noach

Door onze correspondent
FRANS VAN HASSELT

ISTANBUL, 16 aug. — De 5156 meter hoge met sneeuw bedekte berg Ararat in Oost-Turkije is de laatste jaren in de internationale en Turkse pers voornamelijk aan de orde gesteld ter troosting van de zomerse komkommertijd. Christelijke fundamentalisten uit verschillende landen plegen haar in allerlei expedities te bestijgen om brokstukken te vinden van Noachs ark, die daar na de zondvloed zou zijn aangespoeld, of zelfs dit bouwsel in zijn geheel. Berichten over bootachtige gevaarten, in vroeger dagen van vere of vanuit de lucht waargenomen, prikkelen de fantasie en de ondernemingslust. De Ararat ligt echter in een strategisch grensgebied met de Sovjet-Unie en Iran en voor beklimming is een speciale vergunning van de Turkse autoriteiten vereist.

De bekendste arkzoeker is de Amerikaanse astronaut James Irwin, ook nu weer in Turkije, onder andere om president Evren zijn boek „More than the ark of Ararat" aan te bieden. Of hij er deze zomer nog in zal slagen een stap op de berg te zetten is echter de vraag. Vorige week zijn alle expedities, ook de reeds geprojecteerde, van hogerhand opgeschort, omdat het op de Ararat te onveilig is geworden.

Koerdische separatisten hebben reeds vijf Japanse en twee Westduitse klimmers overvallen, hun gereedschap afhandig gemaakt en hen, met de wapens in de aanslag, vergast op een college over hun Koerdische frustraties en aspiraties. Twee vrouwelijke leden van de Turkse expeditie waren tevoren reeds onder onduidelijke omstandigheden om het leven gekomen; de twee mannen keerden gewond terug.

Voorts zou een dorp zijn overvallen door een Koerdische groep die er een proces hield tegen vijf „collaborateurs". Allen werden ter dood veroordeeld, maar alleen de burgemeester werd ook terecht- gesteld.

De Amerikaanse astronaut James Irwin.

De Ararat, vanouds „onze eigen berg" voor de Armeniërs die haar nog alleen vanuit hun republiek aan de Sovjet-zijde kunnen aanschouwen, begint zodoende het bolwerk en symbool te worden voor de Koerden, die in 1915 niet weinig tot de hardhandige deportatie van die Armeniërs hebben bijgedragen.

Juist gisteren was het een jaar geleden dat Koerden in Zuidoost-Turkije een guerrillastrijd begonnen met twee verrassingsaanvallen op centra van de Turkse gendarmerie, onderling ruim 140 kilometer van elkaar verwijderd. Sindsdien zijn er aan Turkse zijde meer dan honderd slachtoffers gevallen, van wie zowat de helft militairen. Nog op de eerste van deze maand reden zes soldaten in een Koerdische hinderlaag. Het aantal doden aan de kant van de „bandieten" zoals ze hier in de pers worden genoemd, wordt nog wat hoger geschat.

deed horen door niets-ontziende aanvallen op voornamelijk civiele doelen. Zij werden toen Apo genoemd naar de aanspreeknaam van de leider Abdullah Ocalan, die nog steeds vanuit Damascus de organisatie schijnt te leiden. Acht kaderleden, onder wie Ocalans echtgenote, verloeven in Zweden en bezorgen de autoriteiten daar tal van hoofdbrekens.

Symbolen

Hoewel de Turkse pers ook nu enkele malen melding heeft gemaakt van hele families die uit wraak zouden zijn uitgemoord, schijnt de tactiek van de PKK er sinds vorig jaar voornamelijk op te zijn gericht aanvallen te lanceren op de symbolen van de Turkse republiek, in de eerste plaats de militairen. Het neermaaien van zoveel burgers die niet met hen wilden samenwerken heeft haar in de jaren voor 1980 plaatselijk bepaald geen populariteit opgeleverd.

Het is ook opvallend dat zij nauwelijks meer in haar oude contreien opereert (Diyarbakir, Urfa) maar vooral in provincies als Siirt, Bingöl, Hakkari en nu ook Agri waarboven de Ararat oprijst.

Agri is een van Turkijes primitiefste provincies. Premier Özal, die in deze streek vorige week op tournee kwam, moest in het stadje Dogubeyazid aan de voet van de berg een toespraak afbreken toen hij steeds werd onderbroken met een roep om water.

Er zijn aanwijzingen dat de PKK in deze streken zo al geen sympathie dan toch een legendarische naam begint te krijgen door haar aanvallen op het apparaat dat de laatste vijf jaren zo rigoreus de Koerdische taal en cultuur, maar ook zovele Koerden, heeft onderdrukt: de jandarma, de Turkse gendarmerie.

De Turkse kranten publiceren om deze speculaties tegen te gaan reportages van de campagne van *mehmetciks* (liefkozingswoord voor soldaten) waaruit

WochenZeitung — 16. 08. 1985

Türklerin Kürtlere Olan Muamelesinden

Baskı, Zor ve Direnişin Çemberinden

( )

Van Gölü'nün yukarı kesiminde bulunan bir köy bu yılın mart ayında bir askeri birlik tarafından kuşatıldı ve köyün bütün erkekleri bir dere içinde toplatıldılar. Saatlerce buz gibi soğuk su ar içinde beklemek zorunda kaldılar. Komutan, köylülerin si ahları nereye sakladıklarını öğrenmek istemekteydi. Ki birkaç saat içinde onları konuşturabilmişti de. 100 silaha el konu du. Fakat köylülerden anlaşıldığı kadarıyla teslim edilen silahlar "köylülerin sahip oldukları en eski" silahlar ıdı

Bir Kurt atasözü, bir Kurt için nelerin değerli olduğunu şöyle sıralamaktadır: Silah-At-Avrat (sırasına gore değer verilir). Genera Evren, askeri darbenin yapılışından hemen sonra sivil ha kın silahsız andırılmasını emretmişti. 1980'de güneyde bulunan Midyat ilçesinin erkekleri uzun kuyruklar oluşturarak, s ahlarını beyaz mendillere sarmış ve bir bebek gibi kucaklarına almış halde, polis karakoluna götürmüşlerdi. Evren'in emri tutmadı. Özellikle "sakallı gençler ile mavi pantolonlu kızlar"ın (Güneş gazetesinden) Eruh ve Şemdinli'de, silahlı mucadelenin yeniden başladığını ilan etmelerinden bu yana, gittikçe kızışan ve bir savaşı andıran olaylar, sınırlardan 500 km uzakta bu unan Elazığ ilinin sıra dağlarına kadar yayılmış bulunmaktadır. Evren bu koşullarda düşüncelerini değiştirmek zorunda kalıyordu. Geçen yılın ekim ayında "terörizme" karşı harekete geçmek amacıyla, bu defa da sivil halkın silahlandırılması emrini verdi. Ama tüm çabalar boşuna! Çünkü, daha önceden de yansıttığımız üzere, hemen hemen bütün Kürtler silah taşımaktadırlar. Evren'in yeni uygulaması, birçok ağanın özel orduların doğrudan doğruya legalleştirilmesinden başka bir anlama gelmemektedir. Açık ki, devlet tarafından en modern silahlarla donatılan bu ağalar denetimindeki milis orduları, lokal hasımlarına karşı harekete geçirilip eyleme yönlendirilecek ve bu da yöre halkının kin ve öfkesinin kabarmasını körükleyecektir

Her şehirde olduğu gibi –Van'da da– bütün sivil kaide ve uygulamalar devre dışına itilmiştir. Kürt kökenli devlet memurları, "Hêzên Rizgariya Kurdistan" tarafından düşman ilan edilmiş ve "rejimin ajanları ve muhbirleri" olarak öldürülmektedirler. Halk, işini Türk kökenli memurlara ancak rüşvet ödeme yoluyla yaptırab ilmektedir; –Kurtler devletin fiyatı üzerine yaptıkları günlük rüşvet pazarlıklarıyla, maruz kaldıkları aşağılama ve horgörünün karşılığını böylece geri ödemektedirler. Bir tüccarın nasihati, "Eğer bir şey elde etmek istiyorsan memurun karısına bir altın saat al!" biçimindeydi. Yine, bir Türk bilim adamı, "Devlet mekanizmasıyla olan trafik sadece toplumsal artışa (ahlaksızlık) yoluyla yürüyebilmektedir. Ve sosyal ahlaksızlığın sonuç getirmediği anlarda da silahlar konuşmaktadır" yorumunu yapmaktaydı

( )

Korku ve tedirginlik alabıldığine yayılıyor. Öncelikle mekanizmaların etkinliğinin yıkılışını goren güvenlik güçleri cephesinde bu korku hızla yağınlaşıyor. Artık jandarmalar dağlık a an ara ancak konvoylar halinde gidebilmekte ve polisler karakollarını, kapı ve pencereleri kum torbaları arkasında kamufle ederek, kaleler haline dönüştürmektedirler. Subaylar artık resmi elbiseler ve rütbeli kıyafetle sokağa çıkmamaktadırlar. Askerler, hareket eden veya seçemedikleri her cisme rastgele ateş etmektedirler. Geçtiğimiz yılın kasım ayında Mardin yakınlarındaki bir kışlada gece nöbet tutan bir asker, üniformalarından tanıyamadığı Türk ordusunun 4 yüksek rütbeli subayına ateş ederek öldürmüştür

General-Anzeiger — 15. 09. 1985

Saladdin'in Evlatlarının Sessiz Savaşı

( )

Bağımsız ve Birleşik bir Kürt devleti tarihte hiçbir zaman var olmamıştır

Böyle bir devleti daha bugün de Kürtlerin yalnız azınlıkta olan bir kısmı hedeflemektedir. Çokları Irak'ta olduğu gibi bir otonomi ile de memnundurlar. Yalnız şu anda atık ve çevik olan Kurt İşçi Partisi (PKK)'nin gerilla grupları gibi militan Kurtler, Bağımsız ve Sosyalist bir Kurt devleti kurmayı amaçlamaktadırlar

Der stille Krieg der Urenkel Sultan Saladins

Über zehn Millionen Kurden — sie selbst nennen meist höhere Zahlen — leben in Kurdistan, davon über sechs Millionen allein im türkischen Teil des Landes. Das Land, das auch im Türkischen früher „Kürdistan" hieß, wird man heute auf offizielle Karten der Türkei vergebens suchen. Es existiert für die Behörden ebensowenig wie die Kurden selber, die im offiziellen Sprachgebrauch „Bergtürken" heißen, obwohl sie weder ethnisch noch sprachlich etwas mit den Türken zu tun haben. Ihre Sprache darf in der Türkei weder in den Schulen gelehrt noch darf sie in Zeitungen, Büchern oder im Rundfunk verwandt werden. Solchen Kurden, die sich in die türkische Gesellschaft einlügen und gut türkisch sprechen, stehen prinzipiell die gleichen Chancen offen wie ihren türkischen Landsleuten.

In jüngster Zeit haben die Partisanen der PKK nach türkischen Angaben 47 Soldaten, drei Polizisten und 52 Zivilisten getötet. In derselben Zeit seien 95 Guerillas von der Armee getötet worden. Vielen PKK-Mitgliedern wurde in den letzten Jahren vor türkischen Militärgerichten der Prozeß gemacht, einige wurden zum Tode verurteilt. 1983 verfolgten mit Zustimmung der irakischen Regierung türkische Truppenverbände mehrmals kurdische Guerillas bis weit nach Irak hinein. Doch nach einem Jahr relativer Ruhe begannen die Separatisten erneut mit Angriffen auf türkische Armeeposten und türkische Dörfer.

( )

1983'te Türk askeri birlikleri, Irak hükümetinin izniyle Irak topraklarına kadar girerek Kürt gerillalarını yakalamaya çalışmıştır. Ancak oldukça sessiz geçen bir yıldan sonra bölücüler yeniden Türk askeri birliklerine ve köylere baskınlar düzenlemişler

Bu defa partizanlar eylemlerini hiç görülmemiş bir biçimde ta kuzey bölgelerine kadar kaydırmışlar. Bundan kısa bir süre önce Ermeni Sovyetler Cumhuriyeti'ne yakın olan Ağrı Dağı çevrelerini bile işgal edebilmişlerdi. Ve temmuz ve ağustos aylarında Nuh gemisinin artıklarını aramak amacıyla Ağrı Dağı'na çıkan ve Alman, Fransız, Amerikan ve Japon araştırmacılardan oluşan bir grubun bulunduğu yeri dört defa basmışlar.

Neue Arbeiterpresse — 06. 12. 1985

Kürt Direnişi Yükseliyor

Kürt kurtuluş savaşçılarının Türk askeri rejimine karşı sürdürdükleri silahlı direniş son haftalarda daha da geniş boyutlar kazandı. Kürdistan Komite'nin vermiş olduğu bilgilere göre, ekim ayı sonlarında Hakkari askeri karakoluna yapılan bir baskında 9 Türk askeri öldürülmüş, en azından bir o kadarı da yaralanmıştır.

Yine kasım ayı başlarında Bingöl'e bağlı Kığı ilçesinde bulunan cezaevine yapılan bir baskında birçok asker ve gardiyan öldürülmüş ve tutuklulardan birçoğu kaçmıştır. Devlet, tüm teröre, işkenceye ve idam cezalarına rağmen gelişen direnişi bastırabilmek için halk içindeki işbirlikçileri köy korucuları adı altında piyasaya sokmaktadır. Hükümetin yaptığı açıklamalara göre, şu anda 7000 köy korucusu bulunmaktadır. Kürt gerilla birlikleri devlet tarafından silahlandırılan bu milislere karşı da mücadele vermektedir. Örneğin, kasım ayı başlarında Şırnak'ta bir grup köy korucusuna bir baskın düzenlendi. Bunlardan ikisi ağır yaralanmış ve birçok G-3 tüfekleri kamulaştırılmıştır.

Politische Berichte — 05. 04. 1986

Türkiye Kürdistanı: Kurtuluş Mücadelesinin Bilançosu

Kurtuluş hareketi ERNK'yı destek eyen Paris, Köln, Lahey Den Haag ve Cenevre Kürdistan Komiteleri, ERNK mücadelesinin bir bilançosunu yayınladılar. *"Geçtiğimiz süreçte yaklaşık 200 bin km²'lik bir alan üzerinde ERNK ve ona bağlı askeri kuvvetlerin (HRK) siyasi, askeri faaliyetleri görüldü. Mart-Aralık 1985 arasında pusu, saldırı, operasyona karşı darbe çatışma gibi 800-1000 arası olay meydana geldi. Bu çarpışmalarda %10'u subay, astsubay olmak üzere yaklaşık 900 Türk askeri öldü ve 400'ü de yaralandı. Ayrıca 1 belediye başkanı, 16 polis oldu ve 20'si de yaralandı. Bunun dışında operasyonlara katılan, Türk askeri birliklerine ihbarcılık yaparak halka eziyet eden 100 ihbarcı da öldürüldü. Direnişçiler çok sayıda karakol ve askeri üs basıp, çeşitli çap ve markada silaha el koydular."*

Komitelerin verdiği bilgilere göre, geçen yıl Türk birlikleri, Türkiye Kürdistanı'nda 200 kişi öldürdüler. *(Açıklama, 4/86, Kurdistan Komitees, 21.3.-rul)*

DIE WELT — 25. 03. 1986

Ankara Kürt Bölgesini Huzura Kavuşturmak İstiyor

Komünist Bölücülerin Silahlı Eylemleri Artıyor
Sınır Güvenliği İçin Harcamalar

Doğu Anadolu'nun her köyünde, her ilçesinde, yolların kesiştiği her kavşakta Türkçe afişleri görmek mümkün. "PKK üyeleri, şimdi sizler kararınızı vermelisiniz. Eğer eşkıyalığınıza devam edersenız, hiçbir yaşam şansınız yoktur. Türk güvenlik güçleri sizleri er veya geç yakalayacaktır. Ama eğer teslim olur ve yeni yasalardan yararlanırsanız, böylece en azından geriye kalan yaşamınızın bir bölümünü normal bir insan gibi yaşayabilirsiniz."

Bu çağrı, Ağustos 1984'teki Kürt ayaklanmasının başlangıcından bu yana yapılan terör eylemlerinin büyük bir bölümünün sorumlusu Moskova yanlısı "Kürdistan Komünist Partisi (PKK)" üyelerine yöneliktir.

( )

Bu bölücü örgüt daha çökertilmedi. Güneydoğu Anadolu'nun yolsuz bölgelerinde daha karlar erimedi. Ama Kürt ayaklanmacıları şimdiden ilk ses veren eylemlerini yaptılar. Suriye sınırına pek uzak olmayan Adıyaman bölgesinde bir baskın esnasında dört asker öldürüldü. Birkaç gün sonra da PKK taraftarları, Türkiye-Suriye ve Irak ülke üçgeninde bulunan Siirt bölgesinde üç köylüyü öldürdüler.

Şimdiden artık sıcak bir yazın yaşanacağı görülüyor. Bundan dolayı Ankara, tahminen 6-8 milyon Kürdün yaşadığı Doğu Anadolu bölgelerini en kısa yoldan huzura kavuşturmak istiyor. Birkaç aydan beri dev bir sınır güvenliği operasyonu yürütülüyor. Akdeniz kıyısında bulunan İskenderun'dan Kars bölgesi boyunca uzanan Sovyetler Birliği sınırına kadar tel örgü çekiliyor. Sınırdan içeriye doğru 50 km'ye kadar varan bölgeler boşaltılıyor ve bunlar mayınlanıyor. Suriye sınırı boyunca (uzunluğu 877 km) Türkler nöbetçi kuleleri yerleştirdiler. 50 bin kadar jandarma ve 10 bin asker Kurt bölgelerine yerleştirilmiştir. Sınırın önemli bölgeleri geceleri korkunç ışık saçan lambalarla aydınlatılıyor.

Ama işin aksiliğine bakın ki, gerillaların aktif olduğu alanlarda etkileyici bir koruma hemen hemen imkansızdır. 331 km uzunluğundaki Irak sınırının hemen arkasındaki bölge o kadar dağlık ki burada güvenliği sağlamak imkansız.

Ankara will Kurdengebiet befrieden

Gewalttaten kommunistischer Separatisten nehmen zu / Aufwendige Grenzsicherung

E. ANTONAROS, Ankara

Die Plakate in türkischer Sprache sind in jedem Dorf, in jeder Kleinstadt, an jeder Straßenkreuzung Ostanatoliens zu sehen: „PKK-Mitglieder, nun müßt Ihr Euch entscheiden. Wenn Ihr mit Eurem Banditentum weitermacht, so habt Ihr keine Überlebenschance. Die türkischen Sicherheitskräfte werden Euch früher oder später erwischen. Wenn Ihr Euch aber ergebt [illegible]

toliens unwegsamen Provinzen ist noch nicht getaut, aber die kurdischen Aufständischen haben bereits ihre ersten spektakulären Anschläge verübt. In der Provinz Adiyaman, unweit der Grenze zu Syrien, wurden vier Soldaten bei einem Überfall ermordet. Einige Tage später brachten PKK-Angehörige in der Provinz Siirt am Länderdreieck Türkei–Syrien–Irak drei Bauern um.

[illegible] zeichnet sich ein heißer [illegible] Ankara die

lich: Das Gebiet unmittelbar hinter der 331 Kilometer langen Grenze zu Irak ist so gebirgig, daß eine Sicherung nicht in Frage kommt. Daher wollen die Türken dort ein knappes Dutzend Dörfer evakuieren, weil sie den Verdacht haben, daß die Bevölkerung mit den Guerrillas zusammenarbeitet.

Guerrilla-Training in Sy[illegible]

Gerade dies[illegible]

die tageszeitung — 01. 04. 1986

Polis Şefi Kürtler Tarafından Öldürüldü

Ankara (DPA) Yarı resmi Anadolu Ajansının haberine göre PKK'li Kurt bolucüler Diyarbakır'ın güneydoğu bölgesinde yerel bir polis birliğinin şefini öldürdüler. Geçen haftalarda en az 20 asker ve sivil öldürüldü. Cuma günü Kurt gerilla mücadelesinin önderlerinden Mahsum Korkmaz hukumet birlikleri ile güneydoğu Türk bolgesi Siirt'te girıştiği çatışma sonucu öldürülmüştür

Krieg in Türkisch-Kurdistan

Frühjahrsoffensive der kurdischen PKK / 20.000 türkische Soldaten durchkämmen die Region
Auch Dorfbewohner werden bewaffnet

kurzem wurde die Anzahl dieser „Dorfbeschützer" auf 25 000 aufgestockt ein Versuch der türkischen Regierung, die Kontrolle über die Bevölkerung in den kurdischen Dörfern zu verstarken. Seit März findet an der türkisch-irakischen und an der türkisch-syrischen Grenze eine Frühjahrsoffensive der „Kurdischen Arbeiterpartei" (PKK) statt, die sich hauptsächlich auf die Gegend um die Städte Siirt und Adiyaman konzentriert. Am 22 und 23 März, kurz nach dem traditionellen Neujahrsfest der Kurden, waren in der Gegend von Siirt zwölf Personen in einer Falle der PKK getötet, weitere acht verletzt worden Darunter waren nach Presseberichten auch fünf „Dorfbeschützer" gewesen. Seitdem hat die türkische Armee eine Großaktion zur Bekampfung der PKK eingeleitet Tag und Nacht durchsuchen 20 000 Soldaten das bergige Gebiet, unterstützt von Helikoptern und Sondereinheiten Nach Angaben des Kurdistan-Komitees in Paris sind elf Dörfer bei Hakkari zwangsevakuiert worden, die Zwangsumsiedlungen von Dorfbewohnern im Grenzgebiet werden fortgefuhrt. Für bestimmte Dörfer wurden Ausgangssperren erlassen Gleichzeitig wird die türkisch-syrische Grenze vermint und beleuchtet um den angeblich

Information — 06. 05. 1986

Entlentilere göre Suriye'nın sınır köylerinde yaşayan Kurtleri kontrolü altına alması için Suriye ve Turk yönetimi arasında görüşmeler yapılmakta Türk başbakanı T Özal bundan kısa bir sure önce yapımda olan Ataturk Barajı'nın Fırat suyunu Suriye'ye bir damla bile vermeden rahatlıkla iki yıl toplayabileceğine işaret ederek, Suriye'nın ortaklaşa çozumden yana olması gerektiğini açıkladı Azgınca tutuklamalı ve işkence olan baskınların yanısıra, Türk yönetimi şimdi psikolojik savaşa başvurdu: Bununla birlikte "PKK ve Gerçekler" adlı broşürler dağıtılmakta ve helikopterlerle atılmakta. Bunun içerisinde okuyuculara, PKK'nın başı Abdullah Ocalan'ın anavatan duşmanı ve tum Apocuların, kendi taraftarlarının allahsız ve insanlığın duşmanları olduğu açıklandı

DE WAARHEID Allgemeine
Hamburger Abendblatt
die tageszeitung
Τενοκ
Information

die tageszeitung — 10. 04. 1986

Türkiye Kürdistanı'nda Savaş

Kurt PKK'nın Bahar Taarruzu / 20 000 Türk Askeri Bolgeyi Aramakta / Köy Halkı da Silahlandırılıyor

Berlin (taz) Partizanların sonunu getirme çerçevesi içerisinde Turkıye Kurdistanı'nın bir şehri olan Siirt'in köy halkı, Turk ordusunun bir usteğmenini yanlışlıkla Kurt isyancısı sandıklarından dolayı vurdular. Türk ordusu iki aydan beri Kurdistan'daki seçilmiş köy halkını Kurt peşmergelerine karşı savaşta yardımcı olmaları için silahlandırmakta. Gözlemcilere gore bu köy milisleri kendi yetkilerini kullanarak politik gerekçeler altında kişisel davalarını hallettiklerinden dolayı kendilerini sevimsiz hale getirdiler Kısa bir süre önce "Köy Koruculari 'nın sayısı 25 000'e yukseldi – bu Türk yönetimin Kurt köylerindeki halk üzerindeki kontrollerini guçlendirme çabasıdır Marttan beri "Kürt İşçi Partisi (PKK)" Turkıye-Irak ve Turkıye-Suriye sınır boylarında, özellikle Siirt ve Adıyaman şehirleri cıvarında yoğunlaşan Bahar Taarruzu yapmakta 22 ve 23 Mart ta Kurtlerin geleneksel yeniyıl bayramından kısa bir sure sonra Siirt bolgesinde 12 kişi PKK'nın pususuna duşurulerek oldurulmuş ve 8 kişi yaralanmıştı. Basın haberlerine gore bunlar arasında 5 "Köy Korucusu" bulunmaktaydı. Türk ordusu ondan sonra PKK'nın yok edilmesi için buyuk eyleme başladı 20.000 asker geceli gunduzlu helikopterlerin ve özel birliklerin desteği ile dağlık alanları aramakta Paris'teki Kurdistan Komite'nın verdiği bilgilere gore Hakkari'deki 11 köy, mecburi ıskana tabi tutulmuş ve sınır boylarındaki köy halkının mecburi ıskanları devam etmekte. Belirli bazı köylere çıkış yasağı uygulandı. Aynı zamanda Turkıye-Suriye sınırından sozde Suriye'den gelen Kürt savaşçılarını ve kaçakçıların geçişlerini engellemek için mayın dosendi ve ışıklandırma yapıldı Soy-

Türkiye Kürtleri ve Körfezdeki Savaşın Kavurucu Nefesi

Kurt gerilla grupları arasında en önemlisi Kurdıstan İşçi Partisi (Partiya Karkerên Kurdistan)'dir. Türk makamları ise bu grubu daha çok grubun lideri Abdullah Öcalan'ın Kurtçe takma adı olan Apo'ya bağlantılı olarak Apo'nun adamları –Apocular– olarak adlandırmayı yeğ tutmaktadırlar

( )

Siyasi çizgisinde ayrılıkçılığın haricinde Marksızm-Lenınızmı de bir çizgi olarak izleyen PKK, 70 li yılların sonlarına doğru Turkıye'de aşırı sağ ve solun karşılıklı kanlı bir mücadele içerisinde bulunduğu iç savaşa benzer bir ortam içerisinde ortaya çıktı

( )

Günümuzde Diyarbakır'ın dış kesimlerine buyuk miktarda askeri yığınak yapılmasına karşılık, şehir içinde çok az asker göze çarpıyor. Türk kaynaklarına gore, askeriye bilinçli olarak şehirde böyle az bir asker görüntüsü yaratıyor.

PKK, Türk yönetimine karşı verdiği mucadelenin günümuzdeki goruntusu olan savaşımını 1984'te başlattı. Bu savaşımı 15 Ağustos'ta Diyarbakır'ın doğusunda bulunan Siirt ve Hakkari bolgelerindeki Eruh ve Şemdinli'de partizan eylemleriyle başlattı Bu eylemlerin hemen akabinde askeriye yine yoğun bir anti-gerilla kampanyası başlattı.

(...)

Fakat Türkiye'nın PKK ile mücadele etmesi sadece silahlı zor ve diplomatik baskılardan oluşmuyor. Diyarbakır'ın dış kesimlerinde gorulen endustri inşaatlarında gorulduğu gibi, Turk yönetiminde Kurtler ulusal bir azınlık olmayıp, sadece yörede geri kalmışlık sorununun var olduğu ve PKK geri alanına karşı mücadelede ekonomik gelişmenin de önemli ve hatta en önemli araç olduğu kabul ediliyor

STUTTGARTER ZEITUNG ——— **16. 08. 1986**

Türk Hava Kuvvetleri Kürtleri Bombaladı

Turk hava kuvvetleri, cuma gunü Irak'ta bulunan Kurt isyancılar nın sığınaklarını bombaladı. Bu saldırı, yapılan resmi açıklama ara göre Ankara'daki hukumetın almış olduğu ve Kurt bölucılerine karşı sınırları da aşan genış çaplı bır operasyonu gerçek eştırme kararı sonucu gerçekleşmıştır Pazartesi gunu, Kurt isyancılarının Guneydoğu'da Irak sınırları yakın nda gerçek.eştırdikleri bır saldırı sonucu bir subay ve 11 sıv l ha ktan kışiler oldurulmuş, 10 kışı de yaralanmıştı. Türkiye, 1984'te Irak hukumetı ile her ıkı ülkeye de sınırı aşarak "takıp etme" hakkını tanıyan bır anlaşma gerçekleştırmıştı

POLITIKEN ——— **21. 08. 1986**

Kürdistan - Kanlı Bir Rüya

Turkıye, İran ve Irak Kurtlere Karşı Savaşlarını Şiddetlendiriyorlar

Kürt erın bağımsızlık mucadeleleri, son yıllarda önemlı bır mesafe katetti Bu mücadeleyı yuruten öncü güç ise ilk silahlı ısyanını 15 Ağustos 1984 olarak belirleyen PKK-Kürt İşçi Partısı dır

( )

PKK'ye göre Kürt halkı kendilerinden yanadır.Gayet tabıidır k butun Kurt ha kı kendilerin. desteklememektedir. Kurtlerin bır kesimı ise hukumet ile çalışıp askerı makamlar tarafından silahlandırılarak özel koruyucular olarak örgutlendirilmektedir

PKK ıler kendilerini partızan olarak ısımlendırmekteyken hukumet ise onları terörist olarak tanımlamaktadır Ele geçırı enler (PKK'lıler) ya öldurulmekte, ya da ömurboyu hapısle ceza andırılmaktad.rlar PKK'nın açıklamalarına gore, hukumet güçleri ile meydana ge en çatışmalar neticesinde hukumet bazı tedbirler alarak bunlar arasında, Kurtleri mecburı skana tabı tutarak Turkiye'nın dığer alanlarına ve Kıbrıs'ın Turk kesım ne göndermektedir. PKK'ye gore, kendi gelıştırdikleri mucadeleye karşı en son olarak köylerde yaşayanlar bır araya getır erek "Stratejık Köyler" oluşturulup halkın butun hareketerı yakın takıbata alınıp kontrolleri sağlamaktadırlar. PKK'ye göre bu yörede halkın yardımı olmaksızın gerılla mucadelesı yurutmek mumkun değıldır

Information ——— **29. 08. 1986**

Kürt-Türk Mücadelesi Körfez Savaşını Avrupa'ya Daha da Yaklaştırıyor

Turkıye'nin Irak'takı Kurtlerı Bombalaması Humeyni'nin Eleştırılerine Yol Açtı

Bu yıl 15 Ağustos'ta gerçekleştırılen hava sald rısı geçmış dönemlerde yapılan operasyonlara rağmen, daha da kanlı olarak uygulanmıştır Bu hava bombardımanından sonra Turkıye başbakanı, "asılere aıt uç yerleşım bırımının bomba anması sonucu 150 ile 200 arasında ınsan olduğunu" açıkladı. Bu bombardıman eylemine, operasyondan 4 gun önce Kurt ayrılıkçılarınca 1 pusu sonucu 12 Türk askerının oldurulmesi neden olarak gosterılmıştı. Kurt ayrılıkçıları gayet tabıı o arak Ozal'ın bu konuşmalarını yalanlıyorlardı. Atına'da HRK (Kurt Kurtuluş Cephesi)'nin sozcüsu yaptığı bır açık.amada, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu yuzlerce kışının olduğunu belırtti

Bu yönde, buna benzer açıklamaları **Information** gazetesı burada otırmakta olan ve kendısını Turkıye'nin en onemlı Kurt partızan grubu Partıya Karkeren Kurdıstan-Kürdıstan İşçı Partısı (PKK) sempatızanı olarak tanıtan bır Turkıye Kurdunden de almıştı. PKK ile HRK ısımleri arasındakı ılışkı HRK'nin PKK'nın sılahlı birliklerini oluşturmasından kaynaklanmaktadır

( )

PKK sempatızanının **Information**'a yaptığı açıklamalarda, Turkıye'nin gerçekleştırdiği bombardıman eylemının ardında yatan neden PKK'nın son altı aydır buyuk bırlıkler halinde eylemler gerçekleşırmesı olarak belırtılmektedır

( )

PKK'nın Avrupa Temsılcılığı, Köln'de yaptığı bır basın açıklamasında, PKK'nın Turk yonetımıne karşı başlattığı gerılla atılımının sembolu olan eylemlerın 2'nci yılında, hava saldırısının gerçekleştırıldığı belırtılmektedır

( )

6 yıldır devam eden Körfez savaşında Türkiye tarafsız davranmaya ozenle dıkkat gostermış; aynı zamanda savaşın taraftarı her ıkı ulkeyle de tıcarı ılışkı ge ıştırmıştır Fakat Kürt ayrılıkçıları ile meydana gelen bu son bunalımla beraber Türkiye'nin tarafsızlığını devam ettırmesı de o dukça zorlaşmaktadır. Bu bombalama saldırıları, Türkiye tarafından mıllı butunlüğünü koruma şeklınde değerlendırılırken, Tahran tarafından da baş duşmanın desteklenmesı şek ınde yorum anmaktadır

25 kurdere dømt til døden

Impressum
V.i.S.d.P:
I. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
I. Kadah
Konto Nr. 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	25.00 dkr.	Norveç	20.00 nkr.
Avusturya	50.00 s.	Fransa	20.00 ff
Ingiltere	2.00 £.	İsviçre	7.00 sfr
Hollanda	8.00 hfl	İsveç	20.00 skr.
Belçika	180.00 bfr.		

PKK MK

PARTIA KARKEREN KURDISTAN
P.K.K 1978
HRK
BIJI SERÛK APO